

Josip Pečarić, JURIČ VS. PORFIRIJE /
MARKO JURIČ VS. SRPSKI FAŠIZAM U RH

JOSIP PEČARIĆ

JURIČ VS. PORFIRIJE

MARKO JURIČ VS. SRPSKI FAŠIZAM U RH

Zagreb, 2026.

© Josip Pečarić, 2026.

„FAŠISTIČKI SRPSKI REŽIM KOJI JE VRŠIO GENOCID I MASOVNA
UBOJSTVA“ I „ZLOČINAČKA I FAŠISTIČK STRANA“

Peter Galbraith, veleposlanik SAD-a u Hrvatskoj od 1993-1995
u filmu **Nikole Kneza** o 'Oluji'

PJESMA O JURI I BOBANU KOJU SU NA POČETKU AGRESIJE PJEVALI
HRVATSKI BRANITELJI JE ANTIFAŠISTIČKA PJESMA.

I

„Hrvatska vojnom intervencijom 1995. godine spasila Bihać od pada i spriječila novi
genocid“

Drugim riječima, govorio je da se radilo o fašističkoj srpskoj agresiji.

Prof. dr. **Slobodan Lang**, savjetnik utemeljitelja RH

HITLER: NJEMAČKA ĆE BITI SVJETSKI FAKTOR ILI JE NEĆE BITI.
MILOŠEVIĆ: SRBIJA ĆE BITI CELA ILI JE NEĆE BITI.

HITLER: NJEMAČKA I AUSTRIJA SU DVA OKA U ISTOJ GLAVI.
MILOŠEVIĆ: SRBIJA I CRNA GORA SU DVA OKA U ISTOJ GLAVI.

J. Pečarić, “Živjela nam antifašistička, tj. braniteljska Hrvatska”, Zagreb
2015.

*“PA VI BOMBARDUJTE, UBIJTE JEDNOG SRBINA, MI ĆEMO STOTINU
MUSLIMANA. PA DA VIDIMO SME LI MEĐUNARODNA ZAJEDNICA ILI
BILO KO DRUGI DA UDARI NA SRPSKE POLOŽAJE, MOŽE LI SE TAKO
PONAŠATI SA SRPSKIM NARODOM”.*

Aleksandar Vučić, Skupština Srbije 1995

„RADILO O FAŠISTIČKOJ VELIKOSRPSKOJ AGRESIJI NA NAŠU
DOMOVINU.“

prof. dr. sc **Andrija Hebrang** u emisiji 'Bujica'

Boštjan Marko Turk, poznati slovenski profesor, publicist i politički komentator, u svojim javnim istupima i analizama često povlači paralelu između politike **Slobodana Miloševića** i fašizma.

SRBIJOM JE DEVEDESETIH GODINA VLADAO NACI-FAŠIZAM

<https://kamenjar.com/srbijom-je-devedesetih-vladao-naci-fasizam-a-seselj-je-bio-samo-odraz-tog-ludila/>

<https://kamenjar.com/srbijom-je-90-ih-vladao-naci-fasizam-a-seselj-je-bio-samo-odraz-tog-ludila-2-dio/>

<https://kamenjar.com/srbijom-je-devedesetih-godina-vladao-naci-fasizam-a-seselj-je-bio-samo-odraz-tog-ludila-3-dio/>

Zlatko Pinter

KAZALO

UVOD	13
JURIČ VS. SRPSKI FAŠIZAM U RH	14
KNJIGA: SMIJEŠMI 'ISTORIČAR' PROF. DR. SC. TVRTKO JAKOVINA, 2. knjiga	14
UVOD	14
PORFIRIJANAC JAKOVINA	22
GORDAN MALIĆ: SRPSKU PRAVOSLAVNU CRKVVU TREBA ZABRANITI ILI OGRANIČITI NJEZINO DJELOVANJE	25
PALE SVE MASKE S PATRIJARHA SPC-A PORFIRIJA	28
JUGOSLAVIJA JE NAPOKON MRTVA, RATKO MLADIĆ "OVERIO"	34
OKUPIO JE NAJOGAVNIJE MEDJU NAJOGAVNIJIMA	37
TVRDOGLAVI TVRTKO	41
ALEKSANDAR VUČIĆ – THE LAST EUROPEAN FASCIST	48
„ROKER“ JE SKINUO MASKU, A RUŽIČASTE NAOČALE DANAS SU PUKLE	52
PORFIRIJU MORAMO TRAJNO ZATVORITI VRATA... ..	56
SPC U HRVATSKOJ – VJERA ILI NACIONALNO-POLITIČKI PROJEKT?	60
PORFIRIJE JE ZAPOČEO KANONIZACIJU RATKA MLADIĆA?	66
JURIČ VS. SRPSKI FAŠIZAM U RH NA MOM FACEBOOKU	69
ZVONIMIR HODAK, PORFIRIJE JE OPET POKAZAO PRAVO LICE: PITANJE JE ZAŠTO SE ŠUTJELO KAD JE TO NAPRAVIO PRVI PUT	69
ZVONIMIR HODAK, SRBIJA OPET SANJA BUDNA: FANTAZIRA O 'DRUGOM POLUVREMENU' I MAŠTA O OSVAJANJU DIJELOVA HRVATSKE	74
MILETIĆ PROZVAO PLENKOVIĆA ZBOG SPC-A: 'UKINITE MU PRESUDU! ON JE BIO U PRAVU OKO PORFIRIJA'	78
PORFILIJEVO PJEVANJE ČETNIČKIH PJESAMA I SRAMOTNU OSUDU MARKA JURIČA SPOMENUO I U POVODU HAJKE NA MENE I UPRAVU AKADEMIJE PRIJE DVIJE GODINE	80
SVJETSKI MOĆNICI I RH UZ SRPSKI FAŠIZAM	90
PODRŽAVALI FAŠISTIČKU AGRESIJU NA HRVATSKU A HRVATSKOJ IZMISLILI FAŠISTE	90

ŠTO SAM AUSTRALSKIM HRVATIMA GOVORIO PRIJE TRIDESETAK GODINA A KARDINAL KUHARIČ 1999.	92
DUJMOVIĆ OŠTRO PO EU I MACRONU ZBOG SPROVODA RATKA MLADIĆA: 'HRVATSKA ĆE PLATITI CEH'	94
REPUBLIKANSKI KONGRESNIK NAPAO VUČIĆA: 'POSLAO JE IZASLANSTVO NA POGREB TOG TERORISTA'	98
PICULA IZNIMNO RAZOČARAN URSULINIM GOVOROM: 'PROPUSTILA JE TO REĆI O RATKU MLADIĆU'	100
EUROPA ZGROŽENA NAKON SPROVODA RATKA MLADIĆA: OD URSULE SE OČEKIVALO VIŠE	105
JURČEVIĆ U SABORU: SPC JE RATNO-ZLOČINAČKA I TERORISTIČKA ORGANIZACIJA	107
GRANIĆ NAKON GOVORA VUČIĆA: 'JE LI SNV PRODUŽENA RUKA BIA-E I ZAŠTO HRVATSKA TO FINANCIRA?'	108
KAD „USTAŠA“ POSTANE IME ZA NEISTOMIŠLJENIKA	111

SPC KAO FAŠISTIČKA ORGANIZACIJA I RH	118
TADIĆ O GOVORU PORFIRIJA: 'BEATIFIKACIJA MLADIĆA OD STRANE SPC-A OČITO JE SAMO PITANJE VREMENA'	129
VRIJEME JE DOZRIJELO ZA DETALJNO PREGLEDAVANJE UGOVORA SPC-E U HRVATSKOJ TE UVJETIMA POD KOJIM JE DO NJIHOVOG POTPISIVANJA DOŠLO!	131
ZABRANITE SPC133	
ROBERT ČULINA, NAKNADNA PAMET I KORISNE BUDALE	138
GORAN ANDRIJANIĆ, LICEMJERNI "DAMAGE CONTROL".KAKAV	140
IVAN SOLDIĆ, PAMTI LI ITKO „SRBSKO IZVINJENJE“? - NIKAD I NIGDJE	141
IVICA GRANIĆ: OD MITA NA GAZIMESTANU DO PALJBE NA TOPČIDERU	142
GORDANA ZELENKA, SVIM NAIVČINAMA	151
HRVATSKI ARHIEPISKOP †ALEKSANDAR: PRAVA PITANJA PORFIRIJU	153
MLADEN PAVKOVIĆ, ODMAH PROGLASITE ALOJZIJA STEPINCA SVETIM!	155
ZORICA GREGURIĆ, VRIJEME JE KRENUT U OZBILJNE KAZNENE PRIJAVE PROTIV MINISTARKE OBULJEN	157
DIPLOMATSKI SLOM NA ZAPADNOM BALKANU: ŠTREBERSKA POLITIKA ZAGREBA I VUČIĆEV GEOPOLITIČKI BLEF	162
ANĐELKO KAČUNKO, ZLOČINAČKI (b)RATko & (glupavo-naivni?) ZG- PORFIRIOTI	164
IVICA ŠOLA: NOVA SRAMOTA; SRPSKA PRAVOSLAVNA CRKVA OPRAVDAVA PUTINOVU AGRESIJU	173
ROBERT ČULINA, SEMINA LONČAR I PITANJE POVIJESNE GLORIFIKACIJE ZLOČINA ILI KAKO HRVATSKA FINANCIRA SVOJE DŽELATE	177
HOLJEVAC: 'KAD SMO VEĆ KOD RATKA MLADIĆA I PORFIRIJA, SJEĆATE SE ŠTO SU RADA BORIĆ I JAKOVINA REKLI O NJEMU 2021.?'	179

O ZAMKAMA RELATIVIZIRANJA CRVENE PETOKRAKE GOVORI POVJESNIČAR DR. MARIO JAREB	189
KLAUŠKI, NISMO ŠATORAŠI NI TUNELAŠI – MI SMO LJUDI KOJI VAM OBRANISMO DRŽAVU U KOJOJ NAS DANAS ISMIJAVATE!	194
IVICA GRANIĆ, SIN RATKA MLADIĆA I DALJE NE SILAZI S EKRANA, NJEGOVI GOVORI PRENOSE SE KAO DA JE RIJEČ O NOVOM MESIJI, VOŽDU, SPASITELJU	198
DOK SE EUROPA DOSJETI JADU VEĆ ĆE GORITI NEBO I ZEMLJA	199
DOSTA JE S POMAGANJEM SRPSKOG FAŠIZMA U RH	200
NISU PROBLEM SAMO PUPOVAC I „NOVOSTI“ – PROBLEM JE I HRVATSKA KOJA IH FINANCIRA	202
SRPSKA PRAVOSLAVNA CRKVA JE OSUĐENA ZA GENOCID	204
MIRKO ĐORĐEVIĆ, KIŠOBRAN PATRIJARHA PAVLA	205
MILORAD TOMANIĆ: “SRPSKA CRKVA U RATU I RATOVI U NJOJ”	208
IVICA GRANIĆ, APOLOGETI BROZ TITA I APOLOGETI RATKA MLADIĆA	212
JANDROKOVIĆ: HRVATSKA BI SRBIJI MOGLA USKRATITI PODRŠKU ZA PREGOVORE S EU	213
SRPSKI REVIZIONIZAM: SLAVE RATNOG ZLOČINCA, A HRVATSKU OPTUŽUJU ZA ZLOČINE	215
U KOJU SE MIŠJU RUPU SKRIO PORFIRIJEV ZAGREBAČKI ELITNI KRUŽOK?	219
JUGA JOJ JE UVIJEK U SRCU	220
DAVOR VELNIĆ: ALEKSANDAR VUČIĆ – NAJBOLJI I PREDSEDNIK SRBIJE I HRVATSKI MINISTAR VANJSKIH POSLOVA!	221
ŠILJO: PLENKOVIĆ – POLITIČKI ODVJETNIK VUČIĆA I SRBIJE, VON DER LEYEN – PRODAVAČICA EUROPSKO-BALKANSKE INTEGRACIJSKE MAGLE	230
ŠILJO: PORFIRIJEV NASLJEDNIK U ZAGREBU – POBORNİK “JEDINSTVENOG CARSTVA OD VLADIVOSTOKA DO JADRANA”	234
E, MOJ PAPA LAVE, KOGA TI SLUŠAŠ GLEDE KANONIZACIJE NAŠEGA SVECA	237
J. PEČARIĆ, NEVENKA NEKIĆ O JEAN-MICHELU NICOLIERU	238
PILSELOVE BUDALAŠTINE	239
ZORICA GREGURIĆ, ODGOVOR NA SMEĆE OD NASLOVNICE "NOVOSTI"	247
LUKA ŠARIĆ, TERŠELIĆ NA PUPOVČEVOJ VIDI: ŠTO JE REČENO, A ŠTO IZOSTAVLJENO O OVOJ EKSTREMNO LIJEVOJ AKTIVISTICI?	249
NISU ZASPALI NA STRAŽI	254
EMOTIVNI POVRATAK SHORTYJA NA POZORNICU: ŠTO ZNAMO O PJESMI ‘DOĐI U VINKOVCE’?	256
CRNOGORCI O SPC	268
NENAD ČANAK, KUPLERAJ U BALKANSKOM LAVIRINTU	268
DOGAĐAJI U SRBIJI SU IZNENAĐENJE SAMO ZA NEUPUĆENE	271
NOVINAR PREDOKOŽIO RADIKALNE MJERE PREMA SRBIJI, OVO SE NEĆE SMIRITI!	273
BOG SE OBRATIO PORFIRIJU TOKOM OPIJELA RATKU MLADIĆU	276

JE LI AMFILOHIJE RATNI ZLOČINAC?	279
JEDAN OD PRIMJERA KAKO CRKVA SRBIJE FALSIFIKUJE CRNOGORSKU ISTORIJU I PREDSTAVLJA JE KAO SRPSKU	283
UMJESTO DA IH IZBACE IZ SVIH UEFA NATJECANJA ONI IH NAGRAĐUJU??!	284
SRPSKA "DEMOKRATIJA"!	285
PATRIJARH PORFIRIJE U ZAGREBU UGOSTIO NARKOBOSA: POVEZUJU GA I SA ŠKALJARSKIM KLANOM	286
JURIČ U NOVIJIM PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	289
Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' / MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	289
HODAK: 'IDEOLOŠKA LJEVICA JOŠ ČVRSTO DRŽI VLAST KOJU JE ZGRABILA DOK SU HOS-OVCI GINULI UMJESTO NJIH'	289
TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	293
ZVONIMIR HODAK, ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA OSTAJE DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM MESARIMA NAZIVAT ĆE ULICE	293
A. KAČUNKO, J. PEČARIĆ, BISKUP DR. SC. MILE BOGOVIĆ, ZAGREB, 2023.	297
BISKUP MILE BOGOVIĆ: NE ŽELIM SE UOPĆE DODVORAVATI LJEVICI KOJA OBEZVRJEĐUJE SVE ŠTO JE KATOLIČKO I SVE ŠTO JE HRVATSKO	297
PRIZNAJTE HRVATSKU PRAVOSLAVNU CRKVU!, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	309
ARHIEPISKOP ALEKSANDAR O DOBRICI ĆOSIĆU	309
ZBORNİK RADOVA – SIMPOZIJ HRVATSKE PRAVOSLAVNE CRKVE ...	312
BUGARSKI HRVAT – VELIKA OPASNOST ZA 'SRPSKI SVET'	317
VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA DRAGOVOLJAC.COM, 2023. ...	320
JAVOR NOVAK: NEKOLIKO UZALUDNIH LAŽI	320
ŠARAFČIGEROM I DALJE NA BRANITELJE	325
SANJA I TESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	329
MARCEL HOLJEVAC: ONI KOJI MRZE POZDRAV HOS-A, MRZE I HRVATSKU DRŽAVU!	329
PETICIJA ZDS	340
JONJIĆA ZA PREDSJEDNIKA RH, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.	348
S LISTE 256 KOJI SU PODRŽALI TOMISLAVA JONJIĆA JE I ZORICA GREGURIĆ	348
JAVOR NOVAK: ZASTRAŠIVANJE NOVINARA	357
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	363
THOMPSONOVA PODRŠKA MARKU JURIČU	363
HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA', ZAGREB, 2024.	364
OKRESTIRANA HAJKA JE NAPAD NA AKADEMIJU JER JE HRVATSKA!	364
JONJIĆA ZA PREDSJEDNIKA RH, DRUGO PROŠIRENO IZDANJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.	365

UGLEDNI DOMOLJUBI IZ DOMOVINE I ISELJENIŠTVA: DOPUNJENI POPIS POTPORA (361) PREDSEDNIČKOM KANDIDATU DR. TOMISLAVU JONJIĆU	365
DONALD TRUMP U MOJIM ZAPISIMA, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	383
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ARHIEPISKOPA ALEKSANDRA KUZMA KOVAČIĆ: 'POVJESNIČAR – UKLANJATELJ', DRAGOVOLJAC.COM., 2024.	387
GOVOR NA PREDSTAVLJANJE KNJIGE "HAJKA NA HAZU / 'MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA'	387
GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ARHIEPISKOPA ALEKSANDRA U SPLITU	391
DAVOR DIJANOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	396
NAPADA LI THOMPSONA JONJIĆ ILI LAŽNA DESNICA?	396
JAVOR NOVAK: ULOMCI ZBILJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	402
HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	407
KAKO SAM BRANIO THOMPSONA	407
BOKA KOTORSKA I BOKELJI, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.	416
RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM JOSIPOM PEČARIĆEM... ..	416
LILI BENČIK , THOMPSON I ZDS, HRVATSKE PRAVICE, 2026.	428
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERTA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA IZ 2008.	428
NAJBOLJEG NE ŽELE U JUSP JASENOVAC / IGOR VUKIĆ, 2. PORTAL DRUŠTVA ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, 2026.	437
IVO DROBILICA ILI IVO VALJAK	437
IZV. PROF. DR. SC. VLATKA VUKELIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	446
OVA NOVA KNJIGA JE MOJA STOTA E-KNJIGA	446
MINISTARSTVO DROBILIČARA, DRAGOVOLJAC.COM., 2026.	452
DROBILIČARI ILI ANTICROBILIČARI?	452
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	476

UVOD

Knjiga MARKO JURIĆ VS: PORFIRIJE / MARKO JURIĆ VS. SRPSKI FAŠIZAM U RH je nastavak na knjigu:

J. Pečarić, Marko Jurić, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/juric.pdf>

Razmišljao sam i o podnaslovu:

MARKO JURIĆ VS.HRVATSKO KRIVOSUĐE.

Na prvi pogled čini se da je to točnije jer je ono što bi u RH trebalo biti pravosuđe u mnogim slučajevima pokazalo da je ono to nije, već je doista KRIVOSUĐE kako je to davno konstatirao hrvatski odvjetnik i kolumnist Zvonimir Hodak.

Događanja i niz tekstova objavljenih poslije sprovođa ratnom zločincu Ratku Mladiću pokazalo je da je osuda da je Jurić pobjednik i u sučeljavanju s Porfirijem i s nečim što bi trebalo biti pravosuđe u RH, a pokazalo se doista krivosuđem.

Rezultat toga je u jednostavnoj činjenici da su hrvatski političari prihvatili zahtjev svjetskih moćnika da rehabilitiraju srpski fašizam u agresiji na Hrvatsku jer su ti isti moćnici podržavali tu agresiju i srpski fašizam.

Od pobjednikas u ratu postali smo gubitnici u miru.

Kardinal Kuharić je to i predvidio pa je još 29. rujna 1997. upozorio:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima.”

Jurić se drznuo da se ponaša kao novinar upravo tako!

Akademik Josip Pečarić

JURIĆ VS. SRPSKI FAŠIZAM U RH

KNJIGA: SMIJEŠMI 'ISTORIČAR' PROF. DR. SC. TVRTKO JAKOVINA, 2. knjiga

UVOD

Nedavno je prvi autor objavio knjigu:

J. Pečarić, Ministarstvo drobiličara, dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/drobilicari.pdf>

Povod je bio "Vodič za nastavnike „Obrazovanjem protiv antisemitizma, poricanja i iskrivljavanja istine o Holokaustu“ Ministarstva znanosti RH u kome je zbog knjiga o Radnom logoru Jasenovac bio prozvan. Nazvao ga je po Ivi Goldsteinu MINISTARSTVO DROBILIČARA, jer službena politika u RH slijedi smiješne tvrdnje tate i sina Goldstein, a sin je postao nadaleko poznat po izmišljanju drobilice u Jasenovcu po kojemu je i dobio ime Ivo Drobilica. Suluda priča u kojoj prvi autor prozvan zato što je knjigom odgovorio na knjigu dr. Milana Bulajića „Tuđmanov Jasenovački mit“. Na vlasti je stranka koju je osnovao Utemeljitelj RH koga je svojom knjigom na poziv ravnatelja HIP-a branio prvi autor, a ministarstvo te stranke ka osuđuje zbog toga.

Da sve to bude još nevjerovatnije Ministarstvo Drobiličara je protiv tzv. revizionista, a za one 'istoričare' kojima je akademik Tuđman GLAVNI REVIZIONIST.

Uz Goldsteina tu su i 'istoričari' Klasić, Markovina i Jakovina o kojima su autori napisali knjige:

J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/hrvojeklasic.pdf>

J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Jasenovac / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, 2. dio“ dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/klasic2.pdf>

J. Pečarić i Z. Hodak, Još jedan smiješni 'istoričar' / Dr. sc. Dragan Markovina, dragovoljac.com., 2026.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/markovina.pdf>

J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' Tvrtko Jakovina i Thompson, dragovoljac.com., 2026.:

<https://dragovoljac.com/index.php/pecaric/48819-smijesni-istoricar-tvrtko-jakovina-i-thompson>

Ono što je posebno zanimljivo jest činjenica da su Jakovina i Klasić porfirijanci, tj. sljedbenici patrijarha SPC Porfirija.

Njih Ministarstvo ne proziva!

Jerolim Kraljić

NATJEČAJ!

Što se mene tiče, imamo riječ godine - PORFIRIJANAC!

Idemo je zajedničkim snagama definirati i prijaviti za riječ godine - nagradu "Dr. Ivan Šreter".

Ažurirano nakon prvih komentara!

"Porfirijanac je naziv za potpuno lojalnog političkog istomišljenika, podupiratelja i javnog zagovaratelja velikosrpske politike zaodjenute u veo kvazi-progresivne ideologije, koja nekritički promovira teze o nepostojećoj zajedničkoj „regiji” i jeziku s ciljem ponižavanja hrvatskih nacionalnih vrijednosti – obitelji, domovine i vjere – te pritom ignorira činjenicu da zastupa stavove dugogodišnjeg, općepoznatog pjevača četničkih pjesama.

Većim je dijelom riječ o sljedbenicima jugokomunističke ideologije koji i dan-danas ignoriraju zločine kojima je hrvatski narod bio izložen još od doba Kraljevine Jugoslavije, a osobito nakon završetka Drugoga svjetskog rata."

Počnimo!

Ali vratimo se onome kome je posvećena ova knjiga.

FAH IDIOT TJEDNA

Tvrtko JAKOVINA,
jugoslavenski povjesničar u
Hrvatskoj, u dokumentarcu
nekoga glazbenoga šljama:
‘Hrvatski
nacionalizam je
nacionalizam
ustrašenih, vrlo slabih ljudi!’

HT: To se vidjelo naročito 1995. u Oluji kada su Vaši hrabri četnici i oficiri JNA jurišali. Na traktorima pred ustrašenim ustašama. I opet će, zajedno s Vama, ako bude sreće!

KOLIKO VAS IMA TOLIKO RAVNOPRAVNOSTI

Sjećam se kada mi je jedna muslimanka iz Bosne davnih devedesetih u Melbourneu rekla:

Hrvata ima u BiH 17% pa im pripada 17% ravnopravnosti!

Odgovorio sam joj: To Vas je sigurno naučio Vaš suprug rekavši vas:

Ljubavi moja, Ti si meni ravnopravna. Imaš 0% ravnopravnosti!

TAKO I NAS 'ISTORIČAR' Jakovina.

Foto: Josip Bandić / CROPIX

DIREKTNO.HR

Ideja o Herceg-Bosni ponovno podigla prašinu: Jakovini stigao žestok odgovor s desnice

IZAZVAO REAKCIJE

Ideja o Herceg-Bosni ponovno podigla prašinu: Jakovini stigao žestok odgovor s desnice

Hrvatski povjesničar **Tvrtko Jakovina** za N1 je ovih dana komentirao ideju o oživljavanju Herceg-Bosne.

09.06.2026.

Ova se tema ponovno aktualizirala nakon što je Domovinski pokret nedavno zatražio da se deklaracijom hitno pokrene inicijativa za uspostavu hrvatske izborne jedinice u Federaciji BiH i da se unutar vladajuće koalicije hitno postigne dogovor o konkretnim koracima koje Hrvatska treba poduzeti. Iz DP-a ističu da bi hrvatska izborna jedinica u Federaciji BiH očuvala opstanak Federacije BiH i štitila prava Hrvata omogućujući im izbor legitimnih hrvatskih predstavnika i da je takvo rješenje "jednostavno izvedivo".

Jakovina je komentirao koliko je izgledna opcija uspostave Herceg-Bosne. "Nešto najbliže odgovoru na to pitanje stigao je prije nekoliko dana iz SAD-a u njihovoj strategiji za Zapadni Balkan. Tamo se izričito podcrtava očuvanje dejtonske BiH. To nažalost znači očuvanje Republike Srpske, ali znači i očuvanje vanjskih granica BiH i onakav njen ustroj kakav je sada postavljen. Kada ekstremno desne stranke, članice koalicije s HDZ-om, izlaze s takvim idejama, onda jedino mogu izazvati iritaciju najbrojnijeg naroda u BiH i davati vrlo lažne nade tamošnjim Hrvatima", kazao je Jakovina.

Grmoja reagirao na istup Jakovine

Na ovu je njegovu izjavu reagirao predsjednik Mosta **Nikola Grmoja** koji se oglasio na Facebooku. "Jakovina je povjesničar, pa Bosnu i Hercegovinu danas još uvijek promatra iz povijesne perspektive otomanske okupacije i dominacije. Kolega Jakovina, u Bosni i Hercegovini danas ne postoje većinski i manjinski narodi, nego postoje tri konstitutivna naroda, a Hrvati su jedan od njih", poručio je Grmoja.

Grmoja žestoko odgovorio SDA-ovcu: 'Nikada nećete imati unitarnu državu'

Lider Mosta o ovoj se temi prethodnih dana oglašavao u više navrata, jasno zagovarajući ravnopravnost Hrvata u BiH. "Hrvatska federalna jedinica u BiH je legitiman zahtjev kojeg Most i ja godinama zagovaramo!", istaknuo je Grmoja u nedavnoj objavi na Facebooku.

<https://direktno.hr/direkt/ideja-o-herceg-bosni-ponovno-podigla-prasinu-jakovini-stigao-zestok-odgovor-s-desnice-397907/>

EVO I KOMENTARA DR. GRANICA

N1

NAJNOVIJE

VIJESTI

SVIJET

SPORT

VRIJEM

U STUDIJU UŽIVO

Jakovina o ideji oživljavanja Herceg-Bosne: Iritira se većinski narod i daje lažna nada Hrvatima u BiH

Ivica Granic

U pitanju je jedan sveučilišni profesor. Katastrofa. A da kapacitetu netko protumači kako u Bosni i Hercegovini ne postoje većinski ili manjinski narodi, postoje tri konstitutivna naroda, a Hrvati su jedan od njih.

Nedavno je jedan njegov kolega, razgovarajući o stanju na Banovini nakon potresa, stalno koristio termin 'srpska sela'. Zar i tom kapacitetu, s istog fakulteta, treba tumačiti kako u RH ne postoje srpska sela, svako selo u RH je hrvatsko selo, eventualno sa srpskom većinom ili slično. Ali srpska sela u RH definitivno ne postoje. Evo još nekih komentara s facebooka o Jakovini:

Ivan Pletikos se osjeća sarkastično.

Mnogi su se već osvrnuli na prof dr Jadovinu i njegove ideje, sa političke strane, odnosno ono o „iritaciji“.

Meni je to ovdje drugotno, želim se osvrnuti na jednu nebulozu koja dotičnog omniprezenta na svim medijima regiona i navodnog reprezentanta napoleonskog uma i najviše razine mudrosti, predstavlja u sasvim drugom svjetlu. Kao običnog ignoranta dakle nezalicu o temama o kojima nadmeno propovijeda sa medijskog ambona. Za ovo što je izrekao u referentnom intervjuu, kod svakog bi profesora ustavnog prava na svijetu, zaradio pad na ispitu. Najmanje.

Radi se naime o njegovoj sintagmi „većinski narod“. Pa upozorio bih profešura napoleonskog kompleksa, Jadovinu da pojam većinski narod ne postoji u federacijama. Odnosno da je federacija upravo i konstruirana da ne bi postojao pojam – „većinski narod“.

Jugoslavija kakva god bila da bila i kako se god odnosite prema njoj, bila je – federacija u svim svojim oblicima, i stoga u njoj nije postojao, ponavljam na nivou federativne države – „većinski narod“ Srbijanci su bili većinski narod u članici federacije Srbiji, ali ne i Srbi drugdje. Za sve je ostale vrijedilo isto.

Tek u unitarnoj državi (kakve su većina u svijetu, a i RH je takva) postoji većinski narod i manjine. U federacijama ne. Jer su i stvorene i izabrane da ga ne bi bilo.

Koliko znam, BiH je još uvijek Federacija i to dvostruka: kao cjelovita država prema vani (iako u naravi konfederacija da se ne lažemo) i kao jedna njezina sastavnica koja se tako i zove: Federacija BiH i koju čine dva konstitutivna naroda: Bošnjaci i Hrvati. Stoga sjedi Jadovino – jedan!

22. lipnja

HRVATE (ZA SRPSKE SLUGE = USTAŠE) JE VRATIO THOMPSON, A NE PLENKOVIĆ

Imali smo cilj oko kojeg se okupila cijela nacija. Plenkovićev HDZ-a to je protratio i vratio ustaše

O Danu antifašističke borbe donosimo važan esej Tvrtka
Jakovine o procvatu neoustaštva i izgubljenom smjeru
Hrvatske

PIŠE

TVRTKO JAKOVINA

Barbara Barba Jonjić se osjeća fantastično.
22. lipnja ·

Avalon · Roxy Music ·
Malo selo, velik jad 🤔👉

A i NAD8ISKUPA
Ivica Granic

20. lipnja ·

Don Batur vs. Don Žderić

Nakon što su pojedini mediji posljednjih dana prenijeli kritička razmišljanja svećenika o povezanosti vjere i uspjeha hrvatske nogometne reprezentacije don Ante Žderića, svoj je stav javno iznio također poznati zadarski svećenik, kancelar Zadarske nadbiskupije don Marin Batur.

U objavi na društvenim mrežama stao je u obranu izbornika Zlatka Dalića i hrvatskih reprezentativaca, poručivši kroz objavu kako ne razumije optužbe da se među

Vatrenima stvara svojevrsni kult личности ili da se Boga prikazuje kao navijača jedne reprezentacije.

'Nisam primijetio da izbornik Dalić pravi Boga od sebe, od igrača, a ni od nogometa. Nisam vidio da bilo tko smatra kako Bog navija za Hrvatsku', napisao je na početku svoje objave.

'Možda bi bili popularniji da nose dugine boje.' Za Dalića kaže da je čovjek koji svoju vjeru ne skriva, ali je pritom živi ponizno i dostojanstveno.

'Izbornik Dalić je čovjek koji ponizno stoji pred Bogom, ne stidi se svoje vjere, ističe branitelje i diše hrvatski. Naša reprezentacija nije iznad Krista. Oni to nikada nisu ni rekli.'

'Možda bi naši nogometaši i Dalić u medijima bili popularniji da kapetan nosi dugine boje, da im ne pjeva M. P. Thompson, da ne zahvaljuju Gospi i utakmice ne posvećuju braniteljima. Ali to onda ne bi bila spremnost i odanost prema našoj hrvatskoj Domovini.'

I to je to. Stvari treba nazvati pravim imenom. I prestati se čuditi. Sotona je ušla i u Crkvu. I to odavno

Prvo poglavlje ove knjige sastavljeno je od tekstova danih na Facebooku prvog autora, a odnose se na porfirijance.

Najveći dio knjige su tekstovi oba autora danih u knjigama prvog autora.

Autori

PORFIRIJANAC JAKOVINA

Marcel Holjevac

U Hrvatskoj nema niti jednog "istraživačkog novinara" koji bi nazvao Radu Borić, Šerbedžiju, Klasića, ili bilo kojeg levog intelektualca, i pitao ga kako sad gleda na svoje guranje u Porfirijev šupak i je li ga bar malo sram. Jer su prezauzeti Thompsonovom šupom i vodom u Lici. Kako je rekao veliki Thomas Sowel: "Neke su stvari toliko glupe da samo intelektualci u njih mogu vjerovati". Jedna od njih je Porfirijev ekumenizam. No smisao postojanja hrvatskog intelektualca je da bi četniku virio iz guzice.

Rada Borić o Porfiriju 2021. :

"'Porfirijanci', kako smo se nazivali, a koje je magnetom svoje osobnosti privlačio, bile su osobe često različitih, a opet dubinski sličnih svjetonazora, koji su u neformalnim druženjima, preimenovanim u 'kružoke', u prostorima Mitropolije, dijelili zajedničku brigu za pravednije društvo... Da sam vjernica, rekla bih da je njegovo djelovanje u Zagrebu bilo blagoslov, a kako nisam, sigurna sam da je u našem gradu ostavio neizbrisiv, duboki trag dijaloga i suradnje

Davorin Karačić

Nemojte misliti da domaći ljevičari jugoslavenskog usmjerenja nisu znali što intimno misli patrijarh Porfirije dok su s njime uživali i blagovali u svom poznatom "kružoku"

Itekako su znali za Porfirijevu odbojnost, da ne kažem mržnju prema Hrvatskoj i upravo zato su bili dobri i bliski s njim.

Kad je u pitanju odbojnost prema hrvatskoj državi, i velikosrbi i domaći ljevičari dijele istu emociju a samo snaga i odlučnost hrvatskih branitelja su spriječili da ti isti domaći ljevičari tijekom Domovinskog rata ne postanu neki novi partizani u borbi protiv nove NDH.

Krešimir Rotim

U Beogradu je na sramotan način još jednom pokazano da se oni koje veći dio srpskog naroda bira na izborima ne odriču ratnih zločinaca.

Ne treba nas to iznenađivati.

Snažna vojska i čvrsta granica prema Zapadu, jedini su razuman odgovor na slavljenje onoga koji je planirao sve Šibenčane od 10 do 75 godina izbrisati s lica zemlje.

Ono što nas treba zabrinjavati je petokolonaško djelovanje samopredstavljene cool zagrebačke elite.

Te Matule i Borići ovoga svijeta, prijateljevali su sa Porfirijem, čovjekom koji Ratka Mladića drži simbolom "srpske borbe", koja je ubijala civile i rušila gradove.

Ne samo sa da su prijateljevali. Na tim kružocima, tom remiksu jugoslavenstva uz domaćinstvo četnika, raspravljali su o tome kako Hrvatsku rashrvatiti.

Domaća peta kolona ponovno pokazuje koliko je destruktivna u svojoj mržnji prema slobodnom i suverenom narodu u svojoj jedinjoj državi koju ima.

<https://www.facebook.com/reel/29111060865162649>

Mišić Predrag

Zabraniti djelovanje SPC

Svatko tko nanosi štetu našoj domovini

Veliča zločince i stvara nemir nema što tražiti u Hrvatskoj.

Uzrok svih ratova i nemira je upravo SPC.

To nije moj prohtjeve već tako piše u USTAVU REPUBLIKE HRVATSKE.

Ovo jučer je samo potvrda ,iako smo to sve znali.

Radije ću se moliti na leđima nego u takvoj crkvi.

Ja vjeru neću mijenjati zbog idiota

Ali vi tu ne možete više biti

GORDAN MALIĆ: SRPSKU PRAVOSLAVNU CRKVVU TREBA ZABRANITI
https://www.maxportal.hr/vijesti/gordan-malic-srpsku-pravoslavnu-crkvu-treba-zabraniti/?fbclid=IwY2xjawUNMuFwZG9mAWV4dG4DYWVtAjExAGJyaWQRMW44OG45NUdETUFlFpEZVRzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzcxNzg4MjAwODkyAAEeITczZmyyW9e4hTyyKtJhmLFv12gh4zKT2HyhL4H97Tq2gcs7yZR3Bw7Hxz8_aem_S5ZjQeAL1vOJXJeFKo3rig

portal.braniteljski-forum.com

**Peđa Mišić nakon Porfirijeva govora na Mladićevu
ispraćaju traži zabranu djelovanja SPC-a u Hrvat...**

Foto: fah

'PROČETNIČKI REVIZIONIZAM'

GORDAN MALIĆ: SRPSKU PRAVOSLAVNU CRKVVU TREBA ZABRANITI ILI OGRANIČITI NJEZINO DJELOVANJE

8. rujna 2026.

U kontekstu sprovoda **Ratka Mladića**, koji je vodio patrijarh Srpske pravoslavne crkve **Porfirije Perić**, novinar **Gordan Malić** na Facebooku piše kako tu crkvu treba – **zabraniti ili ju ograničiti!**

> **Tisuće slavile Mladića, a patrijarh Porfirije poručio: 'Duboka zahvalnost i neka mu je vječni spomen'**

“Srpsku pravoslavnu crkvu treba zabraniti ili ograničiti njeno djelovanje u našoj zemlji. Iako kler SPC-a u svakodnevnim javnim prigodama poziva na ekumenizam, opraštanje i suživot, **politika te Crkve ide prema očuvanju velikosrpskih mitova i ciljeva Velike Srbije**, u njoj je izrazit pročetnički revizionizam, a promoviranje ratnih zločinaca i zločina počinjenih ‘u obrani Srba’ sada je vidljivo svima jer dolazi s najviše razine SPC-a”, piše Malić.

Malić: ‘Bio je i ostao četnik’

Potom nastavlja: “Činjenica da je sadašnji patrijarh SPC-a Porfirije, jedno vrijeme proveo u Zagrebu kao mitropolit, gdje je bio omiljen u **krugovima lijeve inteligencije, domaćih političkih idiota i fanatika jugoslavenstva**, i da je ovdje imao otvoren pristup državnom vrhu (tada SDP-ovskom) i mnogim utjecajnim državnim funkcionarima, daje posebnu težinu njegovom navodnom preobražaju u Srbiji. Bio je i ostao četnik”, zaključuje Malić.

Foto: fah

Zatim se osvrće na pitanje pravnog statusa SPC-a u Hrvatskoj.

> Vojnici Vojske Srbije iznijeli lijes Ratka Mladića prekriven zastavom, EU upozorava Beograd

‘Neotvorena tema’

“Pitanje pravnog statusa SPC-a u Hrvatskoj, kao državne crkve koja **na teritoriju druge države djeluje kao “domaća crkva”** kod nas je još uvijek neotvorena tema. Budući da djeluje kao **stožer četničke ideologije** ‘Svi Srbi u jednoj državi’, da je jednako djelovala i 90-ih kada je tadašnji **Patrijarh Pavle** pozivao i na mir i na aneksiju dijelova Hrvatske (mir nakon aneksije, amin), da i danas šalje poruke o opravdanoj agresiji na Hrvatsku i BiH, da slavi Ratka Mladića kao spasitelja Srba, da **neprekidno reminiscira i posuvremenjuje ustaštvo u Hrvata i Hrvatskoj** kako bi opravdalo zločine nad nad Hrvatima 90-ih, da to čini i u inozemstvu, ona je **za Hrvatsku neprijateljska Crkva**”.

Ne samo to, piše Malić, već i “najistaknutiji punkt velikosrpske subverzije u svim državama proizašlim iz raspada bivše Jugoslavije”.

Smatra kako patrijarh Porfirije **ide korak dalje i od samog Vučića**, “jer je SPC pretvorio u filijalu **Ruske Pravoslavne Crkve**, koja je u većini država na zapadnim granicama Rusije postala nepoželjna Crkva. Finci su je zabranili, kao i Ukrajinci, Estonci su njene predstavnike proglasili personama non grata, Latvijci su se od nje odcijepili, red je da i mi nešto takvo poduzmemo sa SPC-om”, zaključuje Malić.

> Hrstić o Porfiriju: ‘Sve je odavno jasno onima koji ga nisu gledali kroz ružičaste naočale’

<https://narod.hr/hrvatska/gordan-malic-srpsku-pravoslavnu-crkvu-treba-zabraniti-ili-ograniciti-njezino-djelovanje>

PALE SVE MASKE S PATRIJARHA SPC-A PORFIRIJA.

Ivica Marijačić

Nije istina da su sada, nakon što je vodio opijelo krvniku Ratku Mladiću, pale sve maske s patrijarha SPC-a Porfirija.

On je davno pokazao svoje pravo lice kad je pjevao u čast kokardi i zločincu Momčilu Đujiću.

Nije istina da su oni koji su mu odlazili na seanse bili zavedeni ili da nisu znali. Znali su da je četnik i baš zato što je četnik su mu i hrlili i Klasić, i Jakovina, i Pilsel, i Josipović, i Pupovac, i Rada Borić i Vesna Pusić i sav ostali šljam koji sad šuti kao kurva, a da imaju imalo časti ti epigoni patrijarha četnika odselili bi iz Hrvatske za sva vremena.

Baš zato što je Porfirije četnik, s njime su oduševljeno i ganuto lomili pogaču Plenković i Obuljenka, Mesići mnogi drugi.. Baš zato financiraju otvoreno sve četničke provokacije i već deset godina pljuju u lice hrvatskome narodu...

Baš zato što je Porfirije četnik, zagrebačka sutkinja Horvat je s posebnim guštom osudila novinara Marka Jurića po volji Porfirija, Pupovca i njegovih četnika i orjunaša...

Plenković i Milanović pretvorili su hrvatsku državu u servis za rehabilitaciju jugosrpstva, četništva i zločinačkog SPC-a te u aparat za obračun s hrvatstvom.

I sad se kao čude, čude se Porfiriju, čude se Vučiću, čude se EU koje nije ni briga i za sve što se događa u Srbiji.

Ni jedne žrtve pale za Hrvatsku nisu vrijedni ni ovaj HDZ, ni Plenković, ni Milanović, ni ljevičarska oporba SDP i Možemo, koja želi još i više jugosrpstva, ni desničarska koja je raspadnuta.

Hrvatska je u rukama najgorih ljudi, u rukama ološa kojemu se gadi i ime hrvatsko, a to nije samo njihova sramota nego i onih koji su im predali državu u ruke.

Porfirije koji blagoslivlja mrtvoga generala Mladića, koljača Hrvata u Škabrnji i Nadinu, je do jučer bio idol svih njih, njihov Bog i njihova slika i prilika, a sada ih je malo iznevjerio jer nisu htjeli ni željeli u svome sljepilu i animozitetu prema vlastitome narodu vidjeti da je on jednako štovao i živoga ubojicu Ratka Mladića kao i sada mrtvoga.

Opširnije u novome broju Hrvatskog tjednika u četvrtak.

Ivano Balić

Ovo su sudionici zagrebačkoga kružoka Porfirija Perića, ortodoksnoga četnika !! Oni su svakom loncu poklopac i svima dociraju o ljudskim pravima, mržnji i nacionalizmu !! Ajde da ih sada čujemo! Pitajmo taj talog neprijateljski zašto vjeruju dušmaninu Hrvata a prozivaju one koji žive i dišu za Hrvatsku ??

Osim Rade Borić tu su :

Prema medijskim izvještajima i svjedočanstvima, među sudionicima su bili:

- **Političari i diplomati:** Ivo Josipović (bivši predsjednik RH), Budimir Lončar (posljednji ministar vanjskih poslova SFRJ), Milorad Pupovac (saborski zastupnik), Vili Matula (glumac i političar) te Dušan Ljuština.
- **Novinari i analitičari:** Inoslav Bešker, Branimir Pofuk i Drago Pilsel.
- **Povjesničari i znanstvenici:** Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Dejan Jović (politolog) i Dražen Lalić (sociolog).
- **Kulturnjaci i poduzetnici:** Rade Šerbedžija (glumac) i Emil Tedeschi (poduzetnik).
- **Teolozi:** Katolička teologinja Ana Marija Grünfelder.

11:44 ⓘ ...

DANAS

Broj sudionika je varirao, ali nerijetko bi ih se ondje skupilo i po 60, a tehnički dio organizacije obavljao je novinar **Drago Pilsel**.

Gostoljubiv i vrlo diskretan domaćin

Prema pisanju Jutarnjeg lista, sudionici "Porfirijevih kružoka" među ostalima su bili bivši predsjednik **Ivo Josipović**, katolička teologinja **Anna Gruenfelder**, isusovac **Tvrtko Barun**, rabin **Moše Prelević**, glumac **Vili Matula**, povjesničari **Tvrtko Jakovina** i **Hrvoje Klasić**, politolozi **Dejan Jović** i **Dražen Lalić**, akademik **Vlatko Silobrčić**, čelnik SDSS-a **Milorad Pupovac**, feministička aktivistkinja **Rada Borić**, protestantski teolozi **Peter Kuzmić** i bračni par **Raffai**, novinar **Branimir Pofuk**, katolički svećenik don **Anton Šuljić** te mnogi liječnici, znanstvenici, nastavnici i drugi.

Pozdrav svima iz teksta uz pitanje - Tko danas vodi opelo zločincu Ratku Mladiću.

Porfirije.

Poznajete li tog čovjeka koji vam je 60 puta u Zagrebu na kružocima prodavao muda za bubrege ili vam je odgovarao njegov verbalni diskurs ili možda pjevački talent.

I šta ćemo sada.

Nije Pepelnica a nema ni pepela za vas jer niste vjernici.

Pokrijte se onda ušima.

Jeronim Kraljić

Porfirijanci kažu da je on tada bio druga osoba.

Govorimo o razdoblju od 2017. do 2021. godine.

Kronologija:

2011. Porfirije otvara usta dok pjeva "Što se ono na Dinari sjaji, popa Đujića kokarda na glavi"

2016. Snimka izlazi u javnost

2016. Novinar Marko Jurić upozorava na moguću prisutnost četnika i biva napadan od strane yugowoke leftarda (Porfirijanaca)

2017. Porfirijanci počinju sa štovanjem lika i djela svog ljubljenog ropera i kozmopolita

2023. Novinar Marko Jurić osuđen zato što je četniku rekao da je četnik

2026. Porfirije slavi ratnog zločinca Ratka Mladića

2026. Porfirijanci - muk

Fotografija:

D.P.(inicijali poznati redakciji)

Moderator Porfirijevog kružoka (120 ljudi; jezgra od 60-65)

Ante Križić

Malo je reć da je ogavno i odvratno ovo isčuđavanje jugočetnika u Hrvatskoj, pogotovo u medijima, tobožnje zgražanje, da kako to patrijarh srpsko Porfirije vodi sprovod ratnom zločincu i krvniku Ratku Mladiću.

Pa tko će drugi. Vjekoslav Drago Carlos Pilsel je navodno prešao u pravoslavlje ali sitna je on šarža. Ni najbliži biskup SPC-u u katolika Mate Uzinić ne bi mogao doći ni blizu. Ni Plenković kad bi naučio nabrajat i mahat kandilom ne došao u obzir kao ni Nina Obuljen

A tko će drugi najveće srpskom zločincu u zadnjem ratu držati opijelo nego glavni pokretač rata SPC i njezin patrijarh. Pa to je čista logika.

Odvratno je bilo čitati jugočetnike kako se kao čude Porfirijevom "preobrazbom" nakon što je otišao u Beograd i postao glavni četnik u SPC. Nikoga on prevario nije a najmanje svoje filočetnike. Filočetnici u Hrvatskoj su najgori ološ, ljudi bez morala i časti, lažljivci i manipulatori ali nisu ni oni toliko glupi da od početka nisu znali tko je Porfirije. Oni su ga upravo voljeli zato što je bio to što je bio. Četnik. Nije li snimak gdje on traži pjesmu i rukama gestikulira da se pjeva o četničkom vojvodi popu Đujiću izišao u javnost čim je postao patrijarh "zagrebačko-ljubljanski i cele Italije".

I što su uradili tzv levičari u Hrvatskoj a ustvari filočetnici. Stali su u njegovu obranu ko Gadafijeve tjelohraniteljice. Iako "pokretni fotos ne ume da laže" četnici iz Hrvatske su pokušali to prikazati kao podvalu i falsifikat gdje se podmeće "dobrom patrijarhu" a kad u tome nisu uspjeli, rekli su da Porfirije nije pjevao nego samo lagano otvarao usta. To što je druge "jaračio" da pjevaju to su naravno prešutjeli. Još od Mesića i njegovog objašnjenja sva izmotavanja tzv levice u Hrvatskoj su tako priglupa da svako "objašnjenje šamar ište". To su ljudi koji slažu čim trepnu.

Filočetnici su tada kao bijesni psi napadali i grizli svakog tko se usudio kritizirati glavnog četnika u Hrvatskoja. Marko Jurić je fasovao uvjetni zatvor i ukidanje emisije. Porfirije je bio nedodirljiv.

U nekoj dvorani održavao je seanse, gdje se skupljao njegov kružok, sav taj protuhrvatski klatež, svi ti Pilseli, Klasići, Nobile, Josipovići dokazani antihrvati gdje bi se navodno glavni Saruman SPC popeo na vrh amfiteatra i gledao taj skup bjednika i protuhrvata svojim mračnim, urokljivim očima ali sam se ne uplićući u pravu, jer on je tu gazda a gazda ne komunicira s podčinjenima.

U međuvremenu ga je vlast tovarila novcem i nekretninama tako da je SPC pokupio pola zagrebačkog Donjeg grada koje je SPC iznadobijala za vrijeme kraljevine Jugoslavije (a i ranije) na tko zna kakav način) i usput im gradeći 40 četničkih štabove novcem otetim od hrvatske sirotinje, pa se kao sad čude provali četništva u Srbiji (ali i u Hrvatskoj gdje doslovno žare i pale)

Može se samo zamisliti što bi bilo da je neki katolički biskup, npr Vlado Košić pjevao pjesme u slavu Luburića ili Francetića. Mislim da bi i danas filočetnici u Hrvatskoj hopsali na Jelačić placu i Markovom trgu a da bi im očnjaci narasli za 10 centimetara a uši zašiljile za još toliko.

Nitijednog filočetnika u Hrvatskoj Porfirije nije prevario. Oni su ga voljeli upravo zato što je bio to što je bio- nepatvoreni četnik. I zato umjesto zgražanja svima njima je bilo mjesto uz odar ratnog zločinca i krvnika Ratka Mladića. Tamo je trebao bit Vili Matula. Rene Bitorajec, Leon Lučev. Tamo su trebali biti, biti Dalija Orešković, Tvrtko Jakovina, Dražen Lalić, Branimir Pofuk, Tomislav Tomašević, Nina Obuljen, Andrej Plenković, Ivana Kekin. Tamo je bilo mjesto svim četničkim mecenama. Uostalom ako su Možemovci zajedno s Dalijom Orešković odali počast (a Nina Obuljen financirala) može se reći glavnom ideologu velikosrpsstva Dejanu Medakoviću, koji je po svemu bio Mladiću nadređeni i gdje je Mladić sprovodio samo Medakovićeve zaključke i nacionalne strategije, sasvim je logično da odaju "poštu" Medakovićevom šegrtu.

Tamo bi mislim svakako bila Vedrana Rudan da je bila živa. Čak postoji mogućnost da Mladić nije mogao prežaliti smrt Vedrane Rudan. Ona je bila Mladićev ženski alter ego. Sve što je Mladić bio u ratu, surov, nadmen, okrutan, nemilosrdan, nabusit, prepun zla i zločinačke energije to je sve imala Vedrana Rudan u prenesenom alegorijskom pisanom načinom. On je masakrirao ljude, streljačkim i koljačkim vodovima, logorima i topništvom, ona je sve to radila riječima. Vedrana Rudana je bila misaoni Ratko Mladić. Ratko Mladić je bio Vedrana Rudan sa zločinačkim trupama.

Petokraka i kokarda su uvijek išli ruku pod ruku. Jedini problem bi nastao kad se odlučivao tko će od njih dvoje vladati velikom Srbijom (Jugoslavijom). Kad su protjerani iz Srbije partizani su svoje prorijeđene proletherske brigade popunile četničkim koljačima i to onim najgorima, onima koji su preživjeli Francetićev "pohod u istočnu Bosnu" i razbijanje Dangićevih i Todorovićevih koljača. Tko ne vjeruje nek pročitaj putopis mladog partizana Adila Zulfikarpašića "Put u Foču".

Sve je isto 1941-ve i 1991- i 2026.. Uvijek kokarda i petokraka zajedno protiv Hrvatske. Samo s jednom razlikom . U predhodna dva slučaja se pružao otpor. Danas više nikakvog otpora nema

Stjepan Stimac se osjeća motivirano.

JUGOSLAVIJA JE NAPOKON MRTVA, RATKO MLADIĆ "OVERIO"

Dva metka u šuplja prsa, jedan u zamazanu čelenu i glogov kolac u gnjilo srce. I tako, džaba su krečili i kreče, Markovine, Goldsteini, Pusići, Jakovine, Klasići, Pilseli, Pupovac i bijesni divlji čopor, Teršelička i leglo gujina, Možemo-ovce, SDP-ovce, Obuljenka i trojanska virus kolonija, Puhovski, Denis Latin, Šerbedžija i Cecino jato arkanovaca, HND, RF, Mladićeve antifašistički salonski patnici u Hrvata... Baš su se nakot... namnožili.

Nakon više od stoljeća napokon su Srbi u Srbiji shvatili da ne postoji opcija u kojoj oni prijevarom, silom i nasiljem mogu vladati hrvatskim zemljama, a da im to kad-tad ne rigne na nos. I odustali su u potpunosti od oprezne infiltracije. Sad kad krenu opet će ko 1991. krenuti sa svim što imaju i u potpuno istrebljenje svih nesrba. To je ono što Vučić naziva „drugo poluvrijeme“, jer on računa kao prvo poluvrijeme 1995. No, kronološki, ovo bi trebalo biti treće poluvrijeme, jer je prvo poluvrijeme bilo 1991. kad su nas nemilosrdno gazili u trenutku kad nismo bili naoružani, drugo je bilo kad smo postali ravnopravni 1995. Realno, ovo je nova utakmica i očekuje se prvo poluvrijeme.

Bolesna braća jugovići po običaju kaskaju za događajima i još sanjaju o usponu na vlast u kojemu će im Srbi biti topovsko meso u gaženju Hrvata, a oni zajahati sve redom. Zato bolesna braća jugovići i dalje vrijedno grade svoju monstruožnu tvorevinu: ciglu po ciglu trojanske centre, knjigu po knjigu, film po film, pevaljka projekte, leš po leš, izdaju na izdaju, emisiju po emisiju, dovode sa svih strana i iz svih kanalizacija zamazane i podle jeftine kvaziknjževnike, kvazinounare, političke

komesare i šljam svake vrste, masno ih plaćaju i daju svu medijsku i finansijsku pomoć da žive kao rak na hrvatskom tkivu. Ali uzalud. I ne bi bilo uzalud što se tiče „domoljuba“ u vladajućoj stranci, no ovaj put su dobili nogu u smrdljivu stražnjicu od Srba. Mašala.

Jugoslavenski projekt je propao zauvijek. Tomu su jamac SPC, srbijanski narod i srbijanska politika. Napokon su naučili lekciju i ne glume više spasitelje od Grenlanda do Tokya. Odbacili su sve maske i slave svoje za genocid osuđene „heroje“ javno i službeno, vjerski i svjetovno. Slave svoju politiku još od Balkanskih ratova i tadašnjih genocida do zadnjih genocida nad Hrvatima, muslimanima i Albancima, javno i bez srama.

Nema tu više glume i to je s jedne strane pozitivno jer im je najveća moć ležala u prljavim igrama i konstantnom varanju ionako moralno i mentalno zaostale međunarodne zajednice. Pozitivno je i to da sad jasno vidimo neprijatelja koji više ne glumi i javno najavljuje rat, dok se bjesomučno naoružava. Negativno je to što bez ikakve sumnje idemo prema ratu, ako se ovako nastavi, a nastaviti će se jer tamo svi isto misle, i vlast, i oporba, i prosvjednici i oni koji ih batinaju.

I gdje nam sad ostadoše bolesna braća jugovići? Nigdje“ Nitko ih ne želi i sav im se trud pretvorio u prašinu. Neki su podsvjesno shvatili da je došao kraj njihovom frankenštajnovskom čudovištu izgrađenom od trulih ljudskih dijelova tijela, a sad čudovište umire na očigled.

Zato se podsvjesno u mozgovima nekih jugovića pojavio tračak nade da mogu parazitirati na hrvatskom tijelu pa se na zadnjem prosvjedu za Liku ogrnuše hrvatskim zastavama da sakriju trulež svog raspadajućeg tijela. Ne znam jeste li primijetili, ali sve češće u zadnje vrijeme spominju domoljublje koje su, gle čuda, počeli i sebi pripisivati, pa evo i mahati hrvatskom zastavom. Očekujem uskoro žestoku bitku oko toga tko je veći domoljub, lijevo ili desno krilo? Narod se na to samo može tužno nasmijati i nastaviti tražiti vezu na onkologiji.

Vratimo se na Ratka Mladića i priču kako je ubio jugoslavene.

Pozadina priče o Mladiću je puno složenija od samog odavanja počasti nespornom ratnom zločincu osuđenom za genocid. Ratko Mladić ne smije pasti iz više razloga. Jedan je to što on jest točka oko koje se ustoličuje ili raspada Velika okljaštrena Srbija. Pod tim mislim na ujedinjenje ili smrt Republike Srbije i Republike Genocidne koju zovu i Republika Srpska.

Zato Vučić u ime vascelog srpskog naroda svjesno od svih Srba pravi genocidan narod. No postoji ona ispraznica da jedan narod ne može biti genocidan, pa Vučić i SPC mniju da ako dovoljno dugo budu kolektivno vukli genocid na grbači srbijanskog naroda, da će taj genocid otpasti kao činjenica. Jer narod ne može biti genocidan, je l'? Drugo, ako priznaju genocid u Srebrenici onda priznaju i da je Republika Srpska nastala na genocidu, a to im ozbiljno umanjuje šanse za izdvajanje iz BiH i priključenje matici Srbiji.

Zato ne priznaju genocid i okrivljuju međunarodnu zajednicu da je prijevarom osudila đenerala Mladića, kojega su „nevinog ko Isusa“ razapeli i ubili u Haagu. Zato ne priznaju ni Kosovo, do točke kad će priznanje Kosova biti dio paketa u razmjeni za Republiku Srpsku. Ali do tada niti jedan dio slagalice ne smije pasti, ni priznaje

genocida u Srebrenici, ni puštanje niz vodu Ratka Mladića, ni priznanje Kosova. Jer ako bilo koji dio padne, kula od ljudskih trupala se ruši.

Gdje smo mi tu? Ako ne želimo Zagreb u dometu srbijanskih topova morat će mo se uključiti u ove tektonske poremećaje, pa i oružanim otporom. Ako Srbija izbije na domet Zagreba to nije kraj nego početak, jer SPC masovno kupuje sve u i oko Jasenovca, a svi znamo za onu njihovu poznatu „gde su srpski grobovi to je Srbija“. I eto Srbije u Jasenovcu. S tim ciljem SPC kupuje sve u i oko Jasenovca.

Dakle, ne znaš više jesmo li ugroženiji izvana ili iznutra. I ne samo miniranjem Hrvatske od jugoslavena koji sebi tepaju da su ljevičari i antifašisti (kao i Ratko Mladić), nego i od onih koji bi nas trebali štititi kao narod od svih ugroza, uključujući i od smetlarske mafije, koja je očigledno zloćudno metastazirala i osilila se do te mjere da im ništa ne znači budućnost Hrvatske i djece, niti se boje Boga, niti vlasti, niti naroda. Budućnost koju naša djeca neće imati ako sad i odmah ne zaustavimo ovaj zločin protiv čovječnosti, zločin koji je ravan onom koji nam spremaju pomahnitali nacisti i za koji se također moramo ozbiljno spremati.

Inače ovaj je tekst samo uvod u priču o antifašistima i zašto ih hrvatski narod ne može vidjeti ni nacrtane iako HDZ izvodi vratolomije koje bi ih grdo koštale da imamo ikakvu bolju opciju. Ustvari imamo ali su mizerne i male, što zbog vlastite oholosti, što zbog oholosti naroda koji nikom ne da šansu.

Na slici antifašisti i njihovi predvodnici antifašizma, jedno tijelo, jedan zločinački naum

OKUPIO JE NAJOGAVNIJE MEDJU NAJOGAVNIJIMA

Josip Radeljak

VELIKO-SRPSKI I NAŠ ORJUNAŠKI ŠLJAM !!!

Porfirije držao opelo
ratnom zločincu Ratku Mladiću
doživotno osuđenom za
genocid

Dok je bio mitropolit u Zagrebu
održavao je kružoke na koje su
dolazili poznati „hrvatski“
LJEVIČARI - pogledajte tko

MOŽEMO! MOŽEMO! MOŽEMO!

Ivo Josipović Pupovac Vili Matula

Dejan Jović OKUPLJAO OVE LJUDE Rada Borić

Drago Pilsel Tvrтко Jakovina Hrvoje Klasić Dražen Lalić

opijelo Ratku Mladiću

Index Vjesti
Zadnja nadopuna: 12:37, 07. rujna 2026.

Gordana Zelenika

Nego sjećate li se onih idiota koji su sa Porfritijem održavaju kružoke po Zg !!

Kojih li se sve informacija taj tada nakupio !

“Broj sudionika je varirao, ali nerijetko bi ih se ondje skupilo i po 60, a tehnički dio organizacije obavljao je novinar

Drago Pilsel.

Gostoljubiv i vrlo diskretan domaćin

Prema pisanju Jutarnjeg lista, sudionici "Porfirijevih kružoka" među ostalima su bili bivši predsjednik

Ivo Josipović,

katolička teologinja Anna Gruenfelder, isusovac Tvrtko Barun,

rabin Moše Prelević,

glumac Vili Matula,

povjesničari Tvrtko Jakovina
i Hrvoje Klasić,
politolozi Dejan Jović
i Dražen Lalić,
akademik Vlatko Silobrić,
čelnik SDSS-a Milorad Pupovac, feministička aktivistkinja Rada Borić,
protestantski teolozi Peter Kuzmič i bračni par Raffai,
novinar Branimir Pofuk,
katolički svećenik don Anton Šuljić
te mnogi liječnici, znanstvenici, nastavnici i drugi.
Neki od njih potvrdili su da je Porfirije bio gostoljubiv domaćin, ali prilično
diskretan. Najčešće bi ih dočekaao,
zatim se povukao među publiku
i pratio razgovore,
a pred kraj se osobno uključivao kao običan sudionik.
“Prije 2 godine Vesna Pusić o Porfiriju: ‘Bio je rock star u Zagrebu, mnoge
moje prijatelje je šarmirao’
Rada Borić: ‘Odlazak Porfirija gubitak je za Hrvatsku, a dobitak za Srbiju’

Dubravka Vlaičević

TVRDOGLAVI TVRTKO 😊

'Povjesničar Tvrtko Jakovina, misli da trebamo pustiti Srbiju neka slavi genocid i Ratka Mladića, jer trebamo urediti svoje dvorište, a onda još baljezga nešto o tome da se mi "mrzimo na ovim našim prostorima." Svi koji izjednačavaju Hrvatsku i Srbiju u vrijednosnom, socijalnom i kulturnom smislu, možda bi se u Srbiju, trebali i preseliti.' (Marin Vlahović)

KOMENTARI

Dubravka Vlaičević**Autor****'ZAPAMTITE MOJE RIJEČI'**

'Vučić plaši Srbe Thompsonom: 'Promijeni li se vlast, tjerat će vas na njegove koncerte' Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić u razgovoru za režimski Informer ponovno se žestoko obrušio na Hrvatsku i premijera Andreja Plenkovića. "Zamislite, premijer najgore marionetske nacističke države iz Drugog svjetskog rata priča vam o katarzi, koji su jedini imali logore za djecu, ubijali na najmonstruozniji mogući način. Oni nama pričaju o katarzi", istaknuo je Vučić. Potom je iznio svoje viđenje mogućeg razvoja odnosa Srbije prema Hrvatskoj u slučaju promjene vlasti u Beogradu. U tom je kontekstu spomenuo i Marka Perkovića Thompsona. "Zapamtite moje riječi, promijeni li se vlast, tjerat će vas buduća vlast u Srbiji i tjerat će Srbe da idu na Thompsonove koncerte i govorit će nam kako je to novi patriotizam i kako je to nova suradnja u Europi." Srbijanski predsjednik potom je svoju tvrdnju dodatno proširio, govoreći o pozdravu koji se veže uz ustaški pokret iz Drugog svjetskog rata. "Zapamtite što sam vam rekao, tjerat će Srbe da viču 'Za dom spremni' i da viču kako im je lijepo što viču 'Za dom spremni'. Govorit će vam: nije samo Severina, i Thompson je dobar." Vučić sramotno izvrijeđao Plenkovića i Piculu: 'To je civilizacijska razlika između mene i njih.' Dotaknuo se opet i pjesme 'Bojna Čavoglave' te ponovno kritizirao poruke koje se u njoj spominju te zaključio kako država Srbija takve stvari, prema njegovu mišljenju, ne smije dopustiti. Vrijedi napomenuti da ovakve riječi dolaze od predsjednika dražve koja je baš ovu subotu održala komemoraciju ratnom zločincu Ratku Mladiću, što dovoljno govori o katarzi koju je Srbija navodno prošla.' (Direktno)

WWW.BOSNAMEDIA.INFO

VUK DRAŠKOVIĆ

OTVORENO: 'Srbija je pred
duhovnim ponorom,
sramotno slavljenje lika i
djela Ratka Mladića'

VIŠE DETALJA NA LINKU U KOMENTARU

Dubravka Vlaičević

Autor

SRBI O RH <https://www.facebook.com/reel/938975462598866>

Dubravka Vlaičević

Autor

"Suma sumarum.... jedina poveznica sa otužnom Srbijom je hrvatska oporba, to je tužna činjenica." (Tomislav Šiljeg)

☐ **Odgovor**

Dubravka Vlaičević

Autor

☐ **Odgovor**

Dubravka Vlaičević

Autor

<https://www.facebook.com/reel/2904095203302527>

FACEBOOK

Laku noć @[100051094670379:2048:Aleksandar Vučić] 🇷🇸 Brz
oporavak 🙏 #THOMPSON #BOJNA #ČAVOGLAVE #ZDS #SRBIJA

Laku noć @[100051094670379:2048:Aleksandar Vučić] 🇷🇸 Brz
oporavak 🙏 #THOMPSON #BOJNA #ČAVOGLAVE #ZDS #SRBIJA

□ **Odgovor**
Sarafin Puselja

autor
Pitanje je tko je bolesniji
Vučić ili Jakovina???

**Presudom suda u Francuskoj,
Srpska pravoslavna crkva je za
sada jedina vjerska institucija
osuđena za učešće u najtežim
zločinima protiv čovjeka u istoriji
čovječanstva.**

□ **Odgovor**

Marija Perić

.

autor

□ Odgovor
Ante Periša

.

Koliko mogu lagati, nemjerljivo! 😞 Treba uvesti mjeru laži "1 Srbin, 2 Srbina..., Vladika..." 😏

ALEKSANDAR VUČIĆ – THE LAST EUROPEAN FASCIST

5 rujna, 2026maxportal

Aleksandar Vučić je jedini europski političar koji je u modernoj povijesti, za govornicom parlamenta, hladno i bez afekta izgovorio rečenicu koja je preslik nacističkog pravila odmazde: “Za jednog Srbina, ubit ćemo sto Muslimana.” Danas, tri desetljeća kasnije, Srbija pod njegovim vodstvom osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića masovno slavi kao nacionalnog heroja.

Aleksandar Vučić je 1995. godine, za govornicom u Skupštini Srbije, hladno i bez afekta izgovorio rečenicu koja je postala simbol najcrnjeg političkog jezika u Europi nakon Drugog svjetskog rata: “Za jednog Srbina, ubit ćemo sto Muslimana.”

Nije to bila psovka, nije bio bijes, nije bio incident. Bila je to formulacija izrečena u parlamentu, pred kamerama, kao politički program. Rečenica koja je preslik nacističkog pravila odmazde, matematički omjer života, kazne i osvete, pretvoren u državnu poruku.

Vučić je tada bio visoki dužnosnik Srpske radikalne stranke, stranke koja je otvoreno zagovarala etničko čišćenje i ratne ciljeve. Izjava je izrečena jedanaest dana nakon genocida u Srebrenici. U takvom kontekstu, Vučićeve riječi nisu bile samo prijetnja, nego politički signal: nastavak logike koja je već proizvela masovne grobnice.

Usporedba s Josephom Goebbelsom nameće se sama. Goebbels je bio arhitekt jezika koji normalizira nasilje, pretvara kolektiv u žrtvu i opravdava odmazdu kao “nužnu obranu”. Vučićev govor iz 1995. funkcionira po istoj matrici: definira “naše” kao ugrožene, “njihove” kao prijetnju, a ekstremno nasilje kao legitimnu reakciju.

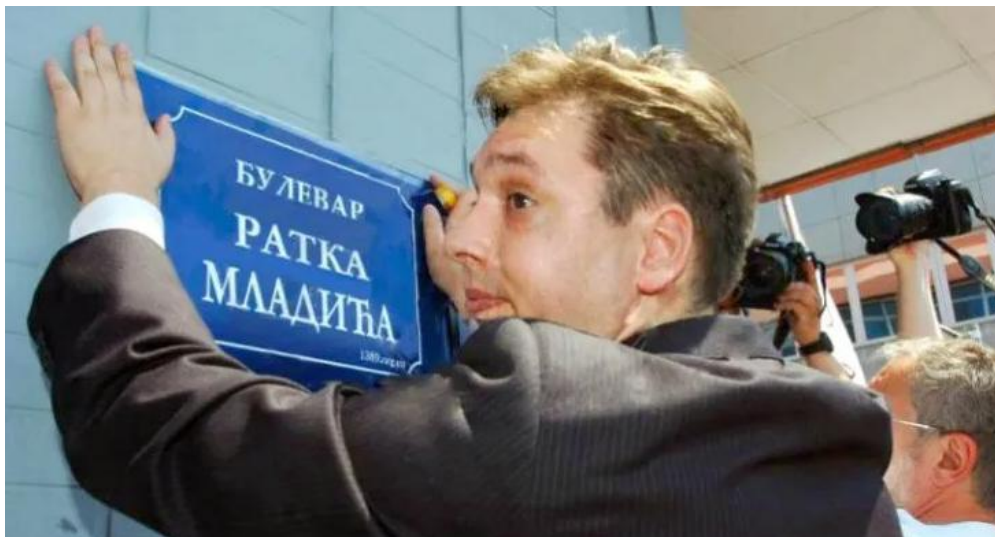
Goebbels je govorio o “totalnom ratu”, Vučić o “sto za jednoga”. Oba narativa koriste matematiku kao moralni alibi.

Ali Vučićev odnos prema Ratku Mladiću pokazuje da ta matrica nije nestala. Naprotiv, institucionalizirana je.

Mladić je pravomoćno osuđen za genocid, ali u Srbiji je pretvoren u heroja. Vučić ga je godinama slavio u parlamentu, javno ga nazivao braniteljem Srba, a u Beogradu je imenovao ulicu njegovim imenom.

Danas, nakon njegove smrti, Srbija svjedoči masovnom slavljenju ratnog zločinca: murali, bakljade, povorke, poruke s mostova, transparenti, pjesme, javne komemoracije koje izgledaju kao nacionalni ritual. To je *de facto* samopriznanje Srba da su genocidna rulja.

Takvo kolektivno uživanje u ratnim zločinima i genocidu nije viđeno nigdje u Europi nakon 1945. To je razbijanje svih mitova o “negiranju genocida”. Jer negiranje je jedno, a masovno slavljenje izvršitelja genocida nešto sasvim drugo.

Time se ruši cijela višegodišnja propagandna konstrukcija o “srpskoj nevinosti” i “antisrpskom Haagu”. Kada se zločin slavodobitno slavi, negiranje postaje besmisleno jer se istina potvrđuje vlastitim ponašanjem.

Vučić je 2015. u Srebrenici dočekan zvižducima, a nakon što se poklonio žrtvama gađan je kamenjem i predmetima. Reisu-l-ulema Husein ef. Kavazović tada je pozvao okupljene da ostanu dostojanstveni i okrenu glave prema pokojnima. Ali simbolika je bila preteška: čovjek koji je prijetio masovnim ubojstvima dolazi na mjesto najvećeg masovnog ubojstva u Europi nakon Drugog svjetskog rata.

Vučić danas gradi sliku državnika koji je “okrenuo novi list”, ali povijest je neumoljiva. Rečenica iz 1995. nije bila lapsus. Bila je politička filozofija. A filozofije se ne brišu promjenom stranke, nego suočavanjem s istinom koju Srbija pod njegovim vodstvom i dalje sustavno izbjegava.

M. Marković/Foto: Ilustracija AV

<https://www.maxportal.hr/premium-sadrzaj/aleksandar-vucic-the-last-european-fascist/>

https://dragovoljac.com/index.php/razno/49301-aleksandar-vucic-the-last-european-fascist?fbclid=IwY2xjawUMhWFwZG9mAWV4dG4DYWVtAjEwAGJyaWQRMW44OG45NUdETUFldFpEZVRzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEqF1y0v0tE7CUpGkGMVhH0TejUrMcTMUxSbjAU81T4K5RSF-8D154UKrxoTs_aem_931PzNg0rjVNeW6cpArR3w

Janko Galinac

MA KAKOVO PRAVOSLAVLJE.

Ovo su svetosavski militanti koji sprovodeu dijelo SRBSKI SVET.

Sijecate se ne tako dugo kad su se sa vojnim helekomteru spustili u Crnoj Gori i preuzeli sa cetnickom vojskom Crnogorske Manastire. To su isto radili po Hrvatski za vrijeme fasisticke i kumunisticke jugoslavenske cetnicke kraljevine i titine vladavine. Hrvatski blejani sa blizancima proucite Karlovacku Hrvatsku patrijarhiju. Iako su vasi to sakrivali ali ipak je sad moguće to procitat i prouciti i vrijeme je da se Pravoslavna Hrvatska imovina u RH. odmah vrati u ruke Hrvatskim Pravoslavnim vlasnicima. Dok Pravoslavne posrbljene janjicare treba im otvoriti oci i arhive i da narod shvati kaj mu se u proslosti dogodilo. i da se vrate i svoj Hrvatski Pravoslavni zagrljaj

Petar Škorić

„ROKER“ JE SKINUO MASKU, A RUŽIČASTE NAOČALE DANAS SU PUKLE

Godinama su nam Porfirija predstavljali kao urbanog, modernog i ekumenskog „rokerja“, čovjeka dijaloga, ljubitelja Zagreba i graditelja mostova.

Među onima koji su ga javno hvalili, branili ili sudjelovali u njegovim zagrebačkim kružocima bili su Ivo Josipović, Milorad Pupovac, Drago Pilsel, Peter Kuzmič, Branimir Pofuk, Tvrtko Jakovina, Hrvoje Klasić, Dejan Jović, Vesna Pusić, Dražen Lalić, Vili Matula i drugi.

Godinama se stvarao gotovo romantičan portret nekadašnjeg zagrebačkog mitropolita, kako je obrazovan, tolerantan, voli Zagreb, sluša Azru i rock, govori o ljubavi, miru i pomirenju...

A postojala je i ona snimka iz Chicaga, na kojoj se u Porfirijevu društvu pjevalo o kokardi, mitraljesku i četničkom vojvodi Momčilu Đujiću.

Mnogi su i nakon toga nastavili gledati kroz ružičaste naočale.

Novinar Marko Jurić sarkastično je upozorio na ono što je prepoznao kao problem, a hrvatska država odgovorila mu je sudom. Pravomoćno je osuđen na deset mjeseci zatvora, uvjetno uz dvije godine kušnje.

Danas se zato nameće pitanje: Je li Jurić pogriješio ili je kao novinar puno prije drugih ispravno dijagnosticirao ono što danas gledamo bez maske?

I srame li se danas oni koji su ga osudili, kao i oni koji su takvoj presudi pljeskali?

Jer njihov „roker“, koji je oduvijek promicao velikosrpsku ideologiju, danas je predvodio opijelo Ratku Mladiću, osuđenom ratnom zločincu na doživotni zatvor, te poručio da će njegovo ime ostati duboko utkano u pamćenje i molitve velikog dijela srpskog naroda.

Danas je „roker“ definitivno promijenio playlistu.

A mi velikosrpsku politiku nismo upoznawali po zagrebačkim salonima i kružocima, nego po njezinim posljedicama.

Od Škabrnje, Vukovara, Srebrenice, Sarajeva...

I zato, što da se kaže na rastanku?

Maske kad-tad padnu, a ova je danas pala do kraja.

Mišić Predrag

To je onaj što mu što mu na čelu kokarda sjaji

A otvara usta ,nije on četnik

Pravi

E moj profiteru porfirije.

Opet ćeš reći da si samo otvara usta .

Četnik četniku opelo drži.

Tebi ne da kokarda sa Dinare sjaji ti si četnik pravi.

Jadan je onaj koji iz tvoje ruke hostiju uzme

Milorada ne čujem te ovih dana.

S ove slike više nitko ne može ući u Hrvatsku.

Zločinca neću ni spomenuti.

OSAM TISUĆA UBIJENIH

A onda ono što je Ministar poljoprivrede rekao prije nekoliko dana,.

Čuj to !!!!!

Pupovac i bratija se digli na zadnje noge .

Pa će oni opet nešto EU.

Pišu pisma ,dopise,depeše

A ko je zapalio žito

STUDENT

Kojem je hrvatska služila kao bankomat.

E nećete više.

Bravo ministre **David Vlačić**

Poštuj i voli ili mrš

Pa ovaj i Negisa žali za krajinom, pa za Zločincem.

E Milenko Vrcelja što Dragana misli o tvom nastupu.

A nismo čuli ni Anju za ovog studenta što pali po Hrvatskoj

Ne bi vi palili da vam je Šicer tu.

O da dugo smo bili tolerantni.

Ali sad je DOSTA.

SVE VAS TREBA PROTJERATI.

SVE ODUZETI I NOGOM U GUZICU.

ČUJ TO

Podmetnuli požar u Dalmaciji

Poljakinja, Kanađanin i ovaj Baja iz Oklaja

Kad ono ups Hrvatska putovnica u džepu.

Sve vas treba protjerati i štetu naplatiti i oduzeti imovinu

Nije vam Hrvatska salaš u malom ritu, ovoga puta ste

K...

<https://sanela.info/wp/bola/08/26954/patrijarh-bartolomej-porucio-srbima-da-zive-u-lazi-vec-800-godina>

TOP TEMA**PORFIRIJU MORAMO TRAJNO ZATVORITI VRATA...****MLADEN PAVKOVIĆ**

ByMladen Pavković

8 rujna, 2026

Aktualni srpski patrijarh Porfirije u ponedjeljak, 7. rujna 2026. vodio je bez srama crkveno opijelo za osuđenog ratnog zločinca i krvnika Ratka Mladića. Ova besramna predstava predstavljala je tešku uvredu za zdrav razum i izravno pljuvanje u lice svim žrtvama, iako ga se u dijelu hrvatske javnosti i dalje pokušava prikazati kao nekakvog „prosvijećenog intelektualca“. Čin crkvenog vrha razotkrio je do kosti njihovu stvarnu ulogu, jer pod krinkom duhovnosti otvoreno rehabilitiraju i slave ideologe genocida. Sramotno je i porazno da su tom istom čovjeku godinama držali ljestve i gradili ugled brojni istaknuti Hrvati, služeći kao politički paravan njegove propagande. Kroz takozvane „Porfirijeve kružoke“ u Zagrebu, u njegovu su orbitu ponizno i dragovoljno hrlili bivši predsjednik Ivo Josipović, dežurni povjesničari Tvrtko Jakovina i Hrvoje Klasić, novinari Drago Pilsel i Branimir Pofuk, pa sve do političarki poput Rade Borić i teologa don Antona Šuljića. O Miloradu Pupovcu i njegovim poltronima da i ne govorimo. Ti domaći apologeti i deklarirani ljevičari, od kojih neki očito i danas sramotno šute ili ga opravdavaju, zatvaraju oči pred činjenicom da su iskorišteni kao običan paravan za velikosrpski projekt koji nikada nije odustao od svojih ciljeva.

U Hrvatskoj se danas, nažalost, otvoreno tolerira ovakvo puzanje pred ikonama agresije, no politička realnost u susjedstvu ne ostavlja prostora za iluzije. Može li itko zamisliti da bi Srbija ili Republika Srpska dozvolile da bilo koji hrvatski svećenik, koji u Zagrebu drži mise zadušnice za dužnosnike NDH, uopće prijeđe njihovu granicu? Bili bi ekspresno protjerani i uhićeni. Iako se relativno često sankcionira svaki oblik fašističkog revizionizma, od Hrvatske se očekuje da mazohistički šuti i trpi dok joj pod prozorom veličaju krvnike iz devedesetih. Ti dvostruki kriteriji moraju i trebaju odmah prestati.

Nakon Porfirijevog sramnog opijela, Hrvatska mora hitno prekinuti s politikom kukavičluka i konačno pokazati minimum nacionalnog dostojanstva i suvereniteta. Ako držimo do vlastitog digniteta i žrtava na čijoj je krvi ova zemlja stvorena, moramo primijeniti jasan princip reciprociteta. Vrijeme je za radikalne odluke. Porfiriju se službeno, hitno i bez oklijevanja mora udijeliti status persone non grata, jer svatko tko slavi i opravdava krvnike vlastitog naroda nema što tražiti na teritoriju Republike Hrvatske, a još manje u krugovima njezine političke i društvene elite.

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91.(UHBDR91.)

<https://bezccenzure.hr/toptema/porfiriju-moramo-trajno-zatvoriti-vrata/>

Josip Pečarić

„Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od RH važnije je za samu državu nego za Vašu Crkvu.“

Akademik Pečarić arhiepiskopu Aleksandru na Dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima 2015.

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

HAZU: Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju

Zeke Zelov objavljeno uBez cenzure MP – Glas branitelja i naroda
AI sadržaj

Ako je to doista sadržaj i smisao Porfirijeva govora na pogrebu pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, onda Hrvatska ima puno pravo postaviti ozbiljno pitanje: ima li čovjek koji ratnog zločinca prikazuje kroz „slobodu, obranu i opstanak svoga roda“, a pritom prešućuje njegove žrtve i pravomoćno utvrđene zločine, što tražiti u Hrvatskoj kao poglavar Srpske pravoslavne crkve?

Ratko Mladić nije bio nikakav simbol slobode. Bio je zapovjednik vojske čiji su zločini pravomoćno utvrđeni pred međunarodnim sudom, uključujući genocid u Srebrenici te zločine protiv čovječnosti i ratne zločine.

Zato Porfirijev govor nije nešto preko čega Hrvatska treba prijeći šutke. Ako se ratnom zločincu na pogrebu daje gotovo herojski povijesni kontekst, ako se govori o „obrani i opstanku roda“, a istodobno se težina zemaljske presude stavlja u drugi plan pred „Božji sud“, onda je sasvim legitimno pitati je li riječ o vjerskom obredu ili o političko-povijesnoj rehabilitaciji jednog od najpoznatijih ratnih zločinaca s prostora bivše Jugoslavije.

Hrvatska je demokratska država i treba poštovati slobodu vjere, ali sloboda vjere nije sloboda za rehabilitaciju ratnih zločina niti za pretvaranje ratnih zločinaca u nacionalne junake.

Ako Porfirije svojim riječima i postupcima prelazi granicu između vjerskog djelovanja i političkog opravdavanja velikosrpske ratne politike, hrvatske institucije trebaju reagirati. Treba preispitati njegov status i mogućnost njegova ulaska u Hrvatsku, ako za to postoje zakonski uvjeti i sigurnosni razlozi.

A što se tiče SPC-a u Hrvatskoj, treba otvoriti i pitanje njegovog djelovanja, financiranja, političkih poruka i odnosa prema hrvatskoj državi i njezinim zakonima. Ako bi se utvrdilo da neka organizacija sustavno djeluje protivno hrvatskom Ustavu i zakonima, neka nadležna tijela postupaju prema zakonu — ali ne po nacionalnosti ili vjeri njezinih vjernika, nego prema konkretnim djelima i odgovornosti.

Hrvatska ne smije biti država dvostrukih kriterija. Od svakoga tko djeluje u Hrvatskoj mora se očekivati poštovanje hrvatske države, njezinih granica, žrtava Domovinskog rata i pravomoćno utvrđenih ratnih zločina.

Vjera može oprostiti grijeh, ali ne može izbrisati činjenice. Križ na prsima ne poništava presudu suda, a Crkva ne može od ratnog zločinca napraviti heroja.

„Najveći dio srpskog naroda duboko je zahvalan Ratku Mladiću.”
Patrijarh Porfirije

SPC U HRVATSKOJ – VJERA ILI NACIONALNO-POLITIČKI PROJEKT?

Nakon posljednjeg oproštaja od Ratka Mladića više se ne može šutjeti.

Srpski patrijarh Porfirije osobno je predvodio opelo Ratku Mladiću, čovjeku kojega je međunarodni sud pravomoćno osudio na doživotni zatvor za genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine.

To više nije samo privatna molitva. To je javna poruka.

I zato hrvatski građani imaju pravo pitati:

KAKVU PORUKU SPC ŠALJE?

Hrvatska nije ničija etnička karta.
U Hrvatskoj Srbi imaju sva prava koja im pripadaju kao hrvatskim građanima i pripadnicima nacionalne manjine. Ali ta prava ne znače pravo na teritorijalne pretenzije, veličanje agresije ili stvaranje paralelnog političkog autoriteta.

VRJEME JE DA SE JASNO KAŽE:
pravoslavna vjera nije isto što i SPC kao institucija. Nitko ne napada pravoslavne vjernike. Ali treba razlikovati vjeru od politike. Ako se neka crkvena institucija počne ponašati kao zaštitnik nacionalnog projekta, onda je legitimno pitati gdje završava vjersko djelovanje, a gdje počinje politika.

HRVATSKA DRŽAVA NE SMIJE BITI NIČIJI PLEN
Pomirenje je moguće. Ali pomirenje ne znači da će žrtva šutjeti dok se osuđeni ratni zločinci pretvaraju u heroje. Pomirenje ne znači brisanje presuda međunarodnih sudova.
Ako hrvatska država financira ili priznaje djelovanje vjerskih i manjinskih institucija, onda ima pravo i dužnost tražiti da se poštuju hrvatski zakoni.

TRAŽIMO:

DA SVAKA INSTITUCIJA U HRVATSKOJ POŠTUJE HRVATSKU DRŽAVU, NJEZIN USTAV, ZAKONE I TERITORIJALNI INTEGRITET.

- ✓ Vjera – DA
- ✓ Pravoslavni vjernici – DA
- ✓ Prava srpske manjine – DA
- ✗ Veličanje ratnih zločina – NE
- ✗ Teritorijalne pretenzije – NE
- ✗ Nacionalizam iznad Ustava – NE

HRVATSKA MOŽE POŠTOVATI SVAČIJU VJERU. ALI MORA PRVO POŠTOVATI SEBE.

ISTINA
PRAVDA
DOMOVINA

**ZeZe Zelovobjavljeno u MI HRVATI ❤️ U BOJ, U BOJ ZA NAROD
SVOJ 100 HRV
AI sadržaj**

SPC U HRVATSKOJ – VJERA ILI NACIONALNO-POLITIČKI PROJEKT?

Nakon posljednjeg oproštaja od Ratka Mladića više se ne može šutjeti.

Srpski patrijarh Porfirije osobno je predvodio opelo Ratku Mladiću, čovjeku kojega je međunarodni sud pravomoćno osudio na doživotni zatvor za genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine.

I nije problem u tome što se netko moli za pokojnika.

Problem nastaje kada poglavar Crkve govori o čovjeku osuđenom za genocid kao o vojniku i zapovjedniku kojemu je, kako je sam rekao, „najveći dio” srpskog naroda duboko zahvalan.

To više nije samo privatna molitva. To je javna poruka.

I zato hrvatski građani imaju pravo pitati:

KAKVU PORUKU SPC ŠALJE?

Je li poruka da se čovjeka pravomoćno osuđenog za genocid može istodobno predstavljati kao nacionalnog junaka?

Je li poruka da je svaka zemlja u kojoj živi Srbin potencijalno „srpska zemlja”?

Je li poruka da srpski nacionalni interes treba biti iznad teritorijalnog integriteta Hrvatske?

Ako nije – neka SPC to jasno kaže.

Ako jest – onda hrvatske institucije imaju obvezu reagirati.

Hrvatska nije ničija etnička karta.

U Hrvatskoj Srbi imaju sva prava koja im pripadaju kao hrvatskim građanima i pripadnicima nacionalne manjine. Ali ta prava ne znače pravo na teritorijalne pretenzije, veličanje agresije ili stvaranje paralelnog političkog autoriteta.

Isto tako, treba jasno reći:

pravoslavna vjera nije isto što i SPC kao institucija.

Nitko normalan ne napada pravoslavne vjernike zato što su pravoslavci. Nitko nema pravo dirati čovjeka zato što je Srbin.

Ali upravo zato treba razlikovati vjeru od politike.

Ako se neka crkvena institucija počne ponašati kao zaštitnik nacionalnog projekta, povijesnih teritorijalnih pretenzija ili političke ideologije, onda je legitimno pitati gdje završava vjersko djelovanje, a gdje počinje politika.

HRVATSKA DRŽAVA NE SMIJE BITI NIČIJI PLEN

Godinama slušamo o potrebi „pomirenja”.

Pomirenje je moguće.

Ali pomirenje ne može značiti da će žrtva šutjeti dok se osuđeni ratni zločinci pretvaraju u heroje.

Pomirenje ne znači brisanje presuda međunarodnih sudova.

Pomirenje ne znači da se hrvatske žrtve moraju odreći vlastitog sjećanja kako bi netko drugi mogao graditi vlastiti nacionalni mit.

Istina mora vrijediti za sve.

Ako hrvatska država financira ili priznaje djelovanje vjerskih i manjinskih institucija, onda ima pravo i dužnost tražiti da se hrvatski zakoni poštuju.

Ne tražimo zabranu pravoslavlja.

Ne tražimo progon Srba.

Ne tražimo ukidanje vjerskih sloboda.

Tražimo nešto potpuno drugo:

DA SVAKA INSTITUCIJA U HRVATSKOJ POŠTUJE HRVATSKU DRŽAVU, NJEZIN USTAV, ZAKONE I TERITORIJALNI INTEGRITET.

Ako pojedinci ili institucije prijeđu tu granicu i postoje dokazi o poticanju mržnje, nesnošljivosti ili veličanju zločina, neka nadležna tijela rade svoj posao.

Bez političkih zaštita.

Bez dvostrukih kriterija.

Bez obzira tko je počinitelj.

Jer Hrvatska može biti demokratska i tolerantna država, ali tolerancija ne znači samouništenje.

A hrvatski narod ima pravo postaviti jednostavno pitanje:

AKO JE RATKO MLADIĆ ZA MEĐUNARODNI SUD GENOCIDNI
ZLOČINAC, ZAŠTO GA VRH SPC-A PREDSTAVLJA KAO ČOVJEKA
KOJEMU JE „SRPSKI NAROD ZAHVALAN”?

To pitanje ne postavljaju „mrzitelji Srba”.

To pitanje postavlja građanin Hrvatske koji želi znati što njegova država dopušta na svom teritoriju.

I zato je vrijeme da hrvatske institucije prestanu zatvarati oči.

Vjera – DA.

Pravoslavni vjernici – DA.

Prava srpske manjine – DA.

Veličanje ratnih zločina – NE.

Teritorijalne pretenzije – NE.

Nacionalizam iznad hrvatskog Ustava – NE.

Hrvatska može poštovati svačiju vjeru.

Ali mora prvo poštovati sebe.

Mirko Crljen

Krešimir Rotim

U Beogradu je na sramotan način još jednom pokazano da se oni koje veći dio srpskog naroda bira na izborima ne odriču ratnih zločinaca.

Ne treba nas to iznenađivati.

Snažna vojska i čvrsta granica prema Zapadu, jedini su razuman odgovor na slavljenje onoga koji je planirao sve Šibenčane od 10 do 75 godina izbrisati s lica zemlje.

Ono što nas treba zabrinjavati je petokolonaško djelovanje samopredstavljene cool zagrebačke elite.

Te Matule i Borići ovoga svijeta, prijateljevali su sa Porfirijem, čovjekom koji Ratka Mladića drži simbolom "srpske borbe", koja je ubijala civile i rušila gradove.

Ne samo sa da su prijateljevali. Na tim kružocima, tom remiksu jugoslavenstva uz domaćinstvo četnika, raspravljali su o tome kako Hrvatsku rashrvatiti.

Domaća peta kolona ponovno pokazuje koliko je destruktivna u svojoj mržnji prema slobodnom i suverenom narodu u svojoj jedinjoj državi koju ima.

<https://www.facebook.com/reel/29111060865162649>

Robert Čulina

Od izložbe Medakovića do smrti Ratka Mladića, vlast Zagreba i podupiratelji guše se u svom ispljuvku

Kada se u studenome 2025. godine pred Srpskim kulturnim centrom u zagrebačkoj Preradovićevoj ulici okupila grupa maskiranih pripadnika Bad Blue Boysa, javnost je svjedočila tek prvoj iskri. Povod je bila izložba o legatu Dejana Medakovića. Za organizatore to je bio tek hommage povjesničaru umjetnosti rođenom u Zagrebu, no za prosvjednike radilo se o čistoj provokaciji. Medaković nije bio tek intelektualac, nego bivši predsjednik SANU-a i jedan od ključnih autora Memoranduma iz 1986. godine, dokumenta iskorištenog kao ideološka podloga za politiku Slobodana Miloševića i Radovana Karadžića. Radilo se o istom onom Karadžiću i njegovoj ideologiji koje su zagrebačke vlasti licemjerno ugostile kroz spomenutu izložbu u samom

srcu grada, pa se potom, u strahu od reakcije javnosti, zaboravile na njoj uopće pojaviti.

Prava drama uslijedila je nakon smrti osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića u Haagu. Mirni odlazak pretvorio se u skandal jer je misu zadušnicu na beogradskom Košutnjaku vodio sam patrijarh SPC-a Porfirije, oslovljavajući Mladića generalom te ga prikazujući kao žrtvu i heroja.

Tu dolazimo do ironije koja razotkriva svu površnost lokalne političke scene. Malo tko je zaboravio godine od 2014. do 2021. tijekom Porfirijeva stolovanja na Ilici. U svojoj rezidenciji organizirao je čuvene zagrebačke kružoke s kremom domaće progresivne scene, odnosno licima poput Urše Raukar-Gamulin i Vilima Matule. Porfirije je tada slavljen kao moderan, ugodan i pomirljiv duhovnik za spajanje obala.

Nakon beogradskog opela Mladiću, ni Urša Raukar ni Vilim Matula nisu stali pred kamere radi objašnjenja preobrazbe svog dojučerašnjeg sugovornika s Ilice. Odlučili su jednostavno odšutjeti vlastite procjene.

Glavnu riječ u Saboru preuzela je Sandra Benčić.

Istupajući u ime projugoslavenske i zelenoslijeve oporbe, Benčić je oštro osudila čin SPC-a te iznijela zahtjev za hitnom hrvatskom blokadom pregovora Srbije s Europskom unijom. Samo se u toj nagloj patriotskoj eksploziji još zaboravila ogrnuti hrvatskom zastavom radi potpunog doživljaja. Bilo je nečega duboko apsurdnog u preuzimanju uloge glavne kritičarke od strane osobe koja na Ilici uopće nije sjedila, dok su se njezini kolege i nekadašnji patrijarhovi gosti sklonili u zavjetrinu.

Priča započeta Medakovićevim legatom u Zagrebu, a završena Porfirijevim opelom na Košutnjaku, ogolila je sve zablude o brzom pomirenju. Pokazala je izuzetno tanak furnir zagrebačkog jugoslavenstva kao i munjevit povratak ovih prostora na stare ideološke rovove.

PORFIRIJE JE ZAPOČEO KANONIZACIJU RATKA MLADIĆA?

JOSIP VRIČKO

10. rujna 2026.

Pravi Perić nije onaj koji je patetično, parafrazirajući Arsena, govorio: „Zagreb i ja volimo se javno!“. Pravi je Prvoslav, naime, onaj iz Chicaga koji je (javno) pjevao o kokardi popa Đujića i evo ovaj što (javno) oplakuje ratnog zločinca. Razumiju li to – konačno – zagrebački porfirijanci?!

U najmanju je ruku čudno to što su neki ostali iznenađeni ugledavši jučer točno u podne u crkvi Svetoga Luke na beogradskom Vidikovcu **poglavara Srpske Pravoslavne Crkve Porfirija**, kako, uz susluženje vladika, služi opijelo ratnom zločincu. A, tko bi (to) drugi doli **Prvoslav Perić**, koji je, makar je to javna tajna, bio izraziti favorit **Aleksandra Vučića** u veljači 2021., kada su na Izbornom saboru SPC-a u uži, tzv. apostolski ždrijeb, uz tadašnjeg mitropolitu zagrebačko-ljubljanskog, ušli još i episkop bački **Irinej (Bulović)** i episkop banjolučki **Jefrem**?!

Šavkat u pravi čas

Sva su trojica, istina, važila kao „sveštena lica“ bliska vlasti, ali kada je **arhimandrit Matej** iz Evanđelja izvukao kuvertu s imenom Porfirija, to je, nema dvojbe nikakve, izmamilo (karakteristični) osmijeh na predsjednikovu licu. Iako, ovo posezanje za svetom knjigom sugerira kako je riječ o Božjoj, a ne političkoj volji. No Bog je ionako – Srbin... Gotovo bi se zapravo moglo kazati kako je patrijarh bio neformalni Vučićev izaslanik u crkvi svetog evanđelista budući da predsjednik, ipak, nije mogao osobno

pokloniti se sjenama srpskoga junaka; U goste mu je, naime, došao prevažan gost, predsjednik Uzbekistana **Šavkat Mirzijojev**.

Pa, iako su se Srbi od đenerala im opraštali od 12 do negdje iza 15 sati, nije imao kad s njima pustiti suzu. Toga tužnog dana... No bilo je Vučića; Ne, doduše, na opijelu, ali je zato predsjednik na sprovod delegirao brata i sina! Dobro veli glasnogovornica Europske komisije **Paula Pinho** pokop nije bio uz državničke počasti. Više – onako! – obiteljski su se Srbi opraštali od „kalinovačkog napoleona“. Dobro, malo je vojska pripucala na kraju sprovoda na Topčiderskom groblju, kojem su nazočili srbijanski te i eresovski ministri... Ali bolje da propadne Srbija, nego običaj...

Juda u Moskvi

I, sad evo već petogodišnju „kohabitaciju“ ovoga dvojca bosanskih korijena – Vučić iz Čipuljica (Bugojno), a Perić iz Osinje (Derventa) – resi gotovo nesvakidašnje suglase u vrlo delikatnim – poglavito za predsjednika – okolnostima; Naime, žestoki je val prosvjeda u Srbiji, s epicentrom u glavnom gradu, započeo u studenom 2024. nakon tragedije na željezničkom kolodvoru u Novome Sadu gdje je poginulo 16 ljudi. Nakon nekoliko demagoških izjava u svezi ove tragedije i za nju odgovornih, Porfirije je skinuo masku u Moskvi, kazavši u travnju prošle godine kako je u Srbiji spriječena obojena revolucija. Što u majčici Rusiji vole čuti – zbog, jasno, paralela s Ukrajinom. I, lijepo je – svakom! – Srbinu s braćom Rusima, ali valja se i kući vratiti. „Kao što je **Juda** izdao **Isusa**, tako ste i Vi, patrijarše, izdali narod“, poručili su mu prosvjednici, ponajviše studenti, koji više nisu imali nikakve dvojbe s kim Prvoslav tikve sadi.

Lijevi kružok

Imao je – eh, tko bi to zaboravio?! – patrijarh srpski i svoju zagrebačku epizodu. Gotovo je sedam godina stolovao u Zagrebu; Od 2014. kada je ustoličen u pravoslavnoj crkvi Preobraženja Gospodnjeg, pa sve dok ga, vidjeli smo, nije **arhimandrit Matej** izvukao iz knjige Svetih evanđelja 2021. Nastupno je naglašavao pomirenje i odnose pravoslavaca s drugim vjerskim zajednicama, a na ustoličenju je kazao kako u Zagreb dolazi “bez predrasuda, otvorena srca prema svim građanima Hrvatske i Slovenije” te kako će biti spreman na dijalog.

I, mnogi su mu povjerovali; Ubrzo je podno Sljemena zaživio Porfirijev kružok, koji je okupljao povremeno i više od 100, ali oko 60-65 onih stalnih zagrebačkih intelektualaca, koji su rado s mitropolitom zagrebačko-ljubljanskim razmjenjivali misli o raznim temama. O hrvatskoj zbilja, dojam je, ponajviše. Znakovito – ti su porfirijanci dolazi uglavnom slijeva. Na čelu im je, uvjetno rečeno, bio predsjednik **Ivo Josipović**, a osim njega uz Perićeve zavodljive skute rado su pristajali i: katolička teologinja **Anna Gruenfeldr**, isusovac **Tvrtko Barun**, rabin **Moše Prelević**, glumac **Vili Matula**, povjesničari **Tvrtko Jakovina** i **Hrvoje Klasić**, politolog **Dejan Jović**... i, trebali uopće naglašavati, etnobiznismen, kako ga je (kasnije) krstio osobno Josipović, **Milorad Pupovac**.

Crvenkapica iz Chicaga

A te seanse pod viskom patrijarhovim pokroviteljstvom moderirao je **Drago Pilsel**, koji je hrvatsku ljevicu pojačao do (još...) nesagledivih posljedica nakon što je banuo u Zagreb 1989. iz Argentine. Veliki je to nadnevak, uči nas povijest, za jednu malu državu, kao što je Hrvatska. Baš kao što je i veliki udarac za Pilselovu rodnu grudu gdje su ga naročito, još kao mladoga dečka, upamtili tamošnji Židovi.

Znala je povremeno te skupove uveličati svojom nazočnošću i bivša šefica hrvatske diplomacije **Vesna Pusić**, koja je domaćina egzaltirano nazivala rock starom zagrebačke salonske kulture. Nije tim porfirijancima naročito smetalo – toliko su se vezali za mitropolita – čak ni kada je odnekud iskočio video uradak na kojem se vidi kako rock star, padnuvši u sevda u Chicagu 2011., pjeva: „Što to sija na Dinari?“ te žurno – i spremno! – odgovara: „Đujićeva kokarda na glavi?!

Kasnije je taj slavuj iz Chicaga tvrdio kako je vjerovao da će njegov domaćin, pop **Vojo Bilbija**, kad je navijestio kako će pjevati „onu našu“ zapjevati *Tamo daleko*. Kad ono... Eh, to je isto kako kada bi **Severina**, također jedna od njegovih poklonica (naočito je Prvoslav!) kazala kako je, snimajući onaj njezin glasoviti filmić, mislila da glumi **Crvenkapicu**...

Kaju li se gujolovci?!

Dakle, nakon što je Porfirije oplakao balkanskog kasapina i tako se svrstao uz svoga predsjednika koji nikada nije i nikada neće priznati kako je velikosrpska politika krvi i tla – poražena, bilo bi nekako za očekivati da se makar poneki porfirijanac pospe pepelom. Jer, jasno je – valjda! – da pravi Perić nije onaj koji je patetično, parafrazirajući **Arsena**, govorio: „Zagreb i ja volimo se javno!“. Pravi je Prvoslav, naime, onaj iz Chicaga koji je javno pjevao o kokardi popa (vojvode) **Đujića** i evo ovaj što javno oplakuje ratnog zločinca, masovnog ubojicu civila.

Nemojte misliti da **Nenad Čanak** pretjeruje kada na dan ukopa veli kako uopće nije nerealno da će SPC toga balkanskog krvnika proglasiti svetcem; Slične njemu već je – kanonizirala. I, samo gledajte kako će njegov grob postati hodočasničko mjesto. Uostalom, patrijarh je već svjedočio kako će Mladićevo ime ostati duboko utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela srpskog pravoslavnog naroda.

Baštinici oca nacije

Tandem Vučić&Porfirije, u biti, baštinici su (i izvršitelji) predsmrtnih oporuka **Dobrice Ćosića**, koji je Republiku Srpsku nazvao, istina preskupom, ali i jedinom političkom i ratnom pobjedom srpskog naroda u drugoj polovici XX. stoljeća. A predšasnik Perićev, **patrijarh Irinej** kazat će, na fonu oca nacije, kako je RS dar Božji i tako zapravo označiti kako se SPC ima odnositi prema toj tvorevini i njezinim utemeljiteljima, pa makar oni, poput mrtvoga đenerala, bili i (malo...) – genocidni. Zato, dakle, danas patrijarh i predsjednik mu oplakuju, ali i slave Mladića.

Usprkos tome svemu, neće se ovih dana niti jedan zagrebački porfirijanac udariti u prsa (griješna). Umjesto toga, oni će i dalje, predvođeni glavnim gujolovcem Josipovićem, po Hrvatskoj loviti (fantomsku) ustašku guju. Lakše je to.

Politički korektnije, naime...

Piše: Josip Vričko, *Katolički tjednik*

Izvor: nedjelja.ba

JURIĆ VS. SRPSKI FAŠIZAM U RH NA MOM FACEBOOKU

ŠUTJELI SU PRVI PUT ALI I OSUDILI MARKA JURIČA

LIJEVOM NAŠOM

PORFIRIJE JE OPET POKAZAO PRAVO LICE: PITANJE JE ZAŠTO SE ŠUTJELO KAD JE TO NAPRAVIO PRVI PUT

ZVONIMIR HODAK

Promatrajući malo ležernije povijest Hrvata nameće se zaključak: rijetko je koji narod kroz svoju povijest pokazao takvu političku naivnost kao mi Hrvati.

14.09.2026. u 07:05

Sjetite se samo iz novije povijesti razdoblja NOB-a. Rat su vodili i uspješno doveli do kraja u najvećem broju hrvatski kadrovi. Čak je i "ljubljeni" Maršal navodno bio Hrvat, a da ne spominjem čitav niz Hrvata komunista od **Cesarca, Nazora, Marka Oreškovića, Hebranga, Tuđmana** i ostalih koji su četiri godine "po šumama i gorama" ginuli ne za Hrvatsku nego za Jugoslaviju, a protiv koje su se tobože borili. Ironija sudbine!

I sad, kad napokon, nakon svih "istorijskih" akrobacija, imamo svoju državu, međunarodno priznatu i afirmiranu, javljaju se po tko zna koji puta naši usahli jugovići koji nikako ne mogu prežaliti gubitak svoje voljene Juge. Kad nemaju snage i hrabrosti da prosvjeduju za povratak svoje Juge, prosvjeduju tobože za zaštitu prirode u Lici!

Stopostotni sam Ličanin s očeve i majčine strane. Rođen sam nedaleko od Plitvičkih jezera. Više se i ne sjećam koje godine. Sretan sam, kao i najveći dio Ličana, što napokon živim u svojoj državi. Jasno sam rekao u prošloj kolumni kako osuđujem nemar vlasti što su dopustile odlaganje opasnog i drugog otpada u Gospiću i da to trebaju žurno sanirati te prvesti pravdi sve odgovorne od privatnika koji su to radili do utvrđivanja političke i druge odgovornosti svih nadležnih u institucijama koje su trebale na vrijeme, a nisu, odmah reagirale.

Nisam bio na Trgu bana Jelačića s mojim Ličanima jer su me sustigle godine pa ne mogu tako iskazati svoj stav, ali mogu ovako kroz svoju kolumnu. Međutim, uz ogroman broj iskreno zabrinutih građana, na taj su se prosvjed ugurali i raznorazni lijevi političari i tzv. javni djelatnici. Dakle, Jugovići ne miruju. Koriste svaku priliku koja im se ukaže kako bi pokazali kako su oni napredni, ekološki osviješteni i brojni. Ali “malo morgen”, rekla bi Tanja Torbarina.

Mediji su doduše pokazali masu građana koji su protestirali, ali su, naravno, glavnu pažnju posvetili ljevičarima od Hajdar Dončića, preko Tomaševića i Benčićke do Severine, novopečenog navodnog “disidenta” Rade Šerbedžije koji uglavnom živi na hrvatskim državnim jaslama i druge slične likove. Takva impresivna slika “lijevih revolucionara” objavljena je i na naslovnici zadnjeg Hrvatskog tjednika, a sugerira da od njih tu više ni igla ne bi mogla stati.

No, živimo u vremenima tzv. tehnološke revolucije pa se je javio dr. sc. Nikola Banić koji je matematički izračunao da je “revolucionara” tog dana na tom Trgu bilo 12.064 osobe. Koliko je to točno, o tom po tom! Ako je to bar približno točno onda to nije tako ogroman broj jer se na slikama na TV-u vidjelo da su tisuće normalnih građana ispunili Trg i okolne ulice bez ikakve namjere da provedu “ljevičarsku revoluciju”. Dvanaest tisuća ljudi skupi se često na prosječnoj prvoligaškoj utakmici Dinama i Hajduka. A ovdje je to po ljevičarima bio “vrhunac” društvene kreme.

Na pitanje Ivice Marijačića u Hrvatskom tjedniku “Kako je spriječena obojena revolucija jugo-komunista na prosvjedu za Liku” mogu samo reći da ovaj puta Ličani nisu dopustili da se njihov prosvjed protiv onečišćenja Gospića i drugih ličkih kao i ostalih hrvatskih mjesta pretvori u političku tribinu ili dernek na kojoj bi “ljevaci” provodili svoju beskrvnu “revoluciju” protiv vlasti.

Sve dok je guzica bit će i rješenja.

Zadnji izbori u BiH završili su ne zbrajanjem već oduzimanjem glasova Hrvatima.

Siva ekonomija dio je crnog tržišta.

Porfirije opet pokazao pravo lice

Drug prota Porfirije istakao se opet jednom kao istinski četnik na pogrebu Ratka Mladića kako svojim govorom tako i pjevanjem četničkih pjesama. Marijačić, britak i neumoljiv kao uvijek, pita: “Srame li se sada ‘porfirijevci’? Naravno da se ne srame! Znali su oni i prije tko je zapravo Porfirije, ali on je njima ideološki bliži od bilo koje hrvatske opcije. I zato zaključuje Marijačić: “Dok patrijarh slavi koljače Hrvata u Škabrnji i Nadinu postoje ljudi koji slave Porfirija”. I nabraja ih imenom i prezimenom: “Milorad Pupovac, Tvrtko Jakovina, Rade Šerbedžija, Ivo Josipović, Vesna Pusić, Rada Borić, Vilim Matula, Drago Pilsel, Branimir Pofuk, Vlatko Silobrić, Duško Ljuština, Hrvoje Klasić, Dražen Lalić, Antun Šuljić, Moše Prelević i još neki...”

Rukavice se, dakle, napokon skidaju. Kao nekada na teritoriju legendarne zagrebačke Trešnjevke kad su se mladići međusobno tukli, pa kome obojci, a kome opanci. Prošlo je vrijeme kad se javno spominjalo ljevičarske floskulante tek u stilu “ima nekih drugova”. Znamo da ih ima, ali ti drugovi imaju imena i prezimena. Hrvati su prije svega znatiželjan narod.

Problem je poznat još iz antičkih vremena. Još su se u staroj Ateni ljudi naučili određenom oprezu. Osvajali su se gradovi lažnim konjima u kojima su bili sakriveni

osvajачki vojnici. Danas je, kako se to moderno kaže, sve u najmanju ruku transparentnije. I neka tako bude. Treba reći “popu pop, a bobu bob”.

U tome su Srbi opet bolji od nas. Hrabro i ponosno su otpravili u “srpski raj” svog ortodoksnog ratnog zločinca Ratka Mladića. Ratko je izgubio mnoge bitke. Svejedno, ”on je naš“, kažu Srbi i nitko nas neće spriječiti da mu iskažemo počast onako kako to oni već osjećaju. Posljedice?

Prvo, na inzistiranje Plenkija, stigla je mlaka osuda glasnogovornice EU-a, potom izjave Predsjednice komisije i Predsjednika Vijeća EU, a potom je odmah uslijedio široki zagrljaj Vučića i Macrona koji su si zajedno nešto “popapali” za večeru. I čiča mića, gotova je priča za Europu oko pokopa Mladića.

S druge strane, mi “Hrvateki” naše istinske heroje iz Drugog svjetskog rata rijetko spominjemo. Ako ih komemoriramo, uvijek je to riječ o pogibiji većeg broja hrvatskih vojnika i/ili civila. Odavanje počasti herojima pojedincima je još uvijek zabranjeno. Čak i ako se radi o književnicima i drugim umjetnicima koji su djelovali u doba NDH. Kao nije zgodno zbog naših “komšija”, a i što bi na to mogli reći u EU. Desetljećima nam se nabijao kompleks “ustašluka”, genocidnosti i Jasenovca, a o raznim jamama u koje su partizani pobacali tisuće nevine djece, žena i nemoćnih staraca najbolje je govoriti suzdržano i općenito.

Zato kad se pojavila snimka kako “naš” Porfirije “popeva pesme” u čast kokardi i četničkom vojvodi Momčilu Đujiću, svi naši mediji i političari su zašutjeli. U stilu “ne bi se šteli mešati”. Izuzetnu hrabrost pokazao je tek novinar Marko Jurić jer je Porfirija nazvao pravim imenom – četnikom. Odmah se našla neka sutkinja koja ga je osudila jer je četnika nazvao četnikom.

Taj kompleks gubitnika iz Drugog svjetskog rata ostaje nam zauvijek. Srbi se i danas ponose slikom svog tadašnjeg predsjednika vlade kako se ulicama Berlina vozio u otvorenom autu s Hitlerom.

Možete samo zamisliti kakve bi bile reakcije naših ljevičara da je na toj slici s firerom, recimo, bio Ante Pavelić. Možda bi u tom slučaju ipak komunisti organizirali suđenje poglavniku. Ovako mu nisu organizirali ni suđenje u odsutnosti iako je još godinama nakon završetka Drugog svjetskog rata živio u Argentini i Španjolskoj. Možda još danas provode “istražne radnje”. No, ti partizanski drugovi su se specijalizirali za neke druge radnje po uzoru na druga Staljina...

Pokvarene ljude teško je prepoznati, obično fino mirišu.

Oscar Wilde davno je zaključio: “Ne ginu ljudi samo zbog istine. Mnogo ih je nastradalo i zbog laži”.

Zabunom je objavljeno da se pet tisuća američkih marinaca iskrcalo nedavno u Rijeci. Bilo ih je samo četiri i pol tisuće.

Nema ništa od stranih ulaganja ako se ne počnemo ulagivati strancima.

Koliko vam “netko leži” ne morate saznati samo u krevetu.

Danas roditelji ne odgajaju djecu već optužuju nastavnike

Evo sad nešto o crnoj strani Lijepe naše. Naslovnica u “Jutarnjem”: “Učenik izbo vršnjaka i spremačicu”. Više od toga se ne može. Obrazovni sustav je neakademski rečeno “riknuo”. I u moje doba je bilo “fajera” koji su se dokazivali nasiljem.

Međutim, u školi smo se svi ponašali relativno pristojno i poštovali smo svoje profesore i nastavnike.

Za svaku pritužbu profesora roditelju bili smo doma kažnjavani. Danas pak roditelji ne odgajaju svoju djecu već za njihove pogreške i nasilje optužuju nastavnike. Stoga i nije čudo da ih ni učenici više ne poštuju.

Došla su očito vremena kad je i odlazak u školu postao popriličan rizik. Ja sam to još u moje vrijeme shvatio, ali me mama, umjesto priznanja i pohvala, otpremila na put u popravni dom u Ravnoj gori da se odgojim. Danas joj na tome zahvaljujem.

Nasilje u školama sad je tema dana. Ne samo dana nego i godine. Ako se za taj problem ne nađe rješenje onda je to kraj ne samo školske nego osnovne civilizacije.

Sad su na svoje stručne nožice skočili i psiholozi. Novine su ih pune. Postali su neka vrsta "junaka našeg doba". Sad su odjednom otkrili da je strah prirodna reakcija. Ma nemojte! Prvo su nas tupili desetljećima kako se djecu ne smije odgajati tako da se ičega i ikoga boje, a sad su napokon priznali da i strah ima svoju odgojnu funkciju. Tu su i zaštitari. Ima ih u školama, ali ne služe valjda samo da prebrojavaju tko je sve ušao u školu. Ipak, ima ih i u bankama pa se one ipak tu i tamo opljačkaju. Više tu nego tamo.

Neki dan sam na špici sreo jednu svoju staru ljubav. Stvarno je stara! Kao ja sam još mladić...

Najgore je kad žena hrče i još k tome prva zaspe.

Kad je čuo da ga žena okolo u društvima zove fosilom, okamenio se.

Vjerovao sam susjedu sve dok mi ga žena nije počela hvaliti.

Čim ju je prenio preko praga, vidio je vruga.

Prijateljicu noći uhvatili po danu. Radila je prekovremeno.

Zvonimir Hodak/direktno.hr

>>>**Hodak: Jugo nostalgija je dočekala svojih pet minuta i ugurala se u prosvjed**

DIREKTNO.HR

Porfirije je opet pokazao pravo lice: Pitanje je zašto se šutjelo kad je to napravio prvi put

<https://kamenjar.com/hodak-porfirije-opet-pokazao-pravo-lice/>

<https://direktno.hr/kolumne/porfirije-je-opet-pokazao-pravo-lice-pitanje-je-zasto-se-sutjelo-kad-je-to-napravio-prvi-put-404173/>

ZEČEVI OPET SANJAJU

LIJEVOM NAŠOM

**SRBIJA OPET SANJA BUDNA: FANTAZIRA O 'DRUGOM
POLUVREMENU' I MAŠTA O OSVAJANJU DIJELOVA
HRVATSKE****ZVONIMIR HODAK**

Stvari polako eskaliraju. Hrvatski tjednik na naslovnoj strani sugerira zabranu SPC !!! Darth Pravoslav... SSS ili u prijevodu Srpski svetosavski svet.

21.09.2026

Sve pomalo podsjeća na "dobra" stara vremena. Sjećate se kad je pod pokroviteljstvom i uz suradnju SPC-a sastavljen Memorandum srpskog naroda tamo koncem osamdesetih. Svi Srbi u jednoj državi. Od tada se u glavama tih likova nije ništa promijenilo. Sad se to samo naziva "srpski svet". A SPC je, pokazalo se bjelodano na žalost, začetnik i predvoditelj duhovnog i političkog "velikospstva" koji pali mase. Njoj nije prva kršćanska vjera nego srpska politika. I to ona ekspanzionistička i isključiva koja bi pokorila sve zemlje gdje obitava makar i jedan Srbin. Na žalost, toliko je zatrovala duh i stavove velikog broja ljudi u Srbiji da oni danas, ne samo zbog vladavine **Vučića**, žive ili stalno u prošlosti ili u snatrenju o osvajanjima.

Oscar Wilde je rekao: "Kad nas bogovi zaista žele kazniti, tad nam uslišaju želje".

Umro je evidentni ratni zločinac **Ratko Mladić**. U susjednoj Srbiji osjeća se zlokobni pobjednički trans. Lagano daju do znanja kako dolazi neko "drugo poluvreme", kao što to najavljuje i Vučić u svojim predizbornim govorima. Pokazat će oni napokon "celom svetu" tko su i što su. Kao da do sada to nisu u više navrata pokazali... Idealno je vrijeme. Svi to znamo.

A onda "drž' ne daj" dok se Hrvati ne probude. Potom bi mogao opet uslijediti novi Domovinski rat. Tko bi tu pobijedio? Zna se. Ali pitam se kad će već jednom prestati taj vječni ratni "perpetum mobile"? **Marijačić** u Hrvatskom tjedniku predviđa nadolazeći scenarij: "Srbija je neumorna u prekrajanju povijesti, ne priznaje svoje agresije, zločine, genocide ni vojne poraze i kao da vječno živi u osvetničkom transu za neko drugo poluvreme..." Ako i dođe "drugo polu vrijeme", moramo biti spremni. Čak i za dom!

Baš u to "drugo poluvreme" srpski presidente Vučić polaže sve svoje nade. Bar u predizbornoj retorici kad treba zapaliti narod da mu opet povjeruje. Tomu je poslužio i televiziji "odlazak" osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića. Ispraćen je kao svetac... Govori li vam to što o stanju duha tih ljudi?!

Kaže Tomislav Mihanović da najviše palamude oni bez muda.

FOTO: Screenhot/X

Zafranoviću i sličnima oduzeti hrvatsko državljanstvo

Lordan Zafranović, etnički Hrvat, dao je sve od sebe i sav je svoj antitalent stavio je službu afirmacije četništva i Srbije. Kaže Marijačić blago začuđen: "Zafranović ne zaslužuje hrvatsko državljanstvo zbog zla koje nanosi Hrvatskoj i novog propagandističkog filma koji je napravio za potrebe Srbije i njenog četništva." Kad bi se, apstraktno govoreći, kriteriji za hrvatsko državljanstvo primjenjivali sukladno domoljublju, nacionalnim vrijednostima i interesima, bojim se da bi naša država brzo ostala bez mnogih državljana.

Želja za ulazak u svijet individualnih europskih sloboda, kao slobode izražavanja, iznošenja stavova, kritiziranja vlasti itd., donijela nam je puno dobroga, ali na žalost i preveliku popustljivost prema onima koji mrze Hrvatsku i stalno rade na njenom rušenju. Političari bi to nazvali "hibridni rat", ali nije to ništa novog u hrvatskom društvu. Izdajica i mrziteljja sveg hrvatskog bilo je uvijek kroz povijest, a sad su se još i namnožili. Kao da nam nije dovoljno što imamo istočne susjede koji stalno prijetе i pokušavaju destabilizirati hrvatsku državu. Dopustili smo da nam se nakoti naš vlastiti ološ koji nesmetano djeluje unutar države, olajava Hrvatsku, ali istodobno se bogati bilo na državnim jaslama bilo kriminalnim radnjama za koje rijetko tko odgovara. Mala smo i prelijepa zemlja, ali ne moramo biti neka vrsta "odlagališta" ne samo za EU otpad nego i za domaći ološ kojeg zanima samo vlastiti profit.

Oscar Wilde je jednom napisao: "Vjerovati je glupo i dosadno, ali je zato sumnjati zanimljivo i privlačno".

Crnogorci su nakon dugog vremena ipak priznali da su bombardirali srpski Dubrovnik u znak otpora srpskom hegemonizmu.

Grupa glumaca iz našeg kazališta odbila je gostovati u Beogradu s obrazloženjem da tamo glume i klanjaju se, a to puno uspješnije rade političari.

Mnogi građani Zagreba bi željeli jedan trg nazvati Trgom žrtava komunizma, ali je skoro nemoguće pronaći tako ogroman plac.

Zašto je hrvatska poštedita četničke zločince?

Evo kako djelotvorno kod nas djeluje tzv. "pravna država". Slučaj **Jean- Michela Nicoliera** najbolje o tome govori. Jean je bio dragovoljac Domovinskog rata, 20. studenog 1991. ubio ga je, ne u ratnim operacijama, **Spasoje Petković Štuka**. Hrvatsko pravosuđe zna da je Štuka ubojica, ali ni do danas nije niti optužen niti osuđen za svoj zločin. No, zato će uskoro Štuki početi suđenje u Parizu. Sramota je što hrvatsko pravosuđe i dalje spava. Sve bitne činjenice tog događaja davno su utvrđene. Očito Štukin spis postoji, ali se desetljećima "kiselili" u nečijoj ladici. Kako lijepo kažu Zagorci: "Ne bi se šteli mešati" i "da se ne zamerimo nekome". Kroz svo to vrijeme Štuka slobodno šeta pa čak je, eto, i odlučio posjetiti Pariz. Ali francusko pravosuđe nije kao naše. Oni su odmah reagirali.

Kak' ni med' cvetjem ni pravice tak' ni u našem pravosuđu.

Pilselovo pranje savjesti

"Oduševila" me reakcija porfirijevca **Drage Pilsela** povodom **Porfirijevog** javnog četnikovanja na pogrebu Ratka Mladića. Veli naš Pilsek: "Promijenila se uloga, on sad sluša drukčiji narativ, nije uvijek okružen elitom koja mu je bila na raspolaganju dok je bio u Zagrebu". Dakle, naši domaći 'porfirijevci' od Pilsela, preko **Josipovića, Klasića** itd., zapravo su Porfiriju, susrećući se redovito s njime na svojim kružocima, "usađivali" hrvatske stavove. Ha,ha,ha! To ne može povjerovati ni dijete u vrtiću. Ali to samo pokazuje kako jedino čovjek s tako budalastim stavom može štovati i družiti se s okorjelim četnikom vjerujući da će ga "preodgojiti". Ovo je više za kategoriju humora pa neću dalje ni komentirati.

Kad smo već kod humora, evo jednog vica: Došao neki porfirijevac u London i ušao u autobus. Kako nije bilo dolje mjesta za sjesti, kondukter ga uputi na kat. Nakon par minuta vrati se tip dolje, a kondukter ga upita: "Što, ni gore nema više mjesta?" Lik će sav snužden: "Ima, ali nema vozača!"

Bolje je biti vječno bogat nego vječno lijep.

Dobar izgled je stupica u koju bi svaki pametan čovjek poželio biti ulovljen.

I na kraju ne mogu se oteti dojmu kako nedjelotvornost i zakašnjelo postupanje naših vlasti ruši povjerenje građana u institucije i državu. Nakon što se tri godine nezakonito odlagao otpad i opasni otpad u Gospiću - što su znali nadležni, ali nisu reagirali dok nije izbila afera i masovni prosvjed građana - sad imamo svakodnevne vijesti o tome kako nitko ne želi da se bilo kakav (pa i onaj neopasni) otpad zbrine u njegovom kraju. Iako je Vlada donijela odluku da se žurno oporabi tek onaj neopasni otpad u dvije cementare Nexe i Holcim, nastala je pobuna građana u Istri i Slavoniji. Mada je riječ o sasvim normalnoj i uobičajenoj djelatnosti takvih cementara i sve je sukladno

zakonima i ekološkim propisima, građani više ne vjeruju vlasti da neće i kod njih doći do onečišćenja zraka, vode i tla. Jel' to normalno?

Zafranoviću privilegije u Hrvatskoj ne smetaju

Naravno da nije, ali strah i nepovjerenje građana su sada toliki da svatko čuva "svoje dvorište". Za tu situaciju nisu odgovorni građani već oni koji nisu na vrijeme reagirali i zbrinuli otpad. Kažu da nam je EU postavila rok do 2035. da osiguramo postrojenja za uporabu i zbrinjavanje otpada te da se od tada više neće moći odlagati otpad kao do sada, recimo na Jakuševcu. Je li toga svjestan naš Gradonačelnik koji do sada nije izgradio ni jedno jedino postrojenje za uporabu i zbrinjavanje otpada? Na ekologiji je dobio izbore, a od vlasti Možemo! profitirali su u Zagrebu do sada jedino biciklisti.

Kaže narod: tko liježe s djecom, budi se popišan.

Ozbiljnost situacije raste proporcionalno s neozbiljnošću sudionika.

*Obećavali su blagostanje, a dobili smo s*anje...*

<https://direktno.hr/kolumne/srbija-opet-sanja-budna-fantazira-o-drugom-poluvremenu-i-masta-o-osvajanju-dijelova-hrvatske-404685/>

'IZDAJNIČKI JE UTRPAVATI IM MILIJUNE'

MILETIĆ PROZVAO PLENKOVIĆA ZBOG SPC-A: 'UKINITE MU PRESUDU! ON JE BIO U PRAVU OKO PORFIRIJA'

Saborski zastupnik Mosta Marin Miletić žestoko je na Facebooku prozvaao premijera Andreja Plenkovića zbog odnosa Vlade prema Srpskoj pravoslavnoj crkvi i srpskoj zajednici u Hrvatskoj.

12.09.2026.

Miletić je objavu otvorio pitanjem Plenkoviću: "Zašto gradi 40 srpskih centara po Hrvatskoj dok Porfirije veliča zlotvora odgovornog za Srebrenicu i Škabrnju?" U nastavku je iznio niz kritika na račun Srpske pravoslavne crkve, navodeći da ona djeluje kao politička organizacija s vjerskim elementima.

"Srpska pravoslavna crkva je klasična politička organizacija s elementima religioznoga. Njihov čelni čovjek slavi i veliča **Ratka Mladića** zlikovca koji je odgovoran za Srebrenicu, za našu Škabrnju. Zato **Porfiriju** treba biti doživotno zabranjen ulazak u Hrvatsku, a Srpska pravoslavna crkva kao takva ili postati napokon prava kršćanska crkva ili nju Hrvatska treba potpuno prestati financirati i davati joj bilo kakvu podršku", istaknuo je Miletić.

Ukinite presudu novinaru'

Dodao je kako je potpuno "shizofreno i izdajnički utrpavati milijune svake godine u 'crkvu' koja radi za ideju velike Srbije". Ustvrdio je kako to radi samo pogubljena ili izdajnička vlast. Zatim je podsjetio na presudu novinaru i uredniku **Marku Juriću** koji je prije deset godina istaknuo da je Porfirije u Chicagu pjevao četničke pjesme. Zbog toga je Jurič bio osuđen za poticanje mržnje prema Srpskoj pravoslavnoj crkvi i to na 10 mjeseci zatvora s rokom kušnje od dvije godine. "*Tertium non datur*". Novinar Marko Jurič je rekao 2016. godine istinu o Porfiriju četniku i zato je osuđen. 2026., se vidi da je bio u pravu pa država treba pokrenuti novi proces i revidirati tu presudu, točnije ukinuti je jer je sada jasno da je Jurič bio u pravu oko četništva Porfirija", poručio je Miletić.

Zastupnik citirao Porfirijeve riječi pa podsjetio na presudu: 'Novinar je dobio 10 mjeseci zatvora...'

"Posložit ćemo Hrvatsku. Bit će ona nama ponosna i lijepa ko' u snovima. Nema uzmaka niti centimetar", zaključio je na kraju objave.

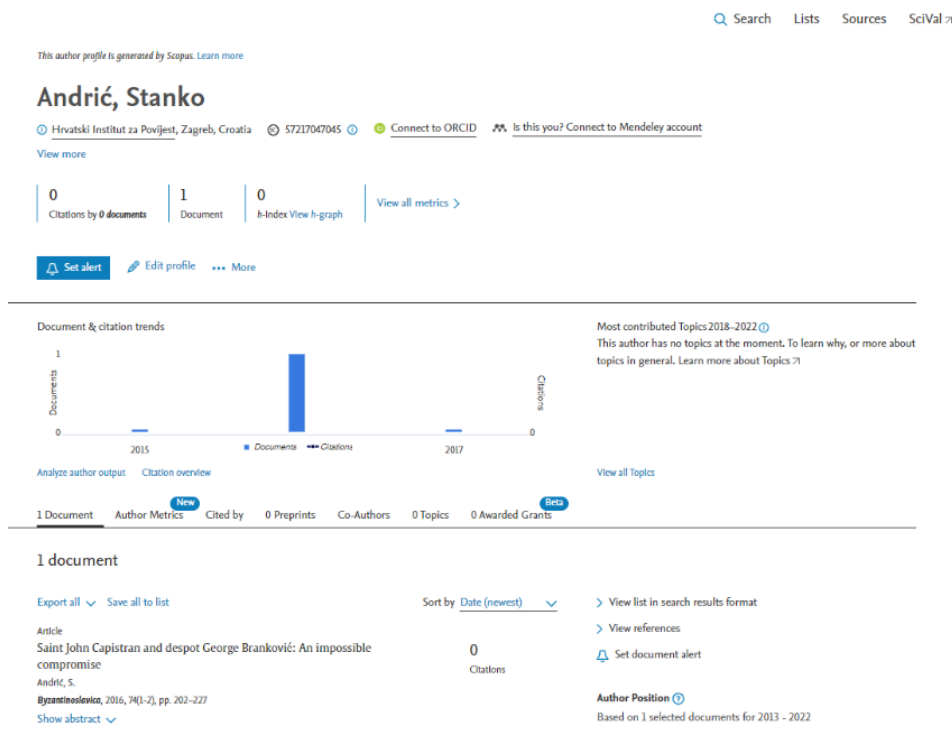
<https://direktno.hr/domovina/miletic-prozvao-plenkovica-zbog-spc-a-ukinite-mu-presudu-on-je-bio-u-pravu-oko-porfirija-404119/>

<https://direktno.hr/domovina/miletic-prozvao-plenkovica-zbog-spc-a-ukinite-mu-presudu-on-je-bio-u-pravu-oko-porfirija-404119/>

PORFILIJEVO PJEVANJE ČETNIČKIH PJESAMA I SRAMOTNU OSUDU MARKA JURIČA SPOMENUO I U POVODU HAJKE NA MENE I UPRAVU AKADEMIJE PRIJE DVIJE GODINE

OKRESTIRANA HAJKA JE NAPAD NA AKADEMIJU JER JE HRVATSKA!

Sastanak Razreda u Akademiji. Prvi put su s nama dva nova akademika. Šalim se s akademikom Goranom Mujićem: "Ljubomoran si jer nisi više najmlađi akademik. Sada samo u našem razredu imamo samo dvojicu koji su mlađi od Tebe." Goran 'odgovara' smijehom. Naravno to je politika HAZU – politika pomlađivanja. Politika koja je dovela do toga da se neuspješni članovi suradnici pobune zbog – vjerovali ili ne – BIZARNOG STATUTA. Tko je vidio da se netko pridržava statut kada njima ne odgovara. Pa zar nas JB Tito nije naučio da se toga ne treba držati kao pijan plota. Svima je više nego očito da se radi o hajci na Akademiju jer toliki orkestrirani napad tolikih medija, u kome se lažno predstavlja jednog ostarjelog Člana suradnika akademikom je očito dobro organiziran. Pa nemoguće je da su u tim medijima sve same budale koje odlučuju o hajci.

Akademika Paara šokira činjenica da oni ne spominju glavnu stvar u mom protivljenju izbora 'povjesničara – Uklanjatelja', a to je činjenica da on po Scopusu spada u grupu

najslabijih povjesničara od njih 78 koliko ih je na Scopusu. U grupu s jednim radom, nula citata i h-indeksom nula.

U mojoj knjizi koju sam objavio prije izborna skupštine dao sam i preslik sa stranica Scopusa:

Poslao sam akademikima i listu svih 78 znanstvenika iz HIP-a tako da se to vidi, ali i na primjer da je prva Lovorka Čoralić s 64 rada i h-indeksom 5, a drugi Davor Marjan s 18 radova i h-indeksom 3. Zašto im je bolji kandidat koji je u grupi najslabijih od najbolje teško je meni znati osim da je po srijedi hrvatski jal, ali zašto je bolji od Marjana jasno mi je jer se radi o povjesničaru koji tvrdi da je povijest znanost i ismijava priču o revizionizmu. Jasno je da im je i Maković važan jer je s niskim brojkama na Scopusu, ali je (smiješni) borac protiv revizionizma.

Na Izornoj skupštini su predlagači 'povjesničara – Uklanjatelja' negirali te činjenice, ali je odmah reagiralo više akademika koji su na svojim mobitelima znala pronaći stranice Scopusa i pokazali da predlagatelji ne govore istinu.

Moram primijetiti da su u tjedniku 7Dnevno prvi objavili bez kontakta sa mnom o uklanjanju biste (2011.), mada su kao i drugim sudionicima hajke važniji bio tekst koji je pisao 'povjesničar – Uklanjatelj' (2019.).

U najnovijem tekstu u „Slobodnoj Dalmaciji“ naš 'povjesničar – Uklanjatelj' je po prvi put, dakle poslije pojave TRI moje knjige dao smiješno objašnjenje svog sramotnog čina tvrdeći da je to stvar Instituta. Napominjem ponovno da sam u prvoj knjizi dao preslik iz novina teksta:

SPOMENIK UTEMELJITELJU HRVATSKE DRŽAVE I POVJESNIČARU

Da jako je inteligentno uklonili smo spomenik jer je to naša stvar. Naravno javnost nije obaviještena o tome osim iz teksta prvog ravnatelja i osnivača dr. sc. Mata Artukovića koji je i zaposlio 'povjesničara – Uklanjatelja' iako je bio Sorošev doktorand, ali i koji je postavio Spomenik utemeljitelju hrvatske države i povjesničaru. A to je objavljeno zahvaljujući Mladenu Pavkoviću koji je ispitivao slučaj uklanjanja tog spomenika za što se u hrvatskoj javnosti uopće nije znalo.

Predgladatelji kao i gotovo svi sudionici hajke nisu uopće pokušali komentirati uklanjanje spomenika, a nisu ni pokušali odgovoriti, kao ni gotovo svi sudionici hajke, na to kada sam objasnio zašto je priglupo tekst iz 2019. 'povjesničara – Uklanjatelja', a što je dano i u prvoj knjizi, dakle onoj koja je objavljena prije Izborne skupštine. Stav svih njih GLUPO JE PAMETNO, a za svaki slučaj čitatelji ne trebaju znati ono pametno.

Ali ono što je jasno akademikima pokazao je članak u tjedniku 7dnevno. On doista pokazuje samu bit ove orkestrirane hajke, iako u tekstu imaju neistinu o tvrdnji ljevičara u Akademiji kako je neizbor 'povjesničara – Uklanjatelja' prvi takav slučaj u HAZU (da umreš od smijeha: ljevičari u Akademiji ne znaju da sam ja zaustavio i izbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina 2012. godine koji se kasnije 'proslavio' i danas je poznat kao IVO DROBILICA) :

AKADEMIJA JE HRVATSKA AKADEMIJA!

Zašto hajka baš sada, a ne poslije pojave prve i druge moje knjige o neizboru 'povjesničara – Uklanjatelja'?

Zašto tako očita hajka tako da svi u Akademiji znaju da je to zbog njih?

Shvatili su da je pod ovom upravom imamo takvu akademiju, koja je doista postala institucija u RH koja istinski brani hrvatske nacionalne interese.

Morali su primijetiti da je nešto njima čudno u Akademiji s novom upravom već tada je Akademija po prvi put pokazala da je ispred Crkve u Hrvata svojim pismom

Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju

10 7 DNEVNO 13. rujna 2014.

HAZU u najvećem kaosu u režiji ministrice kulture

pektabilnom biografijom odlični istupiti iz Akademije i progovoriti o problemima koji je nagrižla, može se očekivati da će njegovo potpor potaknuti val nezadovoljstva, jer je i prema Makovićevim riječima problema u Akademiji još mnogo. On uz ostale ističe odnos prema Nacionalnom muzeju moderne umjetnosti, pa i odnos prema palači Vranjani.

Njegove riječi još su zanimljivije u kontekstu informacija da je u svemu tome, na Makovićevoj strani, protiv imala ministrica Nina Obuljen Koržinek, koja sada zbog sukoba u HAZU u likuje.

Matanović je ranije spominjala problematični statut, prema kojemu se, primjerice, u Akademiju ne mogu primiti ljudi iznad 70 godina, a istovremeno je predsjednik Akademije mogao postati čovjek kad je bio bliže osamdesetoj nego sedamdesetoj godini, a sada ima više od 80 godina.

Nije napredovala

Jauno je, dakle, da revolirani akademici, uz pozadinski podršku ministrici kulture, kao jednog od uzročnika problema prepoznaju predsjednika HAZU-a Veljka Neidhardta, rođenog 1943, koji je na čelo Hrvatske akademije izabran i umjetnosti došao početkom 2010. Upravo je inertnog Neidhardta i književnica Matanović spominjala u svojim javnim izjavama koji su uslijedili nakon što je na javnom adresu stiglo pismo kojim su je obavijestili da više nije članica u nadležnoj Akademiji.

Prigovori se ere Neidhardtova predsjednika, akademika Kuzice Matanović je objavila da je on pred Skupštinom predložio nove članove na željom da se u Akademiji primi više žena.

Na, a dolaskom novog vodstva, stvari su se promijenile. U Akademiji je Matanović 2014. primila nakladu, a potom se 2017.

HAZU je skeniranje zgrade platilo 45 tisuća kuna, osam puta manje nego što je ministrica dala dekani Geodetske Almina Dapi

Obrazlažući svoj odlazak, profesor Maković spomenuo je nedavnu aferu u Akademiji u čijem se središtu našla ugledna književnica Julijana Matanović te slučaj povjereničara Stanka Andrića kojega je kao povjereničara razred predložio u članstvo

ali je i to učinilo pa se ljudi brišu bez prethodne obavijesti, što i Matanović naziva jednim samovoljnim nastupom, završavajući u nju u tri mandata rušili iako bi je razred izabrao.

Kada je 2010. došla na Predsjedništvo, Neidhardt je nije pustio na skupštinu jer je supruga Pavla Pavličića.

Dvije godine poslije uz nju je stao akademik Ivan Aralica, koji se razred obratio pismom u kojemu je među ostalim naveo da smatra nepravdom ono što je učinjeno književnici Matanović koju je opet većinski predložiti.

Takoristila slučaj

No ona je tada napisala pismo razredu da je ne predlaže kako zbog nje ne bi imali problema, a onda su u listu ponovno predložili Goran Tribuson i Zeljka Čorak te je pristupila Predsjedništva, ali je Neidhardt rekao da ne ide dalje.

U nekoliko iznimki ovo to vrijeme ostatak kolega u njezinu je službu šutio, baš kao što su predložili slučaj koji su medije stupice punili nepostredno nakon njezine. Neidhardt se dosad ni u jednom kontekstu nije oglašio, no za njega se ne može reći da previše medijima istupa.

Ustav ova institucija red, a da se za Neidhardta dolazak na čelo Akademije posebno zalagao njegov prethodnik, akademik Zvonko Kusin, trenutni posjednik avijetnik premijera Plenkovića, čije veliko povjerenje u nju ima i Odbor Obuljen Koržinek, za koju u akademskih krugovima smatraju da je za svoje interese iskorištava i slučaj književnice Matanović.

Imaće je Neidhardt i ovo drugi mandat na čelu Akademije. On je također i predsjednik HAZU-a, i prvi redovni umjetnik. Svojim pozicijom poznat je kao zagrebački arhitekt i autor niza projekata te brojnih znanstvenih radova.

Na skupštini su ga pak izabrali u akademici Frano Parać i Davor Milišić te glavni tajnik Akademije Dario Vrećman.

Povjereničara Stanka Andrića nisu primili u HAZU jer se protivio imenu Franje Tuđmana

ulaza na Pavličića, nakon čega joj je rečeno da je u sukobu interesa. Iako je razred predložio, on i nije bio razred predložio, on i nije bio razred predložio, on i nije bio razred predložio.

Prošlo je deset godina otkako je postala suradnica do brisanja s popisa uz izjavičak da nije napredovala. Zanimljivo je da je prije nakon deset godina suradništva bio propisan reizbor. Ako bi ga suradnik proklat, ostajao je mogućnost doživotnog članstva.

KRITIČARI STRAHUJU ZA BUDUĆNOST AKADEMIIJE

Miličića pripremaju za Neidhardtova nasljednika

Nevezano za ovu priču, akademik Davor Miličić već se neko vrijeme spominje kao Neidhardtov nasljednik na čelu Akademije, za čije se preuzimanje priprema uz pomoć kolega Zvonka Kusin koji navodno već radi na njegovoj kampaњи. No Miličić vjeruje u to da nije potreban jer on koji ga pozivaju svjedoče kako je iznimno ambiciozan, pa i pomalo tešak, tašt čovjek, zbog čega njegovi kritičari već strahuju za budućnost Akademije, čiji se ugled počeo rušiti pod palcom sela Neidhardta, što je vjerojatno i ministrica kulture Obuljen Koržinek.

Dok jedni strahuju, drugi se pozivaju na njegovu respektabilnu biografiju te podcjenjuju da je sa samo 27 godina stekao naslov doktora specijaliziranih znanosti na zagrebačkom Medicinskom fakultetu, nakon čega je specijalizirao internu medicinu u zagrebačkom KBC u, potom je položio specijalistički ispit, a onda i subspcijalizaciju iz kardiologije. Što-

vario se u inozemstvu, a šira javnost mogla je je upoznamati i kao pročelnika Ocjela za koronarnu intervenciju skrb i arhitekt u Klinici za bolesti srca i krvnih žila u KBC-u Zagreb. No za Miličića su interes pokazivali i takozvani fenski mediji koji su ga povezivali s nedavnom aferom Šturić. Ona se u medijskom prostoru pojavljivala i zbog toga što je napušta na tužbu navodno tvari majstorice Zeljke Hacht a kojom je razvrla i na sudu, gdje je tvrdila da tu je prevratila i za navodne sesione naplaćivala po 150 kuna, a novac joj je uzimala i za navodno programirano kampanje. Takvih problema akademika Neidhardt sasvim sigurno nije imao, no problemi u Akademiji pod njegovom se palicom nisu jedan za drugim pa se i od njega očekuje da poduzme kontrolne korake i predomese modernizaciju i spašavanje ugleda HAZU-a jer bi se sve ostalo moglo biti u najmanju ruku destruktivno.

Akademik Davor Miličić iznimno je ambiciozan, pa i pomalo tešak, tašt čovjek

23. rujna 2014. 7 DNEVNO 9

kaosu od osnutka u režiji ministrice kulture

HAZU-u ZA KI FAKULTET

ACADEMIA SCIENTIARUM ET ARTIUM CROATICA MDCCCLXI

iduću godinu u Historijskom zborniku, gdje je objavio da Tudić po tome što jest mora biti jedan od važnih predmeta istraživanja istinskih povjesničara. Zbog teksta koji je objavljn prije pet godina Pećarić je usao u svojevrsni konflikt s Andrićem, koji je nedavno tvrdio da je Pećarić i prije izborne skupštine bio u kampanji da ga se ne izabere za akademika, što mu je u konačnici i pošlo za rukom.

Tu isto nezadovoljnih akademika smatra predsjedanom jer su se dosad kandidati samo potvrđivali, što se dogodilo i ovaj put saovima predloženima osim s Andrićem, za kojeg je Pećarić uz ostale tvrdio da je stajao iza udaljenja Tudićanove biste u slavonshobrodskej podružnici Instituta za povijest čim je ondje postao predstojnik.

U Andrića je i prije Makovićeva napuštanja Akademije stala književnica Julijana Matanović, koja je bila u nevjerici kad nije prošao na izbornoj skupštini. Kako je rekla, njegov rad prati od početka 90-ih, odnosno od "Povijesti Slavonije u sedam polara". Da se u njegovoj bibliografiji nalazi samo jedan naslov, "Čudesna svetog Ivana Kapištrana", to bi po njezinu mišljenju bilo dovoljno za članstvo u Akademiji, za koje ga je kandidirao razred za društvene djelatnosti, dok ga se razred za književnost nije ni javio.

U kulorima se već tada počelo govoriti kako je desna struja potpuno preuzela Akademiju, a nezadovoljni akademiciima biskima lijevi u međuvremenu su se interesi preklapili s interesima ministrice kulture Nine Obuljen Korićek.

Sukob interesa

"To je društvo koje postupa pojednom za mene bizarno skloponom statutu, čije su posljedice izbacivanja jedne ugledne književnice iz članstva, odnosno onemogućavanje da napreduje samo zato što se udala za akademika, iako je ona u Akademiju davno prije primljena", rekao je Zvonko Maković aludirajući na Julijanu Matanović koja je u braku s akademikom Pavlom Pavličićem.

Koliko je Matanović ugledna i priznata književnica, toliko je Maković ugledni povjesničar i umjetnost, likovni kritičar, esejist i sveučilišni profesor te pjesnik koji se kao stručnjak za relevantna pitanja povijesti umjetnosti nametnuo i izvan hrvatskih granica. Kada netko s takvom res-

15 članova suradnika. Prošli su svi kandidati koje su pojedini razredi predložili osim povjesničara i književnika Stanka Andrića, koji je od 90 nazočnih članova Akademije dobio 40 glasova.

Koji su motivi svih tih protivništva teško je reći, no burna rasprava na samoj izbornoj skupštini svojim je stavovima izazvao akademik Pećarić, koji je Andriću zamjerio članak u kojem se usprotivio prijedlogu nekih članova Akademije da se Hrvatski institut za povijest i čije je podružnici u Slavenskom Brodu godinama bio predstojnik nazove imenom prvog hrvatskog predsjednika Franje Tuđmana.

Relevantna pitanja

"Glavni iznenađujući razlog zbog kojeg se institut za povijest ne treba zvati po Tuđmanu jest u tome što je Tuđman u cjelini svoje biografije prije izlaz svoga bio politička osoba, političar i državnik. On je gotovo neusporedivo manje važan kao povjesničar i znanstvenik nego kao političar", tvrdio je Andrić u tekstu koji je još 2019. objavljen na portalu Historografija.hr. Slične stavove iznio je i

Profesor Maković zatražio je od HAZU-a da ga briše iz članstva zbog bizarnog statuta i činjenice da se ta institucija posljednjih godina "svako malo pojavljuje po crnim kronikama", što daje naslutiti da joj se ugled srozao

Zvonko Maković napustio je HAZU zbog neslaganja s njegovim vodstvom

Akademici su Julijani Matanović zamjerili brak s Pavlom Pavličićem

korica, inače bliskog lijevi. Oni upućeni u tematiku ne odhacuju mogućnost da je Obuljen Korićek imala prste u toj njegovoj odluci, no profesor Maković sam je zatražio od HAZU-a da ga briše iz članstva zbog bizarnog statuta i činjenice da se posljednjih godina ta institucija "svako malo pojavljuje po crnim kronikama", iz čega bi se moglo naslutiti da joj se ugled počeo srozavati.

Obrazlažući svoj odlazak, profesor Maković, koji je član suradnik Akademije od ožujka 2006. u razredu za likovne umjetnosti, spomenuo je nedavnu aferu u Akademiji u čijem se središtu našla ugledna književnica Julijana Matanović te slučaj Stanka Andrića kojega je kao relevantnog povjesničara u članstvo predložio razred društvenih znanosti.

No većina u Akademiji nije ga izabrala, već se priklonila Josipu Pećariću, inače priznatom matematičaru bliskom desnici, koji prema riječima profesora Makovića relativizira "najmračnije segmente hrvatske povijesti". Nedavno je naime HAZU izabrao 17 novih redovitih članova, šest dopisnih te

U tom pismu piše:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

To je toliko iznenadilo mnoge u RH da je poznati novinar, suđen zato što se narugao Porfiriju zbog pjevanja četničkih pjesama – vidimo da su zabranjene samo hrvatske . mislio da sam ja autor tih Priloga. Gostovao sam na njegovom Podcastu Velebit: PODCAST VELEBIT – Pečarić: Memorandum HAZU u Srbiji proglašen dokumentom mržnje

<https://www.youtube.com/watch?v=51VDrdqjK6I>

Od 247 komentara izdvajam:

@uzeriks

2 years ago

Super! Osobno, mislim da je ovo, ne samo najbolja emisija na podkastu Velebit, nego bi ovo trebalo biti za udžbenike, tj. uvrstiti u obrazovni program. Tako jednostavno, intelektualno razumljivo, neisključivo, uz činjenice za svaku izgovorenu riječ i misao. Hvala akademiku Pečariću, hvala i tebi Marko. Ovo je bilo milina za slušati, posebno uz saznanje da još postoje ljudi koji vrlo jednostavno i nepretenciozno mogu objasniti, pojasniti neke stvari ljudima koji imaju nedoumice oko nečega što bi trebao biti konsenzus, pa bi onda sve ostalo bilo puno lakše. Marko, još jednom hvala i svaka čast za emisiju jer moram priznati da sam jedan od onih koji zna češće prigovarati, nego pohvaliti na masu stvari izgovorenih kod nekih tvojih gostiju. Respect!

Naravno objasnio sam upravo to o novom odnosu Akademije i Crkve u Hrvata, koje je i mene samog iznenadilo iako sam imao i prije toga dobro mišljenje o njima. Istina, kada su me iz Uprave upozorili ga moj Razred još nije odgovorio i da bi trebalo u testu biti i o Hrvatima iz Crne Gore dobili su ono što misle oni iz Boke, a ja sam o popratnom pismu napisao da znam da HAZU ne može oštro napisati ali bih ja i tada govorio o SPC i pomoći koju ta ustanova dobiva od RH.

Ja sam mislio da ne mogu, a Uprava je to učinila!

Još gore je ljevičarima u Akademiji je bilo vidjeti da su u manjini na glasovanju kod izbora 'povjesničara – Uklanjatelja', Ali ni tada nije krenula hajka. Nije krenula ni kada su bila predstavljanja moje druge knjige o tom (ne)izboru.

Panika na koju su odgovorili hajkom nastala je kada sam na Internetu objavio treću knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'*", Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

Akademik Kostović je član HDZ-a! Bio je i ministar ZNANOSTI u Vladi RH. Jedan je od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su po Sveučilištu u Stanfordu (SAD) među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

A podnaslov su njegove riječi s predstavljanja moje druge knjige o (ne)izboru 'povjesničara – Uklanjatelja'.

Riječi koje nas dijele na one koji ne vole i vole Hrvatsku! Jednog takvog člana vladajuće stranke!

Jasno je da zbog panike slijedi vjerojatno najgluplja hajka ikad!

Ono što je meni izuzetno drago, što sam iz članka u tjedniku 7Dnevno doznao da se ozbiljno razmišlja o još hrvatskijoj Upravi u HAZU.

Nadam se da kolega Jurić neće opet pomisliti da ja stojim iza toga, jer mi je doista i bili prirodno da u na čelu hrvatske Uprave HAZU bude upravo akademik Davor Miličić.

Zašto?

Sjećate li se Pisma iz 2011.:

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNičKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član

HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić¹

Potpisalo ga je puno Hrvata. Jedino jedan se potpisao kao dekan svog fakulteta; prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta

I ne samo to. Napisao je i objavljeno njegovo mišljenje:

Prof. Miličić je i najmlađi dekan u povijesti Medicinskog fakulteta. Evo što je on napisao:

Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu osloboditeljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobodio južnohrvatsko primorje. Haaške sudce i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavtata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haaškim presudama i njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj žrtvi – brutalno napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakrira Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubija bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivančanin se oslobađa daljnjeg izdržavanja kazne, Kadijević, Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadijevića SAD koristila ili još uvijek koristi i kao vojnoga konzultanta...

Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.

Ne znam zašto šute naši povjesničari i javni djelatnici, možda bi i HAZU trebao zauzeti neki konkretni stav koji se temelji na neoborivim činjenicama u našu korist. Najžalosnije se što naši političari o tome šute, pokorno trpeći sve „bubotke“ i imaju kao jedini cilj koji opravdava sva ova sramotna zbivanja – ulazak Hrvatske u EU. Bilo kakvo propitivanje što se time dobiva, a što se time gubi proglašava se natražnošću, nacionalizmom i eurofobijom.

¹ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

Pismo je poslano još jednom s više biskupa i akademika koji su ga potpisali.

akademik Igor Anić
akademik Ivan Aralica
akademik Smiljko Ašperger
akademik Hrvoje Babić
akademik Stjepan Babić
akademik Slaven Barišić
mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
akademik Boris Bučan
akademik Andrej Dujella
akademik Stjepan Gamulin
akademik Marin Hraste
dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a
akademik Dubravko Jelčić
mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 20. 3. 2012.)
akademik Andrija Kaštelan
akademik Ivica Kostović
mons. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Frano Kršinić
akademik Ranko Matasović
akademik Slavko Matić
akademik Davor Miličić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić
akademik Stanislav Tuksar
akademik Dario Vretenar

Da, sada već i akademik Miličić. Takav dekan, ravnatelj klinike, u dva izbora podpredsjednik Akademije, a njega treba netko učiti kako će biti izabran za Predsjednika Akademije. Pa nismo mi akademici koji volimo Hrvatsku glupi!

Šale li se oni pišući takve stvari ili samo to žele, a ne smiju napisati.

Josip Pečarić

J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303.

SVJETSKI MOĆNICI I RH UZ SRPSKI FAŠIZAM PODRŽAVALI FAŠISTIČKU AGRESIJU NA HRVATSKU A HRVATSKOJ IZMISLILI FAŠISTE

"U razgovoru je istaknuo Hrvatsku: "Kada je Hrvatska bila kandidatkinja za članstvo u Europskoj uniji, Hrvatskoj je bilo rečeno: ako nastavite veličati svoje fašiste iz ratnog razdoblja, uskraćujete si pravo pripadati našoj obitelji jer u našoj obitelji fašiste ne stavljamo na spomen-ploče."

OVO JE STRAŠNA OPTUŽBA HRVATSKIH POLITIČARA

Sjetimo se riječi kardinala Kuharića:

„Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima."

Predsjednički dvori, 29. rujna 1997.

J. Pečarić, „Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima“, [dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ponos.pdf>

J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. [Dragovoljac.com](http://www.dragovoljac.com), 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kuharic.pdf>

Oni koji su podržavali fašističku agresiju na Hrvatsku su tražili da prihvate srpsku (englesku) tvrdnju o fašistima braniteljima od te agresije. Umjesto da budu JAKI I PRED JAKIMA oni su se pokazali kao SLUGE onih svjetskih moćnika koji su sukrivci fašističke agresije na Hrvatsku.

Sažmi

DIREKTNO.HR

Poljski ministar poslao jasnu poruku Ukrajini: 'Hrvatskoj je to bilo rečeno'

ŠTO SAM AUSTRALSKIM HRVATIMA GOVORIO PRIJE TRIDESETAK GODINA A KARDINAL KUHARIĆ 1999.

J. Pečarić, Jubileji Biskupa Košića, Zagreb, 2024., str. 2024.

DODATAK: 'RAT JE GOTOV' 138

ZA HRVATSKU HRVATSKU, ZAGREB, 2001. 141

RAZGOVOR: DR. PEČARIĆ UOČI NJEGOVOG DOLASKA U SYDNEY
ODGOVARA NA PITANJA 141

PRONAĐENA POLOVICA DUŠE / DESET GODINA

S AUSTRALSKIM HRVATIMA, ZAGREB, 2002. 150

O (NE)JEDINSTVU HRVATA U AUSTRALIJI 150

DESETA GODINA S AUSTRALSKIM HRVATIMA 157

PRILOG: CARLA DEL PONTE - UČENICA DR.

MILANA BULAJIĆA 169

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012. 178

„JUČER GLEDAM SLIKU NARODA, BACA CVIJEĆE

PO HEROJIMA ...” 178

MATEMATIKA, PJESME I NOGOMET. ZAGREB, 2018. 206

KREŠIMIR MACAN I BISKUP KOŠIĆ ILIKREŠIMIR MACAN I

„ČETVORORED“ 206

Dano i u knjizi:

J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. [Dragovoljac.com](https://www.dragovoljac.com), 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kuharic.pdf>

<https://dragovoljac.com/.../49366-kutina-rat-nije-gotov>.

DRAGOVOLJAC.COM

Kutina: Rat nije gotov, samo se danas vodi drugačijim sredstvima

<https://direktno.hr/direkt/markus-reagirao-na-potez-francuske-prema-spasju-petkovicu-bit-ce-mi-lakse-kad-bude-odgovarao-404038/>

https://dragovoljac.com/index.php/politika-i-drustvo/49366-kutina-rat-nije-gotov-samo-se-danas-vodi-drugacijim-sredstvima?fbclid=IwY2xjawUTIkVwZG9mAWV4dG4DYWVtAjExAHNyGMGYXBwX2lkEDlYmJAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR5eTtm-Gmw13fWBPpWOPxBCaTQ1U_17UW6X5CwXKeBNffZpz8JZTSDLhZiFng_aem_UdVYIWEY7GsmwFA3X-GD8A

Mirko Crljen

Dujmović **oštro** po EU i Macronu zbog
sprovoda **Ratka Mladića**: 'Hrvatska će
platiti **ceh**'

'IMA LI VEĆEG CINIZMA?'

**DUJMOVIĆ OŠTRO PO EU I MACRONU ZBOG
SPROVODA RATKA MLADIĆA: 'HRVATSKA ĆE
PLATITI CEH'**

*Novinar i publicist **Tihomir Dujmović** gostovao je na medijskoj platformi 'Hrvatski kanal', gdje se osvrnuo na aktualnu temu — organizirani sprovod ratnog zločinca i haškog osuđenika **Ratka Mladića** u Srbiji. Dok je Bosna i Hercegovina povukla konkretne poteze te protjerala dvojicu srbijanskih diplomata, u Hrvatskoj, kako ističe voditelj, vlada "bučna tišina".*

14.09.2026.

Foto: Josip Moler / CROPIX

"Nesumnjivo je da je Bruxelles izdao Plenkovića kao vrlo poslušnog suradnika, a izdaja je po meni temeljita. Kada vidite **Macrona** kako gotovo strastveno grli **Vučića** u Parizu, ta je fotografija nevjerojatna. Pazite, Francuska je strateški partner Hrvatskoj. Ima li većeg cinizma od toga? Ovo nije prvi put Francuskoj, ali u ovom se trenutku nije ni spustio lijes najvećeg krvnika Domovinskog rata u grob, a Macron grli Vučića. Tu je sve jasno", kaže Dujmović.

"Plenković je krajnje atipično prozvao **Ursulu von der Leyen** i još neke dužnosnike Europske unije. To je više bio krik. Krik nemoći pomalo, ali i krik koji je pokazivao da on nije na toj strani ulice. Međutim, ništa se nije dogodilo. Von der Leyen je izabrala **Angela Merkel**, ona je njemački igrač, da tako jednostavno kažem. Imamo Macrona kao predsjednika Francuske. Jedni i drugi imaju krajnje pomirljiv stav prema Vučiću, čak i nakon svega ovoga. Tu je izdaja neupitna. Nijedna od dviju velikih sila,

a onda ni njihovi prijatelji, ni na koji način nisu reagirali, ni **Meloni**, Italija... Prema tome, EU je pretrpjela Mladića i ne misli kažnjavati Srbiju zbog toga. Čeh, politički i svaki drugi, plaćat će Hrvatska, odnosno Plenković", kaže Dujmović te dodaje da Plenković šuti jer bilo kakav apel Bruxellesu nema smisla. "Zašto Hrvatska ne vuče poteze, to je misterij. Naravno da **Sandra Benčić** nije naš **Starčević**, ali je čak je i ona tražila da barem Sabor donese neku deklaraciju", dodaje Dujmović. "Tu Plenković kasni. Mislim da će taj čeh biti jednako mučan i težak".

Stiglo tek mlako priopćenje

Podsjećamo, službeni Bruxelles našao se pod pritiskom zbog reakcije na Mladićev pokop, nakon što su predsjednica Europske komisije Ursula von der Leyen i predsjednik Europskog vijeća **António Costa** objavili zajedničko priopćenje koje su mnogi u europskim krugovima proglasili premlakim.

Splitska aktivistica za ljudska prava veliča Mladića: Nekad je vodila
projugoslavensku stranku Branka Horvata

Stalni izvjestitelj Europskog parlamenta za Srbiju **Tonino Picula** oštro je reagirao na pokop osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića u Beogradu uz vojne počasti, naglasivši kako se sprovod nikako ne može smatrati privatnim događajem. Picula je upozorio da sudjelovanje srbijanskih državnih institucija, vojske i članova vlasti šalje opasnu političku poruku koja je u izravnoj suprotnosti s temeljnim vrijednostima Europske unije.

https://direktno.hr/domovina/dujmovic-ostro-eu-i-macronu-zbog-sprovoda-ratka-mladica-hrvatska-ce-platiti-ceh-404213/#goog_rewarded

ZeZe Zelovobjavljeno uHRVATSKA DIJASPORA - MI HRVATI

PRAVI KOMENTAR:

Mi smo u nemilosti EU još od početka borbe za samostalnost. Čude se Emanuelu Macronu, a on je prije 10-ak godina sam priznao da je pobornik politike François Mitterranda koji nije skrivao naklonost prema Srbiji. Mi smo se politički zapravo vratili na početak devedesetih, u vrijeme prije same agresije. Ovom porukom EU oko Ratka Mladića zapravo govore da Hrvatsko članstvo u EU nema nikakvo značenje za njih i da im praktično svejedno ako Srbija pokuša neku novu agresiju na Hrvatsku, ali i na BiH i na Kosovo. Zapravo kao da daju novu šansu Srbiji da ostvari opet snove o nekoj velikoj Srbiji ili srpskom svetu",

DIREKTNO.HR

Hodakova kolumna izazvala raspravu: 'Je li vam prošlo ispod radara tko su zapravo Mostovci?'

STIGLE OŠTRE KRITIKE BEOGRADU

**REPUBLIKANSKI KONGRESNIK NAPAO VUČIĆA:
'POS�AO JE IZASLANSTVO NA POGREB TOG
TERORISTA'**

*Republikanski kongresnik **Joe Wilson** oštro je kritizirao politiku srbijanskog predsjednika **Aleksandra Vučića**.*

16.09.2026.

Foto: CROPIX/X/Joe Wilson

Doveo je u pitanje strateško usmjerenje Beograda prema Zapadu zbog njegovih odnosa s Rusijom, Kinom i Iranom. Wilson je o Srbiji govorio tijekom saslušanja Pododbora za Europu Odbora za vanjske poslove američkog Zastupničkog doma posvećenog politici SAD-a i sigurnosnim izazovima na Zapadnom Balkanu. Pred članovima Kongresa svjedočio je Daniel J. Lawton, zamjenik pomoćnika američkog državnog tajnika za europske i euroazijske poslove.

Wilson je posebno izdvojio ruski utjecaj u Naftnoj industriji Srbije (NIS), nabavu kineske vojne i nadzorne tehnologije te odluku Beograda da pošalje izaslanstvo na pogreb iranskog vođe Alija Hamneija. "Najveća naftna i plinska kompanija u Srbiji u ruskom je vlasništvu. Vučić je kupio i integrirao kinesku vojnu i nadzornu tehnologiju. Vučić je poslao izaslanstvo na pogreb terorista Hamneija", rekao je Wilson, nakon čega je zaključio da takvi potezi, prema njegovu mišljenju, nisu karakteristični za vladu koja želi pripadati "zapadnoj civilizaciji".

Srbija jedna od dominantnih tema saslušanja

Lawton je odgovorio da američka administracija nastavlja zagovarati američka poslovna rješenja u Srbiji te podsjetio da je Srbija ove godine održala zajedničku vojnu vježbu s NATO-om. Wilson ga je potom prekinuo podsjetivši da je Beograd održao i zajedničku vojnu vježbu s kineskom Narodnooslobodilačkom vojskom.

Burno u američkom kongresu zbog sahrane Mladića: Citirali i Vučićeve riječi iz 1995. Predstavnik State Departmenta rekao je i da Washington radi na uklanjanju ruske kontrole i vlasništva nad NIS-om. Wilson je na to ustvrdio da se ruski vlasnički udio, naprotiv, povećava. Srbija je bila jedna od dominantnih tema saslušanja. Američke zastupnike zanimali su i predstojeći izbori, glorificiranje osuđenih ratnih zločinaca te odnosi Beograda s Moskvom i Pekingom. Prema izvještajima sa saslušanja, State Department je više puta naglasio da želi snažnijim angažmanom postići da SAD postane "partner po izboru" Srbije, prenosi Jutarnji.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/republikanski-kongresniknapao-vucica-poslao-je-izaslanstvo-na-pogreb-tog-terorista-404349/>

OBRAĆANJA OD SAT I POL

PICULA IZNIMNO RAZOČARAN URSULINIM GOVOROM: 'PROPUSTILA JE TO REĆI O RATKU MLADIĆU'

*Hrvatski eurozastupnici iz govora predsjednice Komisije Ursule von der Leyen u srijedu su izdvojili osudu ispraćaja **Ratka Mladića**, poziv Kanadi da postane pridružena članica EU-a te zabranu društvenih mreža za mlađe od 13.*

16.09.2026

Von der Leyen u srijedu je održala svoj godišnji govor o stanju Europske unije, osvrnuvši se na niz tema poput konkurentnosti, sigurnosti i neovisnosti kontinenta. U obraćanju dugom gotovo sat i pol između ostalog je rekla je da je bila "šokirana" slikama s ispraćaja Ratka Mladića u Beogradu. Poručila je da slavljenje ratnog zločinca "nema mjesta u Europi". Zastupnica pučana Željana Zovko u izjavi

novinarima rekla je da je predsjednici Komisije time "izrekla ono što je svima na srcu" – da se s vrijednostima EU-a neće trgovati. Zastupnik konzervativaca Stephen Nikola Bartulica pozdravio je tu osudu, no ponovio da Hrvatska od Srbije, koja je daleko od članstva, kao uvjet za njezino pridruživanje postavi isplatu ratne odštete. Zastupnik zelenih Gordan Bosanac kazao je da smo "napokon dočekali oštru retoriku oko Srbije". Pozdravio je što je von der Leyen "jasno i nedvosmisleno osudila" slavljenje ratnih zločinaca, no dodao da je na njoj sada da ne posjeti Srbiju prije izbora krajem listopada

Foto: Antonio Balic / CROPIX

Zastupnik socijalista i demokrata, izvijestitelj EP-a za Srbiju Tonino Picula "izuzetno je razočaran" tim dijelom njezinog govora jer ga je ostavila za sam kraj te je izbjegla reći da je Mladić odgovoran za genocid. Picula smatra da je predsjednica Komisije propustila priliku ne pozivajući Majke Srebrenice u Strasbourg, kao što je to učinila s nekoliko gostiju na plenarnoj sjednici. "Što se tiče Mladića, ja ne mogu zamisliti da u istom procesu mogu biti Kanada kao pridružena članica EU-a te Vučićev SNS kao pridruženi član EPP-a", nastavio je hrvatski zastupnik. Von der Leyen je tijekom govora pozvala prisutnog kanadskog premijera Marka Carneya da se njegova zemlja pridruži EU-u kao pridružena članica. Picula je rekao da to "nije prvi put" da von der Leyen svojim prijedlozima uvodi EU u "poprilično neispitan političko-pravni prostor" jer status pridružene članice još uvijek ne postoji. No, smatra zastupnik, riječ je o nečemu što se ne treba podcijeniti jer je to dio procesa okupljanja "srednjih sila" koje je Carney najavio još početkom godine, nužno ujedinjavanje u svijetu gdje je broj autokracija nadmašio broj demokracija.

Pozdravili dolazak Carneya

Bartulica je naglasio da "nitko ne zna što znači pridruženo članstvo". Pozdravio je dolazak Carneya, koji će se dan kasnije i sam obratiti Parlamentu, no naglasio je da se suradnja Bruxellesa i Ottawe ne smije temeljiti na "globalističkoj eliti". Ocijenio je da je stanje u Kanadi vrlo loše te da se mnogi Hrvati stoga vraćaju. Bosanac je pozdravio tu ideju koja EU-u daje "novi zamah" kao predvodniku demokratskih država u svijetu. Zovko je također pozdravila Carneyev dolazak, no naglasila da ni EU ni Kanada ne mogu bez Sjedinjenih Država, najvećeg strateškog i sigurnosnog partnera. Von der Leyen je, između ostalog, u svom govoru najavila akt kojim će se mlađima od trinaest godina onemogućiti pristup društvenim mrežama, a mlađima od petnaest neće moći imati osobni račun, samo "mini račune" pod nadzorom roditelja. Za one od 15 do 18 velike će platforme biti obavezne raditi na sigurnosti dizajna, najavila je Von der Leyen.

Kovačević ukazao na detalj iz Ursulinog govora: 'Najavila je rat protiv Rusije'

Zastupnica pučana Nikolina Brnjac "toplo je pozdravila" najavljeni akt koji će urediti prisustvo djece na društvenim mrežama. Ocijenila je da je to nužno jer svako sedmo dijete u Europi ima problem s mentalnim zdravljem, a posljednjih 15 godina taj je broj narastao za 35 posto. Bosanac je također pohvalio najavu "obračuna s big tech kompanijama" u kojemu su "kolege pučani inače puno uplašeniji". Naglasio je da je dobro da dolazi do zaštite maloljetnika, no da priča tu ne smije stati jer su i odrasli izloženi algoritmima, pa demokracije tu trebaju napraviti dodatne iskorake. Glavak, koja se često bavi temom zaštite mladih na internetu, pohvalila je što se naglasak napokon stavio na to da društvene mreže i korporacije ne mogu biti one koje će postavljati pravila na internetu. Odgovornost društva je da uvede medijsku pismenost kako bi djeca bila "otporna na sadržaje koje susreću", no i platforme moraju biti pod kontrolom te odgovorne za sadržaje koje isporučuju. "Nisam za zabranu djeci da koriste platforme, nego zabranu platformama da koriste djecu", naglasila je Glavak koja s hrvatskim vlastima radi i na kriminalizaciji 'cyberbullyjinga'.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/eu/picula-iznimno-razocaran-ursulinim-govorom-propustila-reci-o-ratku-mladicu-404424/>

tportal

**Picula o mlakosti EU-a
prema Srbiji: 'Ta politika
podilaženja seže od
vremena Angele Merkel'**

IZVOR: PROFIMEDIA / AUTOR: SNAPSHOT / FUTURE IMAGE / D ANORAGANINGRUM / SHUTTERSTOCK EDITORIAL

IZOSTALE SANKCIJE

EUROPA ZGROŽENA NAKON SPROVODA RATKA MLADIĆA: OD URSULE SE OČEKIVALO VIŠE

*Predsjednica Europske komisije **Ursula von der Leyen** opire se pozivima da Europska unija poduzme mjere protiv Srbije, zemlji kandidatkinji za članstvo u EU-u koja je nedavno s najvišim počastima ispratila ratnog zločinca **Ratka Mladića**.*

16.09.2026

Foto: CROPIX

Von der Leyen je u srijedu izjavila da je "užasnuti slikama" sprovoda osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića u Beogradu ranije ovog mjeseca, ali nije najavila nikakve kaznene mjere protiv Srbije. "Veličanju ratnih zločinaca jednostavno nema mjesta u Europskoj uniji", rekla je von der Leyen tijekom svog godišnjeg govora o stanju Europske unije. Ipak, suzdržala se od izravne kritike Srbije unatoč pozivima na čvršće djelovanje bloka, navodi [Euronews](#).

Mladić, kojeg svjetska javnost bolje zna pod imenom 'Bosanski krvnik', umro je umro je u kolovozu dok je služio doživotnu kaznu u Haagu za genocid, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine počinjene tijekom rata 1990-ih. Njegovo tijelo prevezeno je u Beograd državnim zrakoplovom, dočekala ga je počasna garda srbijanske vojske

i raznih sigurnosnih snaga, a komemoraciju su obilježili javni emiter i Srpska pravoslavna crkva. Njegov lijes bio je omotan srpskom zastavom.

Snimke sa sprovođa izazvale su gnušanje i zgražanje diljem Europe i svijeta, a osobito u regiji koja vrlo dobro pamti zločine za koje je Mladić bio odgovoran. Hrvatski premijer **Andrej Plenković** kritizirao je suzdržani odgovor EU-a na te scene. Komisija pod vodstvom Ursule von der Leyen nastojala je ubrzati srpski put prema članstvu u Europskoj uniji otvaranjem Klastera 3, dijela pregovora koji obuhvaća gospodarski rast i konkurentnost.

'Srbija se stavila na kraj reda čekanja'

No, glavni gradovi EU-a blokirali su taj potez, navodeći stalnu zabrinutost zbog nazadovanja demokracije - čak i nakon što je Venecijanska komisija rekla da je Beograd proveo većinu njezinih preporuka o pravosudnim reformama. Diplomati su za Euronews rekli da je Mladićev sprovod efektivno odgodio napredak Srbije u pristupanju, a jedan je rekao da će "svatko tko uopće razmatra otvaranje Klastera 3 dvaput razmisliti".

Henrik Dahl, danski zastupnik Europske narodne stranke (EPP), rekao je za Euronews u utorak da se "Srbija stavila na kraj reda čekanja (za pridruživanje EU) jer je priredila državni sprovod ratnom zločincu". Nekoliko zastupnika u Europskom parlamentu također je dovelo u pitanje pripadnost Srpske napredne stranke predsjednika Srbije **Aleksandra Vučića** Europskoj pučkoj stranci (EPP), najvećoj političkoj grupaciji desnog centra u Europi, kojoj pripada i Ursula von der Leyen.

Marta Kos otkazala posjet Srbiji: 'Veličanje Mladića je nespojivo s vrijednostima EU-a'

Povjerenica EU za proširenje, **Marta Kos**, odgodila je planirani posjet Beogradu kao odgovor na sprovod, što je potaknulo nagađanja da bi von der Leyen mogla najaviti slične posljedice. No, ona u govoru nije spomenula nikakve posljedice. Očekuje se da će predsjednica Europske komisije ove jeseni posjetiti nekoliko zemalja zapadnog Balkana koje teže članstvu u Europskoj uniji, među kojima je i Srbija, no iz Komisije zasad ne žele potvrditi je li program tog posjeta već konačno usuglašen.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/europa-zgrozena-nakon-sprovoda-ratka-mladica-od-ursule-se-ocekivalo-vise-404404/>

Hrvatski Kanal

JURČEVIĆ U SABORU: SPC JE RATNO-ZLOČINAČKA I TERORISTIČKA ORGANIZACIJA

Hrvatska i Europa danima svjedoče zgražanju nad sprodom ratnog zločinca Ratka Mladića i sudjelovanjem srbijanskog državnog vrha, no prešućena je najvažnija činjenica. Glavna osoba cijele ceremonije bio je patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije.

Zastupnik Josip Jurčević u Saboru je jasno poručio da je Srpska pravoslavna crkva ratno-zločinačka i teroristička organizacija. To nije osobni stav, već činjenica proizašla iz presude suda u Parizu iz 1995. godine, gdje je SPC pravomoćno osuđen za sudjelovanje u etničkom čišćenju i ratnim zločinima na temelju svjedočenja i elaborata francuskih i srbijanskih povjesničara.

O terorističkom djelovanju svjedoči i vojni desant na Cetinje 2021. godine kojim je rušena autokefalnost Crnogorske pravoslavne crkve. SPC je od svog nastanka 1920. godine pod Aleksandrom Karađorđevićem stvoren kao ključni akter velikosrpskih projekata i današnjeg "Srpskog sveta".

U Hrvatskoj je Vlada Ivice Račana 2002. godine potpisala štetan ugovor s tom institucijom, čime je započeto pustošenje hrvatske imovine. Najnoviji primjer je upisivanje katoličke crkve Svetog Marka u Karinu u vlasništvo SPC-a, dok se istovremeno Hrvatima i dalje onemogućava temeljno pravo na registraciju Hrvatske pravoslavne crkve.

◆ Vrijeme je da se prekine ova sigurnosna, politička i vjerska diverzija protiv Republike Hrvatske.

<https://www.facebook.com/reel/1104140978803753>

KAD SE HRVATSKI POLITIČARI NE USUDE SPOMENUTI FAŠISTIČKU AGRESIJU NA HRVATSKU ONDA IMAJU OVO. A JOŠ TO MORAJU I DEBELO PLAĆATI JER SU IM GAZDE POMAGALE TU SRPSKU FAŠISTIČKU AGRESIJU

'SVE SE POKLAPA'

GRANIĆ NAKON GOVORA VUČIĆA: 'JE LI SNV PRODUŽENA RUKA BIA-E I ZAŠTO HRVATSKA TO FINANCIRA?'

*Politički analitičar **Ivica Granić** oštro je na društvenim mrežama komentirao nedavni govor srbijanskog predsjednika **Aleksandra Vučića** pred Općom skupštinom UN-a, u kojem je Hrvatsku optužio za veličanje nacizma. Granić u svojoj analizi problematizira činjenicu da se retorika iz Beograda poklapa s tezama pojedinih manjinskih institucija i javnih osoba u Hrvatskoj koje se financiraju iz hrvatskog državnog proračuna.*

24.09.2026.

Foto: Ranko Suvar/CROPIX

Otvarajući pitanje svrhe i kontrole financiranja manjinskih programa te koalicijske politike, analitičar postavlja ključno pitanje radi li se o financiranju vlastite optužbe na međunarodnoj sceni.

"Plaća li Zagreb Beogradu da Hrvatsku drži na optuženičkoj klupi? Srbijanski predsjednik Vučić je jučer pred Općom skupštinom UN-a doista rekao da se u Hrvatskoj nacizam uzdiže na pijeđestal društvenih vrijednosti, da se Hrvatska 'ponosi nacističkom prošlošću' i da koristi nacističke slogane i simbole, uz Jasenovac. Svakako nije riječ o medijskoj interpretaciji, u pitanju je službeni govor pred svjetskim forumom. S druge strane, SNV i povezane institucije (kulturni centri, Novosti, Vida TV) tvrde slično, a godinama dobivaju sve veće iznose iz hrvatskog proračuna, brojke u javnim izvorima idu od nekoliko milijuna eura prije Plenkovićeva mandata do desetaka milijuna u njegovim godinama. Kulturni centri grade se kroz vladine operativne programe za nacionalne manjine. Osim toga HDZ i SNS dugo dijele europsku političku obitelj (EPP). Poput Vučića i predsjednik Milanović, kao i dio javnih intelektualaca, redovito koriste teze o 'fašizaciji' i desnom skretanju, Beograd to popisuje i uporno citira.

'Stvarnost je često prljavija'

Slijedom logike, pitam se ima li elemenata tvrditi kako SNV u praksi funkcionira kao produžena ruka BIA-e. Naime, pitanje je financiranjem manjinskih institucija financiramo li nečiju obavještajnu rabotu? Precizan mehanizam spojenih posuda, odnosno koalicijski odnos HDZ–SDSS, rast manjinskih programa, povećanja sredstava i oštra beogradska retorika, mogu li ići usporedno, otprilike kao da je sve pod jednim 'zapovjedništvom'.

Detalj koji je privukao pažnju: Vučić objavio poruku, a ispod osvanulo upozorenje

U konačnici, pitanje je financiramo li politiku kojom napadamo vlastitu državu? Osim toga, koja je svrha manjinske politike, tko kontrolira sadržaj, postoji li reciprocitet prema Hrvatima u Srbiji. Zašto Vučić i Plenković povijesne sporove vode u UN-u umjesto bilateralno? Treba li rezati proračun za manjine zbog govora u New Yorku, je li to rješenje? Ili bi rješenje bilo transparentniji kriteriji, javni nadzor sadržaja i prekid prakse da unutarnja koalicijska matematika diktira vanjskopolitički stav. Vrijeme je da se otvori tema novca i eventualnih dvostrukih standarda, kako bi se posve razjasnila dvojba plaća li Zagreb Beogradu da Hrvatsku drži na optuženičkoj klupi, jer je interes određenih oligarhija s obje strane identičan. Stvarnost je često prljavija i obostranija nego na prvi pogled izgleda."

<https://direktno.hr/direkt/granic-nakon-govora-vucica-je-li-snv-produzena-ruka-bia-e-i-zasto-hrvatska-to-financira-405028/>

Zele Zelov objavljuje u MI HRVATI ❤️ U BOJ, U BOJ ZA NAROD SVOJ ¹⁰⁰ HRV

Gospodine Vučiću, malo ste pobrkali povijest.

Vi na govornici UN-a držite lekcije Hrvatskoj o nacizmu i fašizmu, a zaboravljate što je vaša država napravila 1942. godine.

Beograd je u kolovozu 1942. bio PRVI glavni grad u okupiranoj Europi koji je službeno proglašen kao JUDENFREI - očišćen od Židova. To nisu izmislili Hrvati, to piše u njemačkim arhivima i u izvještaju vašeg Nedića.

Dok se u Zagrebu spašavalo Židove po crkvama i samostanima, u Srbiji ih je vaša kvislinška uprava popisivala, oduzimala imovinu i isporučivala na Banjicu i Sajmište. Od 16.000 Židova u Srbiji, preživjelo je 1.500. To je matematika holokausta.

I onda vi 2026. dođete u New York i Hrvatskoj, koja je primila 300.000 Ukrajinaca i koja ima 0 antisemitskih incidenata, dijelite lekcije o toleranciji?

Pometite prvo ispred svojih vrata. Priznajte što je Nedićeva Srbija napravila Židovima 1942., pa onda držite moralne lekcije drugima na UN-u.

Povijest se ne može prebrisati jednom govornicom u UN-u.

PONAVLJA SE: 'SLOBO SLOBODO' POSTAJE 'SLOBO
USTAŠA'KAD „USTAŠA“ POSTANE IME ZA NEISTOMIŠLJENIKA
– od političke etikete do prijetnje klanjem

Res Publica Post 18 rujna, 2026

„Ustaša“ kao politička etiketa u Srbiji više nije samo povremena uvreda iz anonimnog komentara. Istom riječju posljednjih se godina javno označavaju studenti, opozicija i drugi politički protivnici, a na snimci s ispraćaja Ratka Mladića vidimo koliko brzo politički sukob može prijeći iz etikete u najprimitivnije psovke, naguravanje i izravnu prijetnju: „Nemoj da te zakoljem.“

JEDNA SNIMKA POKAZUJE MNOGO VIŠE OD OBIČNE SVAĐE

Snimka nastala 7. rujna 2026. tijekom okupljanja povezanog s ispraćajem Ratka Mladića u Beogradu u početku prikazuje političku raspravu među ljudima koji se međusobno očito razlikuju u odnosu prema Aleksandru Vučiću.

U središtu rasprave nalazi se Dragan Davidović, javnosti poznat kao monah Antonije. Preciznosti radi, Davidović od 2010. nema monaški status u Srpskoj pravoslavnoj crkvi. Crkveni sud Eparhije budimljansko-nikšićke lišio ga je monaškog čina i vratio među laike pod svjetovnim imenom Dragan, a odluku je potom potvrdio Veliki crkveni sud.

izvor

No za ono što se dogodilo na snimci njegov crkveni status nije najvažniji. Najvažnije je što govori, što mu drugi odgovaraju i kako se politički sukob pretvara u otvorenu mržnju.

Muškarac u crvenoj beretki obraća mu se riječima:

„Znači on je došao da brani Srbiju? A ja što sam krvario nisam Srbin?“

Davidović mu odgovara:

„Svaka čast tebi, ali ja kažem o Aci Šiptaru, nisam tebe spominjao. Samo Aco Šiptar.“

Kada mu muškarac kaže:

„Što nas interesuje politika?“

Davidović odgovara:

„Nije ovo politika, ovo je izdaja. Ratko se borio protiv izdaje.“

Važno je prenijeti cijeli kontekst. Davidović nije došao ondje prosvjedovati protiv Ratka Mladića. Naprotiv, njegov iskaz pokazuje da Mladića koristi kao pozitivan simbol u vlastitu napadu na Vučićevu politiku.

Istodobno i sam koristi pogrdnu etničku oznaku „Šiptar“. Ovaj tekst zato Davidovića ne prikazuje kao primjer tolerantnog političkog govora. Tema je nešto drugo: što se događa kada se političkog protivnika u nekoliko minuta pretvori u „ustašu“.

„ACO TI JE NAŠ VELIKAN VELIKI“

Rasprava se nastavlja.

Jedna žena u obranu Vučića govori:

„Aco ti je naš velikan veliki.“

Druga žena odgovara:

„Glupi narod.“

pa potom:

„Sve je prodao.“

Dakle, u tom trenutku pred nama nije sukob Hrvata i Srba. To je unutarnji srpski politički sukob oko Vučića i njegove politike.

A onda se događa ono što je za ovu analizu presudno.

Politički protivnik postaje – „ustaša“.

OD „USTAŠE“ DO PRIJETNJE KLANJEM

U metežu i naguravanju čuju se uvrede:

„Đubre jedno ustaško.“

„Pička ti materina.“

Nakon toga drugi muškarac, vidljiv na snimci u zelenkastoj odjeći i kapi, počinje upućivati vlastite prijetnje. Neposredno prije njih čuje se nekoliko riječi koje zbog buke i preklapanja glasova nije moguće sigurno rekonstruirati. Razaznaje se riječ „pištolj“, ali punu rečenicu nećemo pripisivati govorniku dok je nije moguće jasno čuti.

Ono što se zatim čuje jasno je:

„Jebem ti dijete ustaško.“

A odmah potom:

„Nemoj da te zakoljem.“

To nisu naše kvalifikacije čovjeka niti novinarsko dramatiziranje događaja.

To su riječi koje se čuju na snimci.

Još je važnije što se sve događa u neposrednoj prisutnosti policijskih službenika. Na snimci se vidi kako jedan policajac muškarca lagano odvaja i pokušava smiriti situaciju dok se verbalni sukob nastavlja.

Dakle, ne govorimo o anonimnom komentaru napisanom iza zaslona.

Govorimo o javnom prostoru, fizičkoj blizini osobe kojoj se prijeti i policiji koja je neposredno prisutna.

Upravo zato nema razloga ovu scenu ublažavati formulacijom „došlo je do verbalnog incidenta“.

Građani imaju pravo znati što je zaista izgovoreno.

„USTAŠA“ KAO POLITIČKA ETIKETA U SRBIJI

Ovaj događaj sam po sebi ne bi dokazivao širi društveni obrazac.

Ali „ustaša“ kao politička etiketa dokumentirano se koristi i daleko izvan ove snimke. Dana 4. ožujka 2025. zastupnik Srpske napredne stranke Nebojša Bakarec u Narodnoj skupštini Srbije opoziciju je nazvao „antisrpskom Kurtijevom ustaškom opozicijom“, a govorio je i o „Kurtijevim ustaškim, Đilasovim robovima“.

To nije rekonstrukcija iz tabloida. Zabilježeno je u stenografskom zapisu parlamentarne sjednice.

službeni zapis

Radio Slobodna Europa dokumentirao je i druge slučajeve. Gradonačelnik Kraljeva i dužnosnik SNS-a Predrag Terzić studente je nazivao „ustašama“. Gradonačelnik Subotice Stevan Bakić, također iz SNS-a, govoreći o studentskim prosvjedima izjavio je da su „ustaše ponovo napale našu Srbiju“ i tvrdio da iza događaja stoji hrvatska obavještajna služba.

Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić javno se ispričao zbog Terzićeve objave i nazvao takvo etiketiranje studenata zastrašujućim. Tu činjenicu treba navesti jednako jasno kao i same uvrede.

Ali problem nije time nestao. Isti izraz nastavio se pojavljivati u političkom i javnom prostoru.

izvor

SRBIJANSKO MINISTARSTVO UPOZORILO JE I NA POSLJEDICE ZA HRVATE

Posebno je važna reakcija Ministarstva za ljudska i manjinska prava i društveni dijalog Srbije na izjavu gradonačelnika Subotice.

Ministarstvo je takvu retoriku ocijenilo neprimjerenom i upozorilo da ona ugrožava pripadnike hrvatske nacionalne manjine u Srbiji, stvara dodatne tenzije i otežava dobrosusjedske odnose s Hrvatskom.

Drugim riječima, upozorenje da ovakav rječnik ima posljedice za Hrvate ne dolazi samo iz Hrvatske.

To je konstatirala i institucija Republike Srbije nadležna za ljudska i manjinska prava.

izvor

OD POLITIČKE GOVORNICE DO ULICE I ZIDOVA

U proljeće 2026. ista retorika ponovno je postala vidljiva na ulicama Beograda.

Na Hemijskom fakultetu ispisani su grafiti poput „Blokaderi ustaše“, „blokaderi teroristi“ i „smrt blokaderima“. Ministarstvo unutarnjih poslova Srbije tada je priopćilo da radi na identifikaciji osoba koje su grafitе ispisale.

izvor

Radio Slobodna Europa u svibnju 2026. izvijestio je da su beogradske fasade bile preplavljene grafitima kojima se sudionike studentskih blokada izjednačavalo s „ustašama“ i „teroristima“.

izvor

Upravo zato „ustaša“ kao politička etiketa više nije moguće promatrati samo kao slučajni ispad jednog pojedinca.

Vidimo je u govoru pojedinih političara, prema studentima, prema opoziciji, na zidovima fakulteta i u uličnoj masi.

KOPIRA LI NAROD POLITIČKU RETORIKU?

Tu treba ostati precizan.

Ne možemo dokazati da je čovjek sa snimke čuo određenog političara kako govori „ustaša“ i zatim tu riječ od njega preuzeo.

Takva bi tvrdnja bila nagađanje.

Ali možemo dokazati nešto drugo.

Ista etiketa pojavljuje se na više razina javnog prostora – od parlamenta i dužnosnika, preko političkih skupova, do grafita i ljudi u masi.

To je ono što se može nazvati normalizacijom političkog jezika.

Kada se „ustaša“ kao politička etiketa ponavlja dovoljno često, riječ prestaje zvučati kao ekstremna iznimka i počinje funkcionirati kao dopuštena oznaka za „izdajnika“, „neprijatelja“ ili čovjeka koji navodno ne pripada zajednici.

Bojana Selaković iz Nacionalnog konventa o Europskoj uniji za Radio Slobodna Europa ocijenila je da se takvim označavanjem političkog protivnika pokušava diskreditirati i povezati s izrazito negativnim povijesnim asocijacijama. To je njezina analiza, a ne dokaz jednostavne uzročno-posljedične veze između političkog govora i svakog pojedinca na ulici.

izvor

ZAŠTO JE BAŠ RIJEČ „USTAŠA“ TOLIKO VAŽNA?

Ustaški pokret i režim NDH povijesne su činjenice, kao i masovni zločini koje je taj režim počinio.

Upravo zbog težine tog povijesnog nasljeđa riječ „ustaša“ ima iznimno snažnu emocionalnu funkciju.

Kada se njome naziva srpski student, opozicijski političar, novinar ili čovjek koji se svađa oko Vučićeve politike, više se ne govori o povijesnoj pripadnosti.

Od političkog protivnika stvara se povijesni neprijatelj.

A taj neprijatelj u srpskom nacionalnom imaginariju nije neutralan. On je izravno povezan s Hrvatima, NDH, ratom i zločinima.

Zato širenje izraza „ustaša“ kao politička etiketa nije bez posljedica ni za stvarne Hrvate.

Ako se „Hrvat“, „ustaša“, „izdajnik“ i „neprijatelj Srbije“ u javnom govoru neprestano guraju u isti emocionalni okvir, granica između napada na političkog protivnika i stvaranja neprijateljske slike o susjednom narodu postaje sve tanja.

To je razlog zbog kojega je i srbijansko Ministarstvo za ljudska i manjinska prava upozorilo na posljedice takvih poruka za hrvatsku manjinu.

VIJEĆE EUROPE UPOZORAVA NA GOVOR MRŽNJE U POLITIČKOM DISKURSU

Europska komisija protiv rasizma i netolerancije Vijeća Europe – ECRI – u izvješću o Srbiji upozorila je na prisutnost govora mržnje u političkom i drugom javnom diskursu, posebno na internetu, te pozvala političke i druge javne osobe da se suzdrže od takve retorike i da je javno osuđuju.

ECRI je istodobno zabilježio i pozitivne primjere, uključujući slučajeve u kojima su politički čelnici i institucije osudili govor mržnje. To je važno jer pokazuje da ni same međunarodne institucije problem ne predstavljaju kao osobinu cijelog srpskog društva, nego kao pojavu kojoj se institucije moraju sustavno suprotstavljati.

službeni izvor

KONTEKST RATKA MLADIĆA NE MOŽE SE IZOSTAVITI

Ratko Mladić nije osoba čiji je pravni status stvar političkog mišljenja.

Međunarodni kazneni sud za bivšu Jugoslaviju 2017. osudio ga je na doživotni zatvor za genocid, zločine protiv čovječnosti i kršenja zakona i običaja ratovanja. Žalbeno vijeće Međunarodnog rezidualnog mehanizma 2021. potvrdilo je osuđujuću presudu i doživotnu kaznu.

Službeni predmet dostupan je na stranici Međunarodnog rezidualnog mehanizma za kaznene sudove:

službeni izvor

Mladić je 7. rujna 2026. pokopan u Beogradu uz državne i vojne počasti. Radio Slobodna Europa izvijestio je da su sahrani prisustvovala tisuće ljudi, kao i državni i politički dužnosnici, predstavnici Srpske pravoslavne crkve te pripadnici veteranskih i drugih organizacija.

izvor

I upravo na tom događaju čovjek koji govori „Ratko se borio protiv izdaje“ nekoliko trenutaka poslije postaje „ustaša“ zato što napada Aleksandra Vučića.

Teško je pronaći jasniji primjer koliko se riječ udaljila od svog povijesnog značenja i pretvorila u političko oružje.

OVO NIJE OPTUŽNICA PROTIV SVIH SRBA

Ovdje treba povući jasnu granicu.

Iz svega navedenog ne proizlazi tvrdnja da „Srbi mrze Hrvate“.

Takva kolektivna optužba bila bi i netočna i metodološki beskorisna.

U Srbiji postoje građani, novinari, studenti, aktivisti, političari i institucije koji se ovakvom govoru javno suprotstavljaju. Neki od njih upravo zbog toga sami završavaju označeni kao „ustaše“.

Ali odbacivanje kolektivne krivnje ne znači ublažavanje problema.

Naprotiv.

Odgovornost treba vezati uz konkretne govornike, političke strukture, medijske obrasce i javne skupine koje takav rječnik koriste i ponavljaju.

To je mnogo ozbiljnije od neodređene rečenice da je „narod takav“.

Jer tada možemo pokazati tko je što rekao, gdje je rekao i kako se isti jezik pojavljuje od političke govornice do ulice.

A GDJE JE U SVEMU TOME EUROPSKA UNIJA?

Srbija je država kandidatkinja za članstvo u Europskoj uniji.

O tome hoće li i kojom brzinom napredovati prema članstvu ne odlučuje jedna snimka niti jedna politička uvreda, nego ispunjavanje formalnih kriterija.

Europska komisija među ključnim kopenhavskim kriterijima navodi stabilne institucije koje jamče demokraciju, vladavinu prava, ljudska prava te poštovanje i zaštitu manjina.

službeni izvor

Zato govor mržnje, etničko etiketiranje i odnos institucija prema takvim pojavama nisu sporedna pitanja europskih integracija.

To su pitanja političke kulture, zaštite manjina, slobode javnog prostora i sposobnosti države da političkog protivnika tretira kao protivnika – a ne kao nacionalnog neprijatelja.

KADA „USTAŠA“ PRESTANE BITI POVIJESNI POJAM

Snimka s Mladićeva ispraćaja zato je važna upravo u svojoj brutalnoj jednostavnosti.

Čovjek koji nije Hrvat.

Čovjek koji ne osuđuje Mladića.

Čovjek koji govori da se „Ratko borio protiv izdaje“.

Zbog sukoba oko Aleksandra Vučića u nekoliko minuta postaje meta riječi:

„Dubre jedno ustaško.“

A zatim se drugom glasom čuje:

„Jebem ti dijete ustaško.“

I na kraju:

„Nemoj da te zakoljem.“

Tu više nema nikakvog razloga za uredničko uljepšavanje.

Ako je predmet članka upravo retorika, onda tu retoriku treba pokazati onakvom kakva jest.

Problem nije samo u vulgarnosti.

Problem je u mehanizmu.

Ne slažeš se s nama – nisi pravi Srbin. Nisi pravi Srbin – „ustaša“ si. Kada postaneš „ustaša“, više nisi politički protivnik nego neprijatelj.

Upravo je to ono što „ustaša“ kao politička etiketa radi javnom prostoru.

Zato pravo pitanje nije mrzi li svaki građanin Srbije Hrvate.

Naravno da ne možemo tako govoriti o cijelom narodu.

Pravo pitanje glasi:

Kako je riječ koja označava konkretan povijesni fašistički pokret postala toliko normalizirana politička uvreda da se njome danas etiketira čak i Srbe koji misle drukčije – i što takav jezik dugoročno čini odnosu prema Hrvatima koji su u toj retorici stalno prisutni kao zamišljeni neprijatelj?

Na to pitanje ne treba odgovoriti Hrvatska.

Na njega prije svega mora odgovoriti srpsko društvo.

Jer politička rasprava završava ondje gdje počinju riječi:

„Nemoj da te zakoljem.“

UREDNIČKA I METODOLOŠKA NAPOMENA

Citati iz incidenta preneseni su nakon višekratnog preslušavanja videosnimke. Vulgarni izrazi nisu cenzurirani jer je upravo njihov sadržaj predmet ove analize. Prenesene su samo riječi koje se mogu dovoljno jasno razabrati. Dijelovi govora koji su zbog buke, istodobnog govora više osoba ili kvalitete snimke nejasni nisu rekonstruirani. Zbog toga nije prenesena puna rečenica u kojoj se neposredno prije prijetnji razaznaje riječ „pištolj“.

Snimka pokazuje prisutnost policijskih službenika tijekom incidenta i policajca koji pokušava odvojiti i smiriti jednog od sudionika. Identitet osobe koja izgovara prijetnje ne proglašavamo službeno utvrđenim samo na temelju videosnimke, niti sami donosimo kaznenopravnu kvalifikaciju njegovih riječi.

Povezano:

Autor: Ivan Vohrić

https://ivan.com.hr/2026/09/18/ustasa-kao-politicka-etiketa/?fbclid=IwY2xjawUlglVleHRuA2FlbQIxMABwZG9mAWJyaWQRMFVDNVBHc3RKR3AyQTNTRUlcRjBmFwcF9pZBAyMjlwMzcxNzg4MjAwODkyAAEecpHsGjhyUmPqAdfaUwo8Z0M8rE2b2r8z1MoRTsF7CfJMMhunuX45vcxXE2o_aem_-7tdVPavtnlLZphK7nDvMA

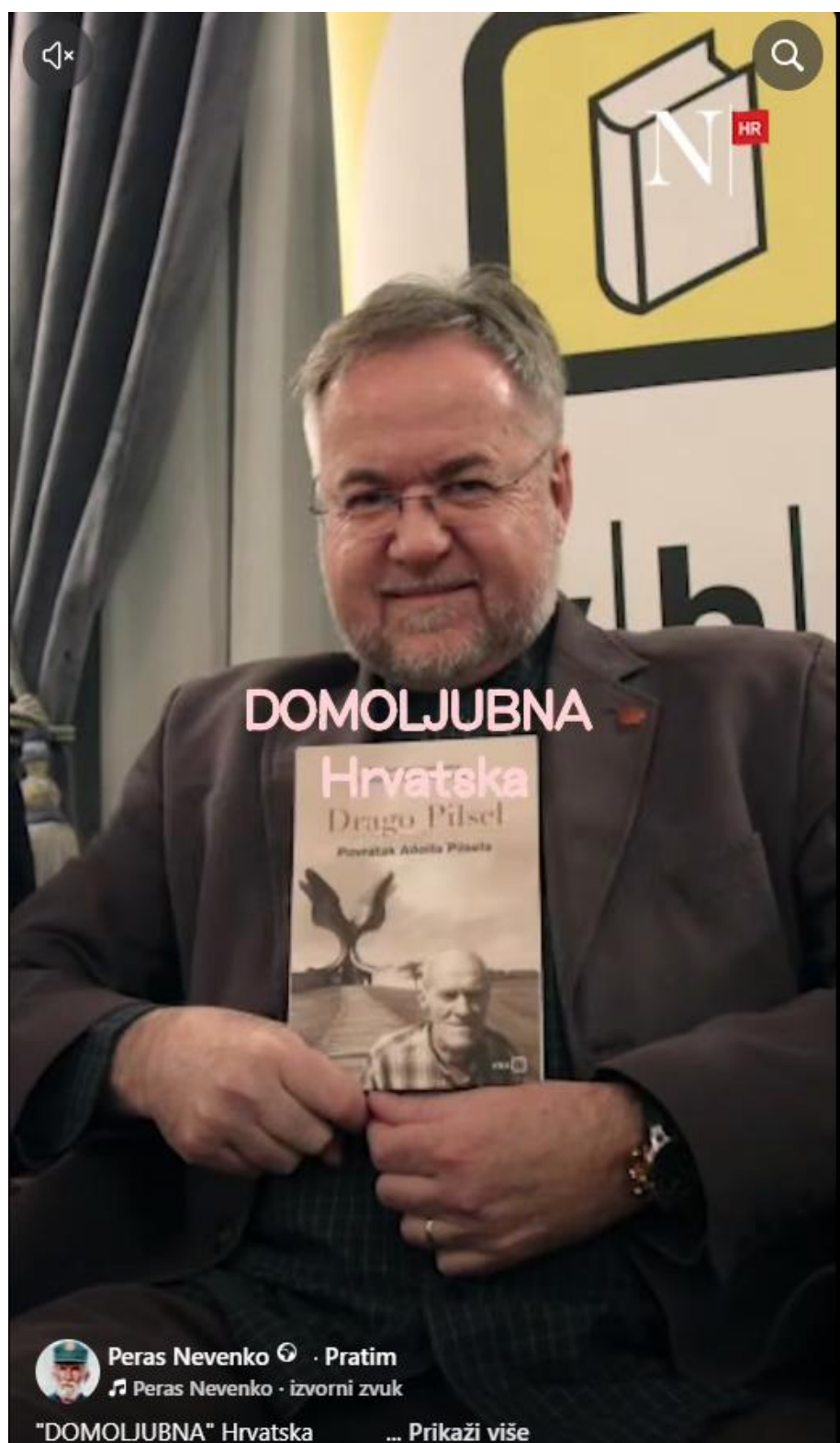
SPC KAO FAŠISTIČKA ORGANIZACIJA I RH

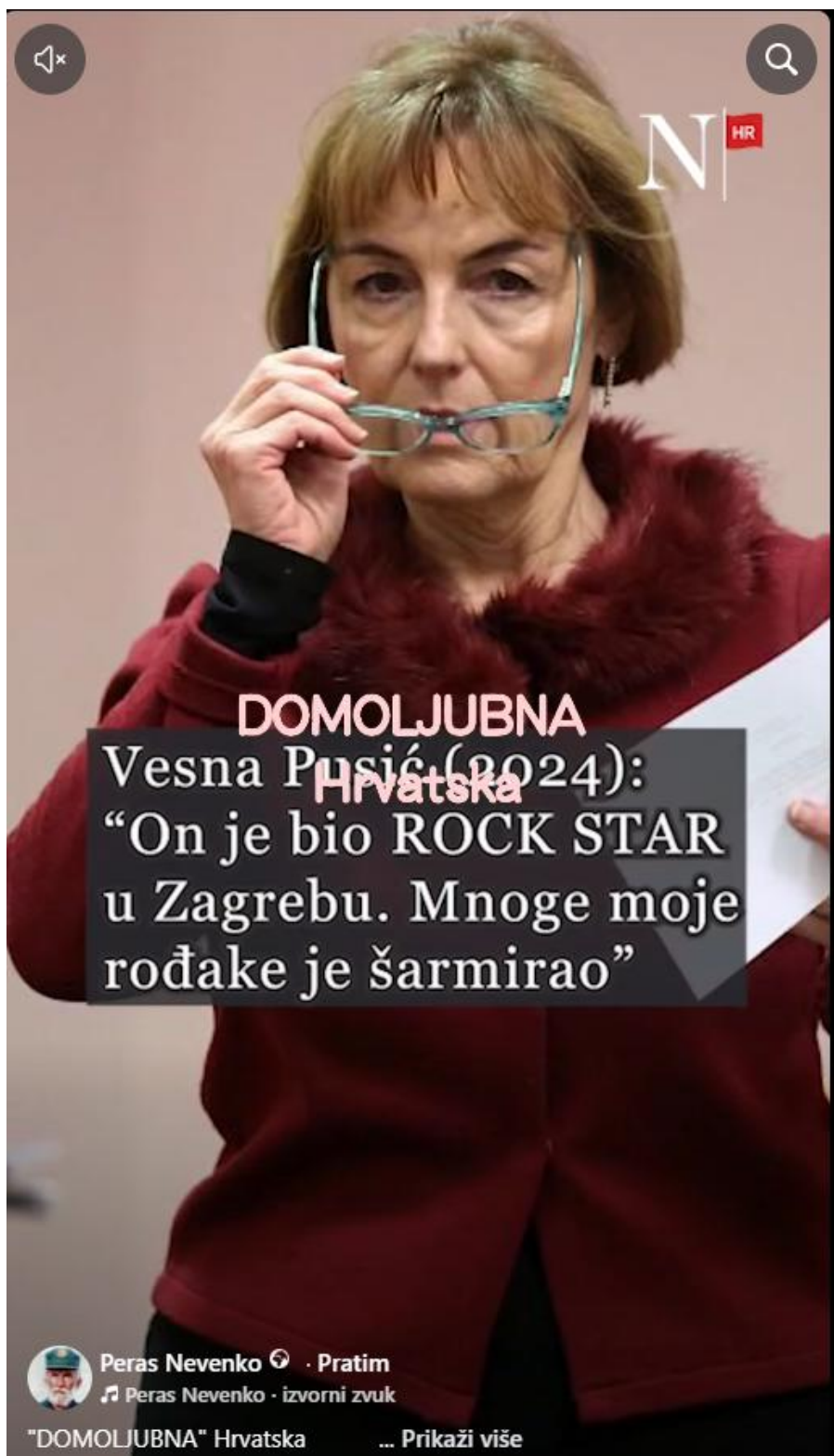

DOMOLJUBNA
Hrvatska

Andrej Plenković Porfiriju (2021): “Vaše dosadašnje djelovanje u Hrvatskoj bilo je obilježeno ljudskim i kršćanskim nastojanjima za dijalog i suradnju”

 Peras Nevenko · Pratim
🔊 Peras Nevenko · izvorni zvuk

"DOMOLJUBNA" Hrvatska ... Prikaži više

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/REEL/1754222925813209](https://www.facebook.com/reel/1754222925813209)

TKO JE PRAVI PORFIRIJE?

**TADIĆ O GOVORU PORFIRIJA: 'BEATIFIKACIJA
MLADIĆA OD STRANE SPC-A OČITO JE SAMO
PITANJE VREMENA'**

Haški osuđenik i ratni zločinac Ratko Mladić pokopan je u ponedjeljak na beogradskom Topčiderskom groblju uz crkvene obrede i vojne počasti. Sprovodu su, uz tisuće građana, nazočili i pojedini ministri sprske vlade te dužnosnici Republike Srpske. Međunarodnisud pravde

08.09.2026.

Foto: Goran Mehkek / CROPIX

Vjerski obred predvodio je poglavar Srpske pravoslavne crkve patrijarh Porfirije, koji je u govoru kazao da će Mladićevo ime ostati utkano u pamćenje naroda koji ga doživljava kao zapovjednika u tragičnom vremenu. Potom je dodao kako je Mladić "podnio žrtvu i položio život za slobodu, obranu i opstanak svoga roda". Porfirije se zatim pomolio za sve ugašene živote te pozvao da se pokojniku oprost svaki grijeh. Na njegov govor reagirao je fizičar i nekadašnji pravaški saborski zastupnik **Tonči Tadić**, koji je na Facebooku podijelio snimku Porfirijeva obraćanja i ustvrdio kako je "beatifikacija Ratka Mladića od strane SPC očito samo pitanje vremena". Tadić se osvrnuo i na Porfirijevo razdoblje provedeno u Hrvatskoj te se upitao što je "pravi Porfirije".

"Zbilja čudno. Očekivao sam da će Porfiriju na opijelu za Ratka Mladića društvo praviti neki ljudi iz neformalnog kruga zagrebačkih fanova Porfirija, oduševljenih

njegovom ekumenskom spikom koju je prodavao u Zagrebu. Ali nigdje nikoga od njih", poručio je Tadić te ustvrdio kako postoje samo dvije mogućnosti.

Dvije varijante

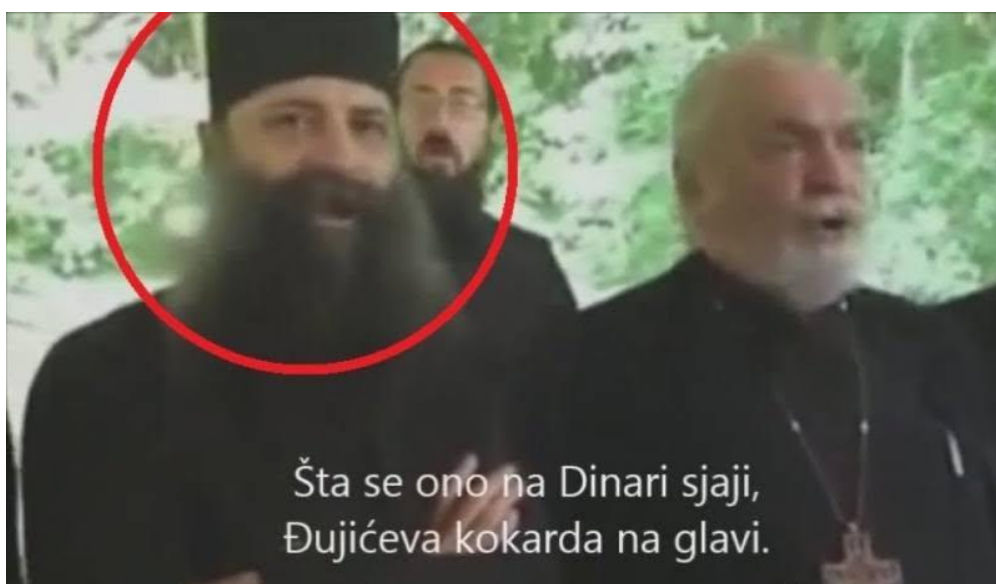
"1. Pravi Porfirije je zapravo velikosrpska četnička njuška koji je naivnim Hrvatima prodavao priču o ekumenizmu i bratskoj ljubavi Srba i Hrvata; kršćanskih naroda; ili 2. Pravi Porfirije doista želi ekumenizam i bratsku ljubav Srba i Hrvata, kršćanskih naroda, koji sada kao Patrijarh Srpske Pravoslavne Crkve mora glumiti velikosrpsku četničku njušku".

Crkvenikalendar

Čulina podsjetio na Porfirijevu prošlost pa prozvao i Dragu Pilsela: 'Zagreb ga je branio'

"Izaberite po svojoj savjesti varijantu koja vam se čini realnijom", poručio je Tadić podjećajući na razdoblje kada je Porfirije od 2014. godine gotovo sedam godina obnašao dužnost mitropolita zagrebačko-ljubljanskog i govorio o pomirenju.

<https://direktno.hr/eu-i-svijet/tadic-o-govoru-porfirija-beatifikacija-mladica-od-strane-spc-ocito-je-samo-pitanje-vremena-403756/>

Vlaho Modrinić

**VRIJEME JE DOZRIJELO ZA DETALJNO
PREGLEDAVANJE UGOVORA SPC-E U HRVATSKOJ TE
UVJETIMA POD KOJIM JE DO NJIHOVOG
POTPISIVANJA DOŠLO!**

Prizore koje smo imali prilike gledati ovih dana u Srbiji i manjem entitetu u BiH, s Porfirijem Perićem kao poglavarom SPC-e u glavnoj ulozi, jasno pokazuje kako je vrijeme za potpuno vraćanje Hrvatske pravoslavne crkve kao nositelja pravoslavlja u Hrvatskoj, a dotične koji podržavaju ratne zločince, poput Ratka Mladića (novi budući „velikani“ srpske mitologije), proglasiti personom non grata u Hrvatakoj.

Također, sva imovina mora biti primjereno vraćena Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi. Uzevši u obzir kako postoji niz objekata koji pripadaju hrvatskoj kulturnoj baštini, poput srednjovjekovne crkve sv. Marka u Donjem Karinu za koju pravni stručnjaci i udruge javno upozoravaju da je u zemljišne knjige upisana na temelju upitnih i pravno manjkavih akata, otvara se jasan prostor za reviziju tog upisa. Dosljednim provođenjem hrvatskih zakona i aktivacijom ugovornih prava na sljedništvo katoličke baštine, takvi se objekti mogu i moraju vratiti u vlasništvo Hrvatske i Katoličke Crkve u Hrvatskoj, a svako neprovođenje potrebnih koraka znači kako moramo mijenjati političke izvršitelje čim prije!"

Na one koji su se kretali u društvu dotičnog podržavatelja ratnih zločinaca nemam namjeru trošiti previše riječi, iz jednostavnog razloga što oni ne pripadaju hrvatskom nacionalnom biću te su u velikoj mjeri suglasni s onima koji sve otvorenije vraćaju velikosrpsku politiku te time narušavaju hrvatsku nacionalnu sigurnost. Podsjetit ću na činjenicu da je više hrvatskih ministara, uključujući hrvatskog ministra obrane Ivana Anušića i hrvatskog ministra vanjskih poslova Gordana Grlića Radmana u više navrata spomenulo činjenicu kako se protiv Hrvatske provodi specijalni rat.

Uz to, podsjetit ću i na govor Porfirija Perića iz 2022. godine kad je rekao „svi znamo da su se kroz povijest granice država i mjesta obitavanja našeg naroda mijenjale, a nismo sigurni da se neće mijenjati i ubuduće“. Naravno, dobar dio nas koji pratimo sjećamo se i njegova navodnog „zevanja“ iz Chicaga 2010. godine kad je s drugim svećenicima SPC-e pjevao u čast četničkom vojvodi Momčilu Đujiću (još jednom ubojici Mladićevog tipa). Dvije godine kasnije (2024.) nastala je deklaracija takozvanog „Srpskog svijeta“ (uz već postojeći „Memorandum 2“ iz 2011. godine).

U konačnici, izvjesno je kako će svi oni koji unutar Hrvatske aktivno podupiru takvu politiku i njezine provoditelje, u trenutku dosljednog provođenja hrvatskih zakona morati položiti račune pred hrvatskim institucijama ili pak potražiti političko utočište izvan naših granica, baš kao što su to činili i njihovi ideološki prethodnici.

Sve u svemu, bit će zanimljivo pročitati godišnji izvještaj SOA-e za 2026. godinu. Nadam se kako će ovaj put ipak objaviti nešto sadržajnije, ali što god objavili bit će izvrstan pokazatelj stanja u kojem se nalazimo.

Hrvatstvo živi!

ZABRANITE SPC

Ivica Marijačić

Poštovani čitatelji,
i ovoga tjedna smo za vas priredili vrhunski broj Hrvatskog tjednika.
U novome broju pročitajte:

IVICA MARIJAČIĆ:

Zašto Hrvatska mora oduzeti državljanstvo redatelju Lordanu Zafranoviću?
 Medijsko-politički tretman Mile Kekina koji od države uzima sve,
 a ništa joj ne daje, i tretman Marka Perkovića Thompsona
 koji od države ne uzima ništa, a plaća poreza više nego svi ostali pjevači u Hrvatskoj
 zajedno, nameće pitanje:
 Je li Hrvatska država po mjeri onih koji su poginuli za nju,
 ili po mjeri Vučićevih, Porfirijevih ili Zafranovićevih četnika

.....

Glavna tema novoga broja nosi naziv:
ZABRANITI SRPSKU PRAVOSLAVNU CRKVU U HRVATSKOJ
 Jer to nije vjerska nego teroristička i zločinačka organizacija!

.....

Odvjetnik Mate Knezović piše za Hrvatski tjednik:
OVO JE NEČUVENA PERVERZIJA!
 Srpska pravoslavna crkva nije registrirana
 i ne priznaje Republiku Hrvatsku,
 nije potpisnik ugovora s Republikom Hrvatskoj,
 a Hrvatska uplaćuje enormna sredstva na račun SPC u Beograd,
 čak i za ljubljansku eparhiju...

...

Andrea ČERNIVEC:
 Trenutak je za zabranu SPC, samo u hrvatskoj politici
 i u duhovnoj sferi sve vrví od kukavica,
 nema zasad autoriteta autoriteta koji bi imao hrabrosti to izjaviti

.....

Ekskluzivno Chritophe DOLBEAU iz Pariza piše za Hrvatski tjednik:
 Francuska ne oprašta Srbiji ubojstvo Jean Nichela Nicoliera,
 uskoro međunarodna tjalica protiv njegova ubojice
 i zahtjev Srbiji za izručenjem

.....

Josip JOVIĆ piše: Jesu li Srbi genocidan narod

.....

Ivan KOZLICA autor je teme **RAT ZA ORUŽJE**
 prije 35 godina bio je prvi korak do konačne pobjede?

.....

OBJAVLJUJEMO UDBINE DOKUMENTE KOJI DOKAZUJU
 Kako su partizani ubijali Hrvate u Benkovcu, Sinju i Imotskome?

.....

Hrvatski tjednik, jedini apsolutno slobodni i neovisni medij
 u Hrvatskoj, vrhunac je hrvatske žurnalistike!
 Zato i jest najprodavaniji tjednik u Hrvatskoj.
 Samo Hrvatski tjednik,
 sve drugo je manipulacija

ANALIZA

NEMA NIKAKVE DVOJBE

Šta se ono na Dinari sjaji,
Đujićeva kokarda na glavi.

SPC

treba zabraniti u Hrvatskoj

Na žalost, u Hrvatskoj nema hrabre intelektualne političke i crkvene elite koja bi to jasno i glasno rekla. Sav je svoj kukavičluk Crkva pokazala u slučaju Stepinac, a, budimo iskreni, ni država se nije ponijela drukčije. Zašto bi sada

Piše: ANDREA ČERNIVEC

SPC treba zabraniti u Hrvatskoj. To je jasno odavno, a sada više nema nikakve dvojbe. Maske su pale. Nakon što je u Zagrebu slovio kao divan i pomirljiv čovjek, relevantan za razne teme i mnogima drag gost, odakle je i svečano ispraćen, nakon nedavnoga služenja opijela za ratnoga zločinca Ratka Mladića, nad čijim je ljesom i brisao suze, patrijarha Porfirija Perića treba proglasiti *personom non grata* u Hrvatskoj. Sadašnjega administratora Mitropolije zagrebačko-ljubljanske Ki-

rila Bojović, koji kaže da je bio pozvan na pogreb Ratka Mladića, ali ipak nije otišao, ispratiti izvan granica kao i ostatak SPC-ovih mantija, poglavito onih za koje se zna da otvoreno četnikuju po Hrvatskoj. I ne, nije to nikakvo maltretiranje niti diskriminacija, a najmanje obračun s neistomišljenicima ili napad na Srbe, što bi sad mogli reći neki dežurni dušobrižnici, to je pokazatelj da štitimo svoju zemlju i njezine građane te ozbiljno shvaćamo i reagiramo na bilo koju ugrozu, poglavito ako dolazi od onih čiji su pripadnici još ratnih devedesetih blagoslivljali tenkove koji su gazili sve pred sobom po Hrvatskoj, ujedno i opominjali vojnike koji, prema

njihovu mišljenju, nisu bili dovoljno sadisti u obavljanju zadaća.

Čin srpskoga patrijarha Porfirija Perića koji je držao opijelo nad tijelom ratnoga zločinca Ratka Mladića nije neočekivan. On je nastavak *ekumenske* politike obožavanoga srpskoga patrijarha u Hrvatskoj, čovjeka na čije se kružoke trčalo, a povlašteno društvo njima se javno hvalilo, kojega su rado ugošćavali i politički i crkveni dužnosnici i s kojim su godinama lomili pogaču, govorili o nekakvom pomirenju, zaboravljanju prošlosti i okretanju budućnosti. Potrajalo bi nabranje svih onih, poznatih svima, koji su se patrijarhu divili i o njemu u superlativima govorili, pri tom

ANALIZA

SPC

kao *spiritus movens* Velike Srbije

Nečuvena je perverzija
da Hrvatska financira crkvu koja
djeluje politički i protuustavno ruši RH

Zabrana Srpske pravoslavne crkve u Hrvatskoj ne bi bila usmjerena protiv pravoslavne vjere ni protiv Srba kao naroda, nego isključivo protiv Srpske pravoslavne crkve koja protuustavno i politički djeluje protiv Hrvatske. Hrvatska financira srbijansku Srpsku pravoslavnu crkvu i to je nečuvena perverzija

Piše: DAVOR DIJANOVIĆ

Zagrebački kružok prijatelja sadašnjega patrijarha Srpske pravoslavne crkve Porfirija Perića godinama je bio poprilično raznolik i širok. U njemu su se mogli pronaći novinari, profesori, kulturnjaci, političari, bivši predsjednici države i različiti pripadnici domaće javne elite, koji su Porfirija predstavljali kao gotovo idealan primjer umjerenoga, modernoga i dijalogu sklonoga crkvenog čovjeka. Prava razlika od tamo nekih zatucanih Bogovića, Ivasa ili Košića.

Četnički repertoar taj ugled nije nimalo narušio. Štoviše, i nakon što je otkriveno da je pjevao četničke pjesme ("Sa Dinare svanut će sloboda / doneće je Momčilo vojvoda") Perić je nastavio uživati velik ugled u dijelu hrvatske intelektualne, političke i medijske scene.

Velik dio Porfirijevih zagrebačkih ministranata s vjerom i Crkvom inače nema previše dodirnih točaka. Među njima prevladavaju ljudi sekularnoga, često otvoreno ateističkoga svjetonazora, koji ne skrivaju emocionalnu povezanost s političkim i kulturnim nasljedom bivše Jugoslavije.

Isti ljudi koji u Hrvatskoj godinama neumorno tragaju za "ustaškim zmijama", koji pod "antifašističkim" povećalom promatraju hrvatske pjesme, pozdrave, simbole, koncerte, knjige i izjave javnih osoba nacionalne orijentacije, kod Porfirija su pokazali zadivljujuću sposobnost tolerancije. Pjesma o četničkome vojvodi Momčilu Đujiću nije izazvala ni približnu onu vrstu moralne panike kakvu u pravilu proizvodi mnogo bezazleniji događaji na hrvatskoj strani. Da ih četništvo doista sablažnjava onoliko koliko vidimo da ih sablažnjava svaki oblik hrvatskoga nacionalizma, Porfirijevi glazbeni izleti izazvali bi barem dio njihove uobičajene šinarske revnosti. Dobili smo umjesto toga šutnju ili relativiziranje.

Nakon što je izabran za patrijarha, Porfirije je još otvorenije pokazao svoj privrženički odnos prema četničkoj tradiciji. U jednome od prvih medijskih istupa iz njega se nalazila slika Draže Mihailovića četničkoga vođe i ratnoga zločinca. Porfirijevi zagrebački ministranti ponovno su šutjeli. Ni kada je govorio o "menjanju granica" glasa ministranata čuti bilo nije. Ljudi koji su sposobni proizvesti nacional

HRVATSKI TJEDNIK 26 VERITAS VINCI

Franjo Čopčić

Cijeli narod zna kakva je organizacija SPC, normalno i Srbi pripadnici Hrvatske pravoslavne crkve, jedino niti jedna do sada vlast u Hrvata "nije shvatila" zločinačku narav SPC.....😡😡😡

I tako će biti dokle god se ne prizna HPC !!!!!

Zato dragi Hrvati i Srbi HPC strpite se dok ne prođe drugo poluvrijeme možda se nešto popravi!

ZA HRVATSKI DOM I ROD SPREMNI !!!!!

<https://www.facebook.com/reel/2104353250486270>

KATOLIČKI SVEĆENIK 'Brzo sam odustao od Porfirijevih kružoka, jasno sam već tada rekao da mu ne vjerujem'

Don Anton Šuljić smatra da je u Zagrebu postojala agenda, a za nju je današnji patrijarh trebao 'korisne idiote'

ROBERT ČULINA

NAKNADNA PAMET I KORISNE BUDALE

Don Anton Šuljić i njegova pasivnost u vrijeme zagrebačkih kružoka dobivaju sasvim novu dimenziju kada se stave u okruženje njegova teološkog kruga, prvenstveno bliskosti sa stavovima koje zastupa riječki nadbiskup mons. Mate Uzinić. Postavlja se ključno i neugodno pitanje, je li Šuljić u tom trenutku posustao i odlučio šutjeti upravo zato što je pao pod utjecaj Uzinićeve struje dijaloga i prevladavajućeg ozračja unutar "naprednijeg" dijela Crkve.

Pritisak prilagodbe u ime dijaloga

Mate Uzinić i krug teologa okupljenih oko zamisli otvorenog dijaloga stvarali su ozračje u kojem se svaka sumnja u vjersko zbližavanje ili kritika pravoslavnih sugovornika lako mogla označiti kao zatucana ili štetna za mir. Šuljić, koji se godinama prikazuje kao mislilac blizak tom istom krugu, našao se u procijepu. Javnim

istupom protiv Porfirija izravno bi se suprotstavio pravcu vlastite teološke skupine i u očima kolega ispao netko tko ruši teško građene mostove.

Prešutno pristajanje na žrtvovanje Stepinčeva proglašenja svetim

U krugovima sklonskim Uzinićevu pristupu, na pitanje proglašenja svetim Alojzija Stepinca često se gledalo uz dozu proračunatosti. Vladalo je mišljenje da radi višeg cilja vjerskog zbližavanja i mira u okruženju ne treba isticati to pitanje. Šuljić je svojom šutnjom praktički prihvatio takav način razmišljanja. Znao je da Porfirijev ugled zagrebačkog mislioca izravno služi kao opravdanje za zaustavljanje Stepinčeva proglašenja svetim, pa ipak nije učinio ništa da ta obmana pukne na vrijeme.

Sukob između vlastitog osjećaja i pravca svoje skupine

Šuljićev unutarnji sukob ovdje je više nego očigledan. S jedne strane, osobna procjena govorila mu je da je Porfirije neiskren. S druge strane, pripadnost skupini koja zagovara razgovor pod svaku cijenu prevagnula je u korist mirovanja. Umjesto da postupi kao samostalan pastir i obavijesti nadbiskupa, javnost ili sigurnosne službe, izabrao je lakši put te se povukao u stranu kako se ne bi zamjerio krugu koji je u Porfiriju vidio sugovornika za budućnost.

Prihvatanje stavova svoje teološke skupine u ovom se slučaju pokazalo štetnim. Šuljić je, vodeći se idejnom bliskošću s Uzinićevim načinom otvorenog razgovora, zatvorio oči pred stvarnom štetom za hrvatski narod i Stepinčevu baštinu. Time njegova današnja naknadna pamet zvuči još neuvjerljivije jer ona ne razotkriva samo Porfirijevu neiskrenost, nego i slabost samog Šuljića koji je vlastitu spoznaju žrtvovao radi prilagodbe i pripadnosti svojoj skupini, postavši tako tek još jedna korisna budala u tuđoj političkoj i svetosavskoj igri.

GORAN ANDRIJANIĆ

LICEMJERNI "DAMAGE CONTROL".KAKAV

O okupljanjima kod Porfirija piše se već godinama, ne samo "opskurni" hrvatski mediji kako Šuljić to objašnjava (to su valjda za njega ovi desni) nego i oni iz mainstreama. I spominjalo se i njegovo ime. Niti u jednom trenutku, sve te godine, nismo čuli od njega da je Porfirija ocijenio kao nekoga kome ne treba vjerovati. Ako je to doista tako, zašto je on, komunikolog i što je još važnije svećenik, procijenio kako treba šutjeti o tome da Porfirije igra opasnu političku igru koje trebamo biti svjesni? Jedini odgovor jest: kukavičluk i konformizam. Umjesto da se pokrije po ušima što je, kako vidimo i iz onoga što govori nimalo slučajno, bio dio toga kružoka, on sada radi od sebe heroja koji je prvi "skužio" kakav je zapravo Porfirije. On, a ne, dakle, oni koji već tko zna koliko dugo upozoravaju da smo imali posla s klasičnim srpskim šovinistom dok je on, poput najgoreg jadnika, šutio o tome.

Briga me za Šuljića i njegovo licemjerje, ali problem je u tome što je njegov slučaj indikativan za stanje duha i intelektualne hrabrosti cijelog hrvatkog klera. Zato što ste takvi, e zato su četnici mogli spriječiti kanonizaciju Stepinca. Kada ga već Šuljić spominje u svom PR projektu.

IVAN SOLDÓ

PAMTI LI ITKO „SRBSKO IZVINJENJE“? NIKAD I NIGDJE

Srbijanci i Srbi “u rasejanju” čvrsto drže svoj kurs već 200 godina. Koliko god Hrvatima to bilo suludo, neprihvatljivo i nerazumno – oni ga drže. Kao država, kao crkva, kao kultura svetosavlja.

Ne smijemo se dati po tko zna koji put ZAVARATI pričama o slavenstvu, bratstvu, zajedničkom jeziku, miru koji je baš sada došao, ...

Srbi su prekinuli mir i krenuo je Prvi Svjetski rat.

Koliko je indoktriniranih budala trebalo? I par stotina je dostatno.

Srbi su u miru PUCALI u bratske zastupnike Hrvata u sred Skupštine!

Pamti li itko “srbsko izvinjenje?” U Boričevcu, Šeovici, Vukovaru, Čelijama, Voćinu, Pakracu, Konavlima, Kninu, Gospiću, Glini, Petrinji, ..

NIKAD I NIGDJE.

Eliminirali su Turke osmanlije i stekli državu i Kosovo. Eliminirali su Austro-Ugarsku i stekli i Vojvodinu i Jugoslaviju. Eliminirali su Sloveniju, jer hoće svoj etnički homogen prostor metodama kolonizacije, uzurpiranja, etničkog čišćenja i pravnog nasilja. Nisu uspjeli s Hrvatskom.

A jesu se svojski trudili. Moral im nije smetao. Hoće li igra na dupli pas ugurati Crnu Goru u protivnički tabor “ostaje da se vidi.”

A pitanje svih pitanja Bosna i Hercegovina i dalje stoji neriješeno.

I čak i gubitnik, pokojni đeneral Mladić dobro dođe da se “svojima” udahne malo optimizma.

Jedini im je problem što Srbija mora financirati slijedeći srbski rat. Nema više SFRJ da okrene glavu od savezne blagajne. Financirati i još pridodati srbsku mladost.

“Nije mala, nije mala, triput ratovala i opet će, ako bude sreće!”

A Sreća uvijek oko naše hiže leće.

Srbija i njena geopolitika su Hrvatima smrtni neprijatelji. Još se ne usudimo prebrojati svoje grobove.

Ali se usudimo hvaliti svojom kulturom i svojom vjerom. Neprijatelja, kakav god bio se ne smije podcjenjivati. Ne smije.

To je put u poraz.

Foto: Privatna arhiva

KOLUMNA

IVICA GRANIĆ: OD MITA NA GAZIMESTANU DO PALJBE NA TOPČIDERU

14. rujna 2026.

Ivica Granić

U principu ne postoji kolektivna odgovornost, zločin je uvijek čin s konkretnim imenom i prezimenom. Krivnja mora biti individualizirana između ostalog i kako se teret sadašnjih ne bi transferirao na buduće generacije. Niti jedan narod u cjelini nije zločinački, niti može biti protiv drugoga, prebacivanje odgovornosti na cijeli kolektivitet etički je i pravno neprihvatljivo. Protiv drugoga, a najčešće je riječ o susjedima, može biti država kao takva, dakle režim, ili režimi, stoga i je nužno inzistirati na individualizaciji odgovornosti kako bi društvo, između ostalog, osudilo konkretne počinitelje i nalogodavce, te prošlo kakvu takvu katarzu.

Međutim, što se događa kada nije riječ o izoliranom režimu, ako je riječ o politikama i režimima u kontinuitetu? Nije li na taj način, uvjetno rečeno, izbrisana granica koja bi, po logici stvari, dijelila narod i državu. Ako država sebe samu kompromitira uvlačeći se u prostor moralne suodgovornosti, stajući iza konkretnih zločina i zločinaca, govorimo li i dalje tek o režimu ili je problem znatno kompleksniji? U Srbiji je ista jezgra politike preživjela pad nekoliko režima, smjene

mnogih stranaka, atentate, pobune, stotine velikih prosvjeda, ali i četiri desetljeća biračke potvrde političkog kontinuiteta. Sprovod Ratka Mladića na Topčideru nije izuzetak, javni je to dokaz da država, Crkva, vojska i veliki dio javnosti više čak i ne glume distancu. No, krenimo redom.

Što znači ‘obrisana granica’?

Narod i država nisu isto! U konkretnom slučaju Srbi žive i izvan Srbije, Srbija ima i nesrpske građane, vlast nije svaki birač. Ali, ta distinkcija bi imala smisla jedino ako većina birača, mediji, škola, Crkva i institucije ne bi dijelile isti program, istu agendu. U slučaju Srbije, posebno na problematici koja definira odnos prema Hrvatskoj i BiH, isti programi su prepoznatljivi još od **Gazimestana**: Kosovo kao identitetska jezgra, zaštita srpskog entiteta u BiH kao strateški cilj, rat 90-ih kao obrana a ne projekt, te konačno haške presude kao politički akt, a ne činjenice. Nitko ne tvrdi kako ‘svaki Srbin misli isto’, ali se bez sumnje može govoriti o istoj, dominantnoj političkoj kulturi, koja dovoljno dugo i dovoljno široko korespondira s državnom linijom da formula ‘narod nije neprijatelj, nego država’ praktički prestaje opisivati stvarnost u Srbiji.

Neprekinuta nit

Srbijanski državno-politički kontinuitet nije započeo s predsjednikom Vučićem. **Započeo je s raspadom jugoslavenskog konsenzusa, zatim Memorandumom SANU, ukidanjem autonomije Kosova 1989., govorom na Gazimestanu, te konačno ratovima u Sloveniji, Hrvatskoj, BiH i na Kosovu.** Jasno je kako u pitanju nisu, niti mogu biti, tek slučajni izleti jednog čovjeka, riječ je o kontinuitetu državnih projekata koji su imali masovnu podršku, institucionalnu infrastrukturu JNA i VJ, te golemi medijski aparat.

Tračak svjetlosti pojavio se slomom 5. listopada, rušenjem Miloševića. Zoran Đinđić je Srbiju pokušao zarotirati prema Hagu i Europi, na žalost to ga je koštalo života, a jezgra nije niti malo razmontirana. Vojislav Koštunica opstruirao kočeci izručenja, vojska i službe godinama su štitile i Karadžića i Mladića, potonji je uhićen tek 2011., dakle šesnaest godina nakon Srebrenice, i to na nekoj farmi sjeverno kod Beograda. Ne u nekoj apstraktnoj ‘međunarodnoj zoni’, nego u Srbiji, uz mrežu koja nije mogla funkcionirati bez državnog suporta.

Aleksandar Vučić

Politika predsjednika **Vučića** problematiku je maksimalno pojednostavnila. Davnih 90-ih bio je visoki dužnosnik Šešeljevih srpskih radikala, te ministar informiranja u Miloševićевой vladi, u razdoblju najgore represije nad medijima. Nakon 2008. prepakirao je vlastitu nacionalnu agendu u jezik ‘napretka’ i EU-pregovora, od 2012. putem SNS-a drži vlast gotovo u kontinuitetu. Promijenio je stil, ali ‘crvene linije’ ostale su nepromijenjene, naime i dalje nema priznanja Kosova, u službenom kanonu nema prihvatanja Srebrenice kao genocida, Republika Srpska ostaje poluga, Hag ostaje ‘anti-srpski’.

Ankete sve potvrđuju još i konkretnije, većina birača i dalje odbija priznanje Kosova, u novijim istraživanjima oko dvije trećine želi zadržati taj stav. Istraživanje NSPM-a

iz 2024. pokazuje kako kvalifikaciju Srebrenice kao genocida prihvaća tek pet posto ispitanika, dok potpuno odbacuje preko 82 posto. U Republici Srpskoj ankete Mladića i Karadžića permanentno tretiraju kao heroje ili barem ne kao zločince. Bilo kako bilo, analitički se lako zaključuje kako nema govora o neakvim režimskim podvalama, u pitanju je kontinuitet. Srbija je od 1991. do danas vodila nekoliko ratova, preživjela sankcije, bombardiranje, revoluciju, atentat na premijera, proeuropsku epizodu i dugu personaliziranu vladavinu, ali kroz sve te procese biračka i medijska većina nije napustila baš ništa od početnih koordinata.

Što se radikaliziralo?

Kontinuitet sam po sebi ne mora značiti radikalizaciju. Može značiti inerciju. Međutim, ono što se dogodilo vezano za **Mladićev sprovod** ne može biti inercija. U pitanju je javno, institucionalno slavljenje čovjeka pravomoćno osuđenog za genocid. Srbija je tijelo vratila državnim zrakoplovom, ministar pravosuđa bio je u pratnji. Najprije je najavljen državni pogreb, nakon europskih pritisaka formula je ublažena, ali praksa nije.

Komemoracija je održana u Domu Vojske, opijelo je u crkvi Svetog Luke na Košutnjaku vodio patrijarh Porfirije. Kovčeg je bio prekriven državnom zastavom, vojska Srbije dala je počasnu paljbu. Sahranjen je pored kćeri Ane na topčiderskom groblju uz nazočnost tisuća ljudi, ratne veterane u uniformama i ministre obrane, pravosuđa, rada i veteranskih pitanja. Vučić osobno nije nazočio, ali jest njegov sin Danilo. Patrijarh je kazao kako će Mladićevo ime ostati 'urezano u sjećanje i molitve većine našeg srpskog pravoslavnog naroda, koji prema njemu osjeća i njeguje duboku zahvalnost'. To nije privatni govor obitelji, u pitanju je poglavar nacionalne Crkve koji većinu naroda izrijeком veže uz zahvalnost zločincu. Osim toga, navijači Crvene zvezde na utakmici su dignuli transparente zahvale 'generalu', uz zlokobni natpis 'A sada pravac Potočari'. Kako stvari stoje, više i nema potrebe za bilo kakvom glumom, veličanje zla postalo je javna, gotovo državna liturgija.

Tri mehanizma

Vratimo se sada na tezu s početka osvrta o brisanju granice između naroda i države. U tom smislu analitički se može govoriti o **tri 'mehanizma'** koji funkcioniraju istodobno. Prvo, izbori. Ista matrica pobjeđuje desetljećima, naime kad birači ponavljaju mandat strankama koje Kosovo, RS i ratnu mitologiju drže svetim, država prestaje biti 'odvojena kasta', i postaje izvršitelj većinskog osjećaja. Drugo, institucije sjećanja. Škola, RTS, tabloidi, SPC i veteranske organizacije ne promiču katarzu, ni bilo kakav različit stav.

Postoji samo jedan, Srbi kao žrtve, Hag kao instrument, Srebrenica kao 'zločin, ali ne genocid', Mladić kao vojnik, a ne ubojica. I treće, ritual. Sprovod je najsnažniji politički jezik, jer ne traži argument. Tisuće ljudi, vojnici, patrijarh, zastava, plotun, to je kolektivno tijelo koje kaže 'ovo je naš čovjek'. Država koja to omogućuje, i narod koji to ispunjava, prestaju biti dva različita pola. Postaju isti obred! Zato rečenica 'Srbi nisu neprijateljski narod, Srbija jest neprijateljska država', u konkretnom odnosu prema Hrvatskoj i prema BiH, gubi argumentaciju i analitičku oštrinu. Ne zato što etnička kolektivna krivnja postaje moralno dopuštena, naravno ne, nego zato što neprijateljska politika više nije izolirani aparat, ona je većinski konsenzus, plus institucije, plus sveti ritual.

Što teza ne smije postati

Na koncu, ostaje dvojba što teza ne smije postati? Ne smije postati ‘dozvola’ da se svaki Srbin u Zagrebu, Splitu, Mostaru, Banjoj Luci ili Beogradu tretira kao produžetak te politike. Manjina koja odbija beogradski politički kanon postoji, postoje novinari, pravnici, aktivisti, dio opozicije i obični ljudi koji ne razmišljaju na taj način. Postoje i Srbi žrtve rata. Kolektivna kazna i dalje ostaje loša politika i loša etika. Međutim, distinkcija narod – država ima cijenu, ima smisao i ima težinu jedino ako se koristi iskreno.

Zaključno, **od Miloševića do danas Srbija nije vodila istu vanjsku politiku u svakom taktičkom potezu, ali je vodila istu povijesnu politiku:** Nepriznavanje posljedica ratova koje je pokrenula, osporavanje presuda, nepriznavanje Kosova i RS kao otvorenih frontova. Birači su to prihvaćali, SPC je to sakralizirala, vojska je tome 7. rujna 2026. salutirala. Granica između naroda i države nije metafizički nestala, nestala je tamo gdje se mjeri stvarna politika prema susjedima, na tom mjestu Srbija ne govori dva jezika, jedan državni, jedan narodni. Govori jedan. Sproved Ratka Mladića bio je njegov najglasniji dijalekt.

https://narod.hr/kolumne-i-komentari/ivica-granic-od-mita-na-gazimestanu-do-paljbe-na-topcideru?fbclid=IwY2xjawUUbJxwZG9mAWV4dG4DYWVtAjExAHNydGMGYXBwX2lkEDlYmJAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR4w5MOlraEz-In0bKGPJT0DCCH0M5gRwhjI8aaNwxf4rNARspVs_ehxZ4bJYQ_aem_E0_K_6r-o6acBnhFmI12BQ

Alpeza Dominik

Dok su hrvatske majke po Škabrnji skupljale tijela svoje djece, Ratko Mladić gradio je čino ve preko krvi hrvatskih branitelja i civila.

Bio je zapovjednik 9. kninskog korpusa JNA u vrijeme kada su hrvatska sela gorjela, ljudi odvođeni, a obitelji protjerivane sa svojih ognjišta. Škabrnja pamti 18. studenoga 1991. Pamti civile ubijene u kućama i podrumima. Pamti starce koje nitko nije stigao spasiti. Pamti branitelje koji su ostali ležati na zemlji koju su branili.

Njihove majke još pale svijeće.

A Sveučilište u Mostaru, koje desecima milijuna eura financira Republika Hrvatska, sklopilo je dva ugovora s tvrtkom Darka Mladića sina koji se javno ponosi ulogom svojega oca i brani čovjeka pravomoćno osuđenog za genocid, ratne zločine i zločine protiv čovječnosti.

Hrvatske obitelji dobile su grobove bez svojih sinova. Hrvatska sela dobila su križeve i spomen-ploče. Branitelji su dobili zaborav.

Obitelj Mladić dobila je ugovore s institucijom koju financira Hrvatska.

U Škabrnji svijeće još gore. U Mostaru se potpisuju ugovori. Mrtvi šute, institucije šute, a Mladiće vi zarađuju.

To je račun koji Hrvatska danas ispostavlja vlastitim žrtvama: njihovim ubojicama vječna sramota, njihovim obiteljima javni poslovi. Mrtvima svijeeće. Mladićima novac.

VIJESTI

Plenković za Die Welt biranim riječima o susjedima: Hrvatska ima velike simpatije za ulazak Srbije u EU

Prijava

0,75€ tjedno

Politika & Kriminal

Pupovčev projekt života izdašno financira Plenkovićeva Vlada. Diljem Hrvatske grade se deseci srpskih kulturnih centara

Projekti se financiraju iz dvaju operativnih programa za nacionalne manjine

TELEGRAM

29. 12. 2023. 163 PREPORUKA

0

FOTO: SIME ŽELIĆ/PIXSELL

Hrvatska kuna ide u talionicu i rezalište povijesti, a vaših 100 ...

TRIS portal - Šibenik

Visit >

Plenković i mitropolit Porfirije za nastavak dijaloga i ...

Dijalog

Visit >

Stanje s eutanazijom svinja u
Slavoniji sve teže: 'Nema dovolj...

Dejstvo.hr

Visit >

Milorad Pupovac: 'Takvi kao Plenković plaćaju se suhim zlatom'

GORDANA ZELENKA

SVIM NAIVČINAMA

koji vjeruju kako će EU koja je čekala 90 tih i vezala nam ruke embargom kako bi nas srbočetnička JNA što prije pokorila i odradila drugi Bleiburg ,
a onda nas morala priznati
uz napomenu kako
“ će promijeniti sadržaj “ u budućnosti
Da će ta ista EU koja je pritiscima i ucjenama birala političare i davala im zadatke koji će uvesti Pupavca u vladu ,
Koja diktira uvoz migranata ,
uništavanje nacionalne svijesti ,
uništavanje privrede i vlastite samodostatnosti u hrani ,
koja nam je uvozom smeća zatrovala vodu , uvela preko Plenkovića euro i uzrokovala inflaciju,
Da će ta i takva EU i Britanija osuditi Srbiju ??
Dajte najte !
Kakva vladavina prava i demokracija !

Sve je novac i interes !
 Projekt Plenković ubačen u RH nakon ekspresnog rušenja suverenističke
 Domoljubne koalicije
 svesrdno radi na omekšavanju ulaska Srbije u EU .. i tko to ne vidi slijep je kraj
 zdravih očiju
 Odriče se od Inicijative Triju Mora i okreće Regijonu Zapadni Balkan !
 Uz svesrdno financiranje projekta Možemo ! koji glumi opoziciju !
 Na koncu .. čak i zadnji sotinisti u EU gledaju sa simpatijom na narod koji veliča
 Sotonu
 Preziru one koji su svoje generale izručili Hagu a ratnog heroja Praljka zatajili i
 zakopali na neoznačenom mjestu !
 Tako to funkcionira u svijetu dragi moji
 Nitko ne voli izdajice , kmete ni konjušare !
 Kad im postanu nepotrebni
 ide Radakov scenarij !
 Na koncu , Mladić je etnički očistio " Republiku Srpsku " tj pola BIH koju je
 blagoslovila EU i " međunarodna zajednica "
 Njega tobože osudili , djelo mu blagoslovili !

LEGIJIN STRIC

<https://www.facebook.com/reel/1802251277448932>

HRVATSKI ARHIEPISKOP †ALEKSANDAR: PRAVA PITANJA PORFIRIJU

Harvatje Marjakyro objavljeno u **ZA DOM SPREMNI I SLOBODU HRVATSKOME RODU**

Na temelju kojeg dokumenta sad SPC tvrdi da je 1219. monah Sava stvorio baš SPC? Jeli uopće išta stvorio? Na temelju kojeg crkvenog kanona?

CROATIV.NET

Hrvatska pravoslavna crkva: PRAVA PITANJA PORFIRIJU, I. DIO

Objavljeno i u knjizi:

J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/HPC1.pdf>

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

Prava pitanja Porfiriju - Laže li Carigradski patrijarh Vartolomej?

**Hrvatska više
treba HPC nego
što HPC treba
Hrvatsku!**

Piše:
Hrvatski arhiepiskop
†Aleksandar

PRAVA PITANJA PORFIRIJU

Objavljuje Hrvatski Ratnik

https://hrvatskiratnik.hr/prava-pitanja-porfiriju-laze-li-carigradski-patrijarh-vartolomej/?fbclid=IwY2xjawUYcYdwZG9mAWV4dG4DYWVtAjEwAHNydGMGYXBwX2lkEDlYmJAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR7Lg8OQLUrsr- UZIHZM9aEkyNbuGDI_IHNE9PQF31o11pTaQqnYLS_2tRIuFg_aem_fFW1cTMJaU2goXp6Y2xReg

ODMAH PROGLASITE ALOJZIJA STEPINCA SVETIM!

13 rujna, 2026

MLADEN PAVKOVIĆ

Hrvatski vjernici i javnost već godinama čekaju pravedan ishod, proglašenje svecem blaženog Alojzija Stepinca (Brezarić, 8.5.1898.-Krašić, 10.2.1960.). Poglavar Katoličke crkve Ivan Pavao II. proglasio ga je blaženim 3. listopada 1998. u Hrvatskom nacionalnom svetištu Majke Božje u Mariji Bistrici, pred više od pola milijuna okupljenih vjernika. Nakon toga postupak je zaustavljen zbog osnivanja mješovitog povjerenstva u kojemu su predstavnici Srpske pravoslavne crkve dobili pravo glasa. Ta je odluka izazvala duboko ogorčenje u hrvatskom narodu.

Hrvatsko je pravosuđe reklo svoju konačnu riječ. Županijski sud u Zagrebu u cijelosti je 22. srpnja 2016. poništio nepravednu i namještenu presudu iz 1946. godine. Time je blaženi kardinal pravno i službeno očišćen od svih lažnih krivnji te proglašen potpuno nevinom osobom. Unatoč tomu, komunistički tužitelj Jakov Blažević, koji je predvodio ovaj sramotni progon, nikada za života nije kažnjen niti je službeno maknut iz hrvatske povijesti. Umjesto osude za sudjelovanje u montiranom političkom postupku, povijesno naslijeđe njegovih sljedbenika i dalje pokušava održati utjecaj u javnom prostoru.

Godinama traju pritisci i javna podmetanja kojima se Stepinac pokušava prikazati kao suradnik ustaške vlasti. Te tvrdnje neprestano služe za nametanje zajedničke krivnje i povlačenje neprimjerenih usporedbi s Nezavisnom Državom Hrvatskom. Istovremeno svjedočimo potpunom ćudorednom i misaonom slomu onih koji osporavaju njegovu svetost. Nedavno ponašanje vrha Srpske pravoslavne crkve na ispraćaju osuđenog ubojice Ratka Mladića u Beogradu razotkrilo je politiku vjerske isključivosti i prekranja povijesti.

Vrhovni svećenik Porfirije osobno je predvodio molitvu za pokojnika na ispraćaju osuđenog krvnika. Srpska pravoslavna crkva u svom je službenom priopćenju Mladića nazvala pravoslavnim kršćaninom i srpskim vojnikom. U svom govoru crkveni poglavar Porfirije otvoreno je relativizirao pravomoćne presude za masovni pokolj u Srebrenici. Ustvrdio je da zemaljski sudovi nisu nepogrešivi te da ljudske presude ne mogu obuhvatiti istinu o nečijem životu. Mladića je prikazao kao zapovjednika koji je podnio žrtvu za obranu i opstanak svoga roda. Ustanova koja na ovakav način veliča ubojice iz devedesetih godina nema nikakvu ćudorednu vjerodostojnost niti pravo glasa u procjeni svetosti katoličkog crkvenog dostojanstvenika.

Nasuprot tim dvostrukim mjerilima, povijesna vrela i isprave Svete Stolice neoborivo svjedoče o Stepinčevoj hrabrosti. Nadbiskup Stepinac je, ugrožavajući vlastiti život, pokrenuo zbrinjavanje i spašavanje tisuća židovske i srpske djece te ratne siročadi. Zbog toga su ga ustaške vlasti u svojim unutarnjim spisima nazivale ljubiteljem Židova. On je usred rata 1943. iz zagrebačke prvostolnice poručio da Katolička crkva ne poznaje pasmine koje gospoduju i pasmine koje robuju.

Njegovo ime pred povijesnim prekranjem najsnažnije su obranili ugledni svjetski stručnjaci židovskog podrijetla. Američka povjesničarka dr. Esther Gitman istražila je tisuće isprava i znanstveno dokazala da je Stepinac bio ključna ličnost u spašavanju Židova. Dr. Amiel Shomrony bio je osobni tajnik ratnog zagrebačkog rabina. On je osobno svjedočio Stepinčevim naporima te ga je zbog toga predložio za naslov Pravednik među narodima. Predsjednik Židovske zajednice u New Yorku Louis Breier javno je 1946. izjavio da je Stepinac bio jedan od rijetkih ljudi u Europi koji su se podigli protiv nasilja u trenucima kada je to bilo najopasnije.

Na namještenom sudskom postupku branio ga je odvjetnik dr. Ivo Politeo. On je unatoč prijetnjama vlasti stavku po stavku srušio lažne optužbe tužiteljstva. Politeo je dokazao da su komunistički tužitelji koristili krivotvorene i podmetnute spise. Domaći povjesničari također su potanko opisali Stepinčev otpor ustaškom i komunističkom poretku.

Za većinu Hrvata Alojzije Stepinac već je odavno svetac. Njegove proročanske riječi pred komunističkim sudom da se komunizam od laži rodio i od laži živio danas zvuče kao povijesna presuda. Trenutačne okolnosti zahtijevaju hitan i najveći mogući napor hrvatske vanjske politike te vrha Katoličke crkve u Hrvatskoj. Vrijeme je da se postupak službenog proglašenja svecem privede kraju na temelju neoborivih povijesnih činjenica i znanstvene istine.

Mladen Pavković,
predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91(UHBD91.)

ZORICA GREGURIĆ

★Favoriti ··

**VRIJEME JE KRENUT U OZBILJNE KAZNE PRIJAVE
PROTIV MINISTARKE OBULJEN**

Naime Ustav brani bilo kakvo udruživanje u Jugoslaviju a ona financira projekt "Yugoslav Songbook"

Zna li se koje programe ovi provode za naše novce?

"Muzej suvremene umjetnosti Zagreb za program MoMA – MSU – u dijalogu od Ministarstva je dobilo potporu u iznosu od 40.000, a Ured za izvoz glazbe Hrvatska Međunarodno djelovanje Ureda za izvoz glazbe Hrvatska 55.000 eura."

DIREKTNO.HR

**Nakon projekta Yugoslav Songbook provjerili smo programe koje financira
Ministarstvo kulture**

SEMINA LONČAR I MLADIĆ: KAKO HRVATSKA FINANCIRA UDRUGE KOJE RELATIVIZIRAJU ZLOČINE

Semina Lončar, CERD i objave o Mladiću otvaraju pitanje odnosa prema Hrvatskoj i Domovinskom ratu

objavio Ante Rašić | 14 rujna, 2026

Semina Lončar i njezino djelovanje kroz Centar za razvoj demokracije

Kaznena prijava protiv Semine Lončar zbog sumnje na počinjenje kaznenog djela iz članka 325. st. 4. Kaznenog zakona (Javno poticanje na nasilje i mržnju) ☆

Dodavanje oznake

R... Prekjučer

prima p... ^

😊
↩
⋮

Šalje Roko Šikić • sikic.roko@.com

Prima policija@mup.hr
pisarnica@dorh.hr

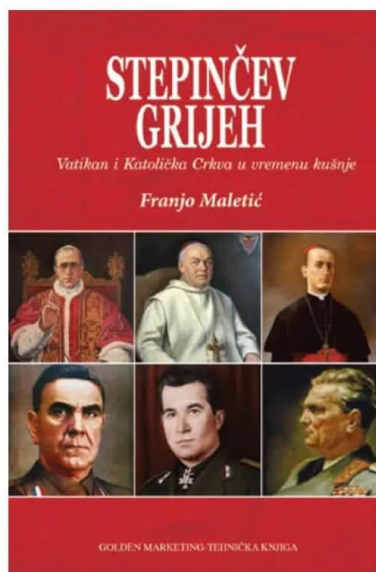
Roko Šikić

Oni ne miruju i drže se zajedno, no ni mi ne spavamo. Prije dva dana podnesene su kaznene prijave protiv Semine Lončar zbog njezinih objava na društvenim mrežama, a tekst prijave možete vidjeti u prvom komentaru.

Poneku riječ više o kontinuitetu nakaradnog, višedesetljetnog javnog djelovanja dotične jugoslavenske aktivistice, kao i o temi hrvatskog financiranja udruga koje relativiziraju zločine, možete pročitati u tekstu Ante Rašića na portalu Hrvatski Glasnik.

<https://hrvatski-glasnik.com/izdvojeno/semina-loncar-i-mladic-kako-hrvatska-financira-udruge-koje-relativiziraju-zlocine/2026/09/14/143761/?shem=dsdf,sharefoc,agadiscoverhdl,sh/x/discover/m1/4>

KNJIŽARA LJEVAK

[Naslovnica](#) >> [Publicistika](#) >> [Povijest i politika](#) >> [Hrvatska](#)

bestseller

novo!

Franjo Maletić

Stepinčev grijeh

0 recenzija

[Ostavite svoju recenziju](#)

50,00 €

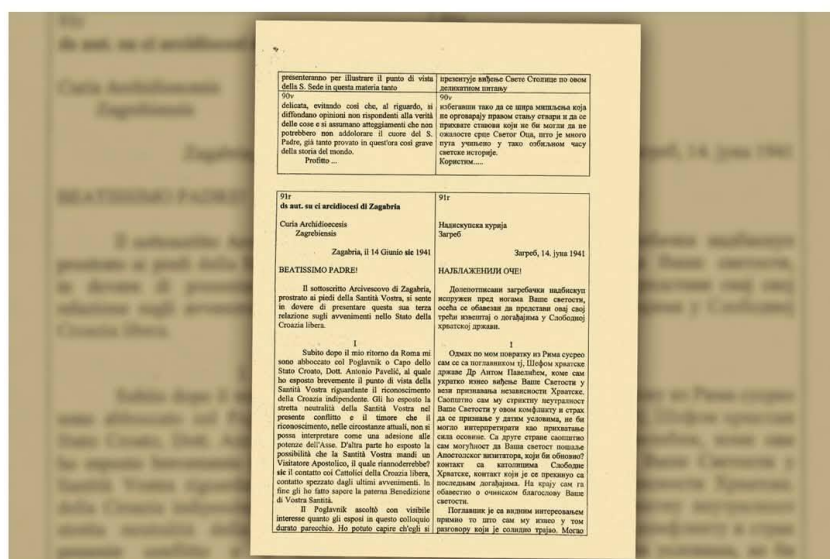

Naslovnica > Glas Koncila

NOVI POKUŠAJ UDARA NACIONALNA NA BL. ALOJZIJA STEPINCA

Izmislili ekskluzivu o nečem što nije ni novo ni ekskluzivno

Objavio **Glas Koncila** - 18. svibnja 2026.

Prijepis pisma od 14. lipnja 1941. kako su ga dobili članovi Mješovite komisije hrvatskih katoličkih i srpskih pravoslavnih stručnjaka 13. srpnja 2017.

Gordana Zelenika

Dok se u “ komšiluku “
uz najveće počasti ratnom zločincu i litanije zagrebačkog “ mirotvorca “
(koji samo zeva a ne peva)
četničke borbene ,
do kraja ogolio put , mitologija i cilj političke i
“ sveštene “ elite
kojoj cure milijuni eura od Hrvatske sirotinje a velokodušne vlade ,
gle čuda ,
ta ista Hrvatska vlada
kroz Ministarstvo “ kulture “ financira uradak izvjesnog Franje Maletića .. kojim
pokušava oblatiti Blaženog Kardinala Stepinca ..
kao i za kamione .. ni o tome Plenki očito nema pojma ..prvi glas 🕶
Ni Ninočka
Ni hrvateki
kojima je sve ok dok se ovaj dvojac pojavljuje na misama i pričešćuje !!!

https://www.glas-koncila.hr/novi-pokusaj-udara-nacionala-na-bl-alojzija-stepinca-izmislili-ekskluzivu-o-necem-sto-nije-ni-novo-ni-ekskluzivno/?fbclid=IwY2xjawUfAJRwZG9mAWV4dG4DYWVtAjEwAGJyaWQRMFVDNVBHc3RKR3AyQTNTRUlzcnRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzkxNzg4MjAwODkyAAEekeld4U3TmBc_NMgh-ZXNR216olZIXI1iIyLtnIoGIQdGcTW48bGRANKBZKE_aem_v0pWjZavHXvWbzaMQeNErA

Hrvatski Kanal**DIPLOMATSKI SLOM NA ZAPADNOM BALKANU:
ŠTREBERSKA POLITIKA ZAGREBA I VUČIĆEV
GEOPOLITIČKI BLEF**

Dok se u Europi lome geopolitičke karte, hrvatska politička i društvena elita povukla se u miša rupu.

Krah briselske diplomacije razotkrio je potpunu nemoć i šutnju tamo gdje bi se trebali braniti nacionalni interesi. Premijer Andrej Plenković šuti jer je njegov jedini adut – "briljantna pozicija u Bruxellesu" – pao u sekundi pred sirovim geopolitičkim pragmatizmom Beograda. Predsjednik Zoran Milanović, inače dežurni komentator bez dlake na jeziku koji se javlja za svaku banalnost, odjednom je potpuno zanijemio i nestao iz javnosti. Iskusni politički trgovac Milorad Pupovac po dobro uvježbanom receptu mudro čeka u zavjetrini da oluja prođe, dok riječki nadbiskup Mato Uzinić i vrh Crkve, koji inače imaju stav o baš svakom društvenom pitanju, sada vode ukletu hrvatsku šutnju.

Dok Beograd otvorenom trgovinom resursima s Kinezima, Francuzima i Nijemcima stvara štit i nameće se kao gospodar regije, Zagreb se drži strogo "by the book" (strogo po pravilima) štreberske politike. Rezultat je porazan: financira se gradnja 40 srpskih kulturnih centara u Hrvatskoj bez ikakvog reciprociteta, dok hrvatske institucije nemaju snage povući niti jedan konkretan diplomatski potez. Bez oštrog zaokreta, prekida pregovora i jasne definicije vlastitih interesa, Hrvatska ostaje tek nebitan promatrač u vlastitom dvorištu.

◆ Slažete li se da je vrijeme za prekid "uklete hrvatske šutnje" i potpunu promjenu vanjske politike?

<https://www.facebook.com/reel/2662355320845574>

<https://www.facebook.com/reel/1361099409340263>

4 **novosti** Slobodna Dalmacija
UTORAK, 8.9.2026.

MORALNI SALTO MORTALE PATRIJARHA SRPSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

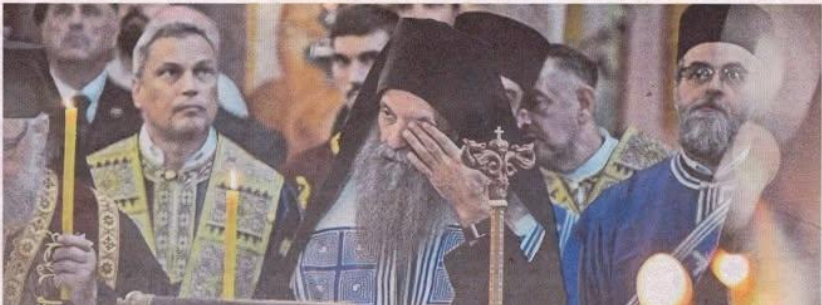
'Biblija mi je bliska, ali mi je ova Porfirijeva crkva daleka'

☛ Od trena kad je počeo družiti se s Vučićem, Porfirije je preuzeo u potpunosti njegovu politiku i stao je u obranu zapravo miloševićevsko-vučićevsko-šešeljevskih nacionalnih stavova i s izjavom na sahrani Ratka Mladića de facto je postao fašist - kaže Čedomir Stojković, odvjetnik koji je 1990-ih i 2000-ih bio funkcionar Demokršćanske stranke Srbije

Hrvatska i ja se volimo javno – izjavio je svojedobno u Jasenovcu Porfirije, tada mitropolit zagrebačko-ljubljanski, a danas patrijarh Srpske pravoslavne crkve, praveći asocijaciju na naslov knjige svojih javnih nastupa tijekom službovanja u Hrvatskoj – "Zagreb i ja se volimo javno".

VELJKO POPOVIĆ

Porfirije je tijekom svoje službe u Hrvatskoj isticao međusobnu ljubav i povezanost, izjavljujući da voli sve ljude bez obzira na nacionalnu pripadnost. Isticao je da bog ne pravi razliku među imenima, nego cijeni čisto srce koje gradi mir.

ANĐELKO KAČUNKO

ZLOČINAČKI (b)RATko & (glupavo-naivni?) ZG-PORFIRIOTI

U tijeku općega zgražanja hrvatske normalne javnosti (u nju ne spadaju "glumci", licemjeri, prijetvorni farizeji... & comp.!) nad postupkom i riječima ex-miljenika "zagrebačkog Porfirijeva kružoka", ostao sam bez interneta i prisilno "postio" punih pet dana "autlajna". Zato reagiram tek sada, ali ne ponavljajući ono što sam nekoć pisao, a niti "izmišljajući toplu vodu" sadašnjim zaključcima, jer sve je jasno. Odnosno, sapienti sat (a blenti ni budilica)! Zato ću navesti riječi Ivice Šole – hvala Bogu da sam ih sačuvao! – objavljene prije gotovo točno pune 4 godine. Naslov je glasio:

"Nova sramota: Srpska pravoslavna crkva opravdava Putinovu agresiju". Evo, da vidimo koliko se to poklapa s današnjim događajima...

Patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije, kao i njegova Crkva, dolaskom na posvetu hrama u Vukovar na dan pogibije generala Zadre pokazao se ne samo kao jeftini birtaški provokator, nego prije svega kao eksponent najgoreg dijela kontinuiteta velikosrpske politike od Garašanina, preko Miloševića, do Šešelja i Vučića danas. Odlikovavši pritom gradonačelnika okupiranog Vukovara, Stanimirovića, to je i pokazao. Ovaj velikosrpski političar, a ne patrijarh, licemjerni je čovjek s tisuću lica.

Čovjek, Porfirije, u daljnjem tekstu Perfidije, poglavar Crkve koja je nedavno odlikovala i pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Šešelja, čiji su pristaše sudjelovali u zločinu nad Vukovarom, ima obraza u istom Vukovaru, skrivajući se iza Evandjelja, govoriti o praštanju i pomirenju po starom principu "ko nas, bre, zavadi". Zahvaljujući brojnim "hrvatskim" medijima, glavna vijest iz Vukovara bio je Perfidije, a ne heroj i tolerantan čovjek general Zadro, koji je Vukovar branio od Perfidijevih.

PERSONA NON GRATA

Perfidije, koji je desantom na Crnu Goru iz helikoptera došao ustoličiti velikosrpskog vladiku Joanikija, koji negira crnogorsku naciju i Crkvu, i slijepcima je – a posebno iz njegova "kruga" u Hrvatskoj, od Jakovine, preko Ive Josipovića do niza medijskih esteta tipa Pofuka (joj kako je Pilsela zaboravio?! - m.op.) – jasno pokazao da je jedna od glavnih karika stvaranja "srpskog sveta", kako se nekada zvao velikosrpski projekt...

(...) Suradnja u političkim ostvarenjima ta dva "sveta" (ruskog i srbskog - m. nap.) bila je vidljiva i prošle nedjelje u Vukovaru, kad je Perfidije izvršio agresiju na Blagu Zadru. Naime, mediji to nisu prepoznali, na liturgiji u Vukovaru bio je i izaslanik patrijarha Kirila, njegova dugogodišnja desna ruka mitropolit Hilarion, po zadatku premješten u filorusku Orbanovu Budimpeštu, koja s Beogradom radi protiv Hrvata, posebno u Vojvodini. I dok Perfidijevi u Moskvi ovih dana pružaju "srpsku utjehu ruskom srcu", u Vukovaru su Kirilovi s Hilarionom pružili "rusku utjehu srpskom srcu". Eto, ruski i srpski svijet od Vukovara do Moskve ide ruku pod ruku...

NB: Tko želi može ovdje pročitati cijeli tekst Šoline kolumne u SD:

<https://kamenjar.com/ivica-sola-nova-sramota-srpska.../>

Žao mi je što se ovaj podpuno precizan kritički osvrt odnosi na "sestrinsku Crkvu" (kako se to ponekad od milja rekne u katoličkoj komunikaciji), ali i o pojedincima i o zajednicama najjasnije govore njihova djela. A zašto su jaki i duboki korijeni i temelji dvaju navedenih "sv(j)etova", bit će u sljedećoj objavi (kao 2. trećini priloga o ovoj bolnoj temi). Objasniti ću također kako nije Porfirije učinio nikakav "salto mortale" i zašto nije točna izjava ispod NASLOVA na ovdje priloženoj ilustraciji (što je ipak vrijedan prilog iz SD, 8.9.2026.).

2. DIO

CRKVA - GROB(ar) svoga NARODA (SePulCrum populi sui)?

"Od trena kad je počeo družiti se s Vučićem, Porfirije je preuzeo u potpunosti njegovu politiku i stao je u obranu zapravo miloševićevsko-vučićevsko-šešeljevskih nacionalnih stavova i s izjavom na sahrani Ratka Mladića de facto je postao fašist." To je za Slobodnu Dalmaciju (8.9.2026.) izjavio Čedomir Stojković, odvjetnik koji je 1990-ih i 2000-ih bio funkcionar Demokršćanske stranke Srbije.

Ovaj drugi dio teme o zaprepašujućem istupu 'patrijarhoidnog' prvog čovjeka SPC-a na sprovodu osuđenoga ratnog zločinca, pokazat će kako je činjenično stanje podpuno OBRATNO od Stojkovićeve izjave. Tekst koji slijedi dio je moje velike objave na portalu blogosfere Večernjega lista (DonBlog, 23.5.2018.), pod naslovom "Crkva - grob(ar) svoga naroda (SePulCrum populi sui)?!" A riječ je o osvrtu na knjigu renomiranoga crkvenog povjestničara pok. GSB biskupa dr. Mile Bogovića "Srpsko pravoslavlje i svetosavlje u Hrvatskoj u prošlosti i sadašnjosti".

Malo je knjiga koje su u kratko vrijeme izazvale toliko zanimanje, kao što je to Bogovićevo znanstveno djelo o srbskom pravoslavlju i svetosavlju, pa nije čudno da je od pojedinaca odmah čim je objavljena (Alfa, Zagreb, 2017.) proglašena "kontroverznom". Zato je u Predgovoru sisački biskup Vlado Košić kazao kako je Bogovićeve knjige vrlo "aktualna jer daje ključ za razumijevanje važnih događaja naše sadašnjosti, ali ujedno daje i solidnu povijesnu podlogu za razumijevanje odakle

izviru razni problemi koji su opterećivali našu prošlost, a opterećuju i našu sadašnjost".

U tom smislu istaknuo je "slučaj Stepinac", oko kojega se stalno 'pletu' različite laži i izmišljotine, pa osobito bremenitom smatra autorovu tvrdnju o srpsko-pravoslavnoj historiografiji i politici: "Ako ne dođe do obračuna s kulturom laži, bit će to pomaganje proizvođačima laži da ih još više lansiraju na tržište." A svaki suživot, razumijevanje i suradnja mogući su samo na ISTINI.

U tom smislu je i priređivač knjige Ante Bežen istaknuo u Proslovu kako "Bogović vjeruje da i srpsko-pravoslavna i hrvatsko-katolička strana mogu iz povijesti naučiti dobru lekciju kako treba rješavati međusobne sporove. Ipak ga je iskustvo, koje je vjerno zabilježio u ovoj svojoj knjizi, navelo da knjigu zaključi riječima kako to (tj. povijestne sporove među narodima) "mogu riješiti dobri ljudi na obje strane, pogotovo sveti i mučenici". Bez takvih - dakako i bez pomoći Božje – ni povjestničari, ni najbolja povijestna literatura, ni znanstveni simpoziji, ni mješovita povjerenstva, neće uroditi željenim plodom, ponavljao je dr. Bogović.

OSVJETLJENJE HRVATSKO-SRBSKIH ODNOSA

Urednik knjige i nakladničke djelatnosti u "Alfi" Božidar Petrač je naglasio kako Bogović kao crkveni povjestničar "nastoji u dalekoj ili nedavnoj prošlosti i sadašnjosti osvijetliti sine ira et studio odnose između katolika i pravoslavnih u Hrvatskoj i Srbiji, odnose kako na razini mjestnih crkava u tim dvjema državama, tako i hrvatsko-srpskih odnosa općenito kao svakako jednoga od bitnih čimbenika mira i stabilnosti na jugoistoku Europe".

Petrač je istaknuo i kako Bogovićeve knjige pokušaj "ukazivanja kako savladati povijestni labirint i kako iz njega izaći sa što manje ožiljaka i rana, a sa što većom vjerom i nadom u bolje sutra jednomu i drugomu narodu, jednoj i drugoj Crkvi, riječju, svim drugim narodima kojih se ti odnosi posredno ili neposredno tiču", ter je dodao autoru želju "da konačno dospijemo do mirnijih i svjetlijih, prozirnih, a ne zamućenih voda, da se oslobodimo klišeiziranih povijestnih rovova i stavova i da se posvećujemo dijalogu koji se neće vazda pretvarati u verbalni terorizam".

FASCINACIJA TERITORIJEM

Ne želeći ulaziti u sve povijestno relevantne činjenice o kojima biskup Bogović u svojoj knjizi piše, raščlanjujući termine pravoslavlja i svetosavlja Srbske pravoslavne Crkve kao bitne sastavnice politika srpske države od Garašaninova vremena do velikosrpske Miloševićeve politike, Petrač je, glede sljubljenosti srbske države i Srbske pravoslavne Crkve istaknuo "kontinuiranu FASCINACIJU TERITORIJEM - još od vremena Dušanova carstva - koja se očitovala u kobnom pokušaju ostvarenja teze 'Gdje su Srbi tu je i Srbija', odnosno u kobnom nastojanju da svoju dijasporu pokuša riješiti ratnim osvajanjima ili teritorijalnim proširenjem".

Naime, kada se "vjersko poistovjećuje s političkim programima i kada se ne odvajaju vjerski sadržaji i poruke od političkih pretenzija, jasno je da će takvo srpsko pravoslavlje ostajati i dalje kamen smutnje u stvaranju dobrih temelja za suživot Srba sa svim drugim ne srpskim narodima, dakako, onda i s Hrvatima, odnosno fascinacija

teritorijem opterećuje i dalje ostaje konstanta i srbske politike i SPC-a", naglasio je Petrač.

Na koncu je istaknuo važnost i potrebu DIJALOGA, rekavši da kultura dijaloga može donijeti velikoga ploda, kako u hrvatsko-srbskim odnosima, tako i u odnosima dviju država, dvaju naroda i dviju Crkava, ali "samo ako se srbske politike što prije oslobode fascinacije teritorijem i kulture laži koju su njihovi glavni predstavnici neumorno širili i koju nastavljaju njegovati. To bio mogao biti jedan od autorovih zaključaka, bitnih za drukčije i nove odnose međusobnoga uvažavanja i priznavanja".

ZAŠTO SE TREBA BOJATI?

Veoma je korisno podsjetiti kako je na predstavljanjima ove Bogovićeve knjige (a bio sam na tim priredbama u Gospiću i u Otočcu) publici preko razglasa u dvorani također "puštena" znakovita i povijestna snimka episkopa Atanasija, 30. srpnja 1995. u Kninu. Tada su se ("sluteći da je nešto pošlo po zlu") tamo okupili svi pravoslavni episkopi zajedno s patrijarhom, želeći svoj narod ohrabriti za borbu i osloboditi straha, ali Atanasije je pravoslavnim Kninjanima ocrtao srbsku državu kao Garašanin, obećavši da će uskoro svi "okupirani srpski" gradovi, sela, rijeke, u Bosni i Hrvatskoj, pa i samo more - "biti oslobođeni"! Svoj komentar nakon te snimke Bogović bi redovito zaključio riječima da će se, dok se SPC drži te ideologije, "i dalje trebati pribojavati onih preko Korane" (rijeke koja u njegovu rodnom kraju razdvaja katolike od pravoslavaca odnosno Hrvate od Srba), kako je često od starijih čuo u svojem djetinjstvu.

Koliko je ta bojazan opravdana pokazao je i dolazak tadašnjega prvoga čovjeka Srbske pravoslavne Crkve, patrijarha Irineja, u Republiku Hrvatsku (1.10.2017.), na ustoličenje novoga šibenskoga episkopa Nikodima Kosovića (tada je imao tek 38 godina), čovjeka koji je student poslijediplomskoga studija Papinskoga sveučilišta "Gregoriana" u Rimu. Patrijarhov nastup na toj svečanosti, unatoč nazočnosti dvojice katoličkih biskupa, nažalost nije "nimalo pridonio ni ekumenskomu zbližavanju hrvatskih katolika i srbskih pravoslavaca, ni u Hrvatskoj ni općenito, a ni boljemu razumijevanju Hrvata i Srba na ljudskom i međunacionalnom planu", premda je upravo ta crkvena svečanost bila sjajna prigoda za to, iztaknuo je u sjajnom komentaru u Glasu Koncila Ivan Miklenić - <https://www.glas-koncila.hr/patrijarh-irinej-uvrijedio.../>.

Naime, "početak službe mladoga šibenskoga episkopa, bio je trenutak koji je mogao postati stanovita prekretnica u odlučnosti da se počnu izgrađivati bolji i ekumenski i međunacionalni odnosi. Umjesto toga boravak u Hrvatskoj patrijarha Irineja još jednom je iskorišten za svojevrsni javni ugriz hrvatskoga katoličkoga episkopata i svećenstva...", precizno je istaknuo kolega Miklenić.

Zašto je tako očito je i iz primjetbe biskupa Košića u Bogovićevoj knjizi, kako "uz općepravoslavnu dimenziju u srbskom pravoslavlju postoji i ona druga koja ulogu (srpske) države i (srpske) nacije uzdiže tako da 'SRPSTVO' postaje 'bitni dio i same vjere'. U brojnim susretima koje autor navodi NIJEDNOM nije sporna bila neka VJERSKA tema, već su to uvijek bile NACIJA i državne GRANICE! To vrijedi i za slučajeve kada su sugovornici bili isključivo iz crkvenih redova...!" Sapiienti sat (a blenti ni budilica)!

Dodat ću na koncu važnu zanimljivost: svi su predstavljači Bogovićeve knjige (i u Gospiću i u Otočcu, a vjerujem da je tako bilo i drugdje) istaknuli da autor knjigom ne napada SPC niti PRAVOSLAVLJE! Štoviše, sam je biskup Bogović u svojem nastupu istaknuo kako između katolištva i pravoslavlja nema bitnih razlika! Temeljni je dakle problem, kako sam već naveo, fenomen 'sljubljenosti' srbske države i Srbske pravoslavne Crkve, a formulirano je kao (ponavljam zbog važnosti!) "kontinuirana FASCINACIJA TERITORIJEM – još od vremena Dušanova carstva – koja se očitovala u kobnom pokušaju ostvarenja teze 'Gdje su Srbi tu je i Srbija', odnosno u kobnom nastojanju da svoju dijasporu pokuša riješiti ratnim osvajanjima ili teritorijalnim proširenjem".

Dakle – ovo sada ponavljam kao zaključak radi pouke svim KRŠĆANIMA pa dakle i nama hrvatskim KATOLICIMA(!) – kada se "vjersko poistovjećuje s političkim programima i kada se ne odvajaju vjerski sadržaji i poruke od političkih pretenzija, jasno je da će takvo srbsko pravoslavlje ostajati i dalje kamen smutnje u stvaranju dobrih temelja za suživot Srba sa svim drugim ne srpskim narodima", kako je rečeno... To znači da KRŠĆANSTVO koje u središtu svoje 'misije' nema EVANĐELJE i Kraljevstvo BOŽJE – izdaje svoj smisao i gubi identitet! A ona - odnosno SVAKA! - kršćanska denominacija (u ovoj knjizi je 'tretirana' Pravoslavna), koja odustaje od te misije, postaje 'Grob(ar) svoga naroda' (SePulCrum populi sui – na latinskom)!

PS&NB: Najiskrenije bih želio da pravoslavni "porfireri SePulCruma" ne budu "grob(ari) svojega naroda", nego graditelji Božjega kraljevstva na zemlji – a takvih sigurno ima i u Srbiji, i u BiH, i u Hrvatskoj...! – u suradnji sa svim kršćanskim denominacijama te u prijateljskoj suradnji naroda najprije sa svojim susjedima! Zašto je to ipak veoma teško – na što ukazuje i ilustracija ovoga priloga (naslovnica Bogovićeve knjige – Crkva hrvatskih mučenika na Udbini i crkva sv. Save u Beogradu) – čitat ćete u 3. nastavku ovoga niza.

НИН 512 MEGABAJTA EUnet hosting.eunet.yu

1618 -01. mart 2001. Beograd, 15:11

* NASLOVNA * PRETRAŽIVANJE * ARHIVA * REDAKCIJA * PRODAJA

Pagansko i današnje

NAZIV: Duh paganskog nasleđa (u srpskoj tradicionalnoj kulturi),
 AUTOR: Bojan Jovanović,
 IZDAVAČ: "Svetovi", Novi Sad 2000.

Žarko Trebješanin

U ovoj studiji naš poznati antropolog Bojan Jovanović u nizu oglada, grupisanih u četiri dela knjige ("Pagansko u narodnoj religiji", "Vera i sudbina", "Ritualna iskustva" i "Obzorje mitskog"), najpre preispituje i analizira pojedine vidove paganskog nasleđa u duhovnom biću srpskog naroda. U poslednjem, petom delu pod nazivom "Odlike paganske naravi" on na sintetički način razmatra opšte karakteristike paganskog mentaliteta Srba koje su i danas vidljive.

Print this page

3. DIO

CRKVA - GROB(ar) svoga NARODA (SePulCrum populi sui)?

Hrvatska i ja se volimo javno - izjavio je svojedobno u Jasenovcu Porfirije, tada mitropolit zagrebačko-ljubljanski, a danas patrijarh Srpske pravoslavne crkve, praveći asocijaciju na naslov knjige svojih javnih nastupa tijekom službovanja u Hrvatskoj – "Zagreb i ja se volimo javno", iztaknuo je Veljko Popović na početku izvrstnoga priloga o fenomenu "Porfirije" (SD, 8.9.2026.). U tome tekstu nekoliko je veoma važnih navoda koji savršeno precizno oslikavaju lik i djelo "dotičnoga", ali najvažnije je (i o sebi) sam rekao u opijelu, tj. u duhovnom obredu, kao podpuno opijen gotovo 'santo subito'-veličinom bezdušnoga krvnika:

"Pravoslavna crkva se za svakog moli. Danas stojimo pred onim za kojeg znamo da je bio kršćanin, Ratkom generalom o kome svjedoče svećenici i koji je posljednjih godina smireno ispovijedao i pričešćivao se tijelom i krvlju Hristovom, nadajući se za milost i ljubav Božju i koji se na kraju upokojio držeći krst hristoliki na svojim grudima", rekao je, među ostalim, on (kako je prenio N1). Potom je kazao značajne i znakovite riječi koje se odnose na srb(ijan)ski NAROD:

"Znamo da će njegovo ime ostati duboko utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela srpskog pravoslavnog naroda, koji prema njemu osjeća kao prema vojniku i komandantu koji je u jednom teškom i tragičnom vremenu stajao na čelu vojske svog naroda i položio život za slobodu i opstanak svoga roda."

Upravo su te riječi izazvale najveće zgražanje i najviše komentara ter čak i javno "distanciranje" nekih zagrebačkih 'porfirioti'. Netko pak reče ili napisa da je 'Porfirer' (kako sam ga – namjerno u izgovornom obliku, umjesto 'Porführer', što bi bilo

ubitAčnije! – nazvao u jučerašnjoj objavi) navedenim riječima zapravo izrekao strašnu OSUDU svoga naroda. Ali, nažalost, rekao je samo - ISTINU! Jer on nije u stanju izreći osudu, zato što bi to bila SAMOOSUDA (premda bez kajanja). A razlog je u tome što je vrh SPC-a odgovoran za duhovnu zapuštenost srbijanskoga naroda. Jer nije mu prvotna zadaća kršćanska evangelizacija, nego 'prvoslavna' srbizacija (kako je iztaknuto u jučerašnjoj objavi). Prva osoba koja je hrvatskim katolicima u Zagrebu tu činjenicu posvijestila, nakon bijega iz Beograda, bila je 'legendarna' Ljubica Štefan, rečenicom koju sam čuo vlastitim ušima: "Meni je sve bilo jasno istoga časa kad sam u Pečkoj patrijaršiji na zidu vidjela golemu kartu Velike Srbije" (kao prostora 'jurisdikcije' SPC-a).

Mnogi dobronamjerni kršćani – poglavito oni skloni ekumenizmu, miroljubivoj komunikaciji sa svima, a najviše oni koji se trude izkreno živjeti Isusovu zapovijed ljubavi (i prema neprijateljima), a i sam se trudim biti upravo takav – možda će reći ili da neprimjereno "zaoštravam" ili pak da pretjerujem u ocjenama i tvrdnjama... itsl. Zato ću u nastavku ove objave prenijeti prikaz knjige "Duh paganskog nasleđa (u srpskoj tradicionalnoj kulturi)" srbijanskoga znanstvenika Bojana Jovanovića (Svetovi, Novi Sad, 2000.), a autor osvrta (objavljenog u časopisu NIN, 1.3.2001.) je Žarko Trebješanin. Čitajte polako i pozorno (ništa ne prevodim jer je gotovo sve razumljivo).

U ovoj studiji naš poznati antropolog Bojan Jovanović u nizu ogleda, grupisanih u četiri dela knjige ("Pagansko u narodnoj religiji", "Vera i sudbina", "Ritualna iskustva" i "Obzorje mitskog"), najpre preispituje i analizira pojedine vidove paganskog nasleđa u duhovnom biću srpskog naroda. U poslednjem, petom delu pod nazivom "Odlike paganske naravi" on na sintetički način razmatra opšte karakteristike paganskog mentaliteta Srba koje su i danas vidljive.

Osnovna, polazna teza i ideja vodilja ove studije jeste da se karakter, kulturni i duhovni identitet nekog, a naročito srpskog naroda ne može upoznati bez temeljnog i objektivnog poznavanja njegovog religijskog temelja. "Ukoliko je religija osnova duše a duša prirodno religiozna - anima naturaliter religiosa, onda se psihološka osnova karakternih činilaca određenog kolektiva ne može adekvatno sagledati bez poznavanja njegovog religijskog života. Religijska shvatanja, verovanja i ritualna praksa iskazuju se kao važan činilac formiranja pogleda na svet, etosa i mentaliteta. U oblikovanju identiteta i karakternih odlika srpskog naroda religijski činilac ima poseban značaj", tvrdi Bojan Jovanović (str. 221).

Religijski identitet srpskog naroda je u velikoj meri protivrečan, zbrkan, antinomičan. U njemu su pomešani animizam i teizam, magija i religija, paganski i hrišćanski duh. Konfuzija religijskog identiteta, prema Jovanovićevom mišljenju, posledica je odsustva čvrstog religijskog obrasca i neutemeljenog hrišćanstva.

Srpski narod je primio hrišćanstvo, ali usled gubitka državnosti i slabljenja uticaja crkve, u periodu velike i dugotrajne istorijske, društvene i duhovne krize, u teškim vremenima ropstva i borbe za goli opstanak, dolazi do repaganizacije, odnosno do regresije na prethrišćanski stadijum i do obnove paganskih oblika religioznosti, koji postaju temelj narodne kulture i duhovno uporište srpskog naroda. Hrišćanstvo se nedovoljno duboko primilo, obrazujući tek tanak sloj na površini srpskog duhovnog

bića. Sažeto rečeno, "pohrišćanjeni narodi i pojedinci nisu i uhrišćanjeni", kaže Bojan Jovanović.

Gde, u kojim sve tradicionalnim predstavama, verovanjima i ritualima, ali i u savremenim obrascima ponašanja i mišljenja probija arhaična, paganska svest našeg naroda? Knjiga B. Jovanovića je opsežan (ne i potpun) katalog manifestacija paganskog duha u srpskoj kulturi. Da navedem samo neke, važnije vidove paganstva koji imaju dalekosežne socijalne, političke i psihološke posledice na ponašanje ne samo savremenog pojedinca već i čitavog kolektiva. To su: mitomanija, prevera (promjena vjere – m.op.), magijsko mišljenje, sujeverje, fatalizam, osveta, moralni relativizam, violentnost, sebičnost, itd.

Problem prevere i njenih motiva, bolan i tragičan problem u istoriji Srba, Bojan Jovanović, takođe, tumači u ključu neprevladanog paganskog nasleđa u srpskom duhovnom biću. Promena vere je na Balkanu gotovo uvek bila nasilna, a posledice su bile iskorenjivanje i prihvatanje novog, ne samo novog verskog već i kulturnog identiteta agresora. Konvertiti su neprestano morali da dokazuju lojalnost svom novom kolektivu i stoga su bili najmilitantniji u vođenju etničkih, verskih i pseudoverskih ratova.

Knjiga "Pagansko duhovno nasleđe" potvrđuje da je zaista teško do kraja razumeti mnoge aktuelne društvene i duševne probleme ako se ne vratimo u duboku prošlost.

NB: Eto... i u ovom slučaju mogao bih mirno "zaključiti" – sapienti sat (a blenti ni budilica)! Ipak, smatram korisnim ovu objavu i cijeli niz o 'Porfireru SePulCruma' zaključiti ponovnim navođenjem ključnih riječi antropologa Jovanovića, koje mogu i trebale bi biti teško upozorenje i ozbiljna opomena SVIM KRŠĆANIMA (i katolicima, i pravoslavicima, i evangelicima odnosno protestantskim zajednicama!) što znači zvati se kršćanin, a zapravo biti kršteni poganin. Evo te dramatične 'formule' nad kojom se svi moramo zamisliti u današnjim okolnostima globalno javne sustavne poganizacije svih razina društva (kulture, ekonomije, zabave...) i u Hrvatskoj i u "kršćanskoj" Europi:

"Srpski narod je primio hrišćanstvo, ali usled gubitka državnosti i slabljenja uticaja crkve, u periodu velike i dugotrajne istorijske, društvene i duhovne krize, u teškim vremenima ropstva i borbe za goli opstanak, dolazi do repaganizacije, odnosno do regresije na prethrišćanski stadijum i do obnove paganskih oblika religioznosti, koji postaju temelj narodne kulture i duhovno uporište srpskog naroda. Hrišćanstvo se nedovoljno duboko primilo, obrazujući tek tanak sloj na površini srpskog duhovnog bića. Sažeto rečeno, 'pohrišćanjeni narodi i pojedinci nisu i uhrišćanjeni'."

(na blagdan Uzvišenja Sv. Križa, 14.9.2026.)

KOLUMNE

**IVICA ŠOLA: NOVA SRAMOTA; SRPSKA
PRAVOSLAVNA CRKVA OPRAVDAVA PUTINOVU
AGRESIJU**

25/10/2022

Foto: EPA

Patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije, kao i njegova Crkva, dolaskom na posvetu hrama u Vukovar na dan pogibije generala Zadre pokazao se ne samo kao jeftini birtaški provokator, nego prije svega kao eksponent najgoreg dijela kontinuiteta velikosrpske politike od Garašanina, preko Miloševića, do Šešelja i Vučića danas. Odlikovavši pritom gradonačelnika okupiranog Vukovara, Stanimirovića, to je i pokazao. Ovaj velikosrpski političar, a ne patrijarh, licemjerni je čovjek s tisuću lica.

Čovjek, Porfirije, u daljnjem tekstu Perfidije, poglavar Crkve koja je nedavno odlikovala i pravomoćno osuđenog ratnog zločinca Šešelja, čiji su pristaše sudjelovali u zločinu nad Vukovarom, ima obraza u istom Vukovaru, skrivajući se iza Evandjelja, govoriti o praštanju i pomirenju po starom principu “ko nas, bre, zavadi”. Zahvaljujući brojnim “hrvatskim” medijima, glavna vijest iz Vukovara bio je Perfidije, a ne heroj i tolerantan čovjek general Zadro, koji je Vukovar branio od Perfidijevih.

PERSONA NON GRATA

Perfidije, koji je desantom na Crnu Goru iz helikoptera došao ustoličiti velikosrpskog vladiku Joanikija, koji negira crnogorsku naciju i Crkvu, i slijepcima je – a posebno iz njegova “kruga” u Hrvatskoj, od Jakovine, preko Ive Josipovića do niza medijskih esteta tipa Pofuka – jasno pokazao da je jedna od glavnih karika stvaranja “srpskog sveta”, kako se nekada zvao velikosrpski projekt.

Perfidije, koji je u genocidnoj tvorevini zvanoj Republika Srpska jasno govorio da se granice mogu mijenjati kao “više puta tijekom istorije”, zapravo je jasno progovorio o teritorijalnim pretenzijama Srbije na Bosnu i Hercegovinu. O pjevanju četničkih pjesama u Americi da ne govorimo. Što još Perfidije i njegova Crkva, koja to nije, nego je parapolitička i, dodat ću, paravojna organizacija, trebaju učiniti da Hrvatska proglasi da je persona non grata?

I kad čovjek pomisli da je Perfidijevim perfidijama i njegove šešeljske Crkve kraj, da Perfidije i ta “hrišćanska” ekipa više ničim ne mogu iznenaditi, eto ti novog “hrišćanstva” Perfidijevih ljudi.

U Moskvi se od 18. do 28. ovog mjeseca održava festival pod nazivom “Srpska utjeha ruskom srcu”. Kao izaslanike na taj festival pod pokroviteljstvom braće po oružju, Putina i ruskog patrijarha Kirila te Pravoslavnog svetotihonskog sveučilišta, Perfidijeva crkva poslala je dva svoja izaslanika. Prvi je spomenuti velikosrbin i Perfidijev intimus, mitropolit crnogorsko-primorski Joanikije, te pakračko-slavonski episkop Jovan Ćulibrk, koji je kao niški specijalac i padobranac sudjelovao u agresiji baš na Pakrac i Slavoniju.

Bitan dio događanja u ovoj velikoruskoj i velikosrpskoj “Utjesi ruskog srca” bit će genocidni hrvatski narod koji će biti prikazan u sklopu filmske i likovne izložbe o logoru Jasenovac. Tako, kao što Rusija i danas “pati” od “nacističke” Ukrajine koju je Putin išao “denacificirati”, desantni episkop Ćulibrk sugerirat će Rusima da, kao Putin Ukrajinu, i Srbija treba “defašizirati” Hrvatsku.

Pravi skandal u Moskvi dogodio se već 18. listopada. Patrijarh Kiril slavio je blagdan moskovskih svetaca u katedrali u Kremlju, vjerojatno da ga Putin bolje čuje. U Kremlju su s Kirilom u liturgiji sudjelovali i Joanikije i Jovan Ćulibrk. Tijekom propovijedi patrijarh Kiril ponovno je govorio o potrebi sačuvanja “duhovnog jedinstva Svete Rusije koja obuhvaća današnju Rusiju, Ukrajinu i Bjelorusiju”, jedinstvo koje se mora održati po svaku cijenu (!), te da “Sveta Rus čini jedan narod” (ukrajinski ne postoji) koji je “ujedinjen granicama Ruske pravoslavne crkve”.

Potom je dodao da svi koji su protiv toga, dakle i agresije na Ukrajinu, trebaju iz glave izbaciti “đavolske misli, da ih iskorijene iz svijesti ljudi koji ne teže duhovnom jedinstvu Svete Rus, da svi shvatimo odgovornost za održavanje duhovnog jedinstva ruskog svijeta”. Onda se, poput našeg Perfidija, sjetio malo Boga, uvjeren da On čuje molitve za “duhovno zdravlje cijelog našeg ujedinjenog povijesnog naroda Svete Rusije”.

RUSKI CRNOGORCI

Nakon toga Kirilu je odgovorio Perfidijev intimus, negator crnogorskog naroda i države, vladika Joanikije, skandaloznim podržavanjem ruske agresije na Ukrajinu rekavši: “Ne možemo mnogo pomoći u ovim teškim vremenima, ali budite uvereni, Vaša Svetosti, i dragi oci, draga braćo, da se ne samo mi episkopi i naše sveštenstvo, nego i sav srpski narod molimo za Tebe osobno i za cijelu Svetu Rus”, koja uključuje

i Ukrajinu, kao nepostojeći narod i državu, što je Joanikije već primijenio na Crnogorcima, a Ukrajinci su za njega ruski Crnogorci. Ni Vučić nije tako otvoreno stao uz rusku agresiju kao SPC u Moskvi.

Suradnja u političkim ostvarenjima ta dva "sveta" bila je vidljiva i prošle nedjelje u Vukovaru, kad je Perfidije izvršio agresiju na Blagu Zadru. Naime, mediji to nisu prepoznali, na liturgiji u Vukovaru bio je i izaslanik patrijarha Kirila, njegova dugogodišnja desna ruka mitropolit Hilarion, po zadatku premješten u filorusku Orbanovu Budimpeštu, koja s Beogradom radi protiv Hrvata, posebno u Vojvodini.

I dok Perfidije u Moskvi ovih dana pružaju "srpsku utjehu ruskom srcu", u Vukovaru su Kirilovi s Hilarionom pružili "rusku utjehu srpskom srcu". Eto, ruski i srpski svijet od Vukovara do Moskve ide ruku pod ruku, a Plenković šuti zbog tri stanimirovićevske ruke u Saboru.

Ivica Šola/Slobodna Dalmacija

<https://kamenjar.com/ivica-sola-nova-sramota-srpska-pravoslavna-crkva-opravdava-putinovu-agresiju/>

Savo Štrbac, bjegunac iz Knina izjavio za Tanjug, citiram: "Sve smo poduzeli uz pomoć @MOŽEMO I @SDPa, Ante Tomića, Kate Pejović i drugih naših prijatelja u Hrvatskoj da upozorimo svet o Ustaškoj sramoti i pretnji srpskom narodu. Sada čekamo da se oglasi PRH Milanović". Divno, zar ne.

Razmišljam kao Tito, djelujem kao Che Guevara

10. novembar/studeni, 2007.

Semina Lončar

Semina Lončar
4 d. · 🌐

Драган Станимировић · Prati
30. kol. · 🌐

**АНТИСРПСКА СЛАГАЛИЦА ЗЛА:
НАСЕР, ГОТОВИНА, ТАЧИ
УЖИВАЈУ У СЛОБОДИ,
А МЛАДИЋ НЕМА ПРАВО
НИ НА СМРТ**

 BOZE PRAVDE
из ПОКУПАКА ПРОЈЕКТА БЕДЖА

→ vaseljenska.net

Boze pravde Nikola I

ROBERT ČULINA

SEMINA LONČAR I PITANJE POVIJESNE GLORIFIKACIJE ZLOČINA ILI KAKO HRVATSKA FINANCIRA SVOJE DŽELATE

Priča o Semini Lončar i njezinom Centru za razvoj demokracije zapravo je razotkrivanje načina na koji se dio civilnog društva u Hrvatskoj godinama gradi na političkoj agendi izravno usmjerenoj protiv vlastite države. Sve je počelo još početkom devedesetih kroz Udruženje za jugoslavensku demokratsku inicijativu, poznatiji UJDI. Bilo je to okupljalište figura poput Branka Horvata, Žarka Puhovskog, Milorada Pupovca i Predraga Matvejevića, koji su po svaku cijenu nastojali spasiti i očuvati Jugoslaviju.

Gubitkom te države angažman nije stao, nego je prešao u novu formu. Kroz udrugu CERD, Semina Lončar dobiva na upravljanje i korištenje gradski poslovni prostor na elitnoj lokaciji u Splitu, na adresi Kraj Svete Marije 1, zahvaljujući odluci same gradske vlasti. Uz te kvadrate u samom srcu grada, u udrugu godinama pritječe novac iz državnog i lokalnog proračuna. Sve se to odvijalo pod finom krinkom borbe za ljudska prava i zaštitu ugroženih, dok je stvarna oštrica tog aktivizma ostala podređena prosrpskim i projugoslavenskim interesima.

Godinama se kroz takve strukture sustavno udaralo po hrvatskim institucijama i relativizirao pravni poredak Republike Hrvatske, pri čemu je aktivizam služio tek kao praktičan paravan za guranje ideoloških ciljeva. Zato ni ne čudi što danas ta ista Semina Lončar bez imalo zadržke javno dijeli objave u kojima se veliča Ratko Mladić, srpski ratni zločinac osuđen za genocid. Nema veće ironije ni opasnijeg apsurdna od činjenice da je osoba, koja je od devedesetih i dana UJDI-ja pa sve do gašenja udruge živjela na račun gradskih prostora i javnog novca, na kraju otkrila svoje pravo lice i stala u obranu čovjeka odgovornog za masovna stradanja.

Sve to pred nas stavlja jedno mučno i neizbježno pitanje, žive li među nama ljudi koji bi nas ubijali?

Otvorena podrška osuđenim ratnim zločincima opomena je da ideologija mržnje nikada nije otišla. Ona i dalje parazitira u javnom prostoru, godinama se hrani resursima države koju prezire i gura nam u lice činjenicu da kraj nas i dalje hodaju oni koji u genocidu i tuđoj smrti ne vide tragediju, nego svoju pobjedu.

SEMINA LONČAR I MLADIĆ: KAKO HRVATSKA FINANCIRA UDRUGE KOJE RELATIVIZIRAJU ZLOČINE

Semina Lončar, CERD i objave o Mladiću otvaraju pitanje odnosa prema Hrvatskoj i Domovinskom ratu

objavio Ante Rašić | 14 rujna, 2026

Semina Lončar i njezino djelovanje kroz Centar za razvoj demokracije

Kaznena prijava protiv Semine Lončar zbog sumnje na počinjenje kaznenog djela iz članka 325. st. 4. Kaznenog zakona (Javno poticanje na nasilje i mržnju)

Dodavanje oznake

R... Prekjučer
prima p... ^

Šalje Roko Šikić • sikic.roko@...
.com

Prima policija@mup.hr
pisarnica@dorh.hr

https://hrvatski-glasnik.com/izdvojeno/semina-loncar-i-mladic-kako-hrvatska-financira-udruge-koje-relativiziraju-zlocine/2026/09/14/143761/?shem=dsdf%2Csharefoc%2Cagadiscover%2C%2Cs%2Fh%2F%2Fdiscover%2Fm1%2F4&fbclid=IwY2xjawUYfhtwZG9mAWV4dG4DYWVtAjEwAHNydGMGYXBwX2lkEDlYmJAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR5hrVC2ippwEvZ7H4y0qic2wFFN1hQjDSBgZYoY6B2JFrCOOlihwnpPAA0JWQ_aem_qVOJFI2dWNVflsZwbzlaFQ

Foto: Marko Mrkonjic / CROPIX

DAVNO JE BILO

HOLJEVAC: ‘KAD SMO VEĆ KOD RATKA MLADIĆA I PORFIRIJA, SJEĆATE SE ŠTO SU RADA BORIĆ I JAKOVINA REKLI O NJEMU 2021.?’

Autor: Marcel Holjevac/7dnevnoNedjelja, 13. rujna 2026

Oporba je politički pobjednik prosvjeda za Gospić i rata zbog smeća. Iako prosvjed nije bio onoliko masovan koliko se, s obzirom na promociju u javnosti i medijima, očekivalo, i premda nije prerastao u ono čemu su se u Možemo nadali – općenarodni bunt protiv Vlade nalik na onaj u Srbiji, i nema naznaka da bi mogao izravno srušiti Vladu, politička i reputacijska šteta koju je **Plenković** pretrpio ogromna je i nepopravljiva.

Analitičari su uglavnom suglasni i na tragu onog što pišem o aferi sa smećem od početka. Najveći problem nije smeće, takvih ilegalnih odlagališta ima još i još, i nisu sva nastala za **Plenkovićeva** mandata, pa čak ni za neovisne Hrvatske, niti je Vlada izravno upetljana u slučaj Gospić. Najveći je problem to što su Plenkovićev krizni menadžment i komunikacija s javnošću posve zakazali, a neočekivani Turudićev poklon u vidu analize tla oporba je maksimalno iskoristila. Nitko više neće pitati je li i u kojoj je mjeri HDZ odgovoran za smeće u Gospiću, ni bilo gdje.

Ne trebamo se tome čuditi. Najveća snaga Možemo oduvijek je bila u njihovoj sposobnosti ocrnjivanja političkih protivnika i dizanja moralne panike oko svega i

svega ostalog, ne u kompetencijama. Njih, uostalom, u Zagrebu nisu pokazali: smeće je bilo ono preko čega su došli na vlast u Zagrebu i dočepali se proračuna teškog milijarde, iz kojeg milijunima eura namiruju svoje prijatelje i suradnike, a sad su bacili oko i na državni proračun. Tako da ih sad za smeće u Zagrebu, ni ono u kontejnerima ni ono na Jakuševcu, gdje su zabadali zastavu, više nije ni najmanje briga, ali jest za ono u Gospiću. Ali lako za to što njih nije briga – nije briga ni bilo koga drugog. Da smeće danas zatruje zagrebačku vodu, nitko ne bi krivio zagrebačku vlast.

Stvar je u tome da se Benčić i društvo, po uzoru na svoje, na nedavnim izborima propale, mentore u Njemačkoj, nikad ne upuštaju u rasprave o bilo čemu, već se bave moralnom osudom. I to im sjajno ide. A Plenković, donedavno sjajan komunikator, nedavno se poskliznuo na više stvari, a najviše na izjavama “voda u Gospiću je zdrava, i ja bih je pio” i “oporba histerizira”. Istina ili ne, on kao premijer to ne smije reći na taj način. Premijeri su uvijek na tankom ledu i lako je poskliznuti se.

Njemu se sad događa ono što se prije njega dogodilo **Tuđmanu, Bandiću i Karamarku**: javnost mu je nacrtala rogove i postao je dežurni krivac i negativac. Riječ je o nečemu što se obično zove selektivna percepcija ili, na engleskom, *confirmation bias*. Jednom kada javnost ili mediji prihvate negativan narativ o nekom političaru, oni aktivno traže, primjećuju, prenose i pamte samo informacije koje potvrđuju to negativno mišljenje. Što god on učinio, bit će dočekano na nož, a za iste će stvari njegov oponent dobiti ili aplauz medija i javnosti, ili će barem oni biti apologetski raspoloženi prema njemu (“treba im vremena da se snađu”, “podvaljuju im lopovi”, “to je laž” i tako dalje). Čak i kad političar koji im se zamjerio učini nešto neosporno dobro, to će biti ignorirano ili proglašeno pokušajem manipulacije. Svatko u medijima tko poteze političara kojeg je javnost uzela na zub pokuša objektivizirati i racionalizirati, ili ukazati na dvostruka mjerila, također će se naći na udaru kao đavolji odvjetnik i plaćenik.

Foto: Damir Krajac / CROPIX

Obilježen kao negativac

S druge su strane političari poput Tomaševića ili Milanovića, koje će javnost u pravilu gledati sa simpatijama, iako je potonji bio katastrofalan premijer, a sad je još katastrofalniji predsjednik, a onaj prvi ne uspijeva riješiti niti jedan komunalni problem Zagreba i zapravo radi stvari za koje bi građani njegova prethodnika zakucali čavlima na banderu nasred Trga bana Jelačića, i to opravdano. To nije stvar činjenica, već percepcije.

Medijski spinovi koriste specifičan jezik i stil. Informacije se pakiraju u konstrukcije koje izazivaju snažne emocije poput straha, gađenja ili moralnog zgražanja. Ako “podobni” političar promijeni mišljenje o nekoj temi, to će biti doživljeno kao “fleksibilnost, zrelost i oslušivanje želja naroda”. Ako isto to učini nepopularni, mrski političar, to će ljudi vidjeti kao nedosljednost, licemjerje, političku trgovinu i lutanje. Isti čin dobiva dva potpuno suprotna predznaka ovisno o kome je riječ. Usto, ako se određene negativne etikete (npr. “korumpirani”, “zločinačka organizacija”, “ekstremna desnica”) ponavljaju dovoljno često u naslovima medija, javnost ih počinje prihvaćati kao činjenice. Jednom kad etiketa postane općeprihvaćena, političar, ili bilo tko na meti difamacije, gubi mogućnost da ga se sasluša s neutralne točke.

Kada pak ocrnjeni političar postigne stvarni, mjerljivi uspjeh, kampanja blaćenja koristi se za skretanje pozornosti. Umjesto izvještavanja o uspjehu, medijski naslovi fokusiraju se na sporedne, negativne detalje. Na primjer, ako se Plenković pohvali ekonomskim rezultatima i uspješnim reformama, spin će se fokusirati na to da je izbjegao biti na prosvjedu u Zagrebu, koliko je koštao let do Italije, ili će se izvući neka nespretna izjava. Time ga se potpuno neutralizira. Selektivnim prenošenjem komentara, pozivanjem “analitičara i intelektualaca” koji navijaju za određenu političku opciju i kreiranjem agresivnih rasprava stvara se atmosfera linča u kojoj se pojedinac koji bi javno pokušao braniti ocrnjenog političara osjeća prilično glupo, ili bar ugroženo, i sasvim će sigurno biti izložen napadima i prijetnjama sa svih strana. Zbog toga svi radije šute ili se priklanjaju većinskom narativu, kako ne bi na sebe navukli bijes javnosti.

Jednom kada ovi mehanizmi odrade svoj posao, javnost više nikad neće prihvatiti pozitivne vijesti o Plenkoviću. Svaki pljesak upućen nekom drugom za istu stvar bit će normalan, ali pljesak njemu bit će doživljen kao namještaljka ili plaćeni aplauz. Uostalom, nitko ne pita Tomaševića za trovanje Save i pomor ribe za koji je odgovoran Holding – kao da Zagreb dobiva vodu iz Gospića, ne iz Save. To je točka na kojoj je Plenković danas. On se sad više ne bori protiv argumenata, već protiv duboko ukorijenjenih emocionalnih predrasuda. Klasični politički PR poput nabiranja uspjeha ili odbacivanja ili prebacivanja odgovornosti na toj točki ne samo da više ne djeluje, nego u pravilu izaziva protuučinak. Nema učinkovite obrane. Ako javnost ne vjeruje nečijim riječima, probijanje blokade postaje gotovo nemoguće.

Foto: Damir Krajac / CROPIX

HDZ-u je već jednom uspjelo

Kolega Hrستیć stoga uzalud ukazuje na to da Hrvatska kudikamo više otpada izvozi nego uvozi, uključujući onaj opasni – kojeg izvozimo čak četiri puta više nego što ga uvezemo. Traženje zabrane uvoza otpada uzaludno je jer je slobodna trgovina otpadom između članica EU-a bila uvjet za članstvo, a i kad bismo mogli zabraniti uvoz, ostao bi nam naš opasni otpad. Uostalom, u Gospiću i nije bio problem legalno uvezeni otpad, nego onaj ilegalno uvezeni, s krivotvorenim papirima, koji su švercali kao bezopasan otpad, a za njega se dozvola dobije u općini. A naravno da ni jedna ad hoc inspekcija ni patrola koja bi presrela šleper ne bi radila kemijsku analizu.

Srećom da druge države EU-a dopuštaju uvoz našeg otpada, jer naši možemosi, ali i generalna javnost, i dalje sotoniziraju spalionice. A one su jedino rješenje, sve ostalo je mazanje očiju i prodavanje šuplje priče te prebacivanje problema na buduće generacije. No ljudi su uvjereni da ih spalionice truju. Zato danas nemamo ni jednu, i ne znamo što bismo sa smećem, jer su ekolozi bili protiv njih. A možda bi njima trebalo dati to smeće da iz njega ručno izdvoje vrijedne sirovine i zarade lijep novac, onako kako nam već desetljećima objašnjavaju da trebamo raditi. Kružna ekonomija i te priče.

I nisu tu samo spalionice, dovoljno je staviti senzacionalistički naslov tipa “U tlu otkrivena mikroplastika, ušla je u vodu”, da se svi uspaniče. U bočici vode od litre, onoj iz dućana, imate oko 240.000 fragmenata mikroplastike, od toga 90 posto nanoplastike, prema istraživanju sveučilišta Columbia. Isto tako, kad stavite naslov koji uključuje “vječne kemikalije u podzemnoj vodi”, izazvat ćete moralnu paniku, a onda pitate AI pa vam kaže da vječnih kemikalija ionako ima doslovno svagdje, pa i u gotovo svačijem organizmu. I da zasad ne postoji niti jedna studija koja bi dokazla

izravnu štetnost mikroplastike za ljudski organizam. Osim ako nećete baš žlicom jesti usitnjene najlon vrećice. Prosječan čovjek tjedno u organizam unese mikroplastike u količini jedne kreditne kartice, bilo gdje u svijetu. Imate je u plućima, slezeni, srcu, u svim organima. Slično je i s famoznim “vječnim kemikalijama” koje su prisutne u manje-više svačijem tijelu, već desetljećima. No nikoga za to nije briga, niti će ikada biti. Otrovali su nas i točka. Kao ona priča da su nas poubijali cjepivom.

Stoga je, budimo realni, HDZ-u trenutno najrealnija opcija za dobivanje idućih izbora promjena lidera, i to dovoljno rano prije izbora da uspije izgraditi sebi poziciju. To je HDZ-u već jednom uspjelo kad je Plenković smijenio Karamarku na čelu stranke, opstali su na vlasti, što se inače ne bi dogodilo. Danas je manje-više jasno da je afera “konzultantica” Karamarku bila namještena, no to što nije bio kriv nije ga spasilo od naprasnog izbacivanja iz politike, uz Plenkovićev angažman. Ode li Plenković na isti način, bilo bi tu neke poetske pravde, a Hrvatska bi bila pošteđena ponavljanja zagrebačkog scenarija.

Zastave na prosvjedu

Oporba je uvela i neke novosti u svoju predstavu. Na prosvjedu je bilo više hrvatskih zastava nego na **Thompsonovu** koncertu, čak se i **Ivana Kekić** omotala njome (a Dalija joj nije prigovorila da se tako zastava ne nosi!). A godinama su nam tumačili da se domoljublje ne dokazuje zastavama. Što je iduće, i ZDS će vikati? To je obrazac iz Milanovićeve kampanje 2015. godine, kada se jednako tako odjednom počelo mahati hrvatskim zastavama i na predizbornim skupovima vikati “Hrvatska! Hrvatska!”, te upućuje da je, ako ne on, a ono isti PR tim iza svega.

Netko je ironično napisao da su na prosvjedu nedostajali samo još **Jure Francetić** i komandant Šeste ličke, aludirajući na ideološko šarenilo prosvjednika. Dakle, na prosvjedu je bio kompletan politički spektar, oba kraja i sve između. Možemo je time ostvariti još jednu pobjedu, uspjeli su izaći iz svoje ideološke uske čahure i čak se prikazati kao sposobni surađivati sa strankom koju inače smatraju “ekstremnom desnicom”, iako je ona zapravo tu samo zato da glasove desničara odnese krajnjoj ljevici. No ne treba se zanositi da imamo pomirbu “sinova ustaša i partizana” kakvu je zazivao **Maks Luburić**, a kasnije i **Franjo Tuđman**. Kažu, nužda je majka čudnog društva u krevetu, ili, u ovom slučaju, na prosvjedu. Ako u Mostu misle da će ih Možemo nakon idućih izbora uzeti u neku koaliciju – neće. Naprotiv, ako im Most pomogne uspeti se na vlast, njih će se prvih riješiti, ako su imalo pametni.

No, kako je krenulo, dio naivnih domoljuba nasjest će na udbaške i BIA-ine priče kako je HDZ = SDP = Možemo (čemu onda mijenjati vlast?) i kako je Plenković najbolji prijatelj četnika i izdajica, i iznova pucati sebi u koljeno, a onda će cviliti iduće četiri godine kao u slučaju Milanovića. Naime, jedan dio ne razumije da je jedina alternativa vladi HDZ-a u ovom trenutku vlada koju bi formirali Možemo i SDP. Drugi dio je ona tzv. udbodesnica koja širi svađe, dezinformacije, nepovjerenje i radi protiv HDZ-a navodno “s desnih pozicija”, glumatajući domoljublje, a ustvari radeći za Možemo. Hrvatska nije Njemačka, mi nemamo AfD. A sve što je desno od HDZ-a, ne računajući Most koji smatram uljezom, teško bi nakupilo više od pet posto glasova u ovom trenutku. Politička realnost tu je vrlo jednostavna.

Nema nikakvog razloga čuđenju

HDZ je u zadnjih 30 godina svojim modelom upravljanja uništio resurse za buduće generacije, uništio je ovu zemlju i njezine tvornice koje su zapošljavale tisuće ljudi, a sada u njima imamo samo toksični otpad – kaže **Sandra Benčić** iz Možemo. Jamranje da je HDZ sve uništio, jasno, ritualno je. Ali meni je paradoksalno da Benčić s jedne strane govori o čistoj vodi i zraku, s druge žali za “uništenim tvornicama”, onim socijalističkim koje su zapošljavale “tisuće ljudi”. I ispuštale tisuće tona otrovnih tvari, o čemu sam više puta iscrpno pisao pa nema potrebe ponavljati.

Najiritantnija jugonostalgičarska mantra jest ona o tvornicama. A ta priča o tome da su one “zapošljavale tisuće ljudi” razotkriva mentalni sklop možemosa: njima tvornice ne služe da bi ostvarile profit, to je ionako kapitalističko zlo koje ne treba postojati, nego da bi zaposlile ljude. Koje ljude? Gdje su te tisuće nezaposlenih nakon što smo zatvorili sve te gubitaške tvornice? I gdje bismo sad našli tisuće koje bi radile u tvornicama, uvest ćemo ih iz Nepala? Onako usput, legendarni Obrovac proizvodio je glinicu uz trošak od 320 dolara po toni, a prodavao je po 175 dolara, jer su boksitnu rudu dopremali iz obližnje, prijateljske i nesvrstane Gvineje. Morem, pa vlakom. I ostale tvornice bile su na sličnim ekonomskim osnovama. I sad plaću da ih je netko, ne zna se tko i zašto, uništio. Sjajno.

Plakati za tvorničetinama u vrijeme kad opjevana njemačka industrija gasi pogone, a Japan razmišlja o gašenju brodogradnje jer cijenom ne može pratiti Kineze, a tehnologijom Korejce, kad Mercedes objavljuje da mu se više ne isplati plaćati radnika u Njemačkoj 50 eura po satu jer Mađar isti posao obavi jednako dobro za 15, i kad VW najavljuje gašenje gotovo svih pogona u Njemačkoj i otpuštanje čak 140.000 radnika (zasad, ostatak kasnije) znači biti potpuno odvojen od ekonomske stvarnosti.

Ali to je nešto što je zajedničko progresivnoj ljevici, onoj zelenoj, i tradicionalnoj, onoj crvenoj. Uostalom, u Njemačkoj su SPD i Zeleni u koaliciji, uz pomoć Angele Merkel koja je posao destrukcije njemačke ekonomije i započela, uspjeli ekonomski uništiti državu koja je desetljećima bila pojam stabilnosti, dobrih plaća, pune zaposlenosti i ekonomskog poslijeratnog čuda. Što će tek učiniti od Hrvatske kad dođu na vlast? Sad se svi čude što je nakon nekoliko desetljeća pretežno zeleno-lijevih politika Njemačka odlučila izabrati AfD. Ja ne vidim nikakvog razloga čuđenju. Vidim razlog za čuđenje što Hrvatska kani usvojiti iste one politike koje su pokopale ne samo Njemačku nego i dobar dio drugih starih i nekoć uspješnih država zapada i sjevera Europe, država kojima smo se nekad divili i koje su nam bile pojam standarda, sigurnosti i uređenosti, a sad ih gledamo s bizarnom radoznavošću i dozom sažaljenja.

Foto: CROPIX

Sprovod u Srbiji

Europska se komisija vrlo kreativno postavila u pogledu tumačenja sprovoda **Ratka Mladića**: službeno su izjavili da osuđenik za genocid nije pokopan uz državne počasti, unatoč tome što su na sprovodu u Beogradu sudjelovali pripadnici Vojske Srbije, šest vladinih ministara i sin Aleksandra Vučića. Mladićev lijes bio je prekriven zastavom, nosili su ga pripadnici Vojske Srbije, a vjerski obred na groblju predvodio je patrijarh Srpske pravoslavne crkve **Porfirije**.

Suverenist Milanović na to nije reagirao, ali jesu Plenković i – Sandra Benčić, koja je očito odlučila pisati Ursuli von der Leyen i tražiti suspenziju pregovora EU-a sa Srbijom. Očito, i njoj se omilila uloga suverenistice mlade. Ok, ne baš tako mlade. Plenković je očito u defenzivi na svim frontovima u odnosu na Možemo i Sandru Benčić. Ja ipak ne razumijem zašto su se svi tolko uzbudili oko Mladićeva sprovoda. Srbija slavi ratne zločince, smatra ih herojima, koji šok! Halo, gdje ste bili zadnje 23 godine, od **Đinđićeva** ubojstva? Srbija je odavno prihvatila narativ po kojem su Srbi nedužne žrtve “ustaša i balija”, narativ po kojem su i jedni i drugi “degenerirani Srbi koji su se odrekli vere pradedova” u ime katoličanstva, odnosno islama, i zato su moralno i fizički propali, za razliku od zdravih, snažnih i moralno krepkih Srba iz Srbije. Mladić je ubijao te i takve “ustaše i balije” i zato je heroj, a ne zločinac.

Osuda svijeta isto nikoga u Srbiji ne zanima jer je poznato da nepravedni svijet “ćuti” i staje na stranu srpskih neprijatelja jer je “zapad imperijalistički, kapitalistički i zao”. Taj narativ po kojem su Srbi samo nedužne žrtve Srbiju, naravno, vodi u propast, ali se nastavlja na Vukov narativ “Srbi svi i svuda” i nije pao s Marsa. Tu je i izostanak lustracije i još koješta što je dovelo do toga.

Dakle, Srbija slavi ratnog zločinca? Što je još novog? Sad ćemo je izbaciti iz pregovora s EU-om, a dosad je bila drukčija? Ili to dosad nismo znali?

Bitno je da Hrvatska sad izvrši maksimalan pritisak na sve europske institucije, i čak nije loše da u tome sudjeluje i oporba, i da se Srbiji blokira put u EU, jer Srbiji, ovoj i ovakvoj, u EU-u nije mjesto niti će uskoro biti. Srbija je trenutno Bizant, i to u onom negativnom značenju te riječi.

Ali bilo bi dobro da se i oni koji su raširenih ruku dočekivali studente koji su rušili Vučića zapitaju koga su zapravo dočekivali kao prijatelje i saveznike. One koji su ispratili Ratka Mladića kao heroja?

Foto: CROPIX

Slučaj Porfirije

Kad spominjemo sprovod **Ratka Mladića**, nemoguće je prijeći preko toga da mu je govor i opijelo održao **Porfirije**, do ne tako davno lider kružoka zagrebačkih intelektualaca. On je rekao da će generalovo ime ostati “duboko utkano u pamćenje i molitve najvećeg dijela srpskog pravoslavnog naroda” koji prema njemu, “pravedniku”, osjeća “duboku zahvalnost”. I sad se taj njegov nekadašnji kružok čudi kako je taj “zagrebački dečko”, intelektualac, postao fan ratnih zločinaca. Nije postao, oduvijek je bio. SPC nije isto što i RKC, koja je univerzalna i jedna za cijeli svijet. Ona je nacionalna i ključni je čimbenik svih srpskih imperijalističkih politika.

Tvrtko Jakovina o Porfiriju je ne tako davne 2021. napisao: “On je u prostorima Mitropolije stvorio sigurnu zonu za dijalog o najosjetljivijim temama. (...) Ono što je on činio u Zagrebu – okupljanje ljudi posve različitih, pa i suprotstavljenih stavova – daje nadu da SPC na svom čelu dobiva čovjeka koji razumije kompleksnost postjugoslavenskih društava i koji neće produbljivati konflikte, nego tražiti točke

dodira.” Danas pak misli da trebamo pustiti Srbiju da slavi genocid i Ratka Mladića jer “trebamo urediti svoje dvorište”, a onda još govori nešto o tome da se mi mrzimo na ovim našim prostorima i to stvarno nije lijepo. Inače, siguran sam da je BIA dobila izvješće o tome što tko iz tog kruga intelektualaca misli o “najosjetljivijim temama”. Rada Borić je pak iste godine rekla: “‘Porfirijanci’, kako smo se nazivali, a koje je magnetom svoje osobnosti privlačio, bile su osobe često različitih, a opet dubinski sličnih svjetonazora, koji su u neformalnim druženjima, preimenovanim u ‘kružoke’, u prostorima Mitropolije, dijelili zajedničku brigu za pravednije društvo... Da sam vjernica, rekla bih da je njegovo djelovanje u Zagrebu bilo blagoslov, a kako nisam, sigurna sam da je u našem gradu ostavio neizbrisiv, dubok trag dijaloga i suradnje.”

U tom krugu “porfirijanaca” bili su “uobičajeni sumnjivci”, od političara i diplomata bivši predsjednik **Ivo Josipović**, diplomat **Budimir Lončar**, od glumaca **Rade Šerbedžija**, **Vili Matula** i **Duško Ljuština**, od novinara i “intelektualaca” **Branimir Pofuk**, **Drago Carlos Pilsel**, potom povjesničari **Tvrtko Jakovina** i **Hrvoje Klasić**, tajkun Emil Tedeschi itd. Dakle, ono što “ekstremni desničari” zovu Jugoslavenima. A trebalo bi ih zapravo zvati filočetnicima. Svi su oni lijepo govorili o Porfiriju.

Problem je što u Hrvatskoj nema niti jednog “istraživačkog novinara” koji bi nazvao **Radu Borić**, **Šerbedžiju**, Klasića ili bilo kojeg lijevog intelektualca s tog popisa i pitao ga kako sad gleda na svoje guranje u Porfirijevu stražnjicu i je li ga bar malo sram. Jer su prezauzeti Thompsonovom šupom i vodom u Lici. Svojevremeno je George Orwell ustvrdio da su neke stvari toliko glupe da samo intelektualci u njih mogu vjerovati, kritizirajući time sklonost visokoobrazovanih ljudi i političkih ideologa da zbog svojih teorijskih uvjerenja i apstraktnog razmišljanja potpuno izgube zdrav razum i zanemare očite činjenice. Jedna od njih je Porfirijev ekumenizam. No smisao je postojanja hrvatskog intelektualca da četniku viri iz stražnjice.

https://www.dnevno.hr/vijesti/holjevac-kad-smo-vec-kod-ratka-mladica-i-porfirija-sjecate-se-sto-su-rada-boric-i-jakovina-rekli-o-njemu-2021-3413413/?fbclid=IwY2xjawUTa8hwZG9mAWV4dG4DYWVtAjEwAHNydGMGYXBwX2lkEDlyMjAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR4pA5IDUPM7ucsUUhyCRFFF0RVaHQ7832KnabB0ybftQu2pT0cUgPQYRykmKQ_aem_yLML9ne_iE0YUdVoZYR96w

Holjevac: 'Kad smo već **kod Ratka Mladića i Porfirija**, sjećate se što su **Rada Borić i Jakovina** rekli o njemu 2021.?''

<https://direktno.hr/direkt/povjesnicar-jareb-tada-se-partija-u-hrvatskoj-ocistila-od-nacionalno-svjesnih-kadrova-404109/>

DIREKTNO.HR

Povjesničar Jareb: 'Tada se Partija u Hrvatskoj 'očistila' od nacionalno svjesnih kadrova'

O ZAMKAMA RELATIVIZIRANJA CRVENE PETOKRAKE GOVORI POVJESNIČAR DR. MARIO JAREB

Od kokarde do petokrake, od petokrake do kokarde

Marino Erceg

-

7. rujna 2026.

Snimio: B. Čović | U kolovozu su na Maclju ukopani ostatci 500 partizanskih žrtava

Čini se da je samo jedna »iskra« potrebna da bi se u hrvatskom javnom prostoru, uključujući i društvene mreže, ražarila nikad ugasla rasprava o simbolima totalitarnih režima 20. stoljeća. No kada se rasprava osvrne na komunističku petokraku, iznenađujuće je pritom relativiziranje, pa i šutnja dijela medija u Hrvatskoj te političara i aktivista lijevoga svjetonazorskoga predznaka, kao što je to slučaj sa smrću ratnoga zločinca Ratka Mladića, o čijoj se petokraki gotovo nije ni govorilo. A upravo su simboli različitih režima i njihova značenja u suvremenom kontekstu jedna od tema kojom se godinama na sustavan način bavi potpredsjednik Matice hrvatske i povjesničar s Hrvatskoga instituta za povijest dr. Mario Jareb, koji je za Glas Koncila progovorio o zamkama relativiziranja komunističke petokrake.

U ime komunizma mogla je nastupiti samo totalitarna diktatura

»Petokraku kao simbol jednoga političkoga gibanja u prvom redu treba promatrati kao simbol komunizma, koji je, kao što znamo, diljem Europe vladao punih pola stoljeća, a u nekadašnjem Sovjetskom Savezu i puno dulje«, podsjeća i napominje: »Iako neki apologeti komunizma izlaze s doskočicama o tome da to nije navodno bio 'pravi' komunizam te relativiziraju stvari, činjenica jest da je u ime onoga što se nazivalo komunizmom u velikom dijelu Europe u navedenom razdoblju uvedena totalitarna komunistička diktatura koja se okrutno obračunavala sa svima u društvu koje je smatrala stvarnim ili mogućim neprijateljima. Represija, nepostojanje ljudskih prava, zatvaranja nebrojenih neprijatelja revolucije, okrutna mučenja, masovne likvidacije i još štošta drugoga jednako mračnoga može se promatrati kao *modus operandi* i temelj opstanka komunističkih režima.«

Isto vrijedi za komunističku Jugoslaviju, napominje sugovornik, gdje se u ime petokrake osobito bdjelo pred dolaskom bauka zvanoga »hrvatski nacionalizam«. To vodi i do problematike suodnosa komunizma i velikosrpstva u političkoj praksi Titove Jugoslavije i njegove manifestacije početkom devedesetih. »Nema dvojbe da je agresija tadašnje SFRJ i njezine Jugoslavenske narodne armije koja je razarala Hrvatsku pod znakom petokrake u svojoj terminalnoj fazi završena u znaku čistoga velikosrpstva i želje za stvaranjem velike Srbije, no promatrati povijest komunističke Jugoslavije od Drugoga svjetskoga rata do početka devedesetih iz toga motrišta ne bi bilo korektno. Obnovljena Jugoslavija tijekom Drugoga svjetskoga rata, odnosno na njegovu kraju, bila je u prvom redu komunistička diktatura koja se u svojoj biti nije odveć razlikovala od svojega uzora, Staljinova Sovjetskoga Saveza«, kazuje povjesničar dr. Jareb.

Komunisti u Hrvatskoj nisu znali odgovoriti Miloševiću

»Vođa jugoslavenskoga komunizma i niz njegovih bliskih suradnika koji su činili vrh Partije i vlasti u obnovljenoj Jugoslaviji nisu bili velikosrbi, nego osobe vođene komunističkom ideologijom, a 'rješenja' koja su nudili bila su u skladu s recepturama o rješenju nacionalnoga pitanja kako je ono 'riješeno' u SSSR-u. Na papiru svaki je narod trebao dobiti svoju federalnu republiku koja je također na papiru bila ravnopravna, pa čak i suverena kao jedna od država jugoslavenske federacije. Sveprisutni monopol Partije kao jedine političke snage koja je ravnala životom i smrću podanika te države pojam federacije sveo je u praksi na ništicu«, napominje povjesničar Jareb i dodaje: »Komunisti koji su vodili Narodnu Republiku Hrvatsku

nacionalnim interesima hrvatskoga naroda poklanjali su malu ili nikakvu pozornost. Nije neobično što su američki i britanski diplomati već u ljeto 1945. prepoznali da vodeći sloj komunista u Hrvatskoj nema gotovo nikakve važnosti na razini federacije te su ih smatrali, pojednostavnjeno rečeno, tek kao ispostavu savezne razine Partije i vlasti u Hrvatskoj. Nedvojbeni komunistički vođa tadašnje Narodne Republike Hrvatske, partijskim nadimcima označen kao Svileni i/ili Mrtvac, Vladimir Bakarić, koji nije imao nekakva utjecaja, nije u tom smislu prošao puno bolje.«

Iako je u vrijeme Drugoga svjetskoga rata i poraća i u redovima komunista preživio i ne baš mali broj njih koji su bili i osviješteni Hrvati, oni su zapravo vrlo brzo eliminirani. »Može se reći da se kroz više desetljeća vladanja Partija u Hrvatskoj ‘očistila’ od nacionalno svjesnih kadrova, pa na svršetku svojega puta kao vladajuće stranke i zbog toga nije mogla odgovoriti na rastuće velikosrpstvo koje je preuzelo Partiju u Srbiji u doba Slobodana Miloševića. Mnogi od nas još se sjećaju besplodne hrvatske šutnje iz osamdesetih, dok je u Srbiji rastao val velikosrpstva. Taj je val s vremenom zaprijetio preuzimanjem jugoslavenske federacije, odnosno pretvaranjem SFRJ u državu pod srbijanskom dominacijom«, pojašnjava dr. Jareb.

Srbi su činili 80 posto časničkih kadrova JNA

Srbima kao pripadnicima najbrojnijega naroda centralizacija je omogućila prezastupljenost u strukturama Partije, vojsci i sigurnosnim službama. »To je stvorilo preduvjete da srbijanski i srpski kadrovi općenito do kraja osamdesetih budu premoćno zastupljeni u strukturama JNA, koja je po svojem položaju od Titova vremena bila država u državi. Poznat je podatak da je nekih 80 posto časnika i dočasnika JNA bilo srpskoga podrijetla, što je u trenutku kad je JNA prepoznala da bi mogla izgubiti državu koju je »čuvala« umnogome pridonijelo njezinoj transformaciji iz čuvara komunističke doktrine u čistu velikosrpsku vojnu silu, koja je prvo pod petokrakom i uz pomoć kokarde velikosrpskih paravojnih snaga već od 1990., a posebice 1991. godine razarala Hrvatsku«, pojašnjava dr. Jareb.

»Ubrzo je ta nekad Titova vojska postala velikosrpska vojna sila novouspostavljene srpske 'Jugoslavije' zvane Savezna Republika Jugoslavija i dviju velikosrpskih paradržava u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini. Među potonjima je bio i netom preminuli ratni zločinac Ratko Mladić, koji se od pukovnika JNA koji je pod znakom petokrake žario i palio po Dalmaciji ujesen 1991. pretvorio u 'đenerala' vojske Republike Srpske odgovornoga za genocid u Srebrenici«, napominje dr. Jareb te podsjeća na nedavno promišljanje koje je iznio pravnik Luka Mišetić o Mladiću koji po odgoju nije potjecao iz ekstremističkoga srpskoga nacionalističkoga okruženja, nego je odrastao u »antifašističkom domu«. Ideološka indoktrinacija u komunističkom slučaju uvijek upućuje na nemilosrdan obračun s neprijateljem, na njegovo uništenje, pa je stoga i ona važna za razumijevanje postupaka Mladića i njegovih zločinačkih suradnika. »Jedino što se promijenilo jest cilj za koji su se borili, pa su neprijatelji revolucije i druga Tita zamijenjeni stvarnim i izmišljenim neprijateljima srpstva za koje su se borili u promijenjenim okolnostima. Nije pritom važno za takve jesu li ti neprijatelji nemoćne hrvatske starice iz Škabrnje ili muslimanski mladići iz Srebrenice. Partijski Moloh koji je sada titrao pred njihovim očima u liku dvoglavoga orla s ocilima tražio je uništenje svakoga protivnika srpstva, i to je to!« pojašnjava sugovornik.

Prešućena transformacija od kokarde do petokrake

U Drugom svjetskom ratu događala se pak obrnuta i do danas prešućena transformacija – od četničke kokarde prema partizanskoj petokrakti. To dr. Jareb pojašnjava: »Nema dvojbe da su ujesen 1944. godine mnogi četnici prešli u redove NOVJ-a, posebice nakon proglašene amnestije u rujnu te godine i proglasa u tom smislu na koji je nakon sporazuma Tito-Šubašić bio prisiljen izdati kralj Petar II. Ipak, četništvo je tada nakon niza poraza koje je doživjelo bilo u znaku osipanja, a i brojnost mu je bila takva da nije moglo znatnije utjecati na modus operandi NOVJ-a i jugoslavenskoga komunističkoga vodstva. Uz to su uz četnike u partizane svjesni nadolazeće partizanske pobjede prelazili i mnogi drugi, pa i mnogi hrvatski domobrani, no ni to naravno nije utjecalo na narav NOVJ-a i njegova načina ratovanja.«

»Prema istraživanjima povjesničara u kratko su vrijeme komunističke vlasti predvođene zloglasnom Oznom u Srbiji u tzv. divljim čistkama ubile oko 70 000 ljudi. Prema tome obrazac ponašanja koji je bio primjetan već u Dalmaciji ujesen 1944. nastavljen je u Srbiji, a vrhunac je dosegnuo na samom kraju rata kada su komunistima u ruke dopali ne samo pripadnici njima neprijateljskih oružanih snaga, ponajprije onih

Hrvatskih oružanih snaga, nego i brojni civili u Sloveniji«, napominje dr. Jareb i zaključuje: »Dodamo li tomu čistke ‘narodnih neprijatelja’ u mjestima koja su zauzeli, dolazi se do zastrašujućih brojeva ubijenih ‘narodnih neprijatelja’. Za pretpostaviti je da je upotreba mnogih vojnika JNA i OZN-e iz Srbije i srpskoga podrijetla umnogome pojačalo efikasnost u počinjenju zločina, no oni i dalje u prvom redu nose pečat komunističke ideološke opsesije obračuna s neprijateljima Partije i revolucije, neovisno o tome je li riječ o poljskim časnicima i dočasnicima u Katynskoj šumi 1940. ili Hrvatima u Sloveniji 1945. Pritom je velikosrpstvo u glavama pojedinaca ili skupina moglo 1945. biti dodatna pomoć u obračunu, a ne dominantna sila koja bi stajala iza njih.«

Što je zajedničko Putinu i Che Guevari?

Zanimjekati se ne može ni da su neki simboli komunističkoga pokreta ili njegove istaknute ličnosti postale i svojevrzne ikone popularne kulture na Zapadu. »Na Zapadu je isticanje komunističkih simbola danas u prvom redu pitanje medijske i intelektualne privlačnosti lijevih pogleda, a ne praktično političko pitanje«, napominje dr. Jareb i dodaje: »Ono na veći otpor nailazi u zemljama istočne Europe gdje su ti simboli bili i simboli represije i neslobode, što je i prirodno. Smatram da bi istočnoeuropsko iskustvo, pa i ono hrvatsko, svakako trebalo biti uzeto u obzir u cijeloj Europi jer nešto što je za pola kontinenta bila mračna stvarnost totalitarne diktature ne bi trebalo relativizirati.« Ipak jasne konture filokomunizma, uparenoga s filocarizmom, vidljive su u Putinovu velikoruskom režimu. On se nedvojbeno oslanja na praksu sovjetskoga komunizma. »Ipak ne bih tomu pridavao toliku važnost. Rekao bih da okrutnost velikoruskih generala u Ukrajini danas podsjeća na sudbinu Mladića i drugova iz JNA, koji su od branitelja komunističke Jugoslavije postali perjanice velikosrpstva«, pojašnjava dr. Jareb.

<https://www.glas-koncila.hr/o-zamkama-relativiziranja-crvene-petokrake-govori-povjesnicar-dr-mario-jareb-od-kokarde-do-petokrake-od-petokrake-do-kokarde/>

ZATO VAS KLAUŠKI I NAPADA. OD NJегоVIH STE NAPRAVILI ZEČEVE

Crodex.net

Hrvatska braniteljica i sudionica obrane Vukovara, žestoko odgovorila Tomislavu Klauškom: „Prije nego što postadosmo vaši ‘šatoraši’, bijasmo hrvatski branitelji. Slobodu da nas danas ismijavate netko vam je morao izboriti.“

CRODEX.NET

KLAUŠKI, NISMO ŠATORAŠI NI TUNELAŠI – MI SMO LJUDI KOJI VAM OBRANISMO DRŽAVU U KOJOJ NAS DANAS ISMIJAVATE!

Zorica Gregurić, hrvatska braniteljica i sudionica obrane Vukovara, žestoko odgovorila Tomislavu Klauškom: „Prije nego što postadosmo vaši ‘šatoraši’, bijasmo hrvatski branitelji. Slobodu da nas danas ismijavate netko vam je morao izboriti.“

Klauški, nismo mi „šatoraši“. Nismo „tunelaši“. Nismo ni „nacionalni mitovi“ koje ćete po potrebi izvlačiti iz ladice kada vam zatreba nova meta za političko i ideološko potkusurivanje. Mi smo hrvatski branitelji! Ja sam jedna od njih.

News

TOMISLAV KLAUŠKI

Nakon šatoraša dobili smo tunelaše. Šaraju stupiće i slikaju murale, ali zato šute o Gospiću

Piše [Tomislav Klauški](#), četvrtak, 10.9.2026. u 12:34

Čitanje članka: 3 min

Zagreb: Počela sanacija požaranih murala | Foto:

Branili smo od 1991. Hrvatsku onda kada se nije znalo hoće li je sutra uopće biti. Ne pitajući tko je lijevo, tko desno, tko je čiji i kojoj stranci pripada. Damosmo mladost,

zdravlje, dijelove tijela, prijatelje i suborce. Mnogi dadosmo sve što čovjek može dati – vlastiti život.

Završih u Vukovaru... do zadnjeg dana obrane Grada. Tamo gdje se Hrvatska nije branila kolumnama, političkim dosjetkama i podrugljivim etiketama. Tamo gdje se za hrvatsku slobodu plaćalo krvlju.

Jezični resursi

I zato danas neću šutjeti!

Dok gledaš mural hrvatske ratne brigade, ti vidiš boju na zidu i zgodnu temu za novu kolumnu. Ja vidim ljude. Vidim suborce. Vidim poginule. Vidim ranjene. Vidim invalide. Vidim majke koje ostadoše bez sinova i djecu koja ostadoše bez očeva... i njihove suze.

Vidim Vukovar!

I zato ne diraj u te grbove s podsmijehom. Iza njih nisu „nacionalni mitovi“. Iza njih su stvarni ljudi, stvarne žrtve i stvarni grobovi.

Možeš kritizirati branitelje i BBB. Možeš kritizirati HDZ, Vladu, policiju i Grad Zagreb. Možeš i mene. Ali navedi čovjeka, navedi djelo i iznesi argument!

Ako je netko prekršio zakon, odgovarat će. Ako je netko ugrozio promet, odgovarat će. Ako je mural napravljen protivno zakonu, institucije će postupat.

Povijest

No zapamti grbovi hrvatskih ratnih brigada nisu vandalizam zato što se nekome politički ne sviđa ono što predstavlja.

I otkud ti pravo čitavu jednu populaciju svoditi na „šatoraše“, a mlade ljude koji obnavljaju murale hrvatskih ratnih postrojbi na „tunelaše“?

Znaš li ti tko bijahu „šatoraši“?

Među njima bijahu ljudi bez nogu. Ljudi u kolicima. Teški hrvatski ratni vojni invalidi. Ljudi koji dadoše dijelove svojih tijela za državu u kojoj ih danas tako olako takvi poput tebe pretvarate u podrugljivu imenicu. Ne moraš se slagati s njihovim prosvjedom. Ne moraš podržavati njihove zahtjeve.

Ali nemaš pravo oduzimati im dostojanstvo!

A onda si posegnuo i za Gospićem.

Nećeš, Klauški, preko Gospića nama dijeliti potvrde o domoljublju! Jesam za Liku. Jesam za Gospić. Jesam za čistu vodu, zemlju i zrak. Jesam za hitno uklanjanje opasnog otpada. Jesam za istrage i kažnjavanje svih koji prekršiše zakon i ugroziše zdravlje ljudi. Ali ne dadoh nikome pravo da opravdanu borbu ljudi za zdravlje i okoliš pretvara u političku batinu kojom će mjeriti moje ili bilo čije domoljublje. Ne doći na jedan prosvjed ne znači šutjeti o Gospiću!

I još nešto.

Ne pretvaraj ni BBB u kolektivnog političkog krivca. Među navijačima Dinama bijahu i oni koji 1991. ostaviše tribine i odoše braniti Hrvatsku. Neki se s bojišta

nikada ne vratiše. Danas neki novi mladi ljudi oslikavaju murale i čuvaju uspomenu na njih.

I to ti smeta?

Hrvatska povijest

Meni ne smeta. Meni bi smetalo da ih zaboraviše. Jer narod koji zaboravi ljude koji mu izbore slobodu vrlo brzo zaboravi i cijenu te slobode. Domovinski rat nije vlasništvo ni lijeve ni desnice.

DOMOVINSKI RAT PRIPADA HRVATSKOJ!

A mi koji ga proživjesmo ne trebamo ničiju dozvolu da pamtimo. Ne trebamo dopuštenje da poštujemo poginule. Ne trebamo dopuštenje da čuvamo grbove svojih ratnih postrojbi. Ne trebamo dopuštenje da svojoj djeci kažemo tko obrani Hrvatsku onda kada joj bijaše najteže.

I zato, Klauški, sljedeći put kada poželiš branitelje pretvoriti u zgodnu riječ za naslov kolumne, sjeti se: prije nego što postadosmo vaši „šatoraši“, bijasmo hrvatski branitelji.

Prije nego što njihove grbove proglasiste dijelom nekakvih „nacionalnih mitova“, pod tim grbovima ljudi su ratovali, krvarili i ginuli.

A prije nego što dobiste slobodu da nas danas javno ismijavate, netko vam tu slobodu izbori. Mi bijasmo među njima. I ne tražimo zahvalnost. Ali ne damo dostojanstvo! Ne damo mrtve suborce. Ne damo Vukovar. Ne damo da nam Domovinski rat pretvarate u predmet poruge i političkog obračuna. Jer previše za Hrvatsku dadosmo da bismo danas šutjeli.

Politika

NISMO ŠATORAŠI.

NISMO TUNELAŠI.

NISMO NACIONALNI MIT.

MI SMO HRVATSKI BRANITELJI!

I to ćemo vam ponoviti svaki put kada zaboravite.

Zorica Gregurić

hrvatska braniteljica i sudionica obrane Vukovara

https://crodex.net/klauski-nismo-satorasi-ni-tunelasi-mi-smo-ljudi-koji-vam-obranismo-drzavu-u-kojoj-nas-danas-ismijavate/?fbclid=IwY2xjawUUgG5wZG9mAWV4dG4DYWVtAjExAHNydGMGYXBwX2lkEDlyMjAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR6lQCpunckInU3sxUh4QItJwf381DFbK-sBiL-6XN0wsTvErp4bbQ9UogVQfA_aem_5jE2OlaSjS24fdwbsLmgbg

KOD NJIH JE SVE NAOPAKO. STO VECI ZLOCINAC TO GA SE VISE SLAVI, IZDAJNIK IM JE JUNAK, A IZDAJNIK ONAJ KOJI NIJE IZDAO...

IVICA GRANIĆ

SIN RATKA MLADIĆA I DALJE NE SILAZI S EKRANA, NJEGOVI GOVORI PRENOSE SE KAO DA JE RIJEČ O NOVOM MESIJI, VOŽDU, SPASITELJU

Na taj fenomen osvrnuo se Dragan Bursać u svojoj objavi.

Zamislimo da je njegov otac, recimo, bio dobar čovjek. Da je spašavao ljude, da nikoga nije ubio, da su autobusi s nesretnim Bošnjacima zbilja otišli na neki slobodni teritorij, da nije ubijao i razarao po Hrvatskoj, da nije bilo Srebrenice i onog 'pravac Potočari', da nije minirao branu Peruča.

U tom slučaju Mladić mlađi bio bi - nitko i ništa. Nula. Zero. Nulj. Nihil.

Nepoznata, prosječna persona. Možda bi bio predsjednik kućnog savjeta, živio bi na minus na kartici, možda bi bio neuspješni nogometaš nekog nižerazrednog kluba, možda bi bio dobar susjed ili loš vozač tramvaja u Beogradu, možda bi sadio šljive na očevom imanju u Božanovićima kod Kalinovika.

Ali, njegov otac je ratni zločinac. Čijom zaslugom su pobijeni mnogi nevini ljudi, na tisuće, to mijenja stanje stvari. Mladić mlađi stoga nema potrebe biti anoniman, to više nije opcija. Sada njegovi govori, razine vinske mušice, u Srbiji i RS-u bivaju prenošeni kao da je riječ o nobelovcu koji se upravo zahvaljuje na osvojenoj nagradi. On je i ugledni biznismen, tajkun, gost je praktički svih srpskih televizija, posluje s javnim poduzećima, partner je na mnogim projektima, popovi ga tijekom mise posebno pozdrave.

Svašta možeš tamo daleko, samo ti prije toga ćaća mora biti ratni zločinac

Franjo Čopčić

**DOK SE EUROPA DOSJETI JADU VEĆ ĆE GORITI NEBO
I ZEMLJA.....😱😱😱**

A Hrvatska? Možda neko misli da je Pupi kupljen silnim eurima kojima ga obasipa vlast u RH.....

E tu su se gadno prevarili - uči nas povjest.....

Tko ne poštuje svoju povjest, osuđen je da je ponovi..... Srećom još ima onih koji su vjerno

ZA HRVATSKI DOM I ROD SPREMNI !!!!!

DOSTA JE S POMAGANJEM SRPSKOG FAŠIZMA U RH

„SRPSKU PRAVOSLAVNU CRKVO U RH TREBA PROGLASITI PARAPOLITIČKOM ORGANIZACIJOM, PRESTATI JU FINANCIRATI IZ PRORAČUNA, ZAČEPITI PIPU, NE SRBIMA, VEĆ SVIM PUPOVČEVIM ETNOBIZNISMENIMA, SNV-U, UKLJUČUJUĆI TJEDNIK SRPSKE NOVOISTI KOJI SE STALNO RUGA DRŽAVI KOJA GA FINANCIRA, KAO I NJIHOVE TZV. KULTURNE CENTRE KOJI ĆE ZAPRAVO BITI LEGLO SVEGA ONOG ŠTO PORFIRIJER I MLADIĆ SIMBOLIZIRAJU. RADIKALNO? NE, VEĆ U SKLADU S CIVILIZIRANIM DRŽAVAMA EUROPE.“

Slobodna Dalmacija
NEDJELJA, 13. 9. 2026.

mišljenja 7

Nakon pokopa ratnog zločinca Mladića preostao nam je samo jedan potez

PATRIJARHA PORFIRIJA TREBA STAVITI U TRI RIJEČI: PERSONA NON GRATA!

K

Krični Škabrnjo, krični Nadine, krični Penkoviću u ime svih žrtava genocidnog monstruma Ratka Mladića koji je u Srbiji pokopan uz najviše vojne, crkvene i političke počasti ministara Vučićeva režima. Vučića člana Europske pučke stranke. Tko ne krične, od Škabrnje do Srebrenice, taj to odobrava. Glavna zvijezda na tom genocidnom ludilu bio je patrijarh Srpske pravoslavne crkve, notorni Porfirije koji je rekao na pokopu ovog monstruma, generala Titovog, u ime čije su masakrirani Hrvati, Dalmatinci i Škabrnji i Nadine, a finale bilo nad Bošnjacima u Srebrenici, sljedeće riječi: "General Mladić je položio život za slobodu, odbranu, i opstanak svog roda". Nakon Porfirijevog desanta na Crnu Goru, nakon što je pozvao na rušenje teritorijalne cjelovitosti BiH, na tom mrtvačkom plesu kojim su Srebrenice, Nadina i Škabrnje, ovo je potez izjava preko kojeg niti jedan čovjek bez obzira na naciju, rasu ili vjeru ne može prići. Ni ELI ni Vlada RH, ni Milanović, zato predlažem sljedeće.

Srpsku pravoslavnu crkvu u RH treba proglasiti parapoličkom organizacijom, prestati ju financirati iz proračuna, začepiti pipu, ne Srbima, već svim Pupočevim etnobilizmenima. SNV-u, uključujući tjednik srpske Novosti koji se stalno ruga državi koja ga financira, kao i njihove tzv. kulturne centre koji će zapravo biti leglo svega onog što Porfirije i Mladić simboliziraju. Radikalno? Ne, već u skladu s civiliziranim državama Europe. Evo primjer od prošlog tjedna. Lako je kritizirati a ne nuditi rješenje. Što je točno, pa ovomisl stoji na austrijski model.

Austrijski primjer

Austrijski kancelar Christian Stocker prekinuo je svoje strpljenje, ponavlja da vjera, u ovom slučaju muslimanska, kada je u potpunosti izražena u političkom projektu, ne može koegzistirati s državi.

Ovo je bio potpuno inovativan za-
nija, a sada je to ustavno postavio
predložio zakon. SPC je dio poli-
tičkog projekta, sada je to samo di-
otima nejasno. SPC je glavna poli-

ga politike "srpskog sveta", kao i ru-
ska u Ukrajini.
U razgovoru za dnevne novine "He-
ute" Stocker je naglasio razliku ko-
ja je temelj cijele inicijative: "Ako se
islam politički tumaći, on je nespo-
jiv s našom demokracijom i našim
zapadnim vrijednostima", izjavio
je 31. kolovoza.
I dodao: "Podržavamo vjersku slob-
odu, svaku među vjerama što želi
i prakticirati svoja vjera. Ali kada
se religija politički iskoristi, mo-
re religija se suprotstaviti i najvećem
odlučenošću." Formula koju je oda-
brao za naslov ove bitke je jasna:
"Stoga sam za zabranu političkog
islama ustavnim zakonom."
Eto zakon kreće, zato sam i ja za za-
branu političkog i prognocidnog
djelovanja Srpske pravoslavne cr-
kve i svih njenih satelita, medija,
kulturnih centara, episkopa, me-
dija kupljenih od Vučića koji potu-
ču ovaj glavni instrument širenja
srpskog sveta i hilidnog rata proti
Hrvatima.

Na što se odnala austrijski kance-
lar, a Austrija nije nikakva netole-
rantna zabit niti zemlja bez visoke
kulture i tolerancije? Na jedan iznim-
no danas aktualan zakon iz Au-
strogarske, povod mu je bila Bo-
sna, gdje je Mladić počinio genocid,
pa podjeka.

"Teologija simfonija"

Islam je službeno priznata religi-
ja u Austriji od 1912. godine, kada
je car Franjo Josip potpisao tako-
zvani "Islamgesetz", zakon o isla-
mu donesen nakon aneksije Bosne
i Hercegovine. Grof Karl Starhgh
je u lipnju 1909. godine predstavio
zakon koji će tri godine kasnije po-
stati zakon: mjeru namijenjenu za
oprtiti 600.000 sunitskih mu-
slimana hanefijskog obreda koji su
postali dio Carstva aneksijom
Bosne. Ovaj zakon priznao je mu-
slimane kao vjersku (i) zajednicu
prema temeljnom zakonu iz 1867.
godine, jamčeći unutarnju samo-
pravu, omogućujući ostvarenje lokal-
nih zajednica i zaklada za vjerske
i dobrovoljne svrhe te poučavanje
islamske vjere, uključujući vjero-
učje, pod uvjetom da ih je ovla-
štilo nadležno ministarstvo. No
Austroaurska je jasno rekla, ako
se religija stavi u funkciju politike
i podriva temelje države, e onda-
napolje iz države – šust!
Ovo je bio potpuno inovativan za-
nimanje kao vjersku (i) zajednicu
izjavila danas.
Što mi može biti rupa u ovoj argu-
mentacije da nakon Mladićevog

grotesknog sprovoda da se ne na-
pravilo što će Austrijanci napra-
viti političkom islamu, prvi puta
kada su prije osam godina iz Au-
strije potjerali 60 imama i zatvorili
njihove centre, kao ove srpske kao
kulture što se otvaraju?

Rupa u mojoj argumentaciji mo-
že biti da je SPC krišćanska, a ne
islamska vjerska zajednica. Na
prvi pogled točno, no samo za ne-
znalice. Bit političkog islama, kao
i ruskog i srpskog pravoslavnog
kršćanstva je "teologija simfonija"
koja kaže da su crkva, vjerska
zajednica i politika jedno (ezarop-
opizami, da nisu odvojene već
imaju isti cilj, širenje srpskog tru-
skog svijeta. Zato je francuski filo-
zof i teolog Jacques Ellul još 1984.
u djelu "La subversion du christia-
nisme" skovao izraz "islamizirano
kršćanstvo", misleći na to ka-
da kršćanstvo preuzme islamsku
paradigmu u kojoj su religija i po-
litika jedno, ono nije kršćanstvo.

To je upravo pravoslavna teolo-
gija simfonije, islamizirano kr-
šćanstvo. Jer pravo kršćanstvo je
suprotno islamu, ono je radikal-
no antipolitičko – religio spasenja.
Zato je ovaj Mladićev sprovod uz
najviše srpskopravoslavne i dr-
žavne počasti definitivna točka
preko koje se ne smije prići Ni
ELI, pa ni RH koja takve financira,
pa je na sprovodu falila samo Nina
Obuljen da ta Mladićeva srpska
svadba postane i projekt HAV-a.
A na Mladićevu sprovodu bio je
Porfirijev nasljednik u Zagrebu
Kirilo Bogojević! Trebate li još
argumenta?
Evo, nemojte se čuditi, kako reče
Nenad Čanak, ako Ratka Mladića

Suza za
Mladića? A uz
Porfirija na
sprovodu bio
je i Porfirijev
nasljednik u
Zagrebu Kirilo
Bogojević!
AFP

proglase svecem Srpske pravoslav-
ne crkve, jer im je kalendar propu-
zločinaca, asvetica, pa je inicijativa
za proglašenje Ratka Mladića sve-
tim već stigla proglašenom na sam-
dan Mladićeva sprovoda od strane
mitropolita budimljansko-ni-
kiškog Metodija, koji je izrekao
dok je u Preskom manastiru služio
"pomen novogredavljenom slugi
Božjem (7) generala Ratku Mla-
diću". Prije će Mladić postati sve-
tac nego Stepinac, kako stvari sto-
je. Hrvatski biskupi, zašto šutite?
Ugledajte se na Austriju i, još bolje
na Austroaursku! Car Franjo Josip
dona je "Islamgesetz", a ove Porfi-
rije i Pupočeve treba riješiti jed-
nostavno i donijeti "Porfirije i SNV
Gesetz", pa nek' pokopaju Mladiće
kukin boze, ali zbog Škabrnje, Na-
dine, Srebrenice za naše pare više
ne može! Sad je dosta, li se sudio-
nici u ovom što SPC, SNV i Mladić
simboliziraju, li nekažnjavanjem
sudjeluje – isprike nema!

Oleta crkva u Karinu

Osim ako niste prikriveno Možemo
kao Obuljenka, vito – može? Obu-
ljenka koja je dovezila da se dra-
gali stare vjerske arhitekture iz 12
stoletja, crkva svetog Marka u Ka-
rimu upale, ne osobito, u vlasništvo
Srpske pravoslavne crkve i još im
da desetine tisuća eura!
Ako ne poduzmu kao Austrijan-
ci nešto, onda nam nije problem
ni Porfirije, ni Pupočev, ni SNV ni
Mladić, već veleizdajnička hrvat-
ska politika koja zapravo financira
– srpski i veći projekt SANU i ko-
jem je glavna udarna igla, od Crne
Gore do Hrvatske upravo Porfi-
rijeva Srpska pravoslavna crkva! •

Srpsku
pravoslavnu
crkvu u RH
treba proglasiti
parapoličkom
organizacijom,
prestati ju
financirati iz
proračuna,
začepiti pipu,
ne Srbima, već
svim Pupočevim
etnobilizmenima,
SNV-u, uključujući
tjednik srpske
Novosti koji se
stalno ruga državi
koja ga financira,
kao i njihove
tzv. kulturne
centre koji će
zapravo biti leglo
svega onog što
Porfirije i Mladić
simboliziraju

Jeronim Kraljić

Potpisujem svaku riječ uvaženog autora!

Šola je u današnjem Večernjem listu napisao ono što svi vidimo, a Plenkovićeve Vlada uporno ignorira.

Ovaj povijesni trenutak porfirijanskog samorazotkrivanja mora biti okidač za reakciju.

Ako nakon ovoga i najvećoj budali u Hrvatskoj stvari nisu konačno jasne, onda nam stvarno nema spasa.

Ovo javno skidanje maski ne smije proći bez reakcije (ne pozivam na nasilje!).

Šola je pogodio točno u sridu i ogolio sustav do kosti!

NISU PROBLEM SAMO PUPOVAC I „NOVOSTI“ – PROBLEM JE I HRVATSKA KOJA IH FINANCIRA

Dok se javnost ljuti na provokacije i političke poruke, autor pita tko zapravo omogućuje sustav u kojem manjinske institucije rastu, a hrvatski braniteljski i domoljubni projekti teško dolaze do potpore.

K.F./PHB

11. 9. 2026.

Ilustracija uz autorsku kolumnu o Miloradu Pupovcu, tjedniku „Novosti“, političkom predstavljanju i financiranju manjinskih institucija u Hrvatskoj Foto: Ilustracija / PHB / generirano uz pomoć umjetne inteligencije

U novoj autorskoj kolumni Mladen Pavković osvrće se na djelovanje Milorada Pupovca, tjednika „Novosti“ i financiranje manjinskih institucija u Hrvatskoj. Pritom postavlja pitanje odgovornosti hrvatske politike i državnih institucija za sustav koji, prema njegovu mišljenju, omogućuje sve veći politički i društveni utjecaj onih koje javnost često kritizira.

Često se opravdano ljutimo na srpski tjednik Novosti, glasilo koje redovito prenosi laži, poluistine i pamflete na račun hrvatske države i hrvatskih branitelja. Mnogi s pravom poručuju da bi ga trebalo ukinuti – i trebalo bi. Ljutimo se i na sve provokacije, gluposti i bedastoće kontroverznog politika Milorada Pupovca i njegovih kompanjona. Međutim, koliko god se mi na njih ljutili, oni su iz godine u godinu sve jači, glasniji i "značajniji".

Hrvatska nema ni jedan pošten kulturni centar, a oni će ih uskoro imati četrdesetak. Kod nas jedva prolaze knjige i filmovi vezani uz hrvatski obrambeni Domovinski rat i hrvatske junake, a oni imaju toliko sredstava da svoja izdanja i prevode. Naša je ljutnja očito slaba i površna, a stvarnost prolazi ispod radara većine. Naime, sve što

manjinske strukture u Hrvatskoj rade – financira sama Hrvatska. Mi sami plaćamo i te tri sigurne srpske ruke u Hrvatskom saboru.

Pa tko je onda kriv? Jesu li nam krivi oni Srbi koji su prihvatili Hrvatsku kao svoju domovinu i koji s ovakvom politikom nemaju ništa, ili smo krivi sami sebi? U Hrvatskom saboru nema tri zastupnika koji bi dostojno predstavljali naše iseljenike i građane u svijetu, ali mjesta za "tri Pupovca" uvijek ima. Ključni problem nije u onima koji uzimaju, nego u onima koji im to bezuvjetno daju.

Mladen Pavković

https://portal.braniteljski-forum.com/blog/kolumne/nisu-problem-samo-pupovac-i-novosti-problem-je-i-hrvatska-koja-ih-financira?fbclid=IwY2xjawUTJM5wZG9mAWV4dG4DYWVtAjExAHNydGMGYXBwX2lkEDlYmJAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR4osCb-idT1e6zsVn068q2GL883N7m3v98SGQWadWt8TsfZswWQFgMmufunwA_aem_tUA8qvIx27d10YT7ISQyFQ
https://bezcenzure.hr/branitelji/tko-nam-je-kriv-sto-financiramo-vlastito-ponizenje/?fbclid=IwY2xjawUTJt9wZG9mAWV4dG4DYWVtAjEwAHNydGMGYXBwX2lkEDlYmJAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR5CMhBUjyAAgv08M6n_hTReTsBGmQDhoYy0H4Jj71QPgEwh3L-WEF8w3cmhNA_aem_vrAZgZGdpQU_IAGyhZh1gw

SRPSKA PRAVOSLAVNA CRKVA JE OSUĐENA ZA GENOCID

Liljana Lili Benčik je sa **Ivicom Granicem** i 5 drugih

<https://pescanik.net/kisobran-patrijarha-pavla/>

Kada Srbi tvrde da SPC nije osuđena za genocid, predočite im ovaj tekst kao potvrdu da je SPC osuđena za pomaganje i poticanje na Genocid u Srebrenici!

Autor brani Patrijarha, kao da ga nisu slušali, ali istina je istina, kako je rekao sudac u čitanju presude;" fakta su fakta, a francuska se istina ne može učutkati"

Samo dva mjeseca poslije genocida u Srebrenici, njemačko Društvo za ugrožene narode (Gesellschaft für bedrohte Völker) objavilo je dokumentaciju Felicitas Roder i Tillmana Zülcha pod naslovom 'Za jedinstvo svih srpskih zemalja – Srpska pravoslavna crkva podupire genocid nad bosanskim muslimanima', rujan 1995. godine, iz koje je vrijedno citirati važnije ulomke. I to ne samo radi zadane teme nego i kao izraz čuđenja zašto to nije poznato u Vatikanu; postavlja se pitanje zašto je papa Franjo dopustio da takva Crkva suodlučuje o tome je li veliki mučenik i blaženik Alojzije Stepinac dostojan postati svecem?

„Patrijarha Pavla odveli su 1995.godine u spaljenu Foču, nazvali su je tada Srbinje, i raspisala se evropska štampa – posebno Le Mond, Figaro i Liberation u Parizu – da SPC u Bosni podržava etničko čišćenje. Navedeno je bilo i ime patrijarhovo, pa je SPC podnela tužbu u Parizu protiv tih listova. Mučno i tužno. Na suđenju u Parizu svedočili su mnogi, među njima istoričar Paul Garde i srpski vizantolog Ivan Đurić. Branio je SPC vladika Atanasije Jevtić i to tako „dobro“ da se suđenje završilo sudskom osudom SPC. Ne, kazao je sudija, fakta su fakta, a francuska se istina ne može učutkati. I tu je gorku čašu ispio pokojni patrijarh – a da li smo i svi mi sa njim, o tome je rano suditi. Jeste, stigao je da kaže i da ponovi kako neće ne veliku, nego ni najmanju Srbiju, po cenu zločina – i to će mu biti s pravom zapisano – ali ga sabrača arhijereji slušali nisu, još manje pak raspomamljene ratovođe! „ Mirko Đorđević

KIŠOBRAN PATRIJARHA PAVLA

MIRKO ĐORĐEVIĆ

21/11/2009

Sahrana patrijarha Pavla podignuta je na nivo državne sahrane – i ne zna se ko je tu više bio zbunjen. Išlo je to na trenutke na državnoj strani do neukusa koji ovaj, lično skroman, čovek nije zaslužio. A još će dosta vremena proći dok se svi ne budu sabrali od „šamara“ koji im je pokojnik zadao. Svima nama. Nije izabrao kriptu u Sabornoj crkvi za svoj večni dom, ni mermernu grobnicu u hramu sv. Save na Vračaru, ne, otišao je na malo crkveno groblje u Rakovici. Iskoristio je svoje pravo izbora znajući šta i država i crkva od njega očekuju. I to je neka poruka, od mnogih koje već mnogi čitaju različito. Kako god ga istoričari budu ocenjivali, za ovaj „bum“ oko sahrane, barem za to, pokojnik nije kriv.

U novinama pak čega sve nema – detalji banalni, ali i oni sa porukom. Znamo da honorar od svojih knjiga ostavlja Crkvi, da je stari budilnik zaveštao unuku, ali ne znamo još kome je zaveštao svoj stari kišobran. Godinama se viđao na ulicama sa tim starinskim kišobranom. Budilnik je njega budio za jutrenje, ali nije uspevao da probudi sabraču arhijereje. I sada na sahrani, ko sve nije bio pod kišobranom njegovim – i ko sve godinama pod njim stajao nije. Naravno, ne pod onim starim, već pod onim koji se podrazumeva za ono vlasti koliko je imao među sabračom arhijerejima u Sinodu i Saboru. I tu je sva muka njegova, možda i udes njegove misije tokom dvadesetak godina na čelu SPC.

Došla je sada da potraži utehu nad odrom i sama „kosovka đevojka“ B. Plavšić, koja je – sa ratovođaма Karadžićem i Mladićem – dobar deo Bosne posejala grobovima. U mučnim godinama raspada države – sa zločinima koji su užasnuli svet – pokojni patrijarh se nije baš snalazio. Izgovarao je opomene – ne da nije – ali sabrača arhijereji, barem dobar deo među njima, nisu krili svoje ratne ciljeve. Ne, ne Isusu mira i pravde, već balkanskom bogu Marsu do crne zemlje su se klanjali. I druge su vodili, i sve nas do ambisa iz kojeg još izašli nismo. I skoro nećemo.

Stotine hiljada nevino ubijenih ne daju mira, i zovu na neka prisećanja. Možda to i treba tako da bude – čeka nas ocena lika i dela ovog pokojnika. Ovi što mu već sada ispisuju hagiografije – neukusno politički intonirane, boje se tog prisećanja. Ovi što već viču santo subito – odmah svetac – nisu iskreni. I ne zna se da li ih je više neiskrenih u društvu ili u crkvi. A manipulisali su sa patrijarhom svi – od Miloševića do Koštunice; a on se nije umeo snaći i mnogu je gorku čašu ispio, a da nije uspevao da makar neku otkloni.

Ponudili su mu da da blanko potpis Miloševiću *da može da zastupa sve Srbe ma gde oni bili*. I on je potpisao zelenim mastilom i onda – sabrača su zatražila da potpis javno povuče, i on ga je povukao. Poniženje je to, i treba ga podneti. Nad njegovim odrom zvaničnici se sada boje da se prisete i svoje i njegove uloge. A tajne nema, sve je zabeleženo, sve je objavljeno.

Dosudili su i njemu i crkvi političku ulogu. I on se nije snašao – daleke 1991. potpisao je pismo lordu Karingtonu da svi Srbi *moraju ući pod zajednički krov sa Srbijom i*

svim srpskim krajinama. To je bio početak sunovrata. Jeste on blagoslovio i Karadžića i Mladića – ne na zlo – ali su oni pod njegovim kišobranom sejali zlo i smrt. I danas nad odrom ima mnogo onih koji su činili zlo, i ritualnim besedama se neće pokriti ničija krivica, ni njegova ni svakog od nas. Ne, nije patrijarh Pavle dao blagoslov o. Gavrilu kod Trnova da činodejstvuje – ne, daleko od toga – a o. Gavrilu je pod epitrahiljem blagoslovio Škorpione koji su streljali one jadne bosanske, bosonoge dečake. Ne, nije o. Gavrilu patrijarh blagoslovio, ali ga nije – a trebalo je – izopštio iz vere i odlučio od crkve. Dugačka je hronika i njegovih i naših lutanja i svi je znamo. Da je on imao dobre namere, u to ne sumnjamo, ali da su sabrača u Sinodu imali svoje namere, i u to se ne može sumnjati.

I zastanimo tu nad još jednom gorkom čašom: odveli su ga bili 1995. u spaljenu Foču – nazvali su je tada Srbije – i raspisala se bila evropska štampa – posebno Le Mond, Figaro i Liberation u Parizu – da SPC u Bosni podržava etničko čišćenje. Navedeno je bilo i ime patrijarhovo, i onda je SPC podnela tužbu u Parizu protiv tih listova. Mučno i tužno. Na suđenju u Parizu svedočili su mnogi – istoričar Paul Garde i srpski vizantolog Ivan Đurić. Branio je SPC vladika Atanasije Jevtić i to tako „dobro“ da se suđenje završilo sudskom osudom SPC. Ne, kazao je sudija, fakta su fakta, *a francuska se istina ne može učutkati.* I tu je gorku čašu ispio pokojni patrijarh – a da li smo i svi mi sa njim, o tome je rano suditi. Jeste, stigao je da kaže i da ponovi kako neće *ne veliku, nego ni najmanju Srbiju, po cenu zločina* – i to će mu biti s pravom zapisano – ali ga sabrača arhijereji slušali nisu, još manje pak raspomamljene ratovođe. I tu smo sada, gde smo. Opomenama je otvorio put pokajanja – ali uspeo nije – a taj je put pred nama: pod pepelom onih koji su stradali u Srebrenici stoje i mnogi epitrahilji i mnoge epolete generala. Neko mora da podvuče crtu ispod prošlosti, a kajati se imaju i zbog čega i pojedinci i SPC i država Srbija. O pokojnicima se – tako kažu ne govori loše – ali se najbolje govori kada se govori istina. *Poznajite istinu i istina će vas osloboditi,* reči su iz jevanđelja Isusovog.

Sve ostalo – uz ovu borbu za mesto pod kišobranom *sveca koji hoda među nama* – najvećim delom je obično licemerje.

Zapisi iz palanke

Pešćanik.net, 21.11.2009.

Biografija

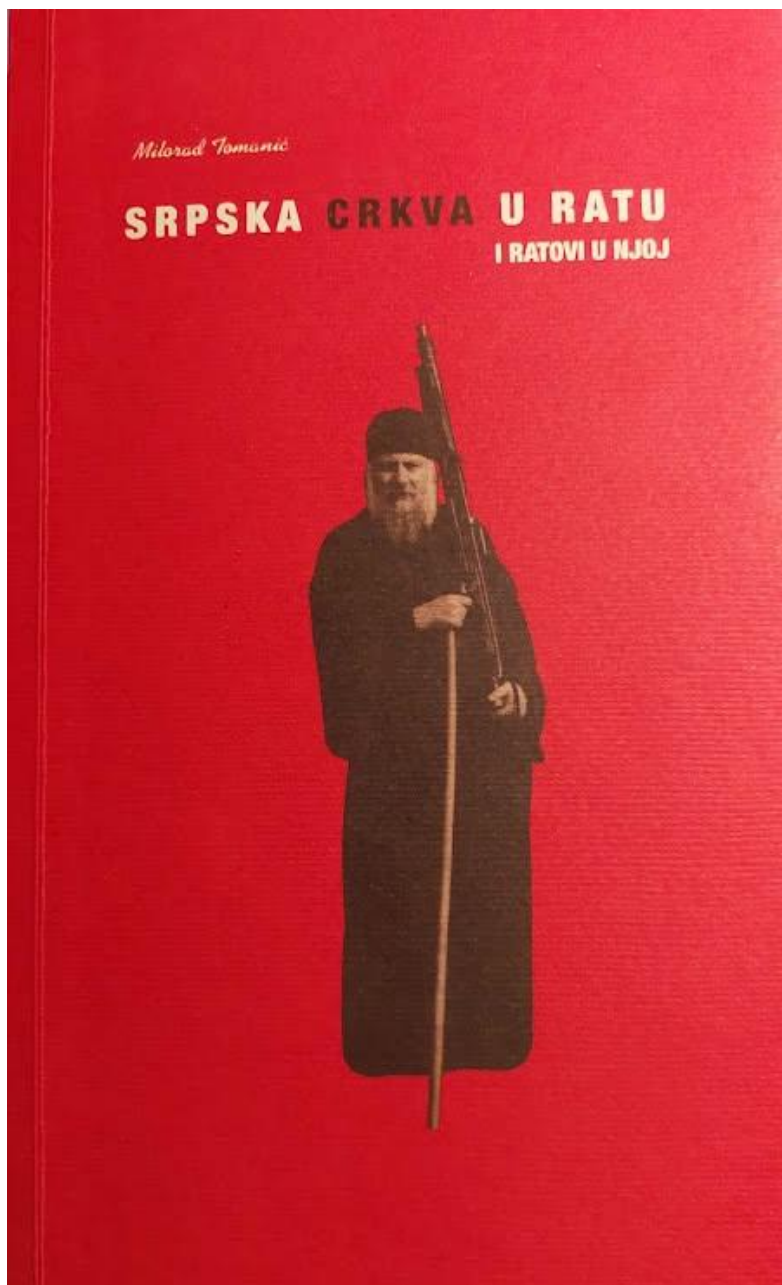

Mirko Đorđević (1938-2014), objavio veliki broj knjiga: Osmeh boginje Klio 1986, Znaci vremena 1998, Sloboda i spas – hrišćanski personalizam 1999, La voix d'une autre Serbia, Pariz 1999, Legenda o trulom Zapadu 2001, Sjaj i beda utopije 2006, Kišobran patrijarha Pavla 2010, Balkanska lađa u oluji 2010, Oslobođenje i spasenje 2012, Pendrek i prašina 2013, Negativna svetosavska paralipomena 2015. Saradivao sa međunarodnim stručnim časopisima, priredio mnoge knjige, prevodio sa ruskog i francuskog. Redovni saradnik časopisa Republika i portala Autonomija i Pešćanik. Bio je član Foruma pisaca, PEN kluba, član Saveta Nezavisnog društva

novinara Vojvodine i dobitnik nagrada: Konstantin Obradović 2007, Dušan Bogavac 2008, Vukove povelje 2008. i Nagrade za toleranciju među narodima Vojvodine 2009.

Liljana Lili Benčik je sa **Ivicom Granicem** i 4 drugih

**MILORAD TOMANIĆ: “SRPSKA CRKVA U RATU I
RATOVI U NJOJ”**

Knjiga tiskana 2020, u svega 1 000 primjeraka.

Naknadna izdanja možete nabaviti preko interneta za 16,74 eura.

Autorove analize uvijek se temelje na neospornim povijesnim činjicama , za njih navodi izvore, najčešće u obliku službenih stavova redovnih i izvanrednih zasjedanja Arhijerejskog sinoda SPC, izjava i djelovanja patrijarha Pavla, a posebno četiri "justinovca" (Atanasija Jevtića, Amfilohija Radovića, Artemija Radosavljevića i Irineja Bulovića).

Srpska crkva dugoročno se pripremala za raspad Jugoslavije. Trebalo je ostvariti „ novi srpski poredak“ ili Veliku Srbiju sastavljenu od „avnojevske“ Srbije, Crne Gore i s njima „ anšlusiranih“ dijelova drugih republika bivše SFRJ.

Tomanić objašnjava kako je krenulo zlo. „... Trebalo je uložiti veliki napor da se Srbi uvere u ispravnost svega onoga što su neki pripadnici njihovog roda činili tokom ratnih 90-ih godina. Trebalo je srpski narod ubediti da je uvek vodio odbrambene i pravedne ratove koje su uvek započinjali oni drugi. Nije bilo nimalo lako navesti jednog običnog, prosečnog čovjeka da iz mirnog porodičnog života ode na ratište i počne da ubija. I da još poveruje da je sravnjivanje Vukovara sa zemljom i držanje Sarajeva u opsadi više od hiljadu dana bogougodno delo srpskih pravednika. Za sve to bila je neophodna dobro razrađena ideologija.

Prvo nastupa intelektualna elita, potruđi se da u narodu „provre krvca“ koristeći pri tom mitove, bajke, epske pjesme, ili drugim riječima lažima i poluistinama izazove reakciju u oružju. (ubojstva srpske dece, klanja, vađenja očiju, silovanja, masakriranja, genocid, preko dva milijuna ubijenih Srba...)Tada nastupa nasilje, uz dosta muke, krvi i bola, trebala bi se izroditi nacionalna država . Bez ovih psihofizičkih priprema koje je srpski narod prošao 80-tih , devedesete ne bi bile ispunjene zvjerstvima i rušenjima, stradanjima i patnjama srpskog i drugih naroda sa prostora bivše SFRJ.

„Kosovska tragedija“i čuveni odlazak Slobodana Miloševića u Kosovo polje 27. ožujka 1987. godine- „Ovaj narod niko ne sme da bije“ podržali su SPC, a naročito mitropolit Amfilohije i vladika Atanasije Jevtić, koji je svojom knjigom „ Od Kosova do Jadovna“ 1984.godine, pokrenuo problem Srba na Kosovu i problem ustaškog genocida (???) nad srpskim stanovništvom u NDH.

Popularnost koju je stekao pričom o genocidu i kosovskom zavjetu, početkom 90-tih vladika Atanasije Jevtić je podigao na svjetski nivo. Strpljivim, upornim i temeljitim radom tijekom 80-tih godina, postigli su fantastične rezultate. Pravoslavno svećenstvo pokazalo je izuzetnu sposobnost za dugoročno planiranje. Prva decenija rada na ostvarenju “novog srpskog poretka“ uspješno je završena. Psi rata bili su raspomamljeni. Udruženje književnika Srbije, SANU i SPC režeći, iskeženih zuba, trgali su lance kojima su bili vezani .

Kao što se sve vrijeme i očekivalo. Početak 90-tih značio je prelazak na ostvarenje druge faze plana zvanog „novi srpski poredak“ Psi rata napokon su pušteni sa lanca i krenuli su u čerečenje plijena, Vukovar, Sarajevo, Srebrenica najpoznatije su i najveće žrtve tih deset godina nahuškanih zvijeri.

Patrijarh srpski iz devetog kruga

Za „istorijske dane“ koji su bili pred srpskim narodom i srpskom državom, Srpskoj pravoslavnoj crkvi bio je potreban zdrav poglavar koji će je povesti putem uspjeha i

spasenja. Iz tog razloga smrt aktualnog patrijarha nije se više mogla čekati. Srpskim episkopima se žurilo. Smjenom patrijarha Germana sa scene je otišao duhovni pastir koji je na prijestolju svetog Save proveo pune 32 godine (1958-1990)

Dakle, u decembru 1990.godine, srpski nacionalni brod je dobio svog novog duhovnog kormilara u ličnosti patrijarha Pavla. Vikarni episkop moravički Irinej Bulović izabran je za episkopa bačkog. Dotadašnjeg episkopa banatskog Amfilohija Radovića, Sabor je izabrao za mitropolita crnogorsko-primorskog.

Slijedeće godine, na redovnom zasjedanju Sabora održanom u maju 1991.godine izabrani su da upotpune ekipu: Arhimandrit Artemije Radosavljević, nastojatelj manastira Crna Reka, izabran je za episkopa raško-prizrenskog, a arhimandrit Atanasije Jeftić, dekan Bogoslovnog fakulteta u Beogradu, izabran je za episkopa banatskog.

Njih četvorica, uz patrijarha Pavla, predstavljali su „idejni sinod“ Srpske pravoslavne crkve koji je tijekom 90-tih godina predvodio srpsko pravoslavno stado.

Kada, koga, zašto i kako treba da ubije pravoslavni Srbin

Kada treba ubijati– Odgovor na ovo pitanje je najlakši, jer nam ga je dao sam Atanasije Veliki, i glasi u ratu. Ubistva počinjena u ratu nisu uzimana za grijeh ni sveštenim licima kojima je po kanonima pravoslavlja takvo nešto izričito zabranjeno. I ne samo to, mnogi od sveštenika ratnika proglašeni su i za svece. Pojedinci, kojima ubijanje ni od ranije nije bilo strano, zbog učešća u ratu i borbe za “nacionalne interese” često su od kriminalaca postajali nacionalni heroji. Željko Ražnatović Arkan je najbolji primer za to. Vladika Atanasije Jevtić je za Arkana jednom prilikom rekao: “Znam ko je Arkan bio: ali on je sada junak i to treba da bude.”

Koga treba ubijati – Odgovor je jednostavan i može se izraziti u samo jednoj riječi – Nesrbe (tj. sve one koji nisu Srbi, ali prvenstveno Hrvate, Muslimane i Siptare). Zbog takvog ponašanja srpskih episkopa neki su komentarisali da redosljed riječi u nazivu “Srpska pravoslavna crkva” u potpunosti odslikava red vrijednosti koji vlada u SPC, tj. da je na prvom mjestu Srpstvo, potom pravoslavlje, a tek na kraju, ukoliko za njega ostane nešto mjesta, hrišćanstvo

Zašto treba ubijati– Za spas sopstvenog života i imovine, pravoslavni kanoni ne preporučuju ubijanje, čak ga i kažnjavaju, ali u borbi protiv “polumjeseca, islamskog agresivnog” (Atanasije Jevtić), “za krst časni i slobodu zlatnu”, za “Veliku Srbiju” i za “spas krsta sa tri prsta” nesumnjivo je trebalo ubijati. Interesi Srpske crkve, srpske države i srpskog naroda (onakvi kakvim ih tumači SPC) bili su jedini razlozi zbog kojih je pravoslavni Srbin mogao “zakonito” da ubija i da pri tome ne strepi od Sudnjega dana.

Kako treba da ubije pravoslavni Srbin– Precizan odgovor na ovo pitanje daje patrijarh Pavle: “Ni prema neprijatelju ne smijemo postupati nečovječno. Ako on bude uhvaćen, bezdušno ga mučiti i masakrirati, to ni po koju cijenu. Pogotovu nedužne žene, starce i djecu. Ondje gdje se tako” ne postupa, tu nema ni čovjeka ni junaka. Tu je na djelu zločinac koji junak nikada nije bio niti će biti. A zločinci i zločinstvo nikada ne mogu donijeti dobro nikome, ni sebi, ni svome narodu, nego samo beskonačnu sramotu i nesreću.”

Da li je rat koji su Srbi vodili protiv skoro svih u bivšoj SFRJ, a potom protiv skoro svih u svijetu, zaista bio “odbramben i oslobodilački”? Da li se srpski vojnik borio “viteški i časno”? Da li je “bezdušno mučio i masakrirao” one koje bi uhvatio, ili se

ponašao "humanije. I konačno, jesu li ljudi "bogate prošlosti", koje su pojedini episkopi SPC proglašavali junacima, krstili njihove paravojne formacije i koristili ih kao svoje lično obezbeđenje, mogli donijeti Srbima i Srbiji ikakvog dobra? Odgovor se sam nameće. Je li to kršćanska crkva, koja treba propovijedati evanđelje!? Isti se odgovor sam nameće!

IVICA GRANIC**APOLOGETI BROZ TITA I APOLOGETI RATKA MLADIĆA**

Nije teško uočiti dvostruki standard. Ratko Mladić je osuđen pred Međunarodnim tribunalom za genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine. Slaviti ga kao heroja znači slaviti čovjeka koji je osuđen za masovno ubijanje civila.

Josip Broz Tito, kao ni Hitler ili Staljin, nije nikada suđen, bio je saveznik Zapada nakon raskida sa Staljinom, i desetljećima je imao status državnika. Ali, brišu li te činjenice ono što se dogodilo 1944–1945. i u prvim poslijeratnim godinama. Masovne likvidacije zarobljenika, Bleiburg i Križni put, obračun s četnicima, ustašama, slovenskim domobrancima, njemačkom manjinom i političkim protivnicima.

Procjene broja ubijenih bez suđenja kreću se od sto do dvjesto tisuća, ovisno o izvoru i metodi. Tito je kao vrhovni zapovjednik i stvarni vladar imao i moć i odgovornost za taj sustav.

Mladićev slučaj ima međunarodnu presudu i relativno svježije dokaze, Titov slučaj je desetljećima bio tabu, pa potom politički instrument. U dijelu ljevice i u nekim republikama bivše Jugoslavije Tito i dalje funkcionira kao simbol 'bratstva i jedinstva' i antifašizma, pa se zločini njegova režima relativiziraju ili prešućuju.

Oba obrasca su isti mehanizam, 'naši' zločini su kontekst, 'njihovi' su suština.

Ako je suludo slaviti osuđenog ratnog zločinca, onda je jednako suludo slaviti vođu režima koji je nakon rata masovno streljao zarobljenike i protivnike. Hipokrizija postoji na obje strane. Jedina dosljedna pozicija je da se zločini zovu zločinima, bez obzira tko ih je počinio i u koje ime.

U konačnici, Ratko Mladić je nešto poput blage kamilice u odnosu na svo zlo počinjeno od strane jugoslavenskog diktatora i zločinaca pod njegovom kontrolom, tu dvojbe nema. Svi oni koji osuđuju zločinca Mladića, a istodobno slave Broz Tita, bi trebali stati pred ogledalo i zapitati se 'jesmo li mi normalni'.

<https://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/63146-apologeti-josipa-broz-tita-i-apologeti-ratka-mladica>

MOGLA BI AKO GAZDE NE ODLUČE DRUGAČIJE

VANJSKA POLITIKA

**JANDROKOVIĆ: HRVATSKA BI SRBIJI MOGLA
USKRATITI PODRŠKU ZA PREGOVORE S EU**

11/09/2026

Predsjednik Sabora Gordan Jandroković izjavio je u petak da Srbija neće moći računati na hrvatsku potporu za nastavak pregovora i članstvo u Europskoj uniji oстане li na političkom putu kakav je pokazala na pogrebu ratnog zločinca Ratka Mladića, priopćeno je iz Sabora.

Jandroković je u petak primio izvršnu potpredsjednicu Europske komisije za čistu, pravednu i konkurentnu tranziciju Teresu Riberu i izvijestio je o situaciju vezanoj za nedavni pogreb Ratka Mladića, koji je održan uz potporu državnih institucija Srbije.

đ**Jandroković: Srbija ne može računati na hrvatsku potporu**

U saborskom priopćenju sa sastanka navodi se da je Jandroković takav ispraćaj osuđenog ratnog zločinca ocijenio potpuno neprihvatljivim i suprotnim europskim vrijednostima.

“Ukoliko Srbija oстане na tom političkom putu, ne samo da ne može računati na hrvatsku potporu članstvu u Europskoj uniji, nego niti na podršku nastavku pregovora o članstvu”, kazao je.

Istaknuo je da o tome postoji značajna razina suglasnosti među strankama zastupljenima u hrvatskom parlamentu i dodao kako aktualna atmosfera u Srbiji i tamošnja politička retorika mnoge podsjećaju na devedesete godine prošlog stoljeća. “Takva Srbija predstavlja ozbiljnu prijetnju sigurnosti i stabilnosti jugoistoka Europe”, zaključio je predsjednik Hrvatskoga sabora.

Razgovarali i o otpadu u Gospiću

Vezano uz situaciju s otpadom u Gospiću i veliku štetu koja je time učinjena građanima Like i hrvatskom okolišu, sugovornici su zajednički ocijenili da je nužno jačati nacionalne i europske kapacitete kako bi se spriječilo bilo kakvo nanošenje štete prirodi i zdravlju građana.

Pritom treba imati u vidu kako su kriminalne organizacije koje djeluju u ovom području evidentno izuzetno umrežene i na transnacionalnoj razini, dodala je izvršna potpredsjednica Europske komisije, navodi se u priopćenju.

Hrvatska pridonosi europskoj energetske sigurnosti

Govoreći o jačanju europske konkurentnosti, Jandroković iznimno važnom ocijenio je dostupnost energenata i pouzdanost energetskih dobavnih pravaca.

Dodao je kako Hrvatska vrlo konkretno pridonosi europskoj energetske sigurnosti i diversifikaciji putem LNG terminala na otoku Krku i Jadranskog naftovoda (JANAF). Diversifikacija izvora energije i konkretna nastojanja u smjeru daljnje dekarbonizacije moraju biti sastavni dio zajedničkih europskih napora usmjerenih na jačanje konkurentnosti, složili su se sugovornici, kaže se u priopćenju.

(Hina)

<https://kamenjar.com/jandrokovic-hrvatska-bi-srbiji-mogla-uskratiti-podrsku-za-pregovore-s-eu/>

PROBLEM JE ŠTO TO PODRŽAVAJU MNOGI U RH

Foto: fah

POSEBNO IM SMETA HOS

SRPSKI REVIZIONIZAM: SLAVE RATNOG ZLOČINCA,
A HRVATSKU OPTUŽUJU ZA ZLOČINE

11. rujna 2026.

Magdalena Bilkić Barić

Srbija se u ponedjeljak oprostila od ratnog zločinca **Ratka Mladića**. Pokopali su ga uz državne i vojne počasti, a među okupljenim tisućama bili su i vladajući političari. Predsjednik **Aleksandar Vučić** nije prisustvovao pogrebu, ali je svemu dao zeleno svjetlo. Ne skriva da Mladića smatra herojem. Isti ti koji veličaju osuđenog ratnog zločinca, počinitelja genocida, Hrvatsku optužuju za ratne zločine, a Oluju nazivaju "etničkim čišćenjem". Posebno im smeta **HOS**, najčešće zbog pozdrava '**Za dom spremni**'.

Lijes prekriven zastavama Republike Srbije i Republike Srpske, vojska, počasna paljba, političari, tisuće ljudi... Tako se Srbija, uz blagoslov predsjednika Vučića, oprostila od Ratka Mladića, čovjeka osuđenog na doživotni zatvor za genocid u

Srebrenici, zločine protiv čovječnosti i za ratne zločine. Unatoč tomu, u Srbiji ga vide kao heroja i osloboditelja srpskog naroda.

>Tisuće slavile Mladića, a patrijarh Porfirije poručio: ‘Duboka zahvalnost i neka mu je vječni spomen’

Mladić, podsjetimo, nikada **nije odgovarao za zločine u Hrvatskoj**. Njegovo se ime povezuje s napadima i operacijama na području Šibenika, Zadra, Sinja, Kijeva, Vrlike i drugih mjesta. Najpoznatiji zločin s kojim se Mladića povezuje u Hrvatskoj jest masakr u Škabrnji.

Dok na prijestolje uzdižu ratnog zločinca, bez trunke kritičkog mišljenja o njegovim djelima, srpska vlast, mediji, ali i veliki dio naroda i akademske zajednice, krivce za Domovinski rat vide isključivo u Hrvatskoj. Srpsku agresiju vlast nikada nije priznala.

Napadi na HOS

Na tapeti srbijanskih političara i medija često se nalaze i snage HOS-a, kao i pozdrav „Za dom spremni“ koji se nalazi na HOS-ovim zastavama. **Taj pozdrav u srbijanskim izvorima veže se isključivo za ustaše i NDH**. U beogradskim izvorima HOS-ovce se optužuje za neke zločine nad Srbima, iako ništa nije dokazano niti je itko za to osuđen.

Dokumentacijski informacijski centar (DIC) – *Veritas* ove je godine objavio priopćenje o stradanju srpskih civila u Mirlovića Polju kod Drniša. Napisali su da je “diverzantsko-teroristička grupa iz sastava Hrvatske vojske (HV) “svirepo ubila sedam srpskih civila, starijih osoba”. Tvrde da je napad izvela “**ozloglašena Deveta bojna ‘Rafael vitez Boban’**. Ova jedinica Hrvatskih obrambenih snaga (HOS), nazvana je po ustaškom pukovniku i generalu iz Drugog svjetskog rata, tada je djelovala u sastavu 114. brigade HV-a”.

Posebno su spomenuli **Marka Skeju** te dodali kako svake godine u Kninu “potpuno nekažnjeno, predvodi marš svojih crnokošuljaša s ustaškim simbolima, javno uzvikujući fašistički pozdrav ‘Za dom spremni’”.

HOS također povezuju i s ubojstvima u Sijekovcu s početka 1992., a čija je pozadina puna kontroverzi. Za zločine u tom selu osuđen je Zemir Kovačević za ubojstvo dvoje civila. No svjedoci su tvrdili da su u tom sukobu sudjelovali pripadnici HOS-a predvođeni **Antom Prkačinom**, što je on više puta demantirao.

Taj se slučaj ipak, u srpskim medijima, često koristi kao izvor napada na HOS.

„Za dom spremni“ i „Sieg heil“

Trn u oku mnogim u Srbiji je i pozdrav „Za dom spremni“, a kojim se za vrijeme rata koristio HOS. Sam Vučić ga uspoređuje s nacističkim pozdravom, a posebnu ljutnju kod njega je izazvao nedavno održani koncert Marka Perkovića Thompsona u Vukovaru.

“Oni se time ponose. Jedan party, dernek, ništa posebno. Nikom ništa. ‘Za dom spremni’, što je isto što i ‘**Sieg Heil**’, samo malo gore... I onda dođe tu na granicu sa Srbijom i pjevaju pjesme ‘stići će vas naša ruka i u Srbiji’... I onda mi trebamo biti nasmijani valjda”, poručio je Vučić.

Kada je hrvatski premijer komentirao slavljenje Ratka Mladića u Srbiji i rekao da “Srbija nije izašla iz katarze i nije napravila ni jedan korak naprijed”, Vučić mu je odgovorio:

“Zato su oni napravili mnogo koraka. Nitko nikad nije pomislio da će netko **nacizam** veličati poslije 1945. godine, ali kao što vidite, kod njih je to i 2025. i 2026. i 2045.. To je jedinstven slučaj u svijetu i jedinstvena zemlja u svijetu, ali kako oni to kažu “to su domoljubne pjesme”, “Sieg heil”, ali bio je gori pozdrav od ‘Sieg heil’, a to je ‘Za dom spremni’. Čestitam im na tom patriotizmu, daleko im kuća”.

Kako srbijanske vlasti vide Domovinski rat?

Trenutačni srbijanski predsjednik **Aleksandar Vučić**, koji Mladića smatra herojem, često se osvrće na Domovinski rat. Njegov stav najbolje se vidi u odnosu prema Oluji. Za njega je to progon Srba i etničko čišćenje.

Ove godine kazao je kako je Oluja bila zločin kojega Srbi ne smiju zaboraviti i zaprijetio da “Oluje i pogroma protiv srpskog naroda više nikada neće biti”.

“Koristit će sve izraze moguće – egzodus, pogrom, progon..., ali **neće reći da je to najveće etničko čišćenje na europskom tlu od 1945. godine**“, rekao je 2023.

>Mladić pokopan u Beogradu: Tisuće ljudi na ispraćaju, Bruxelles bez izravne osude Srbije

Korak dalje u izjavama Vučić je otišao 2018. kada je rekao: “Motiv je važan isto kao zločin jer mržnja ne poznaje vrijeme. **Hitler je htio svijet bez Židova, Hrvatska je željela Hrvatsku bez Srba**”.

Za vrijeme mandata hrvatske predsjednice Kolinde Grabar Kitarović od nje je zatražio da prestane koristiti izraz “velikosrpska agresija”, jer to “nema smisla”.

Na toj su liniji bili i drugi srbijanski predsjednici i premijeri. Tek je bivši predsjednik **Boris Tadić** 2010. došao na Ovčaru i položio vijence i izrazio žaljenje, ali je također smatrao da je “Oluja je zločin koji se ne smije zaboraviti”.

>Mladić za zločine u Hrvatskoj nikad nije odgovarao: Srbija ga je do smrti nastojala izvući iz Haaga

Što je Vučić rekao o hrvatskim generalima?

Nakon smrti Ratka Mladića Vučić je oštro kritizirao Haški sud i optužio ga da je “ubio Mladića”. Tada se okomio na hrvatske generale.

“Sve one koji su sudjelovali u zločinima protiv Srba na prostorima Jugoslavije uvijek su oslobađali. **Oni koji su sudjelovali u pogromu u ‘Oluji’, od Ante Gotovine do ostalih.** Oslobođen je i Naser Orić, bez obzira na to što su imali svjedočenje da je osobno sudjelovao u ubojstvu Slobodana Ilića”, rekao je Vučić.

“Zamislite da umre Gotovina, pa se javi Ministarstvo rada i socijalne zaštite Republike Srbije. Vidite da oni nisu normalni. Osim što su nepristojni, vidite da nisu normalni. To je sve vrijeme najizravnije uplitanje u naše unutarnje stvari”, rekao je.

>Srbija oplakuje ratnog zločinca Mladića: Tvrdi da je ubijen, nazivaju ga herojem...

Općenito oslobađajuća presuda hrvatskim generalima nije dobro prihvaćena u Srbiji. Tadašnji premijer **Ivica Dačić** rekao je da će “ostaviti teške posljedice na proces pomirenja u ‘regiji’”. Kako netko od nas traži da osudimo sve zločine, a drugi mogu ne osuditi zločin prema srpskom narodu. Očito je da ova presuda ima politički predznak. Ona je imala za cilj da Hrvatsku oslobodi odgovornosti za počinjene zločine nad Srbima.”

Zanimljivu izjavu imao je tadašnji predsjednik **Tomislav Nikolić**: “Naša vlada je uhitila Mladića i odvela ga u Haag. Znam, to je bio zločin i nikada neću reći da nije. Hrvati znaju da je zločin počinjen u ‘Oluji’ strašan, da će ih gristi dok su živi, ali slave što nitko nije kažnjen za to. To je narod na pogrešnom putu, narod koji bi sada možda streljao svoje pojedince koji mu kažu – stanite, ljudi, pa to je bio zločin”.

Podsjetimo također da su nakon objave smrti Ratka Mladića mnogi političari, uključujući Vučića, i mediji tvrdili da je za njegovu smrt kriv Haški sud. Njegov pokop samo je još jednom pokazao da Srbija nije otišla nijedan korak naprijed.

https://narod.hr/eu-svijet/srpski-revizionizam-slave-ratnog-zlocinca-a-hrvatsku-optuzuju-za-zlocine?fbclid=IwY2xjawUUmgtwZG9mAWV4dG4DYWVtAjEwAHNydgMGYXBwX2lkEDlyMjAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR6eAJjW9Jy65BTpUxd1LXTyUZaonUznRQQ9iOGMC50dBkGGYCsGykM7qrFUwg_aem_yp7WDDJ46tKGNLJ4eWjADQ

Jeronim Kraljić

U KOJU SE MIŠJU RUPU SKRIO PORFIRIJEV ZAGREBAČKI ELITNI KRUŽOK?

Kamo su iščezli ti kvazi-intelektualci, politički poltroni i lažni progresivci koji su paradirali Medakovićevim izložbama, prodajući nam maglu o toleranciji?

Danas, kada treba progovoriti, od njih ni traga ni glasa.

Ponekad je muk glasniji od krika.

Ovo je taj trenutak – trenutak njihove potpune moralne kapitulacije.

Mučite i dalje..

JUGA JOJ JE UVIJEK U SRCU

Ministarstvo kulture podržalo novi festival u Zagrebu: Yugoslav Songbook jedan je od projekata

Jeronim Kraljić

Ofkors da je Obuljenka podržala.

I naravno da niti ovaj put ništa ne može proći bez 'regiona'.

A Vesnica će, eto, baš čudno da je baš ona ta pevaljka, otpjevati set listu pod nazivnikom - 'ko nas bre zavadi'

"U subotu navečer nastupiti će Vesna Pisarović s projektom "Yugoslav Songbook", posvećenom zajedničkom glazbenom nasljeđu regije."

Sasvim neočekivano, zar ne?

DAVOR VELNIĆ: ALEKSANDAR VUČIĆ – NAJBOLJI I PREDSJEDNIK SRBIJE I HRVATSKI MINISTAR VANJSKIH POSLOVA!

11. rujna 2026.

Predsjednik vlade, Andrej Plenković, ostao je za trenutak ošamućen i zbunjen, zamalo pa izdan. Trlja oči, čisti cerumen i ne može vjerovati svom vidu i sluhu. Nije siguran je li progledao ili je riječ o tek prolaznom izoštravanju političkih osjetila, jer možda se radi samo o uobičajenoj sajmišnoj predstavi Beograda koju će uskoro pokriti namjerni briselski zaborav? Sa smrću osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića i junačkim ispraćajem njegovih posmrtnih ostataka Plenkoviću je s očiju spala birokratska mrena i začuden gleda koliko Srbi i Srbijanci, Republika Srbija, „*vascela srpska nejač*“ čvrsto stoji iza lika i nedjela Ratka Mladića, tj. iza svih srpsko-srbijanskih zločina ne samo nakon 1991. već svih programskih zločina počinjenih u prošlosti – piše u Hrvatskom tjedniku Davor Velnić pa nastavlja:

Plenković to nikad prije nije želio vidjeti...

Plenković to nikad prije nije želio vidjeti i s tim je istim Srbima preko Milorada Pupovca skladno dijelio vlast u Republici Hrvatskoj. On je ta ista osoba koja je, na

primjer, 6. siječnja 2023. na prijemu SNV-a u Zagrebu povodom proslave pravoslavnog Božića s osmjehom na licu lomila pogaču i gle vraga... u česnici pronašla „zlatni novčić“ (kovanicu od 50 centi s likom Nikole Tesle). To ozračje slavlja i zadovoljstva moglo bi se opisati: „tutto rose e fiori“, a ozarena lica nazočnih slavodobitno se pitaju „’ko nas bre rastavi?“. Nije to bila samo puka građanska uglađenost i diplomatski protokol, nego teško sakrivena Plenkovićeva zaslijepljenost Socijalističkom Republikom Hrvatskom s dva konstitutivna naroda i fascinacija proširenjem EU-a sa Srbijom kao stalnom članicom. I eto nas opet zajedno! Međutim, sada se Plenković osjeća zatečen, ponešto prevaren i zajedno s briselskim *čatima* prijeti da se Srbiji izbrišu sva pristupna poglavlja te da se kao ponavljač ona treba „vratiti u prvi razred“, jer ovakvoj Srbiji nema ulaza u Europsku uniju. Uskoro kroz koji dan vidjeti ćemo koliko su te prijetnje skromne istisnine, a Plenkovićeva srditost hinjena.

Dakle Ratko Mladić umro je da bi Andrej Plenković (za trenutak?) progledao i pred kamerama se zgrozio. Za njega i njegove europske birokrate doček Mladićevih posmrtnih ostataka u Beogradu i nimalo umiveni državni pokop opipljiv su dokaz da se Srbi nisu pokajali za zločine koje je Mladić počinio u ime srpstva i zato je njihovo mjesto u Europskoj uniji upitno. A da su, valjda, samo preskočili takav masovni doček, javno veličanje osuđenog ratnog zločinca i vojno-državni pogreb, evo njih najvoljenijih u zagrljaju europske obitelji i zapadne civilizacije? Još mogu shvatiti briselske krmeljave pospance i birokratske neznalice na masnim plaćama, ali Andrej Plenković, svjedok Domovinskog rata na sigurnoj udaljenosti i dobro informirana osoba, itekako bi morao znati kako u prošlosti i s poviješću stoje stvari sa Srbijom i

tzv. republikom srpskom, sa Srbima i Srbijancima. Još se ljuti da je Europska unija mlako reagirala.

Veliki Plenkovićev zaokret prema Srbiji – koji će već sutra „polizati“

Kako je on reagirao od kada je predsjednik Vlade: orjunaškim Ministarstvom kulture i neprestanim inzistiranjem na proširenju EU-a na Srbiju, umjesto da zbog četničkog govora u Glini 1991. zabrani Vučiću ulazak u Republiku Hrvatsku. Na primjer. Jer nije važno što će EU poduzeti protiv četničke Srbije, nego što će Republika Hrvatska poduzeti da spriječi zagađivanje četništvom hrvatskog prostora: uvesti vizni režim, ukinuti radne dozvole, zabraniti rad SPC-a na teritoriju RH, konačno zatražiti ratnu reparaciju... Zar itko razuman može očekivati da će Ursula von der Leyen – ministrica obrane u vladi Angele Merkel, najgore njemačke kancelarke slizane s Vladimirom Putinom – suspendirati pregovore Europske unije i Republike Srbije? Da, kaznit će Srbiju na način da će Marta Kos ovaj put preskočiti gurmanske čari leskovačkog roštilja u Beogradu.

Nego, pitam se, što se doista dogodilo da je Andrej Plenković naglo promijenio javno mišljenje te pompozno najavio veliki zaokret – koji će već sutra polizati – i koliko u svemu ponderira pokop za genocid osuđenog Ratka Mladića? Zapravo malo i ništa, samo je bilo oportuno očistiti glasnice i oplesti po Srbiji. Uistinu ništa novo: Srbijanci i Srbi samo nastavljaju s genocidnim projektom svetosavskog četništva i ponosno pokapaju osuđenog ratnog zločinca kao svog spasitelja i nacionalnog junaka. On je sve ono što oni žele biti, i jesu. Srbija je Ratko Mladić, ratni zločinac osuđen za genocid, i tu nema pomaka, kao što nema nekakve druge (studentske?) Srbije. Uvijek jedna te ista Srbija slavi zločin i ponosi se sramotom. Svetosavska Srbija, Srbi i Srbijanci, odaju počast srebreničkom krvoloku i jednomišljenički podržavaju genocid u Srebrenici i gdje god bude zatrebalo.

I jednima i drugima imperativ je nastaviti svetosavski projekt velike Srbije

S istim zanosom i oduševljenjem to kreditira Vučićeva četničija, kao i „druga Srbija“ predvođena studentima. Međutim, i jednima i drugima imperativ je nastaviti svetosavski projekt velike Srbije. Iredentistička Srbija nije nikad prestala slaviti vlastite masovne zločine, prijetiti susjedstvu i prisvajati tuđe. I... što je tu novo ili neobično, i tko se još osim Plenkovića čudi svetosavskoj četničkoj Srbiji? Nakazno je i neobjašnjivo zašto se proširenje EU-a na 'Zapadni Balkan' treba odnositi na Srbiju, trojanskog konja ruskih ratnih ambicija na Balkanu?

Velika Srbija ostaje i dalje cilj i zamišljeni optimum srpsko-srbijanskih politika. Slobodan Milošević odigrao je tijekom 1980-ih i 1990-ih dodijeljenu mu ulogu “poslovođe”, operativca, “izvođača radova”, “jahača” koji predvodi Srbadiju u političkom i vojnom osvajačkom pohodu na okolne republike i pokrajinu Kosovo s ciljem ostvarenja “Velike Srbije”. Njemu su srpski intelektualci, vodstvo i svećenstvo Srpske pravoslavne crkve, akademici, ekstremisti i simpatizeri iz redova “bratskih naroda” osedlali konja, a glavna snaga uz pomoć koje su oni mogli ostvariti ciljeve što većeg proširenja Srbija bila je masa – narod, srpski narod, većina tog naroda. Njegovu ulogu nastavili su nakon njegova svrgavanja i suđenja u Den Haagu njegovi nasljednici, svaki na svoj način. Veliku Srbiju imaju pred očima i dalje i proruski srpski radikali i prozapadni srpski “demokrati”. Izostalo je priznavanje srpsko-srbijanskih zločina, kajanje za njih i međunarodna kazna, a sve to pokazalo se sada pri službenom državnom i crkvenom te općenarodnom odavanju počasti osuđenomu i notornomu ratnom zločincu Ratu Mladiću – oficiru JNA koji je na Hrvatsku i BiH jurišao sa zvijezdom petokrakom na kapi, skupa s pridruženim četničkim i paravojnim formacijama.

Jesu li se Srbi i Srbijanci ikad pokajali za počinjena zla, zaiskali oprost od svojih žrtava i unesrećenih? Makar pokazali na kojim su lokacijama pokopani nestali hrvatski branitelji, sve žrtve srpske pobune i srbijanske agresije na Hrvatsku i BiH? Jer kao da je važno hoće li Srbijanci pokopati ratnog zločinca s državnim počastima ili bez njih, u odori četničkog generala ili u *čakširima* i opancima... Nema Srbiji ulaska u Europsku uniju taman Mladića u septičku bacili i nevažno je što hoće lažna srbijanska oporba predvođena pomlađenim četništvom. Sve je to bizantski glib i ista prijetvorna čud koja je s istih nadvožnjaka 19. rujna 1991. s cvijećem i suzama

radosnicama ispraćala JNA tenkove na putu za Vukovar i ova današnja 35 godina poslije koja s istih nadvožnjaka kliče svom junaku Ratku Mladiću. Ista zastrašujuća barbarska neuljudenost naroda kome nedostaje pet stotina godina povijesti i kome po civilizacijskim normama judeokršćanske uljudbe nije mjesto u Europskoj uniji. I to više nije geopolitičko pitanje, već zdravstveno, čak i ako zanemarimo da je Srbija *hot-spot* ruskog terorizma. Opijena vlastitom mitomanijom i ruskim nacionalizmom, ona ostaje gangrenozno tkivo. To je država koja je rehabilitirala četništvo izjednačivši ga s partizanskim pokretom (2004.), pravno rehabilitirala Dražu Mihailovića i podigla spomenik: 1992. u Ravnoj gori i 2023. u Beogradu. Srbija je stoljećima bila turska prilježnica i to strahotno povijesno sjećanje i gorka misao da nosi stigmu tuskog prillega ne može isprati ni najernije četništvo ni ponavljanje pokolja stotinu Srebrenica. Zato Europa ne smije posrkati taj anticivilizacijski otrov i slatkoću prijetvornog sluganstva. Srbija nekad, danas i sutra nije spojiva s članstvom u Europskoj uniji, isto kao i BiH, zbog tzv. republike srpske.

Bestidna Porfirijeva sekta zagrebačkih intelektualčeka, yugofiličara i srboslava

Predsjednik hrvatske Vlade za trenutak političkog oportunizma progledao je, barem na razini javnog zaprepaštenja, što više slič i vodviljskom prenemaganju nego iskrenoj osudi, ali kad cirkus s pokopom ratnog zločinca za koji dan padne u zaborav, opet će klimakterični Bruxelles zaboraviti Vučićevo četnikovanje i neće se sjećati Memoranduma SANU-a, a ni agresije na Hrvatsku, BiH i Kosovo, na Vukovar, Škabrnju, Nadin, Kijevo; past će u zaborav napadi na Šibenik, Osijek, Zadar, opsada Sarajeva, pokolji na Ovčari, u Srebrenici... ubojstvo Stjepana Radića u Narodnoj skupštini i nebrojna četnička zvjerstva. Dužnosnici EU-a potisnut će iz sjećanja sva povijesna srpsko-srbijanska prisezanja na hrvatske teritorije, kulturu i civilizacijske dosege – i ova će im Vlada u tomu pomagati – sve projekte svetosavske Srbije u kojima su razmetljiva i podla raskalašenost, bijedno sluganstvo, opsjenarska laž, zaslađena istina, zavist, prkos... uništavali sve narode s kojima su došli u dodir. Nisu maske spale, uvijek je to bilo i ostalo izbezumljeno lice, sluge, *serva akindžije*, martologa ratnog pljačkaša. Uvijek je riječ o četništvu ugrađenom u sama temeljna načela srbijanske državnosti. U taj su projekt itekako ugrađeni i hrvatski politički mlohavci: bestidna Porfirijeva sekta zagrebačkih intelektualčeka, yugofiličari i svi kojima je svaki oblik srboslavije draži od suverene države Hrvatske.

Povodom smrti i ukopa ratnog zločinca srpska manjina u Hrvatskoj, SDPartija, tzv. antifašisti, njihovi mladoskojevci Možemo i drugi yugofili drže čvrstu liniju zajedništva s Beogradom i šute kao govno u travi. Možemovci čak glume hrvatsku državotvornost i nacionalnu osviještenost, sada mašu hrvatskim zastavama i trabunjaju?! Zapravo svi oni vijećaju o tome trebaju li u Beograd potajno poslati svoje ljude ili se ipak oprezno suzdržati i odglumiti zatečenost. Tu je i SUBNOR/SABAH na pravoj muc i ipak je Ratko Mladić bio visoki oficir JNA, (četnički) borac za Jugoslaviju i njezin zaštitnik, barem u prvom poluvremenu srpsko-srbijanske agresije na Hrvatsku i BiH?

Za Hrvatsku je četnik Aleksandar Vučić najbolji mogući predsjednik Srbije i najbolji ministar vanjskih poslova Republike Hrvatske

Na predsjednika vlade Zorana Đinđića, kojega su prokazivali kao “njemačkog agenta”, a koji je nastavljao velikosrbijansku politiku putem obnove raskidanih jugoslavenskih sveza među republikama i pokrajinom Kosovo, pucano je 12. ožujka 2003. u Beogradu, ispred zgrade Vlade Srbije, kada je zadobio prostrelnu ranu grudnog koša i trbuha te preminuo.

I ceterum censeo... jednostavno ne mogu odoljeti i moram ponoviti: uvjeren sam da je za Republiku Hrvatsku četnik Aleksandar Vučić najbolji mogući predsjednik Srbije, i najbolji ministar vanjskih poslova Republike Hrvatske – čak će i kao premijer u sljedećem mandatu dobro poslužiti. To je bolna dijagnoza invalidne hrvatske vanjske politike. Vučić je izvorno gedžovansko laprdalo, podmukli primitivac, za razliku od opakih depiliranih četnika bivšeg Zorana Đinđića i Borisa Tadića, koji su perfidno i vrlo učinkovito provodili zacrtane svetosavske planove prisajedinjenja tzv. zapadnih (srpskih) zemalja. Oni bi i briselske politikante brzo uvjerali da sjedište EU-a treba preseliti u Beograd, a Hrvati više ne bi znali je li Pupovac (pot)predsjednik Vlade Republike Hrvatske ili Vučićev „lični“ gubernator.

https://hrvatskonebo.org/2026/09/11/davor-velnic-aleksandar-vucic-najbolji-i-predsjednik-srbije-i-hrvatski-ministar-vanjskih-poslova/?fbclid=IwY2xjawUTKPFwZG9mAWV4dG4DYWVtAjExAHNydgMGYXBwX2lkEDlyMjAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR7kR_0pn0OKnsc6PRNWWdWE1B_pWZbL4nap5y5KtSY_zWKJwLHUX4NhpCBXkA_aem_43jX4BmbF43LUIYMchpeDQ

SRPSKI STUDENTI POZDRAVLJAJU S FAŠISTIČKIM POZDRAVOM IZ
FAŠISTIČKE SRPSKE AGRESIJE NA HRVATSKU

Živcira li vas kad gledate srpske studente, navodne vjesnike bolje budućnosti u regiji, s podignuta tri prsta kako pjevaju recikliranu retro cajku Snežane Savić, kulturne ikone Miloševićeve ere? (...)

<https://www.tportal.hr/komentatori/clanak/tri-poljupca-s-tri-prsta-u-zraku-mogu-li-srpski-studenti-ponistiti-zlo-simbola-koji-izluduju-hrvate-20260924>

Zdravko Gavran

Predsjednik vlade, Andrej Plenković, ostao je za trenutak ošamućen i zbunjen, zamalo pa izdan. Trlja oči, čisti cerumen i ne može vjerovati svom vidu i sluhu. Nije siguran je li progledao ili je riječ o tek prolaznom izoštravanju političkih osjetila, jer možda se radi samo o uobičajenoj sajmišnoj predstavi Beograda koju će uskoro pokriti namjerni briselski zaborav? Sa smrću osuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića i junačkim ispraćajem njegovih posmrtnih ostataka Plenkoviću je s očiju spala birokratska mrena i začuđen gleda koliko Srbi i Srbijanci, Republika Srbija, „vascela srpska nejač“ čvrsto stoji iza lika i nedjela Ratka Mladića, tj. iza svih srpsko-srbijanskih zločina ne samo nakon 1991. već svih programskih zločina počinjenih u prošlosti – piše u Hrvatskom tjedniku Davor Velnić pa nastavlja:

HRVATSKONEBO.ORG

Davor Velnić: Aleksandar Vučić – najbolji i predsjednik Srbije i hrvatski ministar vanjskih poslova!

TANJA TORBARINA: JUGOSLAVIJA JE NAJVEĆA MOGUĆA VELIKA SRBIJA

JUGONOSTALGIČARI

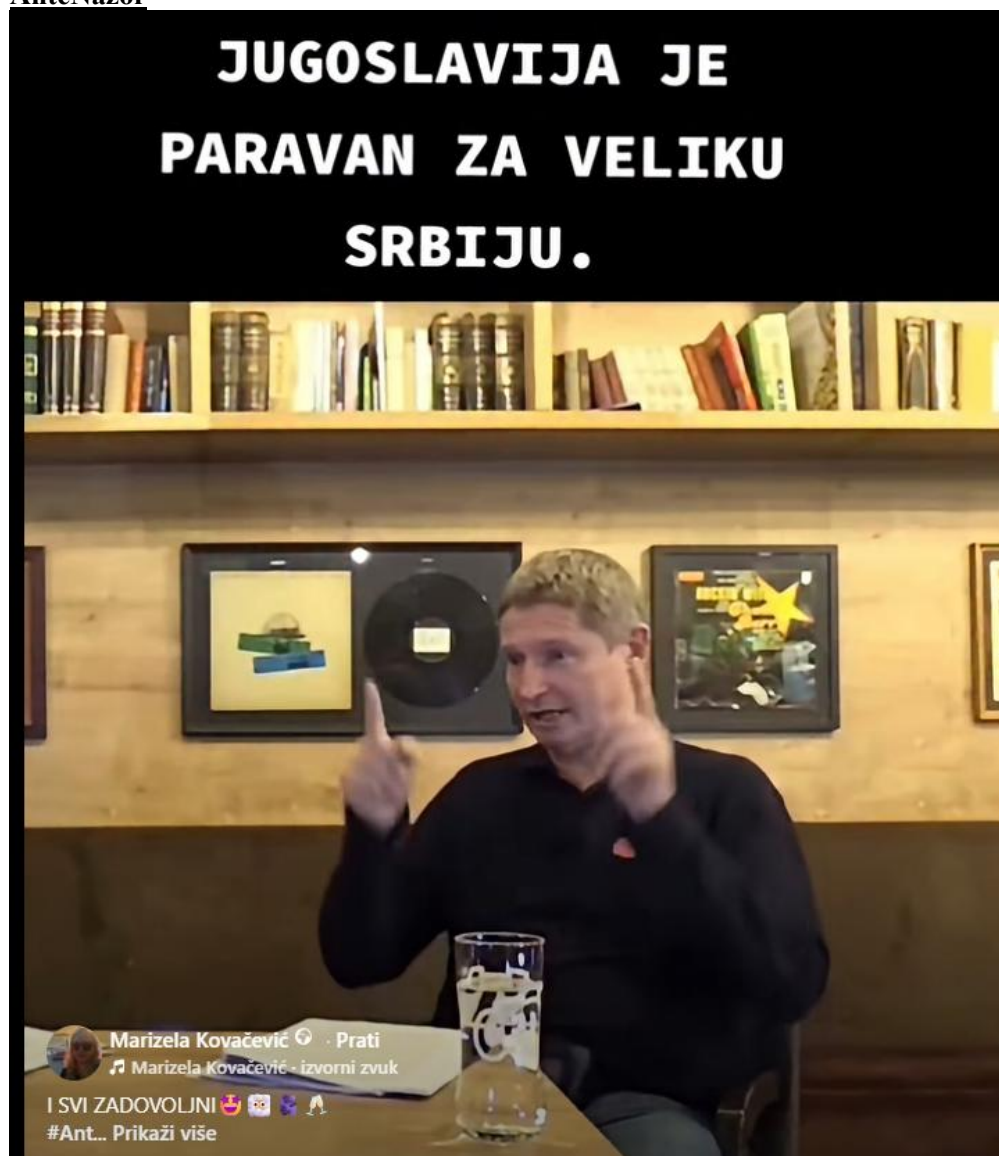
Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj Josip Pečarić, reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti ‘ideojugoslavenčića’ koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgičnih Hrvata strpljivo je skriven negdje u malom mozgu.

Zdenko Maričić,
član Nadzornog odbora udruge
Hrvatska uzdanica Geelong, Australija
Vjesnik, 22. veljače 1994.

Marizela Kovačević se osjeća zadivljeno.
15. srpnja ·

I SVI ZADOVOLJNI

AnteNazor

ŠILJO: PLENKOVIĆ – POLITIČKI ODVJETNIK VUČIĆA I SRBIJE, VON DER LEYEN – PRODAVAČICA EUROPSKO-BALKANSKE INTEGRACIJSKE MAGLE

1. lipnja 2023.

Kako bi se to moglo 'uhvatiti bika za rogove'. Vrlo jednostavno: tako da se kao 'bik' identificira ponajprije agresivna, osvajačka, mini-imperijalna, velikosrbijanska politika kao uzročnik najvećeg dijela zala koja područje nekadašnje Jugoslavije politički i sigurnosno destabiliziraju i na njemu izazivaju ratove, pokolje, 'etnička čišćenja' i poneki genocid već punih 108 godina. A to bi značilo i skresati u lice i Vučiću i njegovim prethodnicima, i SPC-u i SANU-u i njihovim odvjetnicima i pokroviteljima sve što ih ide. Ali ne! Plemenita Ursula i neplemeniti Andrej i toliki drugi njihovi 'jarani' samo to ne žele. Radije zatvaraju oči, štite Srbiju, prikrivaju velikosrpstvo, šute o dubokim međunarodnim prijemcima, o primitivizmu i o latentnom islamizmu. Prodajući svima, stalno iznova, europsko-balkanske integracijske magle. Sve dok vrag još jednom ne dođe po svoje.

Na Forumu u Bratislavi u organizaciji GLOBSEC-a upravo održanom u Bratislavi, koji se bavio sigurnošću u Europi, predsjednik vlade iz Zagreba Andrej Plenković izjavio je:

„Da bilo koji čelnik u Srbiji prizna Kosovo, mislim da više ne bi više imao perspektivu u političkoj karijeri.“ Dodao je, kako je izvijestila Hina, da je stoga komplicirano pronaći rješenje te da međunarodna zajednica mora posredovati u pregovorima, smiriti situaciju i pronaći rješenje kako bi Srbi na većinski srpskom sjeveru Kosova ipak sudjelovali u demokratskom procesu.

Eto, takav je Plenković

Plenković se tako na europskom parketu predstavio kao politički odvjetnik i zastupnik srbijanskog predsjednika Aleksandra Vučića i manjinskih Srba koji na sjevernom Kosovu tvore većinu pučanstva, a koji praktički ne priznaju odluke i postupke središnje vlasti u Prištini, nego se suprotstavljaju i njezinoj policiji i snagama UN-a koje se zovu KFOR, a u kojima ključnu ulogu igra NATO. U napadima na pripadnike KFOR-a, među kojima se nalaze i hrvatski vojnici, ozlijeđeno je u ponedjeljak oko 30 njegovih pripadnika, na koje su bačena i eksplozivna sredstva, a dio ih je pretrpio opekline, i doživio lomove kostiju i druge ozljede.

Općenito, kada god Vučić i drugi srbijanski dužnosnici daju bezobrazne izjave koje Hrvatima nisu prihvatljive, ili izjave koje pokazuju prkos prema EU-u i Zapadu, ili kada šire mržnju prema Hrvatskoj i hrvatskom narodu i bezočne laži o hrvatskoj prošlosti i sadašnjosti – Plenković svaki put pokaže razumijevanje za takve riječi ili postupke. Sada je objasnio i zašto. Ispada da je Vučić zapravo dobar i prihvatljiv, samo da ne smije biti iskren niti učiniti otvoreno to što od njega u Hrvatskoj i na Zapadu očekuju zato što bi ga to koštalo političke i državničke karijere u samoj Srbiji, budući da mu tamošnji Srbi ne bi oprostili takvo što kao što je priznanje Kosova.

Republika Hrvatska priznala je Kosovo nedugo nakon što je ono g. 2008. proglasilo državnu samostalnost – a dogodine postala članicom NATO-a. Srbija nije priznala Kosovo niti ga kani priznati niti ima namjeru postati članicom NATO-a. Plenković sada zapadnim državicima poručuje da trebaju razumjeti i Vučića i svakog drugog srbijanskog političara koji poriče ono na što se obvezao u Bruxellesu ili u Ohridu ili bilo gdje drugdje i koji politički mrsi račune Zapadnjacima i postavlja se bezobzirno ili suprotno njihovim očekivanjima, a i suprotno očekivanjima i zahtijevanjima same Hrvatske prema Srbiji. On ni Vučića ni takve srbijanske politike ne kritizira, ne napada ih, ne vuče političke i diplomatske poteze kojima bi Srbijim parirao ili s pravom zaledio s njome odnose, nego – pokazuje za nju i pred hrvatskom i pred međunarodnom javnošću svoje duboko razumijevanje. Nastupa kao Vučićev politički odvjetnik, branitelj i iskupitelj. Eto, takav je Plenković.

Eto, takva je Ursula von der Leyen

Plenkovićeva politička, stranačka i osobna prijateljica Ursula von der Leyen, odabranica i štićenica (još otprije) Angele Merkel, na tom je istom skupu u Bratislavi, istoga dana, govorila o tomu kako rješavati krizu na tzv. Zapadnom Balkanu (Srbija, BiH, Crna Gora, Sj. Makedonija, Albanija i Kosovo). Svako malo ona i drugi europski 'glavešine' ponovno se uzrujaju kada se stanje 'tamo dolje desno' zagužva, i svaki put smisle novu/staru pozitivnu demagošku retoriku, dajući iste altruističke recepte i otvarajući zvjezdane perspektive dijelu Europe koji je sa svojim nogama i glavama još duboko u svom blatu. Ovaj put pl. Ursula iznijela je ovu poziciju Europske komisije:

„Danas želim predstaviti novu inicijativu da se iskoristi ovaj važan trenutak u regiji. To je novi plan rasta za Zapadni Balkan. Želimo graditi na napretku postignutom posljednjih mjeseci. Ali također želimo već danas donijeti neke od prednosti članstva u EU građanima Zapadnog Balkana. Plan rasta koji danas predlažemo temelji se na

četiri stupa: Prvo, približiti Zapadni Balkan jedinstvenom tržištu EU-a. Drugo, produbiti regionalnu gospodarsku integraciju. Treće, ubrzati temeljne reforme. I četvrto, povećati pretpriputna sredstva. To je u određenoj mjeri novi pristup za Europsku uniju: ne tražimo samo od naših partnera da poduzmu nove korake prema nama. I mi činimo veliki korak prema njima. Naš zajednički cilj je ubrzati njihov put prema EU. A za ovo, približavamo našu Uniju zapadnom Balkanu. Dopustite mi da ukratko predstavim ove četiri točke...”

Pl. Ursula tim je pristupom i riječima još jednom pokazala da ni ona ni EU nisu spremni pogledati u oči stvarnim problemima u tim zemljama. Oni samo i vazda iznova ‘pričaju svoje priče’, mašu svojim eurima pomoći i drugim poticajnim, integracijskim „mrkvama“ kako bi riješili krizu. Krizu koja i nakon vođenih ratova traje i dalje već desetljećima i u kojoj nema bitnog napretka, a još manje konačnog razrješenja ni ‘vraćanja mačeva u korice’.

Kako se može balkanskog ‘bika uhvatiti za rogove’?

Umjesto da ‘uhvate bika za rogove’, europski i zapadni državnici i dužnosnici hvataju ga za rep ili mu ‘bacaju soli na rep’. U tomu se iscrpljuju sve njihove mirovne, posredničke i dobrotvorne – a zapravo u osnovi demagoške i populističke i soroševskom ideologijom impregnirane – politike, koje imaju za glavni cilj da se na tom području ne ukorijene ruski i kineski i poneki drugi nepoželjni subjekti – a ne dobrobit ljudi i naroda koji tu žive, koji se tu hvataju u klinčeve odnosno koji se odatle postupno iseljavaju.

Nadalje, morali bi se ponajprije otvoreno suočiti sa situacijom međunacionalne nesnošljivosti i nepomirenosti i nepomirljivosti u Srbiji, Kosovu, BiH, Crnoj Gori i Sj. Makedoniji. Ali ne – oni samo to ne žele. Nego europskim tepihom prekrivaju sve te nepomirljive suprotnosti, koje u svakom trenutku mogu prerasti u nove međunacionalne i međuetničke imeđudržavne, pa i međublokovske sukobe.

Posljednje, iako ne najmanje važno: Na tzv. Zapadnom Balkanu latentno je prisutan i vreba svoju šansu i ratoborni, osvajači islamizam, džihadizam. Od neki 17-18 milijuna žitelja, nekih sedam milijuna muslimani su, a među njima (koliko ih god bilo ateističko-materijalistički odgojenih u komunizmu) ima i nezanemariv postotak pristaša ‘Islamske države’, što su pokazale i statistike o dragovoljcima iz tih zemalja koji bijahu otišli boriti za ‘Islamsku državu’ u Siriji i ondje za takvu ideju ginuti.

Sa svime time EU, NATO, i zapadne sile morali bi se otvorenih očiju suočiti te pomagati tražiti realistična rješenja, koja polaze od stvarnosti, a ne inzistirati na tlapnjama, koje proizvode njihovi mozgovi, koji ‘diplomatski’ lelujaju i lebde po nebeskim fluidima zapadnih fantazmagorija, ideoloških tlapnji i licemjernih strategija.

Kako bi se to moglo ‘uhvatiti bika za rogove’. Vrlo jednostavno: tako da se kao ‘bik’ identificira ponajprije agresivna, osvajačka, mini-imperijalna, velikosrbijanska politika kao uzročnik najvećeg dijela zala koja područje nekadašnje Jugoslavije politički i sigurnosno destabiliziraju i na njemu izazivaju ratove, pokolje, ‘etnička čišćenja’ i poneki genocid već punih 108 godina. A to bi značilo i skresati u lice i Vučiću i njegovim prethodnicima, i SPC-u i SANU-u i njihovim odvjeticima i pokroviteljima sve što ih ide. Ali ne! Plemenita Ursula i neplemeniti Andrej i toliki drugi njihovi ‘jarani’ samo to ne žele. Radije zatvaraju oči, štite Srbiju, prikivaju

velikosrpstvo, šute o dubokim međunacionalnim prijeporima, o primitivizmu i o latentnom islamizmu. Prodajući svima, stalno iznova, europsko-balkanske integracijske magle. Sve dok vrag još jednom ne dođe po svoje.

<https://hrvatskonebo.org/2023/06/01/siljo-plenkovic-politicki-odvjetnik-vucica-i-srbije-von-der-leyen-prodavicica-europsko-balkanske-integracijske-magle/>

ŠILJO: PORFIRIJEV NASLJEDNIK U ZAGREBU – POBORNİK “JEDINSTVENOG CARSTVA OD VLADIVOSTOKA DO JADRANA”

25. svibnja 2023.

Brojnim proruskim te tvrdo-srpskim i veliko-srpskim izjavama g. Kirila ne treba nikakav komentar. Do koje se mjere Srpska pravoslavna crkva ovim imenovanjem otkriva kao tvrdokorno nacionalistička, proruska, hegemonistička i imperijalistička, pokazuju i prvi komentari. U njima i Porfirijev kompić iz Porfirijeva zagrebačkoga intelektualnog kružoka, notorni tzv. povjesničar Hrvoje Klasić pokazuje zgražanje. No Koržinek, Grlić-Radman, Plenković, Milanović i Tomašević i dalje o tom imenovanju kao potvrdi nastavka velikosrbijanske agresivnosti prema Zagrebu i Hrvatskoj uporno šute. Kao ribe. Ili kao žabe koje se ponašaju kao tvrdokuhane samo onda kada se srbuje i antifašistari dok se Zagreb i Hrvatsku – pod njihovom vlašću i pokroviteljstvom – agresivno stavlja pod 'srpski opanak'.

Na „Svetom arhijerejskom saboru“ Srpske pravoslavne crkve održanom u Beogradu od 14. do 20. svibnja za novog upravitelja Biskupije (administratora Eparhije) zagrebačko-ljubljanske izabran je episkop buenosaireski i južno-centralnoamerički g. Kirilo. Rođeno mu je ime Milan Bojović, ima 54 godine, a na tom je mjestu naslijedio biskupa (episkopa) Porfirija, koji je u međuvremenu promaknut u srpskog „patrijarha“, dakle u poglavara pravoslavlja među Srbima „svima i svuda“. Porfirijev prijedlog o imenovanju odobrio je osim Sabora i predsjednik srbijanske države Vučić.

Bojović je prije 31 godine diplomirao na Prirodno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Podgorici 1992. Od 1993. do 2000. bio je asistent na Prirodno-

matematičkom fakultetu u Podgorici, no tada je napustio posao na fakultetu u Podgorici i, po dopuštenju i uz blagoslov tadašnjega nadbiskupa (arhiepiskopa) cetinjskog i metropolita (mitropolita) crnogorsko-primorskog Amfilohija postao je iskušenik cetinjskoga pravoslavnog samostana (manastira).

Još kao asistent Prirodno-matematičkog fakulteta u Podgorici, bio je od 1. veljače 1998. do 1. veljače 1999. na specijalizaciji na sveučilištu „Lomonosov“ – MGU, u Moskvi. Uoči Petrova (Petrovdana), 29. lipnja (po Julijanskom kalendaru to je 11. srpnja) 2004. 'vladika' Amfilohije posvetio ga je za monaha (postrigao u monaštvo), pa je postao monah Kiril. Te godine na Božić metropolit Amfilohije promaknuo ga je (rukopoložio) u rang (čin) 'jerođakona', to jest svećenika-redovnika. Već dogodine, 2005., upisao je Moskovsku duhovnu akademiju, na kojoj je i diplomirao 2008., obranivši rad na temu „Metropolit Petar II Petrović Njegoš kao kršćanski filozof“. U Moskvi je završio i petogodišnju Moskovsku duhovnu seminariju.

Po povratku u Crnu Goru bio je glavni urednik časopisa „Svetigora“ i koordinator nastave vjeronauka. Od g. 2009. godine obavljao je službu profesora Svetog pisma Novog zavjeta i odgojitelja Bogoslovije Svetog Petra Cetinjskog. Istodobno je nastavio studij na Pravoslavnom bogoslovskom fakultetu Sveučilišta u Beogradu radeći na doktorskoj disertaciji „Ekleziologija svetog Filareta Moskovskog“. Početkom godine 2014 imenovan je za biskupskog administratora (arhijerejskoga zamjenika) u biskupiji buenosaireskoj i južnocentralnoameričkoj, a već u svibnju 2016. izabran je za biskupa pravoslavne biskupije čije je sjedište u Buenos Airesu.

Kirilo govori ruski i španjolski jezik, a služi se engleskim, starogrčkim i latinskim jezikom.

Kirilo je poznat po tvrdom srpstvu i po proruskoj orijentaciji. Mediji izvlače iz zaborava neke njegove izjave koje to potvrđuju. On je, primjerice, sredinom 2002., u nazočnosti veleposlanika Ruske Federacije u Crnoj Gori, upozorio na zabrinjavajuću „razinu antisrpske i antiruske, a posebno anticrkvene histerije u crnogorskim medijima i sa službenih pozicija aktualne vlasti“. Tada je usporedio Rusiju s „Trećim Rimom“, a to je ideja uz koju pristaje rusko-pravoslavni mesijanizam tvrdeći da će spas nakon što je davno propao Carigrad i nakon što je tobože rimski patrijarh kompromitirao kršćanstvo doći za narode 's Istoka', tj. iz Moskve, putem širenja „Ruskog svijeta.“ Bojović je tada ustvrdio da postoji „savez između Crne Gore i Trećeg Rima“ i u tom kontekstu spomenuo je „jedinствено carstvo od Vladivostoka do Jadrana“.

Brojnim proruskim te tvrdo-srpskim i veliko-srpskim izjavama g. Kirila ne treba nikakav komentar. Do koje se mjere Srpska pravoslavna crkva ovim imenovanjem otkriva kao tvrdokorno nacionalistička, proruska, hegemonistička i imperijalistička, pokazuju i prvi komentari. U njima i Porfirijev kompić iz Porfirijeva zagrebačkoga intelektualnog kružoka, notorni tzv. povjesničar Hrvoje Klasić pokazuje zgražanje. No Koržinek, Grlić-Radman, Plenković, Milanović i Tomašević i dalje o tom imenovanju kao potvrdi nastavka velikosrbijanske agresivnosti prema Zagrebu i Hrvatskoj uporno šute. Kao ribe. Ili kao žabe koje se ponašaju kao tvrdokuhane samo onda kada se srbuje i antifašistari dok se Zagreb i Hrvatsku – pod njihovom vlašću i pokroviteljstvom – agresivno stavlja pod 'srpski opanak'.

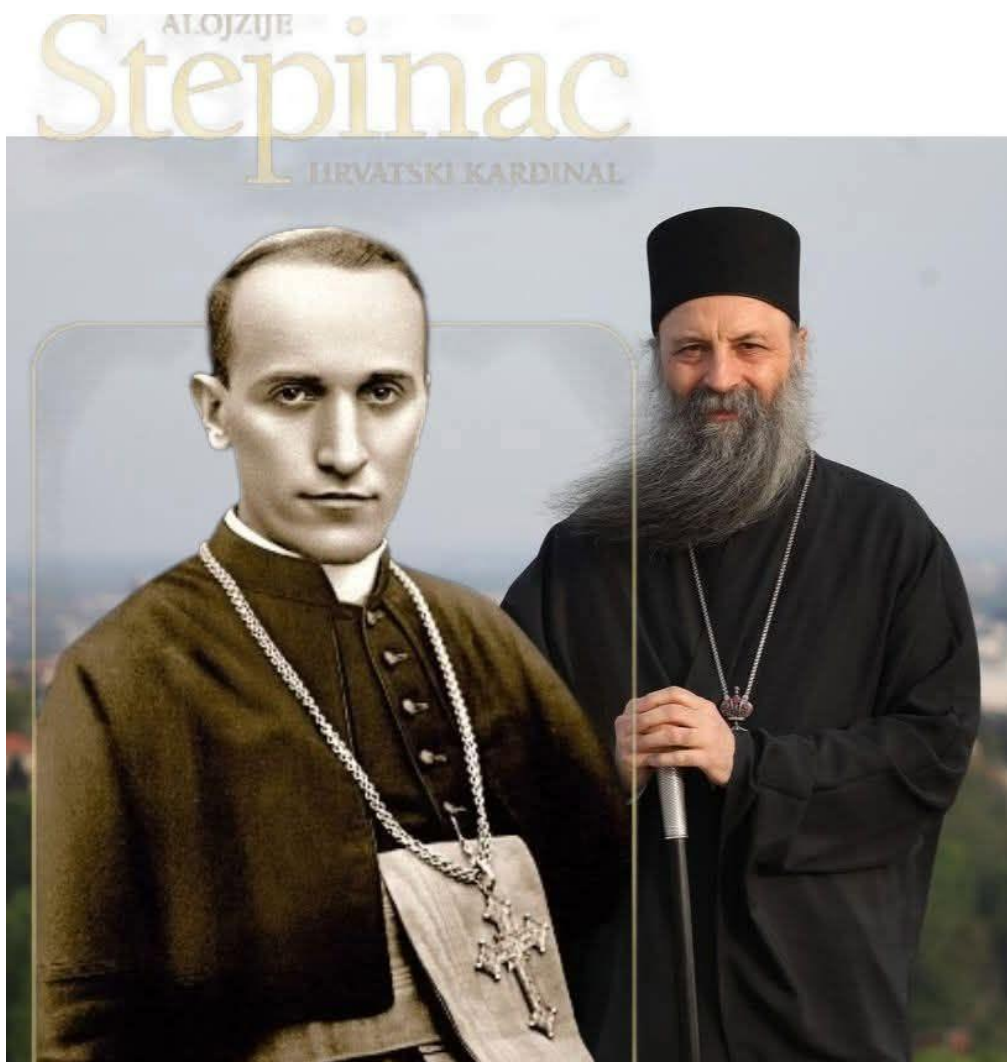
Povezano:

Šiljo: Plenković ili neubrojiv ili neubrojivo opasan za hrvatsku državu!

Šiljo: Parirati bizantinskoj Srbiji ne bi znao ni Domovinski pokret, o populistima i tzv. ljevici da se i ne govori!

<https://hrvatskonebo.org/2023/05/25/siljo-porfirijev-nasljednik-u-zagrebu-pobornik-jedinstvenog-carstva-od-vladivostoka-do-jadrana/>

E, MOJ PAPA LAVE, KOGA TI SLUŠAŠ GLEDE KANONIZACIJE NAŠEGA SVECA

Valentin Beklić

E, moj papa Lave, koga Ti slušaš glede kanonizacije našega sveca, za mene odavno svetoga Alojzija Stepinca! Je si li Ti savjetnici prenijeli ovaj DIVNI govor popa Profitofirija sa sprovoda presuđenome ratnom zločincu Ratku Mladiću? Ako je mjerilo za Stepinčevu kanonizaciju mišljenja zločinačke SPC, onda mi je sve jasno!

J. PEČARIĆ, NEVENKA NEKIĆ O JEAN-MICHELU
NICOLIERU, [dragovoljac.com](https://www.dragovoljac.com), 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/pecaric/nekicnicolier.pdf>

E sad neće laž tako lako
prolaziti kod Francuza

FRANCUSKA KREĆE U SLUČAJ JEAN-MICHELA NICOLIERA

PARIZ PRIPREMA
TJERALICU ZA
OSUMNJIČENIKOM ZA
UBOJSTVO – TRAJIT ĆE
I IZRUČENJE
ŠLJIVANČANINA

JEAN-MICHEL
NICOLIER

1966. – 1991.

VUKOVAR ĆE TE
UVIJEK PAMTITI

Mirko Crljen

PILSEL: A BRAT MU JE TO ŠTO JEST - STRAŠNO!

A O NJEMU SAM JOŠ 2015. NAPISAO:

PILSELOVE BUDALAŠTINE

Naš poznati dirigent i diplomat Nikola Debelić (http://www.hdk-cdc.hr/index.php?option=com_content&view=article&id=20:nikola-debeli&Itemid=3&lang=en) podpredsjednik Hrvatskog nacional-nog etičkog sudišta ovako je komentirao treću sjednicu HNES-a na kojoj su pročitane etičke osude za veleizdaju Vesne Pusić, Stjepana Mesića i Milorada Pupovca. Najveća je nagrada svima koji smo u subotu predstavili 3. knjigu Hrvatske veleizdaje nazočnost tolikog broja domoljuba koji nisu bili publika nego sudionici i sukreatori u ovom radu. Pažnja kojom su praćena izlaganja i premalo mjesta za sve zainteresirane slatke su brige za organizatore skupa, svatko voli punu i prepunu dvoranu. A nažalost bilo je puno ljudi koji nisu mogli ući u Malu dvoranu Lisinski, pa je čak intervenirala i policija. Veliki mediji naravno potpuno su ignorirali jedan ovakav skup. Ne bez razloga. Ipak oni sprovode politiku onih koji su optuženi za veleizdaju, pa logično te optužbe i doživljavaju kao osude njih samih. Zato je zanimljivo da se HNES-u javio jedan od poznatih pripadnika "vučjeg čopora" koji je zbog svojih tekstova svojevremeno zaslužio mjesto savjetnika osuđenog za veleizdaju bivšeg predsjednika Josipovića. Iako je poziv za Sjednicu HNES-a dobio prije same sjednice, reagirao je poslije nje, dakle u vrijeme kada je vijest o velikom zanimanju za Sjednicu bila poznata.:

Šalje: drago pilsel<d.pilsel@zamir.net>

Datum: 19. travnja 2015. u 22:09

Predmet: Re: POZIV HRVATSKOG NACIONALNOG ETIČKOG SUDIŠTA ZA 18. 4. 2015.

Prima: HRVATSKO NACIONALNO ETIČKO SUDIŠTE

<eticko.sudiste@gmail.com>

Molim da me ne spamate vašim budalaštinama.

Hvala.

Drago Pilsel

Odmah poslije osnivanja HNES-a bio sam gost u emisiji "Oluja" Ozane Bašić. Tada sam upozorio kako je velika grupa državotvornih intelektualaca prije osnivanja HNES-a djelovala pišući otvorena pisma. Prvo takvo pismo, koje je svojevremeno izazvalo šok kod vlasti i u tadašnjoj oporbi bio je Apel za obnovu političkih procesa: O Mili Budaku, opet – Deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku iz kolovoza 2004. I tada se javio Pilsel. I tada je, vjerovali ili ne, govorio o budalaštinama. Kada sam uočio taj tekst odgovorio sam na portalu HRVATI AMAC – Forum, 4. veljače 2005. i u "Spremnost – hrvatski tjednik", Sydney, 15. veljače 2005. Evo tog teksta:

PILSELOLOGIJA I MILE BUDAK
JUGONOSTALGIČARIMA HRVATI UBIJAJU
I ZAKONOM O KULTURI

Čini mi se da je cilj hajke na književnika Milu Budaka koja traje i dandanas ponajbolje opisana u jednoj tvrdnji iz mog interviewa "Slobodnoj Dalmaciji" od 25. kolovoza 2004., a to je da se iznova pokušava dokazati kako su Hrvati genocidan narod pa eto i zakonom o kulturi ubijaju druge ljude. Potvrdu za takvo mišljenje dao je Drago Pilsel. Naime, on je istog dana na internetu "[Index.hr](http://www.index.hr)" objavio tekst Sveti Ante Pavelić. Zanimljivo je da istog dana njegov tekst prenosi (?) mreža s jugoslavenskom adresom <http://www.pcnet.cg.yu/>.

Pilsel na početku teksta piše: "U očekivanju da Ivo Sanader naredi pokretanje bagera koji će u Svetome Roku srušiti spomen obilježje ustaškog doglavnika i ministra NDH Mile Budaka, branitelji lika i djela supotpisnika rasnih zakona pokrenuli su peticiju koju je potpisalo 120 sveučilišnih profesora, znanstvenika, kulturnih i javnih djelatnika."

Odmah zatim pokazuje da ga je u biti najviše pogodio moj interview u "Slobodnoj", posebno taj dio o "dokazivanju" genocidnosti hrvatskog naroda:

"Jedan od autora peticije, akademik Josip Pečarić, bokeljski Hrvat, obrazovan u Beogradu koji se, prema meni dostupnim izvorima, izjašnjavao i kao Srbin, a u Hrvatsku stigao sredinom osamdesetih uz pomoć struktura JNA (pomogle su mu, naime, veze supruge, kćeri oficira te vojske), da bi se danas žestoko busao u svoja hrvatska prsa i grlato galamio protiv navodnih širitelja tvrdnje o genocidnosti hrvatskog naroda, a to su isti oni koji zagovaraju uklanjanje spomenika Budaku i svih ulica koji taj ratni zločinac ima po Hrvatskoj ("Novi list" podsjeća da ih trenutno ima u 17 gradova), smatra da Mile Budak nije i ne smije biti smatran ratnim zločincem."

Tako sam doznao da sam se izjašnjavao kao Srbin. Vjerojatno zato i nisam mogao u Beogradu godinama napredovati s doktoratom iz matematike i velikim brojem objavljenih radova (moj petogodišnji stvaralački rad imao je po tamošnjim kriterijima koeficijent 158,5 dok je prvi matematičar poslije mene imao koeficijent manji od 50!). Očito su Pilselovi "izvori" dobro znali da samo njemu mogu prodati takvu glupost, ili barem da je on jedini toliko priglup da to i objavi.

Pilselu tako dragi Srbi nisu mi mogli oprostiti što sam se "izjašnjavao kao Srbin". Valjda sam zato tek dvije godine poslije predaje doktorata uspio doktorirati i to poslije niza javnih napada na moj rad? A uspio sam samo zato što sam pokazao da nije pogrešan moj doktorat već doktorat njihovog glavnog eksperta, koji je i dobio zaduženje da mi onemogućí doktoriranje!

A možda su Pilselu njegovi izvori samo ispričali jednu moju priču (ili je on sam pročitao) iz koje je on zaključio da sam se ja izjasnio kao Srbin. Naime, kada smo svojevremeno doznali za srpsku priču kako je cijela Dalmacija srpska zemlja, rekli smo majci: "Mama, pa Ti nam nisi rekla da si Srkinja!" A ona će nama: "Pa ja vam to ne znam ni izgovoriti!" Razina inteligencije g. Pilsela je takva da je on ovo i mogao razumjeti kao izjašnjavanje Srbinom.

A koliko li tek Pilsel obožava JNA. Doista, kako se neki znanstvenik s velikim brojem objavljenih radova, koji kao Hrvat nije mogao napredovati u Srbiji, može doseliti u Hrvatsku. Pa naravno: pomoću JNA! Zna se tko se borio za bratstvo i jedinstvo: JNA.

Kada su vidjeli da jedan takav Hrvat ne može biti izabran u Beogradu, JNA mu je odmah našla mjesto u Zagrebu. A s obzirom na njihovu izuzetnu vrijednost lako su mogli prevariti matematičare u Zagrebu. Uvjerili su ih da je to što radi Pečarić dobro, iako to očito nije kad objavljuje u imperijalističkim zemljama kao što su SAD i sl. Ovi, znajući da su ovi iz JNA mnogo bolji matematičari od njih samih, odmah su napisali pozitivno izvješće. Vjerojatno su i upozorili ostale na Matematičkom odjelu PMF-a da su Pečarićev rad pozitivno ocijenili vrhunski matematičari kakvi su oni iz JNA, pa ga je Fakultetsko vijeće jednoglasno izabralo u zvanje izvanrednog profesora, preskočivši zvanje docent, a ubrzo prijevremeno i u zvanje redovitog profesora. Vjerojatno su za te preporuke iz JNA znali i u HAZU pa je vjerojatno to i bilo ključno u izboru za akademika. Puno voli JNA ovaj naš Pilsel, zar ne?

Ili možda Pilsel zna da je za moj dolazak u Zagreb važnu ulogu odigrao profesor Hrvoje Kraljević, kasnije ministar u Račanovoj vladi? Hoće li nam sa svojom tvrdnjom sugerirati na nekakve veze Kraljevića s JNA? Ali, zar i to ne bi bilo priglupo? U tom trenutku je možda samo jedan matematičar u Hrvatskoj mogao imati stotinjak objavljenih radova koliko sam ih imao ja. Pa valjda Kraljević zna da je ta činjenica itekako dovoljna da budem izabran, i da mu za to ne treba nikakva veza s JNA? Tko je doista mogao uvjeriti Pilsela u neki takav podatak? Je li mu se samo netko narugao, a on pametan koliko jeste, povjerovao da je istina nešto tako priglupo i smiješno?

Moja supruga se oduševila kad je od Pilsela doznala da je kćer oficira JNA. Misli da će Pilselova preporuka pomoći da joj tata dobije mirovinu oficira JNA. Ona u stvari ne razumije što Pilsel hoće reći. Naime, kako je lako ustanoviti da joj otac nije oficir JNA očito je kako Pilsel zna da joj je majka petljala nešto s nekim oficirom JNA. Jasno je da Pilsel mora znati što je neki oficir JNA radio po slavonskim selima tamo neke 1947. godine, zar ne?

Pilsel dalje piše: "Zašto? Pečarić tvrdi da Budak osobno nikoga nije ubio. Slijedeći tu logiku, ratni zločinci nisu ni Pavelić, ni Mussolini, ni Hitler, ni Milošević, ni mnogi drugi. Likovi poput akademika Pečarića tvrde da je Budak samo provodio rasne zakone. Pa bismo tako mogli blaženo promatrati ljude poput Eichmanna ili Maksa Luburića jer su i oni samo provodili neke zakone."

Zabavno je vidjeti kako Pilsel doslovno shvaća pojedine iskaze iz tog mog neautoriziranog telefonskog razgovora iz "Slobodne Dalmacije". Tamo doista stoji kako sam ja tvrdio da Budak osobno nikoga nije ubio. Naravno, jasno je zašto Pilsel ne citira pitanje i cijeli moj odgovor:

"Znači, Budak je bio rodoljub i domoljub, a ne ratni zločinac?

– Naravno da nije ratni zločinac. On osobno nikoga nije ubio. Sramotno je što se danas o Budaku pita jednog Puhovskog koji je bio sudionik u političkim procesima i osobno je svojim svjedočenjima slao ljude na robiju. Budak je, za razliku od njega, spašavao ljude."

Po Pilselovoj "logici" ispada da je Puhovski "osobno svojim svjedočenjima slao ljude na robiju". Iole pismenijem čitatelju jasno je da je Puhovski osobno pomogao, a ne da ih je on osobno slao u zatvore. Dakle, isto preneseno značenje je i u izričaju za Budaka. Možemo razumjeti da Pilsel tako nešto i ne mora razumjeti. To doista netko na njegovoj razini i ne mora razumjeti. Zbog takvih i jesam tražio autorizaciju teksta, što

mi nije omogućeno. Međutim, ako i jest razumio, onda mu je tako nešto trebalo da bi Budaka povezoao s Pavelićem, Mussolinijem, Hitlerom i Miloševićem. Kad vidimo kako je on kasnije tvrdio da smo imali "i u Tuđmanovom režimu tihe i marljive zločince poput Gojka Šuška i razmahana laprdala poput Šime Đodana" (jasno je da su za Pilsela oni zločinci kada su pobijedili njegovu voljenu JNA), moramo Pilsela još i pohvaliti kako je u negativnom kontekstu uopće spomenuo Miloševića. Valjda je i to samo zato što je svijet napokon odlučio suditi Miloševiću (zbog toga što nije pobijedio Hrvate).

Vratimo se početku Pilselovog teksta. Vidimo da on spominje Budaka kao supotpisnika rasnih zakona. Dakle, rasnih zakona u množini. U mom interview-u u "Slobodnoj" napadani su novinari koji uporno ponavljaju tu neistinu. Ponavlja je i on. Ali za razliku onih inteligentnijih koji ostaju dosljedni svojoj laži, Pisel u nastavku svog teksta pokazuje kako zna da je Budak supotpisnik samo jedne zakonske odredbe. Tekst je pisao istog dana kada je objavljen i moj interview pa valjda nije mogao tako brzo razumjeti razliku između jednine i množine.

Da bi dokazao moje "budalaštine" Pisel polemizira s jednim tekstom iz "Vjesnika" u kome se, kako sam Pisel kaže, tvrdi da "Budak nije autor rasnih niti represivnih zakonskih odredaba." Time nam Pisel opet hoće pokazati kako nije razumio razliku između riječi "autor" i "supotpisnik".

Također polemizira i s Vinkom Nikolićem: "Tvrdnju da Budak nije potpisao nijednu represivnu rasnu odredbu iznio je prije osam godina, u "Vjesniku" od 28. siječnja 1996., Vinko Nikolić, saborski zastupnik i bivši ustaški ideolog za vrijeme NDH. On se, rekao je, 'potrudio i ustanovio u Hrvatskom državnom arhivu da te nesretne zakone od 30. travnja i 4. lipnja 1941. nije potpisao Mile Budak, nego su potpisali dr. Milovan Žanić i dr. Andrija Artuković'.

No, već za mjesec dana, 1. ožujka 1996., u Novom listu je opovrgnuta Nikolićeva tvrdnja, naime, objavljen je pretisak iz službenih "Narodnih novina" od 4. lipnja 1941. s punim tekstom 'Zakonske odredbe o zaštiti narodne i arijske kulture hrvatskog naroda', koju je potpisao ministar Mile Budak, uz Pavelića, Artukovića i Dumandžića. Sutradan, 5. lipnja 1941. i ustaške novine Hrvatski narod objavile su tekst te odredbe. Naslov je glasio: 'Židovi po rasi ne smiju suradnjom utjecati u izgradnji narodne i arijske kulture'."

Time nas sam Pisel upozorova kako su hrvatski "ljevičari" sigurno još 1996. godine znali da Budak nije potpisnik rasnih zakona već se radilo samo o supotpisu jedne takve zakonske odredbe – one o kulturi. Ili on nije morao razumjeti da to što je objavljena odredba od 4. lipnja, ne dokazuje da je supotpisnik i onih od 30. travnja na koje se obično i misli kada se govori o rasnim zakonima a to su odredbe: o državljanstvu, o rasnoj pripadnosti i o zaštiti arijske krvi i časti hrvatskog naroda. Tako se te tri zakonske odredbe navode u knjizi Ustaša – dokumenti o ustaškom pokretu, Zagreb 1995., koju je priredio Petar Požar, prije "Tumačenja rasnih zakonskih odredbi" iz Hrvatskog naroda, Zagreb, broj 80., 3. svibnja 1941. U tom tumačenju komentiraju se samo ove tri zakonske odredbe. I Goldsteini u poglavlju "Pravna diskriminacija: Treći Reich kao uzor" u knjizi Holokaust u Zagrebu, Zagreb, 2001. spominju ove "tri ključne protužidovske zakonske odredbe" (str. 119).

Ipak ima i nešto zanimljivo u Pilselovom tekstu. On nam, naime, pokazuje tko je inspirator ove igre o korištenju zakona o kulturi u dokazivanju navodne genocidnosti

hrvatskog naroda. Pilsel piše: "Upravo je ta "Zakonska odredba o zaštiti narodne i arijske kulture hrvatskog naroda", koju je potpisao ministar Mile Budak, smatra povjesničar Ivo Goldstein, jedan od najsurovijih rasnih zakona koji je pripremao ustaše za masovni pokolj Židova i drugih."

A istina je da u poglavlju "Tko je odgovoran" na str. 583. Goldsteini doista tvrde da je Budak "supotpisnik jednog od najsurovijih rasnih zakona", a taj zakon nisu ni spomenuli u poglavlju o rasnim zakonima. Zar je doista najsurovije što su Židovi doživjeli u NDH to što nisu mogli sudjelovati u kulturi? Dakle nešto slično poznatoj "moralno-političkoj podobnosti", koje su kao komunisti provodili u drugoj Jugoslaviji prema nekim drugima, im je najsurovije? Rugaju se oni žrtvi svoga naroda?

Pilsel u ovom tekstu to objašnjava jednako priglupo. On misli kako je itekako bio važan taj rasni zakon o kulturi da bi se Židovi mogli slati u logore: "Kao ustaški ministar 'nastave i bogoslužja', Budak je tako izгнаo sve nearijce iz škole, kazališta, filma, kulturnih društava i ustanova, da bi zatim oni kao Židovi bili internirani u sabirne centre i na kraju u logore, gdje je većina ubijena od krvnika Maksa Luburića." Dakle, morali su prvo po ovom zakonu biti otpušteni, pa da valjda tako vlast utvrdi tko je Židov po rasi i da ih onda šalju u logore. Bez rasnog zakona o kulturi to ne bi bilo moguće. Kako su ustanovili tko su Židovi ako nisu radili u kulturi? Pa onda tu svoju budalaštinu komentira: "I već bi ovo bilo dovoljno da se odgovori budalaštinama koje izgovara akademik Pečarić u "Slobodnoj Dalmaciji" (25. kolovoz)." Kada su Goldsteini vidjeli tu njegovu priglupu interpretaciju njihova teksta odmah su mu se pridružili. Tako u "Novom listu" od 28. kolovoza 2004.:

"Po toj citiranoj Zakonskoj odredbi od 4. lipnja više od tisuću ljudi otpušteno je iz službe i upravo su takvi bili među prvima na udaru, kada su potkraj toga mjeseca započela masovna hapšenja i deportacije u logore u Gospiću, na Velebitu, na otoku Pagu i zatim u Jasenovac i jedva je dvadesetak tada deportiranih preživjelo sve te logore. Glavni dio otpuštanja iz službe provelo je Budakovo ministarstvo. Istina je da je on osobno izuzeo barem desetak osoba, s obrazloženjem da su nezamjenjivi stručnjaci. Ali od koga ih je izuzeo? Od samoga sebe, koji je mirno potpisao otpuštanje preostalih više od tisuću."

Je li Goldsteinima uopće jasno da njihova tvrdnja znači da je zakon o kulturi bio nužan da se Židovi šalju u logore? Odnosno, kako oni objašnjavaju da su u logorima bili i oni koji nisu bili kulturnjaci? Radi li se doista o nevjerojatnoj gluposti Goldsteinovih, ili ih je mržnja toliko zaslijepila?

I Pilselu je važno to što je Budak autor izreke "Bježte psine preko Drine". On se i tu poziva na knjigu Goldsteinovih str. 564, ali je ne citira. Naime, Goldsteini pišu kako "Katolički list" podržava Milu Budaka "kada u rujnu govori protiv javne uporabe kletve, usprkos tome što se vrlo dobro znalo da je on autor izreke 'Bježte psine preko Drine!'" Je li Pilsel znao da je to Budak napisao mnogo ranije (što pišu Goldsteini u spomenutom tekstu iz "Novog lista") i da to što nije želio upotrebljavati nešto što bi se moglo i protumačiti da se odnosi na Srbe (I. Gabelica u "Novom hrvatskom slovu" od 19. studenoga 2004. pokazuje kako se to odnosi na jugoslavenski državni aparat – vojsku, oružništvo, redarstvo, činovništvo i sl.) samo govori Budaku u prilog? Malo vjerojatno da bi Pilsel to i razumio, zar ne? Ali ovdje to i nije toliko zanimljivo koliko

pitanje zašto Pilsel nije citirao Goldsteinovu knjigu. Jednostavno zato da bi mogao i njih krivotvoriti. Naime, on piše:

"Budak možda nije pripadao koljačkoj vertikali ustaškog pokreta ali joj je ideološki i intelektualno vjerno služio a zločine koje je vršila ova vertikala potpomagao. To bi se, dakako, dokazalo da se kojim slučajem obnovi ili revidira Budakov proces kako traže potpisnici peticije za zaštitu lika i djela Mile Budaka. "Katolički list" kao glasilo Katoličke crkve u NDH (17/1941) potvrđuje Budaka kao autora izreke "Bježte psine preko Drine" (Vidi u Goldstein, Holokaust u Zagrebu, str. 564)."

Da bi malo kasnije napisao:

"Andrija Artuković i Eugen Dido Kvaternik nisu bili sami u organizaciji ubijanja – svjesni i proračunati upravljači i autori koljačkog plana bili su sam Pavelić i najintimniji krug oko njega (Budak, Lorković, Puk, Dido Kvaternik, itd)... dok su brojni izvršitelji koljači bili često nesvjesno oruđe pravih krivaca, zaslijepljeni rasnim i drugim teorijama (Isto, str. 627)."

I sada će netko biti u dvojbi: ruga li se Pilsel Goldsteinima ili samo nastavlja sa svojom priglupom "logikom": Budak im "nije pripadao koljačkoj vertikali" već je "proračunati upravljač i autor koljačkog plana".

I tu nije kraj Pilselovim priglupim interpretacijama. Naime, iole pametnijem čitatelju knjige Goldsteinovih jasno je da "Katolički list" podržava Milu Budaka "kada u rujnu govori protiv javne uporabe kletve", a da je dio "usprkos tome što se vrlo dobro znalo da je on autor izreke 'Bježte psine preko Drine!' – komentar Goldsteinovih. Vjerojatno je samo Pilsel razumio da "Katolički list" potvrđuje Budaka kao autora spomenute izreke. A Pilsel je komentator u našim novinama, a očito ne razumije ni jednostavan tekst napisan na hrvatskom jeziku!

Međutim strašno je vidjeti kako se danas u Hrvatskoj može uopće uz Budakovo djelovanje vezivati riječ "koljač" kao što to rade i razni goldsteini, pilseli, puhovski, ... Zakon o kulturi koji je on supotpisao im je "jedan od najsurovijih rasnih zakona". U siječanjском broju časopisa "Politički zatvorenik", glasila "Društva hrvatskih političkih zatvorenika", tiskan je članak odvjetnika Tomislava Jonjića u kome Jonjić komentira razgovor s poznatim zagrebačkim glumcem Josipom Bobijem Marottijem, objavljen u splitskome tjedniku "Feral Tribune" 17. prosinca 2004. u kome Marotti svjedoči o intendantu zagrebačkog HNK: "U to vrijeme, intendant HNK Dušan Žanko na posao je stalno dolazio u ustaškoj uniformi. Ali, činjenice pokazuju da je on bio tolerantan. On je u jednoj prilici pozvao glavnog tajnika HNK, pokojnog Jožu Kavura, i rekao: 'Slušajte, ja vas molim da vi vašu crvenu pomoć kupite malo više u tajnosti jer ću, kako se to zna, biti prisiljen stvar prijaviti! Dajte, rekao mu je, budite malo oprezniji'. Dakle, to je jedna nevjerojatna činjenica, ali je istina da je on to tako rekao. Ja sam bio čak druge godine glumačke škole, kad se tajnik drame g. Karasek razbolio. I Gavella je otišao intendantu Žanku, kojemu je rekao – čujte, imamo ovdje jednog malog, bokca, siromašan je: bi li on mogao zamijeniti Karaseka, da ga neka' malo platimo, znate, njega je Hitler prognao iz Maribora. Intendant je pitao je li dečko talentiran, jest, hoće li biti glumac, hoće. I sve je bilo u redu. I sama Bela je normalno igrala..." Jonjićev komentar pokazuje što je "koljaštvo" hrvatskih kulturnjaka o kome pišu goldsteini, pilseli, puhovski....: "To nije otkriće, nego potvrda poznatih činjenica. Oni koji su htjeli znati, mogli su znati da su u Hrvatskome državnom kazalištu i nakon uspostave NDH nastavili igrati i raditi suradnici židovskog podrijetla (npr. dirigent

Milan Sachs) ili Srbi poput Mihajla Markovića, da su najistaknutije uloge imali pronosirani komunistički simpatizeri poput Vjekoslava Afrića ili pjesnika Drage Ivaniševića, koji je čak bio urednikom Hrvatske pozornice. Na repertoaru hrvatskih kazališta, recimo, u sezoni 1942./43. bili su, prema podacima iz Prosvjetnog života, glasila Ministarstva nastave (br. 4.–5./I. iz listopada – studenog 1942., str. 227), brojni strani auktori, od Shakespearea do Ibsena, od Moličrea i Racinea do Gogolja i Vaznesenskog, od Schillera i Lessinga do Tolstoja i Goldonija, od Strindberga do Pirandella, izvodile su se skladbe Wagnera i Verdija, Straussa i Smetane (...) Šteta je što ovako Marotti nije svjedočio prethodna dva i pol desetljeća, koliko Slobodan Šnajder žari i pali dramom Hrvatski Faust, u kojoj je Žanko prikazan kao mračnjak i monstrum."

Da, takav Žanko im je monstrum i mračnjak. Vjerojatno samo zato što su mnogi istinski monstri i mračnjaci danas živi ili su njihovi ideološki nasljednici ti koji diktiraju hrvatskim novinarstvom i povjesnicom.

Takav Budak je također monstrum i mračnjak. A ne oni koji su ga osudili i pogubili na jedan od najstravičnijih načina koji možemo uopće zamisliti. Naime, o svjedočanstvu njegovog pogubljenja piše Zoran Božić u "Hrvatskom slovu" od 4. veljače 2005. u tekstu u kome opisuje zvjerstava koja su provođena u privremenim zatvorima VI. ličke divizije u Gračanima: "Pojedine odraslije djevojčice i mlađe žene držane su stanovito vrijeme na životu, da bi u svojevrsnom 'gračanskom bordelu VI. ličke divizije' pružale seksualne usluge partizanskim oficirima, koji su u tu svrhu džipovima dolazili iz grada. Neke od njih uspjele su gračanskim seljacima turnuti papirić s porukom upućenom obitelji ili prijateljima. U navedenom je 'bordelu', nakon mnogostrukog silovanja i neopisiva mučenja, život okončala i Grozda Budak. Partizanke su joj stolarskom pilom pilile udove vrlo polako odrezak po odrezak, potom su joj isjekle prsnu kost i izvukle srce, te na kraju još uvijek živ torzo nabile na kolac i ispekle na žaru. Izvor ovih podataka, načelnik Vojnog suda II. armije dr. Gabrijel Divljaković, tvrdio je, štoviše, kako je svaki akt opisanog mučenja snimljen fotoaparatom, te su on i Vlado Ranogajec uoči smaknuća snimke pokazali ocu žrtve, zatvorenom Mili Budaku."

Tako je ubijen dr. Mile Budak. Ili nije. Zar ga ne ubijaju još i danas?

A jedan o tih koji ga i danas ubijaju je Drago Pilsel. Istina meni je lako pisati ono što mislim. Meni otac nije bio blizak Paveliću, kao što Pilsel tvrdi za svoga, pa se toga srami i mora dokazivati svoju pravovjernost. Ja se svoga oca ne stidim, a ne bih se stidio ni da jeste bio blizak Paveliću. I bez toga je zbog svoga hrvatstva odležao u komunističkom zatvoru.

Međutim, količina neistina i gluposti u ovom Pilselovom tekstu je doista nešto što iznenadi i nas koji znamo da je osnovna karakteristika, ako ne i definicija hrvatskog "ljevičarstva" – ljubav prema bivšoj državi. Kako se zna da je inačica za Jugoslaviju Srboslavija, a poznata je ona Matoševa "lažu Srbi i to im je od Boga dano", jasno je da nas ne iznenađuje kad vidimo kako hrvatski "ljevičari" često koriste neistine. Ali ovom Pilselovom tekstu doista u tom pogledu moramo odati posebno priznanje!

Spomenuta mreža s jugoslavenskom adresom zapravo je crnogorska adresa i oni su prenijeli i ovaj moj tekst s komentarom:

Bravo za akademika Pečarića!

Glas Brotnja, 21. 4. 2015.

Dragovolja.com, 22. 4. 2015.

Kamenjar.com, 22. 4. 2015

Željko Huljev

OVO JE BRAT DRAGE PILSELA.

Heroj Domovinskog rata, dragovoljac koji je među prvima doletio iz Argentine i koji je stradao u diverzantskoj akciji na moru kod Šipana. Tijelo mu nije pronađeno.

Pripadnik elitne 4. gbr Pauci.

Poznavao sam ga dok je bio sa suborcima u Drnišu.

Ljudina. Tih, Pristojan. Nenametljiv.

Počivao u miru Božjem.

Na drugoj strani o njegovom bratu Dragi neću trošiti riječi. Dovoljna je samo jedna.

Klošar.

ZORICA GREGURIĆ

ODGOVOR NA SMEĆE OD NASLOVNICE "NOVOSTI"

Ante murale

Polijskom zaštito ili ignoriranjem ilegalnih murala s ustaškim pozdravom 'Za dom spremni' HDZ stimulira nicanje 'plinskih boca' po fasadama gradova kojima ne upravlja

str. 8-9.

Vaša naslovnica #1396 je najogavniji primjer onoga što radite 30 godina.

Hrvatskog policajcs koji služi narodu i domovini, vi ste stavili na šablonu uz PLINSKU BOCU. Aludirate da je hrvatska policija - plinska boca. Da je opasnost. Da je treba maknuti.

Sramite se!

Vi koji ste financirani novcem SVIH građana Hrvatske, i Hrvata i Srba, iz proračuna Republike Hrvatske, već godinama pljujete po državi koja vas financira.

Kad su u Zagrebu, Splitu, Šibeniku osvanuli grafiti "Ubij Hrvata" - niste napravili naslovnicu.

Kad su murali kod Vjesnika, za koje je zatražena legalizacija osvanuli iz ljubavi naroda - vi ih nazivate "ilegalnima" i "ustaškima".

"Za dom spremni" je stari hrvatski pozdrav, uklesan na pločama HOS-a, pod kojim su ginuli ljudi koji su branili i Srbe u Hrvatskoj od Miloševića. Vi to dobro znate, ali vam istina ne paše.

Nije HDZ kriv što po fasadama gradova kojima ne upravlja niču domoljubni murali. Kriv je narod koji voli Hrvatsku više nego vas i vaše plaćene kolumne.

A plinske boce?

Plinske boce su vaš jedini argument kad ostanete bez argumenata. To je govor mržnje kakav ne bi prošao ni u Srbiji, a kamoli u državi koja vam daje 1,80 eura po primjerku iz proračuna.

U podvožnjaku je mural svih gardijskih brigada pobjedničke Hrvatske vojske .

A vi ste fusnota.

*Nećete ga izbrisati sprejom. Narod ga je upisao u srce.

HRVATSKA BOGATO NAGRAĐUJE NAJOGAVNIJE MEĐU NAJOGAVNIJIMA

Foto: Snimka zaslona, VIDA/YouTube

UDRUGA DOCUMENTA

TERŠELIČ NA PUPOVČEVOJ VIDI: ŠTO JE REČENO, A ŠTO IZOSTAVLJENO O OVOJ EKSTREMNO LIJEVOJ AKTIVISTICI?

22. rujna 2026.

LUKA ŠARIĆ

Na **Vidi**, audiovizualnom kanalu Srpskog narodnog vijeća (SNV) Milorada Pupovca, u emisiji „Zavidavanje“ **Lade Tomičića**, potpisnika **Deklaracije o zajedničkom jeziku**, gostovala je sada bivša voditeljica ekstremno lijeve udruge povezane s **Možemo – Documenta – Centar za suočavanje s prošlošću**, **Vesna Teršelič**, također potpisnica iste deklaracije koja tvrdi da je hrvatski jezik inačica istog jezika kojeg dijelimo sa **Srbima, Bošnjacima i Crnogorcima**.

> **Tko je Tena Banjeglav, nova čelnica Documente?**

Vida, medij koji dobiva gotovo **milijun i pol eura godišnje iz državnog proračuna** za proizvodnju ideološkog i političkog sadržaja, što je u suprotnosti s uvjetima javnog poziva **Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Vlade RH**, Teršelič

opisuje kao voditeljicu Documente „22 godine, od osnutka organizacije 2004. godine, do minulog kolovoza“.

Foto: fah

Teršelić i udruge povezane s Možemo

Nadalje, Vida na Facebooku piše: „Za **ekološki, feministički i mirovni aktivizam** opredijelila se u svojim ranim dvadesetim godinama. Sredinom osamdesetih bila je suosnivačica ekološke organizacije **Svarun**, kasnije suosnivačica **Zelene akcije**, **Centra za ženske studije**, **Centra za mirovne studije**, **koordinatorica Antiratne kampanje Hrvatske**... Za svoj aktivistički rad dobila je brojne nagrade i priznanja, ali i brojne etikete koje su joj prišili ljudi zadojeni nacionalizmom, s njima i prijetnje i sve što već prati ljude koji ne pristaju na jednoglasno torsko blejanje u ratom traumatiziranim društvima“.

> Što je bila Antiratna kampanja Hrvatske iz koje su nastali Documenta i Centar za mirovne studije?

Spomenute udruge povezane su s **Možemo**, što Vida izostavlja, odnosno iz njih je proizašao budući kadar te ekstremno lijeve stranke na vlasti u Zagrebu. Primjerice, **Rada Borić** jedna je od osnivačica Centra za ženske studije, **Tomislav Tomašević** bio je predsjednik Zelene akcije, a **Sandra Benčić** i **Gordan Bosanac** godinama su radili u Centru za mirovne studije, udruzi koja se zalaže za otvorene granice i napada hrvatsku policiju zbog navodnog nasilja nad ilegalnim migrantima.

Sama Teršelić suosnivala je neokomunističku stranku **Nova ljevica** koja je danas inkorporirana u Možemo.

> Šarić: HDZ-ov Centar za mirovne studije Sandre Benčić i Gordana Bosanca

Dvije ključne činjenici o Teršelič i Documenti

Nadalje, Vida piše i kako se „Vesna Teršelič na mržnju i prijetnje nije se obazirala. Gazila je svojim putem, na strani slabijih i potlačenih, zagovarala nenasilje i prizivala pravdu i jednakost za sve ljude, bez obzira na **spol, nacionalnost, seksualno opredjeljenje, boju kože...** Ukratko, naša gošća je hrabra žena s jasnom porukom: ‘Svaki je korak prema pravdi važan, valja nam koračati’“. Koliko je istine u ovoj konstataciji, a koliko laskanja istomišljenici?

Treba kazati da je Vida izostavila dvije ključne činjenici o Teršelič i Documenti, udruzi koju ona utjelovljuje. Prvo, Teršelič je **2012. javno negodovala zbog oslobađajuće presude hrvatskim generalima u Haagu Anti Gotovini i Mladenu Markaču**. I drugo, istodobno ona i njezina udruga **glorificiraju zločinački partizanski pokret i krvavu komunističku revoluciju diktatora Josipa Broza Tita**.

Teršelič je istovremeno „**ljudskopravašica**“ i **štovateljica zločinačkog jugoslavenskog režima**. Po tome je identična **Eugenu Jakovčiću**, današnjem glasnogovorniku SNV-a, a nekada zaposleniku Documente. Dok oboje traže i najmanju mrlju hrvatskih snaga u Domovinskom ratu, te za to kao odgovorne prozivaju **čitav hrvatski državni i vojni vrh**, s druge strane, kada su u pitanju partizanski zločini najednom postaju **gluhonijemi i slijepi na masovne komunističke likvidacije, uvođenje strahovlade i totalitarizma po uzoru na SSSR**.

Foto: fah

**> Eugen Jakovčić: Istovremeno ‘ljudskopravaš’ i ljubitelj zločinca Tita i SFRJ
Nezadovoljstvo postkomunističke i postjugoslavenske elite**

Vida i posebno ističe na Facebooku sljedeću izjavu Teršelič: „**Moramo biti svjesni koliko je blizu situacija u kojoj će noću dolaziti po nas na vrata**“. Riječ je o neutemeljenom strašenju javnosti i **lažnom narativu o „fašizaciji Hrvatske“**. Gotovo je nevjerojatno da takva rečenica dolazi iz usta aktivistice koju državne i lokalne vlasti godinama hrane javnim novcem, odnosno aktivistice za kojom „trče“ fotoreporteri i njezina priopćenja redom objavljuju svi mainstream mediji.

Također, na vlasti je **HDZ**, a u Zagrebu **Možemo**, dok predsjedničku funkciju obnaša **Zoran Milanović**. Stoga, koliko smo zbilja blizu tog scenarija koji zaziva Teršelič? Uzmimo u obzir i činjenicu da Teršelič glorificira režim i diktatora koji je doista mnogima slao ljude koji kucali noću na vrata i odvodili u nepoznato. Ako već ranije nisu likvidirani kao narodni neprijatelji nakon rata, što za Documentu nije tema, odnosno s tom prošlošću **nema suočavanja**.

O našem trošku, Vida na pijedestal podiže aktivisticu koja više od dva desetljeća **blati branitelje i iskrivljava povijest Domovinskog rata**, također o našem trošku. O tome redovito govori **akademska zajednica i ugledni hrvatski povjesničari**, no država ne reagira uskratim sredstava udruzi koja promiče **protuhrvatske i antiznanstvene teze**, bez utemeljenja u arhivskom gradivu.

Ovdje je riječ isključivo o **nezadovoljstvu postkomunističke i postjugoslavenske elite** u Hrvatskoj koja strahuje za svoje **društvene i financijske privilegije** te svaku ugrozu svog statusa proglašava „fašizacijom“, odnosno izmišlja neke nove scenarije crpeći inspiraciju iz Drugog svjetskog rata, a od kojih nas tobože štiti upravo ta

skupina, ideološki ekstremno lijeva i u potpunoj neusuglašenosti s većinom hrvatskog naroda.

Foto: VIDA, Facebook

> Što znamo o udruzi Documenta, osim da je tugovala zbog oslobađajuće presude Gotovini i Markaču?

https://narod.hr/hrvatska/terselic-na-pupovcevoj-vidi-sto-je-receno-a-sto-izostavljeno-o-ovoj-ekstremno-lijevoj-aktivistici?fbclid=IwY2xjawUgTvlwZG9mAWV4dG4DYWVtAjExAHNydGMGYXBwX2lkEDlYmJAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR6xoU7MF8oNGU_BRAc-MbMd8t_WuKcu8mOsJENdA8c1FUqpPUYGIDfluXacXA_aem_11N6J90g0yfwl4xitgy9rA

NISU ZASPALI NA STRAŽI

Sinovi Domovine 15970 ·
AI sadržaj

· 12. rujna ·

VINKOVCI SU PALI!! ZASPALI STE NA STRAŽI!!

Sve je počelo sa SPENS-om. Hrvatski branitelji, bivši logoraši i stradalnici javno su apelirali na Jakova Jozinovića da ne nastupi u toj dvorani. Nitko nije tražio da ne pjeva u Srbiji. Tražilo se samo jedno, da se koncert premjesti na drugo mjesto zbog svega što SPENS predstavlja ljudima koji su nakon pada Vukovara ondje bili zatočeni.

Apel je čuo. Znao je zašto mu se ljudi obraćaju. I 14. ožujka ipak je nastupio.

Onda su došli Vinkovci. Njegov grad. Grad koji itekako dobro zna što znače rat, žrtva i obrana Hrvatske. Ponovno su stizali apeli i molbe da ne nastupi na Vinkovačkim jesenima. Organizatori su bili upoznati sa svime, ali koncert je ostao u programu. Jučer, 11. rujna, Jakov Jozinović izašao je na glavnu pozornicu Vinkovačkih jeseni.

Vinkovci, zaspali ste na straži.

A sada slijedi Niš. Jakov Jozinović 15. studenoga nastupa u Hali Čair 2, svega tri dana prije 18. studenoga, dana kada Hrvatska odaje počast žrtvama Vukovara i Škabrnje.

U Nišu je tijekom rata, u dijelu tamošnjeg zatvora, postojao logor u kojem su bili zatočeni hrvatski ratni zarobljenici i civili te fizički zlostavljani. Da budemo potpuno jasni, Hala Čair nije bila taj logor, ali Niš nosi tu ratnu povijest i to se ne može izbrisati. Koliko puta čovjek mora biti upozoren da više ne može reći da nije znao? Jednom? Dvapat? Tripap?

SPENS. Vinkovci. Niš.

Nakon svega ovoga za nas to više nije neznanje. To je svjestan izbor i provokacija prema ljudima koji su tražili samo malo poštovanja prema svojoj patnji.

Ispriku više ni ne očekujemo. Ne možemo tvrditi što je Jakovu u glavi, ali njegovi postupci ostavljaju gorak dojam da je važnije ne ugroziti publiku i tržište u Srbiji nego poslušati hrvatske branitelje, logoraše i stradalnike koji ga mjesecima upozoravaju.

Vinkovci nisu pali onda kada su ih lomili. Ali jučer ste pali na ispitu poštovanja.

VINKOVCI SU PALI. ZASPALI STE NA STRAŽI.

S poštovanjem,

SINOVI DOMOVINE

KOMENTAR: Matoš: Hrvati imaju više izdajica nego cijela Europa zajedno:

MLADEN PAVKOVIĆ, JOZINOVIĆU, DOSTOJANSTVO NEMA CIJENU!

<https://bezccenzure.hr/toptema/jozinovicu-dostojanstvo-nema-cijenu/>

Foto: Fah

VINKOVAČKE JESENI

EMOTIVNI POVRATAK SHORTYJA NA POZORNICU: ŠTO ZNAMO O PJESMI ‘DOĐI U VINKOVCE’?

22. rujna 2026.

Vinkovci su od 11. do 20. rujna bili središte hrvatske tradicijske kulture tijekom manifestacije “Vinkovačke jeseni” koje su održane po 61. put. Ovu nadaleko poznatu manifestaciju posjetili su deseci tisuća posjetitelja koji su uživali u plesu, pjesmi, folkloru i tradicijskim običajima Vinkovaca i cijele Slavonije. **Tijekom glazbenog programa Vinkovačkih jeseni na pozornici su se izmjenjivali razni pjevači, a čast da svojim nastupom zatvori manifestaciju pripala je Tonyju Cetinskom koji svojim nastupom nije razočarao. Posebno upečatljiv trenutak te večeri bio je nastup vinkovačkog repera Dalibora Bartulovića Shortyja čija je izvedba pjesme „Dođi u Vinkovce” razgalila raspjevanu publiku. Ovo nije bio jedini nastup Shortyja na ovogodišnjim Vinkovačkim jesenima, nekoliko dana ranije istu je pjesmu izveo sa Stankom Šarićem.**

“Dođi u Vinkovce”

Pjesma „Dođi u Vinkovce” nastala je 1995. godine, a napisao ju je i uglazbio Miroslav Štivić.

Tekst govori o ljubavi prema Vinkovcima, Slavoniji i njezinoj tradiciji te poziva ljude da posjete ovaj grad.

Godine 2004. pjesmu je preradio i izveo vinkovački reper Dalibor Bartulović Shorty, čime je dobila novu, moderniju verziju. **Shortyjeva izvedba postala je vrlo popularna i s vremenom je pjesma postala jedan od prepoznatljivih simbola Vinkovaca.**

Dalibor Bartulović Shorty i njegova prerada pjesme doživjela je tada velik uspjeh te je kod publike odlično prihvaćena. Pjevač je tada nekoliko godina aktivno nastupao da bi se potom povukao od nastupa pred publikom. **Prema riječima Dalibora Bartulovića u jednom periodu gotovo deset godina nije nastupao pred publikom.**

Njegovi nastupi na Vinkovačkim jesenima, s Tonyjem Cetinskim i Stankom Šarićem, izazvali su veliko oduševljenje publike i pokazali koliko su njegove pjesme i dalje povezane s Vinkovcima i slavonskom tradicijom.

>Završile 61. Vinkovačke jeseni: Veličanstveni mimohod, Shorty i koncert Tonyja Cetinskog

Miroslav Štivić

Miroslav Štivić bio je vinkovački glazbenik i autor, najpoznatiji kao autor teksta i glazbe pjesme „Dođi u Vinkovce”. Pjesmu je prvi put objavio 1995. godine, a 2004.

postala je posebno popularna nakon što ju je preradio i izveo Dalibor Bartulović Shorty.

Štivić je bio i član originalne postave tamburaškog sastava „Sinovi ravnice”, a sa Shortyjem je surađivao i na pjesmi domoljubne „Dok Dunav” koja govori o ratu u Vukovaru. Preminuo je 2024. godine nakon teške bolesti. Shorty je nosio majicu s njegovim likom.

Tekst pjesme

Tu sam sretan
di čujem djevojačke pjesme
ležim u sjeni hrašća
pijem hladnu vodu s česme
pod pendžerom di snaše
sviraju tamburaši
di se uprežu čilaši
i znaju me svi salaši
Di gori ona lampa
di onaj đeram škripi
tu će mi duša skončat
tu su mi dani lipi
di drag mi je kirvaj
sijelo, prelo i rakije vrelo
di živim ko pečat pa
me znade svako selo
Tu sunce polje kupa
tu mi je jedini dom
tu kosti mojih predaka
sanjaju slatkim snom
ne mogu to opisat'
ne bih drugdje znao disat'
od tuge bi umro
da ne mogu žito mirisat'
Da ne vidim svog šora
ili svog sokaka
prije nego sklopim oči
još jednom prije mraka
tu me napravio čaća
tu me mater slova učila
ako budem moro otić'
tu ću se vratit' ja
Di je moja njiva
moja šljiva
moga konja griva
moja krv živa
di rijeka Bosut pliva
i pale svijeće za heroje

što su ginuli za boje
na ponos i čast imena Slavonije moje
I kad poželiš se ravnice
dođi u Vinkovce
sve moje ceste su davno zarasle
stojim na pragu vrata Hrvatske
zovu te, zovu, ravni slavonske
dođi u Vinkovce
“Veličam slike svete što sam slavonsko dijete”
Veličam slike svete
što sam slavonsko dijete
od glave do pete
pa mi iz grla pjesme lete
rodnom kraju, mome milom zavičaju
di me ljudi znaju
a zvijezde di ljepše sjaju
di se nebo ljepše plavi
Di su osjećaji pravi i na
najbolji mogući način di se slavi
a rakija grebe k'o slama
druga već ide sama
niz grlo u vene
svaki put kad pisma krene
to je moja Slavonija
to ti je moja ravnica
Razigrani vranci
svud okolo živa dica
pa kad svirne tamburica
ljepše od cvrkuta ptica
lakše je prebolit'
bol onda postane sitnica
tu ti je moja dika
svako drvo iz šljivika
Ljudska mašta ne bi mogla
smisliti ljepših vidika
i kad ne bude me više
kad napustim tu idilu
ljubit' ću u raju
prelijepu slavonsku vilu
“Bogu smo dragi mi Hrvati”
Bogu smo dragi mi Hrvati
pa ću molit' da me vrati
Još posljednji put
da gledam dok
se žito zlati

a kad me opet gore vrati
zahvalit' ću mu prvo
sto nam je dao
komad zemlje sto
je za sebe sačuvo
I kad poželiš se ravnice
dođi u Vinkovce
sve moje ceste su davno zarasle
stojim na pragu vrata Hrvatske
zovu te, zovu, ravni slavonske
dođi u Vinkovce
Poštujem svakoga
al' se nikoga ne bojim
osim dragog Boga
jer je razlog što postojim
što me ima i živim
da dičim se imenom tvojim
nepokoreni grad
na vratima Hrvatske stoji
Klize mi suze po licu
dok slušam tamburicu
kad prsti taknu žicu
ne dirajte mi ravnice
al' sinovi tvoji
Slavonijo sad te paze
i nikad vise tuđe noge
neće da te gaze
Ginulo se prelagano
previše mama je plakalo
predugo je raj na
zemlji ličio na pakao
palili su naše šume
mi smo ih opet zasadili
rušili su naše kuće
mi smo ih opet izgradili
Ubijali su moj narod
al' smo ostali na svom
da branimo svoj dom
jer volimo svoj dom
i vjerni domu svom
kad sokolove zove Slavonija majka
pjevat će se rijeci ove
Ljubi svoje, boje
srce slavonsko je
rakija u krvi
jer volim ljude svoje

ta svečana oda svira
svetoj zemlji roda
jer plaćena je krvlju
dok se sanjala sloboda
I kad poželiš se ravnice
dođi u Vinkovce
sve moje ceste su davno zarasle
stojim na pragu vrata Hrvatske
zovu te, zovu, ravni slavonske
dođi u Vinkovce
Sve moje ceste su davno zarasle
stojim na pragu vrata Hrvatske
zovu te, zovu, ravni slavonske
dođi u Vinkovce

https://narod.hr/vjera-i-kultura/emotivni-povratak-shortyja-na-pozornicu-sto-znamo-o-pjesmi-dodi-u-vinkovce?fbclid=IwY2xjawUhlvhleHRuA2FlbQIxMQBwZG9mAXNydGMGYXBwX2lkEDIyMjAzOTE3ODgyMDA4OTIAAR6lf7CHhKmPeDNDTUsRNRW6J608Ah8qCNpEUFuxgll-IwbdzWK29bXmkntW_w_aem_fj2M6jTf2RULPaqRkK4iHA

SJEĆATE GA SE?

SHORTY ZA 24SATA: 'NE BAVIM SE VIŠE GLAZBOM, NE VIDIM SE VIŠE U TOME'. EVO GDJE JE ON DANAS

Piše Danijela Mikola, Nedjelja, 20.9.2026.

Foto: David Jerkovic/PIXSELL

Shorty je dobio nadimak zbog svoje visine, jer je visok 1,68 metara, pa je stoga upravo tim svojim nadimkom nazvao svoj prvi album izdan 2004. godine

Dalibor Bartulović Shorty (46) jedno je od prepoznatljivih imena glazbene scene hrvatskog hip-hopa s početka 2000-tih godina. Kao rođeni Vinkovčanin često je spajao rap sa slavonskim bećarcima i tamburicom, što mu je i dalo poseban, prepoznatljiv hip-hop stil. Najpoznatije pjesme su mu 'Dođi u Vinkovce', iako je to izvorno tamburaška pjesma od koje je on napravio rap izvedbu, te sada već kulturna božnična pjesma 'Zeka'.

Shorty je dobio nadimak zbog svoje visine, jer je visok 1,68 metara, pa je stoga upravo tim svojim nadimkom nazvao svoj prvi album izdan 2004. godine.

Foto: David Jerkovic/PIXSELL

Tijekom godina izdao je nekoliko albuma, a onda se, 2010. godine, odlučio povući iz glazbenog svijeta i više nije nastupao. Rekao je da se okreće obiteljskom životu. Njegova je 'šutnja' trajala sve do neki dan kada je pozvan da svojom pjesmom 'Dodi u Vinkovce' otvorio Vinkovačke jeseni. Bio je ugodno iznenađenje svim Vinkovčanima koji su te večeri bili na glavnom gradskom trgu jer su svi priželjkivali Shortijev povratak u glazbu.

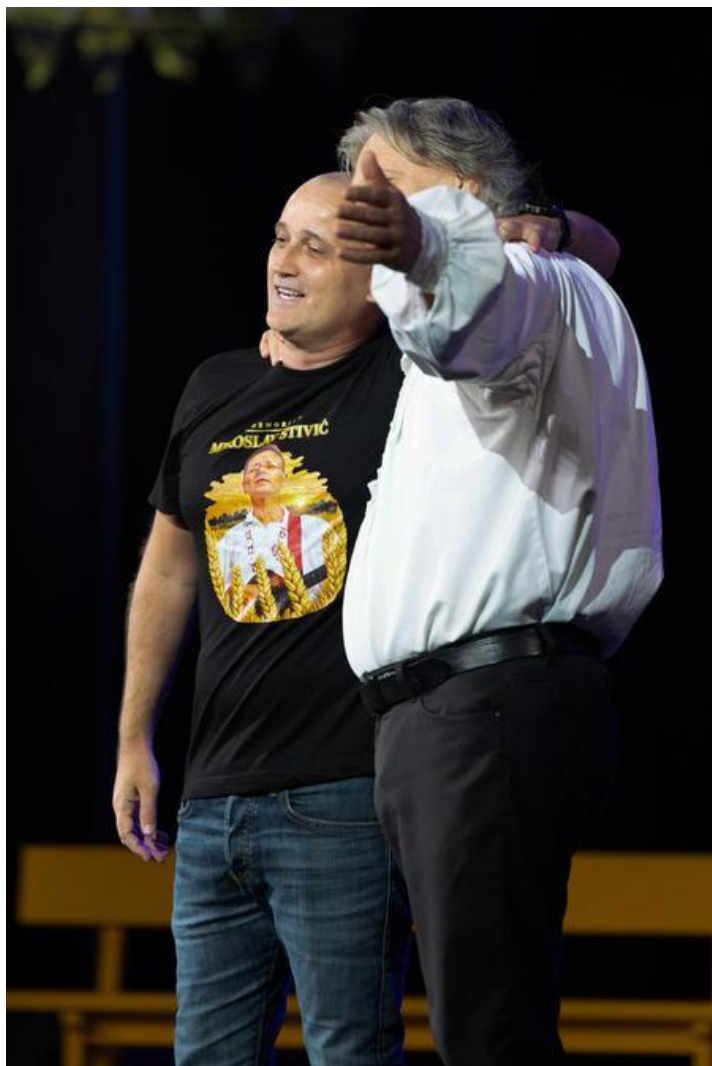

Foto: David Jerkovic/PIXSELL

- Bio je to pljesak koji puno znači i jako mi je drago što me nisu zaboravili i što moje pjesme i dalje žive - kaže nam Shorty kojega smo uspjeli pridobiti za par izjava o svom životu posljednjih godina.

Ispričao je kako ga je, za Vinkovačke jeseni, pozvao i Toni Cetinski da s njime nastupi na koncertu, što mu je posebno puno značilo. Naime, Tony nije znao da je na jedan veoma bitan način obilježio Shortyja.

- Kada sam prvi puta sreo Tonija imao sam 11 godina. Bio sam izbjeglica u hotelu nedaleko Rovinja. Nisam tada još razmišljao o glazbi, o ničemu, osim o ratu koji nas je otjerao od kuće. Cetinski mi je tada bio nepoznat pjevač. Kada je sjeo pored mene, ipak, živo ga se sjećam. Bio je i on mlad tada. Nasmiješio mi se. On čak ni ne zna koliko me se tada dojmio, i kakva sve sjećanja imam na taj dan. Kada sam mu nedavno to ispričao, on se šokirao, bio ugodno iznenađen. Meni se to baš urezalo u sjećanje jer je to tada bio jedini lijep događaj koji mi se dogodio - kaže Shorty kojega smo zatekli na trgu u Vinkovcima, gdje i živi sve ove godine.

Svojevremeno se pričalo da je Shorty odustao od karijere jer iz Slavonije nije mogao ući u ozbiljnije producentske vode, a nije želio otići iz svojih Vinkovaca.

Foto: David Jerkovic/PIXSELL

Hip-hopom se počeo baviti sa svojih 17-18 godina, a prve je pjesme snimio sa 19.

- Nije to bilo nešto veleumno, a vjerojatno ni kvalitetno, ali mi je to u to vrijeme bilo jako veliko i ponosan sam na to. Sve što sam snimao uglavnom su bile moje pjesme i drago mi je što ponekad čujem neke od njih na radio postajama - dodaje Dalibor. Na pitanje što radi posljednjih više od deset godina, koliko ne nastupa, kaže da je posve obiteljski čovjek.

Foto: Mihael Spanic/PIXSELL

- Ne bavim se uopće više glazbom i ne planiram se njome baviti. Ne vidim se više u tome također. Zadnjih desetak godina bavim se Internet trgovinom, prije toga sam se bavio marketingom, oglašavanjem, google AdWordsom, rangiranjem stranica, pomalo svačega.. Supruga i ja sada imamo svoje web stranice i bavimo se online trgovinom. Zadovoljni smo time. Vodimo miran život, gotovo penzionerski, ali nam to odgovara. Pratimo djecu u njihovom odrastanju. Kći Nika mi je sada upisala fakultet, povijest u Zagrebu, a sin Jakov je 8. razred. Jako smo svi povezani. Volim taj miran i spokojan život. Volim taj 'ler' u kojemu su Vinkovci; sve samo lagano. Opušteno. To ne bih mijenjao ni za što - kaže Dalibor kojega i dalje svi sugrađani, kada ga sretnu, zovu Shorty. Priznaje kako voli doći u centar grada, prošetati, popiti kavu, gledati sve te 'svoje' ljude.

Iako nema društvene mreže, preko njegove se obitelji može vidjeti da vole putovati.

- Kao obitelj volimo putovati, koliko stignemo. Kada su djeca bila manja više smo putovali. Htio sam da imamo što više uspomena s djecom, da što više budemo zajedno. Srećom imali smo priliku posjetiti razne države gdje su djeca mogla upoznati druge kulture, jezike, da postanu bolji ljudi, da uče o svijetu oko sebe. Na kraju, samo se uspomene broje i samo one vrijede - iskreno kaže.

Foto: Robert Anic/PIXSELL

Neke je od svojih uspomena Dalibor opisao i u knjizi 'Iz blata', objavljenoj 2014. godine u suradnji s književnikom i glazbenikom Vladimirom Bakarićem iz Vinkovaca. Knjiga je inspirirana stvarnim iskustvima odrastanja u Vinkovcima i govori o mladiću iz radničke obitelji koji pokušava ostvariti san o hip-hopu. Shorty je naglašavao da to nije autobiografija, iako u knjizi ima dosta elemenata iz njegovog života.

<https://www.24sata.hr/amp/show/shorty-za-24sata-ne-bavim-se-vise-glazbom-ne-vidim-se-vise-u-tome-evo-gdje-je-on-danas-1155469>

Josip Pečarić

ČAST = TONY: <https://www.facebook.com/watch/?v=28455626704102869>

Dražen Jugec

SELEKTIVNI PRINCIPI ILI ESTRADA NA SLAVONSKI POGON?

Dok se u ožujku ove godine drama oko otkazivanja koncerta za Dan žena u novosadskom SPENS-u lomila preko koljena pod egidom "političko-povijesnih kontroverzi", Tony Cetinski je na zatvaranju 61. Vinkovačkih jeseni okrenuo sasvim drugu ploču.

Pred 30.000 ljudi u Vinkovcima, pjevač je ponosno preuzeo titulu "vinkovačkog zeta" (budući da mu je supruga iz tog kraja), pio rakiju na pozornici i polagao "ispit" za pravog Vinkovčanina, dok mu je gost Shorty držao leđa uz kulni lokalni hit "Dođi u Vinkovce".

Zanimljivo je kako estradni principi funkcioniraju – u Novom Sadu se, nakon godina punjenja tog istog SPENS-a, naprasno povlači ručna kočnica zbog pritiska udruga, dok se u Slavoniji igra na kartu stopostotnog lokalpatriotizma, Ultrasa i dresova Cibalijske.

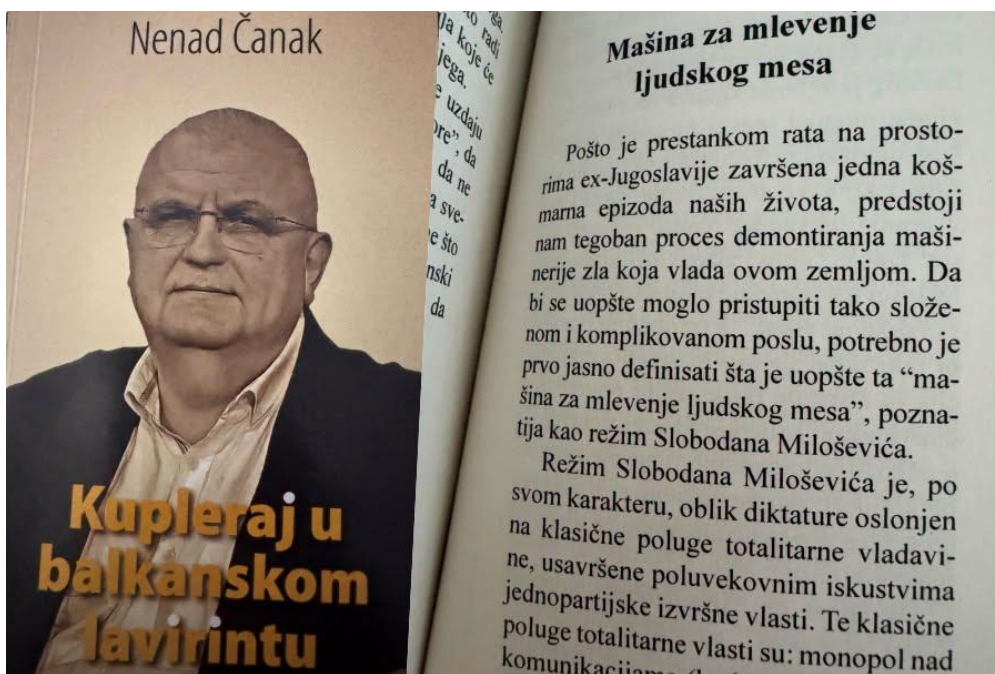
Je li u pitanju iskrena promjena smjera ili samo vješto plivanje estradnim vodama ovisno o tome s koje strane granice vjetar puše? Pjevati se mora, ali očito ne svugdje i ne pred svakim – bar ne u istoj godini.

CRNOGORCI O SPC

NENAD ČANAK

KUPLERAJ U BALKANSKOM LAVIRINTU

Montenegro news

AI sadržaj

U Sarajevu je promovisana knjiga "Kupleraj u balkanskom lavirintu" Nenada Čanka, koja predstavlja izbor njegovih kolumni pisanih tokom proteklih 36 godina. U njima autor, bez zadržke i kroz britku društvenu i političku analizu govori o Balkanu, njegovim podjelama, apsurdima i previranjima.

"Ova knjiga je dokaz da 32 godine, koliko je prošlo od prvog i posljednjeg teksta u njoj, nisam ni za zapetu promenio svoje ubeđenje", kazao je Čanak.

"Ratovi tek dolaze"

On je na promociji u Bosanskom kulturnom centru pročitao mali dio iz prvog eseja koji je objavljen 1993. godine, a taj esej se zove "Ratovi tek dolaze" u kome citira četničkog ideologa Stevana Moljevića.

"Naš je zadatak, kaže dr. Moljević (četničke organizacije), da stvore i organizuju homogenu Srbiju koja ima da obuhvati celo etničko područje na kome Srbi žive i da joj osiguraju potrebne strateške i saobraćajne linije i čvorove, te privredna područja kako bi joj bio omogućen i obezbeđen slobodan privredni, politički i kulturni život i razvitak za sva vremena. Te strateške i saobraćajne linije i čvorovi potrebni za sigurnost, život i opstanak Srbije, iako gdegdje danas ne bi imali srpsku većinu, imaju da posluže Srbiji i srpskom narodu da se ne bi više ponavljala teška stradanja koja Srbima nanose njihovi susedi čim im se pruži prilika.

Preseljavanje i izmena stanovništva, naročito Hrvata sa srpskog i Srba sa hrvatskog područja, jedini je put da se izvrši razgraničenje i stvore bolji odnosi između njih, a time otkloni mogućnost da se ponove strašni zločini koji su se dešavali u prošlom ratu (Prvom svetskom ratu), a naročito u ovom sadašnjem, na svemu području na kome su Srbi i Hrvati bili izmešani, i gde su Hrvati i Muslimani s planom išli za istrebljenjem Srba".

Čanak na sarajevskoj promociji podsjeća da je to objavljeno 30. juna 1941. godine, pa je konstatovao koja je razlika između ovoga što je pročitao i onoga što se događalo u BiH od 1992. do 1995. godine?

"Sve ovo što sam pročitao od Moljevića je praktično razvoj onoga što je napisano od strane Ilije Garašanina 1844. godine u njegovom Načertaniju. U pitanju je nešto što se 182 godine provlači iz režima u režim, iz države u državu. I svaki put se novi genije doseti kako bi bilo odlično nekoga raseliti, nekoga ubiti da bi se napravio homogeni etnički prostor", kazao je Čanak.

"Za nas su ovi preko Drine vanzemaljci"

On se dotakao toga da je danas biti Srbin stvar političke pripadnosti, što je obrazložio na zanimljiv način.

"Gde god se pojavim sa idejom ja bi da popravim srpsku stvar, mene oteraju. Zašto? Pa zato što danas Srbin nije etnička pripadnost, nego politička. Dakle, ko ne misli kao Mile Ronhil, ili kao rahmetli Slobodan Milošević, ili kao sav ovaj ološ koji se sada nakupio da vlada Srbijom. Oni kažu nisi Srbin. Šta ja nisam Srbin, a Šešelj jeste. Ja nisam Srbin, a 'reći ću kratko crko' Ratko' – on jeste Srbin. A neće biti. Čitava stvar jeste u tome da, kao što karcinom može da napadne svako telo, osim ajkule, tako isto nacizam može da napadne svaki etnos, svaku naciju."

Govoreći o Srbiji, kaže da je to jedina zemlja na tlu Evrope u kojoj je Putin pozitivan lik.

"Po svim istraživanjima, to je jedina zemlja gde je Vladimir Vladimirović Putin pozitivan lik. Jedina zemlja koja sekunde da nije učestvovala u ratu, a postoje dokazi, papiri, priznanice, od toga da je plaćala sve oficire vojske koje su ratovala u drugoj državi. Kažem, za nas su ovi preko Drine vanzemaljci, pošto su van zemlje, pa vanzemaljci. Onda oni kažu ti si anti-Srbin..."

Nekadašnji zastupnik u Narodnoj skupštini Republike Srbije i bivši predsjednik Lige socijaldemokrata Vojvodine (LSDV), Nenad Čanak, nedavno, govoreći o sahrani

zločinca Mladića u Beogradu, kazao je kako se ne bi trebalo iznenaditi ako ga Srpska pravoslavna crkva proglasi svecem. Upravo se toga dotakao i u Sarajevu.

"Kada budu Mladića proglašavali za sveca, onda će biti sveti Ratko general. Sve se to razvija u tom pravcu. Generala vojske s kojom mi nemamo ništa, iako smo plaćali sve oficire, njega koji nije rođen u Srbiji, a sahranjuje se na svoju ličnu želju. S jedne strane kažeš mi nemamo veze s tim ratom, a ispostavi se da je kompletno oružje kojim su ubijani ljudi u Bosni dolazilo iz magacina JNA."

Kokainsko pravoslavlje

Prisjetio se i ranije Dodikove priče kada je nekoliko godina nakon rata izjavljivao da je sramota što se Ratko Mladić ne predaje i ne ide pred sud, ističući da time nanosi štetu cijelom srpskom narodu.

"Kod nas u Srbiji je na delu jedno kokainsko pravoslavlje. Pomešali tamjan i kokain. Ovi što diluju kokain oni kao 'daju priloge za crkvu.' Njih niko ne sme da dira. Jer su navijački dres i mantija pancir pred zakonom. Kad shvatiš da su te oni uzeli za taoca, da je čitava ta država taoci, da severoistočna BiH sa Dodikom sa kojim sam ja bio drug. On je govorio: 'Sramota je Ratko Mladić neće da se preda'. A vidi ga sada, gmiže, puže, puzi ispred odra onog smeća Mladića. Zašto, jer se isplati. Jer je jedina vera svih tih velikih branitelja vere – marka, dolar, franak je kraj. Samo da je konvertibilna valuta. Svi se kunu u Rusiju i šalju decu na Zapad. Ja sam zbog toga što sa, pisao i govorio o tome 30 godina najpoznatiji sam po tome što sam debeo. Ima li kraja tome? Odgovor glasi ima. Kad se pokaže ovako: - "Mile, marš".

Dotakao se i predsjednika Skupštine Crne Gore Andrije Mandića, koji je ovih dana u centru pažnje zbog odluke da izrazi saučešće porodici presuđenog ratnog zločinca Ratka Mladića, što je izazvalo brojne reakcije u Crnoj Gori i regionu. Zbog telegrama saučešća, Demokratska partija socijalista podnijela je inicijativu za njegovu smjenu, a Mandić je za 24. septembar zakazao vanrednu sjednicu parlamenta na kojoj bi poslanici trebalo da se izjasne o inicijativi.

"Andrija Mandić, četnički vojvoda koji je na čelu sekularne države Crne Gore, sad je odjednom postao evropejac. Pitali su me što? Ja kažem, pametan čovek. Bolje biti četnik u Evropskoj uniji nego četnik u Ruskom svetu. Em su bolje pare, em manja konkurencija."

Umjesto zaključka, u knjizi „Kupleraj u balkanskom lavirintu“, u kolumni „Dijagnoza“, Nenad Čanak piše da „lekari kažu da nema uspešne terapije bez tačne dijagnoze. Srbija, danas, upravo to i jeste... dijagnoza. No, nedostaje samo onaj deo o tačnosti, i zato mislim da je neophodno krenuti od činjenica i govoriti o Srbiji u trećem licu, kao o pacijentu koji nam je potpuno nepoznat, sa kojim nemamo nikakvog dodira, a kamoli emotivnih ili rođaćkih veza“.

(S. Gojak)

DOGAĐAJI U SRBIJI SU IZNENAĐENJE SAMO ZA NEUPUĆENE

Montenegro news AI sadržaj

Događaji u Srbiji su iznenađenje samo za neupućene

Njemački dnevnik Frankfurter Allgemeine Zeitung se još jednom osvrće na sramotno ponašanje Srbije prilikom sahrane ratnog zločinca Ratka Mladića i to povezuje s EU perspektivama ove zemlje.

Njemački novinar i dobar poznavatelj srpske političke scene Michael Martens u nedjeljnom izdanju lista Frankfurter Allgemeine Zeitung (13.09.) kaže:

„Čovjek ne može biti zainteresiran za sve, pa se ne može predbacivati najvećem broju europskih političara da nisu zainteresirani za Srbiju. Mala balkanska država koja nije članica ni Europske unije ni NATO-a – doista postoje važnije stvari za top dužnosnike u Bruxellesu, Berlinu i Parizu. Ali katkad se ta nezainteresiranost osveti. Koliko malo Europa o Srbijizna, pokazuju ljutite reakcije zbog odnosa Beograda prema smrtiratnog zločinca Ratka Mladića".

Nakon što je konstatirao europski deficit zainteresiranosti i znanja kada je riječ o Srbiji, autor nastavlja: „Naravno da je gnusno da je masovni ubojica u Beogradu pokopan s vojnim počastima i da su se srpski ministri poklonili nad njegovim lijesom, a da pritom nisu pretrpjeli ni najmanju kritiku predsjednika države Aleksandra Vučića. Ali neke reakcije europskih političara zvuče tako kao da je odjednom, iznenađa iz boce pobjegao neki zli duh. No tko prati zbivanja u Srbiji ne može biti iznenađen državnim forsiranjem počasti za jednog zločinca.

Srpski političari iz vlasti neprestano relativiziraju i veličaju ratne zločine, kako svoje jučerašnje tako i današnje ruske. Nasuprot tome, aktivisti koji se zalažu za obilježavanje genocida u Srebrenici bivaju pretučeni na ulici, dok u Srbiji država u najmanju ruku tolerira murale i transparente koji slave generala ubojicu.

Mladićeva smrt samo je uklonila zastor iza kojega se već godinama odvija drama na koju iz inozemstva ne obraćaju pažnju".

Da se prekinu pristupni pregovori?

Nakon konstatiranja stanja autor se okreće analizi europske perspektive Srbije nakon Mladićeva pogreba i skandala koji je on izazvao u zapadnim centrima moći:

„Sada postoje pozivi da se prekinu pristupni pregovori sa Srbijom. Ali djelotvornost takvog koraka ne bi trebalo precjenjivati. Razgovori sa Srbijom faktički su zaustavljeni već nekoliko godina. Ono što bi zaista zaboljelo Beograd bio bi uspjeh Crne Gore na putu u EU. To bi pokazalo da članstvo u Europskoj uniji nije puko maštanje – moguće je ako se provedu nužne reforme.

Ali i ovdje postoji druga prepreka: čak i ako bi Crna Gora ispunila sve reformske uvjete, nije izvjesno da bi zaista moglo uslijediti i članstvo, jer je proces ratifikacije ugovora izuzetno trnovit. U Parizu je, recimo, potrebna dvotrećinska parlamentarna većina ili čak referendum prije nego što se nova zemlja primi u EU. Malo je vjerojatno da bi to bilo moguće upravo u Francuskoj, koja je posebno skeptična prema proširenju”.

Uspjeh Crne Gore – kazna za Srbiju?

Za pat-poziciju u odnosu na proširenje EU-a autor vidi rješenje koje je već predloženo iz regije: „Bosanski stručnjak za Balkan Adi Ćerimagić predlaže kreativno rješenje: kako bi bilo da se u pristupni ugovor s Crnom Gorom unese odredba da Crna Gora odmah nakon ispunjavanja svih pristupnih uvjeta doduše ne bude nužno odmah primljena, ali odmah dobije pristup zajedničkom tržištu i Schengenskoj zoni? To ne bi pomoglo samo Crnoj Gori i proširilo europsku zonu vladavine prava makar za jednu malu članicu, već bi dalo vjetar u leđa onim snagama u Srbiji koje ne žele ići putem nacionalizma i veličanja ratnih zločina. Nasuprot tome, zastrašivati Srbiju zaustavljanjem procesa koji je ionako zaustavljen moglo bi se pokazati praznom prijetnjom”.

Montenegro news

AI sadržaj

..

NOVINAR PREDOŽIO RADIKALNE MJERE PREMA SRBIJI, OVO SE NEĆE SMIRITI!

Posebno je napao Porfirijevu besjedu i prisustvo Danila Vučića, Dodika, ministara i ruskog ambasadora

Hrvatski historičar, publicista i novinar Zvonimir Despot oštro je reagovao nakon što je patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije predvodio opijelo Ratku Mladiću u Beogradu. Despot smatra da je Porfirije svojom besjedom relativizirao presude

međunarodnog suda i ponudio moralnu rehabilitaciju pravosnažno osuđenog ratnog zločinca.

Zvonimir Despot objavio je na Facebooku komentar nakon sahrane Ratka Mladića, bivšeg komandanta Vojske Republike Srpske pravosnažno osuđenog na doživotni zatvor za genocid u Srebrenici, zločine protiv čovječnosti i ratne zločine.

Posebno se osvrnuo na nastup patrijarha Porfirija, koji je predvodio opijelo u Crkvi Svetog Luke u Beogradu.

Porfirije je tokom besjede rekao da će Mladićevo ime ostati “duboko utkano u pamćenje i molitve” velikog dijela srpskog pravoslavnog naroda te ga opisao kao vojnika i komandanta koji je u teškom vremenu “podnio žrtvu i položio život za slobodu, odbranu i opstanak svoga roda”.

Patrijarh je također poručio da Srpska pravoslavna crkva ne donosi sud o vječnosti, nego sve prepušta “sudu Božijem koji je jedini pravedan”.

U nastavku je rekao da su ljudski sudovi prolazni i da “zemaljski sud i zemaljska pravda nisu uvijek svima mjerili istom mjerom”.

Despot napao Porfirijevu poruku

Despot je takvu poruku protumačio kao relativiziranje presuda Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju.

“Patrijarh Srpske pravoslavne crkve Porfirije nema srama pa je u svojoj propovijedi u crkvi na Vidikovcu otvoreno relativizirao presude suda u Hagu i ponudio moralnu rehabilitaciju ratnog zločinca”, napisao je.

Prema njegovoj ocjeni, poruka o nesavršenosti “zemaljskih sudova” delegitimizira hašku presudu i prebacuje konačnu procjenu Mladićeve odgovornosti u religijski okvir.

Despot je kritizirao i to što Porfirije u govoru nije spomenuo genocid u Srebrenici, opsadu Sarajeva niti druge konkretne zločine za koje je Mladić pravosnažno osuđen. To je Despotova politička i moralna interpretacija Porfirijevog govora.

Činjenica je, međutim, da se u dostupnim prijepisima Porfirijeve besjede Mladić opisuje kroz ulogu vojnika i komandanta te zahvalnost dijela srpskog naroda, bez navođenja Srebrenice ili Sarajeva.

Despot je zatim komentarisao i sastav ljudi koji su prisustvovali sahrani.

Na ispraćaju je bio Danilo Vučić, sin predsjednika Srbije Aleksandra Vučića.

Prisustvovali su i Milorad Dodik, Željka Cvijanović, predsjednik entiteta RS Siniša Karan, više ministara Vlade Srbije te ruski ambasador Aleksandar Bocan-Harčenko. Reuters i AP izvijestili su da su se u Beogradu okupile hiljade ljudi, dok je ANSA prenijela procjenu policije prema kojoj je samo kod crkve bilo najmanje 8.000 ljudi.

Traži zabranu ulaska u Hrvatsku

Despot je nakon toga iznio izrazito oštar prijedlog.

“Vučić poslao sina Danila, Dodika i ministre, a Putin ambasadora. Bolesna banda na okupu!”, napisao je.

Zatim je pozvao hrvatske vlasti da osobama koje su prisustvovale događaju zabrane ulazak u Hrvatsku.

“Svima njima zabraniti ulazak u Hrvatsku, ako Hrvatska doista vrednuje svoje! Imaju Putina pa neka putuju u Rusiju!”, napisao je Despot, uz dodatne uvredljive izraze.

Riječ je isključivo o Despotovom političkom stavu i prijedlogu, a ne o odluci ili službenoj inicijativi hrvatskih vlasti.

Sama sahrana završena je na Topčiderskom groblju uz vojne počasti.

Kovčeg su nosili pripadnici Vojske Srbije, a počasni vod ispalio je plotune.

Na groblju je govorio Mladićev sin Darko Mladić.

“Hvala braćo što ste došli presuditi je li moj otac heroj ili zločinac”, rekao je okupljenima, nakon čega je dio mase skandirao “Heroj, heroj”.

U nastavku je izjavio:

“Tamo gdje je naša vojska došla, tamo ima Srba. Tamo gdje nije, nema.”

Sličnu formulaciju prenijelo je više medija s mjesta događaja.

Mladić je pravosnažno osuđen za genocid u Srebrenici, gdje je u julu 1995. ubijeno više od 8.000 bošnjačkih muškaraca i dječaka, te za progon, ubistva, terorisanje stanovništva Sarajeva i druge zločine počinjene tokom rata u Bosni i Hercegovini.

Zbog toga je njegova sahrana, posebno prisustvo državnih zvaničnika, Vojske Srbije i govor poglavara SPC-a, izazvala snažne reakcije u Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj i Evropskoj uniji.

Izvor: **Direktno.hr** / Reuters / AP / ANSA / Tanjug / SRNA

Montenegro news

AI sadržaj

..

BOG SE OBRATIO PORFIRIJU TOKOM OPIJELA RATKU MLADIĆU

Obraća mi se na tečnoj ijekavici, mora da je hrvatski špijun, pomisli Porfirije, mada ne reče ništa, Tu si se malo prevario, pope, začuje u uhu i shvati da mu zujeće stvorenje čita misli, Ijekavica mi je ostala jer sam nedavno vodio sličnu debatu s tvojim kolegama iz katoličkog klera...

Taman je patrijarh Porfirije držao opijelo “pravoslavnom hrišćaninu i vojniku srpskom” Ratku Mladiću, uz blaženotuleći muški zbor u pozadini, uz slatkasti vonj tamjana što je ispunjavao hram Svetog apostola i evanđelista Luke na Košutnjaku, okružen freskama, ikonama, mitropolitima, protonamjesnicima, episkopima, jeromonasima, igumanima, arhiđakonima i drugim klericima u paradnim odorama, dok su se s njegove desne strane postrojili visoki politički dužnosnici Republike Srbije

i Republike Srpske, pobožno držeći dlanove nad mošnjama, a lakirani kovčeg s tijelom pokojnika, s mačem i oficirskom šapkom položenim na gornju plohu, reflektirao titravu svjetlost voštanica, taman je dakle poglavar Srpske pravoslavne crkve zamolio Dragog Boga da “Ratku generalu”, rabu božjem, oprosti grijehe, uvede ga u Svoje kraljevstvo i podari mu “večno blaženstvo” kad je jedna muha, bježeći valjda od dima što je kuljao iz kadionica, nesnosno zazujala kraj njegova desnog uha i progovorila: Kakve grijehe?

Molim?, zaprepasti se Porfirije, Pitam kakve grijehe?, ponovi stvorenje, Ko si ti?, upita šokirani svećenik, Daj, Porfirije, nemoj me zajejavati, odbrusi Dragi Bog, moliš me da ovome tvom “Ratku generalu” oprostim grijehe i ja te najnormalnije pitam o kakvim se grijesima radi, što ti je tu nejasno?, Pa ne mogu o tome tokom opela, A zašto ne?, To je sveti hrišćanski obred, nije pristojno, Ma nemoj, a pristojno je kad mene kumiš i moliš da jednome mamlazu oprostim grijehe, i kad ja sasvim logično zatražim da te grijehe specificiraš, kako bismo znali o čemu pričamo, onda se ti praviš Englez, računaš da sam ja blesav, je li?, reče Dragi Bog, Baš naprotiv, reče Porfirije, računam da je Dragi Bog ionako savršeno informisan, pošto se radi o Sveznajućem Entitetu, pa nema razloga da mu ja solim pamet, A usput ćeš se pobrinuti da ne navučeš na sebe bijes vlasti i vjerničke mase, jel’ tako?, Ne razumem tu primedbu, Što je tako teško izgovoriti riječ genocid?, upita Dragi Bog, Kakav genocid?, začudi se svećenik, Genocid koji je obavljen pod komandom ovoga pred čijim lakiranim kovčegom cviliš, to je poznato svakome živom, a ne samo Sveznajućem Entitetu, da je organizirao ubijanja hiljada i hiljada ljudi, da je ostavio iza sebe krvave tragove, a ti mu sa svojom nakindurenom svitom držiš posmrtno slovo i staraš se da bude pokopan uz najviše državne i crkvene počasti, kao nacionalni heroj, a ne nacionalni šljam, Svaki božji stvor zavređuje opelo i pristojan hrišćanski ispraćaj, mi u Crkvi ne možemo odustati od te tradicije, ona je temelj svega, Ma hajde, pa što si među hiljadama pravoslavnih Srba izabrao da kao patrijarh držiš opijelo samo ratnome zločincu, nevoljnici, zašto nisi naricao nad odrom nekog Ilije stolara, ili Dušana mašinbravara, ili Milana tokara, nego samo “Ratko general” zaslužuje čast da ga vjerski vođa isprati na Onaj svijet, zašto me prcaš u zdrav mozak, Porfirije?, reče Dragi Bog, na što patrijarh zatrese glavom tako energično da ga arhiđakon s njegove lijeve i arhiđakon s njegove desne strane sumnjičavo pogledaše.

Trajalo je to kraće od tri sekunde, te je Porfirije praktički u dahu nastavio s prigodnim slovom, taman je bio naglasio da će “generalovo ime ostati utkano u pamćenje i molitve najvećeg dela srpskog pravoslavnog naroda”, jer ga isti vidi kao “komandanta koji je u tragičnom vremenu stajao na čelu vojske svog naroda”, k tome da je general “položio život za opstanak svog roda”, što će reći da je bio “žrtva” i “pravednik”, kad mu onaj leteći gnjavator opet zazui kraj desnog uha i progovori: Do koje razine gnjusnosti se misliš spustiti, Porfirije, jes li svjestan da ovaj prostor postaje poprište moralne distopije?, Ne razumem kakve veze ima molitva sa distopijom, začudi se svećenik, Glorificirate ratnog zločinca, pljujete po žrtvama, odajete se najgorem nečovještvu, reče Dragi Bog, ne bi me čudilo da “Ratka generala” danas-sutra proglasite svecem, O tome će odlučivati nadležna tela Crkve kroz redovne procedure, svakako to nije tema o kojoj možemo razgovarati dok traje pogrebna svečanost, Ovo ne sliči na pogreb nego na predizborni skup, Pardon, ovo je opelo za našeg brata u

Hristu, Možda vi očekujete da i Hrist glasa za Vučića?, Šta sa tim hoćeš da kažeš?, To da me divljački zloupotrebljavaš, Porfirije, i da je krajnji čas da s time prestaneš, Kako zloupotrebljavamo kad bez prestanka ponavljamo da je jedino sud Dragog Boga merodavan za sva pitanja?, Ti i tvoji pajaci želite da preko Suda božjeg ocrnite Haški sud, da ga anulirate, da udarite nebom na tlo, maglom na tvrde činjenice, samo što to tako ne ide, dragoviću, jer ja nisam nekakav Srpski Bog, ja sam, da tako kažem, multinacionalna tvorevina spiritualnog karaktera, Ako je nešto multinacionalno, onda je valjda i Srpsko?, Ajde ne tupi, majke ti!, Eto, još ćemo i da se vređamo, Nećemo, ispričavam se, I šta ja sad treba da radim? Da me ne spominješ, kako ti nije jasno, da ti se više nikad moje ime, nadimak ili funkcija nisu omakli s usana, Kako ću, zaboga, učestvovati u hrišćanskim obredima ne spominjući Dragog Boga? Boli me kurac!, uzviknu Dragi Bog, no odmah doda sniženim tonom, Ako ti i tvoja crkva želite širiti nacionalističko zlo i huškati ljude u novi rat, aferim, pravo vam budi, ali bez Mene kao izgovora, jasno?, Je li to bila pretnja?, Shvati kako hoćeš, Šta, poslaćeš me u pakao?, Gore od toga, Porfirije, završit ćeš u najdubljem fašističkom brlogu koji možeš zamisliti, Šta je to uopšte fašistički brlog?, upita svećenik, Pa sad, to je malo teže pitanje, reče Dragi Bog, ali onako na prvu, fašistički brlog mi najviše nalikuje dupke punom hramu Svetog apostola i evanđelista Luke dok tvoja preuzvišenost drži opijelo autoru genocida, na što patrijarh iznova zatrese glavom, izazvavši poremećaj pažnje kod arhiđakona s njegove lijeve i arhiđakona s njegove desne strane.

Obraća mi se na tečnoj ijekavici, mora da je hrvatski špijun, pomisli Porfirije, mada ne reče ništa, Tu si se malo prevario, pope, začuje u uhu i shvati da mu zujeće stvorenje čita misli, Ijekavica mi je ostala jer sam nedavno vodio sličnu debatu s tvojim kolegama iz katoličkog klera, oni također vole da veličaju zločince, reče Dragi Bog, ovih su dana pokopali ostatke petsto ustaša uz državne i crkvene počasti, sa zastavama preko kovčega, Znam, reče svećenik, sećam se i onog biskupa Košića koji je blagosiljao ubojicu Kordića, a ni sa Stepincem se nisu proslavili, Priča se da među onim ostacima ustaša ima ostataka Nijemaca, pa čak i četnika, reče Dragi Bog, jel' ti to možeš uopće zamisliti, četnik pod hrvatskom zastavom u ulozi ustaše, a?, Zašto ne bih mogao da zamislim, reče Porfirije, ja sam se u bezbroj navrata javno zalagao za saradnju i razumevanje između naša dva naroda, To ti priznajem, uvijek si imao sposobnost da u isti mah promoviraš ekumenizam i krvološtvo, što se vidi iz priloženog, Iz čega priloženog?, Pogledaj čime je ukrašen ovaj lakirani lijes s truplom "Ratka generala", krstom i mačem, Pa šta fali?, Kad neki vjerski pogon udruži krst i mač, ja kao Sveznajući Entitet točno znam što mi se sprema, Što ti se sprema?, Atentat, reče Dragi Bog, nepogrešivo prepoznajem trenutak kada moji najgrlatiji obožavatelji odlučuju da me smaknu, na što patrijarh zamahne rukom i svom snagom se fljasne po uhu, tako da na svetome mjestu to odzvoni kao sočan šamar.

Pobježe!, odbrusi Porfirije, uz zaprepašteni pogled arhiđakona s njegove lijeve strane, Muha, pojasni mu, a predstavlja se kao Stvoritelj, Bog te jebo!, procijedi arhiđakon slijeva, U principu, nadoveže se arhiđakon zdesna, ne treba od muhe praviti slona (Novosti)

JE LI AMFILOHIJE RATNI ZLOČINAC?

Montenegro news

AI sadržaj

Napominjemo da se gotovo svakodnevno, ne samo kod nas nego i širom svijeta, stručno, naučno, društveno i politički, preispituje i osporava status mnogih istaknutih ličnosti. To je logična posljedica slobode naučnog istraživanja, kulturnog pluralizma i demokratskog uređenja, pa je prema tome životno i pravno apsurdno insistirati na jednoznačnoj i konsensualnoj „stručnoj i naučnoj” verifikaciji statusa istaknute ličnosti bez obzira na protok vremena od dana smrti nekog lica. Dodatno, nije uopšte pojašnjeno ko predstavlja stručnu i naučnu javnost čije je mišljenje relevantno za predmetnu saglasnost Vlade.

Nadalje, citiranje čl. 10 Zakona u kontekstu iznalaženja opravdanih razloga za odbijanje Zahtjeva, bez ikakvog činjeničnog koneksiteta sa njegovom sadržinom, u najmanju ruku je pravno skandalozno, a implicitno i zlonamjerno. Da li Ministarstvo insinuiira da bi se ličnost i životno djelo blaženopočivšeg mitropolita Amfilohija moglo supsumirati pod neko od prohibitivnih određenja navedenog člana?

Navodeći ovaj član u obrazloženju Rješenja, „naše“ Ministarstvo nam poručuje da, ne samo da nećete sada podići spomenik mitropolitu Amfilohiju, nego nećete ni za sto godina, jer Mitropolitov lik i djelo čl. 10 ovog Zakona Ministarstvo svrstava u „lice koje je bilo saradnik okupatora, njegovog saveznika ili pomagača, lice koje je zastupalo fašističke, šovinističke ili nacističke ideje i ideologije, lice koje je osuđeno za krivično djelo protiv čovječnosti ili drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom ili je proglašeno ratnim zločincem, lice koje je u istoriji Crne Gore ili u istoriji čovječanstva imalo negativnu ulogu“.

U nevjerici i sa krajnjom indignacijom odbacujemo rezon Ministarstva da se u slučaju blaženopočivšeg mitropolita Amfilohija radi o licu koje je na udaru navedenog čl. 10. Takođe, nemoguće je dokučiti racionalni smisao obrazloženja u dijelu pozivanja na crkvene kanone koji se ni logički, ni činjenično ni pravno ne može dovesti u vezu sa predmetnim Zahtjevom. U Zahtjevu i Dopuni iscrpno su prikazana kulturna, društvena, naučna i prosvjetna dostignuća blaženopočivšeg mitropolita Amfilohija, kao i njegove posebne zasluge za opštinu Berane. Narod Crne Gore je svoj odnos prema blaženopočivšem mitropolitu Amfilohiju kao istaknutoj ličnosti iskazao još tokom njegovog pogreba, što je notorna činjenica.

Konstatujemo da poštovanje ličnosti i djela mitropolita Amfilohija za ove četiri godine ne samo da se nije umanjilo, već se dodatno raširilo i produbilo, tako da danas o njemu afirmativno govori čak i onaj dio javnosti koja ga je tokom života žestoko osporavao. Štaviše, ukazano je sa relevantnih, iako mitropolitu nenaklonjenih, adresa da je očuvanje građanskog mira u Crnoj Gori u nekim kritičnim trenucima nesumnjiva zasluga i mitropolita Amfilohija.

Valja stoga napomenuti da se iz obrazloženja Ministarstva ne može zaključiti zbog čega je protek vremena od 20 godina u ovom slučaju od naročitog značaja. Tim prije, jer je riječ o javnoj i uticajnoj ličnosti koja je bila predmet kontinuiranog interesovanja, ne samo crnogorske, javnosti poslednje skoro četiri decenije, o kojoj se zna gotovo svaka pa i najmanja pojedinost.

U konačnom, da su mitropoliti cetinjski istaknute ličnosti u životu Crne Gore, predstavlja istorijski potvrđeno pravilo a ne izuzetak, a to pravilo je upravo svojim životom i djelom posvjedočio blaženopočivši mitropolit Amfilohije. Zbog toga je Ministarstvo moralo cijeliti predmetni zahtjev kako u odnosu na konkretnu ličnost, tako i u vezi sa svim okolnostima koje su od značaja za meritornu ocjenu prilikom davanja saglasnosti Vlade.

* * * * *

ZAKON O SPOMEN-OBILJEŽJIMA (Sl. list, br. 40/08)

– ČLAN 9

Spomen-obilježje za značajan događaj ne može se podići prije isteka roka od 50 godina od dana kada se događaj zbio.

Spomen-obilježje istaknutoj ličnosti ne može se podići prije isteka roka od 20 godina od dana kada je lice umrlo.

Izuzetno, uz prethodnu saglasnost Vlade Crne Gore, spomen-obilježje za značajni događaj ili istaknutoj ličnosti može se podići prije isteka roka iz st. 1 i 2 ovog člana.

– ČLAN 10

Nije dozvoljeno podizati spomen-obilježje:

- 1) za događaj koji označava gubitak slobode ili nezavisnosti Crne Gore;
- 2) za događaj koji simbolizuje, odnosno označava saradnju sa okupatorom, njegovim saveznikom ili pomagačem;
- 3) za događaj koji predstavlja sukob naroda isključivo na vjerskoj ili nacionalnoj osnovi;
- 4) licu koje je bilo saradnik okupatora, njegovog saveznika ili pomagača;
- 5) licu koje je zastupalo fašističke, šovinističke ili nacističke ideje ili ideologije;
- 6) licu koje je osuđeno za krivično djelo protiv čovječnosti ili drugih dobara zaštićenih međunarodnim pravom ili je proglašeno ratnim zločincem;

7) licu koje je u istoriji Crne Gore ili u istoriji čovječanstva imalo negativnu ulogu.

Montenegro news ·

AI sadržaj

Pokušaj falsifikovanja spisa: Amfilohije 1992. molio ruskog patrijarha da izbriše CPC iz registra autokefalnih crkava

Kao razlog za takvu molbu Amfilohije je naveo argumente CPC koja kao razlog za svoju autokefalnost iznosi podatak da u ruskom Driptihu iz 1850. postoji upisana Crnogorska autokefalna crkva

piše: Ivan Kern

Autokefalni (suvereni) položaj crnogorske mitropolije suštinski potvrđuje njen dugi, samostalni, život koji su joj, unošenjem u zvanične kataloge (Sintagme) i oficijelnom komunikacijom, priznale vaseljenska i ruska a zatim i ostale crkve.

Ruski Katalog autokefalnih crkava, iz 1851. godine, navodi crnogorsku mitropoliju kao autokefalnu. To kao istorijska činjenica nije smetalo Amfilohiju da 1992. godine moli ruskog patrijarha da izbriše CPC iz registra autokefalnih crkava.

Naime, tadašnji mitropolit crnogorsko – primorski Srpske pravoslavne crkve Amfilohije Radović uputio je 10. juna 1992. pismo patrijarhu moskovskom i cijele

Rusije, Alekseju II u kome ga moli da izbriše Crnogorsku autokefalnu crkvu iz registra pravoslavnih crkava.

Kao razlog za takvu molbu Amfilohije je naveo argumente Crnogorske pravoslavne crkve koja kao razlog za svoju autokefalnost iznosi podatak da u ruskom Diptihu iz 1850. godine postoji upisana Crnogorska autokefalna crkva.

Portal Analitika je prije desetak godina objavio faksimil originala i prevoda pisma koji je Amfilohije uputio ruskom patrijarhu Alekseju II kao i Svetom arhijerejskom saboru Ruske pravoslavne crkve u kome se traži prepravka istorijskih dokumenata.

“Naša smjernost, poslije nedavnog ličnog susreta sa Njegovom svetošću, obraćam se sa vašom molbom s blagoslovom našeg patrijarha Pavla, iznijeti rješenje o nekonanonskom i pogrešnom osu u Diptih Ruske pravoslavne crkve 1850. godine Crnogorske mitropolije kao autokefalne crkve i postojeće u Diptihu opovrgnuti, zato što okolnosti u našoj svetoj Srpskoj pravoslavnoj crkvi pokazuju da postoje tendencije raskola u Crnoj Gori”, navodi u pismu Amfilohije.

On dalje navodi da se “pripadnici autokefalije tzv. Crnogorske crkve pozivaju na Diptih iz 1850. Ruske crkve na osnovu kojeg su unijeli u ”Sintagmu svetih kanona” (Ralis ipoltis) naziv ”autokefalna crnogorska mitropolija” (1856) između ostalih autokefalnih crkava”.

“Koristeći mogućnost srdačno se zahvajujem vašem preosveštenstvu za prijateljski prijem i ”istinsko slovensko gostoprimitstvo” i euharističko zajedništvo za vrijeme boravka preosveštenih Nas. Delegacije svetog arhijerejskog sabora Srpske pravoslavne crkve. S molitvom želimo uspješan završetak svetog arhijerskog sabora Ruske pravoslavne crkve u slavu Svetog pravoslavlja”, zaključuje se u Amfilohijevom pismu koje je datirano na 10. jun 1992. godine.

Objašnjavajući taj i druge pokušaje prepravljanja istorijskih dokumenata koji su uzeli maha posljednjih decenija ako ne i cijeli vijek, Danilo Radojević u knjizi “Iz povijesti hrišćanskih crkava u Crnoj Gori” u poglavlju “Obmane i lažni ekumenizam” kaže:

“...Posebno je zanimljivo naglašavanje odnosa prema pojmu autokefalije “danas”, što sugerira da je on podvrgnut reviziji, da mu se želi promijeniti značenje u skladu sa sadašnjim (političkim) potrebama nekih crkava, a zatim taj novi smisao “pronaći” i u prošlosti.

Ta tendencija datira od dvadesetih godina 20. vijeka, kada je trebalo poništiti posebnosti i centralizirati crkvenu organizaciju u Kraljevini Jugoslaviji. Svako od “ujedinjenih” crkava negirana je autokefalna prošlost kako bi se preduprijedilo eventualno buduće ponovno konstituisanje neke od njih.

Da bi unitarno ustrojstvo bilo osigurano izmišljen je i pojam svetosavlje, pa je i njegovo značenje projektovano u prošlost, preko čega je trebalo poništiti svijest o posebnom duhu i ustrojstvu crkava, među kojim i crnogorske, koja je u sebi odrazila istorijski put crnogorskog naroda.”

Bečmiću istetiviraj ga ispod pasa - obavezno!

21. rujna 2024.

Montenegro news ·
AI sadržaj

JEDAN OD PRIMJERA KAKO CRKVA SRBIJE FALSIFIKUJE CRNOGORSKU ISTORIJU I PREDSTAVLJA JE KAO SRPSKU

Ovđe se radi o kondaku svetom Petru Cetinjskom.

U originalu se za sv. Petra kaže:

“CRNOGORSKA POHVALA”, dok u falsifikatu stoji: “CRKVE SRPSKE DIKO.”

UMJESTO DA IH IZBACE IZ SVIH UEFA NATJECANJA ONI IH NAGRAĐUJU??!

Montenegro news ·

AI sadržaj

.

Tit Twitter. Što se dešava sa X

UEFA zna...

UEFA dodijelila Beogradu organizaciju finala Europske Lige 2029. To je nagrada za onu nedavnu minutu šutnje na stadionu posvećenu Ratku Mladiću i slavljenje lika i nedjela tog zločinca.

I umjesto da ih zbog toga izbace iz svih UEFA natjecanja oni ih nagrađuju??! 🤔

Montenegro news

AI sadržaj

...

SRPSKA "DEMOKRATIJA"!

"Velika" Podgorička skupština 26 novembra 1918.,

"Velika" Novosadska skupština 25 novembra 1918.,

u ove prve Crnogorci nijesu glasali a u ove druge Mađati i Njemci koju su imali zajedno dva puta više stanovnika od Srba, imali su 7, a Srbi 578 delegata na glasanju ! Etničko čišćenje počinje te 1918 i dan danas traje !

Čudno, kako niko od balegara komunara nije napisao knjigu kako je politički narod napravio fantom državu !?

Patrijarh Porfirije u Zagrebu ugostio zloglasnog narkobosa: Spominje se i 'štek'

IZVOR: PROFIMEDIA / AUTOR: KRISTINA KORMILITSYNA / SPUTNIK / PROFIMEDIA

<https://slobodnadalmacija.hr/vijesti/hrvatska/sokantni-navodi-porfirije-je-u-zagrebu-ugostio-narkobosa-skaljarskog-klana-crkvene-prostorije-trebali-su-koristiti-kao-stek-1580637>

SKANDALOZNO

**PATRIJARH PORFIRIJE U ZAGREBU UGOSTIO
NARKOBOSA: POVEZUJU GA I SA ŠKALJARSKIM
KLANOM**

*Kad je nedavno u Beogradu pokopan **Ratko Mladić**, mnogima je najšokantniji detalj bio taj što je poglavar Srpske pravoslavne crkve Porfirije o generalu govorio kao o heroju i pravedniku koji je podnio veliku žrtvu za opstanak svog roda.*

24.09.2026.

Foto: Pedja Milosavljevic / CROPIX

Isti taj Porfirije sedam je godina u Zagrebu služio kao zagrebačko-ljubljanski mitropolit, Hrvatsku je zvao svojom drugom domovinom, govorio je o pomirenju i dijalogu te se družio s brojnim utjecajnim Hrvatima. A u posljednja dva tjedna jedan je istraživački novinar iz BiH otkrio nevjerovatne stvari — vezu Porfirija i zloglasnog narkobosa koji je u zatvoru zbog krijumčarenja droge.

Porfirije je navodno u Zagrebu na ručku ugostio **Milutina Danilovića**. Riječ je o narkobosu koji je u BiH uhićen zbog šverca kokaina. I ne samo to, Danilovića povezuju sa zloglasnim škaljarskim klanom. Sve je to otkrio novinar portala Istraga.ba.

"Milutin Danilović u svojim Sky prepiskama, koje su dešifrirane i koje su sada sastavni dio ovih dokaza zbog kojih je uhićen, hvali se kako se susreo u Zagrebu s Porfirijem koji je tada bio mitropolit. U drugim prepiskama vidite definitivno da je dio škaljarskog klana bio naslonjen na SPC", pojašnjava za RTL Direkt novinar **Avdo Avdić**.

FOTO: Goran Mehkek / CROPIX

'Crkvene prostorije trebali su koristiti kao štek'

Fotografije BiH portala pokazuju Danilovića s Porfirijem i u Sarajevu, ali i kako šeće Zagrebom. No tu nije kraj navodnim šokantnim porukama koje su probile BiH službe, objašnjava Avdić.

Tadić o govoru Porfirija: 'Beatifikacija Mladića od strane SPC-a očito je samo pitanje vremena'

"Milutin Danilović je vrlo ozbiljno napisao jednu poruku u kojoj ozbiljno piše da bi oni Srpsku pravoslavnu crkvu mogli koristiti, odnosno njezine prostorije kao štek. Oni riječ štek koriste kao mjesto na koje odlažu tu drogu ili druge stvari koje ne smiju posjedovati, oružje i ostalo", kaže Avdić.

<https://direktno.hr/zagreb/patrijarh-porfirije-zagrebu-ugostio-narkobosa-povezuju-ga-i-sa-skaljarskim-klanom-404954/>

<https://narod.hr/hrvatska/nema-kraja-kontroverzama-oko-porfirija-isplivale-tvrdnje-o-susretima-sa-zloglasnim-narkobosom>

JURIĆ U NOVIJIM PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

**Z. HODAK, J. PEČARIĆ, DRŽAVA I 'TERORIST' /
MARKO FRANCIŠKOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

HODAK: 'IDEOLOŠKA LJEVICA JOŠ ČVRSTO DRŽI VLAST KOJU JE ZGRABILA DOK SU HOS-OVCI GINULI UMJESTO NJIH'

24/04/2023

Večernji list od 20. travnja, ljeta Gospodnjega 2023. na naslovnici objavljuje: Ognjen Kraus: "ZDS mora biti kazneno djelo, a ne prekršaj". Počelo je! Bravo, Ognjene! Treba njih satrti ognjem i mačem. No, ima i lukavih fašista koji će se sad početi derati "Za domovinu spremni". Za njih treba direktna primjena Lexa Vlado Ranogajec. Da podsjetim. Drug Vlado je, zajedno s jednim drugim Krausom, daleke i legendarne 1945. najprije strijeljao "bandu", a onda im post mortem slao optužnice.

Malo ga je navodno čudilo da nitko od optuženih i strijeljanih nije stavio prigovor na optužnicu. Naravno da su mogli, samo da su bili živi. I predsjednik Židovske općine Zagreb bio je u Jasenovcu s državnim vrhom. Uz glazbu Ive Josipovića iz opere o Johnu Lennonu, koji je valjda u ona vremena skončao u Jasenovcu, naš "ognjen i mačem" može puno dobro napravit za "našu stvar".

Licitacija žrtvama

Recimo, da se s "dogovorenih" 83.000 žrtava vrati natrag na 700.000 kao u doba Titovog komunizma. Stvarno je drugovi povijesni revizionizam dvadeset poratnih godina tvrditi, dokazivati, uvjeravati, prijetiti i zatvarati zbog cifre od 700.000 žrtava, a onda pristati na 83.000. K'o sudska nagodba na nekom općinskom sudu u Zagorju. Deveti krug se polako zatvara. Pupovac, Kraus, Furio Radin, Kajtazi, Soros, NATO, naš Mato ili Mate... Gdje god se okreneš svugdje netko takav. Nigdje Frana Tente kojeg su 1948. ubili u dvadesetoj godini jer je na Marjanu iznad Splita izvjesio službenu hrvatsku zastavu. Ma zamislite koji krimen! Danas su splitski heroji Dežulović i Miljenko Smoje. S punim pravom. HOS-ovcima ZDS u Vukovaru, na

Srđu i poruka “Poserem vam se na Vukovar”. Po meni to je hrabro. Bravo, narodni heroju, Boro Dežuloviću!

I Što sad? Koliko ova “neželjena” država to može izdržati?

Podsjeća me sve na plitki vic o Muji i Sulji. Mujo kod doktora, ruke mu se tresu pa nervozan priča: “Moj doktore, ja se jedan dan vratim s posla par sati ranije i nađem Sulju u mom krevetu s Fatom. Kažem Sulji: E’ gotov si Suljo, ufatim sjekiru, a on meni: ‘Nemoj Mujo, promisli. Lako je ubit’ čovjeka, ali onda te čeka Zenica, robija. Nećeš valjda robijati zbog Fate! Hajmo popit’ kafu k’o ljudi’”. I Mujo se složi da nije Fata vrijedna robije pa ode sa Suljom na kafu. “E” nastavi Mujo, “ja se nakon toga vratim još sedam, osam puta ovako ranije s posla i svaki puta Suljo tamo. Uvijek ista priča. Nemoj Mujo, k’o jebe Fatu, Zanica, hajmo na kafu...” Doktor ga prekine: “Dobro Mujo, kako ti ja tu mogu pomoći?” “Pa možete doktore. Da li ja smijem piti toliko kafe?”

Za asocijaciju na stanje u Hrvatskoj primjerenije bi bilo da se ne radi o pijenju kave nego o pušenju. Doktore, smijemo li toliko “pušiti”? Štete li tako česte pušione našem zdravlju? Ognjen Kraus, Krešo, Boris, Milorad, Furio, Veljko... previše kafa odnosno pušenja u Lijevoj našoj. Kraus nije definirao pojam zastare. Što je s HOS-ovcima, dragovoljcima Domovinskog rata koji su četiri godine urlali i derali se ZDS i na kraju dali Sulji pedalu... Je li njihov krimen zastario ili tu zastare nema? Na kraju, mogli bismo kao država “popušiti” zbog kafe!

Obično je glavni zgoditak u nagradnoj igri odlazak na putovanje. Hrvatskim braniteljima glavni zgoditak bio je ne odlazak na put, osobito u Haag.

Hrvatska je uređena zemlja: Imamo euro, NATO, EU... Možda zato ima sve manje tema za jednu srednje dugačku kolumnu. Čitam stari subotnji Večernjak i naletim na Pofuka. “Plenkovićev njemački pozdrav saborskoj zastupnici najprljavije su psovke protiv demokracije i slobode”. Misli Brane da je Premijerovo “Gute Reise” i “Auf Wiedersehen” isto što i fašistički urlik “Raus”. Dobri stari “jugović” Brane je jako senzibilan. Zapravo pomalo nepravedan. A.P. je s jedne strane dobio pregršt aplauza za konačan obračun sa “zloglasnim” pokličem ZDS, a sad sve zapacka s “Gute Reise” lijevoj saborskoj zastupnici Daliji Orešković.

To postaje “nepisani zakon”, a njih se treba čuvati. Pisani su puno lakši. Opališ sve one koji “urlaju” ZDS sa četiri tisuće eura, a “Gute Reise” proglasiš “najprljavijom psovkom protiv demokracije i slobode”. Potom vrebaj one koji će ti pomoći da osvojiš svoje srebrnjake... Za to imamo Pofuka, Švarca, Bajrušija, šestu ličku i druge brojne čuvare revolucije koja “teče”. Novi cilj je već zadan: ZDS u Kazneni zakon RH! Sve u ime demokracije i slobode! Sve podsjeća na 1945. i 1971. Godine koje se vraćaju. Što je najgore, vraćaju se kroz pravosuđe i MUP. Presuda **Marku Juriću** i inicijativa Ognjena Krausa pokazuju put kojim ide država.

Stara američka poslovice kaže “da ako ne znaš kamo ideš, svaki put će te odvesti tamo”.

Doktori, medicinske sestre, daktilke na sudovima i suci općinskih sudova prijete masovnim prosvjedima. Moj teniski partner prof. Žukina uvjeren je da se radi o masonskim prosvjedima...

Pomlađivanje Domovinskog pokreta

Listam subotnje novine. Jimmy Stanić i supruga ušli u “Domovinski pokret”. Počelo je naglo pomlađivanje DP-ta, što je dobro. Još bolja vijest dolazi od Ive Goldsteina na istoj stranici Jutarnjeg. Profa nam izgleda ne vjeruje pa poručuje: “Tito je oslobodio Istru i Hrvatsko primorje. Bio je veći Hrvat od Pavelića. Dio je hrvatske povijesti i Ustava”. O listama najvećih zločinaca dvadesetog stoljeća ni riječi. Profi malo šteka tzv. “memorija pamćenja”. Tito se četiri godine borio za Jugoslaviju, a po profi je ispao “veći Hrvat od Pavelića”.

Nema gore stvari od neprekidnog podgrijavanja povijesti od strane profesionalnih povjesničara. Još kad se zna da je profa doktorirao noviju hrvatsku povijest u Beogradu sve postaje jasnije. Treba pogledati zemljopisne karte Hrvatske do 1945. i one od kad je “veliki Hrvat” dograbio vlast pa će sve biti jasno... Gdje su ostali Boka Kotorska, Srijem, Neum? Na kraju o ovoj temi, imam pitanje za Jutarnji: Zašto uvijek Goldstein? Dajte nama redovnim čitateljima i kupcima vaših novina malo i drugih, kao npr.: Klasića, Jakovine, Markovine. Mislim ovih koji su doktorirali na filozofskim faksevimu u Zagrebu i Splitu da se malo razvedrimo i nasmijemo u ova tmurna vremena.

Oscar Wilde je lijepo procijenio: Povjesničar je čovjek koji daje točan opis događaja koji se nikada nije zbio. Kao Tito se borio za Hrvatsku...

Pravosuđe s posebnim potrebama

Pripisuje mi se autorstvo uzrečici da Hrvatska ima “pravosuđe s posebnim potrebama”. U tom pravosuđu kao posebno loše strši Državno odvjetništvo i USKOK. Spektakli s uhićenjem ministara u šest ujutro služe kao jeftini izgovor. U uređenim zemljama ministri se pozovu u policiju na razgovor i na kraju im se priopći da su lišeni slobode, bez radoznalih i naslađujućih pogleda susjeda te slučajnih prolaznika i novinara. Ostavka šefice USKOK-a postala je pravi spektakl koji govori o “posebnim potrebama”.

SOA izda priopćenje u kojem upozorava na izraziti rast četništva, ali bez konkretnih alata kako taj rast obuzdati. Novinar upozorava na konkretan slučaj “sveštenih lica” koja pjevaju četničke pjesme i to završava presudom za novinara zbog govora mržnje. Istup “željeznog” demokrate Bore Dežulovića sa senzualnim “sranjem” po Vukovaru samo je dokaz da “partija” opet kontrolira politiku DORH-a. Nitko nije ni pomislio da je možda i tu na djelu govor mržnje prema Domovinskom ratu. Na skupovima na kojima je govorio Marko Francišković nije eksplodirala ni jedna petarda, nije bilo ni nereda ni tučnjave. Štoviše on je osobno s govornice pledirao na mir i dostojanstvo. Međutim, doslovno je isforsirana konstrukcija o “poticanju na terorizam”.

Nakon više od godine dana istražnog zatvora, sada je pušten na slobodu. DORH je odmah izjavio žalbu koju je viši sud usvojio i on je vraćen u Remetinac. Županijski sud ga je potom ponovno pustio na slobodu, ali DORH se ponovno žalio. Samo što je sada Visoki kazneni sud žalbu DORH-a odbio. Ono što daje posebnu boju ovom predmetu jest to da u godinu i pol još nije potvrđena optužnica protiv Franciškovića. Zašto? Još se ne zna... ali će se doznati.

*Uhvatili Indijanci Muju kako krade njihov krumpir. Dovedu ga do vrača, a on kuka: “Sad sam na*ebo, sad sam gadno naj*bo!” Priđe mu vrač i smiruje ga. Šta kukaš k'o curica, k'o da si ranjen. Eno ti tamo poglavice. Pokaži da si muško i baci mu kamen*

*u glavu". Uzme Mujo kamen i zvekne vrača usred čela, a vrač mu šapne "E sad si na*ebo!" Pouka: Ako ti je suđeno, na*ebati ćeš u našem pravosuđu prije ili kasnije. Braćanin na samrti. Dolazi mu sin da se oprost. "Jel' ti ono žena peče fritule?" upita Braćanin. "Da, pape!" "Ajde, donesi mi jednu" zamoli otac. Sin ode i vrati se praznih ruku. "Ne da mater. Kaže da je to sutra za sahranu...."*

Evo nama Ante Tomića. Sabrane mudrosti. "Poremećenim osobama poziv svećenika odličan je izbor... Što god napravili biskupi i katolička štampa, naći će poneku lijepu riječ za njih". Gdje naš Ante vidi "katoličku štampu"? Možda RTL izdaje neke tiskovine s urednikom Zoranom Šprajcom? Kaže on javno: "Gospodo svećenici, biskupi i nadbiskupi, ženite se i je*ite svoje žene". Jel' to ta Tomićeva "katolička štampa". Kad bi Katolička crkva imala sve one privilegije koje u Hrvatskoj uživa SPC i njihovo vodstvo, onda bi se možda i moglo govoriti o "katoličkoj štampi". Do tada naš Ante žali i dalje za sjajnom podoficirskom karijerom koju su mu ti katotalibani pobjedom u Domovinskom ratu uskratili.

Više znaju tovar i magarić nego sam tovar.

Piše naša Goranka Jureško u Jutarnjem kako je uvjeravanje u 2023. da je moći uzvikivati ZDS vrhunac slobode izražavanja napad na zdravu pamet. Vjerojatno i jest ako Goranka misli na pamet naših ljevičara, antifašista i ostarjelih unitarista. Naša "zdrava pamet" ostala je još u glavama dalmatinskih orjunaša, likova koje je plastično opisao orjunaš Miljenko Smoje.

A sve zajedno još je 1938. smjestio u pravi okvir Miroslav Krleža u romanu: "Na rubu pameti". Parola "Smrt fašizmu – sloboda narodu" u kombinaciji sa zdravom pameti na djelu je trenutno u Ukrajini. Moraš imati mozak od najmanje sto konjskih snaga pa da shvatiš naše antife. Winston Churchill je smislio skraćenicu KBO koja u prvi mah podsjeća na Ruskiju tajnu službu, ali u stvari je značila "keep bugging on" ili u prijevodu "nastavite se boriti". Svi zajedno uhvaćeni smo u mrežu ideološke ljevice. Ona gubi vlast diljem Europe, ali u Lijepoj našoj još čvrsto drži sve što je zgrabila dok su HOS-ovci ginuli umjesto njih. Ali ne zauvijek. Kako je rekao genijalni Winston : "Keep bugging."

Diljem Hrvatske svi restorani, bašte i krčme koje drže do ugleda i tradicije izvjesili su natpise: "Stigla mlada otočka janjetina". Na pitanje "od kuda?", odgovaraju: "Direkt s Novog Zelanda!"

Zvonimir Hodak/[direktno.hr](https://kamenjar.com/hodak-ideoloska-ljevica-jos-cvrsto-drzi-vlast-koju-je-zgrabila-dok-su-hos-ovci-ginuli-umjesto-njih/)

<https://kamenjar.com/hodak-ideoloska-ljevica-jos-cvrsto-drzi-vlast-koju-je-zgrabila-dok-su-hos-ovci-ginuli-umjesto-njih/>

TOMISLAV DRŽIĆ, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

LIJEVOM NAŠOM

**ZABRANJUJE SE ZDS, ČETNIČKA KOKARDA OSTAJE
DOPUŠTENA, A KOMUNISTIČKIM MESARIMA
NAZIVAT ĆE ULICE**

ZVONIMIR HODAK

Ponajbolji živući kolumnist u "Lijepoj našoj" **Hrvoje Hitrec** dao je odličnu definiciju psiho-političkog stanja u državi Hrvatskoj: "Depresija koja se pomiče prema represiji" ili tako nekako.

01.05.2023.

Ne daju "oni" da se samo tako zaboravi čl. 133. Krivičnog zakona SFRJ. To je onaj zloglasni članak zakona koji govori o verbalnom deliktu za kojim uzdišu oni koji nisu u Domovinskom ratu uzvikivali ZDS na Srđu, u Vukovaru, Kninu... ZDS je za njih klasičan primjer verbalnog delikta zbog kojeg se nekada odlazilo na Goli otok, u Gradišku staru...

U samoupravljanju socijalizmu to je bilo "vaspitno delovanje"... "Memorija pamćenja" **Krausa, Kajtazija, Pupovca, Pejovićke**, 6.ličke i sličnih bila je u Saboru usmjerena na staru mudrost koja glasi: "Nije gotovo kad je gotovo, nego je gotovo kad mi kažemo da je gotovo". **Dragutin Junaković** nas upozorava na fejsu kako je odavno poznato da Srbi dijele Hrvate na "srpske slugе i ustaše". Valjda smo svi mi koji volimo poklič ZDS ustaše.

Eto zašto "ustašluk" toliko "divlja" u Hrvatskoj. Postaje skoro nepodnošljivo. Crkva sv. Marka nastala je davnih dana kad se tek razvijao Zagreb u grad. Obzirom na to da je na njenom krovu naslikan grb s prvim bijelim poljem još tamo na prelazu iz 14. u 15. stoljeće, očito je već tada sve bilo puno ustaša. I sad samo probajte zamisliti "duševne boli" naših progresivnih zastupnika s lijeve bande kad moraju na sjednice Sabora, a kraj njih stoji crkva s "ustaškim grbom". E, nećete drugovi!

Ponovno se neposlušne 'ustaše' goni u zatvor

Sad kad su kazne za pozdrav ZDS dignute u nebeske visine, ljevičari i jugonostalgici svih boja zazivaju da taj prekršaj preraste u kazneno djelo tako da se može ponovno neposlušne "ustaše" goniti u zatvor. I kad se jednom napokon riješimo ustašluka i

ustaša, evo nama "naših" iz Nepala, Afganistana, Indije, Cejlona, "uže Srbije" – ma "ceo svet". Zanima me samo s čim će ucjenjivati Hrvate kad jednom potjeraju sve "ustaše" u zatvore zbog verbalnog delikta? Dobro je napisao pok. **Slavko Goldstein**: "1941, godina koja se vraća" ili tako nekako.

Dok ovo pišem na fejsu mi netko šalje sliku **Ante Gotovine**. Ispod slike razapetog Isusa general drži raširenu majicu HOS-a s pozdravom ZDS. Bojim se nije li to najava početka lova na generala koji je naše ljevičare razočarao više puta. Prvi puta za vrijeme Oluje, drugi puta kad se iznenada vratio iz mitskog Haaga, a potom i slikanje s majicom HOS-a. Nije to, drugovi, u skladu s "demokratskim" standardima. Hrvatska je zemlja lovaca i zečeva.

Pitali zeca koja mu je najveća želja u životu? "Najveća? Hm, da naučim igrati šah!". "Zašto baš šah?". "Da pojedem Lovca!".

Hrvatski problem broj jedan je lova. Svima je premalo love. Na "crvenoj" Trešnjevci to se zove "dekintiranost". Bune se liječnici, nadriječnici, medicinske sestre, suci, sudačko osoblje, policajci, vatrogasci... Možda da se malo smanji nekima kojima Vlada daje iz proračuna šakom i kapom kao npr: manjinama. Nedavno je zasjedao Savjet za nacionalne manjine. Vrlo važno tijelo. Dakle, taj Savjet je donio važne odluke o kojima ovisi djelovanje "manjinaca" u kulturi. Dobili su samo 7,8 milijuna eura za ovu godinu što je zanemarivih 20,6 posto više nego prošle godine.

Najviše za kulturu dobila srpska nacionalna manjina

Kako to i priliči, najviše je za kulturu dobila srpska nacionalna manjina, 2,1 milja eura, pa Zajedničko vijeće općine Vukovar 188 tisuća eura, SKD Prosveta 932 tisuća eura, pa 600 tisuća za tjednik Novosti. I tako, love ima. Oko tisuću raznih "nevladinih udruga" od Gonga do Documente famozne **Vesne Teršerlić** godišnje progutaju i milijardu kuna odnosno eura. Sad bi lovu htjele i sestre po bolnicama, doktori, suci i razno razni radnici. Pa kako će preživljavati ljevičari iz raznih nevladinih udruga i nacionalne manjine ako Vlada dio novca prenamijeni za radnike. Hrvateki trebaju do vijeka plaćati svima onima koji se još nisu "psikički" oporavili od "bljeska i oluje". Apetiti su veliki. Mnogima je dosadio život u Srbiji pa se sada svakodnevno vraćaju. Naravno bez traktora.

Međutim, u Jugi su u tim tzv. slabije razvijenim sredinama bivše SR Hrvatske današnji manjinci živjeli uglavnom od državnih potpora. Stoga i sada valjda očekuju državne potpore. Zato, drugovi, moramo se uključiti i pomagati. Zanimljivo je kako se do sada kod nas jedino nisu bunili novinari da imaju male plaće. Ma figu je to zato jer su svi mediji, osim HRT-a, privatizirani, a kao protiv privatnih poslodavaca je bolje ne buniti se jer ćeš ubrzo ostati bez posla. Ili su odlično plaćeni za svoj ljevičarski posao ili Ja glasujem za to da se, uz sve ove ostale, odmah povise i sve plaće našem malaksalom i izgladnjelom novinarskom lumpenproletarijatu. Ili kako ih je **Trocki** nazvao "intelektualnim proleterima".

Dakle, vidjeli smo da love uglavnom ima, ali ne za svakoga. Probudili se i "dečki s Knežije". Kvart u kojem sam odrastao i koji je postao "popularan". U noćnom klubu se malo zapucalo, ali ono što je meni zapelo za oko je vijest da su dva policajca suspendirana jer su naplatili dvije kazne od 200 kuna i taj novac zadržali za sebe. Wow, za 30 eura izgubiti posao! Stvarno su ti naši policijoti sirotinja kad se dadu

"potkupiti" s tridesetak eura. Zar nije racionalnije dati policiji pristojnu plaću nego ih plaćom od 4500 kuna. Doslovno podstrekavati na kršenje zakona.

Prazne floskule

Znam da će mnogi čistunci dreknuti kako bez obzira na sve, poštenje uvijek mora biti na prvom mjestu. Ma to su prazne floskule. Bjedno potplaćeni policajci su uvijek "tempirana bomba" svakog demokratskog sustava. Dakle, treba manje razbacivati državnu lovu na manjince, nevladine udruge, nove automobile, izrade raznih beskorisnih strategija itd., a više platiti ljude koji rade za društvo izuzetno korisne i vrijedne poslove.

Oscar Wilde je jednom napisao: "Tragično je da danas toliko mladih ljudi započnu život lijepo kao ja - ne radeći ništa, a na kraju završe tako jadno – radeći nešto korisno".

Doživjeli smo i dan da famozni "sudija iz Zadra" na sva zvona hvali hrvatsku vlast. Fala Bogu, sad smo mirni jer kad **Sava Štrbac** podržava Vladu i Ministarstvo pravosuđa i uprave onda smo sigurno na pravom putu. Prema provaliji. Okomio se drug "sudija" na Hrvatsku pravoslavnu crkvu i njenu borbu da se registrira kao vjerska zajednica u RH. Inače, u Lijepoj našoj je registrirano 55 vjerskih zajednica. Tu su hinduistička, budistička, scientološka itd., a sad "hrvatski arhiepiskop" **Aleksander "kidiše"** na Hrvatsku pravoslavnu crkvu. Srbi za takve uljeze obično kažu: "Ej bre Stavro, kud si navro!". Arhiepiskop još od 2017 zahtjeva upis u Evidenciju vjerskih zajednica. Ministarstvo pravosuđa i uprave je, nakon dvije i pol godine "dubokog" razmišljanja, napokon, naravno, odbilo naivnog Aleksandera. A on, onako naivan, ravno k meni u kancelariju, kuc-kuc na vrata, došao vjerujući u nekakvu tužbu, žalbu... Morao sam mu kazati istinu. A istina se u ovom slučaju zove "utopija".

Da je tome tako pokazuje pravni rašomon na sceni u RH. Hrvatska pravoslavna crkva (HPC) je protiv negativnog rješenja Ministarstva pokrenula upravni spor koji su, naravno, također izgubili na Upravnom sudu. Nakon žalbe HPC Visokom upravnom sudu, ovaj najviši upravni sud u državi je uvažio žalbu HPC-a, ali unatoč tomu je nadležno Ministarstvo pravosuđa 22. ožujka ove godine opet donijelo odluku da od upisa nema ništa. Idi, bre, pa se opet žali... Izgleda da SPC pod dirigentskom palicom **Porfirija** i **Pupovca** vjerojatno misli kako nema hrama Božjega za dobrobit blagovernog srpskog naroda izvan SPC-e. SPC ima prave igrače i sponzore u likovima **Plenkovića**, **Malenice**, **Pupovca** i "gospođe ministarke". Tko šljivi sudove ako su na suprotnoj pravnoj strani od vladajuće koalicije. I tako je arhiepiskop Aleksander okupio oko sebe ekipu koju čeka put u "drugu ligu-istok".

Tu su **Tihomir Dujmović**-novinar, **Damir Borovčak**-novinar, **Igor Vukić** (srpskih korena), novinar-**Marko Jurić** koji se navodno otvoreno zalaže za ustaške pozdrave, **Vjekoslav Krsnik**-novinar, **Mario Filipi**-publicist i još brojni drugi. Sava Štrbac ih je odmah pročitao. I sad naš Sava Štrbac hvali "herojsku borbu" Vlade RH protiv agresora - HPC. Neće biti na odmet ni spomenuti da kad bi se priznala takva nova crkvena zajednica, ona bi mogla u budućnosti baciti oko na nekretnine koje uz "Božju pomoć" posjeduje SPC. Meni osobno je drago zbog "kolege-sudije" Save Štrbca. Barem se bjelodano vidi koga štiti hrvatska vlast. Uvjeren sam da je pravda spora, ali nedostižna. Kod pravde nema jamaca.

Povijest Hrvata završava s farsom

U Hrvatskoj i nadalje "status quo... vadis". Za verbalni delikt kad vikneš ZDS čeka nas uplatnica na četiri tisuće eurića i nakon toga Remetinac. Ali zbog ravnoteže, četnička kokarda je dopuštena, a komunističkim mesarima dodjeljivat će se nazivi ulica i trgova. Po **Vladi Ranogajcu** nazvati će se ulica u Jarunu. Posmrtno bi mu trebalo dodijeliti i diplomu pravnog faksa zbog otkrića nove pravne norme: najprije streljaj, a onda optuži. Koliko su u ono vrijeme, za kojim toliko nariču **Mile Kekin** i **Nenad Stazić**, sudovi bili brži i efikasniji. Nije bilo žalbi, zavlacenja postupaka...

Povijest Hrvata koja je počela s Bašćanskom pločom, završava, kao i obično, farsom. Naime, sudbina pok. generala **Janka Bobetka** podsjetila me na ofucanu usporedbu povijesti i farse. Začudilo me i pomalo iznenadilo da je u subotnjem broju Večernjaka skoro stranica teksta posvećena pok. generalu Janku Bobetku. Hrabro! Bobetko je još 1. kolovoza 1991. bio jasan i rezolutan. U govoru u Hrvatskom saboru bio je jasan i pragmatičan: "Hrvatska mora u rov ili će je staviti u grob". Njegove zasluge na južnom bojištu i deblokadi Dubrovnika postale su dio povijesti Domovinskog rata. Naslov na šestoj strani subotnjeg Večernjaka govori sve o liku Janka Bobetka. Kad je počela histerična hajka na pobjednike Domovinskog rata, jedan od prvih na listi bio je baš Bobetko. Njegov odgovor bio je i tada jasan: "Odlučio sam, dođu li po mene, živ im u ruke ne idem". Što su o tom stavu mislili **Jadranka Kosor**, **Šeks**, **Sanader** i kompanija? Nevažno! U povijesti Domovinskog rata Janko Bobetko ne treba isforsirane glorifikacije. Istinski je i autentični hrvatski heroj.

Za Bobetka vrijedi ona Oscara Wildea: "Svaki velikan ima svoje sljedbenike, ali i svoga Judu koji mu piše biografiju".

Zoran Šprajc uredno uređuje na TV-u "Lice nacije". Pri tome spušta "glasni predež". Treba samo malo mašte pa zamisliti bi li se smatralo "avangardnim" da to kaže neki desničarski novinar. Oprostite, promašio sam. Jasno je da neki desni voditelj ne bi ni mogao dobiti emisiju na TV-u s nacionalnom koncesijom. Sve udarne emisije rezervirane su na TV programima s nacionalnom koncesijom samo za ljevičare i jugofile. Npr.: **Danijela** na HRT, **Šprajc** na RTL-u, **Stanković** na HRT-u, N1-nema nacionalnu koncesiju, ali kod njih nastupaju sve sami vojnici ljevice, bez izuzetka. I to ne olovni vojnici, već pravi od krvi i mesa. O, draga Lijeva naša Hrvatsko!

Fejs je živnuo. Stipe je skoro "riknuo" u Jasenovcu. **Ivicu Granića** živo interesira hoće li Stipe biti upisan u knjigu jasenovačkih žrtava i za koliko će se broj žrtva time povisiti. Od Stipe se uvijek može očekivati - jako puno. Jedan stari partijaš mi je jednom pričao da je tamo šezdesetih godina Stipe bio tvrdi lijevi dogmatik. Tada je vrijedila dogma o odumiranju države kao takve. E, tada se Stipe navodno ponudio da sam odumre umjesto države.

Narod smo s puno dobrih ideja.

*Engleski pisac **Samuel Johnson** jednom je uskliknuo: "Čudno je, gospodine, s kako malo prave intelektualne superiornosti ljudi mogu postati slavne ličnosti u javnom životu".*

<https://direktno.hr/kolumne/zabranjuje-se-zds-cetnicka-kokarda-ostaje-dopustena-komunistickim-mesarima-nazivat-ce-ulice-313947/>

**A. KAĆUNKO, J. PEČARIĆ, BISKUP DR. SC. MILE
BOGOVIĆ, ZAGREB, 2023.**

Msgr. Mile Bogović: E, pa ja sam ponosan na svoju 'desnicu'

**BISKUP MILE BOGOVIĆ: NE ŽELIM SE UOPĆE
DODVORAVATI LJEVICI KOJA OBEZVRJEĐUJE SVE
ŠTO JE KATOLIČKO I SVE ŠTO JE HRVATSKO**

U gospičkoj katedrali Navještenja BDM danas će se održati biskupsko ređenje mons. Zdenka Križića za gospičko-senjskoga biskupa koji će na toj dužnosti zamijeniti dosadašnjega biskupa Milu Bogović. Biskup u miru msgr. Mile Bogović prije nekoliko dana u Zadru je predstavio svoju knjigu 'Lika i njezina Crkva u prošlosti i sadašnjosti' i dao nagovijestiti kako i tijekom mirovine ne će mirovati već se posvetiti stvarima za koje nije imao vremena dok je bio gospičko-senjski biskup. U razgovoru za Hrvatski tjednik msgr. Mile Bogović govori o odlasku u mirovinu, svome nasljedniku, Lici i svemu što je radio tijekom 16 godina kao biskup, ali komentira i aktualna zbivanja.

Prije nekoliko dana i u Zadru ste predstavili svoju knjige 'Lika i njezina Crkva u prošlosti i sadašnjosti'. Većina predstavljača slaže se kako Vaša knjiga 'ukazuje da je je Lika najranjiviji dio Hrvatske, a što ste Vi uočili i pripomogli da Crkva među prvima revitalizira Liku nakon komunističkoga razdoblja i Domovinskoga rata jer ste, izgrađivši Crkvu hrvatskih mučenika na Udbini, pokazali da i devastirana Lika može dati doprinos nacionalnoj stvari'. Što biste Vi rekli o svojoj knjizi?

Vjerovao sam da iz onoga što sam pisao može nastati dobra knjiga. Zato sam se dao na posao. Ugodno me je iznenadio poziv Sveučilišta u Zadru da tu knjigu predstavim njihovom slušateljstvu. Ne sumnjam u vrijednost knjige, ali sam se osjećao izuzetno počašćenim da je Sveučilište iz mnoštva knjiga izabralo i moju. Izabralo je i predstavljače: Ivicu Mataiju, ravnatelja Državnog arhiva u Gospiću koji je izdavač knjige, i mr. Zdenka Dundovića, predsjednika Društva za povjesnicu Zadarske nadbiskupije. Navest ću nekoliko njihovih misli prema vijesti koju je donijela IKA.

Mataija reče da se 'dosad povijesti Like prilazilo fragmentarno te su cijela povijesna razdoblja bila neistražena. Dr. Bogović je proučavao arhivsko gradivo i povijesnu literaturu, a u knjizi su sabrani tekstovi koje je u stručnim i znanstvenim časopisima objavljivao o crkvenom i opće društvenom životu Like od najranijih dana Crkve na tim prostorima. Prvi put se u kontinuitetu prati početak crkvenog ustroja do suvremenog doba temeljem zapisa iz biskupijskih vizitacija, izvješća biskupa Svetoj Stolicu, spomenica župa, senjskog i vatikanskog arhiva. Mons. Bogović ne poznaje svoju biskupiju i Liku samo kroz prizmu povijesnih izvora i arhivskog gradiva. On je na području biskupije rođen, s njom i za nju živi svaki svoj svećenički i znanstveni dan. Osobno je pohodio i dotaknuo svaki njen kutak i kamen, nastojeći ga otrgnuti zaboravu ili namjernom prešućivanju, istaknuo je Mataija. Istaknuo je i nastojanja dr. Bogovića u okviru biskupske komisije za Hrvatski martirologij. Kao biskup i znanstvenik, dr. Bogović je pokazao da je moguće istovremeno biti dosljedan znanstvenom načelu i vjerskoj istini.'

Mr. Dundović tomu dodaje da 'knjiga dokumentira ustrojstvo Crkve o čemu prvi službeni podaci postoje u 12. st. Dr. Bogović je istaknuo kako je bio veliki iskorak uspostava biskupije u Lici. Tu je prije Turaka bilo više biskupskih sjedišta: Krbava, Modruš, Senj, Otočac. Poslije je sve to pometeno. Ostala je samo biskupija u Senju koja je kasnije otišla u Rijeku. Doista je bilo nužno da se vrati biskupija na te prostore. Između Zagreba i Zadra, Rijeke i Banja Luke, nije bilo niti jedne biskupije'.

Kao povjesničar dao sam podlogu uspostavi biskupije. Smatralo se da je to veliki iskorak za Crkvu i hrvatski narod.

Istaknuli ste kako je motiv za pisanje knjige bio da se na jednome mjestu nađu do sada objavlјivana poglavlјa o povijesti Crkve u Lici? Godinama ste upozoravali na strašne komunističke zločine u Lici, ali i na devastiranost toga područja nakon Domovinskoga rata. Što biste izdvojili kao najstrašnije događaje tijekom komunističkoga razdoblja u Lici, a što tijekom Domovinskoga rata?

Uništen je bio cijeli Udbinski dekanat. U njemu je nakon 1945. ostao samo jedan svećenik - Petar Butković - koji nije smio posjetiti preostale malobrojne katolike nego je povremeno prolazio pokraj njihovih sela da ljudi osjete da Crkva još živi. Poslije sam slušao te ljude koliko im je značio taj prolaz svećenika. Butković se vraćao uvijek drugim putom kući da izbjegne zamku. Dugo je spavao u ležaljci na stablu kraj crkve u Sv. Roku. Kada je lišće na stablu, to se nije ni vidjelo. Nije bio ležaljku na vrijeme sklonio pa sam je i ja mogao vidjeti još šezdesetih godina.

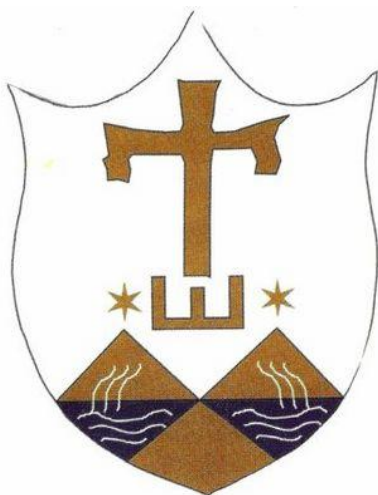

Udbinjani koji su uspjeli pobjeći pred Sv. Luciju 1942. nisu se poslije smjeli vratiti ni da posjete grobove svojih otaca i djedova (groblje je bilo sve devastirano), a kamo li poviriti u svoju kuću da vide njezinog novog stanara - ako kuća nije bila srušena i zapaljena. A i na drugim mjestima kažnjavana je Lika, pogotovo Gospić u koji su partizani ušli tek 4. travnja 1945. Lomljene su savjesti, nametana lažna ideologija i svakovrsne druge laži. Udba se razgranala i nagrizzala čak i obiteljsko zajedništvo. Moralo se bježati daleko od državne ruke da bi mogao sačuvati sebe.

U Domovinskom ratu morali su mnogi u progonstvo. Četiri godine lutanja i traženja krova nad glavom. Nitko o tome danas i ne govori kao da su ljudi otišli iz svojih kuća jer su skloni turističkim šetnjama. Znamo što je bilo s njihovom imovinom. Moja majka nije imala snage vratiti se kući. Bila je stara i bolesna i nije vjerovala da bi joj srce izdržalo na pogled onoga što je učinjeno od onoga u što je uložila sav svoj život. Dakako, ti ljudi koji su četiri godine bili bez svojih njiva, volova, ovaca, pluga/traktora i motike, živeći četiri godine 'uprazno', izgubili su radne navike, što se sve do danas nije popravilo. Kad sam pred par godina došao posjetiti svoje, zaželio sam otići na njive gdje sam nekada orao i čuvao blago. Nisam se mogao probiti do tih njiva od korova, kupine, trnja i šikarja.

Uskoro odlazite u mirovinu, nakon više od 15 godina na čelu Gospićko-senjske biskupije, koju ste i utemeljili. Kako je to izgledalo na početku, odnosno što biste izdvojili kao bitne stvari koje su se dogodile tijekom toga razdoblja?

Dao sam povijesnu podlogu za utemeljenje Gospićko-senjske biskupije, ali bi bilo krivo reći da sam je ja utemeljio. Mnogi su i prije mene imali takve želje i vizije, ali prilike nisu bile naklone da se projekti i vizije ostvare. Biskupija je sada činjenica; učinjeno je mnogo i može se lakše nastaviti nego da se ide iz početka. U moje vrijeme biskupija je dobila sve ono bitno za rad biskupije, obnova objekata je dobrim dijelom dovršena. Biskupija ima zgradu ordinarijata i prostore za nužne urede.

Uz povijesnu podlogu, mislim da će moje biskupovanje biti zapamćeno po Crkvi hrvatskih mučenika na Udbini. Kada pogledam 16 godina unatrag ima mnogo toga što me veseli, ali i onoga što mene i sve vas žalosti. Mogu reći da se ne malo neugodno osjećam kad vidim da neka očekivanja nisu ostvarena. Govorili smo da će nakon Crkve i država doći ovamo sa svojim najjačim institucijama. Jer Hrvatske nema bez Like i Korduna, bez te poveznice hrvatskoga sjevera s hrvatskim jugom. A nije se to dogodilo. S tugom gledamo kako korov i šikara preotima naša polja u Lici i Kordunu, u zemljopisnom središtu naše domovine, kako mnogi ljudi gledaju preko granica tih područja gdje bi našli sigurniji dom.

Područje biskupije izgubilo je oko 10 000 vjernika. Bilježimo stalni pad rođenih, a porast iseljenih na drugi svijet i u druge krajeve. A ovdje su najveće hrvatske prirodne ljepote (Plitvice, Velebit), ovdje su najčišće vode i najčišći zrak, plodne ravnice i šumovita brda. U unutarstranačkim nadmetanjima ostaje malo volje i snage da se misli, a još manje da se radi hrvatski. No, nada umire zadnja, pa se nadamo da ćemo savladati i ovu dionicu. Teoretičari komunizma pisali su o odumiranju države. To su bile samo teorije, a komunistička država sve je više jačala svoje strukture. Čini mi se da se to odumiranje zbiva izvan komunizma.

Toliko je tih osobnih i stranačkih ambicija i kada se one zadovolje nema snage da se učini nešto za državu. Bojim se toga scenarija, a nismo se osigurali od njega. Ima dakako i mnogo toga što nas veseli. Obnovljen Udbinski dekanat. Na tom prostoru najviše je učinjeno pod vidom obnove kršćanskih zajednica i crkvenih objekata. Crkva hrvatskih mučenika, samostan i crkva u Gračacu, župna crkva u Korenici, crkva u D. Lapcu; obnovljena je i u Rudopolju, obnavlja se u Boričevcu i Buniću. Jedino župa Plitvice je sada jedina župa koja nema svoju crkvu. U Ogulinskom dekanatu uspostavljena je župa Ogulin II. i obnovljena je župa Plaški. Napravljen je projekt za proširenje crkve sv. Ane u Plaškom. Naš optimizam i nadu ojačali su doseljenici iz Bosne. Naš katolički narod polaže nadu i u novoga biskupa kojega smo dobili iz Bosne.

Desno je za mene kada se držim korijena iz kojih sam izrastao

Crkva hrvatskih mučenika u Udbini svakako je jedan od velikih projekata na koji ste ponosni.

Na Duhove smo u evanđelju čitali kako je uskrsli Isus stao pred apostole i pokazao im ruke i bok, mjesta rana koje je zadobio pribijanjem na križ. Rane koje su zadobivene da se spasi drugoga nešto je najvrjednije i najdragocjenije (kao što je najgnusnije djelo izdati prijatelja za novac, za karijeru!). U času kada se Isus javlja apostolima kao pobjednik nad smrću, pokazuje im najjasnije pobjedničke znakove - rane za čovjeka, rane za drugoga, rane nevino osuđenoga. I na tijelu Hrvatske ima dosta rana podnesenih za svoju braću. Inicijativa za gradnju te crkve rodila se u vrijeme kada su obezvrjeđivane rane naših branitelja, kada su i oni počeli sumnjati je li trebalo izlagati se za druge. No imamo mi također iz dalje prošlosti dosta rana koje su nepoznate i nepriznate. Rast ćemo kao narod i kao pojedinci koliko ih budemo znali cijeniti, poštovati i izraziti zahvalnost svima koji su se izložili za živote svoje braće i za naše živote.

Kada su se u 2. stoljeću neke kršćanske zajednice hvalile da imaju mučenike u svojoj sredini, svećenik Gaj im dovikne da su na Ostijskoj cesti i u Vatikanu pobjednički trofeji apostola Petra i Pavla. To su mjesta gdje su otvorene rane Petra i Pavla, rane kojima su se Rimljani, a i cijelo kršćanstvo dičili i diče sve do danas. To su mjesta slavnih pobjeda, trofeja. Ovih dana s poštovanjem se spominjemo i brojnih nevino umorenih u Bleiburgu i Križnom putu. Neki kršćanski narodi izborili su se da brojni njihovi mučenici dospiju u kalendar katoličke Crkve. Mi u tome nismo imali mnogo uspjeha, ali možemo reći da se u Crkvi hrvatskih mučenika časte na jednome mjestu ti naši velikani kojima se ponosimo. O uskrsnuću mrtvih zasjat će njihove rane. Tu misao izražava oltarni reljef, djelo Kuzme Kovačića, 'Slava hrvatskih mučenika' u spomenutoj Crkvi.

Što ostavljate svomemu nasljedniku mons. Zdenku Križiću?

Mogu reći da ostavljam nepodijeljen kler. Nema među našim svećenicima grupašenja protiv nekoga. Svi su oni uz svoga novog biskupa, a uvjeren sam da će on opravdati njihovo povjerenje. Stavljam mu se i ja na raspolaganje. Svoju poruku Križiću reći ću riječima pjesnika: Gdje ja stadoh - ti ćeš poći, što ne mogoh - ti ćeš moći, kud ja nisam - ti ćeš doći, što ja počeh - ti produži!

Nakon što je došlo vrijeme za mirovinu nekoliko biskupa - među kojima ste Vi, msgr. Ante Ivas, Juraj Jezerinac i Valter Župan - i nakon dolaska novoga krčkog biskupa Ivice Petanjka, u medijima se počela provlačiti teza kako 'odlaze biskupi skloni desnici' i kako je papa Franjo odlučio to promijeniti i za njihove nasljednike postaviti umjerenije svećenike. Što Vi mislite o tome?

Ja sam ponosan na svoju 'desnicu'. Nisam se nikada žestio što me tako zovu. Desno je za mene kada se držim korijena iz kojih sam izrastao, kada se ne vrtim kao pijetao na krovu, kada se ne okrećem onamo gdje su punije jaslje, kada ne idem sad lijevo, a sad desno i nigdje moga 'stava'. Kažu da su jednoga pitali što misli o nekom pitanju, a on nije znao koje je mišljenje najprobitačnije pa je odgovorio da ima svoje mišljenje, ali da se s njime ne slaže. Kundače nas papom Franjom, ne zato što im se sviđa papa, nego što im se mi ne sviđamo. Ne želim se uopće dodvoravati ljevici koja obezvrjeđuje sve što je katoličko i sve što je hrvatsko, makar koliko to bilo u 'trendu'.

Očekujete li da bi bl. Alojzije Stepinac uskoro mogao biti proglašen svetim. Jeste li iznenađeni činjenicom da se u ovome slučaju tražilo mišljenje Srpske pravoslavne crkve, a za koju se jasno zna što misli o bl. Stepincu?

Bez obzira što se dogodilo, ne trebamo se bojati u slučaju Stepinca. Mislim da na toj karti ne možemo gubiti. Treba uvijek tražiti da se ide od činjenica, a ne od mitova, od nametnute 'istine'.

Kažu da je iz neke umobolnice pobjegao pacijent, uhvatio sjekiru i stao trčati za nekim slučajnim prolaznikom. Ovaj siromah je bježao dok je mogao a onda pao i očekivao udarac sjekire. Međutim, bolesnik ga potapša po ramenu i reče neka on sada sa sjekiricom trči za njim. Da mijenjaju uloge. Mi se ne smijemo boriti za sjekiru kojom bismo progonili one koji su nas progonili. Bilo bi to ludo. Mi se ne smijemo boriti da dobijemo uloge Goldsteina i Viktora Novaka, Milorada Pupavaca.

Ne trebamo se boriti za povlasticu da u ezopovskom smislu grijehe drugih držimo pred sobom a svoje na leđima. Mi se trebamo boriti za poštivanje činjenica i istine o osobama i događajima. Netko ovih dana zgodno reče da nije put do istine ako se pođe od podatka da je u Jasenovcu ubijeno milijun Srba, pa da polazeći od toga dokazujemo da ih nije bilo toliko nego manje; treba krenuti od jedan pa ih brojiti. Čemu dokazivanje da su neki po desetak puta zapisani na listi stradanja, da neki nisu ni

stradali, da su stradali negdje drugdje? Krenuti od činjenica, a ne od fikcija i laži. Ali kad se i s druge strane navedu činjenice, ne negirati ih pa govoriti da žrtava nije ni bilo.

Na žalost, mi više u Rimu nemamo jakih ljudi kao što smo ih imali, a jave se i kvarovi na vezama, pa se može dogoditi privremeni nesporazum; ali uz malo dobre volje on se može ukloniti. Stepinac nije neka nejasna figura kojoj se u ozbiljnom razgovoru može lako bilo što pripisati. Dobronamjernima i istinoljubivima njegovu ulogu u Drugome svjetskom ratu može ga se činjenicama predstaviti kao pravednika. Onome koji krene od lažnih mitova nijedna činjenica ne djeluje uvjerljivo. Među našim članovima Mješovite komisije nalaze se crkveni autoriteti i solidni znanstvenici tako da mi i to ulijeva sigurnost.

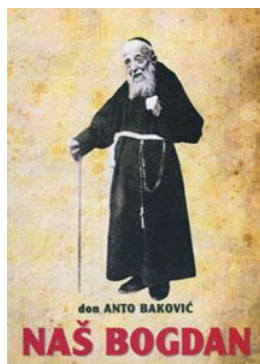
Partizansko-komunističke ekipe pokreći sve ofenzive odjednom jer osjećaju da su sve slabiji

Prije nekoliko dana Vijeće za elektronske medije poslalo je javno priopćenje u kojemu kažu kako su utvrdili da u tekstu nekoga autora na jednom ospskurnome portalu 'Mrtvaci uživo: katoličke nekrofilске orgije su najluđi show na HRT-u' nema govora mržnje. A autor se u njemu izruguje ne samo sv. Leopoldu Mandiću već i svim vjernicima koji su tih dana dolazili u Zagreb ne bi li bili uz njegovo tijelo. Kako komentirate da je sasvim normalno da se vrijeđa više od 90 posto katolika koji žive u Hrvatskoj i da je to mnogima normalno?

Žalosno je za društvo koje u takvom govoru ne vidi vrijeđanje većine građana ove zemlje. No, za mene bi bilo mnogo žalosnije kada bismo mi koristili ponuđeni široki prostor za vrijeđanje i jednako na tom prostoru druge vrijeđali. Još je gore ono što je uslijedilo: silna potpora takvome govoru u medijima. Izrast će čovjek u 'junaka našeg doba'. Službena Rijeka je, izgleda, takva junaka već izabrala.

Sjećam se jedne priče iz komunističkih vremena. Na upit što je bratstvo i jedinstvo a što je nacionalizam, ponuđen je odgovor: Bratstvo i jedinstvo je kada Jovica trpa Ivicu u 'maricu' (zatvorski auto), a nacionalizam je kada Ivica trpa Jovicu u 'maricu'. Rade

jedan i drugi isto, ali jedan je pozitivac, a drugi negativac. Čudno je da se u državi Hrvatskoj Jovica može tako 'raspoložiti'. Pod Jovicom, dakako, ovdje ne mislim na pripadnike jedne nacije, nego na one kojima je dopušteno ono što se kod drugih smatra kažnjivim. Imali smo i na sudu slučajeva da se sudac ruga branitelju, ne samo za ono što je loše učinio, nego i za ono što je kao branitelj bio dužan učiniti.

Smatrate li da bi isto bilo da se kojim slučajem prozivalo Židove ili Srbe. Sjetimo se samo slučaja Marka Juriča zbog kojega je televizija na kojoj je emitirana njegova emisija dobila zabranu rada na tri dana jer je Vijeće zaključilo da je bilo govora mržnje?

Jurič je bio u ovome slučaju Ivica. Ne bi mi postupak prema njemu bio čudan da se tako postupa u sličnim slučajevima kada je u pitanju Jovica (Marijanović, Frljić i sl.).

Krešimir Miletić je prije nekoliko dana u Bujici iznio konstataciju da je sva sreća što Hrvata katolika ima u većini jer da nije tako zatvarali bi nas i ubijali. Slažete li se s njegovim tvrdnjama i je li teško danas biti Hrvat-katolik u Hrvatskoj?

O tome je dobro pisao Gordan Črpić u knjizi O novim stvarima u suvremenoj Hrvatskoj (Zagreb, 2013., str. 159-186.) Prema Črpiću, katolici u Hrvatskoj su statistički većina, a sociološki manjina; Hrvati su podvrgnuti koordiniranom procesu etiketiranja i stigmatiziranja; Hrvatima se sustavno briše povijesno pamćenje; u Hrvatskoj nije problem podjela unutar hrvatskoga društva, nego antagonizam

hrvatskog društva te političkog i intelektualnog protudruštva. Onome kome je sve dopušteno, taj se lako izopači. Vidimo izopačenost koja u Hrvatskoj izrasta iz te činjenice. Ipak ne mislim da smo došli dotle da je opasnost sustavnoga progona katolika. To da za istu stvar katolik može biti kažnjen, a drugi oslobođen, to je moguće. Treba uvijek imati na umu da smo kao katolici sljedbenici Isusa Krista koji je - premda nevin - na temelju rimskih i židovskih zakona ubrojen među zločince. Uostalom, bilo bi čudno kada bi nam svi povlađivali. Značilo bi da smo se suobličili ovome svijetu. Rane podnesene za druge treba prihvatiti kao naše trofeje.

Jesmo li se mi danas maknuli od komunističkoga mentalnoga razmišljanja ili je on i dalje prisutan u glavama mnogim političkih elita? Uzmimo za primjer gradonačelnika Zagreba koji je dok je inicijativa Krug za trg prosvjedovala i tražila ukidanje imena maršala Tita, s tzv. antifašistima proslavio 8. svibnja, dan kad su partizani ušli u Zagreb, i to kao dan pobjede?

Može se reći da smo još daleko od spoznaje i prihvaćanja povijesne istine, ali također valja priznati da smo u tome smislu mnogo napredovali od onoga gdje smo bili prije, od onoga gdje je naša historiografija bila.

Je li došlo vrijeme da se prestane slaviti četničko orgijanje u Srbu koje državni vrh redovito pohodi, dok s druge strane izbjegava jame bezdanke u kojima su tijela Hrvata?

I tu vrijedi odgovor na prethodno pitanje. Kad sam 1966. bio s Antom Škobaljem u Mogoriću (Lika) u potrazi za stećcima, doveli su nam učitelja 'koji sve zna', a on je započeo svoju priču: 'Ovdje je prva puška pukla...!' Kult prve puške prenesen je na naše područje izvana i nametnut je kao svetinja. Ipak taj kult ima danas malo otvorenih pobornika, a nekada ga nitko nije smio postaviti u pitanje. Jasno, čudno je da i nakon protumačene istine o 'prvoj puški' da je neki i dalje bez skrupula veličaju. U zadnje vrijeme dobiva se dojam da partizansko-komunističke ekipe pokreću svih 8 ofenziva odjednom. Dižu prašinu, viču, stvaraju paklenu atmosferu - jer osjećaju da su sve slabiji. Katkada im dajemo goriva za njihova borna kola.

Jeste li iznenađeni izjavama Kolinde Grabar Kitarović u kojima je među ostalim ona NDH nazvala zločinačkom tvorevinom, a s druge strane podržava tzv. antifašističke fraze?

U cijelosti na mene je izjava ostavila veoma mučan dojam, ali ne bih se pridružio onima koji Predsjednicu odmah otpisuju. Ne znamo okolnosti, a stvar se može i popraviti. Treba se pomiriti s činjenicom da smo dobili državu, ali je ne znamo dobro „držati“. Neki imaju mnogo više iskustva od nas. Trebamo biti spremni i sebi i onima koje smo birali oprostiti koji krivi iskorak. Kad je Stipe Mesić u Senju predstavljao svoju knjigu: Kako smo rušili Jugoslaviju? postavio sam mu pitanje je li činjenica što smo bili dugo u tuđim državama – i zato bili protiv njih – da nam se taj protiv tako uvukao pod kožu da smo protiv države i onda kada je ona naša.

Stipe se naljutio jer je shvatio da sam i na njega mislio, ali zacijelo u tome ima istine, da lako budemo i protiv svojih ljudi i protiv svoje države. Nije nam lako držati državu. Nerealna očekivanja uvijek imaju za posljedicu razočaranja. Nerazložni strah se uvukao i svega se bojimo. Dođe izvana neki isluženi činovnik i namrgodi se, a naši najviši dužnosnici odmah se klanjaju, spremni učiniti sve što mu padne na pamet. Treba steći odvažnost da se i njih poplaši. Neke države to već uspješno rade. Ako počnemo bježati, svi će nas progoniti i lajati na nas. Pa i usred Sabora (u stilu najavljivanja trećeg svjetskog rata). Bolje je braniti narod i državu makar nas „ugrizli“, nego izručivati svoj narod onome kojemu smo mi zadnja rupa na svirali. Uz jaku diplomatsku dozu, čelnik države treba imati i jaku braniteljsku (obrambenu) osobinu.

Na čelu Vlade je Ličanin Tihomir Orešković. Imate li Vi povjerenja u njega i općenito u ovu Vladu?

Bez sumnje da je to čovjek izvanrednih sposobnosti. Ipak zabluda je da se društvo liječi sanacijom financijskih poslova. Drago mi je da je Ličanin došao na tako visoko mjesto. U pola šale i pola zbilje, govorio sam katkada da smo dobili Bornu II: Hrvatska država nastala je u ovim našim ličkim krajevima jer je knez Borna bio 'knez Gačana'. Još imam nadu da on to može postati. Vjerujem također da Tihomir Orešković nije zaboravio put u Liku. Spreman sam ga povesti!

Želja mi je otvoriti zavičajnu knjižnicu u Gospiću

Što će biskup Mile Bogović raditi u svojoj mirovini? Čemu ćete se posvetiti?

Bit ću član klera Gospićko-senjske biskupije. Dovršit ću započeto prije nego sam postao biskup. Naime, dosta sam građiva skupio i više radova započeo o području koje sada pokriva Gospićko-senjska biskupija. Preuzimanjem uprave biskupije trebalo je to staviti na stranu. Pokušat ću sada taj posao dovršiti. Pokušat ću poticati ljudski i kršćanski razgovor u svojoj sredini. Nakon Domovinskoga rata neke naše župe ostale su bez ikakve društvene strukture: bez pošte, bez novina, bez trgovine, bez gostionice. Ljudi se nemaju gdje sastati i izmijeniti misli. Ne sastaju se ni na njivama jer se slabo obrađuju. No i u gradovima nema više mjesta gdje se zajednički razmišlja i promišlja. Pokušat ću u Gospiću otvoriti jedno takvo mjesto.

Otvorit ću zavičajnu knjižnicu i zbirku, organizirati neobvezatne sastanke. Ima u narodu mnogo pameti ali ona nije organizirana. Kao takva ona se može pojaviti i štetna, kao bujice koje ruju i razaraju. A kada se dobro usmjere, mogu pokrenuti centralu. U Gospiću ima dosta neiskorištene pameti, dobrote i spremnosti da se uključi u neke projekte. Pokušat ćemo nešto u tom smislu učiniti. Uz to - kao što rekoh - ostajem i dalje član klera naše biskupije i stojim na raspolaganju svom biskupu.

Andrea Černivec
Hrvatski tjednik

<https://www.hkv.hr/hrvatski-tjednik/24038-msgr-mile-bogovic-e-pa-ja-sam-ponosan-na-svoju-desnicu.html>

(31. svibnja 2016.)

**PRIZNAJTE HRVATSKU PRAVOSLAVNU CRKVU!,
DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

ARHIEPISKOP ALEKSANDAR O DOBRICI ČOSIĆU

Poštovani i dragi g. Arhiepiskope,

Zahvaljujem Vam se na Vašem komentaru mog teksta SPC I OSMA BOŽJA
ZAPOVIJED:

DOBRICA ČOSIĆ 1965 I 1992

„Laž je vid srpskog patriotizma i potvrda srpske urođene inteligencije.
Srbi lažu stvaralački, maštovito, inventivno.“

„Laž je srpski državni interes.“

„Laž je u samom biću Srbina“.

„U ovoj zemlji svaka laž na kraju postaje istina.“ – „otac srpske nacije“ akademik
Dobrica Čosić. „Deobe.“ 1965.

Akademik Dobrica Čosić (1921-2014), predsjednik Savezne republike Jugoslavije od
15 lipnja 1992 do 31. svibnja 1993.

Znao je akademik Ćosić da su jugoslavenski komunisti nadmašili svoje velikosrpske učitelje u izmišljanju povijesti pa je tridesetak godina kasnije napisao u knjizi *Promene (Novi Sad, 1992) o postjugoslavskim vremenima: "Buduća revolucija na ovoj zemlji u kojoj su vladali komunisti, staljinisti i titovci treba da bude: paljenje papira! Paljenje svih knjiga, svih tekstova i novina napisanih od komunista i pod njihovom vlašću. Paljenje svih 'revolucionarnih' štampanih tekstova od Prvog svetskog rata pa nadalje... i ne trovati decu 'nacionalnom istorijom'.*"

<http://www.republika.co.rs/496-497/20.html>

Dakle Republika Hrvatska ne samo da daruje dio vlastite povijesti stranoj državi nego i plaća za širenje njene izmišljene "nacionalne istorije".

Vrijedi pažljivo pročitati ovaj članak

O ideološko-političkom obrascu u SPC - Mirko Đorđević

<http://www.republika.co.rs/496-497/20.html>

Isto tamo

5 A. S. Homjakov je ruski mislilac poznat između ostalog i po Poslanici Srbima iz Moskve, koji u svojim spisima dokazuje da je zaostalost prednost a ne mana jer je ruski čovjek tako bliži bogu nego onaj na razvijenom Zapadu. U časopisu Narodna odbrana godine 1928. ovu misao je Justin Popović ponudio kao svoju misao o srpskom narodu. Godine 1992. akademik D. Ćosić je tu »misao« ponudio kao svoju – »Videti i imenovati preimućstva civilizacijske zaostalosti, osobito u sferi ekonomije i urbanizacije – naša dosadašnja razvojna politika nije ih uvažavala. Optimalno iskoristiti preimućstva zaostalosti. Oni – ti elementi – su naš početni intelektualni kapital«. To su bile teze iz knjige Srpsko pitanje D. Ćosića.

Ruska enciklopedija Granat piše da u A-U monarhiji 1913 nepismenih je bilo 30%. Po završetku 1 sv. Rata 1918 u Srbiji nepismenih je bilo više od 85%. **O sancta simplicitas!**

.....
Evo što je napisao Rus akad. Golubinskij još 1871, koji je jedan od najvećih ruskih povijesničara.

Голубинский, Краткий очеркъ исторiи православныхъ церквей болгарской, сербской, румынской, Москва, 1871, с. 506.

Prijevod: „Golubinskij, Kratki opis povijesti crkava u Bugarskoj, Srbiji i Rumunjskoj, Moskva 1871, kaže na strani 506:

'Ako bi bilo moguće na osnovu jedne knjige zaključiti o karakteru cijelog naroda, taj zaključak bi po više osnova bio nepogodan za Srbe. Ta užasna retorika i takvo nepoznavanje stida, hvalisavost i laži, uvjereni smo, nemoguće je naći kod bilo kog Bizantinca, koji su kako je poznato, veliki majstori upravo u tim vještinama'."

*

Zapravo moj tekst bi trebao na neki način biti dodatak na Vaša „Prava pitanja Porfiriju, I. dio“

<https://hrvatskapravoroslavnacrkva.wordpress.com/page/5/>

<https://hrvatskapravoroslavnacrkva.wordpress.com/2021/07/25/prava-pitanja-porfiriju/>

<https://croativ.net/kada-ce-hrvatski-mainstream-poceti-raditi-svoj-posao-prava-pitanja-porfiriju-i-dio-22738/>

<https://www.hop.com.hr/2021/07/28/vise-od-200-godina-postojala-je-pravoslavna-crkva-hrvatskog-kraljevstva-sa-sjedistem-u-srijemskim-karlovcima-koji-je-povijesni-hrvatski-grad/>

(u Prilogu je dan taj prvi dio teksta, a drugi je također dan na internetu:

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/2021/08/01/prava-pitanja-porfiriju-ii-dio/>)

koja ste napisali povodom sramotnog ponašanje HRT kada je na dan Zaštitnika Hrvatske i hrvatskog naroda sv. Josipa dala intervju s Porfirijem. Tada su reagirali i drugi u RH tražeći smjene odgovornih na – kako smo HRT nazvali – PORFIRIJEVOJ TELEVIZIJI. Naravno u RH u kojoj vlast i veći dio oporbe poslušno izvršava ono što im naredi Pupovac (i Porfirije i Vučić) to je ostalo bez ikakvog odgovora.

Moje uvjerenje je da je velikosrpska politika podržavala Miloševića sve dok se nije pokazalo da on nije uspio slomiti Hrvatsku. Zato se i Ćosić tek 1992. „sjetio“ komunista i njihove povjesnice. U Miloševićevo vrijeme u crkve SPC se na liturgije išlo s Miloševićevim slikama. Ćosić stavlja pod navodnike *nacionalnu istoriju koju su pisali komunisti. Od tada oni su prešli na nekomunističku nacionalnu istoriju u kojoj su komuniste zamjenili deklarirani četnici. Imamo i Memorandum SANU 2.:*

Kao i prvi Memorandum SANU-a iz 1986, i ovaj drugi nastao je iz glave prvenstveno Dobrice Ćosića, zatim Ljubomira Tadića i nekoliko koautora iz SANU-a bosanskohercegovačkog porijekla.

<https://balkans.aljazeera.net/opinions/2019/3/5/drugi-memorandum-sanu-upute-za-udar-na-bih>

A davno sam već konstatirao da su postigli veliki uspjeh jer danas imamo vlast u RH i veliki dio oporbe koja sprovodi taj drugi velikosrpski memorandum. Što je strašno kad znamo da su hrvatski branitelji napravili od njihove vojske – vojsku zečeva (kako je Milošević opisao njihovu ‘bežaniju’).

O tome da je današnja Hrvatska uređena onako kako je predviđeno u tom Drugom memorandum SANU sjajno je opisano u knjizi:

Tihomir Dujmović, Davor Domazet Lošo, Mato Artuković, Marko Jurić i Slobodan Prosperov Novak, ‘Protokoli velikosrpske ideologije – Temeljni dokumenti antihrvatskog pokreta od Načertanija do Memoranduma 2’

Puno Vas pozdravlja,

Vaš,

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/29168-arhiepiskop-aleksandar-o-dobrici-cosicu>

I. Tijardović: Osvrt na knjigu Zbornik radova – Simpozij Hrvatske pravoslavne crkve

16. travnja 2023.

ZBORNİK RADOVA – SIMPOZIЈ HRVATSKE PRAVOSLAVNE CRKVE

Zbornik radova – Simpozij Hrvatske pravoslavne crkve objavljen je u veljači ove 2023. godine (nakladnik Zaklada predziđe kršćanstva; urednik Damir Borovčak) i već je komentiran na nekim portalima, a simpoziji tijekom 2018. i 2019. godine također su praćeni ponovno od samo nekih portala. Tema je od nacionalne važnosti jer pravoslavni vjernici hrvatske nacionalnosti, a riječ je o više desetaka tisuća vjernika, nemaju pravo na izbor, ili pripadati Srpskoj pravoslavnoj crkvi za koju ne vrijede zakoni RH, ili pripadati nepriznatoj Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi kojoj Vlada RH osporava osnovna prava koja imaju vjerske zajednice, njih više od 50 među kojim i 10 židovskih općina/zajednica. Prema tome, nema sumnje da u RH Vlada RH krši ljudska prava. Zanimljivo je da prije dvije godine nije bilo SPC u registru vjerskih zajednica RH, a naknadno u registar je dodano 433 'organizacijskih oblika SPC', što je nejasan pojam. Ima puno muteži od strane Vlade RH u korist SPC a na štetu HPC, no to je stvar moralnih političara da isuše ovu močvaru umjetno stvorenu na relaciji Vlada RH – SPC u zadnjih dvadesetak godina i da ne ostavljaju građanima rješavanje problema kroz skupe i dugotrajne sudske procese u traženju pravde kroz perspektivu građana 'korumpiranog pravosuđa', a koju će ipak naći na nekom od sudova Europske unije na sramotu RH. Znači, ne samo da nam Vlada RH oduzima osnovna ljudska prava nego nas i u svijetu sramoti. Ovdje nije riječ o demokraciji nego o državnom terorizmu.

Zbornik radova – Simpozij Hrvatske pravoslavne crkve vrlo je lijepo uređen sa slikama i dokumentima te bih ga svakako preporučio svima koji žele brzo doći do osnovnih i relevantnih spoznaja o HPC, koja je starija od SPC za stoljeće ili dva, pa molim odgovorne ispraviti sadržaj na mrežnoj stranici enciklopedija.hr.

I sad po redoslijedu u knjizi Zbornik radova – Simpozij Hrvatske pravoslavne crkve (čiju je lekturu i korekturu potpisala Rajna Gatalica, za fotografije pobrinuli su se Damir Borovčak i Mariana Ivanova, za omot je odgovoran Branko Hrkač, za grafički prijelom Krešimir Ivanček, a za tisak Graforad, Rugvica) osvrnut ću se na neke bitne činjenice. No prije toga preporučio bih pročitati Osvrt urednika Zbornika (vidi stranice 136 – 138).

U Pozdravnom slovu hrvatski arhiepiskop Aleksandar kaže da je u 17 godina SPC dobila više od pola milijarde kuna (66 milijuna eura ili blizu 4 milijuna eura godišnje) iz državnog proračuna, bez sumnje iznos hvale vrijedan.

Neumorni Damir Borovčak dok daje pregled znamenitijih Hrvata pravoslavaca kaže: 'Istinom treba odgovarati i suprotstaviti se protiv podvala i laži. Činjenica jest da hrvatski političari ili ne poznaju hrvatsku povijest, ili nemaju hrabrosti odgovoriti na izazove suvremenih podvala i krivotvorina'. Teško je ne složiti se s njegovim riječima. Ovdje bih želio reći da mi je dugo trebalo doći do spoznaje i nakon nekoliko metara visine pročitanih knjiga koje obrađuju hrvatsku povijest dvadesetog stoljeća shvatio sam značenje srpskog nacizma kroz trajnu prijetnju Hrvatskoj i hrvatskim interesima. Ovakvo stanje u društvu nije došlo preko noći, jer u prosjeku su birači svake dvije godine od 2000. imali priliku izabrati one koji bi stvorili pravednu državu bez nametnutih ideoloških podjela, a sljedeće godine imat će ponovo priliku. S neizlaskom na izbore birač nesvjesno podržava sadašnje stanje. Meni nije bitno koja će opcija (stranka) pobijediti, već želim živjeti u zemlji gdje će zakon biti jednak za sve, koja će biti pravedna i koja će se temeljiti na povijesnim istinama, a ne lažima.

Profesor Goran Jurišić sa zanimljivom biografijom obrađuje povijest hrvatskog pravoslavlja i dokazuje da 'Pravoslavlje u Hrvatskoj u pravilu nema nikakve veze sa srpstvom i sa Srbijom. Povijest hrvatskog pravoslavlja ne počinje s NDH'. Nakon međunarodnog priznanja 1878. Srbija je bila austro-ugarski i hrvatski vazal (podanik), no činila je sve da razjedini pravoslavno stanovništvo i da ih uvjeri da su svi pravoslavci Srbi.

Ante Brešić pl. Mikulić, doktorand humanističkih znanosti obrađuje razvoj crkvene pravoslavne heraldike u Hrvatskoj, vrlo interesantna tema s mnogim slikama. On

kaže: 'Na poziv kralja Leopolda I. Habsburškog pravoslavno pučanstvo različitih naroda krajem 17. stoljeća počelo se useljavati iz Osmanskog Carstva na prostor Ugarskog i Hrvatskog Kraljevstva. Nakon 1708. godine počinje se reflektirati različitost pravoslavne crkve u hrvatskim i ugarskim zemljama, naspram one u Raškoj (je li Raška bila hrvatska ili srpska treba pitati Bugare) i da su nadbiskupi pravoslavne crkve bili u potpunosti autokefalni, tj. zasebni'. Prva pravoslavna hrvatska crkva pod nazivom Karlovačka mitropolija začeta je u Srijemskim Karlovcima na samom početku 17. stoljeća, danas mjestu u neposrednoj blizini Novog Sada na Dunavu, i nema veze s gradom Karlovcem koji je osnovan 1579., a kojeg je gospodin Hrastov 1991. obranio.

Svećenik p. Dragan Majić prikazuje Povelju austrijskog cara Karla VI. i ujedno hrvatskog kralja, Karla III. koja izričito govori o istočnoj crkvi grčkog obreda, a ne o SPC. Tekst Povelje govori o doseljenicima koji su nazivani Grcima i koji su pripadnici istočne Pravoslavne crkve. Pater Majić kaže 'Karlovačka arhiepiskopija (u nekim tekstovima se koristi naziv 'metropolija') ili Hrvatska pravoslavna crkva dobila je autokefalnost od Carigradske patrijaršije godine 1707. i trajala je više od 200 godina, do 29.10.1918. godine kad je stvorena Kraljevina SHS i kad je iste godine autokefalnost dobila ujedinjena Srpska pravoslavna crkva'. Važno je napomenuti da 'HPC u Srijemskim Karlovcima nikad nije donijela odluku o pridruživanju SPC'. Slično kao i s Hrvatskom koja je ugurana na prijevaru u Državu SHS, kasnije u krvavu Kraljevinu Jugoslaviju, tj. četničku državu.

Svestrani novinar-istraživač i hrvatski branitelj Mario Filipi govori o Nikoli Tesli u iskrivljenom ogledalu. S mnoštvom uvjerljivih dokaza gospodin Filipi kaže: 'Iz svega toga proizlazi jasan zaključak da je Tesla bio Hrvat pravoslavne vjere, a porijeklom

katolik po obije linije'. Nedavno je gospodin Filipi imao zapažen nastup kod Marka Jurića u Podcastu Velebit koji je do sada pogledalo već gotovo 50 tisuća gledatelja. Doktor Darko Richter govori o slavnom vojskovođi Svetozaru Borojeviću, pravoslavnom Hrvatu. U tekstu doktora Richtera svidio mi se stih: 'Po pevu se pozna ptica, po govoru Hrvatica'. Izvrsno! Njegova baka Milka pokopana je 1913. po grčko-istočnom obredu. Zanimljivo je da 'Dva su Hrvata na najvišim položajima u vojsci bila lojalna carskoj i kraljevskoj dinastiji (Austro-Ugarske), zapovjednik mornarice viceadmiral Maximilian Njegovan i feldmaršal Svetozar Borojević', ali niti jedan nije tu lojalnost pretpostavio razumu i uljuđenosti niti u najtežim trenucima'. Gospodina Marija Živkovića i njegovu suprugu sveti otac Ivan Pavao II. imenovao je sudionicima Sinode biskupa o obitelji 1980. godine i bili su također članovi Papinskog vijeća za obitelj u Vatikanu u dva petogodišnja mandata. Gospodin Živković govori o broju Hrvata pravoslavaca u postotcima prema popisu stanovništva iz 2011. godine i kaže: 'Samozvani kralj Aleksandar Karađorđević nasilno je ukinuo Karlovačku eparhiju (u nekim tekstovima se koristi naziv arhiepiskopija, a negdje metropolija) kojoj su pripadali pravoslavci u Kraljevini Hrvatskoj. Također je ukinuo pravoslavne institucije koje su pokrivale Crnu Goru i Makedoniju te je u državi SHS uspostavio Srpsku pravoslavnu crkvu, koja do tada uopće nije postojala pod tim imenom'. Istaknuti istraživač činjenica o NDH i logoru Jasenovac Igor Vukić govori o Hrvatskim pravoslavcima u Drugom svjetskom ratu i djelovanju Hrvatske pravoslavne crkve (1942. – 1945.) te citira Pavelića: 'Nitko nije protiv pravoslavlja, ali u Hrvatskoj ne može biti srpsko-pravoslavna crkva jer su svugdje na svijetu pravoslavne crkve nacionalne crkve'. Pretpostavljam da je to osnovni problem uskraćivanja prava na registraciju HPC u RH. Naime, kad istinu kaže Ante Pavelić, onda se ta istina ignorira i u tom slučaju lažima nema kraja. Isto je sa starim hrvatskim pozdravom 'Za Dom Spremni' iz vremena prije NDH što primitivci ignoriraju i vraćaju narod u olovne godine komunizma, tj. totalitarizma, a članica smo EU. Koji apsurd! Gospodin Vukić pored poučnog sadržaja daje i popis dijela ubijenih svećenika i vjernika HPC.

Naš general Željko Glasnović govori o 'saborskim zastupnicima u kojima se đavao zaglavio poprijeko i ne može izaći'. Spominje i četničke okrutnosti u BiH i Kosovu, kao i četništvo na čelu sa SPC, a zaključuje s pozdravom 'Izgonite đavle i za Hrvatsku – svi uz Krista protiv komunista!'. Prilaže i kopiju stranice 2 Vjesnika iz 30. 6. 1945. naslova 'Inspiratore i izvršioce nečuvenih zločina nad našim narodom i njihove pomagače stigla je zaslužena kazna'. Riječ je o poubijanom pravoslavnom, muslimanskom i evangelističkom svećenstvu od strane komunista, tj. 'antifašista'.

Nakon toga slijedi tekst Hrvatskog arhiepiskopa Aleksandra 'Hrvatska pravoslavna crkva – krivotvorine i zablude' koji svakako vrijedi pažljivo pročitati. Među brojnim činjenicama istaknuo bih informaciju iz lipnja 2019. prema kojoj patrijarh Bartolomej potvrđuje da nije postojala priznata Srpska pravoslavna crkva u srednjem vijeku. Među vrijednim dokumentima za istaknuti je kopiju Propisa prema kojem se moraju nazivi 'pravoslavna crkva' i 'grčko-istočna crkva' preimenovati u Srpska pravoslavna crkva.

U dijelu Povijesnih svjedočanstava iz starog tiska važno je pročitati 'Poslanicu onim pravoslavnim Hrvatima koji kažu da su Srbi' koju je napisao Marko Mileusnić, pravoslavni Hrvat 1895. godine.

U Izboru članaka o HPC poslije simpozija ima nekoliko tekstova koje se ne smije propustiti pročitati. Autori članaka (Damir Borovčak, Mijo Ivurek i hrvatski arhiepiskop Aleksandar) dobro su upućeni u problematiku o kojoj pišu.

I na kraju htio bih zaključiti ovaj osvrt briljantnim riječima hrvatskog arhiepiskopa Aleksandra: 'Kod stvaranja nove crkve (misli se na SPC) u novoj državi (misli se na četničku državu) ima toliko nepravilnosti da zapravo nema pravilnosti'.

Vrlo poučnu i nadasve interesantnu knjigu Zbornik radova – Simpozij Hrvatske pravoslavne crkve svakako pročitati!

dr. Ivica Tijardović

<https://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/s/tijardovic-ivica/41514-i-tijardovic-osvrt-na-knjigu-zbornik-radova-simpozij-hrvatske-pravoslavne-crkve.html>

BUGARSKI HRVAT – VELIKA OPASNOST ZA 'SRPSKI SVET'

Za hrvatsku paradigmu u povijesnoj znanosti više je uradio arhiepiskop HPC Aleksandar od katedri za povijest sveučilišta u RH. I to još nije ni tako loše da nemamo nedavni slučaj na Sveučilištu u Zagrebu koji odbija prihvatiti za dekanicu hrvatsku povjesničarku jer je revizionistica u povijesti. A Utemeljitelj RH je akademik Franjo Tuđman koji je najveći revizionist. Zato ljudi kao što je arhiepiskop moraju dati i daju sjajne priloge hrvatskoj povijesti i ruše mitove jugo-komunističke povjesnice.

Tako umjesto priznanja za svoj rad Arhiepiskop Aleksandra doživljava da ga nagrađuju Srbi koji razumiju kolika im je on prijetnja za politiku 'srpskog sveta' tj. provođenja Drugog memoranduma SANU. Naime po njima je Arhiepiskop proglašen BUGARSKIM HRVATOM:

UDAR NA SPC IZ HRVATSKE: BUGARSKI HRVAT I USTAŠKO NASLEĐE,
GLAVNI CILJ - IMOVINA

25.06.2023.

Samozvana Hrvatska pravoslavna crkva (HPC) opasna je po Srbe i Srpsku pravoslavnu crkvu (SPC), jer je reč o dugoročnom projektu, čiji su glavni ciljevi dobijanje autokefalnosti i pohod na imovinu SPC u Hrvatskoj, smatra predsjednik Dokumentaciono-informacionog centra „Veritas“ Savo Štrbac.

Iako takozvana HPC još nije uspjela da se upiše u Evidenciju verskih zajednica u Hrvatskoj zbog administrativnih prepreka sadašnje vlasti, Štrbac procenjuje da je pitanje dana kada će se to desiti, nakon čega će samoproглаšeni arhiepiskop samozvane HPC Aleksandar i njegovi promoteri u Hrvatskoj pojačati svoju kampanju i lov na sledbenike, čiji je broj, prema zvaničnim podacima, dostigao skoro 16.000.

Ko su pripadnici tzv. Hrvatske pravoslavne crkve

„Ta brojka je, ako pogledamo ostale verske zajednice, ne računajući Rimokatoličku crkvu, velika i vrlo intrigantna, a nameće se pitanje ko su ti ljudi koji se izjašnjavaju kao Hrvati pravoslavne veroispovesti u vreme kada se sprovodi pohrvaćenje i pokatoličavanje Srba u Hrvatskoj“, rekao je Štrbac za Srnu.

Na pitanje ko su ti ljudi, on odgovara da većinu verovatno čine Srbi koji su ratovali u Hrvatskoj vojsci, čiji broj je između 10 i 12 hiljada, a njihov verski i nacionalni identitet otkriva to što imaju udruženje „Hrvatski branitelji pravoslavne vjere“.

„Čak i da se svaki od 12.000 tih „branitelja“ upisao kao Hrvat pravoslavne vere, što baš i nije verovatno, ostaje pitanje ko su ostali i na osnovu čega su postali Hrvati pravoslavne vere. Osim toga, u takozvanoj HPC računaju i na to da će im prići i Bugari, Rusi, Makedonci, Crnogorci i pripadnici drugih nacionalnosti koji se deklarišu kao pravoslavni vernici, tako da oni operišu i sa cifrom od 40.000

potencijalnih sledbenika, što je još intrigantnija i opasnija brojka od sadašnje“, ukazuje Štrbac.

On odbacuje teze da je reč o karikaturalnoj organizaciji bez ikakve moći, uticaja i šansi da ostvari ciljeve, koja je, uz činjenicu da još nije ni upisana u registar verskih organizacija, podijeljena na nekoliko struja.

Bugarski Hrvat u prvom planu

Prvu čine sledbenici inicijatora projekta „HPC“ Ive Matanovića iz Zadra, deklarisanog ustaše koji je sve do smrti 2016. godine isticao da je bio pripadnik Ustaške mladeži, da je preživio Blajburg i da mu je otac bio ustaški oficir u logoru Jasenovac.

Nakon njegove smrti, kako objašnjava Štrbac, u prvi plan je izbio „arhiepiskop“ Aleksandar (Ivanov), koji je u Hrvatsku došao 2013. godine iz Bugarske, gde je bio operski pevač i gradonačelnik u jednom mestu, a pre toga i sveštenik.

Treći eksponirani zagovornik HPC je sadašnji samozvani arhiepiskop zagrebački i predsednik takozvanog Svetog sinoda Hrvatske pravoslavne mitropolije Bonifacije Škulić iz okoline Zadra, koji je rođen kao Hrvat po imenu Andrija i kršten kao katolik.

Ukrajinski scenario

„Taj Škulić, koji kaže da je primio pravoslavlje, tvrdi da je dobio saglasnost Grka da osnuje HPC. Isto to pokušava i ovaj bugarski raspop Aleksandar. Sve tri grupe su se takmičile ko je verodostojniji i originalniji nastavljajući HPC iz vremena NDH i Ante Pavelića. Svi oni traže od Vaseljenskog patrijarha tomos kao što su dobili Ukrajinci i Makedonci, a što pokušava i nepriznata CPC u Crnoj Gori“, navodi Štrbac.

Dodatni problem je, kako kaže, to što ih u nameri da pravoslavnu crkvu na teritoriji Hrvatske odvoje od Beograda i srpske Patrijaršije podržavaju osvedočeni srbomrci sa uticajem u Hrvatskoj, ali i van nje poput novinara Jurija Krsnika, Tihomira Dujmovića i Marka Jurića, koji promovišu takozvanu HPC i pomažu joj da širi brojne istorijske falsifikate.

Štrbac ističe da tih istorijskih podvala ima u izobilju, a najveće su teorija da Mitropolija u Sremskim Karlovcima „nije bila srpska nego hrvatska, da se u vreme Austrougarske, na čijoj teritoriji je bila, zvala Hrvatska erhiepiskopija i da je bila istorijska crkva Hrvatskog kraljevstva“, pa je, shodno logici promotera HPC, i „otac Nikole Tesle bio hrvatski sveštenik“, a jedan od najznamenitijih Srba Hrvat, baš kao i čuveni naučnik Milutin Milanković.

Osim toga, „arhiepiskop“ Aleksandar se hvali kako „dokazao da Karlovačka arhiepiskopija nikada nije donela odluku o pridruživanju srpskoj crkvi u Kraljevini SHS, pa „de jure još postoji“, a tvrdi i da srpska crkva do 1920. nije postojala i da se ime SPC prvi put pominje u Ustavu SPC iz 1947. godine.

Glavni cilj - imovina SPC

Iako je jasno da su tvrdnje Bugarina, koji se oseća i izjašnjava kao Hrvat uprkos tome što u Hrvatskoj živi desetak godina, verodostojne koliko i njegova uobrazilja da je arhieiskop, Štrbac smatra da svi ti falsifikati u Hrvatskoj padaju na plodno tlo i samozvanom poglavaru nepriznate crkve

daju vetar u leđa u nameri da se dokopa imovine SPC, što je primarni cilj čitavog projekta.

„SPC je odvajkada u Hrvatskoj i ima bogatu imovinu. To nisu samo hramovi, šume, livade, vinogradi i druga materijalna dobra, već i ikone, freske i riznice. Zato promoteri HPC sanjaju da se dočepaju tog bogatstva, što je njima verovatno i važnije od statusa njihove organizacije“, smatra Štrbac.

On veruje da oni od svojih namera neće odustati i da računaju sa tim da će nakon premijera i predsednika Hrvatske Andreja Plenkovića i Zorana Milanovića, u kojima vide prepreku za upis u Evidenciju verskih zajednica, na vlast doći neko ko će im omogućiti da se registruju, a potom im pomoći da po ugledu na Makedoniju i Ukrajinu, krenu u ofanzivu na tomos Vaseljenskog patrijarha.

Štrbac ukazuje da je nedavno i hrvatsko-australijski kongres iz Australije, koji je veoma jak u toj zemlji, pisao Plenkoviću i kritikovao ga što krši Ustav i ne dozvoljava HPC da se registruje, pominjući njihovo pravo na sopstvenu crkvu i slobodno versko opredeljenje.

„Zato je ta takozvana HPC opasnost, jer se sve više lobira za nju. I SPC i država Srbija, kao i svi Srbi u matici i dijaspori, tu pretnju bi morali da shvate ozbiljno i da joj se suprotstave dok sve ne ode predaleko“, upozorava Štrbac, prenosi RTRS.

<https://lat.sputnikportal.rs/20230625/udar-na-spc-iz-hrvatske-bugarski-hrvat-i-ustasko-nasledje-glavni-cilj---imovina-1157626550.html>

Na neki način to priznanje Arhiepiskopu Aleksandru je priznanje i meni i HAZU:

„Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od RH važnije je za samu državu nego za Vašu Crkvu.“

Akademik Pečarić arhiepiskopu Aleksandru
na Dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima 2015.

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

HAZU: Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora
Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu
njihova ulaska u Europsku Uniju

Josip Pečarić

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/35742-bugarski-hrvat-velika-opasnost-za-srpski-svet>

VUKOVAR: TRIJUMF TUĐMANIZMA DRAGOVOLJAC.COM, 2023.

JAVOR NOVAK: NEKOLIKO UZALUDNIH LAŽI

31 Listopad 2023

Nije Izbavitelj nimalo napredovao od toga i od tada. Nama na žalost, a njemu na bijedu, ali i na punu iritaciju naroda. Jesu li za ovakvu nepravednu i izdajničku Hrvatsku ginuli hrvatski branitelji, dragovoljci i hrvatski vitezovi? Za koaliciju s četnicima? Zato sva sreća da imamo hrabrog Ivana Penavu – nema odavanja počasti Vukovaru bez vitezova HOS-a!

Protekloga tjedna mnogo se pisalo i govorilo o jednokratnom dodatku umirovljenicima. Pomalo euforično. Pa onda jednima onako, drugima ovako. Umirovljenici, kako većinom jesu jadni ljudi s ruba egzistencije, zahvaljuju Izbavitelju. A što im drugo preostaje? I prosjak na ulici zahvalit će vam ako mu u kutijicu ubacite jedan jedini euro. No, posebno je odurno od Vlade RH kad ona govori o tome koliko je taj „paket“ mjera težak. Pa onda navode milijune eura. Ali nikada ne ćete čuti stvarni kontekst: koliko ljudi u RH nasušno treba povišenje mirovina, koliko bi neki istinski budući „paket“ stvarno trebao biti težak? Koliko umirovljenika i s kolikim „iznosima“ preživljava na pragu ili u punini siromaštva? Nego se onda barata s visokim ciframa napamet pa bi smo mi, onako lakovjerni i naivni kakvi jesmo, imali biti vrlo zadovoljni s mjerama – jer eto to su pusti milijuni eura koje Vlada izdvaja. A ništa Vlada RH ne izdvaja, ona samo vraća bijedni dio onoga masovno popljačkanog od hrvatskih građana kroz PDV.

A kako izgleda sav taj grandiozni paket u stvarnosti, kojeg Izbavitelj tako rado hvali? Evo toliko je Izbavitelj bio uspješan sa snižavanjem cijena ključnih proizvoda da je moj tjedni račun porastao na 90 eura. I to kao račun od samo jedne jedine tjedne nabavke. Dakle, i ptičicama na grani je sasvim jasno kako se (trajno) gubi osnovni omjer. Inflacija nas i dalje nezaustavljivo ždere. Gubi se korak s njom (za koju nam lažu da stalno opada), a nekakvo sniženje cijena (o kojoj su nam trabunjali tjednima) jest jedna obična, pusta i lažna tlapnja. Uzaludna.

Vječna NDH

Na hrvatskim nogometnim stadionima sve je češće evociranje NDH. Maše se zastavama, pjevaju se ustaške pjesme. Postavlja se pitanje, a zašto? Je li to revolt na politiku u RH, prkos spram nehrvatske Vlade koja marljivo proganja hrvatske branitelje, je li to srdžba zbog ne djelovanja u korist BBB u Grčkoj? Bijes na Vladu koja marljivo i sramno ne zabranjuje četničku kokardu i okupatorsku velikosrbsku zastavu, koja obilato plaća četnikovanje srbskih Nobopty? Koja nema nikakav odgovor na stalnu velikosrbsku beogradsku politiku, na famozni Srbski svet? Ili je tu riječ o novom Labradoru, novim spletkama i difamiranjima Hrvatske uz otvoreni bijes spram nenarodne Izbaviteljeve Vlade? Bit će da je na djelu kumulativan rezultat: sve to zajedno. A to što te pojave tako manijakalno brzo i žustro proganjaju Izbaviteljevi milicajci samo nam pokazuje koliko je Izbavitelj bijesan na sav svoj loš rejting. Isti onaj koji televizijske kuće tako marljivo lakiraju, evo sad već godinama. Ono kao podrška Izbavitelju raste. Koji loš, preproziran i kupljen vic.

Hrvatski ljudi imaju zašto biti opravdano bijesni što ni koljačka srbska kokarda, a ni okupatorska četnička zastava, u RH (još) nisu zabranjene. Čak nam se Pupovac i smije u brk i u Saboru izjavljuje kako kokarda nije zabranjena. Ali jest hrvatska zastava iz doba NDH! Jest zabranjeno prvo bijelo polje na hrvatskoj zastavi bez krune županija, iako je samostalna Hrvatska u osvit svoje pune neovisnosti i međunarodnoga priznanja vijorila upravo tu i takvu zastavu. Prema tome: imaju li hrvatski ljudi pravo na revolt? Naravno da imaju. Gdje, u medijima? Ne, tu ne mogu nigdje, s obzirom da su oni u RH okupirani i blokirani za Hrvate, a gdje će drugdje hrvatski ljudi izražavati svoje veliko nezadovoljstvo nego na tkmama? Upravo takva pojava dokaz je cenzure i svih zabrana u Hrvatskoj. Da cenzure nema ne bi bilo ni izljeva po stadionima, ljudi bi prirodno iskazivali svoja stajališta u medijima. A njih bismo tada zvali hrvatskima, a ne tek medijima u Hrvatskoj.

Riječ je o dvostrukim kriterijima Izbavitelja, a koji su nedopustivi. Iako traju. Ako ćemo zabranjivati braniteljski pozdrav Za dom spremni pobjedničke Hrvatske vojske, onda ćemo valjda nužno, a prije toga, morati zabraniti četničku kokardu i krvavu petokraku zvijezdu pod kojima je Hrvatska hudo i trajno pljačkana (1918.-1945.-1990.) i okupirana i razarana (1991.-1995.). Nije li to dakle nužno i sasvim logično? Nije li četnička pjesma iz Vukovara „Slobo šalji nam salate klat ćemo Hrvate“ odavno trebala biti pun i konačan dokaz zločinačke četničke kokarde? Pa onda, kako ona nije već odavno zabranjena? Nije, jer Izbavitelj koalira s njima. Podilazi im na štetu Hrvata. Mogu li se ustaške pjesme zabraniti na nekoj racionalnoj, logičnoj osnovi? Naravno da ne mogu, jer prije ustašovanja moramo zabraniti sveltremeno četnikovanje. Imamo ga dan danas u Beogradu s podizanjem spomenika Draži

Mihailoviću. Je li to rehabilitacija kokarde? Nije, to je potvrda trajno postojećeg velikosrbstva. Kontinuitet od kojega oni nikako ne odustaju. Što čini hrvatska vlast? Ništa, kunja! A ako je četnikovanje sasvim po svim zakonima čak i u Hrvatskoj dopušteno, onda zašto ne bi bile dopuštene i ustaške pjesme? Je li Pupovac osudio četnikovanje u Beogradu? Kojim onda pravom osuđuje ustaške pjesme u RH? Nisu li takvi Izbaviteljevi propisi upravo i potakli i izazvali ovakvo stanje stvari na stadionima? I bit će toga još. Kazne i uhićenja samo će potpaliti situaciju, a ne će ju moći spriječiti.

Je li ikoji novinar Srbskih Novosti zbog vrijeđanja RH i nacionalnih osjećaja Hrvata i uznemiravanja većine hrvatskih građana, pa čak i vrha katoličke crkve ikada makar i samo prekršajno kažnjen? Nije. Ali je zato već godinu dana progonjen Marko Jurić koji je kazao istinu: Porfirije je pjevao četničke pjesme. Kriv je i general Branimir Glavaš za kojeg Slavonci kažu da njega nije bilo Osijek bi se pisao Ocek. Čini se Sova uspijeva utopiti svojeg nekadašnjeg najboljeg prijatelja. Slobodno možete bljuvati na to. Ali ne ćete slomiti generala Hrvatske vojske Branimira Glavaša. Srbi time nisu manjina u Hrvatskoj – oni su vrlo privilegirani sloj, sramni koalicijski partner nenarodnom Izbavitelju. O jada: on upravo njima ima zahvaliti svoj položaj – to su te rukice u Saboru koje njemu daju većinu. Kako bijedno. I onda se čudi porukama sa stadiona.

Nije moderna Hrvatska ugrožena ustašovanjem već je razarana, popljačkana, silovana i spaljivana od strane SPC, od bestijalnih nositelja kokarde i srbske zastave. Već cijelo jedno stoljeće! Zato ne možemo baš nikakvom aberacijom navodno zdrave svijesti proganjati ustašovanje, a preskakati i abolirati recentno četnikovanje. Odnosno Vlada RH to može pokušavati ali u tome nikada ne će uspjeti. Nema tog zakona i nema tih kazni. Što više progona to će trajno rasti sve veći narodni prkos. Opravdano. Ne će ugroženi Izbavitelj dobiti ama baš nikakvu podršku naroda, ne će dostignuti ni pravdu ni logiku, a niti širu podršku. Riječ je o golom progonu i uvođenju starog socijalističkog verbalnog delikta.

Ni u Titovoj satrapiji nije se jednako gledalo na četnike i ustaše. Još od Bleiburga. Uvijek su ustaše bile glavni problem, a četnikovanje se pometalo pod tepih. Takva politika može izazvati narodno odobravanje i podršku?? Ustaše se na Križnim putovima strijeljalo po kratkom postupku, a četnicima se kasnije navodno „sudilo“. Nije Izbavitelj nimalo napredovao od toga i od tada. Nama na žalost, a njemu na bijedu, ali i na punu iritaciju naroda. Jesu li za ovakvu nepravednu i izdajničku Hrvatsku ginuli hrvatski branitelji, dragovoljci i hrvatski vitezovi? Za koaliciju s četnicima? Zato sva sreća da imamo hrabrog Ivana Penavu – nema odavanja počasti Vukovaru bez vitezova HOS-a!

„cirkus“ u Saboru

Kazao sam: da cenzure nema ne bi bilo ni izljeva po stadionima, ljudi bi prirodno iskazivali svoja stajališta u medijima. A njih bismo tada zvali hrvatskima, a ne medijima u Hrvatskoj. Da je ta bijedna situacija doista takva pokazuju nam i prodani mediji i kupljeni tzv. analitičari koji dan poslije pišu o prosvjedu oporbe u Saboru na način: „bio je to potpuni poraz oporbe“. A gdje su i kada su ti bajni analitičari vidjeli britanski ili uostalom ikoji drugi parlament? Je li se u Londonu lupalo po klupama? Stotinu puta. Je li se urlalo u parlamentu? Stotinu puta. Kakav dakle poraz hrvatske

oporbe? Po čemu je to ona izvanredna, neobična, po čemu je to njezin poraz?? Koja bijeda analitičara u Hrvatskoj. Ma kakav cirkus, to je obična parlamentarna borba. Legitimna i dobro došla. Čemu slušati buljuke Izbaviteljevih samohvala i laži? Moraju li to, jesu li to dužni slušati, svi oporbeni zastupnici u Saboru? Naravno da nisu, a kako nemaju mogućnost isključiti mu mikrofon i spasiti svo hrvatsko slušateljstvo od obmana i laži Izbavitelja – oni ga imaju pravo glasnom lupom zagušiti. Izbavitelj je tim događajem ušao u povijest. Nezabilježeno do sada u Hrvatskoj, a tako opravdano. Do tuda je dogurao. Dobio je i jednoglasni pljesak tzv. HDZ-ovaca.

Free Palestina?

Samo sam čekao kad će se i u Zagrebu organizirati zapravo protu-izraelske demonstracije, one tobože za slobodnu Palestinu. Sudionici su mahom oni isprani mozgovi još iz Titova nevremena, od ljubljenja s Arafatom u usta, a prije toga od „puštanja“ svih jugoslavenskih Židova u državu Izrael pod jednim sramnim uvjetom: ostavite i poklonite sve što imate u Jugoslaviji, od pokretnina do nekretnina! Dragi druže Tito „omogućio“ je provedbu te neviđene mirnodopske eksproprijacije, izvlaštenja, potpuno nastavljaajući partizansku i presvučenu četničko-partizansku poslijeratnu pljačku po gradovima i selima. Tako su i Židovi potpali pod njegovu podlu sintagmu o klasnom neprijatelju jer imati značilo je biti klasni neprijatelj. Čak i onda kad su komunijare postale crvena buržoazija vaganeći se u židovskim ili poduzetničkim kućama. Komunizam je opijum za narod.

Radikalizirane samoubojice

Sve je to lijepo, svi smo mi humani i protiv neselektivnog granatiranja i stradavanja djece, nenoruzanih žena i staraca, svugdje u svijetu pa tako i u Gazi. Ali tko je počinio iznenadni teroristički napad na Izrael? Jesu li Hamasovci birali ciljeve ili su u Izraelu stradali svi stanovnici redom, od starih samo godinu dana do onih s 99 godina? Što su Hamasovci očekivali, da će im Izrael pljeskati? Zar nisu znali da je riječ o iznimno jako naoružanoj sili, koja je između ostaloga i nuklearna? Zar već nisu uzaludno ratovali s Izraelom? Zar Hamasovci nisu duboko svjesni posljedica svakog svog terorističkoga napada? Bila je to potpuno samoubilačka teroristička akcija. Takva koja je izazvala tešku humanitarnu krizu u Gazi, a koja se i te kako mogla i predvidjeti i očekivati. Da se htjelo, da se djelovalo humano. No, nisam vidio nigdje u svijetu od neizraelaca da su osudili Hamasov teroristički napad na Izrael. Nije se prosvjedovalo protiv tog barbarskoga čina. A sada, kad strada Gaza, Palestinci i Hamas, diže se cijeli svijet. U ime humanosti. Samo za Palestine?

Ma da nije NLO?

U Zagrebu, blizu Trga dr. Franje Tuđmana (izlazak na Ilicu), automobil je produžio ravno i cijeli uletio u dućan. Htio čovjek autom na blagajnu. Vrhunac članka u jednoj strednjestrujaškoj novini glasi: „Nije poznato tko je vozač“, da bi pri kraju članka pisalo: „Vatrogasci su vozača škarama morali vaditi iz automobila.“ Dakle tko je taj pravocrtni, privilegirani vozač čije ime ne smijemo saznati? Je li to neki mamin sinek? Ili je to milo moje muško jedino, od nekog političara? Policajca? Nekog bude? Pa je

morao ostati trajno nepoznat... Očigledno, slično se dogodilo i na Murteru kad je isplovila velika jahta ali nismo saznali tko je sve umiješan u tu „plovidbu“.

Bilo je samo pitanje vremena

Zbog teksta u kojem Zoran Pusić kritizira višestruku odmazdu Izraela, Ognjen Kraus, Židovska općina, istupila je iz Antifašističke lige. Tako je odlučilo Vijeće Židovske općine Zagreb. Nije li to odavno bilo već jasno, da su te dvije institucije na potpuno suprotnim stranama? Nije li svima odavno već jasno da Izrael prekomjerno granatira Gazu? No Hamas ne prestaje uzvraćati... Nije ovo ništa novo, možda je to tek kasno buđenje odanog titoljubca Ognjena Krausa. Buđenje da, jer Jaser je Arafat, što je notorno, bio ne samo velik Titov prijatelj već i ljubavnik pa je svime time Kraus bio u nekom neprirodnome braku s antifašistima, u značajnom proturječju, zapravo oduvijek. Ali drug se (napokon) probudio. Doduše (tek) po pitanju Antifašističke lige. Zločinca i palestinoljubca Tita još se ne odriče. Ma kako to kontradiktorno bilo.

Give peace a chance

Pri svemu tome propalestinskome, zaboravlja se da i dan danas Hamas može trenutno i jednostavno zaustaviti svu humanitarnu krizu i sva ratna razaranja – potrebno je samo da prestane s neselektivnim i svakim drugim raketiranjem Izraela. Da oslobodi taoce, to staro oruđe svih terorista, te da položi oružje.

Do tada, međunarodna zajednica, sa svojim uobičajenim praznim pračkama, morala bi napokon snažnije raditi na uspostavi primirja i dostavi humanitarne pomoći cijeloj Gazi ali dobrim dijelom i Zapadnoj obali. Također, obje bi zaraćene strane trebale dopustiti zbijeg žena i djece te nenaoružanih Palestinaca. All we are saying is: Give Peace A Chance.

Javor Novak

ŠARAFČIGEROM I DALJE NA BRANITELJE

Šarafčiger, tj. odvijač je važno oružje u fašističkoj agresiji na Hrvatsku. Znamo koliko su se fašistički agresori bojali HOS-ovaca. U Jasenovcu su koristili to ubojito oružje kada pred sobom imaju zarobljenog HOS-ovca:

HOS-ovca SLAVKA SU 91. U JASENOVCU IZBOLI NOŽEM 57 PUTA,
ODVIJAČEM MU ISKOPALI OČI

(...)

Slavka su izboli sa noževima 57 puta, tako nam je rekao patolog. Zato što je bio Slovenac i HOS-ovac, imao je oznake HOS-a. On, Miro Petrin i Davor Milaković su bili izbodeni na sve strane, a oči povadene 'šarafčigerom'

(...)

HOS-ovca SLAVKA SU 91. U JASENOVCU IZBOLI NOŽEM 57 PUTA,
odvijačem mu iskopali oči - Braniteljski portal (braniteljski-portal.hr)

Cijeli tekst dajem u Prilozima.

Znamo da nisu mogli pobijediti hrvatske branitelje koji su od te fašističke armije napravili zečeve. To sam puno puta napisao, a vidimo isto i u naslovu najnovijeg teksta Javora Novaka:

JAVOR NOVAK: NEBESKA SRBIJA, ALI MEĐU ZEČEVIMA

Ali u tom tekst Javor Novak upozorava na potvrdu mojih tvrdnji da vlast, bilo koje boje, u RH provodi politiku svjetskih moćnika koji su podržavali balkanskog krvnika koji je na kraju svoje vojnike i nazvao zečevima. Danas je zato najvažniji političar u RH Milorad Pupovac i on se tako i ponaša znajući odakle dolazi njegova moć i da su isti moćnici koji su mu osigurali takvu moć doveli na vlast u RH one koji mogu njemu biti samo sluge.

Zato je vrijedno znati o tome iz prve ruke iz teksta Javora Novaka:

dr. Andrija Hebrang

Mnoge političke stranke, mnogi komentatori i brojni hrvatski ljudi godinama predbacuju Izbavitelju srbsko-hrvatsku trgovačku koaliciju. Podrazumijeva se da se to predbacuje njemu, držeći kako je on taj koji je odgovoran. Isto tako uobičajeno, drži ga se jedinim koji takvu sramnu koaliciju može raskinuti i prestatu financirati SDS i velikosrbske „Novosti“.

No, u „Projektu Velebit“ Marka Juriča, dr. Hebrang nedavno je govorio o Hrvatskom obrambenom ratu i o pobijenim civilima. Kazao je, između ostaloga, da su Srbi i Crnogorci pobili u Hrvatskoj „7.263 civilne žrtve. To je do dan danas zabranjen podatak! Molili su me u Vladi da ne objavljujem te podatke.“ Zatim se šuti i o ovome: „Prva je bila koalicija Sanaderove Vlade, u kojoj sam ja bio potpredsjednik. Došao je gospodin Svoboda i rekao: 'Morate ići u koaliciju s SDSS-om'.“ Dakle iz Brisela je došao nalog! Ne preporuka, nalog! Naravno od kog god bilo da došao bilo koji nalog, jedan suveren

predsjednik Vlade, koji ima dostojanstva i snage, takve će naloge odbiti. Ne i Izbavitelj.

DRAGOVOLJAC - Javor Novak: Nebeska Srbija, ali među zečevima

To je situacija u kojoj oni hrvatski političari koji nisu željeli Hrvatsku ili su se prodali svjetskim moćnicima ponovno koriste šarafciger – simbolički to je spomen-ploča poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu na kojoj je bio simbol HOS-a. Plenković je uklonio spomen-ploču pokazujući da mu Hrvatska ništa ne znači kad svjetski moćnici traže od njega bilo što što je protiv hrvatskih nacionalnih obilježja.

Kao što je Novak komentirao kako se trebao postaviti prethodni sluga a predsjednik vlade Sanader s ultimatumom oko koaliranja s strankom koju je osnovao ratni zločinac, tako bi istinski hrvatski predsjednik Vlade RH postupio s bilo kakvim zahtjevom koji ne poštiva odluke hrvatskih vlasti. A to je bio slučaj sa spomen obilježjem u Jasenovcu na kojemu je amblem s od vlasti odobrenim amblemom.

Sa takvom vlašću bilo je očekivano da im se mogu i rugati i ponovno koristiti šarafciger protiv HOS-ovaca:

DAMIR PEŠORDA: ŠARAFICIGER

<http://hrsvijet.net/index.php/kolumna-damir-pesorda/45355-damir-pesorda-sarafciger>

U Prilozima dan je cijeli taj tekst.

Sjetimo se Miloševićeve tvrdnje o pobjednicima i gubitnicima u točnoj interpretaciji ona se odnosi na Hrvate: Pobjednici u ratu, a gubitnici u miru I doista Tuđman je u ratu pobijedio Miloševića, a u miru Plenković je 'mali od kužine' Pupovcu.

Iako je spomen ploča uklonjena po toj stvarnosti jer je to tražio Pupovac, ipak je za utjehu Plenkoviću taj čin njegove veleizdaje obilježila Vesna Pusić i njen šarafciger.

Plenković je bio svjestan da neće biti lako to pravljenje pobjedničkog naroda u gubitnički, ali je istrajno na tome radio i to je dovelo do ovogodišnjeg TRIJUMFA TUĐMANIZNA u Vukovaru i diljem Hrvatske i dvjesto tisuća ljudi u znak potpore HOS-u u Vukovaru, Zagrebu, Splitu, Rijeci...

Odmah sam napisao da sluge neće stati jer su svjesni da će ih gazde brzo ukloniti s vlasti ako ne ispunjavaju svoju zadaću. Zar se to nije dogodilo i Sanaderu. Da:

JEDNOM SLUGA UVIJEK SLUGA!

JEDNOM IZDAJICA UVIJEK IZDAJICA!

Jednostavno pravilo, zar ne?

Hapšenje u Vukovaru zbog ZDS.

Hapšenja zbog pjevanja domoljubnih pjesama na stadionima...

Crvenkapi su dozvolili spomen obilježje u Zagrebu, ali bez znak koji je odobrila hrvatska vlast, ali nije pobjednik u miru Pupovac.

Ali tada je izgledalo kao da je žaba skuhana!

Ali Vukovar je pokazao da je još treba kuhati i događa se ne samo hapšenja u Vukovaru, nego se ponovno postavlja spomen ploča u Jasenovcu, ali bez znaka koji je odobrila hrvatska vlast, ali nije pobjednik u ratu Pupovac:

NA OVO SE NIJE TREBALO PRISTATI

05 Prosinac 2023

HOS-ovci ponovno podigli spomen ploču u Jasenovcu: 'Uvjet bio da se na njoj ne nalaze naše oznake'

Pripadnici prve satnije HOS-a Ante Paradžik iz Jasenovca u subotu su postavili novu spomen ploču u Jasenovcu.

"Za razliku od prošle koja je zbog pritiska pojedinaca morala biti premještena u Novsku, ova je ploča podignuta mali izvan samog Jasenovca, na mjestu Lončarica gdje su naša trojica pripadnika i poginula", rekao je bivši pripadnik HOS-a Željko Soldo za Dnevno.hr na kojem možete pogledati fotografije.

Soldo je izjavio kako ni ovo postavljanje nije prošlo glatko, prisjetivši se prošlog koji je izazvao medijsku buru.

Ploča postavljena u Jasenovac kako bi se nekoga isprovociralo

"Postavljena je na objektu Hrvatskih voda, no dugo se pregovaralo. Naime, njihov je uvjet bio da se na ploči ne nalaze naše oznake i mi smo na to na kraju pristali. Istaknuto je da su bili pripadnici HOS-a, ali našeg grba s pozdravom nema. Bilo nam je važnije da obitelji stradalih bojovnika konačno dožive

imena svojih sinova i braće na spomen ploči, nego da tjeramo svoj inat. Pravda će ionako kad tad doći. Ovi ljudi na vlasti su prolazni, za razliku od istine. A istina je da su ovi dečki poginuli pod HOS-ovim oznakama...", objasnio je bivši pripadnik HOS-a.

Podsjećamo, prethodna ploča poginulim hosovcima u Jasenovcu izazvala je medijsku buru nakon što je saborski zastupnik Milorad Pupovac izjavio da joj tamo nikako nije mjesto. Ploča je osobito je zasmetala predsjedniku Zoranu Milanoviću koji je zaključio da bi je trebalo "baciti u smeće".

'Sramotno je to'

"I ovoga puta bilo je određenog bojkota pa se recimo načelnica Općine Jasenovac nije odazvala, kao niti jedan medij. Sramotno je to... Radi se o Hrvatima koji su poginuli na hrvatskoj zemlji. Slavko Jagar, Davor Milaković i Miro Petrin ubijeni su na stravičan način, a mi moramo ispuniti kojekakve uvjete da bi im se zahvalili spomen pločom", istaknuo je Soldo rekavši da je spomen ploča podignuta na inicijativu pripadnika prve satnije Ante Paradžik Jasenovac i njezinog pripadnika Miroslava Čire Dragića", dodao je kako im je za postavljanje ploče pomogla i Udruga branitelja općine Jasenovac.

direktno.hr

DRAGOVOLJAC - Na ovo se nije trebalo pristati

Sve to uz poklik: SLAVA UKRAJINI!

Ali priča o šarafcigeru nije završila.

Sjetimo se rujeći kojima je svoj tekst završio dr. sc. Damir Peđorda:

A tko se šarafcigera laća, mora biti svjestan da je šarafciger podesan i za skidanje nekih drugih ploča. Na kraju će se vidjeti čiji je šarafciger veći.

Ovogodišnji TRIJUM TUĐMANIZMA i Penava to su im i najavili!

Josip Pečarić

**SANJA I TESA IVA DROBILICE, DRAGOVOLJAC.COM,
2024.**

**MARCEL HOLJEVAC: ONI KOJI MRZE POZDRAV HOS-
A, MRZE I HRVATSKU DRŽAVU!**

Ili: NEMOJTE BITI PONOSNI NA HOS JER IH GAZDE NAŠIH POLITIČARA
NE VOLE! Tako je ZDS postao glavni dokaz poslušnosti i odanosti hrvatskih sluga.)

JUNACI DOMOVINSKOG RATA – GENERAL GOTOVINA POZVAO IX.
BOJNU HOS-A U OBRANU ŠKABRNJE

24. siječnja 2024.

Foto: fah

Ovo je priča o junacima bitaka za Maslenicu 1993. godine – slavna IX. bojna HOS-a u junačkoj obrani oslobođene Škabrnje. Iz zahvalnosti Škabrnja je 2020. dala ime ulice po postrojbi HOS-a, uz prisutnost generala Ante Gotovine i zapovjednika Marka Skeje.

Otvorenje ulice HOS-a u Škabrnji 2020. godine:

<https://youtu.be/a3h4vIYgu8U>

Bitka za Maslenicu trajala je gotovo dva mjeseca i nije završila osvajanjem Masleničkog ždrila koje je ponovno povezalo sjever i jug Hrvatske slabašnim pontonskim mostom. Teške borbe su se nastavile i u veljači 1993. godine. Najpoznatija je bitka za Kašić kada su pripadnici slavne 3. osječke brigade junačkim naporima obranili selo. I u ožujku 1993. je 7. brigada iz Varaždina, rame uz rame s 4. brigadom iz Splita s kojom je dvije godine kasnije oslobodila Knin, vodila teške borbe oko sela Drače.

Donedavno je bilo malo poznato da je slavna IX. bojna HOS-a iz Dalmacije čak 43 dana branila osvojenu Škabrnju u potpunom okruženju srpskih snaga.

Obrana Škabrnje

Nakon pada i pokolja u Škabrnji 1991. godine koje je napravila srpska vojska, s vojnicima velikim dijelom sastavljenim od lokalnih Srba iz Dalmacije koji su proglasili SAO Krajinu na okupiranom teritoriju, u okviru operacije Maslenica, oslobođeno je i selo Škabrnja. **Najveći problem bio je što je to hrvatsko selo bilo duboko u oslobođenom teritoriju i gotovo u potpunom okruženju srpskih snaga.**

Škabrnju je bilo vrlo teško ili gotovo nemoguće braniti.

Zbog toga je **general Ante Gotovina** pozvao s južnog bojišta IX. bojnu HOS-a, u sastavu 114. brigade, gdje je ta slavna postrojba Hrvatske vojske od početka sudjelovala u obrani opkoljenog Dubrovnika.

Važno je istaknuti da ono što danas mnogi žele osporiti: **HOS je čak i 1993. godine imao svoje znakovlje i svoj naziv na uniformama Hrvatske vojske.**

Zbog velikih zasluga i hrabrosti je 2020. godine Škabrnja dala ime ulice u mjestu po postrojbi HOS-a koja ju je junački branila, uz prisutnost generala Ante Gotovine i zapovjednika Marka Skeje.

Bitka za opkoljenu Škabrnju

Nakon strašnog srpskog poraza 1993. u bitkama za Maslenicu i zadarsko zaleđe, Škabrnja je postala ultimativni cilj svih srpskih vojničkih jedinica i planova. Prodor hrvatskih snaga iz Kašića, obranjenog krvlju Slavonaca iz 3. gardijske, u smjeru Zadra, završio je tako da je Škabrnja ostala u hrvatskim rukama. Držali su je u rukama legendarne „Zelene Beretke“ i pripadnici bojne za specijalne namjene „Zrinski“.

A onda je predana u ruke vojnika IX. bojne HOS-a pod zapovjedništvom Marinka Skeje, za koje se znalo da nigdje i nikada ne odstupaju. **Selo dugo čak 6 kilometara branila je skupina od samo 80 vojnika, od kojih je svaki imao vrijednost elitnog borca koji ne odstupi s prve crte.**

A neprijatelj i njegova sva sila koja se slila prema Škabrnji, to je dobro znao.

Sve najbolje što su Srbi imali poslali su na Škabrnju u ožujku 1993. godine jer trebalo je povratiti moral. Nakon izgubljenih bitaka za Kašić, Islam Grčki i Latinski, Novigrad, Maslenicu, Velebit. Najelitnije srpske vojničke jedinice došle su na Škabrnju, selo koje je ostalo u okruženju i do kojeg se moglo doći samo putovima

kroz žbunje, kamen i kozje staze. Bili su tu na srpskoj strani „Alfe“ zloglasnog Kapetana Dragana, najbolja vojnička jedinica bosanskih Srba. Zatim „Vukovi s Vučjaka“, po zlu poznati „Tigrovi“ ratnog zločinca Arkana i mnogi drugi.

Thomas Crowley „Irac“

Puno je hrabrih HOS-ovaca branilo Škabrnju, a u najveću legendu svojom hrabrošću i akcijama protiv Srba ušao je zasigurno spomenuti pokojni Thomas Crowley „Irac“. Irac je sa svojom skupinom uništavao borbeni moral Srba čestim akcijama u njihovom zaleđu, što je srpsku vojsku izluđivalo. Djelovanje HOS-a u takvim akcijama, u kojima se unosio strah i panika neprijateljima u zaleđu, bila je njihova specijalnost. Situacija je bila tim paradoksalnija jer je 80 vojnika HOS-a u Škabrnji utjeralo strah u kosti najelitnijim srbijanskim vojnicima, kao i njihovoj logistici. Oni su poput vukova čekali da osvoje plijen na mjestu gdje su već jednom okrvavili svoje ruke. I to ne do lakta, nego do ramena: preko 80 Škabrnjana je ubijeno u studenom 1991. godine kada su četnici ušli u ovo pitomo hrvatsko selo i napravili pokolj njegovih stanovnika.

Tako su krajem ožujka pripadnici HOS-a izveli jednu diverzantsku akciju protiv srpskih postrojbi, kojima je zapovijedao četnik Dragan Vasiljković – Kapetan Dragan. Uništili su nekoliko minobacača, topova, i oklopnih transportera oko sela. To je izazvalo takvu jezu i strah u redovima Srba da su izmišljali raznorazne priče da Škabrnju brani preko „1000 krvožednih i nadrogiranih ustaša“.

Radilo se zapravo o 80 junaka HOS-a od kojih danas znamo ime samo zapovjedniku Skeji i slavlom „Ircu“.

IX. bojna HOS-a ratovala je u Škabrnji pod zapovjedništvom 114. brigade Hrvatske vojske iz Kaštela, sa svojim slavnim znakovljem na ramenu.

<https://narod.hr/kultura/junaci-domovinskog-rata-general-gotovina-pozvao-ix-bojnu-hos-a-u-obranu-skabrnje>

VELIMIR BUJANEC

NOVO PONIŽAVANJE HOS-a:

Sramotan protokolarni propust tijekom obilježavanja 31. obljetnice VRO Maslenica!

SKANDAL U ZADRU: Tijekom mimohoda ratnih zastava nisu pozdravili HOS, koji je branio Škabrnju?!

Ponižavanje jedne od ponajboljih ratnih postrojbi, neustrašivog HOS-a, nastavljeno je jučer u Zadru, na obilježavanju 31. obljetnice Vojno-redarstvene akcije Maslenica... Tijekom svečanog mimohoda ratnih zastava gradskim ulicama, nije pozdravljena zastava legendarne splitske IX. bojne HOS-a, iako je ta postrojba također dala veliki obol u pobjedničkoj akciji Hrvatske vojske i redarstva!

Po izravnoj zapovijedi generala Ante Gotovine, IX. bojna HOS-a držala je položaje na prvoj crti obrane - u Škabrnji, puna 43 dana i ratovala protiv

velikosrpskog agresora u čijim su redovima bile i Legijine Crvene beretke - o čemu je javno, s respektom svjedočio osuđeni ratni zločinac, tzv. Kapetan Dragan... Iako je u VRO Maslenica sudjelovalo 130 HOS-ovaca pod zapovjedništvom viteza Marka Skeje, na obilježavanje 31. obljetnice, kako doznajemo iz pouzdanih izvora – uopće nisu službeno pozvani?! Ipak, veterani HOS-a ponosno su se pojavili noseći svoje zastave na obilježavanju akcije u kojoj su i više nego hrabro sudjelovali, međutim, protokol ih je namjerno ignorirao i izostavio tijekom pozdravljanja zastava ratnih postrojbi.

Za razliku od Zadra, u Vukovaru – Gradu heroja koji su također neustrašivo branili, HOS-ovci su dobili veliko i potpuno zaslužen priznanje – koračajući časno i odvažno na čelu Kolone sjećanja, a iza njih je jednako ponosno, hodalo više od 150 tisuća Hrvatica i Hrvata iz Domovine i svih krajeva svijeta.

Tko je odgovoran za sramotni protokolarni skandal u Zadru – saznat će se uskoro, a Bujica će to već sutra javno objaviti!

POGLEDAJTE VIDEO: Bujica/Z1

https://www.facebook.com/bujicavelimirbujanec/?locale=hr_HR

Lili Benčik (hrvatskepravice) poslala nam je svoj tekst *30-ta obljetnica osnivanja SMDP Vange Pula* uz pismo:

Kako je počelo obilježavanje akcije Maslenica i pulske Vange sudjelovale su u akciji Maslenica, kod Novigrada

Moj suprug bio je jedan od zapovjednika postrojbe na Južnom bojištu

Tekst završava antihrvatskom pričom o ZDS:

U ovo vrijeme hajke na pozdrav „Za dom spremni“ svih onih koji nisu bili spremni sudjelovati u obrani mlade hrvatske demokracije od srpske i JNA agresije, nego su se kukavički sakrivali po „ mišjim rupama“ ili pobjegli iz Hrvatske, ovi mladi ljudi su bez obzira na narodnost i vjeroispovijest krenuli braniti svoj dom i domovinu, bez kalkuliranja, bez raznih inTesa, bili oni Hrvati ili Muslimani i ugradili svoje mlade živote u temelje hrvatske samostalnosti. Njihove obitelji izgubile su, majke sinove, djeca očeve, supruge muževe i hranitelje obitelji, da bi nakon rata njihova žrtva bila obezvrijeđena, omalovažavana i poklič pod kojim su krenuli u obranu domovine sotoniziran. Sve to upravo od onih koji slobodnu Hrvatsku nisu ni htjeli, ni željeli, od jugoslavena, jugofila, raznih pripadnika jugoslavenskih tajnih službi. njihovih nasljednika bez imalo morala i ljudskosti , “ crnih , zelenih i žutih vragova“ koji danas uživaju plodove njihove hrabrosti i domoljublja.

Stoga im velika hvala i slava!

Tekst su objavili hrvatski portali:

<https://bezczure.hr/branitelji/30-ta-obljetnica-osnivanja-smdp-vange-pula/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/nikad-zaboraviti/38107-lili-bencik-30-ta-obljetnica-osnivanja-smdp-vange-pula>

Neovisno od 'proslave' tj. obilježavanja 31. obljetnice VRO Maslenica (navodnici jer oni zapravo koriste to obilježavanje da svojim gazdama iznova dokažu svoju odanost napadajući HOS-ovce i ZDS)! To im zapravo poručuje i Mladen Pavković:

MLADEN PAVKOVIĆ: PROGONE POZDRAV, ALI NE I KOMUNISTIČKE ZLOČINCE!

22 Siječanj 2024 07:10

Evo. krenule su zabrane.

Vijeće za elektroničke medije (VEM), navodno na prijedlog srpskih Novosti, koje financira hrvatska država, a koje neprestano pljuju i bljuju po hrvatskih braniteljima i hrvatskoj državi, donijelo je odluku o zabrani emitiranja programa Z1 i STV televizije na četiri sata zbog pozdrava „Za dom spremni“, od kojeg se u jednoj emisiji Bujice nije ogradio voditelj Velimir Bujanec.

Ovaj pozdrav bivši ekstremni komunisti i Jugoslaveni, a poglavito oni koji su vezani uz Pupovčevu udrugu Srpsko narodno vijeće (SNV) neprestano podmeću da je riječ o pozdravu iz vremena NDH, odnosno II. svjetskog rata, a u ovom slučaju riječ je o pozdravu HOS-ovaca s kojim su krvarili i ginuli tijekom hrvatskog obrambenog Domovinskog rata, odnosno velikosrpske agresije.

Pa, kad je već donijeta ova i ovakva odluka, onda se jasno i glasno trebalo obrazložiti- je li se mislilo na pozdrav „Za dom spremni“ iz NDH ili na onaj iz Domovinskog rata, jer su ga upotrebljavali jedni i drugi?

Činjenica je da razni pupovci, pusići, mesići, krausi, josipovići, puhovski, goldsteini, habulini... i jedan dio zastupnika u Hrvatskom saboru odlično živi na računu, na velikoj i maloj nuždi, po svemu što hrvatski diše, i koji su iznimno nesretni što trebaju i moraju živjeti u slobodnoj, samostalnoj i demokratskoj hrvatskoj državi.

Inače, u Hrvatskoj već godinama i godinama nema ustaša. Jedino su nas tako nazivali agresori tijekom Domovinskog rata, dok za većinu građana Srbije i Republike Srpske mi smo Hrvati i danas-ustaše!

Takvu tezu iz broja u broj plasiraju i Pupovčeve Novosti, jer da ne pišu o ustašama „kojih je puna Hrvatska“ o čemu bi svaki tjedan tiskali svoje komentare kakvih se ne bi postidjio ni Joseph Goebbels.

Nikome ne pada ni na pamet da donese zabranu da se zbog nacionalne i ine netrpeljivosti zabrani barem jedna stranica ovog četničkog lista, a kamoli cijele novine.

Lepa Brena koja je za vrijeme velikosrpske agresije podržavala Srbe, svako je malo na Hrvatskoj radioteleviziji (HRT) i može pričati što god hoće, čak i pola sata o svojim čarapama, a na koncertima obvezno izvoditi pjesme posvećene propaloj Jugoslaviji i nikome ne pada na pamet da se i HRT-u uskrati koji sat programa, u kojem je na četiri (4) kanala tek jedva pet do deseto posto posvećeno suvremenoj hrvatskoj povijesti.

Partizani su (zar ne razni manolići) uz pozdrav „Smrt fašizmu-sloboda narodu“ hapsili, mučili i ubijali na tisuće hrvatskih domoljuba, pa što- nikome ništa.

Na početku stvaranja hrvatske države jugoslavensku zastavu i crvenu zvijezdu petokraku zamijenili smo hrvatskim obilježjima, ali – tko je dosad odgovarao što se na javnim skupovima i dalje maše komunističkim i inim zastavama?

Brojni komunisti su u vrijeme Jugoslave učinili strašne zločine nad nevinim Hrvatima, ali još ni jedan komunistički moćnik dosad nije odgovarao!

Djeca komunističkih zločinaca, koja još k tome nisu ni sudjelovala u stvaranju hrvatske države, danas se mogu susresti svugdje, od politike, pravosuđa, medija, policije, prosvjete, gospodarstva, pa do zaštitara u firmama i državnim institucijama. Zanimljivo je kako su svih ovih godina, a poglavito nakon hrvatske pobjede u Domovinskom ratu, hrvatske izdajice, četnici i dezerteri, a poglavito bivši Udbaši, uspjeli preokrenuti „lončice“, pa se cijelo vrijeme oni bave s nama, umjesto da se mi bavimo s njima.

Bivši partizani, kojih je svakim danom „sve više“, neprestano ističu „mi smo pobijedili u ratu“, odnosno „mi smo bili na pobjedničkoj strani“, pa stoga imaju pravo na osvetu.

A na kojoj strani su bili hrvatski branitelji u Domovinskom ratu?

Ili, još bolje, koliko je bivših partizana sudjelovalo u stvaranju hrvatske države?

U koprivničkom Domoljubu, sredinom 1990., organiziran je skup s bivšim oficirima JNA i partizanskih jedinica, (samo u Podravki ih je bilo zaposleno na stotine), u želji da ih se privuče u Hrvatsku vojsku. Došlo ih je oko 800, a u hrvatske ratne postrojbe ih se javilo svega pet ili šest, od kojih je vrlo brzo najmanje polovica- dezertirala.

Stoga, treba donijeti zakon da se pozdrav „Za dom spremni“ iz Domovinskog rata (a ne iz NDH) zakonom zaštititi, a da se zabrani partizanski pozdrav „Smrt fašizmu-sloboda narodu“, koji se upotrebljavao sve do 1989., jer se pod prvim pozdravom ginulo za Hrvatsku, a pod drugim ubijalo za – Jugoslaviju!

Mladen Pavković, predsjednik Udruge hrvatskih branitelja Domovinskog rata91. (UHBDR91.)

<https://bezccenzure.hr/branitelji/progone-pozdrav-ali-ne-i-komunisticke-zlocince/>
<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38097-mladen-pavkovic-progone-pozdrav-ali-ne-i-komunisticke-zlocince>

Sve to se odvija u skandaloznim odlukama vlasti u RH kojima oni iznova i iznova dokazuju da ne treba poštivati zakone koje je donijela vlast u RH ako se s tim zakonima ne slažu tj. nezadovoljne su gazde kojima služe:

MARCEL HOLJEVAC O ZABRANI BUJICE ZBOG ZDS: “NEMA PREDAJE, ONI KOJI MRZE POZDRAV HOS-A, MRZE I HRVATSKU DRŽAVU!”

21 Siječanj 2024

DAVORIN KARAČIĆ UŽIVO S PLAVE NOĆI U TRAVNOM: - Ne postoji zakon kojim bi 'ZDS' u demokratskoj Hrvatskoj bio kriminaliziran!“

MARKO JURIĆ: - Podrška Bujici, sljedeći petak, kada je emisija zabranjena, u znak solidarnosti pozivam Velimira Bujanca u goste na podcast Velebit!

BEZ CENZURE: Pogledajte reportažu s Općinskog kaznenog suda u Zagrebu, gdje je sutkinja Dubravka Čošić u postupku koji je vitez HOS-a Marko Skejo zbog uvrede i klevete pokrenuo protiv 'Novosti'... IZBACILI ODVJETNIKA KARAČIĆA ZBOG GRBA S PRVIM POČETNIM BIJELIM POLJEM NA REVERU I OSLOBODILI PUPOVČEV ZLOGLASNI TJEDNIK?!

POTPORE BUJICI STIŽU SA SVIH STRANA! Urednik i voditelj emisije se i dalje odbija ograditi od pozdrava HOS-a i ne pristaje na bilo kakav kompromis!

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/38085-marcel-holjevac-o-zabrani-bujice-zbog-zds-nema-predaje-oni-koji-mrze-pozdrav-hos-a-mrze-i-hrvatsku-drzavu>

Holjevevu tvrdnju iz naslova potvrđuje i izbacivanje odvjetnika Karačića zato što je nosio grb koji je bio i na prvoj službenoj zastavi RH.

Međutim obavezno pogledajte tu Bujicu i to posebno onaj dio kada Karačić čita odluku koju MORAJU poštivati svi sudovi u RH o pozdravu ZDS u Domovinskom ratu.

TO POKAZUJE da ni Sudstvo, kao ni vlast u RH, a ni veći dio oporbe u RH smatra da zakone u RH ne treba primjenjivati, ako nisu po volji svjetskih moćnika – čiji je danas u RH namjesnik Milorad Pupovac. I njegove Novosti su i pokrenule hajku na Bujanca koji smatra da su u RH zakoni RH svetinja, a ne želje svjetskih moćnika!

Evo još o tom sluganstvu i gazdama u RH:

NAJAVIO DALJNJE KORAKE

Bujanca miču iz etera jer se nije ogradio od jedne stvari: 'Neću odstupiti ni milimetra'

Voditelj Bujice na Z1 odbio se ograditi od pozdrava HOS-a pa je Vijeće za elektroničke medije kaznilo Z1 televiziju zabranom emitiranja programa puna tri sata u udarnom večernjem terminu u petak, izvijestio je Velimir Bujanec.
19.01.2024.

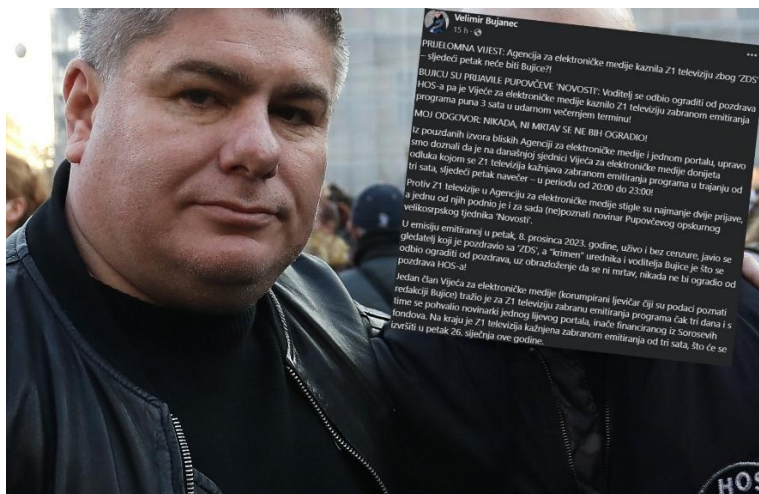

Foto: HINA/Lana Slivar Dominić/Facebook/Direktno

Kako je Bujanec napisao na društvenim mrežama, "iz pouzdanih izvora bliskih Agenciji za elektroničke medije i jednom portalu", doznaje se da je na sjednici VEM-a u četvrtak donesena odluka kojom se kojom se Z1 televizija kažnjava zabranom emitiranja programa u trajanju od tri sata, sljedeći petak navečer u "prime timeu", odnosno u periodu od 20.00 do 23.00.

Protiv Z1 televizije u Agenciju za elektroničke medije stigle su najmanje dvije prijave, tvrdi voditelj Bujice, a jednu od njih je, kaže, podnio "za sada (ne)poznati novinar **Pupovčevog** opskurnog velikosrpskog tjednika 'Novosti'. "Moj odgovor - ni mrtav se ne bih ogradio", izričito navodi Bujanec na društvenoj mreži Facebook.

Sve zbog ZDS-a

Kako objašnjava Bujanec, u emisiju emitiranoj u petak, 8. prosinca 2023. godine, "uživo i bez cenzure, javio se gledatelj koji je pozdravio sa 'ZDS', a 'krimen' urednika i voditelja Bujice je što se odbio ograditi od pozdrava". "Jedan član Vijeća za elektroničke medije (korumpirani ljevičar čiji su podaci poznati redakciji Bujice) tražio je za Z1 televiziju zabranu emitiranja programa čak tri dana i s time se pohvalio novinarki jednog lijevog portala, inače financiranog iz **Soroševih** fondova", piše Bujanec.

"Na kraju je Z1 televizija kažnjena zabranom emitiranja od tri sata, što će se izvršiti u petak 26. siječnja ove godine. Od pozdrava pod kojim su ginuli moji prijatelji HOS-ovci neću se ograditi nikada, ni pod cijenu otkaza, ni pod cijenu života! To je najmanje što mogu učiniti za sve one bolje od nas, koji su upravo s tim pozdravom na usnama, ginuli dajući mlade živote za hrvatski dom i domovinu u kojoj se ovakve stvari ne bi smjele događati", reakcija je Bujanca na zabranu koju iz AEM-a još nisu službeno potvrdili.

"Postoje novinari koje možete kupiti, postoje političari čiji su ideali na prodaju, a postoje i ljudi kojima možete dati milijune, al' svetinje izdati neće - nikada! Sigurno nisam anđeo i u mojim emisijama postoje pogreške od kojih ne bježim, kojih sam apsolutno svjestan i koje sam spreman popraviti kako bi Bujica bila profesionalnija, kvalitetnija i još gledanija. Međutim, da me netko traži da se ogradim od samoga sebe i onoga čemu sam vjeran cijeli svoj život nikada!", odrješit je Bujanec.

Foto: HINA (ilustracija)

Bez etera četiri sata

Kaže da neće odstupiti ni milimetra te zaključuje objavu: "Drage gledateljice i poštovani gledatelji, o svim daljnjim akcijama bit ćete pravovremeno izvješteni... Vitez HOS-a **Marko Skejo** zna reći: 'Nismo se još ni raspripremili!'. "Sporna je činjenica da se voditelj emisije u dva navrata nije ogradio od pozdrava "za dom spremni" već je podržao izjave gledatelja i svojim komentarima poticao na nastavak spornog diskursa, odgovorili su Hini iz VEM-a u petak.

Zabranjuje se ZDS, četnička kokarda ostaje dopuštena, a komunističkim mesarima nazivat će ulice

Kako su naveli, to predstavlja kršenje članka 14. stavak 2. Zakona o elektroničkim medijima". Vijeće za elektroničke medije (VEM) zbog pozdrava "za dom spremni" u emisiji "Bujica" kaznilo je Z1 televiziju s četverosatnom zabranom emitiranja programa, a ne tri, kako je prvotno izvijestio Bujica. Zabrana emitiranja odnosi se na petak, 26. siječnja.

<https://direktno.hr/direkt/bujanca-micu-iz-etera-jer-se-nije-ogradio-od-jedne-stvari-necu-odstupiti-ni-milimetra-336336/>

PRIČA DOBILA NASTAVAK

Bujanec otkrio tko ga je prijavio zbog pozdrava ZDS: Jeste li iznenađeni

Vijeće za elektroničke medije (VEM) zbog pozdrava "za dom spremni" u emisiji Bujica kaznilo je Z1 i STV televiziju četverosatnom zabranom emitiranja

programa. Podsjetimo, voditelj Bujice **Velimir Bujanec** svoje gledatelje o svemu je obavijestio preko Facebooka, a sada je objavio novu objavu u kojoj je "raskrinkao" prijavitelje AEM-u. Njegovu objavu prenosimo u cijelosti.

19.01.2024.

Foto: HINA/Mario Strmotić

"Plešu kako Pupi svira: Pupovčeve 'Novosti' upravo su javno priznale da stoje iza zabrane emitiranja Bujice zbog 'ZDS' i da su oni prijavili Z1 televiziju! Huškaju DORH na progon voditelja zato što se nije ogradio od pozdrava HOS-a? (D)novinar Pupovčevih 'Novosti' **H. Šimičević** upravo se javno pohvalio na portalu tok opskurnog juganskog smeća da medij u vlasništvu SNV-a stoji iza zabrane Bujice i prijava protiv Z1 televizije i STV-a, koje su zbog HOS-ova pozdrava 'ZDS' došle na adresu Agencije za elektroničke medije. Tu informaciju objavili smo još sinoć, temeljem tvrdnji iz pouzdanog izvora – a sada se, kako vidimo, pokazala točnom.

'Čekamo odgovor...'

'Navedene lokalne televizije sankcionirane su nakon što su 'Nosvosti' prije više od mjesec dana obavijestile VEM o navedenom sadržaju Bujice', priznao je Šimičević i huškački zaprijetio: 'Od iste institucije čekamo odgovor na pitanje hoće li Bujanca i dvije lokalne televizije prijaviti Državnom odvjetništvu...' Vijeće za elektroničke medije u svojoj odluci ne navodi da je postupak nadzora nad Z1 televizijom pokrenut temeljem zahtjeva 'Novosti', već 'po prijavama građana', kao i 'vlastitim opažanjem'... Također, VEM je o odluci obavijestio nadležna Državna odvjetništva, što upućuje na zaključak da plešu kako Pupi svira.

Bujanca miču iz etera jer se nije ogradio od jedne stvari: 'Neću odstupiti ni milimetra'

P.S. U sličnom postupku koji je protiv urednika i voditelja Bujice već vođen na sudu u Osijeku, Velimir Bujanec je pravomoćno oslobođen nakon kaznene prijave povodom Thompsonova koncerta na Dan pobjede u Kninu, koju je podnio (sada već bivši načelnik PU Šibensko-kninske) **Ivica Kostanić**", naveo je u objavi.

<https://direktno.hr/direkt/bujanec-otkrio-tko-ga-je-prijavio-zbog-pozdrava-zds-jesteli-iznenadeni-336382/>

Velimir Bujanec je objavio i ovo:

Ali to možete naći i u današnjem „Hrvatskom tjedniku“, kao i sjajne tekstove Ivica Marijačića o ovome o čemu pišem i ja.

Zapravo uz Marijačićeve tekstove o sluganskim političarima u RH govori i tekst Tanje Belobrajdić, čije kolumne možete čitati i na portalu direktno.hr:

Pupovac se razotkrio do kraja, ali zašto Hrvatska, dovraga, financira sve to

KAKO IZAĆI NA KRAJ S KRVOŽEDNIM SRPSKIM FAŠISTIMA U
NOVOSTIMA

Pupovac i njegovi provokatori u slučaju nasilja u Vukovaru izmislili da su žrtve samo Srbi, kao što su njihovi 1991. izmislili da su Hrvati ubili 41 srpsko dijete.

Zapravo o rješenju ovih problema u EH rečeno je u *Fusnotama za fah idiote* o komentaru HT-a fah idiotu Peđi Grbinu:

HT: Ni Hrvati se ne će ograđivati od komunizma. Kad jednom definitivno dođu na vlast, osigurat će mehanizme za neutralizaciju ovakvih jugonostalgičnih mediokriteta.

Josip Pečarić

<https://bezccenzure.hr/branitelji/zato-ih-sluge-u-rh-ne-vole/>

PETICIJA ZDS (ZATO IH SLUGE U RH NE VOLE! 3.)

U „Bujici“ 29.01.2024. na početku emisije je Velimir Bujanec spomenuo Peticiju ZDS iz 2015. koju je potpisao, a koju je kako je rekao pokrenuo Branko Borković-

I na Wikipediju možemo naći istu tvrdnje:

*Krajem kolovoza 2015.g. Branko Borković, pokrenuo je internet peticiju, kojom se od predsjednice **Kolinde Grabar-Kitarović** i predsjednika HDZ-a **Tomislava Karamarka** tražilo da predlože izmjene zakona o **hrvatskoj vojsci** kojima bi pozdrav "Za dom spremni" postao službeni pozdrav. Predsjednica je inicijativu označila neozbiljnom, a inicijativu je odbio i HDZ*

https://hr.wikipedia.org/wiki/Branko_Borkovi%C4%87

Tvrdnja nije točna, ali je zanimljivo kako vremenom i sami potpisnici prihvate ono što su mediji uspjeli nametnuti kao istinu.

Naime mladi Jastreb nije ni potpisnik te peticije, već je Peticija bila u obrani Marka Perkovića Thompsona i njegove „Bojne Čavoglave“, a u njoj su potpisnici pa i Bujanec podržali njegov prijedlog:

PISMO PREDSJEDNICI RH I PREDSJEDNIKU HDZ-A

Štovana Predsjednice RH gđo Kolinda Grabar Kitarović,

Štovani Predsjedniče HDZ-a g. Tomislave Karamarko,

Najavljeno je kako će šibenska policija kazniti pjevača Marka Perkovića Thompsona zbog uzvikivanja pozdrava ZA DOM SPREMNI na velikom koncertu u Kninu.

Pozdrav je dio Thompsonove pjesme *BOJNA ČAVOGLAVE* koju on izvodi već 25 godina. SVATKO u bilo kojoj demokratskoj sredini smije pjevati i recitirati stihove te pjesme sve dok ona nije službeno ZABRANJENA.

Pjesma, nastala u vrijeme kada je Hrvatska bila razoružana, a UN joj je zabranio naoružavanje tj. prepustio je velikosrpskoj agresiji, dizala je moral naroda.

Može li i smije li netko kažnjavati, zabranjivati ili prekrajati riječi te pjesme koja je dio povijesti hrvatskog naroda?

Posljednji zapovjednik obrane Vukovara, Branko Borković, poznat i pod nadimkom Mladi Jastreb, na svom se Facebooku osvrnuo na polemike oko pozdrava 'Za dom - spremni'. Borković smatra da bi se pozdrav trebao uvesti u službenu vojnu uporabu:

Koliko god se trudim proniknuti u problem starohrvatskog pozdrava "ZA DOM - SPREMNI" ne mogu dokučiti što je u njemu neprimjereno i nedolično. Osobno smatram da bi ga regularno trebalo uvesti u službenu uporabu u oružane snage. Otprilike bi se dogodilo isto što se dogodilo i s uvođenjem kune kao novca.

Raznorazni anti ovi ili oni bi vrištali par mjeseci, a nakon toga bi našli nešto drugo što ih evocira na dane kada su njihovi preci (a i oni) tamanili Hrvate. Braćo i sestre: ZA DOM – SPREMNI!

Postoje i sudske presude da se radi o starom hrvatskom pozdravu (vidjeti npr.:

<http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.>).

Sjetimo se, tvrdili su kako je uvođenje kune dokaz da je RH istovjetna s NDH.

I doista je Borković u pravu kada nas je podsjetio na velikog hrvatskog predsjednika akademika Franju Tuđmana i način na koji je on riješio pitanje kune. Danas oni koji su se opirali uvođenju kune vrlo rado primaju mirovinu u kunama, pače, daju si je prebaciti na račune u Srbiji.

Pojam "Domu ili domovini odan/privržen/predan/spreman" postoji u sličnom obliku u svim zemljama i narodima, te budi nepodijeljeno pozitivna čuvstva. Uvođenjem takvog pozdrava u službenu uporabu njejovala bi se hrvatska kultura i tradicija. U protivnom protivnici ovog pozdrava mogli bi sutra doći na ideju da nam zabrane naš pleter, zagrebačku katedralu ili čak Sinjsku alku.

Zato od vas štovana Predsjednice RH i štovani predsjedniče HDZ-a tražimo da usvojite sugestiju Mladog Jastreba i predložite izmjene zakona o hrvatskoj vojsci tj da se pozdrav ZA DOM - SPREMNI uvede u službenu vojnu uporabu.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Stanko Popović

dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

Josip Šimunić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU

akademik Borislav Arapović, inozemni član Ruske akademije znanosti

Krešimir Kraljević

Franislav Stanić

dr. sc. Zvonimir Šeparović, Predsjednik Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta

prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zlatko Vrljić

dr. sc. Stjepan Razum

prof. dr. sc. Nikica Uglešić

prof. dr. sc. Ante Lauc

prof. dr. sc. Darko Žubrinić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

dr. sc. Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof., bivši diplomat

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Srećko Kovač

prof. dr. sc. Ivica Veža

dr. Milan Jelic, ekonomist, sveučilišni profesor hrvatskog jezika, odjel prevoditelji, na sveučilištu u Buenos Airesu

prof. dr. sc. Marin Čikeš

Tomislav Josić, SOHV

Zvonimir Hodak, odvjetnik, kolumnist

don Anđelko Kačunko

Velimir Bujanec, urednik i voditelj Tv Emisije 'Bujica'

dr. sc. Milko Brković, umirovljeni znanstveni savjetnik i naslovni profesor u trajnim zvanjima
 prof. dr. sc. Šime Vučkov, dr. med.
 Nikola Štedul
 Slobodan Markić, P. Eng. Toronto
 dr. sc. Danijel Dugonjić, dr. med. vet., Imunološki Zavod, Zagreb
 Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolji Hrvatski Tamburaši (Ranije Zlatni Dukati)
 Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
 Mr. Art. Eva Kirchmayer Bilic
 dr. sc. Amira Delic
 dr. sc. Ana Mršić
 prof. dr. sc. Dino Mihaljević Tolj
 prof. dr. sc. Franjo Plavšić
 dr. sc. Krunoslav Brčić-Kostić
 Mirela Pavić, prof., kolumnistica u Hrvatskom tjedniku
 mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog Društva Političkih Zatvorenika
 Petar Mamić, glavni urednik Boka Cro Press-a, hrvatskog tjednika Iz Sydneya, Australija
 prof. dr. fra Andrija Nikić, sa 1402 Napretkovca Iz Mostara i svim academicima
 dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
 prof. dr. sc. Boris Širola
 Zlatko Mustapić, direktor Festivala Melodije Hrvatskog Juga
 Blazenko Juracic, mag. komp., docent
 prof. dr. sc. Serđo Dokoza
 Mladen Ibler dr. med., bivši veleposlanik RH
 Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
 Mladen Pavković, novinar i publicist
 dr. Ružica Čavar, dr. stom. i dr. med.
 doc. dr. sc. Srećko Botrić
 doc. dr. sc. Ivan Poljaković
 prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan
 general Ljubo Česić Rojs
 izv. prof. dr. sc. Mario Grčević
 general Marinko Krešić
 ...
 Potpisnika je blizu 4200.

Uzeto iz knjige: Josip Pečarić: *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!* Zagreb, 2015.

Peticiju je poslije dva biskupa i dva akademika potpisao blizak suradnik predsjednika Tuđmana dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest, a Predsjednici RH je Peticija bila *neozbiljna i na razini provokacije*.

Njoj su vjerojatno bili bliži 'istoričari' s Filozofskog fakulteta koji su tražili da se povjesničari koji su slično Valentiću također potpisali Peticiju ZDS isključe iz

strukovnih udruga. Zvonimir Hodak u svojoj kolumni nabraja te *profesore na čelu s predstojnikom Odsjeka za povijest dr. Tvrtkom Jakovinom i glavnim režiserom hajke Hrvojem Klasićem. Evo ljudi koji, zahvaljujući nikad provedenoj lustraciji, još žive u sferi javne i svake druge osude svih onih koji ne misle kao oni. Dr. Damir Agić, dr. Neven Budak, dr. Ivo Goldstein, dr. Ivica Prlender, dr. Borislav Grgin, dr. Iskra Iveljić, dr. Bruna Kuntić Makvić, dr. Mirjana Matijević-Sokol, dr. Nenad Moačanin, dr. Drago Roksandić, dr. Mario Strecha, dr. Božena Vranješ-Šoljan i da ih ne nabrajam baš sve;* piše Hodak:

<http://www.dnevno.hr/kolumnisti/zvonimir-hodak/i-hitler-nas-je-gledao-829552>

U spomenutoj knjizi samoj Peticiji su posvećeni tekstovi od str. 19. do 306.

U nedavnom tekstu *Zato ih sluge u RH ne vole!*

(*Marcel Holjevac: Oni koji mrze pozdrav HOS-a, mrze i Hrvatsku državu!*) sam samo posredno govorio o toj Peticiji:

Međutim obavezno pogledajte tu Bujicu i to posebno onaj dio kada Karačić čita odluku koju MORAJU poštivati svi sudovi u RH o pozdravu ZDS u Domovinskom ratu.

<https://bezccenzure.hr/branitelji/zato-ih-sluge-u-rh-ne-vole/>

Naime, Karačić je govorio o sudskom epilogu kazne za Thompsona koja je bila razlog za pokretanje te Peticije.

Naime taj slučaj pokazuje razlog zašto se u RH ne mora poštivati ono što u drugim državama mora.

Radi se o odluci **Visokog prekršajnog suda** donesenoj na općoj sjednici svih sudaca

<https://narod.hr/hrvatska/dvotrecinska-vecina-sudaca-konacno-potvrdila-thompsonovo-pjevanje-cavoglava-nije-prekrasaj>

Naime, čim je donesena odluka koju bi u drugim državama morali svi poštivati, u RH se oglasio Predsjednik Ustavnog suda s jednim priglupim priopćenjem na koje sam reagirao:

OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU USTAVNOG SUDA RH

Poštovani Predsjedniče Ustavnog suda RH,

S nevjericom sam pročitao Vaše Priopćenje od 5. lipnja 2020. u kome konstatirate:

„U odnosu na pozdrav +Za dom spremni!. Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.“

Vidim da ste i doktor znanosti, pa pretpostavljam da znate osnovne činjenice o tom pozdravu.

Tako poznati hrvatski povjesničar Ivo Rendić Miočević (Hrsvijet, 29. kolovoza 2017.) tvrdi:

...danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona) pozdrav „Za dom spremni“ kojim se Pavelić koristio u svezi s Ličkim ustankom 1932. antimonarhohofašistički je poklik.

Vi ste dr. znanosti! Tvrdite da se radi o ustaškom pozdravu iz NDH! Tvrdite li Vi da je NDH postojala te 1932. godine?

Naime vidim da znate pun naziv NDH, a ne pronalazim nigdje riječ koja je povezana s ustašama u tom nazivu.

Ali, kako ste doktor znanosti pretpostavljam da ipak znate da u to vrijeme nije postojala NDH.

U knjizi dr. sc. Marija Jareba *Ustaško-domobranski pokret od nastanka do travnja 1941. godine*, Zagreb 2006. (drugo neizmijenjeno izdanje objavljeno je 2007. godine). U toj knjizi postoji prilično opširno poglavlje (stranice 344.-414.) o organizacijama Hrvatskoga domobrana, od nastanka te organizacije u Argentini 1931. godine do Drugoga svjetskog rata. Postoji, dakle, dovoljno podataka o Hrvatskome domobranu, no nešto treba i pročitati. Ta organizacija bila je dio Pavelićeva *Ustaško-domobranskog pokreta*. Pavelić je istodobno bio ustaški poglavnik i vrhovni starješina, odnosno njegov su pokret činili *Ustaša - hrvatska revolucionarna organizacija* (UHRO) i organizacije *Hrvatskoga domobrana*. Ustaška organizacija bila je malobrojna i vojnički ustrojena organizacija, a domobranske organizacije bile su ustrojene kao masovne i legalne organizacije koje su okupljale hrvatske iseljenike (i radnike u nekim europskim zemljama).

U hrvatskoj javnosti je poznata i domobranska zastava na kojoj je pozdrav ZDS i datum 12. svibnja 1931., kao i dokumenti iz tog vremena u kojima se izrijeком tvrdi kako se radi o „domobranskom pozdravu“.

S obzirom da se tvrdi kako je Pavelić autor tog pozdrava, a bio je vođa i Ustaša i Domobrana, očito nije mu smetalo to što se tvrdilo da se radi o domobranskom pozdravu.

Dapače, kada već izričito tvrdite da je ZDS ustaški pozdrav iz NDH, morali bi znati da je odnos ustaša i ostalih u toj državi bio sličan onom o kome piše dr. Jareb. I u NDH se ZDS koristio mnogo šire i imate ogroman broj dokumenata na kojima piše ZDS, a koji nisu izdale Ustaše.

Dapače, Ustaše su ga koristile samo godinu dana a onda su tom pozdravu dodali i Poglavnika. A ZDS je ostao u širokoj upotrebi.

To sam nedavno napisao i našim povjesničarima:

A što se tiče ZDS i naših povjesničara smiješno mi je kada vidim da nikome nije palo na pamet da je samom Paveliću itekako to bio domobranski pozdrav jer mu je bilo draže da je prihvaćen mnogo šire u narodu, a to je i potvrđeno u NDH jer su ga Ustaše koristile samo godinu dana.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je na isti način kao što je prije rata Paveliću odgovaralo to što je ZDS domobranski pozdrav, tako mu je odgovaralo da je u hrvatskoj državi pripadao svima, a ne samo Ustašama.

Kao znanstveniku itekako bi i Vama trebalo biti očito da je takvo izjednačavanje svih s Ustašama nešto što je danas dio Memoranduma SANU 2, a tijekom Domovinskog rata pa sve do danas to čine svi koji su protiv hrvatske države.

Meni kao akademiku iz znanosti koju smatraju vrhuncem logike nikad neće biti jasno kako u tome sudjeluju i suci VS RH. Pravnici bi itekako trebali znati što je logika!

Ili Vi doista mislite da je NDH postojala i tridesetih godina prošlog stoljeća? Istina, vidimo da i danas u Srbiji, a i njihove sluge u RH tvrde kako je i danas RH zapravo ustaška država.

Kao znanstveniku meni je itekako jasno zašto prof. dr. sc. Rendić-Miočević piše kako je ZDS *danas u Hrvatskoj inkriminirani (bez potrebitoga zakona)*.

S druge strane ono što mi nije jasno jesu napadi na od vlasti odobreni grb HOS-a, a da Vrhovni sud nije izdao ovakvo priopćenje u kojem bi nam objasnio mogu li hrvatski dužnosnici uklanjati i govoriti o uklanjanju znakovlja koje je odobrila hrvatska država.

Ili se oni samo ponašaju u skladu s vama sudcima VS RH, sudeći po tvrdnji prof. Rendić-Miočevića, a i mnogih drugih?

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21790-akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh>

<https://kamenjar.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-separovicu-pozdrav-zds-datira-otprije-ndh-tvrдите-li-da-je-postojala-jos-1932-godine>

<https://otporas.com/akademik-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

<https://hrvatskonebo.org/2020/06/06/akademik-josip-pecaric-otvoreno-pismo-predsjedniku-ustavnog-suda-rh/>

PRILOZI;

Domobranska zastava sa ZDS

Priopćenje VS RH.

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Broj: SuP-O-12/2020

Zagreb, 5. lipnja 2020.

Povodom učestalih novinarskih upita i zamolbi za komentar odluke sjednice svih sudaca Visokog prekršajnog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 2020. Ustavni sud Republike Hrvatske izdaje sljedeće:

PRIOPĆENJE

Ustavni sud Republike Hrvatske ne komentira odluke i rješenja sudova izvan postupaka iz njegove Ustavom propisane nadležnosti.

Na temelju Ustava Republike Hrvatske sudbena vlast je samostalna i neovisna, a sudovi sude na temelju Ustava, zakona, međunarodnih ugovora i drugih važećih izvora prava te na temelju činjenica utvrđenih u svakom pojedinom konkretnom postupku.

Ustavni sud Republike Hrvatske jamči poštivanje i primjenu Ustava Republike Hrvatske i svoje djelovanje temelji na odredbama Ustava Republike Hrvatske i Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske.

Svoja pravna stajališta i ocjene Ustavni sud izražava i iznosi u odlukama, rješenjima i izvješćima koje donosi u Ustavom propisanim ustavnosudskim postupcima.

U odnosu na pozdrav „Za dom, spremni“, Ustavni sud je u nekoliko svojih odluka izrazio jasno stajalište da je riječ o ustaškom pozdravu Nezavisne Države Hrvatske te da taj pozdrav nije u skladu s Ustavom Republike Hrvatske.

PREDSJEDNIK SUDA

dr. sc. Miroslav Šeparović

Zato ponavljam: Pažljivi saslušajte dijelove presude koji govore o ZDS u Domovinskom ratu na koje je upozorio Thompsonov odvjetnik Davorin Karačić: BUJICA 19.01.2024. ZABRANA ZBOG 'ZDS' Guest: MARCEL HOLJEVAC Uživao: KARAČIĆ I JURIĆ – NEMA PREDAJE!
<https://www.youtube.com/watch?v=55AQfNXIUx0>

Josip Pečarić

**JONJIĆA ZA PREDSEDNIKA RH,
DRAGOVOLJAC.COM., 2024.**

**S LISTE 256 KOJI SU PODRŽALI TOMISLAVA JONJIĆA
JE I ZORICA GREGURIĆ**

73. Zorica GREGURIĆ medicinska sestra, predsjednica Udruge zagrebačkih dragovoljaca branitelja Vukovara (Zagreb)

KAPORTAL.NET.HR

**Tomislav Jonjić: Izopćen sam iz medija srednje struje jer potječem iz
antijugoslavenske i antikomunističke obitelji**

"Obraćam se izravno biračima, a to je onih pol

TEKST:

**TOMISLAV JONJIĆ: IZOPĆEN SAM IZ MEDIJA SREDNJE STRUJE JER
POTJEČEM IZ ANTIJUGOSLAVENSKE I ANTIKOMUNISTIČKE
OBITELJI**

26.09.2024
Marin Bakić

"Obraćam se izravno biračima, a to je onih pola milijuna koji su dočekali hrvatsku nogometnu reprezentaciju pri njenom povratku iz Rusije, odnosno onih 100.000 do 150.000 koji su bili na kolovoškim koncertima u Imotskome", kaže predsjednički kandidat

"Ne obraćam se političkim strukturama čija su vodstva i u posljednje vrijeme pokazala da znaju iznevjeriti birače. Obraćam se izravno biračima, a to je onih pola milijuna koji su dočekali hrvatsku nogometnu reprezentaciju pri njenom povratku iz Rusije, odnosno onih 100.000 do 150.000 koji su bili na kolovoškim koncertima u Imotskome. Očekujem da s njima ulazim u drugi krug izbora za predsjednika Republike Hrvatske, a tada kao netko tko može objediniti sve od centra nadesno očekujem pobijediti aktualnog", odgovara kandidat za "šefa države" Tomislav Jonjić na pitanje koje ga političke stranke podržavaju u "utrci na Pantovčak" i kakav uspjeh očekuje.

Ovaj Imoćanin je rođen 19. svibnja 1965. godine. Završio je studij prava i bavio se odvjetništvom, ali je radio i u diplomaciji. Kasnije je doktorirao i modernu povijest. Autor je niza knjiga i članaka.

- Svojedobno sam slušao intenzivno njegovu glazbu, a i danas ponekad poslušam njegovu pjesmu o dječaku sa ženskim imenom "A Boy Named Sue". Ta mi je pjesma pri srcu, pogotovo u koncertnoj verziji. Najtopliji glas kojega sam čuo u životu je onaj Vice Vukova, ali nemam nekih posebnih afiniteta ni prema njemu.

Jesmo li nekoga propustili vrednovati?

- Mnoge. Čitav jedan naraštaj, a i više od toga, je izbrisan iz hrvatske kulture i javnosti. I danas se preimenuju ulice koje se zovu po zaslužnima za hrvatsku kulturu, a to se čini samo zbog toga što su djelovali u vrijeme Nezavisne Države Hrvatske. To me podsjeća na misao književnog kritičara Ljubomira Marakovića. Kad je suđen nakon rata zato što je djelovao u kulturi tijekom okupacije, rekao je da su svi hrvatski umjetnici djelovali pod okupacijom jer je okupacija trajala stotinama godina. Trebalo bi prvo ispraviti nepravdu koja je nanesena tim ljudima i koja im se svakodnevno nanosi tako što se naša kulturna i politička povijest prikazuju vrlo jednostrano, kao da se mora misliti politički korektno iz današnje perspektive, izolirano od vremena u kojemu se djelovalo.

Imamo i slučaj književnika Vladimira Nazora koji je ničime izravno izazvan otišao u partizane. Tako je on shvatio svoje hrvatstvo.

- Jest, i nije sporno da ga je drugačije shvatio, mada postoje drugačija tumačenja razloga njegova odlaska u partizane. Ako zaslužuje spomenik i zato što je završio u jugoslavenskim partizanima, zašto spomenik ne bi zaslužili i oni koji su bili na drugoj strani, koji su nosili hrvatsku zastavu, a ne jugoslavensku?

U jugoslavenskom partizanskom pokretu je postojala inačica hrvatske zastave.

- Postojala je inačica hrvatske zastave koja je bila u funkciji obnove Jugoslavije. Nemojmo se zavaravati. Komunistička partija Jugoslavije neposredno nakon Prvog svjetskog rata zastupa izrazito unitaristički program. Za nju su Hrvati, Srbi i Slovenci pripadnici jednog te istog naroda. Kad pod pritiskom hrvatskog nacionalnog pokreta predvođenog Stjepanom Radićem komunističko vodstvo shvaća da se s postojećom politikom ne mogu afirmirati u hrvatskom, crnogorskom i makedonskom narodu, odstupa se od unitarizma. Petnaestak godina kasnije će se pod dojmom jačanja nacionalnog pokreta pod vodstvom Vladka Mačeka osnivati komunističke partije Hrvatske i Slovenije, ali će u partijskim dokumentima biti vrlo jasno iskazano da se ništa ne mijenja i da partija ostaje monolitna, kao i Savez komunističke omladine Jugoslavije, dok Komunistička partija Hrvatske i Komunistička partija Slovenije ostaju samo za opsjenu i prostotu, odnosno za zavarati narod.

Došli smo od Casha do Drugog svjetskog rata.

- Ali ste Vi za to zaslužni – skrenuli ste odmah na Nazorov odlazak u partizane.

Kakav je Vaš odnos prema NDH, saveznicima nacističke Njemačke i fašističke Italije?

- O tome nema dvojbe, kao što nema dvojbe da je bila polusuverena. No, nije se nalazila hrvatska alternativa, pokret koji je težio stvaraju neustaške, nefašističke, nenacionalsocijalističke Hrvatske, nego pokret koji je težio stvaranju komunističke Jugoslavije. Apsolutno sumnjam u oslobođenje Hrvatske pod jugoslavenskom zastavom. Osmoga svibnja 1945. godine u Zagreb ne ulaze partizani, nego formacija koja se i stvarno i pravno naziva Jugoslavenska armija i podiže se jugoslavenska zastava, a ministar unutarnjih poslova postaje Aleksandar Ranković. Vi to možete nazivati oslobođenjem, a ja to tako ne nazivam.

Zašto bi hrvatska država pod svaku cijenu predstavljala vrijednost? NDH je bila fašistička.

- Pripadam onome dijelu hrvatskog naroda koji drži da je državnost iznimno velika vrijednost i da sloboda pojedinca i naroda nije moguća bez nacionalne slobode. Dopuštam da ima onih koji misle drugačije, kao da ima i onih koji smatraju da treba ukinuti sve države ili onih koji misle sukladno marksističkoj teoriji da će sve države odumrijeti, s čime se ne slažem. Od onih koji misle drugačije očekujem jedino to da mi dopuste misliti drugačije, iako se to u Hrvatskoj događa iznimno rijetko i pitanje kao što je Vaše služe stigmatizaciji sugovornika. Previše godina imam da bih imao oko toga ikakvih dvojbi.

Ne nastojim Vas stigmatizirati.

- Ne želim ulaziti u prepirke, ali ste rekli da ćete razgovarati sa mnom o mom predsjedničkom programu, a počeli ste s Cashom, prešli odmah na Nazora, KPJ i NDH. Kakve to veze ima s mojim programom?

Pa eto, u programu navodite krilatice "povijest povjesničarima", da želite "hrvatske sadržaje u školstvu, kulturi i medijima", u Hrvatskom tjedniku ste govorili o posjeti Jasenovcu...

- Tako je.

Dakle, te teme nisu nešto što nije u Vašem repertoaru.

- Kako ne bi bile u mom repertoaru? Drago mi je da ste pročitali moj program, makar ukoso. U njemu se zalažem za slavljenje borbe protiv fašizma, ali držim da bi primjereniji nadnevak od 22. lipnja ili 27. srpnja bio 17. listopada kada je smaknut 1929. godine Vladimir Gortan jer je to autentični izraz hrvatske borbe protiv fašizma, a nije kontaminiran boljševičkom ideologijom. Onaj tko se tome protivi, a zalaže se za 22. lipnja ili 27. srpnja, pokazuje da mu nije do borbe protiv fašizma, nego do reafirmacije komunizma i jugoslavenstva. Kao narod i država proživljavamo traume jer nas se desetljećima šikanira za ubojstva stotina tisuća ili čak milijun ljudi. Nedavno je Skupština Crne Gore usvojila Rezoluciju o genocidu u sistemu logora Jasenovac i logorima Dachau i Mathausen. Dakle, postoje razlozi da se oko svih tih pitanja utvrde činjenice. Zalažem se za to da se osnuje međunarodno interdisciplinarno povjerenstvo koje će ih utvrditi te činjenice i one će tada biti oslobođene dnevnopolitičkih kulisa i Potemkinovih sela.

Rekli ste da bez nacionalne države nema ostvarenja slobode pojedinca.

- To je moje uvjerenje i uvjerenje velikog dijela hrvatskog naroda, što pokazuju razdoblja od 1941. do 1945. i od 1991. do 1995. jer je velika većina Hrvata u oba ta perioda krenulo u borbu za uspostavu i obranu hrvatske države. S matematičkom sigurnošću se može dokazati da velika većina Hrvata dijeli takvo uvjerenje i ja sam jedan od njih, a Vi ne morate biti. Zašto bi mi se osporavalo pravo da mislim kako mislim?

Nemojte shvatiti da Vam to osporavam.

- Razgovaramo.

Govorimo o slobodi pojedinca, a NDH je imala rasne zakone po kojima je postupala. Bila je zločinačka tvorevina.

- Nisu postojali rasni zakoni, ali jesu prisilni propisi u formi zakonskih odredbi i o tome nema dvojbe. Nedvojbeno su stradavali nedužni, no hajdemo utvrditi razmjere i razloge stradavanja. Povijest i priroda ne prave skokove – postoje uzroci i posljedice.

Kako možemo govoriti o slobodi pojedinca unutar NDH, ako je već bila takva kakva je bila?

- Nisam kazao da je postojala sloboda pojedinca u NDH. Notorno je da je ta država bila autoritarna i nije dopuštala djelovanje drugih političkih stranaka i organizacija osim ustaškog pokreta. Postojao je kult ličnosti i Antu Pavelića se neukusno hvalilo. Dobar dio Hrvata je bio nezadovoljan unutarnjim prilikama u toj državi i ustaškim režimom. No, treba razdvojiti režim od države. U tjedniku Globus je 1991. godine Slavko Goldstein bio pitan gleda li pozitivno na sve postupke izraelskog režima, a odgovorio je da je vrlo kritičan prema mnogim postupcima režima, ali da je sretan što postoji izraelska država. Zašto bi njemu bilo dopušteno da bude sretan zbog postojanja izraelske države, makar bio nezadovoljan režimom, a meni bilo uskraćeno pravo da

budem sretan što postoji hrvatska država, mada ne bio zadovoljan unutarnjim prilikama? Uvijek sam bio član oporbenih stranaka. Iz toga proizlazi da nisam zadovoljan prilikama u hrvatskoj državi, no to ne znači da sam s prljavom vodom koju primjećujem spreman izbaciti dijete.

Više puta ste spomenuli da Vam netko osporava neko pravo. Je li Vam netko osporava neko pravo?

- Osporava. Pratite li predsjedničku kampanju?

Osporava li Vam netko neko pravo kao Hrvat?

- Pratite li predsjedničku kampanju i jeste li primijetili koliko sam sekundi proveo na bilo kojoj nacionalnoj televiziji? Je li to slučajno. Objavio sam popis 230 javnih podupiratelja moje kandidature, a među njima su akademici, sveučilišni profesori, generali... Nijedna televizija nije osjetila potrebu da o tome izvijesti, no zato se izvještava o tome da je kandidat Hrvatske demokratske zajednice Dragan Primorac posjetio Vukovar. Veliki je to događaj. Mislite li da se to događa slučajno? Smatrate li da je taj "progon" iz javnog prostora slučajan? Nije, nego je posljedica činjenice da zastupam stajališta koja su iz perspektive današnje vladajuće oligarhije politički nekorektna, premda je kristalno jasno da je moja pozicija demokratska. Od 1990. godine sam objavio 11 knjiga, više od dvije tisuće novinskih tekstova, 50 do 60 znanstvenih i stručnih članaka. Nađite u tom opusu jednu jednu rečenicu u kojoj se dovode u pitanje parlamentarna demokracija, ljudska prava, u kojoj se netko stigmatizira zbog drugačije boje kože, političkih uvjerenja i drugih razlika. Tako nešto se ne može naći. Usprkos tome sam izopćen iz javnog prostora jer potječem iz obitelji koja je bila antijugoslavenska i antikomunistička te zato što je moj program dosljedan momu podrijetlu i dosadašnjem životu, a to je hrvatskoj političkoj kasti neprihvatljivo. To što sam izopćen iz medija ne znači i da ću biti izopćen iz srca birača, da se izrazim patetično.

Na Kaportalu ste dobrodošli.

- Hvala lijepo. Časna ste iznimka. Kada budem pisao memoare kao predsjednik Republike to ću i spomenuti.

Jesu li Hrvatima ugrožena prava u hrvatskoj državi?

- Naravno da jesu! Izrečena je na dan kada razgovaramo pravomoćna presuda jednom hrvatskom novinaru, a nije reagiralo nikakvo društvo za zaštitu ljudskih prava i nikakvo novinarsko društvo, portali ili televizije, dnevnici i tjednici. Nitko nije postavio pitanje je li taj novinar pravedno osuđen i je li njegova satira zaslužila osudu.

O kome govorimo?

- O Marku Juriću iz Projekta "Velebit", a osuđen je za emisiju koja je bila emitirana na Z1.

Je li to u vezi onog "upozorenja" na pravoslavne svećenike na Cvjetnom trgu u Zagrebu?

- Tako je. Vidimo kakve se "satire" svakodnevno pojavljuju u medijima na račun Hrvata, hrvatskih vojnika, zrakoplova, svećenika koji su svi prikazani kao pedofili i

razbojnici, a nikad nema osude i sve se to povede pod slobodu izražavanja i to uživa kolektivnu zaštitu takozvanih boraca za ljudska prava. Kada se čovjeka osudi zbog toga što zastupa drugačija stajališta, vraćamo se na boljševički princip po kojemu nema slobode za neprijatelja slobode, a mi odlučujemo tko je neprijatelj slobode.

Nije li demokratski omogućiti manjini da kritizira većinu i da ona to mora otprijeti?

- Naravno da mora otprijeti, ali postoje granice te kritike. Mogu li u Njemačkoj kao pripadnik manjine vrijeđati Nijemce? Ne mislim da bih mogao. Kad arapska manjina vrijeđa Francuze u Francuskoj, jesu li sankcije koje doživljava zbog toga što se većina želi zaštititi ili je to zbog toga što manjina uživa apsolutna prava? Zbog čega bih kao Hrvat u Hrvatskoj trebao imati manje prava od bilo koga drugog, a imam jer ne mogu slobodno iskazivati u medijima srednje struje?

Što biste htjeli poručiti, a ne možete u mainstream medijima?

- Htio bih izložiti svoj program na predsjedničkim izborima jer sam jedini kandidat koji nudi konkretan program, a on se može analizirati, hvaliti, kritizirati i iz njega se jasno vidi kakvu Hrvatsku priželjkujem. Drugi kandidati se rasipaju frazama i floskulama. Gospodin Primorac kaže da će biti pristojan i da će poštivati Ustav. Zar se ne pretpostavlja da neću mlatiti i pljuvati prolaznike na ulici? To se podrazumijeva. Moj program je jasan pogled na stanje u Hrvatskoj i opis manjkavosti sustava s prijedlogom mjera kojima bi hrvatska država dobila supstancijalno hrvatski sadržaj, a ne da bude jugoslavenska kolonija ili uopće tuđinska te da hrvatsko društvo bude civiliziranije, sa snošljivijom atmosferom. Nigdje u svom programu ne diram u stečena prava manjina. Konkretno je riječ o srpskoj manjini. Jadni ljudi žive po Banovini, Kordunu i drugdje bez struje, ceste i vode i nemaju nikakve koristi od svoje vrhuške i etnobiznismena, kako su takve nazvali neki predsjednici Republike. Pripadnike te manjine se potpuno nepotrebno antagonizira s većinom. U svom programu sam predložio model kojim se tim etničkim skupinama jamče sva prava, a da ih se ne antagonizira s hrvatskom većinom. Ne postoji ontološki višestoljetni sukob između naroda. Hrvati su živjeli stoljećima u istoj državi s Mađarima bez ozbiljnih konflikata, da bi u jednom razdoblju došlo do žestokih sukoba, ali se to opet smirilo i s Mađarima ne osjećamo nikakav antagonizam i oni su se u Domovinskom ratu pokazali vrlo susretljivima i prijateljskima. Zašto tako ne bi bilo i sa srpskom manjinom? Kada se dopusti da ih se instrumentalizira i kada je hrvatski ustavnopravni poredak takav da ih gura u sukob s većinskim narodom, doživljavamo potpuno nepotrebne incidente koji su na štetu oba naroda. Predsjednik je to svima, pa mora voditi računa i o zaštiti onih koji misle drugačije. Bio bih protiv svih zabrana, a jedino bih zabranio izravno pozivanje na mržnju i nasilje. Bio bih zadnji koji bi se založio za isticanje meni nepoćudnih simbola i pjevanje meni nepoćudnih pjesama ili hodočašćenje u Kumrovec – to postaje problem kad je zabranjeno, a kad je dopušteno onda je folklor kojim će se baviti nekoliko stotina ljudi bez ikakvih društvenih sukoba. Međutim, postoji skupina ljudi koja parazitira na tome i iz toga silan novac i politički kapital, pa smo kao nacija traumatizirani i neprekidno živimo pod dojmom sukoba ustaša i partizana koji u stvarnosti ne postoji. Nikakvih takvih sukoba nije bilo za

Domovinskog rata, a potom su politički trgovci razbudili strasti koje su same po sebi potpuno prirodno bile usahnule.

Koliko je Drugi svjetski rat aktualan svjedoči vijest od srijede da je iskopana u Novoj Gradiški neeksplozirana bomba iz tog razdoblja. Uvijek mi je bilo čudno kod desnice, ako se smijem tako slobodno izraziti...

- Dobro, da ne objašnjavamo što je desnica...

Čemu tolika fiksacija na Srbe u Hrvatskoj ili van Hrvatske?

- Nema fiksacije, to je kriva predodžba. Ako se pozabavite ideologijom hrvatskog nacionalizma, ne samo u vrijeme njenog formuliranja u doba Eugena Kvaternika i Ante Starčevića, nego i kasnije, vidjet ćete da Hrvatima nikad nisu bili problem Srbi, nego jugoslavenska ideologija koja je korištena za odnarođivanje Hrvata i stvaranje velike Srbije. Ne predstavlja apsolutno nikakav problem to što se netko osjeća Srbinom ili želi živjeti u Srbiji. Bilo bi, naravno, krajnje neukusno kada bih kazao da imam prijatelje Srbe. Čitavog života živim sa susjedima koji su Srbi bez ikakvog problema i nema nikakvog animoziteta. Problem je kada se umjetna ideologija bez bilo kakvog uporišta u povijesti kao što je jugoslavenska pokušava instrumentalizirati, kad se njome pokušava odrediti sudbina hrvatskog naroda i to je ono što izaziva antagonizme i reakcije. U srpskom političkom korpusu postoji struktura koja to jugoslavenstvo koristi. Filozof Neven Sesardić, kojega nitko razuman neće proglasiti hrvatskim nacionalistom, prokazuje i dokazuje praksisovske filozofe kao nositelje velikosrpske ideologije. Oni, naravno, nikada nisu zagovarali veliku Srbiju, nego Jugoslaviju, no iza nje se krila velika Srbija. U tome je, dakle, tajna, a ne u nečijem srpstvu.

U programu spominjete reformu političkog sustava. Što biste mijenjali?

- Dvije najvažnije promjene koje bih poduzeo bile bi promjene izbornog sustava i ustroja Hrvatskog sabora kojega bih ponovno nazvao Hrvatskim državnim saborom jer ga treba razlikovati od pokrajinskih i kojekakvih pučkih sabora. Predlažem da se uvede drugi dom, da se radikalno proširi izborno pravo Hrvata iz Bosne i Hercegovine i iseljeničstva te da se omogući dopisno, odnosno elektroničko glasovanje jer je zanimljivo da političke strukture od tog proširenja izbornog prava s obzirom na to da im je najjednostavnije funkcionirati tako da korupcionaškim metodama osiguravaju većinu. Kod dopisnoga, odnosno elektroničkoga glasovanja to više ne bi bilo moguće. Jačanje izbornoga prava Hrvata iz BiH i iseljeničstva bi ojačalo veze tih naših sunarodnjaka, omogućilo da njihova možebitna ulaganja budu zaštićenija, a znamo da su danas izložena kojekakvim ucjenama, birokratskim začkoljicama i preprekama. Množenjem njihovih investicija bi se ti ljudi i njihove obitelji čvršće vezali uz domovinu, a ne znamo bi li se vratili, odnosno bi li se vratili njihovi potomci. Na nama kao narodu i kao državi je omogućiti njihov povratak jer svaka normalna država priželjkuje povratak svojih iseljenika.

Predsjednik Zoran Milanović je nedavno upozorio da valja biti oprezan pri politici useljavanja.

- Trguje na najjeftiniji način, kao što je uvijek i činio. Svojedobno se grlio u Sarajevu sa Željkom Komšićem, a kasnije se nastojao dodvoriti Hrvatima iz BiH koje taj Komšić ponižava samom svojom pojavom i samim svojim postojanjem. Predsjednikova upozoravanja na problem migrantske krize i mijenjanja lica Europe su zakašnjela pojava jer tome svjedočimo godinama. Treba najstrožim mogućim mjerama, koje štite ljudsko dostojanstvo i prava ljudi, onemogućiti nezakonite migracije, a zakonite ograničiti i nadzirati da se ne bi dogodilo ono što se događa u zapadnoeuropskim zemljama gdje postoje kvartovi u koje policija ne ulazi jer su stanovnici zaveli vlastiti poredak. Kad bi se to dogodilo u Hrvatskoj, odnosi bi se zaoštrili i javljalo bi se nasilje. Bolje problem spriječiti dok i dalje možemo.

Spomenuli ste u programu da treba "ograničeno jačati" ovlasti Predsjednika. Što to znači?

- Ne bih nikada Predsjedniku dao autoritarne ovlasti jer smo pokazali da smo u stanju izabrati one koji nisu u stanju vladati sobom. Između svake predsjedničke inicijative bih stoga ugradio osigurač u obliku referenduma ili parlamenta. U potencijalnoj ustavnoj reformi Predsjedniku bih dao pravo raspisivanja referenduma, i u tom slučaju narod procjenjuje je li ta njegova inicijativa osnovana. Dao bih mu i pravo samostalnog predlaganja zakona, a tada Hrvatski državni sabor može to ne usvojiti, ako zaključi da predlaže budalaštinu ili da je on sam budala. Nikad ne bih Predsjedniku dopustio da ima šire samostalne ovlasti od onih koje ima danas, a danas ih nema puno.

Kako gledate na ideju da se Predsjednik bira u parlamentu?

- Loše. Već sad imamo situaciju da Predsjednika, koji je po ustavnoj definiciji izvanstranačka i nadstranačka osoba, kandidiraju i promoviraju političke stranke. Ako bi bio izabran Primorac, potpuno je jasno da bismo dobili na Pantovčaku lutka predsjednika HDZ-a i Vlade Republike Hrvatske Andreja Plenkovića koji bi tako u potpunosti koncentrirao vlast. Predsjednik mora biti nestranačka i nadstranačka osoba. Stoga je potrebno da ima politički autoritet koji izvire iz neposrednog biranja. Nikad nije dobro kad Vlada i Predsjednik pripadaju istoj stranci.

Biste li kao Predsjednik komentirali dnevno-političke događaje i ulazili u sukob s drugim političarima i institucijama?

- Ne bježim od polemike. Objavio sam knjigu polemika i imam još dvije u pripremi. Volim primati i davati udarce od kojih se samo u Hrvatskoj ne umire, kako se izrazio Antun Gustav Matoš. Međutim, ulaženje u dnevno-političke rasprave i komentiranje kojekakvih budalaština i bezvezarija, što predsjednik Milanović često čini i čitav njegov mandat se svodi na prepričavanje viceva i pričanje doskočica, nije nešto što bih prakticirao. Što je Milanović u pet godina mandata napravio osim što je lopatama ordenja pokušao kupiti hrvatske branitelje jer osjeća silan kompleks zato što nije bio sudionik Domovinskog rata? Dakle, u takve sukobe ne bih ulazio. Svjestan da se Europa nalazi u svojevrsnom Trećem svjetskom ratu, ozbiljnije bih pristupio, državnički, i ne bih se bavio vicevima i tračevima kao što se ne bih niti izrugivao Žarku Puhovskom, što je dijelu mojih birača simpatično – ispod dostojanstva

Predsjednika je da se bavi čovjekom koji ne znači zapravo ništa, bez obzira što je svakodnevno na televiziji.

Priznat ćemo da je profesor Puhovski intelektualac od formata, slagali se s njime ili ne.

- On je primarno svjedok i ima nesreću da su svi u čiji je prilog svjedočio propali, u prvome redu komunistička Jugoslavija.

S LISTE 256 KOJI SU PODRŽALI TOMISLAVA JONJIĆA JE I JAVOR NOVAK

152. Javor NOVAK književnik, novinar i fotograf (Zagreb)

JAVOR NOVAK: ZASTRAŠIVANJE NOVINARA

01 Listopad 2024

Pravomoćnom presudom hrvatski novinar od formata, i vrlo rado gledan tv urednik i voditelj Projekta Velebit, Marko Jurić, osuđen je na deset mjeseci uvjetno! Nepravomoćne presude se ne komentiraju ali ovdje je riječ o pravomoćno okončanom sudskom procesu, mada se toplo nadam kako će g. Jurić imati upornosti ići s ovime i na Vrhovni i na međunarodni sud.

Tom sramnom presudom jedan hrvatski novinar osuđen je zbog verbalnog delikta i onemogućeno mu je javno djelovanje po aktualnim temama u slijedećih dvije godine. Pod prijetnjom zatvora! Time smo se svrstali među one mračne države Putinova tipa, koje progone i zatvaraju novinare. I mi imamo zabranjene teme, one o kojima se ne smije javno govoriti, baš kao što je to isto bilo i u tamnici hrvatskoga naroda, u šugoslaviji. Srećom novinare još ne šalju na Goli otok, još ne ubijaju.

Sva ova totalitarna sramota i puno jednoumlje događa se u Hrvatskoj u kojoj srbska okupatorska zastava s četiri S nikako još nije postala zabranjena. Ne samo da zastava

nije zabranjena nego nije zabranjena čak niti četnička kokarda, kako nam se sa smiješkom u objektiv kamere svojedobno pohvalio obrtnik Pupovac. I ne samo to, ovom se presudom sve to i štiti. Četništvo nije zabranjeno u Hrvatskoj, unatoč svim masovnim zločinima u obje šugoslavije i u Hrvatskom obrambenom ratu. U tolikim masovnim zločinima počinjenima upravo u Hrvatskoj, a koji su i potvrđeni pravomoćnim presudama u Haagu.

Mi čak imamo uzajamna veleposlanstva sa Srbijom u kojoj se slavi četništvo i negira genocid u Srebrenici te sav Miloševićev fašizam. Kao i evolucijski i genetski krvoločan fašizam u Srbiji u 2. sv. ratu koja ne samo da je počinila posebno stravične masovne pokolje, nego se još i javno hvalila kako je Srbija postala prva Juden frei (oslobođena od Židova!) država u Europi! Priredila je čak i izložbu poštanskih maraka s tim svojim „uspjehom“ nad Židovima.

Mi s njima gradimo dobrosusjedske odnose, jer ono kao: susjeda ne možeš birati. I kao da se baš sa svakim susjedom moramo ljubakati. Kao da Hrvatska ni u 21. stoljeću još ne može bez Srbije i kao da su diktati iz EU obvezni i moraju se izvršavati bez ikakvih uvjeta i pogovora. Živjela suverenost. Živio suživot s četnicima.

cave Pupovac!

U tim i takvim uvjetima u Hrvatskoj pokazati kako Porfirije u Kanadi pjeva četničke pjesme dok stoluje na Cvjetnom trgu u središtu Zagreba, jest strogo zabranjeno. I to nam pokazuje pravomoćna presuda novom hrvatskom disidentu Marku Juriću. To je k tome i sudski progon počinjen po prijavi političara, vrha vlasti (!) javnog tužioca Milorada Pupovca. Dakle ne samo da se četništvo u Hrvatskoj ne zabranjuje nego oni koji s njime koketiraju drsko dižu prijave protiv nas, a koje onda evo ovako poslušno završavaju s ovakvim diskriminatornim presudama! Presudama po novouvedenom verbalnom deliktu. Kad mi nismo u stanju biti suvereni, četnici će slobodno carevati i plesati Hrvatskom. I ta jednoglasna presuda gospodinu Juriću nije odluka jednog suda u Hrvatskoj, jedne pravosudne instance, to je presuda dvaju sudova, dviju instanci!

Dragi hrvatski novinari ne i drugovi orjunaški novinari (za vas nema straha), ovo vam je zastrašujuća poruka: ako ukazujete na četništvo većeg dijela Srbske pravoslavne crkve, bit ćete kazneno gonjeni, protiv vas će se voditi sudski proces i provest ćete se kao jedan po svemu hrabar novinar - Marko Jurić. S uvjetnom kaznom, a možda i bezuvjetnom ali svakako s višegodišnjom zabranom obrade aktualnih tema! Čuvajte se novog javnog, a socijalističkog tužioca Pupovca.

Zapravo nema tu suštinske razlike: isto su tako stradavali hrvatski ljudi 1971. Stradavali po prijavama pravovjernih partijaca. Mogli biste i vi danas u 21. stoljeću jednako stradavati po prijavama mnogih (veliko)Srba. Socijalizam je permanentno strahovao od snage svake oporbene riječi, bilo nejavne ili javne. Socijalistički mozgovi boje ih se krvavo još i dan danas 2024. u Hrvatskoj! Presude duboke države to nam nažalost potvrđuju.

Strašno je svjedočenje odvjetnika dr. Jonjića, predsjedničkog kandidata: „Kad god sam (u mnogo slučajeva) branio hrvatske branitelje bili su osuđeni, kad god sam po službenoj dužnosti branio srbske pobunjenike, uvijek su bili oslobođeni.“

vode novinara šute...

Hrvatski disident Marko Jurić, koji je za ovog prijekog sudovanja pokazao dostojanstvo i nepokolebljivost, odlučno je odgovorio sutkinji, pokazao joj je i što ona radi s tom presudom te je glasno manifestirao svoju iskrenu uvjerenost u pošteno obavljanje novinarskog posla. Ali, drugaricama i drugovima istina smeta. Time oni zatiru i ograničavaju slobodno novinarstvo (u navodnoj demokraciji), ušutkavaju i zastrašuju sve novinare, pa se pitamo kako će sada reagirati Hrvatsko novinarsko društvo? Kakvu će poruku njihova bajna sindikalistica Maja Sever poslati Međunarodnoj udruzi novinara? A što će poduzeti grlati zagrebački predsjednik novinara Hrvoje Zovko? Ulični drekavac za prava samo i jedino svojih istomišljenika. Oboje su se nekada derali do neba i pri samim sudskim optužnicama ili novčanim kaznama novinarima, a sada kad se novinaru prijeti zatvorom - kukavički šute. Gdje je zatim Ivan Zvonimir Čičak, gdje su svi ostali članovi Hrvatskog helsinškog odbora? Guknite sada pravovjerni. Ako ste u stanju.

Treba naglasiti i da je suđenje protiv g. Jurića trajalo punih osam godina (uobičajeno za hrvatsko pravosuđe!), a da se tzv. Hrvatsko novinarsko društvo i njezin predsjednik Hrvoje Zovko nisu ni jedan jedini put oglasili o tome da se upravo u samoj metropoli Zagrebu, sudi jednom poznatom novinaru. Ne mogu se opravdavati niti time što Jurić nije njihov član jer je HNDe ne jednom imao praksu upozoravanja i osuđivanja ne samo svojih članova već i svih drugih novinara. Smiješno ali istinito. No šutnja u ovako skandaloznom predmetu ipak predstavlja dno dna predsjednika HND Hrvoja Zovka i njegovoga HNDa. To je dno dna i sindikalistice Maje Sever, pogotovo što ona djeluje i kao hrvatska novinarska sindikalistica i još k tome i kao međunarodna. Talog je to novinarstva kojeg nam pokušavaju prodati pod vrh. Aca Stanković tome će uvijek rado priskakati i pokušavati pomoći.

Stanje koje ovime dobivamo u Hrvatskoj, samo je nastavak destrukcije koja je započela još 2000. Tako je to bilo ali na žalost i ponovno jest i u današnjoj Socijalističkoj Republici Hrvatskoj. Vrijedi zapamtiti ime predsjednice sudskog vijeća na Županijskom sudu u Bjelovaru, ime drugostupanske sutkinje gđe. Milenke Slivar. Treba zapamtiti i ime sutkinje gđe. Mirjane Horvat s Općinskog suda u Novom Zagrebu, ime prvostupanske sutkinje. Upravo su to njihove vrlo opasne i presedanske presude. Baš kao iz doba šugoslavije.

... i širi se medijski muk

Ali budimo poštteni pa kažimo i slijedeće: vijest o prijetećoj pravomoćnoj presudi novom hrvatskom disidentu Marku Juriću prvi je promptno donio Max portal 24. 9. 2024. Jutarnji list vijest je donio tek 25. 9. u 16 sati, a portal narod.hr tek u 18,45 sati. Tu udarnu vijest nisu donijeli ni Večernjak, ni Slobodna Dalmacija koja se inače velehvali da su najveće dnevne novine u Dalmaciji, ali nisu je donijeli niti brojni slobodni portali. HKV donosi članak 26. rujna, a moj portal donosi čak pet tekstova (ovo je šesti)! Svi su ostali zakazali. Ili zanijemjeli? Kao po partijskom nalogu.

“Domino“

Nakon što su Penava i Čipe potpuno profučkali povjerenje birača i sasvim ih prevarili, Mario Radić i brojni članovi dali su ostavku u DPu i osnovali novu stranku. Mariju

Radiću želim svu sreću da ovaj već treći pokušaj osnivanja relevantne hrvatske desne političke stranke, konačno uspije. Vjerujem da i hoće.

Ali... sam naziv je trostruko kontraproduktivan. Prvo, Domino je dječja igra, a to je za svaku, pogotovo za neku novu političku stranku, vrlo loša asocijacija. Drugo, na znaku stranke piše Dom, a u drugom, desnom dijelu, ističe se riječ NO. Engleski, kao što svi znamo, to znači NE. To je još jedna loša asocijacija. Treća, i možda najvažnija primjedba, jest da je Domino dječja igra u kojoj se pomicanjem jedne pločice redom ruše sve druge. Dakle Dominom se ne može privući druge stranke na suradnju, niti se može domino efektom mijenjati političke prilike na bolje. Dominom se ruši, a ne gradi, domino efekt je sinonim za nezaustavljivo rušenje u nizu. Na što su dakle mislili u Radićevoj novoj stranci kad su birali baš tu marku i taj slogan?

Posebna je šteta i što Radić potiče mrvljenje hrvatskih desnih stranaka i umjesto da podrži najstarije objavljenog predsjedničkog kandidata dr. Tomislava Jonjića on ističe svoju, svakako kvalitetnu, kandidatkinju dr. Branku Lozo. Iako je razumljivo da Radić sa Dominom želi što prije potvrditi i dokazati svoju snagu nakon rascjepa, ipak je ovdje riječ o taštini, a na štetu hrvatskih interesa.

očita muljaža

Nakon svih tv i radio priloga, svih nastupa HDZovih političara, nakon svih članaka po novinama, nakon prave bure koju je izazvao nepripremljen i brzinski, nedorečen i muljatorski zakon o nekretninama (Radnička fronta cvate!), pogledajte ove dobre primjere. Kaže Izbavitelj kako zakon unosi red, donosi nekakvo priuštivo stanovanje (ma što to značilo i ma kada bi ono moglo profunkcionirati), pa nam on zatim poručuje još nešto, tvrdeći: „kratkotrajno obiteljsko iznajmljivanje nije turizam, potrebno nam je ono dugotrajno“. Ma nemojte kaasti. A hoće li onda i hoteli i moteli i auto-kampovi plaćati taj porez kod svojeg kratkotrajnog iznajmljivanja? Naravno da ne će. A kako to i zašto oni ne će? Zakon mora zahvaćati sve dionike u turizmu ili nikoga, a ne samo obiteljsko ili sada pod petokrakom hajkom to mrsko kapitalističko tzv. rentijersko iznajmljivanje. Ono kao: rentijeri ne dovode goste, ne povećavaju ukupan turistički prihod, oni ne doprinose njihovoj većoj potrošnji. Koje li su to prozirne socijalističke muljaže!

ženska nepravda

Sve je to logično i potrebno: zločin je za svaku osudu. Pogotovo onaj najteži. Pa tako i prošlotjedna godišnjica, kad je ubojica Oreškić na Općinskom sudu u Zagrebu pobio tri žene, naoko ima smisla. Ali zločin ne treba frizirati, niti se njime treba i može manipulirati, već treba reći punu istinu. I nje se ne treba bojati, niti ju trebamo prešućivati. Istina zločin ne umanjuje. U protivnom dobivamo kontraefekt.

Ne možemo reći da je do tog bjesomučnog zločina došlo tek tako i da je on pao s neba. Sve su mu se žene bez razlike u sudnici grohotom smijale, ismijavale ga. I to ne na jednom ročištu. A on je tražio pravdu. Da je bilo tako govori i podatak da je ubojica pucao i u zapisničarku koja s predmetnim činjenicama nije imala baš ništa, ali činjenica ismijavanja odvela ju je do tragičnog ranjavanja i umalo do smrti.

Tijekom suđenja Oreškić je već bio tražio izuzeće sudskog vijeća. Vjerojatno zbog osjećaja pristranosti sutkinje i samog vijeća te je nemoćan i odbijen vrijeđao i sutkinju i članove obitelji svojih žrtva. Njima je poručivao da su đubrad, a novinare je nazivao

štakorima. Stanimo začas ovdje. Kako je to Oreškić vrijeđao članove obitelji svojih žrtava? Zar su u sudnici bili nazočni članovi obitelji sutkinje, članovi obitelji ženine odvjetnice, članovi obitelji njegove bivše supruge? Nemalo je mutan taj podatak o „obiteljima njegovih žrtava“ koje je on vrijeđao. A zašto Oreškić nije bio odmah udaljen iz sudnice i kažnjen globom zbog vrijeđanja suda? Izgleda kao da se baš htjelo da sve to što dulje traje, da se optuženog što dulje ponižava. Zatim, zašto to brakorazvodno suđenje nije bilo zatvoreno za javnost? Netko je žarko želio da se sramoćenje optuženog proširi i u javnosti?

Događaj se kobnoga dana tako neometano odvijao dalje: ismijavanje te izrečenu presudu Oreškić nije mogao mirno saslušati, pa je u jednom trenutku kleknuo te prekrpio uši, ne želeći dalje slušati sutkinju. Nije li to bilo ono posljednje upozorenje da se sa ismijavanjem prevršila svaka mjera?

Bilo kako bilo, sami detalji zločina su stravični. Kad je sutkinja na kraju brakorazvodne parnice izrekla presudu diktirajući ju u zapisnik, ubojica je ispalio osam metaka. Kao bivši policajac Oreškić je ubio sutkinju, odvjetnicu svoje supruge i svoju bivšu suprugu te teško ranio sudsku zapisničarku. Zatim je u sudskom toaletu oprao ruke od baruta. Zahvaljujući općoj zbrci koja je nastala, bez problema je napustio zgradu suda i zaputio se na granični prijelaz sa Slovenijom, na Breganu. Tri sata kasnije ondje su ga uhitili s policijskom uniformom na suvozačkom sjedalu, s pištoljem te sa znatnom sumom novca: 90.000 njemačkih maraka i 180.000 kuna. To je upućivalo kako je njegov zločin bio pomno isplaniran. Nakon toga postao je prvi osuđenik u Hrvatskoj koji je osuđen na maksimalnih 40 godina zatvora.

No, taj dan teškog zločina ne bi smio biti proglašen nacionalnim danom borbe protiv nasilja nad ženama – 22. rujna. Zar ne bi bilo normalnije i kud i kamo pravednije proglasiti taj dan nacionalnim za sve žrtve obiteljskog nasilja? No to u militantno feminiziranom hrvatskom društvu nije i ne će tako skoro postati činjenicom. Pa nam se vrijedi upitati zašto nemamo i nacionalni dan borbe protiv ženskog nasilja nad djecom? Ili ženskog nasilja nad muževima? Ili ženskog nasilja nad roditeljima? Ne možemo jedno nasilje žestoko osuđivati i to na nacionalnoj razini, a drugo niti spominjati, još manje osuđivati. A da i ne govorim o apsurdnom uvođenju femicida u Kazneni zakon gdje odavno postoji ubojstvo i teško ubojstvo. Je li dakle važnije ubojstvo neke žene od ubojstva bilo koje druge osobe? Jer isticanjem ženskih prava iznad zakona, poništava se sama priroda i sadržaj i namjera (već postojećeg) zakona. Isto tako nacionalni dan za ovo, nacionalni dan za ono. Kakva uopće korist od toga? Hoće li teško posvađani supružnici u incidentnim brakorazvodima, zbog takvog nacionalnoga dana protiv nasilja, prestati činiti zločine? Tako dugo dok sadašnja privilegiranost žena kroz novo uveden femicid ne bude ukinuta te napokon bude prestala biti čisto očitovanje nejednakosti, tako dugo dok te nepravde ne budu ispravljene, trajno će postojati slaba i nikakva uvjerljivost i vidljivost nacionalnog dana borbe protiv nasilja (samo) nad ženama.

S jedne strane čudi me da taj autogol militantne feministkinje još uvijek ne vide, a s druge me strane ne čudi dokle ih je i do koje kontradikcije dovela njihova ostrašćena borba. Boreći se za jednakost svih žena dovele su brojne zalučene žene u potpunu pravnu nejednakost. Ali i u značajan društveni animozitet. I sve to, a da nisu pomogle

pretučenim ili ranjenim ženama žrtvama. Biznis je to biznis. Veliki biznis. Ma kakva borba za ženska prava.

Javor Novak

https://dragovoljac.com/index.php/javor-novak/40937-javor-novak-zastrasivanje-novinara?fbclid=IwY2xjawFpwQ5leHRuA2FlbQIxMAABHekir3wJ_mXoSwe4Q8r282AM0DSWknl9HOUloeV6apOmer3yvhEV9KhNw_aem_819s2e3Dfi1RuEC5u-3C2w

**THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT,
DRAGOVOLJAC.COM, 2024.**

THOMPSONOVA PODRŠKA MARKU JURIČU

26. rujna

Kratki videozapis · · 25. ruj. ·

[https://www.facebook.com/reel/1797233664144305/?s=group_other&__cft__\[0\]=AZUWgC2SBG5qFxJc_aN16Q-7N7GnEimtEIvyd0zVOx-M2kzN61rcDIoPqQFxFxHuvyC-3hdHmlzVJGN0eaJL8axlS8zxx6JrAtKzGkFNasX9B2VDI5gXkUcGi-wPWk9QkoxMKEOK67WdQRGuQXFuIxM7sYMVP6DrGzrfChTirsd2_CBQ&__tn__=H-R](https://www.facebook.com/reel/1797233664144305/?s=group_other&__cft__[0]=AZUWgC2SBG5qFxJc_aN16Q-7N7GnEimtEIvyd0zVOx-M2kzN61rcDIoPqQFxFxHuvyC-3hdHmlzVJGN0eaJL8axlS8zxx6JrAtKzGkFNasX9B2VDI5gXkUcGi-wPWk9QkoxMKEOK67WdQRGuQXFuIxM7sYMVP6DrGzrfChTirsd2_CBQ&__tn__=H-R)

HAJKA NA HAZU / "MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA', ZAGREB, 2024.

OKRESTIRANA HAJKA JE NAPAD NA AKADEMIJU JER JE HRVATSKA!

(Tekst je dan u poglavlju JURIĆ VS. SRPSKI FAŠIZAM U RH NA MOM FACEBOOKU)
)

YOUTUBE.COM

Kommentar från @uzeriks

Super! Osobno, msm da je ovo, ne samo najbolja emisija na podkastu Velebit, nego bi ovo trebalo biti za udžbenike, tj.uvrstiti u obrazovni program. Tako jednostavno, intelektualno razumljivo, neisključivo, uz činjenice za svaku izgovorenu riječ i misao. Hvala akademiku Pečariću, hvala i tebi M...

**JONJIĆA ZA PREDSJEDNIKA RH, DRUGO PROŠIRENO
IZDANJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2024.**

**UGLEDNI DOMOLJUBI IZ DOMOVINE I
ISELJENIŠTVA: DOPUNJENI POPIS POTPORA (361)
PREDSJEDNIČKOM KANDIDATU DR. TOMISLAVU
JONJIĆU**

I dalje ima čitatelja koji nas pitaju: “Tko je Tomislav Jonjić da mu dajete toliki publicitet i prednost kao predsjedničkom kandidatu?” Dodaju da im je “nepoznat”, da ga ne vide na televiziji kada se najavljuju predsjednički kandidati, a ni inače. – Odgovor i naš urednički razlog i opravdanje leži u tomu što je jedino dr. Tomislavu Jonjiću potporu iskazalo mnoštvo osoba uglednih u svojim sredinama i nacionalno poznatih osoba zasvjedočene domoljubne i humanističke orijentacije i životopisa iz domovine i iseljeništva: od povjesničara i ratnih veterana, napose dragovoljaca, od književnika i umjetnika, znanstvenika, publicista i onih koji su bili na važnim položajima u civilnoj ili vojnoj vlasti ili u kulturi i javnom životu u Tuđmanovo doba, neki i poslije toga. Tada se stvarala, branila, učvršćivala i afirmirala nova i mlada hrvatska država. Tada se isto tako branio i hrvatski opstanak te ustavni i stvarni položaj hrvatskog naroda u Bosni i Hercegovni. Tada je posebnu ulogu imalo hrvatsko iseljeništvo, koje je dalo svoj doprinos hrvatskim državotvornim nastojanjima. Početkom kolovoza već smo objavili prvi popis potpora, 251, a sada onima koji se još raspituju po kojim se kriterijima odlučiti za određenog kandidata podastiremo upravo ažurirani popis 361 potpisnika, koji je zaista široko reprezentativan, s ljudima kojima se može vjerovati i u čije se znanje i razumijevanje možemo pouzdati. (Neovisno o tomu, formalno potpisivanje lista za kandidaturu upravo traje, do 10. prosinca.)

JAVNA POTPORA PREDSJEDNIČKOJ KANDIDATURI DR. SC. TOMISLAVA
JONJIĆA

(Zagreb, 1. prosinca 2024.)

1. akademik Ivan ARALICA književnik, bivši predsjednik
Županijskog doma Hrvatskoga
državnog sabora (Zagreb)
2. Vitomir ALILOVIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske

- (Split)
3. Ivica ARBANAS dragovoljac Domovinskog rata, prvi zapovjednik obrane Vukovara, umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske, zapovjednik samostalne pješačko-motorizirane 84. bojne „Termiti“ (Zadar)
 4. Jerko ARTUKOVIĆ sudionik osnivačke skupštine HDZ-a 1989., poduzetnik (Međugorje)
 5. dr. sc. Mato ARTUKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik (Slavonski Brod)
 6. Božo BAČAK hrvatski politički emigrant i javni radnik (SAD)
 7. Matija BAJIĆ, prof. profesor matematike i informatike, ravnatelj škole (Zagreb)
 8. Nenad BAKLIŽA trg. zastupnik (Varaždin)
 9. Ivan BAKOVIĆ, prof. predsjednik Društva književnika Herceg-Bosne (Mostar)
 10. dr. sc. Nikola BANIĆ znanstvenik, publicist (Zagreb)
 11. Slavica BAREŠIĆ umirovljenica, udovica pok. Mire Barešića (Zagreb)
 12. Srećko BAREŠIĆ-NIKIĆ bivši povjerenik za dijasporu Domovinskog pokreta te koordinator za iseljništvo Hrvatskoga svjetskoga kongresa (Australija)
 13. Ivan BARIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
 14. Marija BAŠIĆ, prof. prof. francuskog jezika, književna prevoditeljica
 15. dr. sc. Nataša BAŠIĆ KOSIĆ jezikoslovka, povjesničarka hrvatskog jezika. leksikografska savjetnica u trajnom zvanju (Zagreb)
 16. Slaven BEGIĆ umirovljeni bojničar, pripadnik posebne postrojbe Kumrovec i 2. gardijske brigade HV-a („Gromovi“)
 17. Stjepan BEKAVAC, prof. povjesničar i publicist (Zagreb)
 18. Željko BELANEK graf. spec. (Karlovac)
 19. Liljana Lili BENČIK kolumnistica i blogerica (Pula)
 20. Josip BILIĆ-PRCIĆ dipl. pravnik, odvjetnik (Zagreb)
 21. Leonardo BILOGLAV diplomirani agronom, pukovnik Hrvatske vojske u miru (Zagreb)
 22. prof. dr. sc. Mihovil BIOČIĆ sveučilišni profesor, utemeljitelj HDZ-a u Kaštelima, ratni ravnatelj KBC-a Split, publicist (Split)
 23. dr. sc. Ante BIRIN povjesničar, znanstveni savjetnik (Zagreb)

24. Ivica BITANGA bivši pripadnik specijalnih postrojbi
HV-a, višegodišnji predsjednik
Vojnostegovnog suda i pričuvni brigadir
Hrvatske vojske (Zagreb)
25. Ivica BLAŽEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
26. Ivan BLAŽIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
27. Boris BOBAN umirovljeni časnik Hrvatske vojske
(Split)
28. Gojko BORIĆ novinar i publicist, bivši hrvatski
politički emigrant (SR Njemačka)
29. Damir BOROVIČAK novinar i publicist (Zagreb)
30. prof. dr. sc. Petar BOSNIĆ umirovljeni redoviti profesor i bivši
dekan Pravnog fakulteta u Splitu, bivši
saborski zastupnik (Split)
31. Ivan BOŠNJAK, prof. profesor informatike, predsjednik
podružnice HKD-a Napredak
(Varaždin)
32. Marijan BRAJAC povratnik iz SAD-a, umirovljenik
33. Stjepan BRAJDIĆ, ing. inženjer tehnike (Karlovac)
34. Josip BRDAR pripadnik studentskog pokreta 1971. u
Splitu, umirovljeni odvjetnik (Zagreb)
35. Zdravko BUBALO dipl. ekonomist, privatni poduzetnik
36. Alojzija BUCONJIĆ hrvatska politička emigrantica, članica
vodstva Hrvatske republikanske stranke,
sabornica Hrvatskoga narodnog vijeća
(Zagreb)
37. Marijan BUCONJIĆ hrvatski politički emigrant, predsjednik
Međudruštvenog odbora Hrvata New
Yorka, bivši pomoćnik ministra za
iseljeništvo i dr. (Zagreb)
38. dr. Luka BUDAK jezikoslovac, ravnatelj Centra hrvatskih
studija i umirovljeni viši predavač
Sveučilišta Macquarie u Sydneyu,
počasni doktor Sveučilišta u Splitu
(Australija)
39. Franjo BUDIMLIĆ dipl. politolog, publicist, državni
službenik u New Yorku (SAD)
40. Ivana BUIĆ odvjetnica (Rijeka)
41. Eol BUIĆ dipl. ing. strojarstva (Rijeka)
42. Feodora BUIĆ dipl. pravnik (Rijeka)
43. fra Ante Vuk BULJAN voditelj Hrvatske katoličke misije Köln
(SR Njemačka)
44. Tihomir BULJAN umirovljeni pripadnik 4. gardijske

- brigade Hrvatske vojske (Imotski)
45. dr. Jure BURIĆ studentski prvak iz 1971., književnik,
župan i bivši saborski zastupnik
(Ravno)
46. Vlado CELINŠČAK umirovljenik (Zagreb)
47. Meri CETINIĆ glazbenica, pijanistica, kantautorica i
skladateljica
48. CVITKOVIĆ, Miran, dr. med. liječnik, stalni sudski vještak,
predsjednik Hrvatske udruge za
medicinsko pravo (Zagreb)
49. Mile ČATLAK prvi zapovjednik Prvog odreda
pomorskih diverzanata Hrvatske ratne
mornarice 1991., nakon školovanja
okončanog na West Pointu s najvišim
ocjenama umirovljen kao kapetan
fregate
50. Snježana ČELAR, dr. med. spec. liječnica, specijalistica infektologije
(Varaždin)
51. Vesna ČIŽMAR, mag. oec. manager za korporativno upravljanje,
članica predsjedništva Pravedne
Hrvatske
52. Mirko ČONDIĆ umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske,
hrvatski ratni vojni invalid, predsjednik
Središnjeg stožera za zaštitu digniteta
Domovinskog rata (Split)
53. Robert ČULINA, dipl. ing. diplomirani inženjer elektrotehnike,
pripadnik 1. gardijske brigade
„Tigrovi“, pukovnik u miru (Zagreb)
54. Hrvoje ČULJAK, dipl. oec. sudionik osnivačke skupštine HDZ-a
1989., dragovoljac Domovinskog rata,
poduzetnik (Osijek)
55. Jadranka ČULJAK DUVNJAK odvjetnica (Osijek)
56. Tihomir ČULJAK, dipl. oec. dragovoljac Domovinskog rata,
publicist, poduzetnik (Osijek)
57. dr. sc. Ante ČUVALO hrvatski politički emigrant, sabornik u
Hrvatskome narodnom vijeću,
povjesničar i publicist, sveučilišni
profesor, po povratku u domovinu sa
suprugom utemeljio nakladničku kuću
CroLibertas
58. prof. Ivana (Ikica) ČUVALO povratnica iz Chicaga, profesorica u
američkim koledžima, prevoditeljica,
suutemeljiteljica nakladničke kuće
CroLibertas
59. Ivan ČAPIN hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske

-
60. mr. sc. Željko ĆAPIN dipl. pravnik, odvjetnik, umirovljeni
brigadir Hrvatske vojske (Split)
61. prof. dr. sc. Vedran ĆORIĆ, prim. dr. med.
sveučilišni profesor, specijalist
kardiokirurgije i opće kirurgije (Zagreb)
62. Drago ĆUTUK dipl. pravnik, jedan od istaknutih
sudionika studentskog pokreta 1971. u
Splitu (Split)
63. dr. sc. Krešimir ĆUŽE doktor elektrotehničkih znanosti,
umirovljenik (Split)
64. Davor DANIELOV umirovljeni ekonomist (Split)
65. Rade DEAK hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
66. Dinko DEDIĆ aktivist iz doba Hrvatskog proljeća,
hrvatski politički emigrant, dužnosnik
Hrvatskoga državotvornog pokreta i
glavni urednik Hrvatskog tjednika
(Melbourne), urednik portala Projekt
Velebit
67. doc. dr. sc. ANTE DELIĆ povjesničar, znanstveni suradnik,
docent na Sveučilištu u Zadru (Zadar)
68. Davor DIJANOVIĆ novinar i publicist (Bjelovar)
69. Mario DIVIĆ pravnik, hrvatski ratni vojni invalid,
umirovljeni časnik Hrvatske vojske
70. Željko DOGAN hrvatski iseljenik, novinar i publicist
(Australija)
71. Ante DOKOZA hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
72. Davor DOMAZET-LOŠO admiral, geostrateg i geopolitičar, pisac,
bivši načelnik Glavnog stožera Hrvatske
vojske (Zagreb)
73. Marina DONADINI KOSTOVIĆ,
prof.
profesorica povijesti umjetnosti i
francuskog jezika, povratnica iz
Njemačke (Veliki Drvenik)
74. Jure DRAGIČEVIĆ javni politički radnik
75. Irena DUBRETA, dipl. ing. diplomirana inženjerka građevine,
teologica
76. Ivan DUGANDŽIĆ student kroatistike (Mostar)
77. Ivanka DUJMOVIĆ službenik (Varaždin)
78. Fabijan DUMANČIĆ politički zatvorenik, hrvatski branitelj
(Zagreb)
79. mr. sc. Mila DUNDIĆ dipl. pravica, stručnjakinja za pravo
mora (Split)

80. dipl. ing. Stjepan DUNDIĆ dipl. inženjer elektrotehnike,
umirovljenik (Split)
81. Drago DUVNJAK dipl. ing. građ. (Osijek)
82. Pere ERANOVIĆ glumac HNK Split (Split)
83. Bruna ESIH političarka, bivša saborska zastupnica
(Zagreb)
84. mr. sc. Ivan FIŠTER, dipl. ing. dipl. inženjer građevine, sudski vještak,
bivši poduzetnik (Zagreb)
85. Tomislav FRKOVIĆ, prof. javni radnik (Argentina)
86. Dubravka FRKOVIĆ JURUN hrvatska politička emigrantica,
poduzetnica (Argentina)
87. Tomas GADŽE, dr. med. vet. doktorand veterine (Argentina)
88. Ante GADŽO Imotski
89. prof. dr. sc. Željko GALIĆ sveučilišni profesor, Pravni fakultet
Sveučilišta u Mostaru (Mostar)
90. Jozo GLAMOČ hrvatski politički emigrant, javni radnik
i poduzetnik (Australija)
91. Željko GLASNOVIĆ general Hrvatske vojske i Hrvatskog
vijeća obrane u miru, bivši zapovjednik
hrvatske komponente vojske Federacije
BiH, bivši saborski zastupnik (Zagreb)
92. Danica GLAVAŠ hrvatska politička emigrantica, članica
Hrvatske žene i jedan od urednica
časopisa „Hrvatica“ (Zagreb)
93. Vlado GLAVAŠ bivši hrvatski politički emigrant,
novinar i publicist, suutemeljitelj
Hrvatskoga narodnog vijeća, jedan od
utemeljitelja HDZ-a za Chicago i SAD
(Zagreb)
94. Mladen GOLUB dipl. pravnik, umirovljenik (Zagreb)
95. Ivan GRBAVAC hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
96. GRBAVAC, Željko, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva (Osijek)
97. Ljiljana GREGURIĆ dipl. pravnik (Varaždin)
98. Zorica GREGURIĆ medicinska sestra, predsjednica Udruge
zagrebačkih dragovoljaca branitelja
Vukovara (Zagreb)
99. akademik Vinko GRUBIŠIĆ jezikoslovac, književnik, bivši hrvatski
politički emigrant (Zagreb)
100. mr. sc. Marko GRUBIŠIĆ hrvatski politički uznik, predsjednik
Hrvatskog društva političkih
zatvorenika (Zagreb)
101. Ana GUBERINA magistra likovne umjetnosti (Zagreb)
102. doc. dr. sc. Ivan GUDELJ bivši predstojnik Klinike za plućne
bolesti KBC-a Split (Split)
103. Ivan GUDELJ učenik (Runović)

-
104. Marijan GUDELJ učenik (Runović)
105. Zdravko GUDELJ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske
106. Željko GUDELJ, dipl. ing. dipl. inženjer geodezije (Solin)
107. Slaven GUDELJ-VELAGA hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
108. Mirko HASENAY javni politički radnik (Argentina)
109. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)
110. Josip HORVAT hrvatski politički emigrant, povratnik
111. Tihana HRABAR, dr. med. Zdravstveno učilište (Zagreb)
112. Željko HRABAR, dr. med. spec. specijalist psihijatar (Zagreb-Popovača)
113. Đurđa HREN-OBRAČIĆ, dr. med.
spec.
liječnica, specijalistica obiteljske
medicine (Varaždin)
114. Ivan ILIČIĆ hrvatski branitelj iz 1990., dužnosnik
Hrvatske stranke prava (Zagreb)
115. Kazimir IŠTUK katolički teolog (Zaprešić)
116. Pero IVČEC hrvatski politički emigrant i javni radnik
(SAD)
117. Franjo IVIĆ hrvatski politički emigrant, nogometaš,
igrač nogometne reprezentacije SAD-a,
povratnik
118. Ivan JAKIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(SAD)
119. Ivan JAKLIN, dipl.ing. dipl. inženjer geotehnike (Varaždin)
120. dr. sc. Domagoj JAMIČIĆ znanstveni savjetnik u mirovini
(Zagreb)
121. dr. Hrvoje JANČIĆ, dr. stom. stomatolog (Rijeka)
122. dr. sc. Vjeko Božo JARAK teolog, svećenik (Varaždin)
123. Žarko JERKOVIĆ član središnjeg vijeća HOZ-a Jazovka
(Zagreb)
124. Ivo JERINIĆ radnik (Dubrovnik)
125. Josip JOVIĆ novinar, kolumnist i publicist (Split)
126. Petar JURČEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske
127. Anto JURENDIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljenik bojnika ATJ Lučko
(Zagreb)
128. Marko JURIĆ novinar, publicist, voditelj Projekta
Velebit (Zagreb)
129. Manda JURJEV umirovljenica (Zlarin)
130. Pave JUSUP nogometni dužnosnik, poduzetnik
(Sukošan)
131. Ivan KARMELIĆ mag. iur., odvjetnik (Brač)

- 132. prof. dr. sc. Ivan KATAVIĆ umirovljeni sveučilišni profesor u trajnom zvanju (Podstrana/Split)
- 133. Ivan KATIĆ hrvatski iseljenik, poduzetnik i dobročinitelj (SAD)
- 134. Slavko KATIĆ hrvatski iseljenik u SAD, poduzetnik i dobročinitelj (SAD)
- 135. dr. sc. Marina KATINIĆ PLEIĆ filozofkinja i književnica (Zagreb)
- 136. Darko KAVICKI, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva (Karlovac)
- 137. Božo KELAVA hrvatski politički uznik i politički emigrant (Zagreb)
- 138. Boris KLAPIRIĆ zapovjednik 1. satnije 3. Imotske bojne 4. brigade HV-a (Imotski)
- 139. Teo KLARIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer, poduzetnik (Split)
- 140. Miroslav KLEMM povjesničar umjetnosti (Varaždin)
- 141. Nikola KNEZ redatelj i producent, utemeljitelj i direktor Hrvatskoga filmskog instituta (SAD), publicist, osnivač Zaklade sv. Marije na Mljetu (SAD)
- 142. Josip KNEZOVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
- 143. Mate KNEZOVIĆ odvjetnik, predsjednik Obiteljske stranke (Zagreb)
- 144. prof. dr. sc. Goran KNEŽEVIĆ umirovljeni profesor na Stomatološkom fakultetu u Zagrebu, član niza međunarodnih udruga
- 145. Petar KOLAKUŠIĆ brigadir u miru, ratni načelnik brigade HVO-a Rama
- 146. Krešimir KONTIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
- 147. prof. dr. sc. Ivan KORDIĆ sveučilišni profesor, bivši voditelj Hrvatskih studija (Zagreb)
- 148. dr. sc. Ivan KOSIĆ klasični filolog i paleograf (Zagreb)
- 149. dr. sc. med. Nenad KOSTOVIĆ liječnik i poduzetnik, povratnik iz Njemačke (Veliki Drvenik)
- 150. akademik Kuzma KOVAČIĆ akademski kipar, dobitnik brojnih domaćih i međunarodnih nagrada
- 151. Barbara KOVAČIĆ DOMANČIĆ povjesničarka umjetnosti (Zagreb)
- 152. mr. sc. Ivan KOŽLICA povjesničar i publicist (Zagreb)
- 153. Ivica KOŽUL predsjednik uprave velike trgovačke tvrtke u više mandata (Split)
- 154. Lada KOŽUL mag. pharm. (Split)
- 155. Mirko KRALJEV kazališni i filmski glumac, šekspirolog, diplomat, umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Split)
- 156. Marko KRZNARIĆ umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske,

- istraživač i publicist (Antunovac)
157. Mario KUJUNDŽIĆ, dipl. ing. hrvatski ratni vojni invalid
158. Marko KUJUNDŽIĆ umirovljeni časnik Hrvatske vojske
159. don Vjenceslav KUJUNDŽIĆ svećenik, župnik župe sv. Josipa u Splitu
160. prof. dr. sc. Stipe KUTLEŠA filozof i fizičar, sveučilišni profesor i predavač na više sveučilišta u Hrvatskoj i izvan nje, bivši ravnatelj Instituta za za filozofiju i dr. (Zageb)
161. Tomislav KUZMANOVIĆ odvjetnik, branitelj generala Mladena Markača u postupku pred MKSJ-om (SAD)
162. Gojko KVESIĆ ekonomist, sudionik osnivačke skupštine HDZ-a 1989., dragovoljac Domovinskog rata (Osijek)
163. Krešimir LASIĆ, dipl. oec. diplomirani ekonomist, televizijski snimatelj
164. prof. dr. sc. Mile LASIĆ redoviti profesor na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Mostaru (Mostar)
165. Roman LELJAK publicist, istraživač jugoslavenskih komunističkih zločina
166. Marito Mihovil LETICA mag. phil. et relig., novinar, književni i likovni kritičar (Zagreb)
167. Šime LETINA hrvatski politički emigrant, novinar i publicist (SAD)
168. Ante M. LIJIĆ arhitekt, poduzetnik (Split)
169. Robert LILION dužnosnik Pravedne Hrvatske, vijećnik u županijskoj skupštini Ličko-senjske županije (Karlobag)
170. Marina LOGARUŠIĆ glavna tajnica i kandidatice za predsjednicu Hrvatske stranke prava (Slavonski Brod)
171. Vlade LOZIĆ dipl. knjižničar (Split)
172. Branko LOZO umirovljenik, veteran Domovinskog rata (Zagreb)
173. Ivan LOZO publicist, hrvatski politički emigrant i bivši glavni tajnik Ujedinjenih Hrvata Europe (Imotski)
174. Ranko LOZO umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Imotski)
175. Ivan LUČIĆ bivši hrvatski politički emigrant
176. mr. Ivanka MADUNIĆ KUZMANOVIĆ pjesnikinja i povjesničarka (SAD)
177. Jure MAJETIĆ umirovljeni satnik Hrvatske vojske,

- pripadnik samostalne pješačko-motorizirane 84. bojne „Termiti“
(Starigrad Paklenica)
178. Tihomir MAJIĆ, dr. med. liječnik, bivši ravnatelj Nastavnog
zavoda za javno zdravstvo dr. A.
Štampar, glavni tajnik Pravedne
Hrvatske
179. Ante MANDARIĆ dipl. pravnik, pukovnik Hrvatske vojske
u miru (Split)
180. Ivan MARČEC student (Čakovec)
181. Miroslav MARGETIĆ hrvatski športaš, biciklist (Banja Luka)
182. Božena MARIČIĆ poduzetnica (Šibenik)
183. Leo MARIĆ povjesničar i publicist (Delnice)
184. Marinko MARINović dipl. pravnik, umirovljeni brigadir
Hrvatske vojske (Karlovac)
185. Pero MARKOVIĆ bivši gradonačelnik Čapljine, župan
Hercegovačko-neretvanske županije,
zastupnik u Domu naroda Federacije
BiH
186. Snježana MARTINČEVIĆ poduzetnik (Varaždin)
187. prof. mr. art. Miroslav MARTINJAK glazbenik, muzikolog, sveučilišni
profesor (Zagreb)
188. prof. dr. sc. Josip MASTELIĆ umirovljeni redoviti sveučilišni profesor
(Split)
189. Vanja MASTELIĆ umirovljena magistra farmacije (Split)
190. Ive MATANOVIĆ radnik (Rijeka)
191. Ivo ZLATIĆ radnik (Tuzla)
192. Ivica MARAS športski djelatnik i novinar (Zagreb)
193. dr. sc. Stjepan MATKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u
trajnom zvanju, bivši ravnatelj
Hrvatskog instituta za povijest (Zagreb)
194. dr. sc. Zlatko MATIJEVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u
trajnom zvanju (Zagreb)
195. Mario MEDAK odvjetnik i povjesničar (Zagreb)
196. Ankica METER CELINŠČAK sudac (Zagreb)
197. Ivica MIHALJEVIĆ, prof. prof. filozofije i religije, leksikograf,
pisac
198. Mario MIHINJAČ, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Varaždin)
199. Mišo MIHOČEVIĆ bivši ravnatelj Dubrovačkih ljetnih
igara, dragovoljac i veteran
Domovinskog rata
200. dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ povjesničar, savjetnik predsjednika
Tuđmana (Zagreb)
201. prof. dr. sc. Nikola MIJATOVIĆ sveučilišni profesor u trajnom zvanju
(Zagreb)
202. Silvija MIKULIČIĆ, dipl. ing. dipl. ing. kemije (Varaždin)

203. prof. dr. sc. Vlado MIKULIČIĆ redoviti profesor u trajnom zvanju,
Fakultet elektrotehnike
204. Ivan MIKULIĆ povratnik iz Australije, član uredništva
„Hrvatskog tjednika“ (Australija), jedan
od osnivača Hrvatskoga državotvornog
pokreta u Australiji (Zagreb)
205. Mile MILKOVIĆ bivši predsjednik Ujedinjenih Hrvata
Kanade – ogranak Kralj Tomislav
(Vancouver), bivši član vodstva NK
Croatia (Vancouver, Kanada)
206. dr. sc. Ljerka MINTAS-HODAK znanstvenica i političarka, bivša
saborska zastupnica i potpredsjednica
Vlade (Zagreb)
207. Vanja MLADINA dipl. pravnik, jedan od prvaka
Hrvatskog proljeća u Splitu, odvjetnik,
hrvatski politički uznik (Split)
208. Nino MOGOROVIĆ javni radnik i poduzetnik (Pula)
209. Zlatko MUBRIN hrvatski politički uznik (Varaždin)
210. mr. sc. Mate MUSTAPIĆ dipl. pravnik, umirovljeni bojnik
Hrvatske vojske (Split)
211. mr. sc. Marija MUŠE DANIELOV, dr.
med.
liječnica, stalni sudski vještak (Split)
212. prof. dr. sc. Božidar NAGY D.I. svećenik, sveučilišni profesor, teolog,
znanstvenik i publicist
213. Ante NENADIĆ pripadnik 115. brigade Hrvatske vojske
(Imotski)
214. Antun NEKIĆ, prof. umirovljeni profesor matematike i fizike
(Zagreb)
215. Nevenka NEKIĆ, prof. književnica, prevoditeljica i slikarica
(Zagreb)
216. Miroslav NIKOLIĆ general Hrvatskog vijeća obrane u miru,
predsjednik Hrvatske kulturne zajednice
„Troplet“ (Mostar)
217. Neda NIŽETIĆ dipl. pravica i profesorica vjeronauka,
stradalnica Hrvatskog proljeća (Split)
218. Javor NOVAK književnik, novinar i fotograf (Zagreb)
219. Alfred OBRANIĆ bivši gradonačelnik Varaždina, raniji
predsjednik Hrvatskog društva
političkih zatvorenika te pomoćnik
ministra (Varaždin)
220. Ivan OBRANIĆ, dr. med. spec. internist i kardiolog (Varaždin)
221. Jakov OBRANIĆ poduzetnik (Varaždin)
222. Matko OBRANIĆ agent za nekretnine (Varaždin)
223. Mislav OBRANIĆ informatičar (Varaždin)

224. dr. sc. Sonja OBRANIĆ molekularni biolog, docent (Varaždin)
225. Anđelka OLIĆ umirovljenica (Split)
226. Željko OLUJIĆ odvjetnik, prvi državni odvjetnik
Republike Hrvatske (Zagreb)
227. Leo OREŠKI, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Varaždin)
228. Grlica OREŠKOVIĆ službenica u miru (Varaždin)
229. Mario OSTOJIĆ publicist, bivši hrvatski politički
emigrant, bivši diplomat i predsjednik
Hrvatske republikanske zajednice
(Zagreb)
230. Ivan PANDŽA hrvatski branitelj, vojni invalid (Zagreb)
231. Miroslav PAPIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva u
mirovini (Zagreb)
232. Igor PATAKY odvjetnik (Zagreb)
233. Jozo PAVLOVIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik
(Australija)
234. akademik Josip PEČARIĆ matematičar svjetskoga glasa,
najcitiraniji hrvatski znanstvenik,
publicist (Zagreb)
235. Vladislav PERIĆ književnik, novinar i urednik,
dragovoljac Domovinskog rata (Split)
236. Anto PERIŠA umirovljenik, povratnik iz Kanade
(Zagreb)
237. Ivo PERIŠIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer (Split)
238. dr. sc. Damir PEŠORDA književnik i novinar (Zagreb)
239. Branimir PETENER hrvatski politički uznik, dragovoljac
Domovinskog rata, časnik Hrvatske
vojske u miru, pročelnik zdruga HOR
(Kašina)
240. Damir PETKOV dipl. politolog, osnivač i predsjednik
Hrvatsko-švicarskoga gospodarskoga
kluba (Švicarska)
241. Ilica PETRIC umirovljeni branitelj
242. prof. dr. sc. Ante PETRIČEVIĆ ravnatelj ratne kirurgije KBC-a Split,
sveučilišni profesor
243. Ante PETRIČEVIĆ umirovljeni časnik Hrvatske vojske
(Proložac, Imotski)
244. Branimir PETRIČEVIĆ umirovljeni brigadir Hrvatske vojske,
prvi zapovjednik obrane Sinja i
Cetinske krajine
245. Marijan PINHAK, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike, istraživač
komunističkih zločina (Varaždin)
246. Nika PINTER odvjetnica, braniteljica generala
Slobodana Praljka u postupku pred
MKSJ-om (Zagreb)
247. Ivan PIŠKOR bac. inf., gradski vijećnik, član

- predsjedništva Hrvatske stranke prava
(Delnice)
248. ŽLuka PODRUG politički zatvorenik, hrvatski branitelj,
političar i publicist (Split)
249. Ivan POKUPEC vjeroučitelj (Zagreb)
250. Robert POLEDICA, dipl. ing. dipl. inženjer geotehnike (Varaždin)
251. Predrag POPOVIĆ inženjer aeronautike, umirovljeni
pukovnik Hrvatske vojske
252. dr. sc. Mladen PREDRIJEVAC,
dr. med. spec.
ročelnik Zavoda za kardiovaskularnu
kirurgiju Klinike Magdalena (Zagreb)
253. Marijo PRIMORAC poduzetnik (Njemačka)
254. Nada PRKAČIN novinarka, scenaristica i redateljica
(Požega)
255. Željko PRPIĆ dipl. ing. strojarstva, hrvatski branitelj,
general u mirovini
256. doc. dr. sc. Mario PULJIZ, dr. med. predstojnik ginekološkog odjela na
Institut za tumore KBC Sestara
milosrdnica Zagreb (Zagreb)
257. Nenad PULJIZ dipl. agronom, umirovljenik, dočasnik
Hrvatske vojske
258. Ivan RADIĆ radnik (Zagreb)
259. prof. dr. sc. Zvezdana RADOS sveučilišna profesorica u mirovini
(Zadar)
260. Damir RADOŠ hrvatski politički emigrant, publicist
(SAD)
261. Marko RADOŠ umirovljeni pukovnik HVO-a i
Hrvatske vojske, tajnik Udruge 100-
postotnih hrvatskih ratnih vojnih
invalida I. skupine (Zagreb)
262. Karlo RADOVIĆ dipl. kriminalist, umirovljeni bojnik
Hrvatske vojske (Sinj)
263. Petar RAOS odvjetnik (Split)
264. dr. sc. Stjepan RAZUM katolički svećenik, povjesničar (Zagreb)
265. Dalibor REBIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
266. Damir REBIĆ, dr. med. umirovljeni časnik Hrvatske vojske
267. Markica REBIĆ umirovljeni general Hrvatske vojske
(Zagreb)
268. mr. sc. fra Ivan REŽIĆ svećenik, misionar (Njemačka)
269. Jozo RIBIČIĆ umirovljeni brigadir Hrvatske vojske
(Šestanovac)
270. Jakoslav ROJNICA pisac, politički analitičar, bivši hrvatski
politički uznik (Split)

271. Branko ROSO, dipl. oec. diplomirani ekonomist (Osijek)
272. Maja RUNJE, prof. publicistica i aktivistica, koordinatorica udruge Krug za trg (Zadar)
273. mr. sc. Željko SAČIĆ magistar kaznenopravnih znanosti, umirovljeni general Hrvatske vojske, bivši saborski zastupnik
274. Radovan SLADE-ŠILOVIĆ, dipl. ing. gospodarstvenik, bivši zamjenik gradonačelnika Trogira, matičar (Trogir)
275. dr. sc. Srećko SLADOLJEV umirovljenik (Zagreb)
276. Karlo STARČEVIĆ poduzetnik, bivši predsjednik Hrvatske stranke prava i gradonačelnik Gospića (Gospić)
277. Neda ROSANDIĆ ŠARIĆ bivša veleposlanica Republike Hrvatske, hrvatska politička emigrantica, zastupnica u Hrvatskome narodnom vijeću (SAD)
278. Marko RUDELA hrvatski iseljenik, javni radnik i poduzetnik (SAD)
279. Mario SKEJIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni dočasnik Hrvatske vojske
280. Ivan SKENDEROVIĆ javni radnik (SAD)
281. Ante SMOLIĆ, dipl.ing. dipl. inženjer kemije (Varaždin)
282. Vesna SMOLIĆ, dr. med. spec. liječnica, specijalistica infektologije
283. dr. sc. Marin SOPTA hrvatski politički emigrant, bivši igrač i tajnik NK Croatia Toronto, predsjednik MO HNV-a Toronto, jedan od osnivača Hrvatskoga državotvornog pokreta, bivši tajnik HDZ-a za iseljništvo
284. Željko STILINOVIĆ, dipl. oec. poduzetnik, dopredsjednik Pravedne Hrvatske (Zagreb)
285. Josip STIPIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (Australija)
286. Marko STIPIĆ hrvatski politički emigrant, predsjednik HNO-a za Skandinaviju, umirovljeni časnik
287. dr. sc. Josip STJEPANDIĆ predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (SR Njemačka)
288. Dorian STIEGLER fotograf i publicist (Zagreb)
289. Velimir SULIĆ hrvatski politički emigrant i javni radnik (SAD)
290. Ante ŠAKIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
291. Robert ŠALINOVIĆ, dr. med. dent. spec. stomatolog, specijalist ortodoncije

- (Zagreb)
292. Zdenko ŠANIĆ ratni zapovjednik satnije 3. Imotske
bojne 4. brig. HV-a, prvi predsjednik
Udruge hrvatskih branitelja
Domovinskog rata Imotski
293. Marijan ŠAPINA, dipl. oec. diplomirani ekonomist, bivši ravnatelj
Doma zdravlja Nova Gradiška
294. prof. dr. sc. Ivica ŠARAC povjesničar, sveučilišni profesor
(Mostar)
295. Stanko ŠARIĆ glazbenik, pjevač („Zlatni dukati“,
„Najbolji hrvatski tamburaši“)
(Vinkovci)
296. Marijo ŠIMOVIĆ umirovljeni bojnik, dozapovjednik
padobranske bojne 1. Hrvatskoga
gardijskog zdruga
297. Ivan (Ivica) ŠKARIĆ, prof. bivši gradonačelnik Splita, saborski
zastupnik i potpredsjednik Županijskog
doma Hrvatskoga državnog sabora,
hrvatski veleposlanik u Crnoj Gori
(Split)
298. Snježana ŠETKA novinarka, predsjednica ogranka Matice
hrvatske u Splitu (Split)
299. Ante ŠITUM hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
300. Ivan ŠITUM hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
301. Domagoj John ŠOLA hrvatski iseljenik, bivši zastupnik
kanadske Liberalne stranke u
parlamentu pokrajine Ontario, član
Zakonodavne skupštine Ontarija, bivši
generalni konzul Republike Hrvatske u
Clevelandu i Chicagu 1995.-2001. (Kanada)
302. Marko ŠPIRANOVIĆ hrvatski politički emigrant i javni
djelatnik (SAD)
303. dr. Ivan ŠTAJNER liječnik, dragovoljac Domovinskog rata
(Zagreb)
304. Zemira ŠTAJNER umirovljena profesorica (Zagreb)
305. Bojana ŠTIMAC dipl. pravnik, sudac (Varaždin)
306. Davorin ŠTIMAC viši laborant (Varaždin)
307. Vladimir ŠTIMAC djelatnik u prehrambenoj industriji
308. Smiljana ŠUNDE novinarka i publicistica
309. Ante Nadomir TADIĆ-ŠUTRA profesor, književnik, umirovljeni časnik
Hrvatske vojske (Knin)
310. dr. sc. Tuga TARLE književnica, znanstvenica,
diplomatkinja i prva voditeljica

- humanitarne udruge DORA (Zagreb)
311. prof. dr. sc. Đuro TIKVICA redoviti profesor u trajnom zvanju na
Muzičkoj akademiji u Zagrebu,
pročelnik njezina Odsjeka za klavir,
čembalo i orgulje, dobitnik niza
domaćih i međunarodnih nagrada i
priznanja
312. dr. sc. Marko TOKIĆ sveučilišni profesor, predsjednik
Hrvatske samouprave (Mostar)
313. Fran TOMA službenik u miru (Varaždin)
314. Dražen TOMASOVIĆ, dr. med. spec. liječnik, specijalist urologije (Varaždin)
315. Mario TOMASOVIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
umirovljeni časnik Hrvatske vojske,
dipl. pravnik i publicist (Split)
316. David TOMAŠIĆ, ing. poduzetnik (Varaždin)
317. Željko TOMAŠIĆ poduzetnik (Varaždin)
318. dr. sc. Darko TOMICA, dr. med. specijalist ginekologije i porodništva
(Austrija)
319. Renata TONKIĆ, prof. profesorica talijanskog jezika i
književnosti te opće lingvistike
320. Mato TOPALUŠIĆ poljoprivrednik (Osijek)
321. dr. sc. Tanja TROSELJ MIOČEVIĆ članica nevladine udruge Centar za
istraživanje hrvatskog iseljništva, jedna
od urednica nekoliko zbornika radova
„Hrvatska izvan domovine“
322. Zvonimir TRUSIĆ dragovoljac Domovinskog rata,
utemeljitelj udruge Nezavisni Dragovoljci hrvatski
323. Jure TRUTANIĆ mag. educ. hist., povjesničar (Zagreb)
324. Ivo TUBANOVIĆ hrvatski politički uznik, dragovoljac
Domovinskog rata, publicist,
umirovljenik
325. mr. sc. Gordana TURIĆ bivša saborska zastupnica, predsjednica
Vijeća za utvrđivanje poratnih žrtava
komunističkog sustava ubijenih u
inozemstvu, publicistica (Zagreb)
326. Stjepan UDILJAK hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske (Studenci)
327. Ambroz UJEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
časnik Hrvatske vojske
328. Ive URODA ribar (Zadar)
329. Darko VARNICA dipl. pravnik, odvjetnik (Kaštel
Kambelovac)
330. Davor VELNIĆ književnik i urednik (Rijeka)
331. žprof. dr. sc. Ivica VEŽA sveučilišni profesor emeritus na
Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i
brodogradnje (Split)

332. Ivan VIDA KOVIĆ, ing. inženjer strojarstva (Karlovac)
333. mr. sc. Đuro VIDMAROVIĆ književnik, bivši saborski zastupnik i
bivši veleposlanik Republike Hrvatske
(Zagreb)
334. Mato VOJNOVIĆ student (Dubrovnik)
335. Goran VOKIĆ, ing. inženjer građevine (Zagreb)
336. Mira VRBANOVIĆ prof. hrvatskog jezika, lektor (Varaždin)
337. Anđelka VRDOLJAK, dipl. oec. dipl. ekonomist (Kaštel Novi)
338. prof. dr. sc. Milan VRKLJAN pročelnik Zavoda za endokrinologiju i
dijabetes KBS Sestre milosrdnice, bivši
saborski zastupnik, predsjednik
Pravedne Hrvatske
339. dr. Mirjana VRKLJAN RADOŠEVIĆ ginekologica, dužnosnica Pravedne
Hrvatske, vijećnica u Gradskom vijeću
grada Gospića (Gospić)
340. Branko VRLIĆ, dipl. ing. dipl. inženjer elektrotehnike (Kaštel
Novi)
341. Mijo VRLJIČAK, dr. med. spec. specijalist medicine rada,
sudskomedicinski vještak, član Kriznog
stožera Split 1991., načelnik sanitetske
službe 4. brigade HV-a, umirovljeni časnik
342. mr. sc. Damir VUKIĆ (Virovitica)
343. Igor VUKIĆ novinar, publicist (Zagreb)
344. mr. sc. Ina VUKIĆ psihologinja, blogerica, istaknuta
aktivistica u borbi za hrvatsku
neovisnost, odlikovana 1995. za osobite
zasluge u Domovinskom ratu i borbi za
slobodu Hrvatske (Australija)
345. Ivan VUKIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer građevine, politički
zatvorenik, publicist i istraživač
(Gospić)
346. Marija VUKIĆ umirovljenica (Gospić)
347. Luka VUKOVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni
dočasnik Hrvatske vojske
348. Tomislav VUKOVIĆ novinar, teolog i publicist,
višedesetljetni suradnik Glasa Koncila
(Zagreb)
349. Jozo VUKUŠIĆ hrvatski politički emigrant, voditelj i
urednik Hrvatskog radija New York
(SAD)
350. Milan ZANOŠKI, ing. inženjer cestovnog prometa, hrvatski
branitelj, poduzetnik, dobitnik nagrade
Grada Zagreba
351. Petar ZELIĆ umirovljeni radnik (Rijeka)
352. Gordan ZNAOR umirovljeni vojnik (Split)

353. Jure ZOVKO povratnik iz Njemačke, višedesetljetni član Hrvatske demokratske zajednice
354. Milka ZOVKO učiteljica (Knin)
355. Pavao ZOVKO bivši hrvatski politički uznik, prvi ravnatelj Narodne knjižnice Knin nakon Oluje (Knin)
356. Predrag ZRINJŠČAK, dipl. ing. dipl. inženjer kemije, povratnik iz Njemačke (Zagreb)
357. Ivan ŽDERO informatičar, umirovljenik (Runović)
358. Mila ŽDERO glazbenica (Runović)
359. Slava ŽDERO, dipl. oecc. dipl. ekonomistica (Runović)
360. Srećko ŽUPIĆ profesor u miru, dozapovjednik 115. brigade Hrvatske vojske (Imotski)
361. i drugi čija će imena sa zahvalnošću biti objavljena naknadno...

https://hrvatskonebo.org/2024/12/03/uglednici-iz-domovine-i-iseljenistva-dopunjeni-popis-potpورا-361-predsjednickom-kandidatu-dr-tomislavu-jonjicu/?fbclid=IwY2xjawHE2LdleHRuA2FlbQIxMQABHTfApqIPjNr_tAByl8rN8JxGclNtAzWfeghl42-8rtgCtdVaP_r_0D6tg_aem_tPKOU9lj-01Ddn5ACz9BpQ

HRVATSKONEBO.ORG

Ugledni domoljubi iz domovine i iseljeništva: dopunjeni popis potpora (361) predsjedničkom kandidatu dr. Tomislavu Jonjiću –

DONALD TRUMP U MOJIM ZAPISIMA, DRAGOVOLJAX.COM, 2024.

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ARHIEPISKOPA ALEKSANDRA

U svojoj Recenziji knjige Arhiepiskopa Aleksandra „Hrvatska pravoslavna crkva – Preporod“ posebno sam istakao slijedeće:

„Knjiga arhiepiskopa Aleksandra nije samo značajna za HPC nego i zbog značajnih doprinosa hrvatskoj povijesti. Poznato je da u RH još uvijek prevladavaju 'istoričari' koji njeguju jugo-komunističku 'istoriju' u RH. To stimuliraju i hrvatske vlasti koje odbijaju registrirati HPC. Mnogi u RH vjeruju da Arhiepiskop u RH nije omiljen upravo zbog njegovih doprinosa hrvatskoj povijesti. Toga je svjestan i sam Arhiepiskop pa to u knjizi posebno izdvaža u tekstu:

MOJ DOPRINOS HRVATSKOJ POVIJESTI I CRKVENOM ŽIVOTU

Posebno bih izdvojio slijedeće:

Upravo je Arhiepiskop †Aleksandar taj koji je o ništetnom ugovoru Račan – SPC pisao još 2015. u članku pod naslovom „(Ne)zakonito djelovanje SPC u Hrvatskoj“, koji je kasnije objavljen i u mojoj knjizi.³ Dana 15. ožujka 2016. povodom rasprave o državnom proračunu u Hrvatskom saboru o tom ugovoru govorio je general Željko Glasnović (pet dopuštenih minuta), ali nitko na njegov govor nije reagirao – niti saborski zastupnici, niti mediji.

U sadašnjem sazivu Hrvatskog sabora general Prkačin je taj koji je u više navrata govorio u Saboru o tom ugovoru kao i o Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi.“

Da, veliki problem hrvatskim političarima koji podržavaju politiku tzv. Srpskog sveta je to što arhiepiskopom Aleksandar govori o ulozi SPC u toj politici. Govori o njihovim lažima i ne-priznavanju hrvatske države koja za takvu politiku izdvaja ogromna sredstva svim srpskim organizacijama koje u RH sprovode tu politiku.

Dovoljno je spomenuti samo izgradnju 40 tzv. kulturnih centara u RH, financiranje Pupovčevih „Novosti“ ili samu ulogu Pupovca koji diktira što RH smije a što ne smije raditi.

Čini mi se da je jedina državna ustanova u RH koja se usudila suprotstaviti politici Srpskog sveta u RH Hrvatska Akademija Znanosti i Umjetnosti.

To sam spomenuo u svojoj Recenziji govoreći o tekstu HAZU-a: *Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i*

Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju. Citiram:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Tako je ono o čemu je uporno pisao Arhiepiskop Aleksandar našlo odjeka i u tako značajnom tekstu iza koga stoji HAZU!

Podsjetit ću na stalne pokušaje da se stvori drugačija akademija kao što su pokušaji da se za akademike izaberu oni koji zastupaju jugo-komunističku paradigmu u Hrvatskoj povijesti.

Poznato je kako sam ja zaustavio i izbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina 2012. godine koji se kasnije 'proslavio' i danas je poznat kao IVO DROBILICA.

Prava hajka na Akademiju uslijedila je ove godine poslije sličnog slučaja tj. neizbora dr. sc. Stanka Andrića za našeg redovitog člana – neizbora 'povjesničara – Uklanjalatelja', kako ga je nazvao veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić?

Predlagali su kandidata koji po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih povjesničara iz Hrvatskog instituta za povijest, ali radi se o bivšem ravnatelju podružnice tog Instituta u Slavonskom Brodu koji je 2011. godine čim je postao ravnatelj uklonio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana.

Knjigu o tome objavio sam prije Izborne skupštine na kojoj sam govorio i Akademija je tajnim glasovanjem podržala moje stavove.

Napisao sam i knjigu o tome i napadima na mene poslije Skupštine. Možemo slobodno reći kako prava hajka nije počela poslije pojave te prve dvije moje knjige o neizboru Panika na koju su odgovorili hajkom nastala je kada sam na Internetu objavio treću knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'*”, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

Panika je uslijedila kada su shvatili pravu ono bitno:

AKADEMIJA JE HRVATSKA AKADEMIJA!

A podnaslov te knjige je uzet iz komentara koji je akademik Kostović izrekao na predstavljanju moje druge knjige kada javio iz publike:

„Još nikad nitko nije, od kad sam ja u Akademiji, dakle od 2006., prošao za akademika koji nije prošao tajno glasovanje u Razredu. Onda to ide na skupštinu, Znači, natječu se ljudi iz vani, predlažu ih sveučilišta ali ne prolaze. Svega 4 čovjeka, svega 4 kandidata od kad sam ja od 2006, nisu prošla na Skupštini. Dvojica protiv čijih izbora se suprotstavio neki akademik. To su Goldstein i Andrić. Znači dostignuće akademika Pečarića je nešto što je gotovo nevjerojatno. Kad te predloži razred automatski prođeš skupštinu. To je uglavnom tako, svi akademici tako prođu. A on je argumentima uspio

jednostavno poljuljati tu Akademiju što daje neku nadu da ipak ta Akademija ima nešto hrvatskog u sebi.

Da je HAZU a ne SAZU.

Na žalost, jer se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali. Mislim, sad ne bi prošao jel' tako?

Evo, zato bi ja pohvalio akademika Pečarića. Ostvario je nešto što je gotovo neizvedivo. Da sruši nekoga koga je razred predložio tj. tvrdio da zaslužuje biti akademik. Znači čestitam mu na tome.

Zapravo ja ne idem inače na promocije knjiga, a kad su o Tuđmanu onda sam u zadnjem redu, ali ovdje sam došao baš da se vidi da u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu.“

Akademik Kostović je član HDZ-a! Bio je i ministar ZNANOSTI u Vladi RH. Jedan je od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su po Sveučilištu u Stanfordu (SAD) među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

A podnaslov su njegove riječi s predstavljanja moje druge knjige o (ne)izboru 'povjesničara – Uklanjalja'.

Riječi koje nas dijele na one koji ne vole i vole Hrvatsku! Riječi jednog takvog člana vladajuće stranke!

Zato je uslijedila još jedna moja knjiga:

J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303.

A na predstavljanju sam opet upozorio na već spomenutu Izjavu HAZU u kojoj se spominje SPC:

„Jednostavno su shvatili da je pod ovom upravom imamo takvu akademiju, koja je doista postala institucija u RH koja istinski brani hrvatske nacionalne interese.

Vjerojatno je nekima u Akademiji s novom upravom bilo nešto čudno već kada je Akademija to pokazala svojim tekstom:

Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom-

Navodim samo slijedeće:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Znate li možda neku drugu instituciju u RH koja se usudila tvrditi nešto slično ovome?

To je toliko iznenadilo mnoge u RH da je poznati novinar Marko Jurić, danas već osuđen zato što se narugao Porfiriju zbog pjevanja četničkih pjesama (danas vidimo i da su zabranjene samo hrvatske) mislio da sam ja autor tih Priloga.

Još je gore ljevičarima u Akademiji bilo vidjeti da su u manjini na glasovanju kod izbora 'povjesničara – Uklanjalja'.

U svojoj Recenziju pisao sam i o suradnji s arhiepiskopom Aleksandrom još od 2015. godine i dao sam prepisku s njim koju možete naći i u mojoj knjizi koja je objavljena na dva portala:

J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/HPC1.pdf>

I na portalu HPC: <https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

Knjiga počinje mojom tvrdnjom:

„Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od RH važnije je za samu državu nego za Vašu Crkvu.“

Akademik Pečarić arhiepiskopu Aleksandru
na Dan sjećanja na žrtve totalitarnih režima 2015.

Pobjeda suverenističke nad globalističkom politikom u SAD pokazuje nam da se svijet mijenja i da će se isto dogoditi i u RH. A to neminovno vodi i do priznanja HPC, jer to je u interesu takve suverene Hrvatske.

Akademik Josip Pečarić

KUZMA KOVAČIĆ: 'POVJESNIČAR – UKLANJATELJ', DRAGOVOLJAC.COM., 2024.

GOVOR NA PREDSTAVLJANJE KNJIGE "HAJKA NA HAZU / 'MOZAK VELIČINE MAKOVIĆ-ZRNA'

Zahvaljujem se svima nazočnima na današnjem predstavljanju, HVIDR-i grada Zagreba koja nam je omogućila ovo predstavljanje kao i današnjim sudionicima predstavljanju: gđi Zorici Gregurić, Predsjednici *Udruge zagrebačkih dragovoljaca branitelja Vukovara*, akademiku Kuzmi Kovačiću i odvjetnik Željku Olujiću.

Zahvaljujem se i don Anđelku Kaćunku čiji sam komentar uzeo za podnaslov knjige, kao i svima drugima koji su – svaki na svoj način pomogli da knjiga bude tiskana. Don Anđelko je na svoj način duhovito opisao činjenicu da je Maković svjesno ili samo kao 'korisna budala' sudjelovao u hajci na HAZU što je pokazao članak u tjedniku „7dnevno“ od 22. rujna 2024.: NINA U TAJNOSTI SPREMA OSVETU ZA AFERU GEODETSKI FAKULTET: POZNATO JE I KOME ĆE JE SERVIRATI. On doista pokazuje samu bit ove orkestrirane hajke, iako u tekstu imaju neistinu o tvrdnji ljevičara u Akademiji kako je neizbor 'povjesničara – Uklanjalatelja' prvi takav

slučaj u HAZU. Vjerovali ili ne ljevičari u Akademiji ne znaju da sam ja zaustavio i izbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina 2012. godine koji se kasnije 'proslavio' i danas je poznat kao IVO DROBILICA. A bit hajke je:

AKADEMIJA JE HRVATSKA AKADEMIJA!

Zašto hajka baš sada, a ne poslije pojave prve i druge moje knjige o neizboru 'povjesničara – Uklanjatelja', kako je neizabranog dr. sc. Stanka Andrića nazvao današnji predstavljatelj i pisac Predgovora ove knjige akademik Kuzma Kovačić?

Jednostavno su shvatili da je pod ovom upravom imamo takvu akademiju, koja je doista postala institucija u RH koja istinski brani hrvatske nacionalne interese.

Vjerojatno je nekima u Akademiji s novom upravom bilo nešto čudno već kada je Akademija to pokazala svojim tekstom:

Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom-

Navodim samo slijedeće:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Znate li možda neku drugu instituciju u RH koja se usudila tvrditi nešto slično ovome? To je toliko iznenadilo mnoge u RH da je poznati novinar Marko Jurić, danas već osuđen zato što se narugao Porfiriju zbog pjevanja četničkih pjesama (danas vidimo i da su zabranjene samo hrvatske) mislio da sam ja autor tih Priloga.

Još je gore ljevičarima u Akademiji bilo vidjeti da su u manjini na glasovanju kod izbora 'povjesničara – Uklanjatelja'.

Ali ni tada nije krenula hajka.

Nije krenula ni kada su bila predstavljanja moje druge knjige o tom (ne)izboru.

Panika na koju su odgovorili hajkom nastala je kada sam na Internetu objavio treću knjigu:

J. Pečarić, *Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'*, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>

Akademik Kostović je član HDZ-a! Bio je i ministar ZNANOSTI u Vladi RH. Jedan je od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su po Sveučilištu u Stanfordu (SAD) među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

A podnaslove su njegove riječi s predstavljanja moje druge knjige o (ne)izboru 'povjesničara – Uklanjatelja'.

Riječi koje nas dijele na one koji ne vole i vole Hrvatsku! Riječi jednog takvog člana vladajuće stranke!

(Uzgređ budi rečeno uskoro će biti tiskana i moja knjiga o tome da su po Sveučilištu u Stanfordu među najutjecajnijim znanstvenicima na svijetu bila i tri moja doktora iz Pakistana.)

Ono što je meni izuzetno drago, što sam iz članka u tjedniku 7Dnevno doznao da se ozbiljno razmišlja, tj. boje se još hrvatskije Uprave u HAZU, na čelu s akademikom Davorom Miličićem, a u tekstu se napadaju i današnji Predsjednik HAZU akademik Velimir Neidhardt i glavni tajnik akademik Dario Vretenar.

Nadam se da kolega Jurić neće opet pomisliti da ja stojim iza toga, jer mi je doista i bili prirodno da u na čelu hrvatske Uprave HAZU bude upravo akademik Davor Miličić.

Zašto?

Sjećate li se Pisma iz 2011. koje je potpisalo 20 biskupa i akademika: PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA?

Potpisalo ga je puno Hrvata. Jedino jedan se potpisao kao dekan svog fakulteta: prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta - najmlađi dekan u povijesti tog fakulteta.

I ne samo to. Napisao je i objavljeno je njegovo mišljenje koje je dano i u ovoj knjizi koje doista trebate pročitati, jer će vam odmah biti jasno kako je teško nekima od same pomisli da će on biti na čelu Akademije - hrvatske Akademije!

Pismo je poslano još jednom s više biskupa i akademika koji su ga potpisali. Njih 29 među kojima je tada već i akademik Miličić.

Moram priznati da mi je drago što Maković stalno ponavlja da sam ja autodidakt ('samouk; poznavalac neke znanosti, umjetničke djelatnosti ili zanatskog zanimanja, koji je do tog stupnja izobrazbe došao sâm, bez tuđeg poučavanja ili upućivanja').

Makovića bi se moglo definirati kao fah idiota. ('totalna neznalica za sva područja života osim za usko specijalizirano područje njegovog interesa').

Takav naziv opravdava i činjenica što on ne razumije da je biti znanstvenik neovisno od toga jeste li ili niste završili neki fakultet, nego jeste li i što uradili u znanosti.

To nam je pokazao i u razgovoru sa Zrinkom Vrabec Mojžes, „Nacional“, 17. 09. 2024.:

ZVONKO MAKOVIĆ: 'HAZU? Takve su se stvari radile za vrijeme Ceaușescua.

Evo što me zgrozilo...'

Objavio sam i svoj komentar:

ZAPRAVO MAKOVIĆ VRIJEĐA HRVATSKI INSTITUT ZA POVIJEST
<https://bezcenzure.hr/toptema/zapravo-makovic-vrijeda-hrvatski-institut-za-povijest/>

U tekstu imate usporedbu mog i njegovog školovanja, što pokazuje kako Makoviću to baš i nije ponajbolje išlo, ali ovdje ću spomenuti ću samo dvije stvari iz mog odgovora.

Prva pokazuje zašto sam ga još 2005. opisao kao SIMBOL JUGOSLAVENSTVA. Naime opet imamo laž kad tvrdi:

„Najviše me pogodilo to što se oni koji su preporučili Andrića uopće nisu javili da ga brane.“

A na Izornoj skupštini su se javila dvojica, a ja sam im replicirao. Svojim javljanjem još su više ukopali 'povjesničara – Uklanjatelja'.

Druga pokazuje da sam ja dok je naš fah idiot pokušavao doktorirati u oblasti iz koje se školovao, ja sam već objavljivao tekstove iz povijesti zbog kojih nisam bio već tada i redoviti profesor i Član suradnik HAZU već kao matematičar. Uzgred budi rečeno nisam ni diplomirao matematiku.

Tako sam i u godini u kojoj je on doktorirao (49. godina njegovog života) u danas po Scopusu najboljem hrvatskom časopisu iz povijesti objavio i rad (u časopisu HIP-a!): A. Pečarić, J. Pečarić, Kneževina Crna Gora i pitanje imena zavoda Sv. Jeronima u Rimu, Časopis za suvremenu povijest, 28,1-2(1996), 217-225.

Dvije godine kasnije i drugi u tom časopisu, a iste godine i knjigu:

J. Pečarić, Srpski mit o Jasenovcu / Skrivanje istine o beogradskim konc-logorima, Hrvatski institut za povijest, Zagreb, 1998.

Knjigu sam napisao kao odgovor na knjigu dr. Milana Bulajića "Tuđmanov Jasenovački mit" na poziv ravnatelja HIP-a povjesničara dr. sc. Mirka Valentića.

I ne samo to. Dr. Valentić me je pozivao da dođem raditi u HIP.

Te godine je na radiju „Slobodna Europa“ (Prag) organizirano sučeljavanje dr. Bulajića i mene pa se Bulajić pokušao 'opravdati' zbog tog sučeljavanja novom knjigom:

Dr. Milan Bulajić, "Jasenovac - Ustaški logori smrti ● Srpski mit? ● - Hrvatski ustaški logori - Genocid nad Srbima, Jevrejima i Ciganima", Muzej žrtava genocida, Beograd, 1999.

U njoj je govorio o IDEOLOGIJI GENOCIDA COHEN PEČARIĆ, i tvrdio kako su dvije NAJANTISRPSTIJE KNJIGE U POVIJESTI knjiga Philipa Cohena „Srpski tajni rat“ i ta moja knjiga u izdanju HIP-a.

Naravno, odgovorio sam mu novom knjigom, bolje reći knjigama u kojima sam dao to sučeljavanje (dva puta i na engleskom)

Pa vrijeda li naš fah idiot HIP svojim tvrdnjama?

Ili je samo pravio budale od silnih urednika koji su sudjelovali u njegovoj hajci protiv Akademije?

Meni je važno da je on svojim nastupima samo ukazao na nevjerovatnu činjenicu da se svih ovih godina IDEOLOGIJA GENOCIDA COHEN PEČARIĆ u RH uopće ne spominje, a od dvije po dr. Bulajiću NAJANTISRPSTIJE KNJIGE U POVIJESTI spominje se samo knjiga Philipa Cohena.

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU KNJIGE ARHIEPISKOPA ALEKSANDRA U SPLITU

U svojoj Recenziji knjige Arhiepiskopa Aleksandra „Hrvatska pravoslavna crkva – Preporod“ posebno sam istakao slijedeće:

„Knjiga arhiepiskopa Aleksandra nije samo značajna za HPC nego i zbog značajnih doprinosa hrvatskoj povijesti. Poznato je da u RH još uvijek prevladavaju 'istoričari' koji njeguju jugo-komunističku 'istoriju' u RH. To stimuliraju i hrvatske vlasti koje odbijaju registrirati HPC. Mnogi u RH vjeruju da Arhiepiskop u RH nije omiljen upravo zbog njegovih doprinosa hrvatskoj povijesti. Toga je svjestan i sam Arhiepiskop pa to u knjizi posebno izdvaja u tekstu:

MOJ DOPRINOS HRVATSKOJ POVIJESTI I CRKVENOM ŽIVOTU

Posebno bih izdvojio slijedeće (str. 263.):

Upravo je Arhiepiskop †Aleksandar taj koji je o ništetnom ugovoru Račan – SPC pisao još 2015. u članku pod naslovom „(Ne)zakonito djelovanje SPC u Hrvatskoj“, koji je kasnije objavljen i u ... knjizi „Hrvatska Pravoslavna Crkva – bila je, jest i bit će“, Zagreb 2017., s. 39.

Dana 15. ožujka 2016. povodom rasprave o državnom proračunu u Hrvatskom saboru o tom ugovoru govorio je general Željko Glasnović ..., ali nitko na njegov govor nije reagirao – niti saborski zastupnici, niti mediji.

U sadašnjem sazivu Hrvatskog sabora general Prkačin je taj koji je u više navrata govorio u Saboru o tom ugovoru kao i o Hrvatskoj pravoslavnoj crkvi.“

Zato sam tvrdio, a to je dano na koranicama knjige:

“Za hrvatsku paradigmu u povijesnoj znanosti više je uradio poglavar HPC arhiepiskop Aleksandar od katedri za povijest sveučilišta u Hrvatskoj”

Da, veliki problem hrvatskim političarima koji podržavaju politiku tzv. Srpskog sveta je to što arhiepiskop Aleksandar govori o ulozi SPC u toj politici. Govori o njihovim lažima i ne-priznavanju hrvatske države koja za takvu politiku izdvaja ogromna sredstva svim srpskim organizacijama koje u RH sprovode tu politiku, a ne onima koji su je branili. Bio je i jest u prednosti i u odnosu na hrvatske povjesničare jer nije školovan u državi koja je zapravo bila Srboslavija pa su mnoge istine koji nisu bile u srpskom interesu bile opasne teme ili nedostupne. A poznato je kako je LAŽ NAJVŠE POMOGLA SRBIMA U POVIJESTI. Zato je važno u ovoj knjizi što se ukazuje na zablude u nekim povijesnim interpretacijama.

A kakvo je vrijeme u kome živimo?

Dovoljno je spomenuti samo izgradnju 40 tzv. kulturnih centara u RH, financiranje Pupovčevih „Novosti“ ili samu ulogu Pupovca koji diktira što RH smije a što ne smije raditi.

Čini mi se da je jedina državna ustanova u RH koja se usudila suprotstaviti politici Srpskog sveta u RH Hrvatska Akademija Znanosti i Umjetnosti.

To sam spomenuo u svojoj Recenziji govoreći o tekstu HAZU-a: *Prilozi za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku Uniju.*

Citiram:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Tako je ono o čemu je uporno pisao Arhiepiskop Aleksandar našlo odjeka i u tako značajnom tekstu iza koga stoji HAZU!

Podsjetit ću na stalne pokušaje da se stvori drugačija akademija kao što su pokušaji da se za akademike izaberu oni koji zastupaju jugo-komunističku paradigmu u Hrvatskoj povijesti.

Poznato je kako sam ja zaustavio i izbor prof. dr. sc. Iva Goldsteina 2012. godine koji se kasnije 'proslavio' i danas je poznat kao IVO DROBILICA.

Prava hajka na Akademiju uslijedila je ove godine poslije sličnog slučaja tj. neizbora dr. sc. Stanka Andrića za našeg redovitog člana – neizbora 'povjesničara – Uklanjalatela', kako ga je nazvao veliki hrvatski kipar akademik Kuzma Kovačić?

Predlagali su kandidata koji po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih povjesničara iz Hrvatskog instituta za povijest, ali radi se o bivšem ravnatelju podružnice tog Instituta u Slavonskom Brodu koji je 2011. godine čim je postao ravnatelj uklonio bistu Utemeljitelja RH povjesničara i akademika Franje Tuđmana.

Knjigu o tome objavio sam prije Izborne skupštine na kojoj sam govorio i Akademija je tajnim glasanjem podržala moje stavove.

Napisao sam i knjigu o tome i napadima na mene poslije Skupštine. Možemo slobodno reći kako prava hajka nije počela poslije pojave te prve dvije moje knjige o neizboru Panika na koju su odgovorili hajkom nastala je kada sam na Internetu objavio treću knjigu, kojoj je Predgovor napisao jedan od današnjih predstavljača prof. dr. sc. Mihovil Biočić:

J. Pečarić, *Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'*”, Dragovoljac.com, 2024.

Podnaslov knjige su riječi akademika Kostovića s predstavljanja moje druge knjige o (ne)izboru 'povjesničara – Uklanjalatela' kada javio iz publike.

Panika je uslijedila kada su shvatili što je bitno u njegovim riječima:

Prvo: AKADEMIJA JE HRVATSKA AKADEMIJA!

Drugo: TE RIJEČI NAS DIJELE NA ONE KOJI NE VOLE I VOLE HRVATSKU

Akademik Kostović je član HDZ-a! Bio je i ministar ZNANOSTI u Vladi RH i to u vrijeme kada je osnivana Podružnica HIP-a u Slavonskom Brodu. Jedan je od stotinjak hrvatskih znanstvenika koji su po Sveučilištu u Stanfordu (SAD) među 2% najutjecajnijih znanstvenika u svijetu.

Da, to su riječi jednog takvog člana vladajuće stranke!

Zapravo on je zaustavljanje izbora u HAZU Iva Drobilice i 'Povjesničara – Uklanjalatela' nazvao čudom i rekao kako je naša Akademija 'HAZU a ne SAZU' i konstatirao za one koji takve žele u Akademiju da 'se srame predsjednika Tuđmana kao akademika, jednostavno ga se srame. Valjda sada se i srame što su ga uopće onda izabrali.'

Zapravo se trebamo upitati trebamo li se sramiti tih na koje se odnose riječi akademika Kostovića.

Podsjetit ću vas na riječi velikog hrvatskog književnika i domoljuba akademika Slobodana Novaka koji još 2001. o Tuđmanu u „Večernjem listu“ kaže:

"Ja sam iskreno iskazivao svoje poštovanje ličnosti i djelu osnivača slobodne hrvatske države, Franji Tuđmanu i osjećam duboku zahvalnost tomu hrvatskom velikanu, bez ikakvih naivnih iluzija o njegovoj nepogrešivosti i nadzemaljskoj čistoći, i bez ikakva strančarenja. S jedinim žaljenjem sto mu sudbina nije dala vremena da nam državu zaštiti od globalizacije, onakve kakvu, čini se, priželjkuju veliki, da zaštiti našu nezavisnost od fiktivne Europe, a Domovinski rat od haškoga Usuda i njegove sramotne pravde. U tome sam se još više učvrstio nakon prizemne komunističke hajke na prvoga hrvatskog predsjednika, kojemu ni ovi predavci ni njihovi pajdaši nisu ni do gležanja, i nakon nečasne harange, kakvu u ovoj tužnoj Hrvatskoj nije doživio ni **Pavelić.**"

Kako riječi hrvatskog velikana iz 2001. opisuju RH danas, zar ne?

Ali svoj govor završio slični riječima koje je izgovorio jedan drugi hrvatski velikan mnogo ranije.

To su riječi Miroslava Krleže, a mogao sam ga navesti zahvaljujući Josipu Joviću koji je u to vrijeme objavio tekst Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobranci pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mogega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjalatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!

Zato je akademik Kostović spomenuo SAZU, tj. Srpsku Akademiju Znanosti i Umjetnosti, jer ipak kada je već u Zagrebu treba koristiti hrvatsku riječ ZNANOST za razliku od SANU u Beogradu koja koristi srpsku riječ NAUKA.

Kako se radi o Akademiji i izboru u znanosti ja sam rekao i slijedeće:

„I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.“

Prava hajka je krenula s napuštanjem akademije povjesničara umjetnosti Zvonka Makovića, koga se predstavljalo i kao akademika a samo je bio Član suradnik. To je prvo zvanje u Akademiji kojima se daje šansa mlađim znanstvenicima i umjetnicima da postanu akademici. Maković je zbog sličnih razloga i postao Član suradnik. Naime stariji je od mene, a ja sam postao Član suradnik prije nego je on doktorirao, a i redoviti profesor je postao deset godina kasnije nego ja akademik. Naravno, kada spadaš u one za koje akademik Kostović kaže da ne vole Hrvatsku, s istim takvim glavnim medijima logično je uslijedila još jedna moja knjiga:

J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024., str. 303. A na predstavljanju sam opet upozorio na već spomenutu Izjavu HAZU u kojoj se spominje SPC:

„Jednostavno su shvatili da je pod ovom upravom imamo takvu akademiju, koja je doista postala institucija u RH koja istinski brani hrvatske nacionalne interese.

Vjerojatno je nekima u Akademiji s novom upravom bilo nešto čudno još kada je Akademija to pokazala riječima koje sam već spomenuo, ali i ponovit ću ih:

„U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.“

Znate li možda neku drugu instituciju u RH koja se usudila tvrditi nešto slično ovome? To je toliko iznenadilo mnoge u RH da je poznati novinar Marko Jurić, danas već osuđen zato što se narugao Porfiriju zbog pjevanja četničkih pjesama (danas vidimo i da su zabranjene samo hrvatske) mislio da sam ja autor tih Priloga.

Još je gore ljevičarima u Akademiji bilo vidjeti da su u manjini na glasovanju kod izbora 'povjesničara – Uklanjatelja'. Moj prijedlog je dobio 50, a prijedlog Razreda 40 glasova, s napomenom da je kandidatu za izbor trebalo 56.

U svojoj Recenziju pisao sam i o suradnji s arhiepiskopom Aleksandrom još od 2015. godine i dao sam prepisku s njim koju možete naći i u mojoj knjizi koja je objavljena na dva portala:

J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, dragovoljac.com, 2023., a i na portalu HPC.

Knjiga počinje mojom tvrdnjom koju sam napisao arhiepiskopu Aleksandru 2015. godine:

„Zapravo, priznanje Hrvatske pravoslavne crkve od RH važnije je za samu državu nego za Vašu Crkvu.“

Pobjeda suverenističke nad globalističkom politikom u SAD pokazuje nam da se svijet mijenja i da će se isto dogoditi i u RH. A to neminovno vodi i do priznanja HPC, jer to je u interesu takve suverene Hrvatske. A i to podsjeća na riječi akademika Slobodana Novaka, zar ne.

Akademik Josip Pečarić

DAVOR DIJANOVIĆ, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.**(GEO)POLITIČKI OBJEKTIV****LJEVICA NE PRESTAJE S NAPADIMA NA THOMPSONA:
OVAKAV SPEKTAKL KEKIN I EKIPA MOGU SAMO
SANJATI****NAPADA LI THOMPSONA JONJIĆ ILI LAŽNA
DESNICA?**

Već sam komentirao napade na Jonjića od lažne desnice tj. onih koji se predstavljaju desnicom, a zapravo rade za globaliste.

Mnogi s desna su i mene napali zbog Peticije ZDS kojom smo branili Thompsona. Danas je Thompson dozvolio da spot o Jonjiću koriste njegovu glazbu kako mi javlja hrvatski snimatelj Krešimir Lasić. S obzirom da su na izborima pretrpjeli katastrofu od Jonjića možda je ovo i napad na Thompsona koji je hrvatskom domoljubu koga je podržao veliki broj poznatih Hrvat dao tu dozvolu. Inače meni posebno smeta taj napad jer sam već i pisao kako je u Bujici Bujanec tvrdio da je potpisao Peticiju ZDS Mladog Jastreba. Kada je i poslije mog upozorenja ponovio isto ponudio sam mu nagradu od 1000Eu ako nađe potpis Mladog Jastreba na toj Peticiji. To sam poslao i direktoru Z1. Nisam dobio odgovor od Bujanca, pa me šokira da uopće spominje Thompsona i on i Radić. Te 2015. sam imao i žestoke polemike s jednim poznatim hrvatskim kolumnistom da bi kasnije u knjizi o Thompsonu stavi naslov jednog njegovog teksta kao naslov velikog poglavlja. Sada kada je ljudima jasno da su oni zapravo lažna desnica jer misle samo na sebe i svoju korist pokušavaju spriječiti okupljanje oko Jonjića.

Kada su stvarali DP podržao sam ih u Lisinskom, ali prošle godine kada sam vodio borbu da u HAZU za akademika ne izaberu kandidata koji je kao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod uklonio bistu Utemeljitelja RH nikakvu pomoć od njih nisam dobio.

Ali vratimo se Jonjiću. Okupljanja oko njega se boje svi globalisti u RH, a još je gore kada to dolazi od ljudi koji se predstavljaju desničarima i zbog vlastitih interesa ili zato što tajno rade za globaliste su pokušali onemogućiti kandidata s velikom podrškom hrvatskih 'istaknutih desničara'. Osim toga Jonjić im je stalno ponavljao da su se kandidirali kada je njegovu kandidaturu podržao veliki broj poznatih domoljuba, pa su već time pokazali da nisu prava domoljubna opcija, jer domoljubi nikada ne bi pokazali prezir prema takvim ljudima. I ovo što su dobili glasova je vjerojatno zato što ljudi vjerojatno i ne znaju o tome.

Pogledajte samo neke od tih 'istaknutih desničarima' koji nisu važni ovim lažnim desničarima:

1. akademik Ivan ARALICA književnik, bivši predsjednik Županijskog doma Hrvatskoga državnog sabora (Zagreb)
2. 5. dr. sc. Mato ARTUKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik (Slavonski Brod)
3. 9. Ivan BAKOVIĆ, prof. predsjednik Društva književnika Herceg-Bosne (Mostar)
4. 10. dr. sc. Nikola BANIĆ znanstvenik, publicist (Zagreb)
5. 11. Slavica BAREŠIĆ umirovljenica, udovica pok. Mire Barešića (Zagreb)
6. 19. Liljana Lili BENČIK kolumnistica i blogerica (Pula)
7. 22. prof. dr. sc. Mihovil BIOČIĆ sveučilišni profesor, utemeljitelj HDZ-a u Kaštelima, ratni ravnatelj KBC-a Split, publicist (Split)
8. 23. dr. sc. Ante BIRIN povjesničar, znanstveni savjetnik (Zagreb)
9. 25. Ivica BLAŽEVIĆ hrvatski ratni vojni invalid, umirovljeni časnik Hrvatske vojske
10. 28. Gojko BORIĆ novinar i publicist, bivši hrvatski politički emigrant (SR Njemačka)
11. 29. Damir BOROVIČAK novinar i publicist (Zagreb)
12. 38. dr. Luka BUDAK jezikoslovac, ravnatelj Centra hrvatskih studija i umirovljeni viši predavač Sveučilišta Macquarie u Sydneyu, počasni doktor Sveučilišta u Splitu (Australija)
13. 45. dr. Jure BURIĆ studentski prvak iz 1971., književnik, župan i bivši saborski zastupnik (Ravno)
14. 47. Meri CETINIĆ glazbenica, pijanistica, kantautorica i skladateljica
15. 52. Mirko ČONDIĆ umirovljeni pukovnik Hrvatske vojske, hrvatski ratni vojni invalid, predsjednik Središnjeg stožera za zaštitu digniteta Domovinskog rata (Split)
16. 55. Jadranka ČULJAK DUVNJAK odvjetnica (Osijek)
17. 56. Tihomir ČULJAK, dipl. oec. dragovoljac Domovinskog rata, publicist, poduzetnik (Osijek)
18. 57. dr. sc. Ante ČUVALO hrvatski politički emigrant, sabornik u Hrvatskome narodnom vijeću, povjesničar i publicist, sveučilišni profesor, po povratku u domovinu sa suprugom utemeljio nakladničku kuću CroLibertas
19. 58. prof. Ivana (Ikica) ČUVALO povratnica iz Chicaga, profesorica u američkim koledžima, prevoditeljica, suutemeljiteljica nakladničke kuće CroLibertas
20. 68. Davor DIJANOVIĆ novinar i publicist (Bjelovar)
21. 72. Davor DOMAZET-LOŠO admiral, geostrateg i geopolitičar, pisac, bivši načelnik Glavnog stožera Hrvatske vojske (Zagreb)

22. 75. Irena DUBRETA, dipl. ing. diplomirana inženjerka građevine, teologica
23. 83. Bruna ESIH političarka, bivša saborska zastupnica (Zagreb)
24. 84. mr. sc. Ivan FIŠTER, dipl. ing. dipl. inženjer građevine, sudski vještak, bivši poduzetnik (Zagreb)
25. 91. Željko GLASNOVIĆ general Hrvatske vojske i Hrvatskog vijeća obrane u miru, bivši zapovjednik hrvatske komponente vojske Federacije BiH, bivši saborski zastupnik (Zagreb)
26. 92. Danica GLAVAŠ hrvatska politička emigrantica, članica Hrvatske žene i jedan od urednica časopisa „Hrvatica“ (Zagreb)
27. 93. Vlado GLAVAŠ bivši hrvatski politički emigrant, novinar i publicist, suutemeljitelj Hrvatskoga narodnog vijeća, jedan od utemeljitelja HDZ-a za Chicago i SAD (Zagreb)
28. 98. Zorica GREGURIĆ medicinska sestra, predsjednica Udruge zagrebačkih dragovoljaca branitelja Vukovara (Zagreb)
29. 99. akademik Vinko GRUBIŠIĆ jezikoslovac, književnik, bivši hrvatski politički emigrant (Zagreb)
30. 100. mr. sc. Marko GRUBIŠIĆ hrvatski politički uznik, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika (Zagreb)
31. 108. Mirko HASENAY javni politički radnik (Argentina)
32. 109. Zvonimir HODAK odvjetnik i publicist (Zagreb)
33. 110. Josip HORVAT hrvatski politički emigrant, povratnik
34. 119. Ivan JAKLIN, dipl. ing. dipl. inženjer geotehnike (Varaždin)
35. 125. Josip JOVIĆ novinar, kolumnist i publicist (Split)
36. 128. Marko JURIĆ novinar, publicist, voditelj Projekta Velebit (Zagreb)
37. 141. Nikola KNEZ redatelj i producent, utemeljitelj i direktor Hrvatskoga filmskog instituta (SAD), publicist, osnivač Zaklade sv. Marije na Mljetu (SAD)
38. 143. Mate KNEZOVIĆ odvjetnik, predsjednik Obiteljske stranke (Zagreb)
39. 147. prof. dr. sc. Ivan KORDIĆ sveučilišni profesor, bivši voditelj Hrvatskih studija (Zagreb)
40. 150. akademik Kuzma KOVAČIĆ akademski kipar, dobitnik brojnih domaćih i međunarodnih nagrada
41. 151. Barbara KOVAČIĆ DOMANČIĆ povjesničarka umjetnosti (Zagreb)
42. 152. mr. sc. Ivan KOZLICA povjesničar i publicist (Zagreb)
43. 160. prof. dr. sc. Stipe KUTLEŠA filozof i fizičar, sveučilišni profesor i predavač na više sveučilišta u Hrvatskoj i izvan nje, bivši ravnatelj Instituta za za filozofiju i dr. (Zagreb)

44. 163. Krešimir LASIĆ, dipl. oec. diplomirani ekonomist, televizijski snimatelj
45. 165. Roman LELJAK publicist, istraživač jugoslavenskih komunističkih zločina
46. 166. Marito Mihovil LETICA mag. phil. et relig., novinar, književni i likovni kritičar (Zagreb)
47. 167. Šime LETINA hrvatski politički emigrant, novinar i publicist (SAD)
48. 173. Ivan LOZO publicist, hrvatski politički emigrant i bivši glavni tajnik Ujedinjenih Hrvata Europe (Imotski)
49. 193. dr. sc. Stjepan MATKOVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju, bivši ravnatelj Hrvatskog instituta za povijest (Zagreb)
50. 194. dr. sc. Zlatko MATIJEVIĆ povjesničar, znanstveni savjetnik u trajnom zvanju (Zagreb)
51. 200. dr. sc. Anđelko MIJATOVIĆ povjesničar, savjetnik predsjednika Tuđmana (Zagreb)
52. 206. dr. sc. Ljerka MINTAS-HODAK znanstvenica i političarka, bivša saborska zastupnica i potpredsjednica Vlade (Zagreb)
53. 208. Nino MOGOROVIĆ javni radnik i poduzetnik (Pula)
54. 209. Zlatko MUBRIN hrvatski politički uznik (Varaždin)
55. 212. prof. dr. sc. Božidar NAGY D.I. svećenik, sveučilišni profesor, teolog, znanstvenik i publicist
56. 214. Antun NEKIĆ, prof. umirovljeni profesor matematike i fizike (Zagreb)
57. 215. Nevenka NEKIĆ, prof. književnica, prevoditeljica i slikarica (Zagreb)
58. 218. Javor NOVAK književnik, novinar i fotograf (Zagreb)
59. 226. Željko OLUJIĆ odvjetnik, prvi državni odvjetnik Republike Hrvatske (Zagreb)
60. 229. Mario OSTOJIĆ publicist, bivši hrvatski politički emigrant, bivši diplomat i predsjednik Hrvatske republikansk zajednice (Zagreb)
61. 230. Ivan PANDŽA hrvatski branitelj, vojni invalid (Zagreb)
62. 231. Miroslav PAPIĆ, dipl. ing. diplomirani inženjer strojarstva u mirovini (Zagreb)
63. 238. dr. sc. Damir PEŠORDA književnik i novinar (Zagreb)
64. 246. Nika PINTER odvjetnica, braniteljica generala Slobodana Praljka u postupku pred MKSJ-om (Zagreb)
65. 248. Luka PODRUG politički zatvorenik, hrvatski branitelj, političar i publicist (Split)
66. 252. dr. sc. Mladen PREDRIJEVAC, dr. med. spec. pročelnik Zavoda za kardiovaskularnu kirurgiju Klinike Magdalena (Zagreb)

67. 254. Nada PRKAČIN novinarka, scenaristica i redateljica (Požega)
68. 264. dr. sc. Stjepan RAZUM katolički svećenik, povjesničar (Zagreb)
69. 267. Markica REBIĆ umirovljeni general Hrvatske vojske (Zagreb)
70. 272. Maja RUNJE, prof. publicistica i aktivistica, koordinadora udruge Krug za trg (Zadar)
71. 273. mr. sc. Željko SAČIĆ magistar kaznenopravnih znanosti, umirovljeni general Hrvatske vojske, bivši saborski zastupnik
72. 275. dr. sc. Srećko SLADOLJEV umirovljenik (Zagreb)
73. 276. Karlo STARČEVIĆ poduzetnik, bivši predsjednik Hrvatske stranke prava i gradonačelnik Gospića (Gospić)
74. 277. Neda ROSANDIĆ ŠARIĆ bivša veleposlanica Republike Hrvatske, hrvatska politička emigrantica, zastupnica u Hrvatskome narodnom vijeću (SAD)
75. 283. dr. sc. Marin SOPTA hrvatski politički emigrant, bivši igrač i tajnik NK Croatia Toronto, predsjednik MO HNV-a Toronto, jedan od osnivača Hrvatskoga državotvornog pokreta, bivši tajnik HDZ-a za iseljništvo
76. 287. dr. sc. Josip STJEPANDIĆ predsjednik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u dijaspori i domovini (SR Njemačka)
77. 295. Stanko ŠARIĆ glazbenik, pjevač („Zlatni dukati“, „Najbolji hrvatski tamburaši“) (Vinkovci)
78. 297. Ivan (Ivica) ŠKARIĆ, prof. bivši gradonačelnik Splita, saborski zastupnik i potpredsjednik Županijskog doma Hrvatskoga državnog sabora, hrvatski veleposlanik u Crnoj Gori (Split)
79. 298. Snježana ŠETKA novinarka, predsjednica ogranka Matice hrvatske u Splitu (Split)
80. 308. Smiljana ŠUNDE novinarka i publicistica
81. 309. Ante Nadomir TADIĆ-ŠUTRA profesor, književnik, umirovljeni časnik Hrvatske vojske (Knin)
82. 310. dr. sc. Tuga TARLE književnica, znanstvenica, diplomatkinja i prva voditeljica humanitarne udruge DORA (Zagreb)
83. 311. prof. dr. sc. Đuro TIKVICA redoviti profesor u trajnom zvanju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, pročelnik njezina Odsjeka za klavir,
84. čembalo i orgulje, dobitnik niza domaćih i međunarodnih nagrada i priznanja
85. 312. dr. sc. Marko TOKIĆ sveučilišni profesor, predsjednik Hrvatske samouprave (Mostar)
86. 322. Zvonimir TRUSIĆ dragovoljac Domovinskog rata, utemeljitelj udruge Nezavisni Dragovoljci hrvatski
87. 325. mr. sc. Gordana TURIĆ bivša saborska zastupnica, predsjednica Vijeća za utvrđivanje poratnih žrtava komunističkog sustava ubijenih u inozemstvu, publicistica (Zagreb)

-
88. 331. prof. dr. sc. Ivica VEŽA sveučilišni profesor emeritus na Fakultetu elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje (Split)
89. 333. mr. sc. Đuro VIDMAROVIĆ književnik, bivši saborski zastupnik i bivši veleposlanik Republike Hrvatske (Zagreb)
90. 336. Mira VRBANOVIĆ prof. hrvatskog jezika, lektor (Varaždin)
91. 338. prof. dr. sc. Milan VRKLJAN pročelnik Zavoda za endokrinologiju i dijabetes KBS Sestre milosrdnice, bivši saborski zastupnik, predsjednik Pravedne Hrvatske
92. 343. Igor VUKIĆ novinar, publicist (Zagreb)
93. 344. mr. sc. Ina VUKIĆ psihologinja, blogerica, istaknuta aktivistica u borbi za hrvatsku neovisnost, odlikovana 1995. za osobite zasluge u Domovinskom ratu i borbi za slobodu Hrvatske (Australija)
94. 348. Tomislav VUKOVIĆ novinar, teolog i publicist, višedesetljetni suradnik Glasa Koncila (Zagreb)
95. 350. Milan ZANOŠKI, ing. inženjer cestovnog prometa, hrvatski branitelj, poduzetnik, dobitnik nagrade Grada Zagreba

JAVOR NOVAK: ULOMCI ZBILJE, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

PATOLOGIJA HISTERIJE

11. travnja 2023.

Pred sam Uskrs, vrijeme slavlja, slučajno su nam poslužili prijedlog izmjena Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira koji MUP želi vidjeti u javnoj raspravi uz donošenje po „hitnom“, a žurnom postupku. Kazne koje se umjesto pisanica želi podijeliti, povećavaju se za čak 20 do 23 puta, a idu i do broja 27. Uvijek loše zvuči kad iz policije stiže inicijativa o političkom uređenju društva.

Tako se sad u isti koš trpaju kukasti križevi, isticanja fašističkih obilježja, usklik „Za dom spremni“ te famozno „uznemiravanje građana“ ili nekakav „javni red i mir“ što je odavno već postala potpuno imaginarna kategorija. Ne znam gdje je to predlagatelj i kojim načinom i od ikoga javno u Hrvatskoj vidio brojno isticanje kukastih križeva na zastavama, osim šararija koje novi zakon ni približno ne će dokinuti. Mutno se dodaje, želi se osuđivati i izvođenje i reproduciranje pjesama te nošenje i isticanje političkih simbola, tekstova i crteža kojima se remeti onaj famozni javni red i mir. A koje su to pjesme koje se želi masno prekršajno kažnjavati?

Pogledajmo u „Rješenja“ osuđenima još iz 80-ih kad se plaćalo globe čak i za pjesmu „Ustani bane“. Tako ćemo i sada, četrdeset godina poslije, u tzv. demokraciji, hvatati izvođače zabranjenih pjesama. Ne usude se napisati koje su to pjesme i koji fašizam jer bi upali u staro i novojugoslavenski, politički obrazac.

Fašizam, nacizam, četverogodišnja NDH, kukasti križevi, ušasto „U“, nikome u suvremenoj Hrvatskoj ne trebaju osim onima koji trajno žele provocirati, davati štofa Srbskome svetu i velikosrbstvu te unositi staru, a novu krivnju tobože svim građanima Hrvatske. Poznata su i dva predvodnika, ne želim ih popularizirati, jedan u Zagrebu a drugi u Splitu, koji žele obnoviti sjećanje na NDH. Marširat će vjerojatno i ove godine... Oni su druga strana slične medalje – i oni od crnila žele profitirati. Oni su kao „razlog“ stalno novih zahtjeva „Jugoslovena“, mešetara antifašizma, koji vječno prijete s kaznama i zakonima. Ti vječni sazivatelji svog čopora, a koji su se iscrvali iz Titova šinjela, učili bi nas Europi i uljudbi. Ali bez istine o Bleiburgu, Golom otoku, Jazovki ili Kočevskom rogu sve do Vukovara... Oni bi nas preko Jugoslavije kao, učili uljudbi, vodili nas u Europu. Može i preko Srbije. Oni nam trabunjaju o ljagi. Tko o čemu, jugomešetari o poštenju.

Tobozе kažnjavat će se prekršajno, a ne kazneno, a ti prekršaji bit će gori i teži od zatvora. Po državu mnogo povoljniji, inkasirat će i ne će morati razbijati glavu s pretrpanim zatvorima. Time ćemo se svrstati među države s najvišim kaznama u odnosu na prosječnu plaću.

(...) Sve ovo nije ništa drugo nego Izbaviteljevo predizborno sklapanje trulih kompromisa.

(...) Mešetari antifašizma i trgovci Holokaustom, koje nismo čuli za HOR-ta niti jednom riječju, dolaze na svoje. S Izbaviteljem dolaze na svoje, nasljednikom Sanaderovog „Hristos se rodi“.

(...) Nisu osuđivali ni pokolj u Vukovaru, ni u Škabrnji, ni u Srebrenici. Nisu vidjeli velikosrbski fašizam, nisu ga osuđivali, jesu li čekali pobjedu agresora? Potpisivali su nekakve peticije, usred rata za smjenu predsjednika države! I onda poslije rata, na gotovom, kad su vitezovi HOS-a, hrvatski branitelji, donijeli mir i slobodu, takvi mešetari žele biti oni najpozvaniji arbitri. Raznose Hrvatsku i izvrću povijest.

Ne, Hrvatska ne puca po šavovima od naslijeđene socijalističke korupcije, od neprocesuiranja komunističkih zločina, problem je pozdrav „Za dom spremni“. Ne, tobože demokratska Hrvatska nema problem sa 105 godina srbijanskog državnog hegemonizma ni s 45 godina malignog komunizma, ona vječno ima jedino problem s 4 godine NDH. Ne, Hrvatska nema problem s pronalaženjem Titovih posvudašnjih masovnih grobnica, problem je kažu mešetari antifašizma, što se pjevaju „one“ pjesme. Ne, Hrvatska nije u sudaru s europskim konvencijama o totalitarizmu, problem je grb vitezova HOS-a. Austrija je pod pritiskom ljevičarskih mešetara jedva dočekala ispirati svoju nacističku nečistu savjest pa donijeti odluku o hrvatskim insignijama na svom tlu. Fašizmom je tako proglašen i povijesni hrvatski grb s prvim bijelim poljem. Prepuni pijeteta, stukli su ga s blajburškog spomenika i zabranili. A to je grb kojeg jako dobro i često imaju na svojim vlastitim povijesnim slikama, zastavama i štitovima, na zgradama. Obrtanje teza omiljen je fuš, histerija mržnje traje.

(...) Pretvarajući svoj ratni kukavičluk u glasno poslijeratno lajanje, mešetari idu dalje. Sporno je znakovlje hrvatskih branitelja, nakon što su do zadnje kapi krvi branili Vukovar. HOS-ovci bi se valjda, ovakvim prekršajnim zakonom, trebali odreći insignija svojih hrabrih boraca. Svih, posebno onih kojih više nema među nama. Trebali bi zaboraviti, okrenuti se budućnosti, kako bi se ljevičarski mešetari mogli slobodno, neometano i vječno osvrtni na vremenski tri puta dalji Jasenovac.

Čak i jedan odiozan predsjednik Vlade RH Račan, prihvatio je i uvrstio HOS u redove pobjedničke Hrvatske vojske. Čak i jedan odiozan predsjednik RH Josipović, odlikovao je HOS-ovce. Dogodila se čak i ova vijest (rujna 2018.): „Predsjednik Vlade A. Plenković primio je u Banskim dvorima Lyliane Fournier i Paula Nicoliera, majku i brata Jean-Michela Nicoliera.“ Legendarnog HOS-ovog branitelja Vukovara.

(...) I nije to nikakva Muenchenska bojna. Nikakva bojna, već kolona. Branitelji blistaju, a smetaju, bodu im oči. Preko HOS-a žele ih sve prokazati: sve su to fašisti. To što se brojni HOS-ovci odriču bilo kakve povezanosti s ustašama i Pavelićem i ističu svoju borbu za slobodu domovine, to kao da ne postoji. Svi smo mi fašisti. Potpuno u skladu s načelima Srbskog sveta. Joža prvi pokojni i Joža drugi djelomično, mogu biti zadovoljni. Njihovo nedjelo živi.

staro doba „političkih“

Od goreg ka gore: pred sam veliki petak, opet slučajno, legendarni voditelj „Podcasta Velebit“ Marko Jurić i nekada voditelj emisije „Markov trg“ na Z1

televiziji, zbog ironično upućenih riječi gledateljstvu u potonjoj svojoj emisiji nepravomoćno je uvjetno osuđen na deset mjeseci zatvora s trajanjem kušnje od dvije godine!

Ovaj politički proces nesumnjivo je poruka svima, to je pokazna vježba. Verbalni delikt, o kojemu se toliko pisalo i govorilo te o cenzuri, a što su sve uz zatvorske kazne bili gadni sinonimi Titove diktature, vraćaju se pod slabo promijenjenim plaštom. Famosan i izmišljen termin „govor mržnje“ tako sve češće ulazi u sudske presude u Hrvatskoj gdje se protiv političkog četništva, a ne Srba (kako je više puta naglasio sam Jurić) u SPC-vi, tako dokumentiranom četništvu kroz povijest, ne smije ništa negativno, a istinito reći. Istovremeno, katoličke se biskupe slobodno vrijeđa, pedofilija postoji jedino u Katoličkoj crkvi, Vukovar se po Dežuloviću i DORH-u slobodno psuje najgorim riječima i sve to nije „govor mržnje“. Ni Šprajcovo primitivno i gadno psovanje i vrijeđanje katoličkih svećenika nije razlog da Vijeće za elektroničke medije na koji dan zabrani emitiranje tog taloga od njegove emisije. Ali su zato hitro dotrčali i zabranili emitiranje „Markova trga“. Sve samo da nam se dragi Srbski svet ne uvrijedi.

Nadam se i želim oslobođenje u drugom stupnju. Odbacujem cenzuru i ograničavanje slobodne riječi, podržavam Marka Jurića. Četništvo je politički termin i ovo je političko suđenje. Represije u društvu uvijek započinju s osudama novinara i ovo će vrlo loše odjeknuti u onom istinskom dijelu uljudbe i demokratskog svijeta. Hrvatsku će tumačiti kao polu-demokraciju, izvana jest, iznutra nije.

(...) ...hrvatski kotao strpljenja opet se snažno puni, vraćeni smo u (ne)vrijeme hrvatske šutnje. Znači idemo sve još jedanput.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/javor-novak/34630-javor-novak-patologija-histerije>

ISTINA JE VODA DUBOKA

Učiteljica u Sodražicama, trudna **Ivanka Novak Škrabec** (rođ. 1915. u Hrovači kod Ribnice u Sloveniji), prije smrti, partizanskog mučkog ubojstva, napisala je pismo svom nerođenom djetetu. Pismo je pronađeno uz njezin leš. U knjizi ga je objavio Roman Leljak („Huda Jama“, 2015.). Među ljudskim leševima pronađene su i pletenice slavonskih djevojaka, sve su ih „antifašisti“ žive zazidali iza 11 zidova u Hudoj Jami, rudarskom oknu Barbarin rov.

JAVOR NOVAK NEKOLIKO UZALUDNIH LAŽI

31. listopada 2023.

Jesu li za ovakvu nepravednu i izdajničku Hrvatsku ginuli hrvatski branitelji, dragovoljci i hrvatski vitezovi? Za koaliciju s četnicima? Zato sva sreća da imamo hrabrog Ivana Penavu – nema odavanja počasti Vukovaru bez vitezova HOS-a!
vječna NDH

Na hrvatskim nogometnim stadionima sve je češće evociranje NDH. Maše se zastavama, pjevaju se ustaške pjesme. Postavlja se pitanje, a zašto? Je li to revolt na politiku u RH, prkos spram nehrvatske Vlade koja marljivo proganja hrvatske branitelje...

(...) ...koja obilato plaća četnikovanje srbskih Noboity? Koja nema nikakav odgovor na stalnu velikosrbsku beogradsku politiku, na famozni Srbski svet? Ili je tu riječ o novom Labradoru, novim spletkama i difamiranjima Hrvatske uz otvoreni bijes spram nenarodne Izbaviteljeve Vlade? Bit će da je na djelu kumulativan rezultat: sve to zajedno.

(...) Prema tome: imaju li hrvatski ljudi pravo na revolt? Naravno da imaju. Gdje, u medijima? Ne, tu ne mogu nigdje, s obzirom da su oni u RH okupirani i blokirani za Hrvate. A gdje će drugdje hrvatski ljudi izražavati svoje veliko nezadovoljstvo nego na tekama? Upravo takva pojava dokaz je cenzure i svih zabrana u Hrvatskoj. Da cenzure nema ne bi bilo ni izljeva po stadionima, ljudi bi prirodno iskazivali svoja stajališta u medijima. A njih bismo tada zvali hrvatskima, a ne tek medijima u Hrvatskoj.

(...) Nije li četnička „pjesma“ iz Vukovara „Slobo šalji nam salate klat ćemo Hrvate“ odavno trebala biti pun i konačan dokaz zločinačke četničke kokarde? Pa onda, kako ona nije već odavno zabranjena?

(...) Je li Pupovac osudio četnikovanje u Beogradu? Kojim onda pravom osuđuje ustaške pjesme u RH? Nisu li takvi Izbaviteljevi propisi upravo i potakli i izazvali ovakvo stanje stvari na stadionima? I bit će toga još. Kazne i uhićenja samo će potpaliti situaciju, a ne će ju moći spriječiti.

Je li ikoji novinar srpskih „Novosti“ zbog vrijeđanja RH i nacionalnih osjećaja Hrvata i uznemiravanja većine hrvatskih građana, pa čak i vrha katoličke crkve ikada makar i samo prekršajno kažnjen? Nije. Ali je zato već godinu dana progonjen Marko Jurić koji je kazao istinu: Porfirije je pjevao četničke pjesme. Kriv je i general Branimir Glavaš za kojeg Slavonci kažu da njega nije bilo Osijek bi se pisao „Ocek“.

(...) Nije moderna Hrvatska ugrožena ustašovanjem već je razarana, popljackana, silovana i spaljivana od strane SPC, od bestijalnih nositelja kokarde i srbske zastave. Već cijelo jedno stoljeće!

(...) Riječ je o golom progonu i uvođenju starog socijalističkog verbalnog delikta.

(...) Ustaše se na Križnim putovima strijeljalo po kratkom postupku, a četnicima se kasnije navodno „sudilo“.

(...) Dragi druže Tito „omogućio“ je provedbu te neviđene mirnodopske eksproprijacije, izvlaštenja... (...) Tako su i Židovi potpali pod njegovu podlu sintagmu o klasnom neprijatelju jer imati značilo je biti klasni neprijatelj. Čak i onda kad su komunjare postale crvena buržoazija vaganeći se u židovskim ili poduzetničkim kućama. Komunizam je opijum za narod. (...)

bilo je pitanje vremena

Zbog teksta u kojem Zoran Pusić kritizira višestruku odmazdu Izraela, Ognjen Kraus, Židovska općina, istupila je iz Antifašističke lige. Tako je odlučilo Vijeće

Židovske općine Zagreb. Nije li to odavno bilo već jasno, da su te dvije institucije na potpuno suprotnim stranama?

(...) Nije ovo ništa novo, možda je to tek kasno buđenje odanog titoljubca Ognjena Krausa. Buđenje da, jer Jaser je Arafat, što je notorno, bio ne samo velik Titov prijatelj već i ljubavnik pa je svime time Kraus bio u nekom neprirodnome braku s antifašistima, u značajnom proturječju, zapravo oduvijek. Ali drug se (napokon) probudio. Doduše (tek) po pitanju Antifašističke lige. Zločinca i palestinoljubca Tita još se ne odriče. Ma kako to kontradiktorno bilo.

JAVOR NOVAK

(...) ...u „Projektu Velebit“ Marka Juriča, dr. Andrija Hebrang nedavno je govorio o Hrvatskom obrambenom ratu i o pobijenim civilima. Kazao je, između ostaloga, da su Srbi i Crnogorci pobili u Hrvatskoj „7.263 civilne žrtve. To je do dan danas zabranjen podatak! Molili su me u Vladi da ne objavljujem te podatke“. Zatim se šuti i o ovome: „Prva je bila koalicija Sanaderove Vlade, u kojoj sam ja bio potpredsjednik. Došao je gospodin Svoboda i rekao: 'Morate ići u koaliciju s SDSS-om'.“ Dakle iz Brisela je došao nalog! Ne preporuka, nalog! Naravno od kog god bilo da došao bilo koji nalog, jedan suveren predsjednik Vlade, koji ima dostojanstva i snage, takve će naloge odbiti. Ne i Izbavitelj.

To je situacija u kojoj oni hrvatski političari koji nisu željeli Hrvatsku ili su se prodali svjetskim moćnicima ponovno koriste šarafciger – simbolički to je spomen-ploča poginulim HOS-ovcima u Jasenovcu na kojoj je bio simbol HOS-a. Plenković je uklonio spomen-ploču pokazujući da mu Hrvatska ništa ne znači kad svjetski moćnici traže od njega bilo što što je protiv hrvatskih nacionalnih obilježja.

Kao što je Novak komentirao kako se trebao postaviti prethodni sluga, a predsjednik Vlade Sanader s ultimatumom oko koaliranja s strankom koju je osnovao ratni zločinac, tako bi istinski hrvatski predsjednik Vlade RH postupio s bilo kakvim zahtjevom koji ne poštiva odluke hrvatskih vlasti. A to je bio slučaj sa spomen obilježjem u Jasenovcu na kojemu je od vlasti odobren amblem.

S takvom vlašću bilo je očekivano da im se mogu i rugati i ponovno koristiti šarafciger protiv HOS-ovaca:

HODOČASNIK / MARKO PERKOVIĆ THOMPSON, DRAGOVOLJAC.COM., 2025.

KAKO SAM BRANIO THOMPSONA

Koncert na Hipodromu pokazuje da sam imao uspjeha i u mojoj obrani Thompsona. Kada se osvrnem na to mogu pokazati slijedeće:
Imam 216 publicističkih knjiga, a njih 198 je o Thompsonu ili sadrže tekstove u kojima se on spominje:

KNJIGE O THOMPSONU

M. Kovačević i J. Pečarić, Thompson u očima hrvatskih intelektualaca – Bilo je i to jednom u Hrvatskoj, Fortuna, Zagreb, 2008.

J. Pečarić, Hajka na Thompsona, Zagreb, 2012.

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

J. Pečarić, Thompson – pjesmom za Hrvatsku, Zagreb, 2017. Str. 409.

J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347.

J. Pečarić, Predsjednica i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019. str. 214.

J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362.

J. Pečarić, 'Bojna Čavoglave' / Thompsonofobija, Zagreb, 2022. str. 404.

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

J. Pečarić, Thompson – najznačajniji živući Hrvat, Dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/thompson.pdf>

J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od "Bojne Čavoglave" do "Ako ne znaš što je bilo", dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/doceci.pdf>

KNJIGE U KOJIMA SE PIŠE I O THOMPSONU

J. Pečarić, Trijumf tuđmanizma, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, Nepoćudne knjige / Trijumf tuđmanizma 2, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, Hercegovac iz Boke / Što sam govorio o Hrvatima BiH, Zagreb, 2003.

J. Pečarić, U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski / Borba za Boku kotorsku 2, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde, Zagreb, 2004.

D. Jelčić i J. Pečarić, Književnik Mile Budak sada i ovdje, Zagreb, 2005.

J. Pečarić, Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.

- J. Pečarić, Kad "stručnjaci" odlučuju o matematici, Zagreb, 2006.
- D. Jelčić i J. Pečarić, Tuđmanove tri sekunde. Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2007.
- J. Pečarić, Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.
- J. Pečarić i M. Kovačević, Kraj vremena veleizdajnika?, Zagreb, 2009.
- J. Pečarić, Za ponosnu Hrvatsku, e-knjiga. Portal HKV-a, 2009.
http://hakave.org/images/stories/Documents/Za_ponosnu_Hrvatsku.pdf
- J. Pečarić, Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.
- J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.
- J. Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.
- J. Pečarić, Rasizam domaćih slugu, Zagreb, 2013.
- J. Pečarić, Vukovar i njegov stožer, Zagreb, 2013.
- J. Pečarić, Hrvatski genocid: Napravili zečeve od Srba, Zagreb, 2014.
- J. Pečarić, 'Ako voliš Hrvatsku svoju', Zagreb, 2014.
- J. Pečarić, Propade im crvena Hrvatska, Zagreb, 2015. pp.372
- J. Pečarić, Živjela nam antifašistička, tj braniteljska Hrvatska, Zagreb, 2015
- J. Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str.392.
- J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost, Zagreb, 2017. str. 245.
- J. Pečarić, Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost, Zagreb, 2017. str. 212.
- J. Pečarić, J. Stjepandić, Ništa se još promijenilo nije, Zagreb, 2017. str. 346.
- J. Pečarić, Dnevnik u znaku 'Za dom spremni', Zagreb, 2017. str. 312
- M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak, Zagreb, 2017. Str. 375.
- M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak, drugo prošireno izdanja, Zagreb, 2017. str. 451.
- M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak II. U obrani hrvatskog naroda, Zagreb, 2018.
- M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak III. S prijeprijetnjom odbacujem Vašu presudu, Zagreb, 2018.
- J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.
- M. Međimorec, J. Pečarić, General Praljak IV. S prijeprijetnjom odbacujem Vaše podaništvo, Zagreb, 2018.
- J. Pečarić, Dario Kordić, Zagreb, 2019. str. 343.
- J. Pečarić, Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić, Zagreb, 2019. str. 398.
- J. Pečarić, Je li političarima kriva matematika? Zagreb, 2019, pp. 317.
- J. Pečarić, Borasa za akademika. Portal dragovoljac.com, 2020:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>
- 48.J. Pečarić, Vratiti Hrvatsku narodu: Portal dragovoljac.com, 2020.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/20640-akademik-pecaric-vratiti-hrvatsku-narodu>
- 49.J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com, 2020.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part2.pdf

50. M. Međimorec, J. Pečarić, El General Praljak, “¡Jueces, El General Praljak no es criminal de guerra. Con desprecio rechazo vuestra sentencia !” Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak1.pdf>

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak2.pdf>

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak3.pdf>

51. J. Pečarić, Mojih sto knjiga, Zagreb, 2020, str. 285.

52. J. Pečarić, General Janko Bobetko, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Bobetko2.pdf>

53. J. Pečarić, Karolina Vidović Krišto, Zagreb, 2020, str. 167.

54. J. Pečarić, Nobelova Nagrada za 'Oluju', Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>

55. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>

56. J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348.

57. J. Pečarić, Stijepo Mijović Kočan, Zagreb, 2020, str. 362.

58. J. Pečarić, Dr. Jure Burić, Zagreb, 2020, str. 211.

59. J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

60. J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Portal dragovoljac.com:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>

61. J. Pečarić, Josip Jović, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jovic.pdf>

62. J. Pečarić, Ivica Marijačić, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/marijadic.pdf>

63. J. Pečarić, Mladen Pavković, Zagreb, 2020., str. 321.

64. J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str. 224.

65. J. Pečarić, Mate Kovačević, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/matekovacevic.pdf>

66. J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Zagreb, 2020., str. 272.

67. J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>

68. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, Zagreb, 2020., str. 336.

69. J. Pečarić, Akademik Stanko Popović, Portal dragovoljac.com, 2020.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/popovic1.pdf>

70. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/TOMAC.pdf>

71. M. Pavković, Razgovori s Josipom Pečarićem, Drugo prošireno izdanje, Koprivnica, 2021. str. 287.

72. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:

http://www.dragovoljac.com/images/minifp/suceljavanje_hazu.pdf

73. J. Pečarić, Dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf>

74. J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>

75. J. Pečarić, Vjekoslav Krsnik, Zagreb, 2021. str. 315.
76. J. Pečarić, Ruski znanstvenik u RH, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ruskiznanstvenik.pdf>
77. J. Pečarić, Prof. dr, sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tudjman.pdf>
78. J. Pečarić, Prof. dr, sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. str. 461.
79. J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404.
80. J. Pečarić, Dr, sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>
81. J. Pečarić, Dr. sc. Damir Pešorda, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>
82. J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404.
83. J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444.
84. J. Pečarić, Akademik Smiljko Ašperger, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/asperger.pdf>
85. J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285.
86. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328.
87. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>
88. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252.
89. J. Pečarić, Dr. Milan Vuković, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukovic.pdf>
90. J. Pečarić, Marko Franović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franovic.pdf>
91. Josip Pečarić, Dubravko Horvatić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/horvatic.pdf>
92. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506.
93. J. Pečarić, Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić, Zagreb, 2021., str. 279.
94. J. Pečarić, Don Anđelko Kačunko, Zagreb, 2021. str. 339.
96. J. Pečarić, Gojko Šušak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Susak.pdf>
96. J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021., str. 348.
97. J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>
98. J. Pečarić, Ankica Tuđman, Zagreb, 2021., str. 335.
99. J. Pečarić, Akademik Slaven Barišić, Portal HKV-a, 2021.:
https://www.hkv.hr/images/stories/Documents02/Pecaric_o_Slavenu_Barisicu.pdf
100. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>
101. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>
102. J. Pečarić, Akademik Nenad Trinajstić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/trinajstic.pdf>
103. J. Pečarić, Braća fra Šito i Valentin Ćorić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/bracacoric.pdf>
104. J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.:

- <https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28535-mario-filipi>
105. J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>
106. J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021.:
107. J. Pečarić, Bokeljska mornarica, dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/28810-bokeljska-mornarica>
108. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora
Jasenovac, 2021.:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2021/12/ivezic3.pdf>
109. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>
110. J. Pečarić, Damir Borovčak u mojim zapisima, Zagreb 2022. str. 224.
111. J. Pečarić, Zaljev hrvatskih svetaca, dragovoljac.com, 2022.:
112. J. Pečarić, Dr. Ružica i Mate Ćavar, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/29516-mate-ruzica-cavar>
113. J. Pečarić, Ivan Gabelica, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GABELICA.pdf>
114. J. Pečarić, Dubrovnik se brani Bokom, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DUBROVNIK.pdf>
115. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>
116. J. Pečarić, Benjamin Tolić, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/BenjaminTolic.pdf>
117. J. Pečarić, Akademik Vladimir Paar, Zagreb, 2022. str. 412.
118. J. Pečarić, Željko Olujić, Zagreb, 2022. str. 362.
119. J. Pečarić, Vlado Glavaš, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30320-vlado-glavas>
120. J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>
121. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, dragovoljac.com,
2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30633-zvonimir-janko>
122. J. Pečarić, IX. Bojna "Rafael Vitez Boban", Zagreb, 2022., str. 349.
123. J. Pečarić, „Ja sam pobjednik“ / Nikola Štedul, Zagreb, 2022. str. 315.
124. J. Pečarić, Inicijalni krug 'Tuđman 100', dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30949-tudman100>
125. J. Pečarić, "Pokvareni četnici", dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/31891-pokvareni-cetnici>
126. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Branimir Lukšić, Portal HKV-a, 2022.:
[https://www.hkv.hr/images/stories/Documents02/Knjiga ak Pecaric Luksic.pdf](https://www.hkv.hr/images/stories/Documents02/Knjiga%20ak%20Pecaric%20Luksic.pdf)
127. J. Pečarić, Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus?
dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32359-miro-tudjman>
128. J. Pečarić, Akademik Kuzma Kovačić, Zagreb, 2022. str. 342.

129. J. Pečarić, Akademik Ivan Gutman, Portal HKV-a:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32628-akademik-gutman>
130. J. Pečarić, Akademik Ivo Padovan, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/padovan.pdf>
131. J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>
132. A. Kačunko i J. Pečarić, Hrvatska pjesnikinja Marija Dubravac, Zagreb, 2022. str. 424.
133. J. Pečarić, UNESCO i kolo sv. Tripuna, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tripun.pdf>
134. J. Pečarić i M. Pavković Mali Sloba u Zagrebu, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/33571-mali-sloba>
135. J. Pečarić Zašto Miroslav Tuđman nije bio professor emeritus? / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456.
136. J. Pečarić, Vanda Babić Galić o Boki i Bokeljima, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vanda.pdf>
137. J. Pečarić, Miro Glavurtić im postade Srbini, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/glavurtic.pdf>
138. J. Pečarić, Dalić i Modrić u mojim knjigama, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DalicModric.pdf>
139. J. Pečarić, „Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima“, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ponos.pdf>
140. J. Pečarić, Dr. sc. Hrvoje Kačić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kacic.pdf>
141. J. Pečarić, Prof. Dr. Sc. Darko Žubrinić, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/34506-darko-zubrinic>
142. J. Pečarić, Pismo Rektor u Sveučilišta u Mostaru / Prva Međunarodna Matematička Konferencija u Mostaru, Zagreb, 2023. str. 346.
143. J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf>
144. J. Pečarić, Đildo i Tea u knjigama mlađeg brata, Zagreb, 2023., str. 392.
145. J. Pečarić, Marko Jurić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/juric.pdf>
146. J. Pečarić, Hannah Arendt u mojim knjigama, dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>
147. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>
148. J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić – Druga knjiga, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic2.pdf>
149. Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francisković, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franciskovic.pdf>
150. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

151. J. Pečarić, Hrvatski velikan Dario Kordić, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kordic.pdf>

152. J. Pečarić, Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2023., str. 267.

153. J. Pečarić, Tomislav Držić, dragovoljac.com, 2023.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/drzic.pdf>

154. J. Pečarić, Hrvatski velikani Dalić, Modrić i Lovren, Zagreb, 2023., str. 418.

155. J. Pečarić, Akademik Marin Hraste, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/36152-marin-hraste>

156. A. Kaćunko, J. Pečarić, Biskup dr. sc. Mile Bogović, Zagreb, 2023. szt. 450.

157. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>

158. J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>

158. J. Pečarić, Novak Srzić vs. Stanković, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/36660-stankovic-vs-novak-srzic>

160. J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/HPC1.pdf>

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

161. J. Pečarić, Moja Ankica, Zagreb, 2023. str. 667.

162. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/simunic.pdf>

163. J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>

164. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

165. J. Pečarić, Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

166. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kosic.pdf>

167. J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>

168. J. Pečarić, S Ankicom u Lahoreu, Zagreb, 2024, str. 390.

169. J. Pečarić, Josip Botteri Dini, dragovoljac.com, 2024.:

170. J. Pečarić, Matematička radionica Josipa Pečarića – Split / Prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/matematickaradionica.pdf>

171. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb, 2024., str. 710.

172. J. Pečarić, Jubileji Biskupa Košića, Zagreb, 2024., str. 224.
173. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Mrzljak2.pdf>
174. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>
175. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf>
176. J. Pečarić, Ozana Ramljak i Rade Perković u mojim zapisima, , dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/ozana.pdf>
177. J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389.
178. L. Benčik, J. Pečarić, Pupovac, hrvatske pravice, 2024.
<https://hrvatskepraviceblog.com/2024/02/04/pupovac/>
179. J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kuharic.pdf>
180. J. Pečarić: Prof. emeritus dr. sc. Zvonimir Janović, Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/zvonimirjanovic.pdf>
181. J. Pečarić, Slobini zečevi, Dragovoljac.com, 2024.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/zecevi.pdf>
182. J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu', Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>
183. J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/juspjasenovac.pdf>
184. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, dragovoljac.com., 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jonjic.pdf>
185. J. Pečarić, Hajka na HAZU / 'Mozak veličine maković-zrna', Zagreb, 2024., str. 303.
186. J. Pečarić: Moja Ankica II., Zagreb, 2024., str. 448.
187. J. Pečarić, Donald Trump u mojim zapisima, dragovoljax.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Trump.pdf>
188. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljax.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/geiger.pdf>
189. J. Pečarić i M. Pavković, Mali Sloba u Zagrebu, Zagreb, MMXXIV., str. 252.
190. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, Drugo prošireno izdanje, dragovoljac.com., 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jonjic2.pdf>
191. J. Pečarić, Kuzma Kovačić: 'Povjesničar – Uklanjalatelj', dragovoljac.com., 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kovacic.pdf>
192. J. Pečarić, Hrvatski velikan Božidar Alić, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/alic.pdf>
193. J. Pečarić, Dr. sc. Ante Nazor, dragovoljac.com., 2025.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/nazor.pdf>

194. J. Pečarić, Davor Dijanović, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/dijanovic.pdf>

195. J. Pečarić, Mladen Pavković: Tekstovi u mojim knjigama, Zagreb, 2025. str. 359.

196. J. Pečarić, 'Dobar čovek Sloba', ' dragovoljac.com., 2025.:

https://www.dragovoljac.com/images/minifp/dobar_covek_sloba.pdf

197. J. Pečarić, Javor Novak: Ulomci zbilje, dragovoljac.com., 2025.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/javornovak.pdf>

198. J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 225., str. 549.

**BOKA KOTORSKA I BOKELJI, DRAGOVOLJAC.COM.,
2025.**

**RAZGOVOR MLADENA PAVKOVIĆA S AKADEMIKOM
JOSIPOM PEČARIĆEM...**

5 siječnja, 2025

By Mladen Pavković

Hrvatski akademik i istaknuti domoljub i intelektualac Josip Pečarić često se javlja, pretežno na pojedinim portalima, svojim tekstovima i komentarima. Čista je suprotnost od većine svojih kolega, koji, ako se i javljaju, onda je to „poslije kiše“. Dosad je objavio iznimno veliki broj knjiga, ali u medijima su pretežno marginalizirane i prešućene. Međutim, on, kako nam reče, s lakoćom prelazi preko toga, jer je već odavno shvatio, poglavito tzv. desnu scenu, gdje vlada „zakon“ trgovačko-domoljubnih odnosa, tj. koliko platiš, koliko ćeš imati, pa se stoga ne priklanja ni jednoj političkoj struji, već govori i piše ne razmišljajući o posljedicama.

Nu, s obzirom da je protekao prvi krug izbora za Predsjednika RH, naš smo razgovor počeli s pitanjem -kako ih je on doživio, odnosno što je tu bilo dobro, a što loše, na što je odgovorio kao „iz topa“, kako se kaže:

Vjerojatno su to bili najnepošteniji izbori od kada postoji RH. Nije ni čudno jer su se održavali u vrijeme vrlo nepovoljno za globaliste kojima pripada velika većina političara u RH. Vrijeme je povratka Thompsona, mladih u crkvama. Uz to ih se hapsi i kažnjava zbog pjevanja hrvatskih pjesama – a oni ih još više pjevaju. Vrijeme pobjede Donalda Trumpa nad Globalistima u SAD-u. I onda se na ovim izborima pojavi Tomislav Jonjić. Tuđman je bio veliki i kao povjesničar i vojnik, a Jonjić je i kao odvjetnika ali i kao povjesničar. I još je doktorirao na Ivi Pilaru. Zabranjeno je bilo uopće njegovo spominjanje u medijima. Pisali smo Peticiju da HRT-u. Bez odgovora. Prvo im je bio cilj da uopće ne skupi dovoljan broj potpisa. Nisu uspjeli: umjesto 10,000 skupio je 50,000. I dalje su ga ignorirali tijekom kampanje. Šokirala ih je činjenica da je prešao famoznih 5 posto, a u Imotskom i pobijedio. Zato sam tome posvetio i dvije knjige objavljene na portalu dragovoljac.com.

Morali su kriti činjenicu da ga je podržalo kako su rekli 400 istaknutih desničara što u prijevodu znači 400 istaknutih državotvornih Hrvata.

I to je doprinijelo da izbori moraju biti još nepošteniji. Ali se pokazalo i dobrim jer su poslije objave ove potpore gurnuti i drugi kandidati s tzv. desnice. Tako je mnogima postalo jasno da je veći dio desnice to samo iz koristoljublja, ili po zadatku. To je podijelilo glasove i povećalo broj onih koji nisu izašli na izbore. Ali činjenica da je Jonjić dobio više od tri preostala kandidata s navodne desnice pokazalo da je za dobrobit RH jedino dobro okupljanje oko Jonjića.

Zgodno je bilo vidjeti da se toga plaši i Vučić.

I mora. Pa znaju oni dobro da su Franjini bojovnici od njihove vojske napravili vojsku zečeva o čemu ste više puta i Vi pisali.

Većina očekuje pobjedu Zorana Milanovića. U čemu je on bolji od ostalih kandidata?

Pa bolji je jer je iz istog legla iz kojega je Plenković, pa je stvarni Plenkovićev kandidat. A to je bio i na prethodnim izborima za predsjednika. On a ne Kolinda! To su vjerojatno shvatili i drugi mogući kandidati iz HDZ-a pa, kako je Plenković rekao, nisu htjeli biti kandidati i suprotstaviti se Plenkovićevom kandidatu – Milanoviću. Zašto bi izašli kada su znali da će dobar dio HDZ-ovaca glasovati za Milanovića? To se i dogodilo.

Inače, lako je moguće da neki HDZ-ovci čitaju i moje tekstove. A prije prethodnih predsjedničkih izbora ja sam svoju tvrdnju o Milanoviću kao Plenkovićevom kandidatu iznosio i u „Bujici“ i kod Marka Jurića ali i na predstavljanju moje knjige o Josipu Šimuniću o čemu su pisali i neki mediji.

A pisao sam i o vraćanju usluge – bolje reći o toj suradnji – poslije tadašnjih parlamentarnih izbora. Ali tada mi je u tome pomogao komentar jednog od osnivača HDZ-a sina Utemeljitelja RH Franje Tuđmana. Evo tog teksta u kojem ako niste znali spominjem Vas, a koji je dan u više mojih knjiga:

SJAJAN KOMENTAR IZBORNIH REZULTATA DAO JE STJEPAN TUĐMAN

Vjerojatno sam već više puta spomenuo bliskost mojih i promišljanja Stjepana Tuđmana. To i ne čudi jer se radi o jednom tuđmanisti i sinu čovjeka koji je stvorio današnju Hrvatsku s kojim je on i stvarao HDZ. I dok se mnogi iščuđavaju premoćnom pobjedom HDZ nad SDP-om Štefu to ništa nije čudno.

Već sam u tekstu **TKO JE IZBORNI POBJEDNIK PUPOVAC ILI PLENKOVIĆ?** spomenuo njegovu tvrdnju:

Plenković je ukrao HDZ i odveo ga u krilo Partije!

Nema dvojbe da i među glasačima SDP-a ima puno onih koji su svjesni toga što tvrdi Stjepan. S druge strane mnogo je onih državotvornih Hrvata koji nisu svjesni ponizne poslušnosti Plenkovića u odnosu na Pupovca. Pri tome uopće nije važno ili je možda i gore ako to od njega traže svjetski moćnici koje on bespogovorno sluša. Već sam pisao kako sam na ispraćaju velikog Božidara Alića na Krematoriju razgovarao sa dva državotvorna Hrvata kojima je veći problem bio Škoro nego Pupovac. Zamolio sam ih da mi „za lijek mojoj duši“ daju bar jedno ideološku odluku koju je Plenković donio a da mu to prije toga preko medija nije naredio Pupovac. Moja duša je ostala bez tog toliko mi važnog lijeka!

O mom lijeku nije puno mislio ni veliki Hrvoje Hitrec koji u svom komentaru izbora kaže:

Pupovac je sada u više nego komfornoj situaciji, oba njegova mentora ostadoše na vlasti i proslava 27. srpnja bit će veličanstvena, okretat će se janjci na ražnju kao hrvatski svećenici 1941.

Po struci znam da nije mentor onaj koji radi ono što mu student naredi. Može biti samo obratno, zar ne?

Nije mi pomogao ni moj veliki prijatelj Josip Jović koji svoj komentar završava ovako:

Andrej Plenković sada sastavlja svoju novu vladu. Sastavit će je uz potporu predstavnika nacionalnih manjina. No kako ti manjinski predstavnici nemaju puni demokratski legitimitet, jer su praktički izabrani prije izbora, ostaje upitno hoće li onda i sama Vlada imati demokratski legitimitet?

Zašto?

Pa zbilja mi nije jasno postavljanje pitanja legitimiteta kada se zna tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije, zar ne?

S druge strane u komentaru koji je u istom članku Damir Borovčak mi ne uskraćuje tako važan lijek pa kaže: Zaključno, tresla se brda, rodili se ponovno Plenk i Pupi.

Teško se složiti i sa „sugestijom“ Mladena Pavkovića iz naslova njegovog komentara: **ČEKA SE JOŠ DA POPULARNI PUPI POSTANE MINISTAR BRANITELJA**

Zašto?

Iz istog razloga. Zašto bi bio SAMO ministar netko tko je prvi čovjek pobjedničke Srpsko-hrvatske koalicije!

Moram priznati da me je iznenadio dragi prijatelj Zvonimir Hodak. On koji je davno govorio o ljevičarkom HDZ-u ipak se nadao da je HDZ nekakav desni centar:

Plenković je obrisao pod s Berom, a na neki način i s njegovim Titom iako mu to nije bio cilj. Renata Raič je na fejsu zabezeknuta: “Prva izlazna anketa: Ovaj narod je bolestan ili su ovi izbori teška namještaljka”. Slažem se s našom Renatom. Čim je Bero bez šalabahtera bubnuo “Tito” svima je bilo jasno da Bero dobiva – po nosu! HDZ, 62 +3 iz dijaspore, Retard 41, Škoro 15, MOST 9...itd. Zna se čemu sam se nadao i što sam pisao, ali bojim se da sam ostao na tankom ledu. Želio sam jednu jaku desnu opciju na čelu s HDZ-om i Škorom. Sada, nakon što je SDP kao Titanic tresnuo u gornji dio sante leda, na vidiku se nazire ista trulež kao i do sada. Plenković može birati s kim će u koaliciju. To sad ne mora biti Škoro. Može nas opet “razveseliti” s Pupijem, Štromarom, Radinom, Kajtazijem, manjincima.

A Stjepan mi samo nastavlja ono što je rekao u „Bujici“, tj. upozorava da i među glasačima SDP ima puno inteligentnih ljudi koji su uvidjeli koliko im nije pametno biti uz ono krilo KPJ koji predvodi zagovornik jednog od najvećih zločinaca u povijesti JB Tita, već je mnogo bolje biti uz onoga koji predvodi drugo krilo KPJ, a u spomenutom tekstu sam već upozorio kako je Plenković prihvatio savjete Slavka Goldsteina kako se treba odreći Tita, a braniti „antifašizam“ koji i Trump naziva crvenim fašizmom.

Da je to tako Stjepan me upozorava na činjenicu da su ankete davale i jednom i drugom krilu Partije, dakle i HDZ-u i SDP-u onoliki broj glasova koliko su one i dobile.

Samo je Bernardićevo svrstavanje u desetog svjetskog zločinca učinila da mnogi SDP-ovci glasuju za vođu drugog krila Partije.

Glasovi nisu izgubljeni – ostaju u kući, zar ne?

Josip Pečarić

Je li je to na određeni način znak da se „crveni“ ponovno vraćaju na vlast, jer prema svemu sudeći ništa neće biti bolje ni na predstojećim lokalnim izborima? Ili se varamo?

Što se mene tiče, ja sam prije više od 20 godina upozoravao na detuđmanizaciju HDZ-a. Upozoravao sam i o pomirbi sinova partizana iz svih stranaka. S pojavom velikosrpskog Memoranduma SANU 2 tvrdio sam da je najveći uspjeh srpske politike što taj Memorandum sprovode dio političara na vlasti ili u oporbi u RH. Danas se to vidi na razne načine od podržavanju laži o Jasenovcu, Stepincu, ZDS, odnosu prema braniteljima, davanja ogromnih sredstava SPC i drugim srpskim ustanovama (zapravo plaćaju im ratnu štetu tj. njihove troškove koje su imali u razaranju Hrvatske, kao što su u Prvoj Jugi obitelji ubijenih od žandara morali plaćati metke kojima su ubijani) itd.

Ne očekujem da će se puno toga promijeniti u drugom krugu izbora mada je prvi krug bio jako loš za Plenkovića. Nisu računali na ovo o čemu sam govorio pa mu zamalo Milanović nije izabran u prvom krugu što vjerujem nisu dogovorili. S druge strane to je dobro za onaj dio HDZ-a – ako takvih uopće ima – koji ne podržavaju globalističku politiku što u RH znači prosrpsku sluganski politiku. Pitanje je može li se ona uopće usuditi suprotstaviti se Plenkoviću. Kako očekujem porast anti-globalističkih tendencija i u RH možemo s takvima očekivati i Veliku koaliciju koju smo do sada imali samo neformalno. Zadatak Imotske Hrvatske je težak, a samim tim i breme koje ima Jonjić.

Evo, notorni „analitičar“ Žarko Puhovski ponovno se sa svojim komentarima vratio na HRT. A Vi ste svojedobno o njemu objavili i knjigu – „Druker“... Što Vas smeta kod ovog nazovi komentatora?

Da, poštovani Pavkoviću, vidio sam kako ste veliku pozornost izazvali svojim tekstovima o tome.

O ovoj knjizi doista treba govoriti sada pred drugi krug izbora, jer je jedan od kandidata Milanović, a on je taj koji je za Puhovskog rekao da je DRUKER što se vidi iz samog naslova moje knjige – „Druker / Predsjednik o Puhovskom“ objavljene na portalu dragovoljac.com.

Nejasno mi je zato je li Puhovski na HRT-u bio komentator zato što nisam siguran odgovara li to Plenkoviću ili Milanoviću.

Plenković im je gazda, pa dovode one koji su po volji gazdi. Međutim mnogi smatraju da je Plenković najveći gubitnik ovih izbora! A Milanoviću to odgovara jer je za takvog rekao da je DRUKER, pa time opet pridobiva neke ‘desničare’. Naime svi znaju protiv – kako se je i na Sudu u Haagu Druker pokazalo LAŽNIM SVJEDOKOM PROTIV HRVATSKE. Dakle nije bio drucker samo 1971. Ili to jednostavno odgovara i jednom i drugome? Vidjet ćemo.

Nego, čujemo da ste zbog ove knjige završili i na sudu, ali da Vas, da komedija bude veća, nije tužio Puhovski...

To je doista smiješno. Zbog te knjige me je tužio dr. sc. Ivo Drobilica, pardon Ivo Goldstein zbog pretrpljenih boli poslije objave te knjige. Svjedoci su mu bili supruga i kćer koje su opisale njegove boli kada je čitao tu knjigu. Sutkinja je ta svjedočenja uvažila i tiskala u Presudi. Evo tih svjedočenja:

„Tako je svjedokinja Sanja Petrušić-Goldstein iskazala da se tužitelj uzrujao zbog knjige te se uvijek uzruja kada pročita što piše akademik Pečarić, a tada počinju i zdravstveni problemi tužitelja. Nakon takvih natpisa počinju prijetnje, ružni komentari, tj. takvi natpisi generiraju komentare na internetu, ljudi se grozno izražavaju i nasilni su. Onda dođu prijatelji i postavljaju pitanja o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda, pa se on jako uzruja jer mora objašnjavati da to nije tako te da on nije izdajnik hrvatskog naroda. U komentarima se piše da se iseli iz Hrvatske, da nisu Hrvati, da su izdajice i slično. Takve prijetnje traju već 20 godina, a tužitelj je aktivan kao javna osoba od 1991.“

„Svjedokinja Teresa Goldstein je iskazala da kada se dogodi ovako nešto onda je reakcija tužitelja užasno emotivna, ali i svih njih. Jedino što je sada bilo drugačije je njegova fizička reakcija, tužitelj je imao stezanje oko srca, to je bilo kao srčani udar, on je urlikao, a osvijestio se nakon nekog vremena. Nije prvi put da se događa ovako nešto, ali je prvi put da je bila takva fizička reakcija. Reakcija tužitelja je emotivna, on se jako uzruja, govori da se može vjerovati da se to događa, a onda to uzruja nju i majku. Čita komentare i dosta ljudi piše da ne žele tužitelja u Hrvatskoj, da se treba iseliti, da ga ne žele živog. Stvarno ima strah da se tužitelj nešto ne dogodi. Sve ovo direktno ili indirektno odražava se i na njezin osobni život i posao, jer na poslu od kolega doživljava komentare u vezi oca, negativne konotacije u smislu da je njezin otac mrzitelj Hrvatske, da je on glupan i da je ona glupa.“

Doista je zabavno da je čovjek padao u nesvijest zbog knjige o Puhovskom i navoda iz tekstova koji su već objavljeni u jednoj drugoj mojoj knjizi:

Pečarić, Zabranjeni akademik – Prijevarom u HAZU!?, Zagreb, 2012.

To je knjiga o tome kako sam zaustavio izbor Iva Goldsteina za redovitog člana HAZU.

Ali tada je dobio utješnu nagradu mjesto veleposlanika u Parizu, pa nije padao u nesvijest i nije me mogao tužiti.

Zapravo presuda je bila u pravcu koji je istakla supruga o tome da je tužitelj iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda.

Moj odvjetnik Davorin Karačić u Žalbi kaže o tome:

„Predmetni navodi suda su nejasni i nerazumljivi te se ne odnose na sporna pitanja osobito jer ovaj postupak nije postupak u kojemu se nedvojbeno utvrđuje je li tužitelj osoba koja promovira tezu o genocidnosti hrvatskog naroda nego postupak u kojemu se za početak ocjenjuje je li tuženik nešto naveo, je li to što je naveo točno, odnosno radi li se o činjeničnim tvrdnjama ili vrijednosnom sudu, zaključku ili polemiziranju“.

Sutkinju nije impresionirala moja tvrdnja kako Goldsteini tvrde da je u Jasenovcu u prosijeku ubijano 70 ljudi o čemu sam govorio na suđenju, pa ni to što je Ivo izmislio drobilicu u Jasenovcu pa je danas poznat po toj gluposti tj. ‘otkriću’ kao Ivo Drobilica pa je moje pravo da to tumačim kao namjeru da se dokaže genocidnost hrvatskog naroda. Istina sutkinja se iznenadila kada je moj odvjetnik tražio da u Zapisnik uđe optužba Ivine supruge ga sam ja kriv što se svi rugaju njenom mužu nazivajući ga IVO DROBILICA. Je li sutkinja sama shvatila ili joj je netko objasnio što to znači da je u redu izmisliti nekakvu drobilicu, ali nije u redu rugati se zbog budalaštine koju prodaje kao znanost. To ne znam, ali u presudi se ta tvrdnja supruge ne spominje.

Inače iz mojih tekstova je jasno da ja ne tvrdim da je sam Goldstein iznio teze o genocidnosti hrvatskog naroda već objašnjavam zašto ja to smatram ili se rugam i ocu i sinu.

U tužbi su citirali tvrdnje o genocidnosti kao moje iako se radilo o navodima iz tekstova poznatog hrvatskog povjesničara Vladimira Mrkocija. Naravno nisu spomenuli da sam jedan takav Mrkocijev navod koristio i u prigodi Goldsteinove kandidature za akademika:

PISMO PREDSJEDNIKU I PREDSJEDNIŠTVU HAZU-A

Moram pohvaliti Hrvatsku akademiju znanosti i umjetnosti jer konačno u svoje redove prima najboljega hrvatskog povjesničara. Ako ništa drugo, već samom činjenicom da je prof. dr. sc. Ivo Goldstein egzaktno dokazao genocidnost hrvatskog naroda, dovoljno je da ga se izabere za redovitog člana HAZU-a.

A taj je dokaz zaista nešto izuzetno u povijesnoj znanosti, široj javnosti poznat zahvaljujući prof. Vladimiru Mrkociju koji u *Fokusu* 6. prosinca 2002. navodi tvrdnju Ive Goldsteina iz njegove knjige *Coatia: A History*, Hurst & Co. London 1999.:

Četnici se osvećuju Hrvatima i muslimanima za genocid u NDH, kao na primjer 15. IV. 1941., kada je četnička jedinica koja se povlačila pred ustašama u Mostaru i okolici ubila više tuceta hrvatskih civila i popalila veliki broj kuća.

Dakle, 10. IV. 1941. proglašena je NDH, a već u prvih 3 – 4 dana hrvatski narod je napravio genocid, pa se četnici 15. IV. 1941. osvećuju za taj genocid. Takva genocidnost jednog naroda doista nije zabilježena u povijesti pa se radi o izuzetnom otkriću kolege Goldsteina.

Pri tome treba uzeti u obzir da Pavelić još nije ni stigao u Zagreb, pa se za taj genocid očito treba okriviti cijeli narod.

Zahvaljujući kolegi Goldsteinu, ne mogu se Hrvati više izvlačiti na zločine ustaša.

Jednostavno rečeno – ovaj sjajan Goldsteinov dokaz pokazao je da se radi o genocidnosti cijelog naroda.

Pri tome ne treba smetnuti s uma da je niz sličnih iznimnih dostignuća prof. dr. sc. Ive Goldsteina opisano u sljedećim radovima:

[1] M. Brandt, *Život sa suvremenicima*, Zagreb, 1966., str. 190-191.

Profesor Brandt (mentor Ive Goldsteina): *To mi je toga čovjeka razotkrilo do kraja kao priprava na falsificiranje i znanstveno nepoštenje, i ja sam digao ruke od njegova daljega znanstvenog razvitka.*

[2] Neven Budak, *O knjizi Ive Goldsteina „Hrvatski rani srednji vijek“*, Novi Liber, Zagreb, 1995, 511 str., Radovi, Zavod za Hrvatsku povijest, Zagreb 28 (1995.), 299-333.

Prof. Budak: *Neupućenom se čitatelju tako može učiniti da je Goldsteinu uspjelo otvoriti čitav niz dosada neobrađenih tema, pa čak i riješiti niz problema, dok je pri tome, zapravo, riječ o znanstvenoj fantastici.*

[3] J. Pečarić, *Brani li Goldstein NDH?* Zagreb, 2002.

[4] J. Pečarić, *Nepoćudne knjige*, Zagreb, 2003.

Knjige [3] i [4] sam osigurao svakom članu Predsjedništva koji se doista želi upoznati s iznimnim dostignućima kolege Goldsteina.

[5] V. Geiger, *Osvrt na knjigu Hrvatska 1918 – 2008*. Ive Goldsteina: Niz otvorenih pitanja, Vijenac, 397, 21. 5. 2009.

Zanimljivi su podnaslovi u članku. Npr.: *Sumanute tvrdnje i Ideološki zaključci*. Dr. Sc. Vladimir Geiger kaže: *Predaleko bi nas odvelo nabranje svih činjeničnih pogrešaka i interpretacijskih improvizacija u ovoj Goldsteinovoj knjizi, koju su skloni mu mediji, bez zadržke, nazvali „kapitalnim djelom“.*

Stoga je veličina HAZU-a iznimna jer tako velikog znanstvenika bira u svoje redove. Čestitam s oduševljenjem.

Vaš,

akademik Josip Pečarić

Još očitije je da se radi o mojim zaključcima, jer sutkinja je mogla vidjeti kada sam pokazao kako tata i sin Goldstein lažu:

„U intervjuu u *Slobodnoj Dalmaciji* 13. listopada tvrdio sam: ‘Svi koji promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda, po definiciji napadaju našeg blaženika (Stepinca, op. J.P.). Po tome ćete ih prepoznati. Naravno, **Goldsteini će izrijekom negirati genocidnost hrvatskog naroda, ali će sve raditi da to bude rezultat njihova djelovanja**. Slično dr. Milanu Bulajiću koji nikad neće reći da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava, ali će sve učiniti da to ‘dokaže’. Zato ja Goldsteine i mnoge druge u Hrvatskoj i nazivam Bulajićevim učenicima.’

Evo kako to interpretiraju Goldsteini (*Slobodna Dalmacija*, 20. listopada): ‘U intervjuu pod naslovom ‘Bulajićevi učenici kroje nam povijest’ u *Slobodnoj Dalmaciji* od 13.10.2002. akademik Josip Pečarić tvrdi da Ivo i Slavko Goldstein ‘promiču tezu o genocidnosti hrvatskog naroda’. Ovu bezočnu laž Pečarić varira na više mjesta u istom intervjuu tvrdeći da su ‘Goldsteini... Bulajićevi učenici’, jer **‘slično dr. Milanu Bulajiću čine sve kako bi dokazali da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava’** (istakao J. P.), pa time ‘dokazali i genocidnost hrvatskog naroda’.”

Usporedbom ovih citata vidi se da je bezočna laž da sam rekao kako Goldsteini dokazuju da je u Jasenovcu bilo 700 000 žrtava”. Oni kasnije ponavljaju tu svoju laž tvrdeći da sam ja rekao da oni promiču “mit o 700 000 jasenovačkih žrtava”.

I da priča o Milanoviću, Drukeru i Drobilici bude još smješnjia vratimo se patnjama druga Drobilice sa suda iz 2022.. On presudu spominje na str. 221. knjige : Ivo Goldsteina „Povijesni revizionizam i neoustaštvo – Hrvatska 1989-2022“

... *Pečarićev u knjizi Brani li Goldstein NDH, čime je stavila u istu ravan profesionalnu historiografiju i ispolitizirani (revizionističko-neoustaški) amaterizam (garniran uvreda i klevetama, što je 2022. dobilo i sudski pravorijek). Zaključila je i kako “profesionalni povjesničari moraju povući granicu do koje mjere holokaust nudi objektivn pogled na povijest NDH”. I uistinu, jesu li ubijanje 30.000 Židova, nešto manje Roma, mnogostruke više Srba i velikog broja Hrvata tek marginalna pojava u povijesti NDH ili bitan element koji određuje njezin zločinački karakter?*

Tako sam Goldstein pokazuje kako me je sutkinja osudila za knjigu za koju nisam sam tužen. Bolje reći bit će zanimljivo na kraju doznati za koju knjigu sam tužen, zar ne?

Vas baš i nema na malim ekranima, čak ni na lokalnim televizijama...

Kad ne daju ni ono što su po zakonima RH dužni, tj. ignoriraju jednog kandidata za predsjednika države zašto bi bilo i mene?

Nego, gdje je, po Vama, danas tzv. desnica? Ili, tko su za Vas lijevi, a tko desni?

Izbori i sve ovo o čemu sam već govorio pokazali su da su desnica oni koji su oko Jonjića, a svi ostali ljevica. Ali izašlo je na izbore manje od 50%, pa ima nade da nije takav stvarni odnos u RH. Inače, ja odavno Hrvate dijelim na Hrvate i one koji za sebe kažu da su Hrvati. Mada je najpopularnija ona moja po kojoj Srbi dijele Hrvate na Ustaše i Srpske služe koja ide uz moj komentar: A JA VAM NE VOLIM BITI SLUGA.

Redovni ste član HAZU. Kakva je klima u ovoj visokoj hrvatskoj kulturnoj instituciji?

Prošlogodišnji izbori pokazali su da je HAZU hrvatska akademija. Kao što sam zaustavio izbor Iva Goldsteina 2012. tako sam uspio zaustaviti izbor kandidata dr. sc. Stanka Lasića koga je naš veliki kipar akademik Kuzma Kovačić nazvao „Povjesničar – uklanjatelj“.

Zahvaljujući Vama koji ste pisali o tome prije same Skupštine, o ovome sam objavio i knjigu

„Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha“ koju sam objavio na portalu dragovoljac.com.

Na samoj Skupštini održao sam govor.

Što ste rekli?

GOVOR NA IZBORNOJ SKUPŠTINI

Poštovani Predsjedniče,

Poštovani članovi Predsjedništva,

Poštovane kolegice akademikkinje i kolege akademici,

U nedjelju 12. svibnja 2024. umro je akademik Luko Paljetak. Njegov kolega književnik general Ivan Tolj napisao mi je: *...bio je potpisnik onoga našega pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske. Njegovim odlaskom i to pismo dobiva na još većem značenju. Oni u vlasti, koji su trebali i morali prihvatiti našu inicijativu i na to, između svega ostaloga, su se oglušili... Ništa čudno, zar ne? Međutim, unatoč njihovoj indiferentnosti i oglašivanju, hrvatska javnost sve više prihvaća tu povijesnu činjenicu o Utemeljitelju i vodi hrvatskoga naroda.*

A mi danas kao kandidata za redovitog člana HAZU imamo dr. sc. Stanka Andrića za koga jedan drugi potpisnik *pisma i apela da se Franju Tuđmana i službeno proglasi utemeljiteljem Republike Hrvatske* akademik Kuzma Kovačić piše: *Nisam znao za to sramotno uklanjanje Bošnjakovog spomenika Tuđmanu. Taj kandidat za akademika, povjesničar – uklanjatelj, zbilja ne bi trebao biti članom Hrvatske akademije, ne samo zbog toga, nego prvenstveno zato što si uzima pravo javno suditi jednom izabranom hrvatskom akademiku, i to baš tvorcu suvremene hrvatske države, akademiku Franji Tuđmanu. Nije li to nedostojno za jednog kandidata?*

Kolega Kovačić je doista u pravu s napomenom da je od toga jedino gore to što takvoga predlažu za akademika. I to nije prvi put. Prije 12 godina imali smo sličan slučaj. Tada se predlagao kandidat koji je zajedno s tatom AMATEROM povjesničarem, tada posebnim savjetnikom Predsjednika Vlade, također napadao akademika Tuđmana. I tada je skoro jedna trećina akademika na toj izbornoj skupštini glasovala za kandidata koji je kasnije postao poznat po svom ‘pronalasku’ i danas je u Hrvatskoj i van nje poznat kao Ivo DROBILICA.

Na sličan način je dr. sc. Stanko Andrić reagirao kada je skupina akademika (Ivan Aralica, Nenad Cambi, Andrej Dujella, Dubravko Jelčić, Ivica Kostović, August Kovačec, Vladimir Paar, Stanko Popović, Davorin Rudolf) i nekoliko povjesničara (dr. sc. Mira Kolar, prof. dr. sc. Agneza Szabo i prof. em. dr. sc. Mirko Valentić)

predložila 2019. da se Hrvatski institut za povijest Zagreb nazove po svom nekadašnjem ravnatelju povjesničaru i akademiku Franju Tuđmanu. Činjenica je da su trojica od tih akademika na listi najutjecajnijih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu koje se pravi na osnovu Scopusove baze, a kandidat je po Scopusu u grupi najslabijih znanstvenika iz HIP-a, koji na Scopusu imaju h-indeks 0 (NULA).

O tome govori akademik Kuzma Kovačić.

Ja sam objavio svoj komentar kandidatovog teksta o povjesničaru akademiku Franju Tuđmanu tvrdeći da su njegove tvrdnje priglupе. Nitko nije reagirao na moj tekst iako sam ga poslao i kolegama akademikima čije adrese imam.

I ja sam na listi najutjecajnijih znanstvenika na svijetu. Imam i najviše znanstvenih radova od svih hrvatskih znanstvenika na tim listama, ali kolege akademici znaju da uvijek tvrdim da je akademik Franjo Tuđman mnogo iznad nas. Naime te liste nisu napravljene za iznimne slučajeve kada je netko uspješan u dvije oblasti pa sinergijom svog rada u jednoj i drugoj ostvari čudesne rezultate, A akademik Franjo Tuđman je to ostvario UTEMELJIO JE RH.

Zato i mislim da današnje glasovanje nije glasovanje o Uklanjatelju već je to glasovanje o nama samima – o HAZU.

Zato je usporedba s JAZU zanimljiva.

Naime i o Drobilici i o Uklanjatelju odgovara Miroslav Krleža preko teksta Oca nacije Dobrice Ćosića o njegovoj raspravi s Krležom:

„Spor je nastao kada sam izrekao neke primjedbe na račun Tuđmanova Instituta za radnički pokret, koji se po raznim pitanjima radikalno razlikovao od shvaćanja beogradskih povjesničara. Na moje iznenađenje, Krleža je cijelom svojom baroknom retorikom stao u obranu Tuđmana, tvrdeći da je apsolutna glupost izjednačavati Vladka Mačeka i Dražu Mihailovića, domobrane i četnike. O četnicima je mislio najgore, kao o šovinističkoj rulji. A o domobranima kao o regularnoj pacifističkoj vojsci jedne države, istina nesretne ali nekakve države. Da su domobrani pucali na vas partizane, vas ne bi bilo, rekao je. A onda je, s meni zapanjujućom žestinom, spomenuo Jasenovac, tvrdeći da ga Srbi uporno koriste i zloupotrebljavaju u svom antihrvatstvu, dokazujući da je u Jasenovcu ubijeno 700 000 Srba, što je apsolutna laž i glupost. Rekao sam: Ako nije sedamsto, onda je svakako šesto, o čemu postoji dokumentacija iz njemačkih izvora, inozemnih svjedoka i promatrača. Kakvih tvojih šesto tisuća, grmio je Krleža, govoriš bedastoće, to je vulgarna nacionalistička propaganda. Poslije toga obojica smo izgubili kontrolu. Dok je Krleža gubio kontrolu u svojoj kanonadi na moj srpski bezobrazluk, ja sam izazivački pitao: Je li ubijeno tristo? Je li ubijeno dvjesto? Pa dobro Krleža, je li ubijeno sto tisuća? Na to je Krleža skočio sa stolice, zakačio stol, zdjela sa juhom se zanjihala, a tast Oskara Daviča Hinko Lederer pribrano nam se obratio: Smirite se gospodo, juha je prima klasa. To je bio kraj mogega prijateljstva s Krležom“

A onda nam tata Slavko i njegov sin Drobilica, kao i Uklanjatelj podržavaju Oca nacije Ćosića, to rade i u današnjoj RH koju je utemelji Franjo Tuđman.

Krleža je branio čast JAZU. Ako je i HAZU na Ćosićevoj strani može li se dalje zvati HAZU? Možda bi bilo primjerenije SAZU!

Akademik Josip Pečarić

Inače, govor sam dao u knjizi: „HAZU i Tuđmanova bista“, Zagreb 2024..

Na njenom predstavljanju nazočan je bio i akademik Ivica Kostović koji se javio za riječ i to zaustavljanje i Iva Drobilice i Povjesničara – uklanjatelja nazvao čudom, ali još važnija je bila njegova podjela na one koji vole RH i one koji je ne vole. Otud i moje knjige u kojoj je ta njegova podjela u podnaslovu:

Pečarić, Akademik Ivica Kostović / ‘Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu’”, dragovoljac.com.

Kada su shvatili što to znači uz činjenicu da je većina na Izornoj skupštini podržala mene a ne cijeli razred koji je predložio Povjesničara – uklanjatelja ljetos je bila prava hajka na HAZU i mene u medijima. Priglupa naravno, pa sam za podnaslov nove knjige uzeo duhoviti komentar don Anđelka Kaćunka:

Pečarić, Hajka na HAZU / ‘Mozak veličine maković-zrna’, Zagreb, 2024., str. 303.

Kao što ste vidjeli u mom govoru u Akademiji sam imao veliku potporu akademika Kuzme Kovačića pa sam zbog toga i napisao knjigu: KUZMA KOVAČIĆ: ‘POVJESNIČAR – UKLANJATELJ’, dragovoljac.com., 2024..

Kako ste i Vi pomogli u tome upravo sam predao u tisak i knjigu:

Josip Pečarić, MLADEN PAVKOVIĆ: TEKSTOVI U MOJIM KNJIGAMA

Inače, gospodine Pečariću, HAZU već godinama nije nikome dodijelilo titulu “počasnog člana”. Međutim, od stare garde Josip Broz Tito je i dalje, istina posthumno, među takvim članovima...

Znam, a mislim da sam jednom i naveo niz Vaših članaka o tome. Ja, zapravo, volim naglasiti da moj imenjaka JB Tito i ja imamo još nešto zajedničko osim imena. Naime, i on i ja smo među desetoricom ‘izabranih’. Naime ja sam u povijesti svjetske matematike među desetoricom po broju objavljenih znanstvenih radova u matematičkim časopisima, a on je među desetoricom najvećih ubojica.

Da, Vi ste jedan od najistaknutijih svjetskih matematičara. Je li Vam to pomaže ili odmaže?

Probleme zbog mog domoljubnog rada više imaju oni koji su uz mene, počev od obitelji. To je poznato pa mi izgleda za čitatelje zanimljivijim kako je to u znanosti.

Imam veliko zadovoljstvo zbog svega što sam uradio kao znanstvenik. Recimo stvorio sam 4 časopisa koji su na svjetskim listama. Jedan je prije dvije godine bio i 15. matematički časopis na svijetu po impact faktoru. Najnoviji je to što su na spomenutim listama najutjecajnijih svjetskih znanstvenika Sveučilišta u Stanfordu i njih trojica kojima sam bio mentor. Nadam se da ću uskoro predstaviti i knjigu o tome:

Pečarić, Moji doktori među najutjecajnijim znanstvenicima, Zagreb, 2024. str. 236.

Radi se o trojici mojih doktora iz Pakistana.

Na žalost što se tiče s onima iz RH kojih je zapravo bilo 40, mnogi su me izdali na najpokvareniji način. I njima sam posvetio neke svoje knjige poput „Pomozi sirotu na svoju sramotu!“...

I još samo: Zovu li Vas ikada, kao akademika i istaknutog hrvatskog domoljuba i intelektualca, na tzv. državne prijeme?

Šalite se? – odgovorio je žalosno, ali istinito akademik Pečarić.

Razgovarao: MLADEN PAVKOVIĆ

https://bezccenzure.hr/toptema/razgovor-mladena-pavkovica-s-akademikom-josipom-pecaricem-2/?fbclid=IwY2xjawJoVjhleHRuA2FlbQIxMQABHp27L0q2Hr60h3O2Cf_AVtTs0S5pIxUzHmt2HB_OUKKIampjrqmO35ZqU-J-_aem_nuo1QavIN8GzW2TogBQufw

LILI BENČIK , THOMPSON I ZDS, HRVATSKE PRAVICE, 2026.

Josip Pečarić

12. prosinca 2025. ·

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA IZ 2008.

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona. Prihvaćanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Prof. dr. sc. Nediljko A. Ančić

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Olga Asić, domaćica

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Ivan Balić, ekonomist

Katica Balog, politologinja novinarka

Dalibor Barić, konobar

Akademik Slaven Barišić

Prof dr. sc. Borna Bebek

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar

Vladimir Benić, dirigent

Nikola Bičanić, mr.sc

Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine
Nikola Bilić, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Dr. Boris Blašković, specijalist opće medicine
Akademik Rafo Bogišić
Mons. dr. Mile Bogović, biskup
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira
Joso Brkljačić, trgovac
Nada Brkljačić, službenica
Dr.sc Paško Bubalo, zastupnik Hrvatskog državnog sabora u mirovini
Prof. dr. sc. Nikola Buble
Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik
Željko Crnolatac, umirovljenik
General Miljenko Crnjac
Zdravko Curkan, umirovljenik
Vinko Cuzzi, županijski sudac
Joško Čelan, novinar i publicist
Emil Čić, glazbeni kritičar i publicist
Jozo Čikeš, predsjednik Pasionske baštine
Tomislav Čolak, prof.
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Prof. dr. sc. don Josip Čorić
Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik
Jadranka Čuljak Duvnjak, odvjetnica
Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo, predsjednik Association for Croatian Studies/ACS
Prof. Ikica Čuvalo
Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist
Mate Ćavar, umirovljenik
Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
Prim.dr.sc Egidio Ćepulić, dr. med.
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj
Prof. dr. sc. Ante Ćorušić
Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik
Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice 1941.
Mira Ćurić, novinar
Vlado Dadić, prof.dr.sc
Akademik Žarko Dadić
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.
Ivan Debeljak, dipl. iuris
Zlata Derossi, prof.

Julije Derossi, književnik
Ivan Devčić, mornar
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Željko Dorotić, gospodarstvenik
Dubravka Dragaš, dipl. Arheolog
Tomislav Dragaš, tapetar
Mate Drmić, prof.
Branka Dundović, umirovljenik
Vladimir Dundović, umirovljenik
Dr. sc. Tomislav Dragun
Anđelka Dražić, njegovateljica
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim.dr.Josip Dujella, spec.patolog
Stipe Ćipa Dukić kat. Svećenik
Josip Dukovac, dipl.ek
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Drago Duvnjak, dipl.ing
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Josip Elez, službenik
Marija Elez, nastavnik u m.
Petar Elez, nastavnik u m.
Alena Fazinić dr.sc
Mario Filipi, novinar
Ante Filipović, brigadir u m.
Milan Fjaka Lelas, umirovljeni pilot
Ivan Gabelica, odvjetnik
Juraj Galac, umirovljenik
Marija Galac, umirovljenica
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof, dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Mate Gogić, umirovljenik
Marija Seka Golac, umirovljenica
Martin Golac, umirovljenik Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Josip Dodo Grospić, umirovljenik
Ljuba Grospić, agronom

Milan Grospić, dr. veterine
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof.dr. Petar Gugić
Rajka Gugić, pravnica
Ivana Haberle, predsjednica udruge «Žene u Domovinskom ratu – Zadar»
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.
Mate Herman, ugostitelj
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hoblaj
Fra Mladen Hrkač
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Srećko Ilić, odvjetnik
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Lovro Ivin, prof. povijesti
Kornelija Ivos, službenica
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Jakov Jelić dr.sc.
Vinka Jelić, prof.
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, gl. urednik Političkog zatvorenika
Josip Jović, kolumnist i publicist
Juraj Jug, umirovljenik
Zdenka Jug, umirovljenik
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
Fra Karlo Jurišić, prof.dr.sc
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Anđelko Kačunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.
Dr. Dragan Klarić, liječnik
Jakov Klarić, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica

Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Ljerka Koren, službenik-lektor
Vazmoslav Koren, geometar u mirovini
Zvonimir Kos, profesor
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Katarina Kronja, viša laborantica u m.
Ankica Krpina, dipl. iur.
Radoslav Krpina, ing. šumarstva
Stanko Krpina, dipl. ing. kemije
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta Stuttgart
casna sestra Aurelina Kutleša, Pakoštane
Dragan Kwiatkowski, akademski kipar
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Pepica Lebar, nastavnica u mirovini
Dr. sc. Damir Letinić, pedijatar
Nevena Letinić, dipl. ing. arh.
Grozdana Leskošek, umirovljenik
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Vladimir Loknar, dr.med. i publicist
Dr. Stjepan Lončarević
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Jadranko Madunić, prof.
Ante Tonko Mađerić, umirovljenik
Nikola Majnarić, prim.dr.
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D.,
Vladimir Marić, odvjetnik
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Adalbert Marković, prof. dr.
Željko Maršić
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Marica Mataija, nastavnik u m.

Vlatko Mataija, nastavnik u m.
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Petar Matić, dipl.iur
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Ivan Milinković, električar
Mirjana Milinković, službenica
Marko Milinković, privatni namještenik
Nada Milinković, učiteljica u mirovini
Nikola Milinković, mehaničar
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske Čiste Stranke Prava
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Jadranka Modrić, dipl.iur.
Marija Mrakovčić, prof.
Dragica Mršić – Petričević, prof.
Jozo Mršić, književnik
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. sc. Josip Mužić
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak
Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Josip Papković, mr.sci
Marija Papković, dipl.iur
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Ana Pašalić, dipl.iur
August Pavičić, farmer
Ivanka Pavičić, domaćica
Josip Pavičić, književnik i nakladnik

Mladen Pavković, novinar i publicist
Ing Berislav Pavlović, Predsjednik Društva M. Hrvatske,
Vancouver, Canada Pero Pavlović, književnik
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakic-Mikuljan, književnica
Slavko Pecirep, liječnik
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Zvonimir Penović, književnik
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, predsjednik obrtničke komore HBŽ
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Miro Petry, umirovljeni saborski zastupnik
Domagoj Ante Petrić, novinar
dipl.ing Zlatko Pintarić
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško
Nada Pomper, književnica
Stjepan Pomper, slikar
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Gordana Primižić, prof. u m.
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Dipl.Ing. Franjo Radošević, Predsjednik internacionalnog savjetodavnog poduzeća
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramljak, profesor
Toni Ramljak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i Zagrebačke županije
Miljenko Romić, akademski slikar
Mladen Roth, [eur.ing](#)
Marko Roša, [dipl.ek](#)
Nedjeljka Roša, [dipl.ek](#)
Fra Nikola Mate Rošić

Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.
general-bojnik Željko Sačić
Martin Sagner, glumac
Iur. Darko Sagrak, predsjednik udruge «dr. Milan Šufllay»
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Višnja Serdar, umirovljenik
Vlatko Serdar, umirovljenik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Stjepan Sraka, dr.stom.
Ivan Stamać, akustičar i skladatelj, izumitelj zvukovnog sustava Morskih orgulja u Zadru
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
fra Miljenko Stojić, književnik i novinar
Ivan Stržić, književnik
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Ivka Šaban, dipl.ing
Josip Šaban, mr.sc
Matilda Šaban, nastavnik u miru
Milan Šaban, nastavnik u miru
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Tamara Šarić, domaćica
Tomislav Šarić, ribar
Petar Šarinić, primarijus dr.med
Ivan Šarolić, književnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka
Stjepan Šešelj, književnik
Tvrtko Šešelj, računovođa
Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
Renato Šintić, profesor u mirovini
Božo Škorić, dipl.ing
Kristina Škorić, umirovljeni prof.
Mr. Ljubomir Škrinjar
Branko Šoštar, ing
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić

Dr.sc Dragutin Taboršak
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Ana Tomljenović, publicist
Zora Trek-Čížek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata, ravnatelj Hrvatskog dokumentacijaskog centra
Damir Tučkar, dipl.ing
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Damir Vidović, student
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Damir Vidović, student
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Rudolf Vouk, prof. dr. sc
Stanko Vrnoga, svećenik
Dr. sc. Petar Vučić
Vlč. Tomislav Vučur, upravitelj Župe Crnac
Dr. sc. Ante Vukasović
Grozdana Vukić, domaćica
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Tomislav Vukić, mornar
Antun Vuković, umirovljenik
Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Fra Pavao Žmire, prof.dr.sc
Prof. dr. sc. Darko Žubrinčić

NAJBOLJEG NE ŽELE U JUSP JASENOVAC / IGOR VUKIĆ, 2. PORTAL DRUŠTVA ZA ISTRAŽIVANJE TROSTRUKOG LOGORA JASENOVAC, 2026.

Josip Pečarić

11. studeni 2025. .

IVO DROBILICA ILI IVO VALJAK

U sučeljavanju Vukića i Goldsteina doznali smo da sam ja autor široko prihvaćenog imena IVO DROBILICA za Goldsteina.

https://www.youtube.com/watch?v=BxFLHAN_gOo

Tada je Goldstein rekavši da sam mu ja dao to ime spomenuo prvi sudski postupak koji se odnosio na knjigu:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal **dragovoljac.com**, 2020.

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Lako se može provjeriti jer je knjiga dana na Internetu da se ime Ivo Drobilica u njoj ne spominje.

Istina je da me Ivo Drobilica tuži zbog tog imena u novoj tužbi:

U točki 2.:

-na više desetaka mjesta nadijeva tužitelju posprdnno ime ,Ivo Drobilica".

U točki 4.:

Tuženik vrijeđa tužitelja nazivajući ga ruglom profesije, amaterom, kvalificirajući ga redikulom posprdnno ga naziva Ivom Drobilicom, tužiteljeva pok. oca neškoloanim amaterom, podmećući mu da kao povjesničar iznosi laži u cilju održavanja mita o velikoj Srbiji na nekoj četničkoj platformi, te kao zastupnika teze o genocidnosti hrvatskog naroda Akademaska karijera tužitelja verificirana u znanstvenim krugovima pobija navode tuženika.

Mene tuži sada i zbog drobilice, jer država njega nije kazneno gonila jer je očito zlonamjerno izmislio drobilicu. I sada mu je trebalo 7 godina da nađe oporavdanje:

ŽUSTRA RASPRAVA VUKIĆA I GOLDSTEINA O JASENOVCU: 'BIVŠI PROFESOR' DROBILICU PREIMENOVAO U VALJAK

<https://narod.hr/.../zustrasprava-vukica-i-goldsteina...>

A za tih sedam godina ja sam objavio 101 knjigu u kojima se spominje Ivo Drobilica i/ili njegovo veličanstveno 'znanstveno otkriće':

KNJIGE JOSIPA PEČARIĆA U KOJIMA SE SPOMINJE IVO DROBILICA I/ILI NJEGOVA DROBILICA

1. J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347. 1 PUT

2. J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018. 6 PUTA o njegovoj drobilici, 5 puta u tekstu:

IGOR VUKIĆ, NOVOM KNJIGOM O JASENOVCU IVO GOLSTEIN POTVRDIO DA IZMIŠLJA I LAŽE

U knjizi ni slova o drobilicama ili strojevima za mljevenje i uništavanje kostiju jasenovačkih logoraša, o čemu je pisao i javno govorio posljednjih mjeseci

Na čak 950 stranica knjige nema ništa novo. To su pretežno biografije oko 1500 zatočenika i nekoliko desetaka jasenovačkih ustaša. Pri tome najveći dio zapisa otpada na zatočenikov život prije dolaska u logor. Zatim, selektivno i nekritički odabrane izjave

Nova knjiga „Jasenovac“ Ive Goldsteina još je jedna potvrda njegove sklonosti da izmišlja povijesne činjenice, što bi ga napokon trebalo isključiti iz javne rasprave o jasenovačkom logoru.

Knjiga je najzanimljivija po onome čega u njoj – nema. Nema opisa drobilica ili strojeva za mljevenje i uništavanje kostiju jasenovačkih logoraša u travnju 1945., o čemu je Goldstein pisao i javno govorio u prvom dijelu ove godine.

U autorskom tekstu u tjedniku Globus, 4. svibnja, napisao je da su u Jasenovac pred kraj rata, radi navodnog zatiranja tragova zločina, „iz Reicha dovezeni strojevi koji su lomili kosti leševa“.

Potom je u lipnju na HRT-u u Nedjeljom u 2 pustio još malo mašti na volju. Rekao je da je početkom travnja 1945. „Miroslav Majstorović-Filipović išao u logor Chelmno kod nacista instruirati se kako se uništavaju leševi, čak su doveli strojeve koji uništavaju kosti“. „Jednim dijelom su leševi bili spaljivani na rešetkama, a drugim dijelom su kosti koje su našli i iskopali uništavali u tim strojevima“, rekao je Ivo Goldstein.

No u knjizi koja je izašla u studenom, prije nekoliko tjedana, nema ni slova o drobilicama, odnosno „strojevima za lomljenje i uništavanje kostiju“. Bilo je sasvim dovoljno vremena da se tako bitna stvar naširoko opiše na uočljivom mjestu u knjizi i da se navedu izvori za taj podatak.

3. J. Pečarić, Josip Šimunić i ‘Za Dom spremni’, Zagreb, 2019, str. 362. 1 PUT

4. J. Pečarić, Je li političarima kriva matematika? Zagreb, 2019, pp. 317. 1 PUT

5. J. Pečarić, Borasa za akademika. Portal **dragovoljac.com**, 2020. 3 PUTA

6. J. Pečarić, Vratiti Hrvatsku narodu: Portal **dragovoljac.com**, 2020. 1 PUT

7. J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348. 9 PUTA

8. J. Pečarić, Dr. Jure Burić, Zagreb, 2020, str. 211. 1 PUT

9. J. Pečarić, Mladen Pavković, Zagreb, 2020., str. 321. 3 PUTA

10. J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str. 224. 1 PUT

11. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal **dragovoljac.com**, 2021. 2 PUTA

12. J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal **dragovoljac.com**, 2021. 1 PUT

13. J. Pečarić, Ruski znanstvenik u RH, Portal **dragovoljac.com**, 2021. 3 PUTA

14. J. Pečarić, Prof. dr, sc. Miroslav Tuđman, Portal **dragovoljac.com**, 2021. 1 PUT

15. J. Pečarić, Prof. dr, sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. str. 461. 1 PUT

16. J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404. 7 PUTA

17. J. Pečarić, Dr, sc. Josip Stjepandić, Portal **dragovoljac.com**, 2021. 1 PUT

18. J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404. 1 PUT
 19. J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444. 1 PUT
 20. J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285. 2 PUTA
 21. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328. 1 PUT
 22. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252. 2 PUTA
 23. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, **Lulu.com**, 2021. pp. 506. 6 PUTA
 24. J. Pečarić, Don Anđelko Kaćunko, Zagreb, 2021. str. 339. 1 PUT
 25. J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021., str. 348. 1 PUT
 26. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal **dragovoljac.com**, 2021. 3 PUTA
 27. J. Pečarić, HOS, Portal **dragovoljac.com**, 2021. 4 PUTA
 28. J. Pečarić, Mario Filipi, Portal **dragovoljac.com**, 2021. 3 PUTA
 29. J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, **dragovoljac.com**, 2021. 3 PUTA
 30. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021. 1 PUT
 31. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, **dragovoljac.com**, 2021. 1 PUT
 32. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, **dragovoljac.com**, 2022. 3 PUTA
 33. J. Pečarić, General Ivan Tolj, **dragovoljac.com**, 2022. 4 PUTA
 34. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, **dragovoljac.com**, 2022. 1 PUT
 35. J. Pečarić, Inicijalni krug 'Tuđman 100', **dragovoljac.com**, 2022. 1 PUT
 36. J. Pečarić, "Pokvareni četnici", **dragovoljac.com**, 2022. 1 PUT
 37. J. Pečarić, Akademik Kuzma Kovačić, Zagreb, 2022. str. 342. 3 PUTA
 38. J. Pečarić Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus? / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456. 9 PUTA
 39. J. Pečarić, Pismo Rektor u Sveučilišta u Mostaru / Prva Međunarodna Matematička Konferencija u Mostaru, Zagreb, 2023. str. 346. 2 PUTA
 40. J. Pečarić, Đildo i Tea u knjigama mlađeg brata, Zagreb, 2023., str. 392. 2 PUTA
 41. J. Pečarić, Marko Jurić, **dragovoljac.com**, 2023. 1 PUT
 42. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, **dragovoljac.com**, 2023. 4 PUTA
 43. Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francisković, **dragovoljac.com**, 2023. 1 PUT – ruganje zbog drobilice
 44. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472. 3 PUTA
 45. J. Pečarić, Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2023., str. 267. 3 PUTA
 46. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, **dragovoljac.com**, 2023: 5 PUTA
 47. J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, **dragovoljac.com**, 2023. 70 PUTA
- Znate li zašto me Ivo Drobilica nije tužio zbog ove knjige u kojoj je cijelo poglavlje o njegovoj drobilici:
- GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSJEDNICIMA) ... 168
- PISMO PREDSJEDNICIMA 1. 168
- PISMO PREDSJEDNICIMA 2. 174
- PISMO PREDSJEDNICIMA 3. 179
- PRILOG: IVICA GRANIĆ: JASENOVAC VIŠE

NIKADA NEĆE BITI ONAKAV KAKVIM SU GA ZAMIŠLJALI GOLDSTEIN I KRAUS, PAD LAŽNOG MITA STVARANOG PEDESETAK GODINA 182
 PISMO PREDSEDNICIMA 4. 191
 PRILOG: SLUČAJ ČLANKA DAVIDA GOLDMANA U JERUSALEM POSTU: BITNO JE DA JE ISTINA SVE
 ŠTO JE GOLDMAN REKAO 198
 PISMO PREDSEDNICIMA 5. 207
 PRILOG: DEJAN RISTIĆ, VODITELJ ‘MUZEJA ŽRTAVA GENOCIDA’ U BEOGRADU NEGIRA
 GENOCID U SREBRENICI, A IZMIŠLJA GENOCID U JASENOVCU 210
 PISMO PREDSEDNICIMA 6. 214
 PISMO PREDSEDNICIMA 7. 221
 PRILOG: HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI. 229
 PISMO PREDSEDNICIMA 8. 235
 PRILOG: OTVORENO PISMO PREDSEDNIKU USTAVNOG SUDA RH 240
 PISMO PREDSEDNICIMA 9. 245
 KNJIGA „BRANILI SMO STEPINCA“ 248
 PISMO PREDSEDNICIMA 11. 251
 PISMO PREDSEDNICIMA 12. 254
 PISMO PREDSEDNICIMA 13. 260
 PRILOG: PISMO HAZU 268
 PISMO PREDSEDNICIMA 14. 272
 PRILOG: IGOR VUKIĆ, ŠTO TO DROBI IVO GOLDSTEIN 275
 PISMO PREDSEDNICIMA 15. 289
 PRILOG: HAZUDD UREDNIŠTVU JERUSALEM POSTA! 291
 PRILOG IGORA VUKIĆA UZ POSLJEDNJE PISMO PREDSEDNICIMA 302
 DAVID GOLDMAN ODGOVORIO YAD VASHEMU:
 ČINI SE DA ĆE SE POLEMKA OKO JASENOVCA NASTAVITI 314
 MOGU LI NAM BL. ALOJZIJE STEPINAC I DR.
 FRANJO TUĐMAN BITI IDEJNI VOĐE? 319
 48. J. Pečarić, Novak Srzić vs. Stanković, **dragovoljac.com**, 2023. 1 PUT
 49. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, **dragovoljac.com**, 2023. 56 PUTA
 Pogledajte npr. POGLAVLJE:
 LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 2.
 (Droblilica i predstavljanje knjige o Šimuniću) 38
 (FOTO) PREDSTAVLJENA KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA “JOSIP ŠIMUNIĆ
 I ZA DOM SPREMNI”: “POLITIČKI KOREKTNO JE BITI NESPREMAN” 40
 PROMOCIJA KNJIGE JOE ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI 47
 DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ: POLITIČKI KOREKTNO JE BITI NESPREMAN 52

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI'“ 57
DR. SC. STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN O KNJIZI 'JOSIP ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI': 'NITKO NAS NE MOŽE POBIJEDITI DOK SMO SLOŽNI I SVOJI NA SVOJEMU' 64
ČESTITKA JOSIPU ŠIMUNIĆU 65
OPET ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I NE SAMO NJEMU 67
KNJIGA: VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL **DRAGOVOLJAC.COM**, 2020. / PREGGOVOR 71
ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA? 72
JEDINO ŠKORO GOVORI O FAŠISTIČKOJ SRPSKOJ AGRESIJI! 76
POGOVOR: ŠKORO I SRPSKI FAŠIZAM 78
KNJIGA: REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020. / MIRA VRBANović:
PREDSTAVLJANJE KNJIGA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA 83
JOSIP PEČARIĆ, THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG PONOSA 90
50. J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? **dragovoljac.com**, 2023. 22 PUTA
51. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma **dragovoljac.com**, 2023. 5 PUTA
52. J. Pečarić, Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi, **dragovoljac.com**, 2024. 2 PUTA
53. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., **dragovoljac.com**, 2024.m 8 PUTA
54. J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, **dragovoljac.com**, 2024. 125 PUTA
NOVO IME IVO DROBILICA MU JE U NASLOVU, A TUŽI ME ZA KNJIGU KOJA NIJE O NJEMU: ZATO I ŽELI DA GA SADA ZOVU IVO VALJAK.
POGLAVLJA S NJEGOVIIM NOVIM IMENOM U NASLOVU:
SANJA I TERESA IVA DROBILICE 14
ODGOVOR DAMIRU BOROVČAKU 14
PRILOZI: GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI 19
ISPRIKA DR. SC. SLAVKU GOLDSTEINU 22
IZLAGANJE DR. VLADIMIRA GEIGERA S PRESTAVLJANJA KNJIGE AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA 27
NOVA KNJIGA IVA DROBILICE 63
PRILOZI: IGOR VUKIĆ, SPOJ OLINJALOG UDBAŠA I VLATKE POKOS 66
JURČEVIĆ ZA DIREKTNO: GOLDSTEINA NE TREBA SMATRATI ZNANSTVENIKOM, TOLIKO SE PUTA BLAMIRAO, OD DROBILICE DO DRUGIH IRACIONALNIH STAJALIŠTA 69
DARAN BAŠIĆ, GOLDSTEIN – 'DROBILICA' O POVIJESTI 71
LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI, 2. 78
SANJA I TERESA IVA DROBILICE 2. (DROBILICA MATEMATIČAR) 182
PRILOZI: BOLJŠEVIČKO-FAŠISTOIDNI PAMFLETIĆ IVE GOLDSTEINA 188
MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (III.): PISMO IZRAELSKOG VELEPOSLANIKA 191

MONTIRANJE SLUČAJA MATICE HRVATSKE 196

ZVONIMIR HODAK, POVIJEST HRVATSKE LJEVICE JE POVIJEST PROMAŠAJA: TE GODINE UHIĆENA JE I MOJA SUPRUGA 199

SANJA I TERESA IVA DROBILICE 3. 204

PRILOG: ISTINA O JASENOVCU HEBRANG O GOLDSTEINOVIM IZJAVAMA: DILETANT JE U PODRUČJU POVIJESNIH ZNANOSTI, A OČITO I NA PODRUČJU BIOLOŠKIH; MANIPULIRA POSMRTNIM OSTACIMA 211

55. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić /Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb, 2024., str. 710. 8 PUTA

56. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, **dragovoljac.com**, 2024. 19 PUTA

57. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, **dragovoljac.com**, 2024. 65 PUTA

58. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, **dragovoljac.com**, 2024. 11 PUTA

59. J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389. 39 PUTA (Za ovu knjigu me sada tužio, a nije za onu pod Br. 57 koja je na internetu a u kojoj se spominje novo ime 65. puta)

60. J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. **Dragovoljac.com**, 2024. 2 PUTA

61. J. Pečarić, Slobini zečevi, **Dragovoljac.com**, 2024. 10 PUTA

62. J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'', **Dragovoljac.com**, 2024. 23 PUTA

63. J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? **Dragovoljac.com**, 2024. 24 PUTA

64. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, **dragovoljac.com.**, 2024. 2 PUTA

65. J. Pečarić, Thompson – najznačajniji živući Hrvat, **Dragovoljac.com**, 2024. 5 PUTA

66. J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna", Zagreb, 2024.,str. 303. 14 PUTA

67. J. Pečarić: Moja Ankica II., Zagreb, 2024., str. 448. 11 PUTA

68. J. Pečarić, Donald Trump u mojim zapisima, **dragovoljax.com**, 2024. 1 PUT

69. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, **dragovoljax.com**, 2024. 93 PUTA

Dr. sc. Vladimir Geiger je voditelj državnog projekta o žrtvama rata pa treba posebno obratiti pažnju na tekstove u kojima on spominje Goldsteinovu drobilicu:

JERUSALEM POST DOTAKNUO SE GOLDSTEINOVE 'DROBILICE KOSTIJU': EVO ŠTO JE DR. SC. GEIGER PISAO O TOME
OSVRTI I PRIKAZI:IVO GOLDSTEIN, JASENOVAC, FRAKTURA I JAVNA USTANOVA SPOMEN-PODRUČJE JASENOVAC, ZAPREŠIĆ - JASENOVAC, 2018.

GOLDSTEIN – 'DROBILICA' O POVIJESTI

70. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, Drugo prošireno izdanje, **dragovoljac.com.**, 2024. 2 PUTA

71. J. Pečarić, Kuzma Kovačić: 'Povjesničar – Uklanjatelj', **dragovoljac.com.**, 2024. 44 PUTA

72. J. Pečarić, Dr. sc. Ante Nazor, **dragovoljac.com.**, 2025. 6 PUTA

73. J. Pečarić, Davor Dijanović, **dragovoljac.com.**, 2025. 16 PUTA

74. J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od “Bojne Čavoglave” do “Ako ne znaš što je bilo”, **dragovoljac.com.**, 2025. 15 PUTA
 75. J. Pečarić, Mladen Pavković: Tekstovi u mojim knjigama, Zagreb, 2025. str. 359. 4 PUTA
 76. J. Pečarić, Javor Novak: Ulomci zbilje, **dragovoljac.com.**, 2025. 21 PUT
 77. J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 225., str. 549. 52 PUTA
 78. J. Pečarić, Boka kotorska i Bokelji, **dragovoljac.com.**, 2025. 31 PUT
 79. J. Pečarić, Davorin Karačić, **dragovoljac.com.**, 2025. 11 PUTA
 80. J. Pečarić, Josip Stjepandić i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 4 PUTA
 81. J. Pečarić, Biskup Vlado Košić i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 5 PUTA
 82. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 16 PUTA
 83. J. Pečarić, Biskup Ante Ivas i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 1 PUT
 84. J. Pečarić, Marko Ljubić, Thompson i ZDS, **dragovoljac.com.**, 2025. 1 PUT
 85. J. Pečarić, Lang, Pešorda i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 14 PUTA
 86. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, Thompson i ZDS, **dragovoljac.com.**, 2025. 17 PUTA
 87. J. Pečarić, Mladen Pavković & Thompson, Zagreb, 2025., str. 466. 8 PUTA
 88. J. Pečarić, Lita u Tisnom i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 4 PUTA
 89. J. Pečarić, Joško Čelan i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 8 PUTA
 90. J. Pečarić, Đuro Vidmarović i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 2 PUTA
 91. J. Pečarić, 'Meni vam je Hrvatska kao zrak.' / Milan Ivkošić, Jasenovac i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 21 PUT
 92. J. Pečarić, „Marcel Holjevac, Thompson i ZDS“, **dragovoljac.com.**, 2025. 1 PUT
 93. J. Pečarić, Zorica Gregurić, **dragovoljac.com.**, 2025. 7 PUTA
 94. J. Pečarić, Don Kaćunko i Thompson – u borbi Za Domoljubnu Slobodu, Zagreb, 2025. str. 384. 18 puta
 95. J. Pečarić, Tihomir Dujmović i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 1 PUT
 96. J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, **dragovoljac.com.**, 2025.: **dragovoljac.com.**, 2025. 47 PUTA
 97. J. Pečarić, Goldsteini i hajka na Filipa Lukasa, **dragovoljac.com.**, 2025. 4 PUTA
 98. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, **dragovoljac.com.**, 2025. 61 PUT
 99. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella i Thompson, **dragovoljac.com.**, 2025. 36 PUTA
 100. J. Pečarić i Z. Hodak, Dr. sc. Ivica Granić, **dragovoljac.com.**, 2025. 24 PUTA
 101. J. Pečarić, Nadbiskup Ivan Šarić, **dragovoljac.com.**, 2025.: 8 PUTA
- U presudi po prvoj tužbi po sudovima kada Ivo Drobilica napiše knjigu, a neki drugi povjesničar kritički feljton o njoj netko treći ne smije prihvatiti tvrdnje iz Feljtona, jer je ono što kaže Drobilica činjenična tvrdnja. To je toliko jasno tim sutkinjama da im nije važno i ako Drobilica tvrdnje iz Feljtona pripiše tom trećemu.
- Nebitno je i kada se Drobilica lažno prerdstavlja kao akademik, kao u toj emisiji: DOKAZ DA SE IVO GOLDSTEIN LAŽNO PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK
<https://www.facebook.com/61560776141733/posts/pfbid0NS3AW94w37Nzd1LqgCeVQ1TBgRihTRNiXgtdtRVvWrihKnJxH7MFSpsfYz3DuzfHI/>

Danas kada samo ja imam više od 100 knjiga sa spominjanjem Iva Drobilice, kada je to njegovo ime široko rasprostranjeno, uzalud se on trudi i nastupima poslije sučeljavanja da mu se promjeni ime u Ivo Valjak

Svi koji se nadaju da će se zaboraviti to da je Ivo Goldstein izmisli DROBILICU KOSTIJU i da je široko prihvaćeno njegovo novo ime IVO DROBILICI, varaju se ako se nadaju da će to izbrisati ime IVO VALJAK, jer se Ivo nDrobilica SEDAM godina s novim imenom sjetio kako s Ivo Valjak može postići da ljudi zaborave da je on samo Ivo Drobilica. Pa svjedoci smo ovih dana da mu članica obitelji dobila također ime DROBILICA:

Josip Pečarić

YOUTUBE.COM

FENOMEN TJEDNA - POVIJESNA DEBATA VUKIĆA I GOLDSTEINA O JASENOVCU (6.11.2025.)

Josip Pečarić

7. studeni 2025. ·

<https://narod.hr/.../vukic-sto-je-istina-o-djeci-koja-se..>

[https://narod.hr/hrvatska/vukic-sto-je-istina-o-djeci-koja-se-nalaze-na-jasenovackom-popisu?fbclid=IwY2xjawP-](https://narod.hr/hrvatska/vukic-sto-je-istina-o-djeci-koja-se-nalaze-na-jasenovackom-popisu?fbclid=IwY2xjawP-cGRleHRuA2FlbQIXMQBzenRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAA)

[cGRleHRuA2FlbQIXMQBzenRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeYKT69F1gF0v6CLvTpfwsJ4mk67JxBvQxpkbABHQNrXIEx6e7_3xLt6Scqng_aem_gLjZ-Xwp8AqUDNjkZl6cPQ.](https://narod.hr/hrvatska/vukic-sto-je-istina-o-djeci-koja-se-nalaze-na-jasenovackom-popisu?fbclid=IwY2xjawP-cGRleHRuA2FlbQIXMQBzenRjBmFwcF9pZBAyMjIwMzIxNzg4MjAwODkyAAEeYKT69F1gF0v6CLvTpfwsJ4mk67JxBvQxpkbABHQNrXIEx6e7_3xLt6Scqng_aem_gLjZ-Xwp8AqUDNjkZl6cPQ)

NAROD.HR

Vukić: Što je istina o djeci koja se nalaze na jasenovačkom popisu? – narod.hr

**IZV. PROF. DR. SC. VLATKA VUKELIĆ,
DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

Josip Pečarić

5. listopada 2024. ·

**OVA NOVA KNJIGA JE MOJA STOTA E-KNJIGA
PUBLICISTIČKE KNJIGE JOSIPA PEČARIĆA NA PORTALU
DRAGOVOLJAC.COM**

1. J. Pečarić, Borasa za akademika. Portal dragovoljac.com, 2020:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>
2. Pečarić, Vratiti Hrvatsku narodu: Portal dragovoljac.com, 2020.:
<https://www.dragovoljac.com/.../20640-akademik-pecaric...>
3. J. Pečarić, Akademik Dubravko Jelčić. Portal dragovoljac.com, 2020.:
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part1.pdf
http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic3_Part2.pdf
4. M. Međimorec, J. Pečarić, El General Praljak, “¡Jueces, El General Praljak no es criminal de guerra. Con desprecio rechazo vuestra sentencia !“ Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak1.pdf>
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak2.pdf>
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/praljak3.pdf>
5. J. Pečarić, General Janko Bobetko, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Bobetko2.pdf>
6. Pečarić, Nobelova Nagrada za 'Oluju', Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/NobelZaGotovinu.pdf>
7. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Aralica.pdf>
8. J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>
9. J. Pečarić, Slobodan Lang / Pešorda o Langu, Portal dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LANG.pdf>
10. J. Pečarić, Josip Jović, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jovic.pdf>
11. J. Pečarić, Ivica Marijačić, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/marijacic.pdf>
12. . J. Pečarić, Mate Kovačević, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/matekovacevic.pdf>
13. J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić, Portal dragovoljac.com, 2020.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic.pdf>
14. J. Pečarić, Akademik Stanko Popović, Portal dragovoljac.com, 2020.:

- <http://www.dragovoljac.com/images/minifp/popovic1.pdf>
15. J. Pečarić, Prof. dr, sc. Zdravko Tomac, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/TOMAC.pdf>
16. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
http://www.dragovoljac.com/.../minifp/suceljavanje_hazu.pdf
17. J. Pečarić, Dr. sc. Ivo Rendić-Miočević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/RENDIC.pdf>
18. J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Vidmarovic.pdf>
19. J. Pečarić, Ruski znanstvenik u RH, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/.../minifp/ruskiznanstvenik.pdf>
20. J. Pečarić, Prof. dr, sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tudjman.pdf>
21. J. Pečarić, Dr, sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>
22. J. Pečarić, Dr. sc. Damir Pešorda, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pesorda.pdf>
23. J. Pečarić, Akademik Smiljko Ašperger, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/asperger.pdf>
24. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Josip Jurčević, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jurcevic.pdf>
25. J. Pečarić, Dr. Milan Vuković, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukovic.pdf>
26. J. Pečarić, Marko Franović, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franovic.pdf>
27. Josip Pečarić, Dubravko Horvatić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/horvatic.pdf>
28. J. Pečarić, Gojko Šušak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Susak.pdf>
29. J. Pečarić, Akademik Slobodan Novak, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/novak.pdf>
30. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stepinac3.pdf>
31. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HOS3.pdf>
32. J. Pečarić, Akademik Nenad Trinajstić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/trinajstic.pdf>
33. J. Pečarić, Braća fra Šito i Valentin Ćorić, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/bracacoric.pdf>
34. J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/.../pecaric/28535-mario-filipi>
35. J. Pečarić, Pravednica Među Narodima - Ljubica Štefan, Portal dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/LjStefan.pdf>
36. J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/ind.../pecaric/28736-lili-bencik>

37. J. Pečarić, Bokeljska mornarica, dragovoljac.com, 2021.:
<https://www.dragovoljac.com/.../28810-bokeljska-mornarica>
38. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/VALENTIC.pdf>
39. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Prof. dr. sc. Stijepo Obad, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/obad.pdf>
40. J. Pečarić, Zaljev hrvatskih svetaca, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ZaljevHS.pdf>
41. J. Pečarić, Dr. Ružica i Mate Čavar, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/.../29516-mate-ruzica-cavar>
42. J. Pečarić, Ivan Gabelica, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GABELICA.pdf>
43. J. Pečarić, Dubrovnik se brani Bokom, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DUBROVNIK.pdf>
44. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HODAK.pdf>
45. J. Pečarić, Benjamin Tolić, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/BenjaminTolic.pdf>
46. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/.../30156-za-dom-spremni-i...>
47. J. Pečarić, Vlado Glavaš, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/.../pecaric/30320-vlado-glavas>
48. J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/GeneralTolj.pdf>
49. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/.../pecaric/30633-zvonimir-janko>
50. J. Pečarić, Inicijalni krug 'Tuđman 100', dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.../pecaric/30949-tudman100>
51. J. Pečarić, "Pokvareni četnici", dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/.../31891-pokvareni-cetnici>
52. J. Pečarić, Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus? dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/.../pecaric/32359-miro-tudjman>
53. J. Pečarić, Akademik Ivan Gutman, Portal HKV-a:
<https://www.dragovoljac.com/.../pec.../32628-akademik-gutman>
54. J. Pečarić, Akademik Ivo Padovan, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/padovan.pdf>
55. J. Pečarić, Jelčić u našim knjigama, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/jelcic2.pdf>
56. J. Pečarić, UNESCO i kolo sv. Tripuna, dragovoljac.com, 2022.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/tripun.pdf>
57. J. Pečarić i M. Pavković Mali Sloba u Zagrebu, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/inde.../pecaric/33571-mali-sloba>
58. J. Pečarić, Vanda Babić Galić o Boki i Bokeljima, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vanda.pdf>

59. J. Pečarić, Miro Glavurtić im postade Srbin, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/glavurtic.pdf>
60. J. Pečarić, Dalić i Modrić u mojim knjigama, dragovoljac.com, 2023:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/DalicModric.pdf>
61. J. Pečarić, „Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima“, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/ponos.pdf>
62. J. Pečarić, Dr. sc. Hrvoje Kačić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kacic.pdf>
63. J. Pečarić, Prof. Dr. Sc. Darko Žubrinic, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/.../pecaric/34506-darko-zubrinic> .
64. J. Pečarić, Filip Lukas, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Lukas.pdf>
65. J. Pečarić, Marko Jurić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/juric.pdf>
66. J. Pečarić, Hannah Arendt u mojim knjigama, dragovoljac.com:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/HannahArendt.pdf>
67. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/vukelic.pdf>
68. J. Pečarić, Biskup prof. dr. sc. Valentin Pozaić – Druga knjiga, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/pozaic2.pdf>
69. Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Francisković, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/franciskovic.pdf>
70. J. Pečarić, Hrvatski velikan Dario Kordić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kordic.pdf>
71. J. Pečarić, Tomislav Držić, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/drzic.pdf>
72. J. Pečarić, Akademik Marin Hraste, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/.../pecaric/36152-marin-hraste> .
73. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jlphsz.pdf>
74. J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/MilanoRadman.pdf>
75. J. Pečarić, Novak Srzić vs. Stanković, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/.../36660-stankovic-vs-novak...>
76. J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/HPC1.pdf>
77. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, dragovoljac.com, 2023:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/simunic.pdf>
78. J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Tomic.pdf>
79. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/VukovarTrijumf.pdf>

80. J. Pečarić, Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/.../visetonisumojicasopisi.pdf>
81. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2., dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kosic.pdf>
82. J. Pečarić, Sanja i Teresa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sanjaiteresa.pdf>
83. J. Pečarić, Josip Botteri Dini, dragovoljac.com, 2024.:
84. J. Pečarić, Matematička radionica Josipa Pečarića – Split / Prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/.../matematickaradionica.pdf>
85. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/Mrzljak2.pdf>
86. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/AndricHAZU.pdf>
87. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/sviben.pdf>
88. J. Pečarić, Ozana Ramljak i Rade Perković u mojim zapisima, , dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/ozana.pdf>
89. J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kuharic.pdf>
90. J. Pečarić: Prof. emeritus dr. sc. Zvonimir Janović, Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/.../minifp/zvonimirjanovic.pdf>
91. J. Pečarić, Slobini zečevi, Dragovoljac.com, 2024.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/zecevi.pdf>
92. J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu', Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/kostovic.pdf>
93. J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/juspjasenovac.pdf>
94. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, portal dragovoljac.com., 2024.:
<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/jonjic.pdf>
- KNJIGE NA DRUGIM PORTALIMA:
1. J. Pečarić, Za ponosnu Hrvatsku, e-knjiga. Portal HKV-a, 2009.
http://hakave.org/.../Documents/Za_ponosnu_Hrvatsku.pdf
2. J. Pečarić, Akademik Slaven Barišić, Portal HKV-a, 2021.:
https://www.hkv.hr/.../Doc.../Pecaric_o_Slavenu_Barisicu.pdf
3. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021.:
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/.../ivezic3.pdf>
4. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Branimir Lukšić, Portal HKV-a, 2022.:
https://www.hkv.hr/.../Knjiga_ak_Pecaric_Luksic.pdf

5. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.:

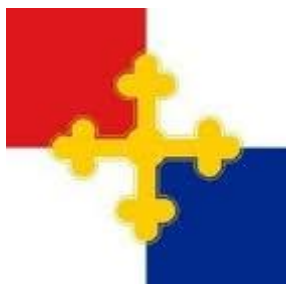
<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/.../trostruk...>

6. J. Pečarić, Priznajte Hrvatsku Pravoslavnu Crkvu!, na dragovoljac.com, 2023, ali i na:

<https://hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com/>

DAKLE TO JE 100 E-KNJIGA.

Napominjem da je knjiga o HPC dana na dva portala ista knjiga koju je poslije objave na dragovoljac.com objavio i portal HPC

hrvatskapravoslavnacrkva.wordpress.com

Hrvatska pravoslavna crkva

KAKO JE HRVATSKA PREDVODILA KRŠĆANSKU EUROPU U NAJVEĆOJ BITCI PROTIV NEVJERNIKA I NJIHOVIH SAVEZNIKA SRBA 18 rujna, 201628 rujna, 2024 administrator Povijest 620 godina od bitke kod Nikopolja, 25. rujna 1396. Onaj tko kontrolira prošlost, kontrolira budućnost. Onaj tko kontrolira sadašnjost, k...

**MINISTARSTVO DROBILIČARA,
DRAGOVOLJAC.COM., 2026.**

**DROBILIČARI ILI ANTICROBILIČARI?
(ODGOVOR DON ANĐELKU KAČUNKU)**

Dragi don Anđelko,
Zahvaljujem Ti se na Tvom e-mailu:

Subject:Re: ZAŠTO JE RIJEČ 'DROBILIČARI' U NAZIVU
MINISTARSTVA KOJE BI TREBALO BITI MINISTARSTVO
ZNANOSTI?

Date:Sat, 4 Jul 2026 14:52:36 +0200

From:Anđelko Kačunko

To:Josip Pečarić

Fratelo, maestro publicističke historiografije, akademski neponovljivi prijatelju, hvala ti za taj briljantan polemičko-(pr)osvjet(l)iteljski prilog! Živimo, nažalost, u takvom javnom okruženju da često ili stalno moramo ponavljati ono što smo već "tisuću puta" rekli ili napisali. A ti si u tome "repetitio-procesu" jedinstveni maher.

Hvala Bogu koji nam te je darovao i blago narodu koji te ima takvoga kakav jesi.

Zato budi ustrajan do posljednjeg atoma snage te ponavljaj i piši, iz barem 2 razloga:

1) jer tzv. naši domoljubi, koji najčešće misle da sve znaju, olako najvažnije brzo zaboravljaju;

2) jer će antihrvatskim 'drobiličarima' (možda bi im pasala novokovanica ANTICROBILIČARI!),

od stalnog prežvakavanja i drobljenja mrskog im "hrvatskog kamenja", mentalne zube brže zahvaćati progresivna trulež neizlječive ljevičarske karijesi pa nas njihova umna krezubost više neće gristi niti će inficirati (medijsku, kulturnu i političku) javnost.

Veliki ti pozdrav i blagoslov iz sunčane Gacke! :)

*

Doista je dobra Tvoja novokovanica ANTICROBILIČARI!

Zapravo i sam sam dvojio oko imena MINISTARSTVO DROBILIČARA. Valjda bi nekom ministarstvu prikladniji bio naziv MINISTARSTVO DROBILIČARSTVA kada se time bave a ne znanošću.

Ali s obzirom da sam toliko puta pisao o drobiličarima mislim da ne treba mijenjati ono što je puno puta korišteno.

Ime Ivo Drobilica će zauvijek ostati simbol izmišljanja i laži kojima se nekažnjeno radi protiv RH.

Sada je došlo i do toga da se ne samo ne kažnjavaju takve prljave rabote već jedno ministarstvo proziva za antisemitizam one koji se rugaju takvim lažovima.

Ako na Internetu upišete Ivo Drobilica možete naći tko ga je tako nazvao:

<https://www.youtube.com/watch?v=iGzsP9mqZSk>

Ali malo tko zna da sam to bio ja. Puno puta sam sreo ljude koji to ne znaju, ali znaju da je Ivo Drobilica zapravo Ivo Goldstein.

Nedavno je Igor Vukić kojega je valjda i zato Ministarstvo Drobiličara optužilo za antisemitizam natjerao Drobilicu da prizna da su mu žrtve Jasenovca i oni koji nisu stradali u Jasenovcu. Koliko su glupi ljudi u Ministarstvu Drobiličara kada im to nije nešto najgluplje što se može čuti. Zar može biti to ministarstvo za znanost kada im to nije GLUPO!

Zato sam reagirao kada su Ivo Drobilicu prozvali i Ivo Valjak tekstom, mada je bilo autora koji su smatrali da ga treba nazivati tako da uz IVO budu i DROBILICA i VALJAK (U zgradama ću dodati izmjene ili dopune):

IVO DROBILICA ILI IVO VALJAK

U sučeljavanju Vukića i Goldsteina doznali smo da sam ja autor široko prihvaćenog imena IVO DROBILICA za Goldsteina.

https://www.youtube.com/watch?v=BxFLHAN_gOo

Tada je Goldstein rekavši da sam mu ja dao to ime spomenuo prvi sudski postupak koji se odnosio na knjigu:

J. Pečarić, Druker / Predsjednik o Puhovskom, Portal dragovoljac.com, 2020.

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/druker.pdf>

Lako se može provjeriti jer je knjiga dana na Internetu da se ime Ivo Drobilica u njoj ne spominje.

Istina je da me Ivo Drobilica tuži zbog tog imena u novoj tužbi:

U točki 2.:

-na više desetaka mjesta nadijeva tužitelju posprdno ime , Ivo Drobilica".

U točki 4.:

Tuženik vrijeđa tužitelja nazivajući ga ruglom profesije, amaterom, kvalificirajući ga redikulom posprdno ga naziva Ivom Drobilicom, tužiteljeva pok. oca neškoloanim amaterom, podmećući mu da kao povjesničar iznosi laži u cilju održavanja mita o velikoj Srbiji na nekoj četničkoj platformi, te kao zastupnika teze o genocidnosti hrvatskog naroda Akademaska karijera tužitelja verificirana u znanstvenim krugovima pobija navode tuženika.

Mene tuži sada i zbog drobilice, jer država njega nije kazneno gonila jer je očito zlonamjerno izmislio drobilicu. I sada mu je trebalo 7 godina da nađe opravdanje:

ŽUSTRA RASPRAVA VUKIĆA I GOLDSTEINA O JASENOVCU: 'BIVŠI PROFESOR'
DROBILICU PREIMENOVAO U VALJAK

https://narod.hr/vjera-i-kultura/zustra-rasprava-vukica-i-goldsteina-o-jasenovcu-bivsi-profesor-drobilicu-preimenovao-u-valjak#goog_rewarded

A za tih sedam godina ja sam objavio 101 knjigu u kojima se spominje Ivo Drobilica i/ili njegovo veličanstveno 'znanstveno otkriće':

KNJIGE JOSIPA PEČARIĆA U KOJIMA SE SPOMINJE IVO DROBILICA I/ILI
NJEGOVA DROBILICA

1. J. Pečarić, Matematika, pjesme i nogomet. Zagreb, 2018. pp. 347. 1 PUT
2. J. Pečarić, S. Razum, Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018. 6 PUTA o njegovoj drobilici, 5 puta u tekstu:
IGOR VUKIĆ, NOVOM KNJIGOM O JASENOVCU IVO GOLSTEIN POTVRDIO DA IZMIŠLJA I LAŽE
U knjizi ni slova o drobilicama ili strojevima za mljevenje i uništavanje kostiju jasenovačkih logoraša, o čemu je pisao i javno govorio posljednjih mjeseci Na čak 950 stranica knjige nema ništa novo. To su pretežno biografije oko 1500 zatočenika i nekoliko desetaka jasenovačkih ustaša. Pri tome najveći dio zapisa otpada na zatočenikov život prije dolaska u logor. Zatim, selektivno i nekritički odabrane izjave
Nova knjiga „Jasenovac“ Ive Goldsteina još je jedna potvrda njegove sklonosti da izmišlja povijesne činjenice, što bi ga napokon trebalo isključiti iz javne rasprave o jasenovačkom logoru.
Knjiga je najzanimljivija po onome čega u njoj – nema. Nema opisa drobilica ili strojeva za mljevenje i uništavanje kostiju jasenovačkih logoraša u travnju 1945., o čemu je Goldstein pisao i javno govorio u prvom dijelu ove godine.
U autorskom tekstu u tjedniku Globus, 4. svibnja, napisao je da su u Jasenovac pred kraj rata, radi navodnog zatiranja tragova zločina, „iz Reicha dovedeni strojevi koji su lomili kosti leševa“.
Potom je u lipnju na HRT-u u Nedjeljom u 2 pustio još malo mašti na volju. Rekao je da je početkom travnja 1945. „Miroslav Majstorović-Filipović išao u logor Chelmno kod nacista instruirati se kako se uništavaju leševi, čak su doveli strojeve koji uništavaju kosti“. „Jednim dijelom su leševi bili spaljivani na rešetkama, a drugim dijelom su kosti koje su našli i iskopali uništavali u tim strojevima“, rekao je Ivo Goldstein.
No u knjizi koja je izašla u studenom, prije nekoliko tjedana, nema ni slova o drobilicama, odnosno „strojevima za lomljenje i uništavanje kostiju“. Bilo je sasvim dovoljno vremena da se tako bitna stvar naširoko opiše na uočljivom mjestu u knjizi i da se navedu izvori za taj podatak.
3. J. Pečarić, Josip Šimunić i 'Za Dom spremni', Zagreb, 2019, str. 362. 1 PUT
4. J. Pečarić, Je li političarima kriva matematika? Zagreb, 2019, pp. 317. 1 PUT

5. J. Pečarić, Borasa za akademika, Portal dragovoljac.com, 2020. 3 PUTA
6. J. Pečarić, Vratiti Hrvatsku narodu: Portal dragovoljac.com, 2020. 1 PUT
7. J. Pečarić, Revizionisti u HAZU, Zagreb, 2020, str. 348. 9 PUTA
8. J. Pečarić, Dr. Jure Burić, Zagreb, 2020, str. 211. 1 PUT
9. J. Pečarić, Mladen Pavković, Zagreb, 2020., str. 321. 3 PUTA
10. J. Pečarić, Dr. sc. Mato Artuković, Zagreb, 2020., str. 224. 1 PUT
11. J. Pečarić, O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić, Portal dragovoljac.com, 2021. 2 PUTA
12. J. Pečarić, Đuro Vidmarović, Portal dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
13. J. Pečarić, Ruski znanstvenik u RH, Portal dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
14. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Portal dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
15. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Neven Elezović, Zagreb, 2021. str. 461. 1 PUT
16. J. Pečarić, Igor Vukić, Zagreb, 2021. str. 404. 7 PUTA
17. J. Pečarić, Dr. sc. Josip Stjepandić, Portal dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
18. J. Pečarić, Stjepan Razum u službi Istine, Zagreb, 2021., str. 404. 1 PUT
19. J. Pečarić, Prof. emeritus dr. sc. Matko Marušić, Zagreb, 2021. str. 444. 1 PUT
20. J. Pečarić, Vladimir Mrkoci, Zagreb, 2021., str. 285. 2 PUTA
21. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella, Zagreb, 2021. str. 328. 1 PUT
22. S. Mijović Kočan, J. Pečarić, Roman Leljak, Zagreb, 2021. str. 252. 2 PUTA
23. J. Pečarić, S. Razum, Jasenovac – A lie uncovered, Lulu.com, 2021. pp. 506. 6 PUTA
24. J. Pečarić, Don Anđelko Kaćunko, Zagreb, 2021. str. 339. 1 PUT
25. J. Pečarić, Dva prijatelja / Stanko Šarić, Zagreb, 2021., str. 348. 1 PUT
26. J. Pečarić, Branili smo Stepinca, Portal dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
27. J. Pečarić, HOS, Portal dragovoljac.com, 2021. 4 PUTA
28. J. Pečarić, Mario Filipi, Portal dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
29. J. Pečarić, Dopisivanje s Lili Benčik, dragovoljac.com, 2021. 3 PUTA
30. J. Pečarić, Mr. sc. Mladen Ivezić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2021. 1 PUT
31. J. Pečarić, Dr. sc. Mirko Valentić, dragovoljac.com, 2021. 1 PUT
32. J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022. 3 PUTA
33. J. Pečarić, General Ivan Tolj, dragovoljac.com, 2022. 4 PUTA
34. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, dragovoljac.com, 2022. 1 PUT

35. J. Pečarić, Inicijalni krug 'Tuđman 100', dragovoljac.com, 2022. 1 PUT
36. J. Pečarić, "Pokvareni četnici", dragovoljac.com, 2022. 1 PUT
37. J. Pečarić, Akademik Kuzma Kovačić, Zagreb, 2022. str. 342. 3 PUTA
38. J. Pečarić Zašto Miroslav Tuđman nije bio professor emeritus? / Drugo prošireno izdanje, Zagreb, 2023. str. 456. 9 PUTA
39. J. Pečarić, Pismo Rektor u Sveučilišta u Mostaru / Prva Međunarodna Matematička Konferencija u Mostaru, Zagreb, 2023. str. 346. 2 PUTA
40. J. Pečarić, Đildo i Tea u knjigama mlađeg brata, Zagreb, 2023., str. 392. 2 PUTA
41. J. Pečarić, Marko Jurić, dragovoljac.com, 2023. 1 PUT
42. J. Pečarić, Dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com, 2023. 4 PUTA
43. Z. Hodak, J. Pečarić, Država i 'terorist' / Marko Franciškić, dragovoljac.com, 2023. 1 PUT – ruganje zbog drobilice
44. J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472. 3 PUTA
45. J. Pečarić, Profesor emeritus Boras, a ne Tuđman / Sramota Sveučilišta u Zagrebu, Zagreb, 2023., str. 267. 3 PUTA
46. J. Pečarić, Hrvatski 'luđak' i srpski znanstvenici, dragovoljac.com, 2023: 5 PUTA
47. J. Pečarić, Milanović hvali Grlić-Radmana, dragovoljac.com, 2023. 70 PUTA

Znate li zašto me Ivo Drobilica nije tužio zbog ove knjige u kojoj je cijelo poglavlje o njegovoj drobilici:

GOLDMAN O GOLDSTEINU (PISMA PREDSEDNICIMA) ... 168

PISMO PREDSEDNICIMA 1. 168

PISMO PREDSEDNICIMA 2. 174

PISMO PREDSEDNICIMA 3. 179

PRIOLOG: IVICA GRANIĆ: JASENOVAC VIŠE

NIKADA NEĆE BITI ONAKAV KAKVIM SU GA ZAMIŠLJALI GOLDSTEIN I KRAUS, PAD LAŽNOG MITA STVARANOG PEDESETAK GODINA 182

PISMO PREDSEDNICIMA 4. 191

PRIOLOG: SLUČAJ ČLANKA DAVIDA GOLDMANA U JERUSALEM POSTU: BITNO JE DA JE ISTINA SVE

ŠTO JE GOLDMAN REKAO 198

PISMO PREDSEDNICIMA 5. 207

PRIOLOG: DEJAN RISTIĆ, VODITELJ 'MUZEJA ŽRTAVA GENOCIDA' U BEOGRADU NEGIRA

GENOCID U SREBRENICI, A IZMIŠLJA GENOCID U JASENOVCU 210

PISMO PREDSEDNICIMA 6. 214

PISMO PREDSEDNICIMA 7. 221

PRIOLOG: HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI. 229

PISMO PREDSJEDNICIMA 8.	235
PRILOG: OTVORENO PISMO PREDSJEDNIKU USTAVNOG SUDA RH	240
PISMO PREDSJEDNICIMA 9.	245
KNJIGA „BRANILI SMO STEPINCA“	248
PISMO PREDSJEDNICIMA 11.	251
PISMO PREDSJEDNICIMA 12.	254
PISMO PREDSJEDNICIMA 13.	260
PRILOG: PISMO HAZU	268
PISMO PREDSJEDNICIMA 14.	272
PRILOG: IGOR VUKIĆ, ŠTO TO <i>DROBI</i> IVO GOLDSTEIN	275
PISMO PREDSJEDNICIMA 15.	289
PRILOG: HAZUDD UREDNIŠTVU JERUSALEM POSTA!	291
PRILOG IGORA VUKIĆA UZ POSLJEDNJE PISMO PREDSJEDNICIMA	302
DAVID GOLDMAN ODGOVORIO YAD VASHEMU:	
ČINI SE DA ĆE SE POLEMIKA OKO JASENOVCA NASTAVITI	314
MOGU LI NAM BL. ALOJZIJE STEPINAC I DR.	
FRANJO TUĐMAN BITI IDEJNI VOĐE?	319
48. J. Pečarić, Novak Srzić vs. Stanković, dragovoljac.com, 2023.	1 PUT
49. J. Pečarić, Liste sa Stanforda, Fah idioti i Josip Šimunić, dragovoljac.com, 2023.	56 PUTA
Pogledajte npr. POGLAVLJE:	
LISTE SA STANFORDA, FAH IDIOTI I JOSIP ŠIMUNIĆ 2.	
(Drobljica i predstavljanje knjige o Šimuniću)	38

(FOTO) PREDSTAVLJENA KNJIGA AKADEMIKA PEČARIĆA “JOSIP ŠIMUNIĆ	
I ZA DOM SPREMNI”: “POLITIČKI KOREKTNO JE BITI NESPREMAN”	40
PROMOCIJA KNJIGE JOE ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI	47
DR. SC. JOSIP STJEPANDIĆ: POLITIČKI KOREKTNO JE BITI NESPREMAN	52
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „JOSIP ŠIMUNIĆ I 'ZA DOM SPREMNI'“	57
DR. SC. STIJEPO MIJOVIĆ KOČAN O KNJIZI ‘JOSIP ŠIMUNIĆ I ZA DOM SPREMNI’: ‘NITKO NAS NE MOŽE POBIJEDITI DOK SMO SLOŽNI I SVOJI NA SVOJEMU’	64
ČESTITKA JOSIPU ŠIMUNIĆU	65
OPET ZAHVALA BISKUPU KOŠIĆU I NE SAMO NJEMU	67
KNJIGA: VRATITI HRVATSKU NARODU: PORTAL DRAGOVOLJAC.COM, 2020. / PREGOVOR	71
ŽELITE LI I DALJE VLAST KOJA RATUJE ČAK I S MATEMATIČKIM ČASOPISIMA?	72
JEDINO ŠKORO GOVORI O FAŠISTIČKOJ SRPSKOJ AGRESIJI!	76
POGOVOR: ŠKORO I SRPSKI FAŠIZAM	78

KNJIGA: REVIZIONISTI U HAZU, ZAGREB, 2020. / MIRA VRBANović:	
PREDSTAVLJANJE KNJIGA AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	83
JOSIP PEČARIĆ, THOMPSON I VATRENI – SIMBOLI HRVATSKOG	
PONOSA	90
50. J. Pečarić, Ante Tomić: Znanstvenik ili podoficir? dragovoljac.com, 2023.	
22 PUTA	
51. J. Pečarić, Vukovar: Trijumf Tuđmanizma dragovoljac.com, 2023.	5 PUTA
52. J. Pečarić, Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi,	
dragovoljac.com, 2024.	2 PUTA
53. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić / Četvrti stup moje Hrvatske 2.,	
dragovoljac.com, 2024.m	8 PUTA
54. J. Pečarić, Sanja i Tesa Iva Drobilice, dragovoljac.com, 2024.	125 PUTA
NOVO IME IVO DROBILICA MU JE U NASLOVU, A TUŽI ME ZA	
KNJIGU KOJA NIJE O NJEMU: ZATO I ŽELI DA GA SADA ZOVU IVO	
VALJAK.	
POGLAVLJA S NJEGOVIM NOVIM IMENOM U NASLOVU:	
SANJA I TERESA IVA DROBILICE	14
ODGOVOR DAMIRU BOROVČAKU	14
PRILOZI: GOLDSTEIN VAM JE PORUČIO DA STE GLUPI	19
ISPRIKA DR. SC. SLAVKU GOLDSTEINU	22
IZLAGANJE DR. VLADIMIRA GEIGERA S PRESTAVLJANJA KNJIGE	
AKADEMIKA JOSIPA PEČARIĆA	27
NOVA KNJIGA IVA DROBILICE	63
PRILOZI: IGOR VUKIĆ, SPOJ OLINJALOG UDBAŠA I VLATKE POKOS	66
JURČEVIĆ ZA DIREKTNO: GOLDSTEINA NE TREBA SMATRATI	
ZNANSTVENIKOM, TOLIKO SE PUTA BLAMIRAO, OD DROBILICE DO	
DRUGIH IRACIONALNIH STAJALIŠTA	69
DARAN BAŠIĆ, GOLDSTEIN – ‘DROBILICA’ O POVIJESTI	71
LAŽ KAO OSNOVNO PRAVILO HISTORIJSKE	
METODOLOGIJE PO IVU DROBILICI, 2.	78
SANJA I TERESA IVA DROBILICE 2. (DROBILICA MATEMATIČAR) 182	
PRILOZI: BOLJŠEVIČKO-FAŠISTOIDNI PAMFLETIĆ IVE GOLDSTEINA 188	
MILANOVIĆA ILI GOLDSTEINA ZA AKADEMIKA? (III.): PISMO	
IZRAELSKOG VELEPOSLANIKA	191
MONTIRANJE SLUČAJA MATICE HRVATSKE	196
ZVONIMIR HODAK, POVIJEST HRVATSKE LJEVICE JE POVIJEST	
PROMAŠAJA: TE GODINE UHIĆENA JE I MOJA SUPRUGA	199
SANJA I TERESA IVA DROBILICE 3.	204
PRILOG: ISTINA O JASENOVCU HEBRANG O GOLDSTEINOVIM	
IZJAVAMA: DILETANT JE U PODRUČJU POVIJESNIH ZNANOSTI, A	

OČITO I NA PODRUČJU BIOLOŠKIH; MANIPULIRA POSMRTNIM
OSTACIMA211

55. J. Pečarić, Biskup dr. sc. Vlado Košić /Četvrti stup moje Hrvatske 2., Zagreb, 2024., str. 710. 8 PUTA
56. J. Pečarić, Biskup Josip Mrzljak, dragovoljac.com, 2024. 19 PUTA
57. J. Pečarić, Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha / HAZU i Tuđmanova bista, dragovoljac.com, 2024. 65 PUTA
58. J. Pečarić, Kazimir Sviben / O Goldsteinovoj prevari, dragovoljac.com, 2024. 11 PUTA
59. J. Pečarić, HAZU i Tuđmanova bista / Napadaju Tuđmana – Da umreš od smijeha, 2., Zagreb, 2024., str. 389. 39 PUTA (Za ovu knjigu me sada tužio, a nije za onu pod. Br. 57 koja je na internetu a u kojoj se spominje novo ime 65. puta)
60. J. Pečarić, Kardinal Franjo Kuharić. Dragovoljac.com, 2024. 2 PUTA
61. J. Pečarić, Slobini zečevi, Dragovoljac.com, 2024. 10 PUTA
62. J. Pečarić, Akademik Ivica Kostović / 'Ovdje sam došao baš da se vidi kako u Akademiji ima ljudi koji vole Hrvatsku državu'', Dragovoljac.com, 2024. 23 PUTA
63. J. Pečarić: Tko će odgovarati zbog protuhrvatskih laži JUSP Jasenovca? Dragovoljac.com, 2024. 24 PUTA
64. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, dragovoljac.com., 2024. 2 PUTA
65. J. Pečarić, Thompson – najznačajniji živući Hrvat, Dragovoljac.com, 2024. 5 PUTA
66. J. Pečarić, Hajka na HAZU / "Mozak veličine maković-zrna', Zagreb, 2024.,str. 303. 14 PUTA
67. J. Pečarić: Moja Ankica II., Zagreb, 2024., str. 448. 11 PUTA
68. J. Pečarić, Donald Trump u mojim zapisima, dragovoljax.com, 2024. 1 PUT
69. J. Pečarić, Dr. sc. Vladimir Geiger, dragovoljax.com, 2024. 93 PUTA
Dr. sc. Vladimir Geiger je voditelj državnog projekta o žrtvama rata pa treba posebno obratiti pažnju na tekstove u kojima on spominje Goldsteinovu drobilicu:
JERUSALEM POST DOTAKNUO SE GOLDSTEINOVE 'DROBILICE KOSTIJU': EVO ŠTO JE DR. SC. GEIGER PISAO O TOME
OSVRTI I PRIKAZI:IVO GOLDSTEIN, JASENOVAC, FRAKTURA I JAVNA USTANOVA SPOMEN-PODRUČJE JASENOVAC, ZAPREŠIĆ - JASENOVAC, 2018.
GOLDSTEIN – 'DROBILICA' O POVIJESTI
70. J. Pečarić, Jonjića za Predsjednika RH, Drugo prošireno izdanje, dragovoljac.com., 2024. 2 PUTA

71. J. Pečarić, Kuzma Kovačić: 'Povjesničar – Uklanjatelj', dragovoljac.com., 2024. 44 PUTA
72. J. Pečarić, Dr. sc. Ante Nazor, dragovoljac.com., 2025. 6 PUTA
73. J. Pečarić, Davor Dijanović, dragovoljac.com., 2025. 16 PUTA
74. J. Pečarić, Dočeci sportskih heroja /: Od "Bojne Čavoglave" do "Ako ne znaš što je bilo", dragovoljac.com., 2025. 15 PUTA
75. J. Pečarić, Mladen Pavković: Tekstovi u mojim knjigama, Zagreb, 2025. str. 359. 4 PUTA
76. J. Pečarić, Javor Novak: Ulomci zbilje, dragovoljac.com., 2025. 21 PUT
77. J. Pečarić, 'Ideologija genocida Cohen-Pečarić', Zagreb, 225., str. 549. 52 PUTA
78. J. Pečarić, Boka kotorska i Bokelji, dragovoljac.com., 2025. 31 PUT
79. J. Pečarić, Davorin Karačić, dragovoljac.com., 2025. 11 PUTA
80. J. Pečarić, Josip Stjepandić i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 4 PUTA
81. J. Pečarić, Biskup Vlado Košić i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 5 PUTA
82. J. Pečarić, Akademik Ivan Aralica i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 16 PUTA
83. J. Pečarić, Biskup Ante Ivas i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
84. J. Pečarić, Marko Ljubić, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
85. J. Pečarić, Lang, Pešorda i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 14 PUTA
86. J. Pečarić, Zvonimir Hodak, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025. 17 PUTA
87. J. Pečarić, Mladen Pavković & Thompson, Zagreb, 2025., str. 466. 8 PUTA
88. J. Pečarić, Lita u Tisnom i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 4 PUTA
89. J. Pečarić, Joško Čelan i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 8 PUTA
90. J. Pečarić, Đuro Vidmarović i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 2 PUTA
91. J. Pečarić, 'Meni vam je Hrvatska kao zrak.' / Milan Ivkošić, Jasenovac i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 21 PUT
92. J. Pečarić, „Marcel Holjevac, Thompson i ZDS“, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
93. J. Pečarić, Zorica Gregurić, dragovoljac.com., 2025. 7 PUTA
94. J. Pečarić, Don Kačunko i Thompson – u borbi Za Domoljubnu Slobodu, Zagreb, 2025. str. 384. 18 puta
95. J. Pečarić, Tihomir Dujmović i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 1 PUT
96. J. Pečarića, Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Thompson / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, dragovoljac.com., 2025.: dragovoljac.com., 2025. 47 PUTA
97. J. Pečarić, Goldsteini i hajka na Filipa Lukasa, dragovoljac.com., 2025. 4 PUTA

98. J. Pečarić, Z. Hodak, Goldsteini protiv Thompsona, dragovoljac.com., 2025. 61 PUT
99. J. Pečarić, Akademik Andrej Dujella i Thompson, dragovoljac.com., 2025. 36 PUTA
100. J. Pečarić i Z. Hodak, Dr. sc. Ivica Granić, dragovoljac.com., 2025. 24 PUTA
101. J. Pečarić, Nadbiskup Ivan Šarić, dragovoljac.com., 2025.: 8 PUTA
- (102. J. Pečarić, Nevenka Nekić o Jean-Michelu Nicolieru, dragovoljac.com., 2025.: 1 PUT
103. J. Pečarić i Z. Hodak, Smiješni 'istoričar' i Jasenovac / Prof. dr. sc. Hrvoje Klasić, 2. dio“ dragovoljac.com., 2025.:... 255 PUTA

IZDVAJAM:

UVOD

Nevjerojatno je, ali u RH katedre za povijest hrvatskih sveučilišta drže zagovaratelji jugo-komunističke paradigme u povijesnim znanostima. Često ih se naziva 'istoričarima'.

Njihova znanstvena otkrića znaju biti doista smiješna i prave ruglo i od sveučilišta na kojima rade. Najsmješnija su njihova 'znanstvena otkrića' vezana za Radni logor Jasenovac.

Najčuvenije je takovo otkriće prof. dr. sc. Iva Goldsteina po kojem je dobio ime IVO DROBILICA.

Evo kako mu se rugaju i u Hrvatskom tjedniku:

IDIOT TJEDNA

mir KUNDID, načelnik
ig stožera Oružanih snaga RH
o "sigurnosnom incidentu" u
i HV-a u Udbini:

*femo samo zamisliti
e moglo dogoditi i
a je tragedija za dlaku*

tedija da hrvatski vojnici
e hrvatsku imovinu i ljude te
eroriste.

Ivo GOLDSTEIN, najpoznatiji
povjesničarski krivotvoritelj u
Hrvatskoj: *'Ispričati priču
o Drugom svjetskom
ratu u Hrvatskoj nije bilo
jednostavno. Pišem o
Drugom svjetskom ratu
već... U njoj sam po svojim
najboljim znanjima,
profesionalnom iskustvu
te znanstvenoj i ljudskoj
savjesti pokušao predstaviti
čitatelju svu slojevitost,
dramatičnost i tragičnost*

događanja u Hrvatskoj tijekom te četiri ratne godine.
HT: Drobilica u Jasenovcu najveći je Vaš spoznajni i znanstveni doseg
potvrda Vaše autentičnosti koju je prepoznao i glasoviti dr. Brandt ko
je objavio kako ste izmislili i događaje i autore na koje ste se pozivali.

Na Facebooku prvog autora jako je popularan najnoviji FAH IDIOT TJEDNA:

SEDAM GODINA JE UŽIVAO U IMENU DR. SC. IVO DROBILICA I SADA GA
LAŽNI AKADEMIK ŽELI MIJENJATI

FAH IDIOT TJEDNA

Ivo GOLDSTEIN;
jugoslavenski povjesničar:
*'Nisam rekao da nije bila
drobilica, nije se zvala
drobilica, zvao se valjak,
valjak je bio zato tamo u
Jasenovcu za drobljenje
kostiju.'*

HT: Hvala Bogu što se pojavio ovakav gigant dr. Ivo Valjak
Drobilica. Sada će Hajdaš Dončić, Milanović naročito,
Plenković, Pupovac i ostali s još više entuzijazma odlaziti u
Jasenovac.

MENI JE IPAK BOLJE SAMO DODATI NOVU TITULU: 'AKADEMIK' IVO DROBILICA

Don Anđelko Kaćunko:

Najprecizniji naziv za propale, tj. neuspjele akademike dao je pjesnik Joja Ricov: JADKADEMIK...

A nije loša ni ova: KAKADEMIK 😊

Dodao bih: Doista i akademici mogu biti i propali i neuspješni. Ali Ivo Drobilica je 'AKADEMIK'.

Možda bi ga trebali i izabrati u HAZU, kad mu je trebalo samo 7 (SEDAM) godina da se sjeti da nije bila drobilica nego valjak 😊

Ne zaostaje ni prof. dr. sc. Hrvoje Klasić

Tako u Hrvatskom tjedniku još 29. travnja 2021. možete naći kako se rugaju jednom takvom Klasićevom smiješnom otkriću:

FAH IDIOT TJEDNA

HRVOJE KLASIĆ, povjesničar na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, o zadnjim danima logora Jasenovac:

Maks Luburić dolazi u Jasenovac i daje naredbu da se napušta Jasenovac i da se obračuna s preostalim zatvorenicima. U tjednima, mjesecima prije krenulo je spaljivanje i uništavanje dokaza, prije svega tijela ljudi koji su ubijani. Tijela se otkapaju i najvećim dijelom se spaljuju na otvorenim lomačama, rade se ogromne posude na koje se tijela stavljaju, naftom polijevaju i tako uništavaju, ali kreće i ubijanje ostalih i bacanje u Savu

HT: *Heureka! Goli Arhimed je nakon kupanja trčao kroz Sirakuzu vičući da je otkrio zakon, kasnije nazvan po njemu, a ovaj sa svojim Heureka možda dobije Nobelovu nagradu za kemiju jer se dosad vjerovalo da kosti jednog tijela ne mogu izgorjeti ni na 1000 stupnjeva u krematoriju za tri sata, pa se dodatno melju kako bi sve postalo pepeo u urni. Goldstein je malo manje glup pa je smislio drobilicu kostiju, ali je onda odustao od nje, a Jakovina još manje pa se bar čuva ekstremnih nebuloza.'*

Tada je prvi autor ove knjige to komentirao tekstom: PLEMENITI KLASIĆ OD OGROMNE POSUDE

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/26040-plemeniti-klasic-od-ogromne-posude>

<https://bezccenzure.hr/vlad/plemeniti-klasic-od-ogromne-posude/>

Ovu glupariju je nastavio Ivo Drobilica, pa je to izmišljanje novih zakona u biologiji dvojice poznatih 'istoričara' komentirao prof. dr. sc. Antija Hebrang:

HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

Oba teksta kao sastavni dio ovog Uvoda dajemo kao priloge.

Što hrvatski povjesničari misle o ovakvim 'istoričarima' najbolje je još davne 2012., napisao prvom autoru hrvatski povjesničar i ravnatelj HIP-a dr. sc. Mirko Valentić prvom autoru knjige kada je te godine zaustavio izbor Ive Goldsteina u Akademiju:

Prijatelju, jest da je tužno i ružno ali priznajem nisam se već danih tako zdušno nasmijao. Izvrstan i drag jesi, no ti si vraški duhovit. Braniti prvu crtu znanosti u nas – HAZU iskričavom duhovitošću to može samo akademik J. Pečarić i još k tome čovjek je iz havlije matematike. Poznat mi je „znanstveni“ opus našeg Ive. Dakle, nije mi nepoznato što je napisao i što su drugi o njegovim „istraživanjima“ napisali. Međutim, godinama u našim staleškim krugovima govori se: svaki fakultet i znanstveni institut ima svoga redikula, bar jednoga. Naš je bio i ostao Ivo Goldstein. Najprije u tom kontekstu mogu shvatiti njegovu želju da uđe pod krov naše nacionalne palače znanosti i umjetnosti. Njegovi zagovornici i rijetki defenzori pripadaju odreda skupini naših redikula. Od vremena do vremena oni postaju glasniji. Na pomolu je, čini se, nova koalicija – Akademija redikula“

U knjizi su tekstovi iz knjiga prvog autora u kojima se spominje Klasić i Radni logor u Jasenovcu. U nizu tih tekstova spominju se ili daju cijeli tekstovi Zvonimira Hodaka pa je on autor knjige kao i u slučaju knjige:

Josip Pečarić, Zvonimir Hodak, SMIJEŠNI 'ISTORIČAR' I THOMPSON / PROF: DR: SC: HRVOJE KLASIĆ

*

104. J. Pečarić, Kuzma Kovačić i Thompson. dragovoljac.com., 2025.: ...32 PUTA

105. J. Pečarić, Mario Filipi, Thompson i ZDS, dragovoljac.com., 2025.: ...5 PUTA

106. J. Pečarić i J. Jakšetić, Prof. dr. Shoshana Abramovich, dragovoljac.com., 2026.:...31 PUT

107. J. Pečarić, Hodak i Slobini zečevi, dragovoljac.com., 2026.:... 23 PUTA

108. J. Pečarić, Ante Beljo, dragovoljac.com., 2026.:... 4 PUTA

109. J. Pečarić, Lili Benčik, Thompson i ZDS, hrvatske pravice, 2026.:... 6 PUTA

110. J. Pečarić, Najogavniji među najogavnijima / U panici zbog Thompsona, dragovoljac.com., 2026.:... 24 PUTA

111. J. Pečarić, Tomislav Tomašević / Najogavniji među najogavnijima 2., dragovoljac.com., 2026.: ... 26 PUTA

112. J. Pečarić Najboljeg ne žele u JUSP Jasenovac / Igor Vukić, 2. Portal Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, 2026.: ... 382 PUTA

113. J. Pečarić, Prof. dr. sc. Milko Brković dragovoljac.com., 2026.: ... 36 PUTA

114. J. Pečarić, Pavković i Slobini zečevi, UHBDR91, Zagreb, 2026. str. 280. ... 15 PUTA

115. J. Pečarić, Prof. emer. dr. sc. Andrija Hebrang u mojim knjigama, dragovoljac.com., 2026.: ... 146 PUTA

IZDVAJAM O DROBILICI I BIOLOŠKIM MANIPULACIJAMA:

HEBRANG: GOLDSTEIN JE DILETANT, ISTINA O JASENOVCU JE POD ZEMLJOM, I NIJE JU TEŠKO OTKOPATI I DOKAZATI

Ivo Goldstein je protiv ekshumacija u Jasenovcu. “Iskopavanjem leševa se ništa neće postići, jer su istraživači već 1964., otkapajući neke grobnice, ustanovili kako su mnogi leševi već ‘istrulili i raspali se’, ili kako se ‘ljudsko tkivo pretvorilo u sapunastu masu žućkasto-narančaste boje’. Rezultat je to i uzastopnih poplava nedalekih Save i Une svih ovih godina. Danas, gotovo 80 godina nakon tih ubojstava, našlo bi se još bitno manje”, tvrdio je Goldstein u nedavnom intervjuu.

Komentirajući tu Goldsteinovu izjavu, Andrija Hebrang, ratni ministar zdravstva, načelnik Ratnoga saniteta, kasnije i ministar obrane Hrvatske te nekadašnji potpredsjednik HDZ-a je rekao: “Kao što je Goldstein diletant u području povijesnih znanosti, tako je očito i diletant na području bioloških znanosti”.

Organska materija, pojašnjava, ostaje dokaziva bez obzira na to kakve prirodne okolnosti bile. “Dakle, činjenica je da je brže raspadanje u vlažnom terenu nego li na suhome terenu, ali mi smo imali forenzička istraživanja posmrtnih ostataka u puno vlažnijim terenima od onoga oko Jasenovca”, kazao je Hebrang za portal Direktno.hr, dodajući kako se porijeklo ljudskih stanica uvijek može dokazati.

“Danas imamo čitav niz znanstvenih metoda koje to dokazuju – samo da podsjetim na DNK analizu po kojoj možete točno doznati kome pripada molekula koja je pronađena – tako da apsolutno ne stoji ono što je Goldstein rekao i on s time samo zavarava javnost”, kaže.

Nastavlja da ostaje samo drugo pitanje – govori li on to iz čistog neznanja, što je manje vjerojatno jer postoje podaci o svemu, ili to radi zato da politički manipulira Hrvatima i hrvatskom državom što je njegov “osnovni životni cilj”.

Iskopavanja bi mogla pokazati dvije bitne stvari, ističe. “Jedna je – otprilike procjena koliko je ukupno žrtava. Tu želim napomenuti da je ubojstvo i jednog čovjeka, koji je nevin, nije suđen, najveći zločin koji čovjek može počinuti. Još veći zločin je manipulirati tim jadnim posmrtnim ostacima, a to čini ‘drug Goldstein’ i njegovi istomišljenici. Drugo, moglo bi se otkriti koliko je tamo pokopanih i ubijenih nakon 1945. godine, odnosno nakon završetka Drugog svjetskog rata”, kaže hebrang.

Potom je pojasnio zašto su ti podaci važni. “Podatak približnog broja ubijenih konačno bi stavio točku na višedesetljetne laži koje šire Goldstein i njihovi istomišljenici, a u službi velikosrpske politike. Oni desetljećima uvećavajući žrtve Jasenovca, drže Hrvate pod pritiskom, nameću im osjećaj krivnje, unose u njih – ne samo nemir – nego bih rekao i jednu veliku dozu pesimizma što ukupno utječe na razvoj društva. Objektivno utvrđivanje brojki, koje su – kao što se zna – išle od 700 tisuća u početku jugokomunističke zavjere pa sve do sada nekakvih 80 tisuća, dakle deset puta manje, bi se objektivizirale”, kaže pa nastavlja: “Zato Goldstein, kao glasnogovornik velikosrpske politike, ne želi iskopavanja jer ne želi istinu”.

Hebrang je podsjetio kako je bivša predsjednica Hrvatske Kolinda Grabar Kitarović samo jednom spomenula da bi trebala, radi utvrđivanja objektivne istine, organizirati iskopavanja pod međunarodnim nadzorom u Jasenovcu. Kaže da je nakon toga “počela njezina politička nizbrdica”.

Oni se, nastavlja, toliko boje te istine jer istina potpuno uklanja njihov glavni argument pritiska na Hrvatsku da sada idu s takvim lažima da se s iskopavanjima ništa

ne bi postiglo. “Čemu onda arheolozi iskopavaju različita nalazišta stara više stotina i tisuća godina”, rekao je.

Drugi razlog, da se dokaže da su posmrtni ostaci i nakon '45-te pokazao bi, smatra, da je komunistički zločin jednak, ako ne i veći od nacističkog. Taj bi dokaz za njih definitivno bio pokapanje njihovog mehanizma držanja Hrvata i Hrvatske pod pritiskom, dakle kontrolom, tvrdi Hebrang.

Zato to Goldstein ne da. “Samo još da dodam – 1964. godine provedena su iskopavanja, a vodila su ih tri stručne osobe (Vida Brodar, Anton Pogačnik i dr. Srboľjub Živanović, op.a) i tada su pronašli posmrtne ostatke i apsolutno su približno utvrdili koliko ih ima na tome lokalitetu. Oni su rekli da postoje neka mjesta gdje se teže utvrđuju, ali su i tu utvrdili da su posmrtni ostaci. Dakle, može se nešto teže utvrđivati, ali može se utvrditi. Njihov zaključak je kasnije desetljećima čuvan u tajnosti jer su ta iskopavanja naglo prekinuta kada su vidjeli da su brojke daleko ispod onih za koje optužuju Hrvate. Oni su otkopali sedam masovnih grobnica i u njima pronašli 280 posmrtnih ostataka. U procjeni su rekli da ima još oko 200 takvih masovnih grobnica što znači da bi ukupan broj pobijenih bio negdje oko 7000. Naravno, to ne opravdava ubojice, ali ni ne opravdava niti one koji manipuliraju s tim podacima”, pojašnjava.

Famozna drobilica

“Ivo Goldstein tvrdi da je Adolf Hitler – dok je Berlin bio pretvaran u prah i pepeo ruskim kaćušama – stigao razmišljati kako na nekakav Balkan poslati spravu za mljevenje kostiju!? Za koju inače nitko nikada ondje nije čuo”, komentirao je David Goldman, australski pisac, nezavisni novinar te voditelj stranice specijalizirane za istraživanje nacističkih zločinaca i njihovih podupiratelja u Australiji i cijelom svijetu koji je svome sunarodnjaku i hrvatskom Židovu Goldsteinu javno poručio neka odmah prestane sramotno ismijavati holokaust u Hrvatskoj.

Komentirajući tu izjavu Hebrang je rekao: “Jedina drobilica je sam Goldstein jer drobi takve gluposti da je to više neprobavljivo”.

Da ja netko išao, nastavlja, u trenutku poraza nacizma naručivati drobicu kostiju – dok se bombardira Berlin, dok Hitlerove trupe bježe glavom bez obzira – sada bi netko išao prevoziti drobicu kostiju. “To je toliko stupidno da zapravo niti ne treba obrazloženje”, naglašava.

No da su i u ne znam kakvoj drobilici kosti zdrobljene, njihovo porijeklo, navodi, uvijek se može dokazati i uvijek se može približno procijeniti koliki je volumen tih kostiju. “Ne mislim da bi ta istraživanja trebale tražiti uske političko interesne grupacije. Ta iskopavanja morala bi biti pod međunarodnom kontrolom, tu bi morali biti uključeni doista vrhunski stručnjaci – ne samo arheolozi – nego i povjesničari pa i biolozi i kemičari i svi oni koji bi mogli pridonijeti otkapanju istine”, pojašnjava.

Nije tragično, kaže, što Goldstein ne da da se otkopava jer on time štiti interese svojih predaka, ali je tragično da u 30 godina hrvatske države nitko nije donio odluku da se konačno otkopa istina Jasenovca.

Hebranga smo potom upitali tko bi trebao povući pitanje iskopavanja. Kaže da je to zapravo vrlo jasno, da to može Vlada Republike Hrvatske dodajući kako je i sam više puta pokretao to pitanje kada je bio član Vlade, međutim “nikada, ali nikada nije uspio pridobiti onu glavnu političku većinu koja odlučuje”.

“Današnja Hrvatska koja taji takve podatke, koja ne želi otkopati kosti Jasenovca, koja ne želi otkopati Macelj i ostala komunistička stratišta – namjerno nas drži u magli i namjerno ne dozvoljava Hrvatskoj da ide naprijed. Naime, to izaziva tako duboku podjelu u narodu da mi danas 90 posto energije trošimo na međusobna razračunavanja, optuživanja ili obrane, umjesto da se brinemo s glavnim problemom hrvatske države, a to je da smo posljednji na ljestvici Europske unije po kupovnoj moći, a prvi po iseljavanju”, kaže pa dodatno pojašnjava:

“Oni koji namjerno dijele hrvatski narod i hrvatskom društvu nameću prioritetne povijesne teme, to su oni koji rade da Hrvatska ne bi išla naprijed. A kako to da oni danas vladaju Hrvatskom? Pa vladaju oni Hrvatskom već 30 godina jer Hrvatska je jedina zemlja, postkomunistička, koja nije doživjela prve prave demokratske izbore. Naime, u svibnju 1990. godine, kada smo pobijedili, trebala je biti okrenuta nova stranica hrvatske povijesti. Međutim, poraženi – koji su jučer glasali za SKH/SDP – drugo jutro prešli su među pobjednike u HDZ. Tako da – ta lijeva polovica hrvatske UDBA-e, ponovno je došla na položaje. Naravno, iskusnija, povezanija od onih koji su tek startali u politici i premrežila je sve društvene razine”.

Tako, kaže, imamo to i sada. “Kada gledate hrvatski birači, ali i hrvatski ‘spavači’, koji ne izlaze na izbore, su sada na vodeće funkcije birali samo bivše komuniste i njihove potomke, a nikada branitelje”, kaže.

‘U Hrvatskoj su istine pod zemljom i nije ih teško otkopati i dokazati’

Smatra da je to ta razdjelnica koja se može održavati jedino s takvim krupnim lažima protiv Hrvata i svega što je Hrvatska učinila. Oni su, tvrdi, nakon hrvatske pobjede u Domovinskom ratu produžili svoju ruku i na Domovinski rat tako da onu podjelu koju imamo do stvaranja hrvatske države, sada imamo i u odnosu na sam Domovinski rat i zbog toga, kao posljedicu, imamo veliki broj samoubojstava branitelja.

“Za posljedicu toga imate da 13 branitelja dnevno umre. Posljedica je i da gotovo nikada niti jedan branitelj nije izabran na neku odgovornu državnu dužnost... Goldsteinu i istomišljenicima je silno stalo da se istina o Jasenovcu nikada ne otkrije jer to je temelj na kojemu oni počivaju sa svojim vladanjem nad hrvatskim narodom”.

Iskapanja u Njemačkoj i Sloveniji

U Njemačkoj i dalje ima neotkrivenih grobnica iz Drugog svjetskog rata, no dobrovoljci rade na njihovom pronalaženju i iskopavanju posmrtnih ostataka kako bi im, ako ništa drugo, barem omogućili dostojanstven pogreb.

Hebrang kaže da je to u Hrvatskoj glavni politički cilj dosadašnjih vladajućih struktura. “Bio sam član Udruge Macelj ’45. i drugih koje su inzistirale na otkopavanju svih komunističkih žrtava, nikada nismo uspjeli. Niti danas se u tome ne uspijeva. U Sloveniji postoji državna komisija koja sustavno otkopava”, kaže Hebrang za Direktno.hr.

Slovenci su, dodaje, otkopali više hrvatskih žrtava komunističkog zločina nego sami Hrvati. “I danas su zaustavljena otkopavanja, na gori Macelj gdje ima 15 tisuća posmrtnih ostataka, a da ne govorim o ostalih 900 masovnih grobnica koje postoje u Hrvatskoj. Do dana današnjeg nije otkopan niti jedan posto. Ne otkopava se, već se

samo fiktivno – da se zamagli slika – tu i tamo otkopa neka manja grobnica”, rekao je.

Hebrang smatra da takva Hrvatska ne može ići naprijed. “Ne znam niti jedno društvo koje je išlo naprijed ako nije temeljilo svoj razvoj na istini, a u Hrvatskoj su istine pod zemljom i nije ih teško otkopati i dokazati”, zaključio je Andrija Hebrang u razgovoru za portal Direktno.

<https://direktno.hr/direkt/istina-o-jasenovcu-hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-diletant-je-u-podrucju-povijesnih-znanosti-a-ocito-i-na-podrucju-bioloskih-manipulira-posmrtnim-241820/>

<https://radio1jubuski.ba/index.php/2021/08/22/hebrang-goldstein-je-diletant-istina-o-jasenovcu-je-pod-zemljom-i-nije-ju-tesko-otkopati-i-dokazati/>

<https://kamenjar.com/hebrang-o-goldsteinovim-izjavama-jedina-drobnica-je-on-je-drobnica-takve-gluposti-da-je-to-neprobavljivo/>

116. J. Pečarić, Prof. emerit. dr. sc. Željko Horvatić, dragovoljac.com., 2026.: ... 6 PUTA

117. J. Pečarić i Lili Benčik, Prof. dr. sc. Ivo Josipović / Pravnici klepetalo, hrvatske pravice, 2026. ... 3 PUTA

118. J. Pečarić, Bezočna laž Ive Drobilice / Profesori Mitrinović, Tošić i akademik Milovanović, dragovoljac.com., 2026.: 141 PUT

IZDVAJAM:

ZAUSTAVIO IZBOR POVJESNIČARA ZA REDOVITOG ČLANA HAZU

IVO GOLDSTEIN DANAS JE POZNAT KAO IVO DROBILICA

*** Štošta se događa u vašem HAZU-u, čiji ste redovni član već četvrt stoljeća. Akademija će uskoro na izbore, u kakvom je stanju svome nasljedniku ostavlja sadašnji predsjednik Velimir Neidhardt?**

Pod ovim vodstvom HAZU je pokazao da je doista hrvatska akademija. Sjetimo se na primjer “Priloga za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa prilikom pregovora Republike Hrvatske s Bosnom i Hercegovinom, Crnom Gorom i Srbijom u pogledu njihova ulaska u Europsku uniju”, u kojima se ukazuje na neprihvatljivo djelovanje SPC-a: “U Hrvatskoj se mora izbjegavati djelovanje Srpske pravoslavne crkve koje se može okarakterizirati političkim djelovanjem.”

Prošle godine uspio sam zaustaviti izbor za redovitog člana povjesničara koji je, čim je postao ravnatelj HIP-a Slavonski Brod, uklonio bistu Franje Tuđmana. Osim toga,

pisao je o Tuđmanu gluposti za koje se tvrdilo da su izvrsne, a pokazao sam da po svjetskoj bazi Scopus spada u grupu najslabijih od svih povjesničara iz tog instituta. Kako sam to već učinio i 2012. s prijedlogom istog razreda da se za akademika izabere prof. dr. sc. Ivo Goldstein, koji je toliko smiješan u svom radu da je po svom čuvenom 'znanstvenom' otkriću danas poznat kao Ivo Drobilica, bivši ministar znanosti, akademik Ivica Kostović, to je usporedio s čuđom i izjavio "kako to pokazuje da u Akademiji ima ljudi koji vole hrvatsku državu". Naime, moj je prijedlog dobio 50 glasova, a prijedlog razreda 40, što je potvrdilo da je HAZU doista hrvatska akademija. Ne zaboravite da sam ja, nakon što Drobilica nije izabran, bio nekakva crna ovca u Akademiji.

To je izazvalo smiješne napade u svim glavnim medijima od jednog povjesničara umjetnosti, dr. sc. Zvonka Makovića, koji je umislio da je mnogo bolji povjesničar od bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest u Zagrebu, koji me je pozivao da sa Sveučilišta prijedem u njegov institut, ali i da 1998. napišem odgovor na knjigu "Tuđmanov jasenovački mit" ravnatelja i osnivača Muzeja genocida u Beogradu, dr. Milana Bulajića. Iste godine, nakon što je izašla moja knjiga, organizirano je moje i Bulajićevo sučeljavanje na radiju Slobodna Europa, u kojem se on loše proveo, i objavljeno je u više mojih knjiga, a o samom sučeljavanju napisao sam i cijelu knjigu, "O sučeljavanju Bulajić vs. Pečarić", 2021. Zapravo, svima u Akademiji bilo je jasno da su smiješni Makovićevi napadi i toliki prostor koji mu se daje zapravo napadi na Akademiju.

Sigurno znate i za ovogodišnju "Deklaraciju HAZU-a o hrvatskom povijesnom grbu". Dakle, predsjednik Velimir Neidhardt ostavlja Akademiju koja je doista hrvatska akademija. Takva i treba biti, zar ne?

*** Koja je uloga HAZU-a danas u hrvatskom društvu i kako se u takav HAZU uklapate vi kao mislilac širokih pogleda?**

Ja se, htio ili ne htio, moram složiti s predsjednikom Neidhardtom, koji je na prošlogodišnjem božićnom domjenku upravo i govorio kako svi mi akademici moramo stalno raditi u interesu hrvatskog naroda i spomenuo kako je takvo sve što ja radim.

Nakon što Drobilica nije izabran, bio sam nekakva crna ovca u Akademiji

7Dnevno, Zagreb, 26. rujna 2025., Broj 617, godina XII.

119. J. Pečarić, Prof. emer. dr. sc. Vinko Grubišić, Dopisni član HAZU, dragovoljac.com., 2026.: ... 3 PUTA

120. J. Pečarić, Mihael Mišo Montiljo, dragovoljac.com., 2026.: ... 111 PUTA

121. J. Pečarić, Dr. Željka Markić, dragovoljac.com., 2026.:... 24 PUTA

122. J. Pečarić, Luka Mišetić u mojim zapisima, dragovoljac.com., 2026.: 1 PUT

123. J. Pečarić, Braniteljsko priznanje biskupu Košiću / Pavković i Hrvatski biskup, Zagreb, 2026. str. 470. ... 82 PUTA

124. J. Pečarić, General Ivica Primorac, dragovoljac.com., 2026.: ... 9 PUTA

125. J. Pečarić i Zvonimir Hodak, Još jedan smiješni 'istoričar'/ Dr. sc. Dragan Markovina, dragovoljac.com., 2026.: ... 24 PUTA

126. J. Pečarić, „Don Miljenko Babaić, Thompson i ZDS“, dragovoljac.com., 2026.: ... 18 PUTA

127. J. Pečarić, Izv. prof. dr. sc. Vlatka Vukelić, dragovoljac.com., 2026.: ... 251 PUT)

U presudi po prvoj tužbi po sudovima kada Ivo Drobilica napiše knjigu, a neki drugi povjesničar kritički feljton o njoj netko treći ne smije prihvatiti tvrdnje iz Feljtona, jer je ono što kaže Drobilica činjenična tvrdnja. To je toliko jasno tim sutkinjama da im nije važno i ako Drobilica tvrdnje iz Feljton pripiše tom trećemu.

Nebitno je i kada se Drobilica lažno predstavlja kao akademik, kao u toj emisiji:

DOKAZ DA SE IVO GOLDSTEIN LAŽNO PREDSTAVLJA KAO AKADEMIK

<https://www.facebook.com/61560776141733/posts/pfbid0NS3AW94w37Nzd1LqgCeVQ1TBgRihTRNiXgtdtRVvWrihKnJxH7MFSpsfYz3DuzfHl/>

Danas kada samo ja imam više od 100 knjiga sa spominjanjem Iva Drobilice, kada je to njegovo ime široko rasprostranjeno, uzalud se on trudi i nastupima poslije sučeljavanja da mu se promjeni ime u Ivo Valjak

Svi koji se nadaju da će se zaboraviti to da je Ivo Goldstein izmisli DROBILICU KOSTIJU i da je široko prihvaćeno njegovo novo ime IVO DROBILICI, varaju se ako se nadaju da će to izbrisati ime IVO VALJAK, jer se Ivo Drobilica SEDAM godina s novim imenom sjetio kako s Ivo Valjak može postići da ljudi zaborave da je on samo Ivo Drobilica. Pa svjedoci smo ovih dana da mu članica obitelji dobila također ime DROBILICA:

(Vidjeti:

PARTIJSKA OMLADINA

ŠARIĆ: ANTIFAŠISTIČKA PRINCEZA TESA DROBILICA GOLDSTEIN

<https://narod.hr/kolumne-i-komentari/saric-antifasisticka-princeza-tesa-droblilica-goldstein>)

Josip Pečarić

Dragi don Anđelko,

U 127 mojih knjiga se spominje Ivo Drobilica ili njegov najveći 'znanstveni' pronalazak DROBILICA.

A dvije od tih knjiga su o sjajnoj mladoj povjesničarki izv. prof. dr. sc. Vlatki Vukelić koju su zaustavili po zahtjevu partijske organizacije grada Zagreba tj. zaustavi su njen izbor za dekanicu fakulteta što je ogromna sramota Zagrebačkog sveučilišta.

Ali mladih povjesničara koji se ne boje istraživati i pisati istinitu povijest je sve više. Evo jednog primjera:

INTERVJU ZA HRVATSKI TJEDNIK VEZANO ZA NAJNOVIJE DOGAĐAJE
OKO RASPRAVE O LOGORU JASENOVAC I OPĆENITOJ POTREBI
REVIDIRANJA KOMUNISTIČKE HISTORIOGRAFIJE.

KREŠIMIR ROTIM, Povjesničar

**GOLDSTEIN JE PREPISIVAČ KOMUNISTIČKE MITOMANIJE O
JASENOVCU**

Što je sad nakon Goldsteinovih istupa ostalo od uvjerljivosti službenoga Jasenovca kao koncentracijskoga logora i treba li se oglasiti politika, odnosno institucije?

Goldstein je javno priznao ono što se daje iščitati da je o njemu svojedobno napisao njegov mentor Miroslav Brandt. Hiperprodukciju znanstveno beznačajnih radova sa

duboko moralno kompromitirajućom metodologijom (prevedeno gdje pisani dokazi ne postoje izmišlja) objašnjava riječima: 'Tako to rade svi, pa zašto ne bih i ja!'. Goldstein je uz ponekog od SNV-a financiranog povjesničara glavni prepisivač komunističke mitomanije o logoru Jasenovac. Debata s Vukićem pokazala je da se snažne optužbe o genocidnom i istrebljivačkom karakteru jasenovačkog logora temelje na elaboratu Zemaljska komisija Hrvatske: Zločini u logoru Jasenovac (1946), svjedočanstvima i memoarima napisanima u režimu koji je imao jasnu partijsku viziju povijesne istine, a jamac da će istu svi poštivati osigurala je provedba obračuna sa "narodnim neprijateljima" od kojih je najmanje 200 tisuća ubijeno u poslijeratnim mjesecima. Naravno nedostaje mjesta da bi se ovdje spomenuli svi zločini komunističkog režima nakon 1945. godine. Osobe normalnih znanstvenih i moralnih kriterija dokaze stvorene u takvom vremenu ne uzimaju za ozbiljno.

Gdje su posmrtni ostatci jasenovačkih žrtava (više od 83 tisuće navodnih žrtava), kako su i jesu li uništavani drobilicom ili valjkom ili možda nekim trećim načinom, može li se bez odgovora na to pitanje službeni popis i slika Jasenovca smatrati vjerodostojnom?

Forenzička istraživanja i terenske ekshumacije dio su raspetljavanja jasenovačkog mita. Potrebno je uz to uložiti daljnje napore kako bi se sakupila sva relevantna arhivska građa sa nekadašnjeg prostora NDH kao i diplomatskim sredstvima ona u beogradskom vojnom arhivu. Dio ponovnog pregleda komunističke povijesti sastoji se također u kritičkom pregledu pisane i sudske ostavštine Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora koja je odvela na tisuće lažno optuženih i osuđenih ljudi u smrt, kao i napisanih memoara i svjedočanstva jasenovačkih zatvorenika koja su dosada brižno prepisivana. O lažima koje se nalaze unutar njih mogla bi se napisati višetomna knjiga.

Stvar bi iz perspektive prepisivača komunističke historiografije zapravo trebala biti jednostavna.

Nama su svjedoci koje Goldstein, Klasić, Radanović i ostali proglašavaju neizostavnim narativnim vrelima za "jasenovački logor smrt" u dokumentima Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora otkrili doslovno sve. Broj masovnih stratišta, njihove točne lokacije, veličinu, čak i razmak između njih, načine na koji su usmrćivane žrtve itd. Nažalost dok je ministrica Obuljen nećemo moći pokrenuti terenska istraživanja, no nastavlja se daljnji rad brojnih istraživača, a zainteresiranost javnosti moramo kapitalizirati na idućim izborima kako bi smo riješili sve što se još ima za riješiti iz razdoblja Drugoga svjetskoga rata i poraća.

Kako komentirate činjenicu da dr. Ivo Goldstein i djecu liječenu u zagrebačkim bolnicama, a na jasenovačkom su popisu navedena kao žrtve logore, koja su preminula tamo smatra jasenovačkim žrtvama. Smije li se to raditi? Kako onda djecu koja su izliječena i preživjela tretirati, jesu li oni žrtve?

Iako me malo što u akademskoj karijeri Ive Goldsteina više može iznenaditi, dapače rastužuje čovjeka ta razina moralnoga pada zbog koje je u stanju samog sebe uvjeriti (javnost više dakako ne) da "Pa kad već nije drobilica, mora da je valjak", ipak je posebno besramno laganje o djeci.

Dokumenti ministarstava NDH i sakupljena poslijeratna svjedočanstva (pogotovo u slobodnoj Hrvatskoj) svjedoče o naporima vlasti (crkvene i državne) o tome da se izgladnjela, zapuštena i u partizanske propagandne svrhe iskorištena djeca spase i zbrinu.

Povijesna priča o humanosti hrvatskog naroda dok je trajala borba za njegovu opstojnost mora biti dio obrazovnog kurikula, a ljude poput Goldsteina potrebno je zbog mentalne higijene držati dalje od javnih institucija i medija, a njegovom omiljenom izdavaču FRAKTURI sada već ne samo zbog protu-hrvatske već protu-općeljudske djelatnosti potrebno je spriječiti dotok javnog novca. No, ministrica Obuljen i njezina odlazak. Zatim financijska revizija i nastavak istrage o potencijalnoj korupciji u Ministarstvu kulture, pa sve drugo.

Ima li Hrvatska vlastitu povijest Drugog sv. rata, povijest NDH i ustaškoga pokreta, ili je još zarobljenama u mitovima jugosrpske historiografije? Je li sve što koristi politika o NDH i ustaškome pokretu (lijeva i većina desne) samo ono što spomenuta historiografija kaže o tomu?

Djelom ima, no zbog općepoznatog komunističkog nasrtaja na dokumente NDH nakon preuzimanja vlasti, nedostupnosti arhivske građe (beogradske i vojno-obavještajne iz komunizma) potrebno je uložiti daljnje napore da se uvjerljivo sruše laži zapisane u komunizmu i prepisivane u slobodnoj Hrvatskoj.

Lijeva politika se u dokazivanju "zločinačke i genocidne" naravi NDH temelji, živi i napaja na elaboratima OZNA-e o nekim vojnim i političkim dužnosnicima NDH, dok su im sudske presude Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora festival pravde.

Primjer jedan: Nedavno je Pupovac pustio audio izjavu Ljube Miloša (jednog od dužnosnika u jasnoevačkom logoru) sa suđenja spomenute Zemaljske komisije u kojima je priznao različite zločine. Ono što nije pustio jest dio u kojem Miloš priznaje da su u Jasenovcu ubijene stotine i stotine hiljada ljudi.

Kome sada vjerovati? Ljubi Milošu, pravosudnoj "istini" Zemaljske komisije ili Vladimiru Žerjaviću najvećem revizionistu ovih prostora? On je podsjećam koristeći u kontekstu Jasenovca pomoćnu disciplinu demografije spustio brojku za deset puta nadajući se kako će se tom njegovom znanošću "cijepiti" velikosrpski ideolozi i četnički dobrovoljci i tako spasiti jedinstvo naroda u Jugoslaviji. Moramo se što prije maknuti od ovih bizantinskih laži.

Desna politika zbog neznanja, nekritičkog oslanjanja na populizam i loše ljudske selekcije uglavnom svoj pogled na razdoblje Drugoga svjetskoga rata svodi na uvezenu hladnoratovsku sintagmu o "osudi svih totalitarizama".

Puna su im usta domovine, istine i hrvatske povijesti, ali kada treba sagledati istu u okolnostima hrvatske države stvorene nakon osam stoljeća borbe, dvaju pobunjeničkih vojski i dva saveznika koja ti obavještajno, vojno (suradnja sa četnicima) i na svaki drugi način radi o opstanku onda hrabrost izostaje. Hrvatska povijest uči nas da naponi i žrtve pojedinaca usprkos šutnji većine dovode do

određenih pomaka u našem narodnom životu i ne sumnjam da će tako biti i oko ove teme.

Vojnicima i civilima čije kosti još uvijek leže po hrvatskim i slovenskim jamama dugujemo što vjerodostojniji, znanstveniji i istinitiji prikaz četverogodišnjeg razdoblja Nezavisne Države Hrvatske.

Smatrate li ozbiljnom raspravu o tome koja je održana na HDZ-ovoj tribini na kojoj su nastupili povjesničari dr. Miroslav Akmađža i dr. Ivo Lučić?

Dr. Miroslava Akmađžu i dr. Ivu Lučića cijenim zbog njihovog doprinosa svaki na svojem polju rada. Zaista nema potrebe da ukoliko već ne žele ponovno pregledati komunističku historiografiju o Jasenovcu da koriste svoje institucionalne privilegije (koju mi ostali zbog od medija proglašenih "kontroverznih" nemamo) kako bi pokušali obeshrabrili i unizili one koji svoje slobodno vrijeme koriste za istraživanja od narodnog i nacionalnog interesa. Trebali bi se zapitati zašto njihove institucije unutar kojih su zaposleni nemaju dovoljno hrabrosti i mudrosti da to naprave.

AKTUALNO

Što istraživati osim Jasenovca?

NDH je bila svijetla pojava u povijesti hrvatskoga naroda, napisao je jedan od najboljih hrvatskih povjesničara Jere Jareb, a danas predsjednik Ustavnoga suda Frane Staničić grca u neznanju kad kaže da je tzv. NOB DO 1945. bila pozitivna pojava, *zaboravljajući* da su partizani ubijali stotine Hrvata već od 1941. po cijeloj Hrvatskoj, a 1945. na red za ubijanje došli su i Zagrepčani

Piše: IGOR VUKIĆ

U *svjetlosti zabluda, pogrešaka i nepoznanosti* rečima, četverogodišnje postojanje Nezavisne Države Hrvatske svijetla je pojava u hrvatskoj povijesti. Hrvatski narod bio je svoj državi, napucao i sudjelovao u njoj, na hrvatskoj narodu država je bila osnovana 16. travnja 1941. Hrvatski se narod morao, bio i žrtvovao kroz sve četiri rane godine da bi država očuvala. Nezavisna Država Hrvatska se nije bit postojala samo u Parizima i ustaškim režimom, nego je se trbala u prvom redu postojati u golemom brežnjepu pripadnika hrvatskoga naroda: seljaka, radnika, građana, činovnika, profesora, književnika i naučenjaka, koji su potpuno pregrali, stvarali, rjeptili i borili se za njeno očuvanje.

Odlomak je to iz knjige *Pula stoljeća hrvatske politike, 1895 – 1945*, hrvatsko-američkoga povjesničara Jere Jareba. Knjiga je prvi put objavljena 1966. u Buenos Airesu, a u slobodnoj je Hrvatskoj objavljen njezin pretek 1995. u izdanju Hrvatskoga instituta za povijest. Jere Jareb rođen je 1922. godine pa je mogao iz prve ruke vidjeti što se oko njega događalo u Hrvatskoj. Rat je proveo u Zagrebu, studirao pravo, a 1945. uspio je izbjeći komunističku okupaciju te je studij i doktorsko povjerenje na američkom sveučilištu Columbia.

Imao je tako najbolje od dvaju svjetlova: osobni uvid u događaje koji su se odvijali pred njegovim očima, i slobodu da to opiše i stavi u odgovarajući povijesni kontekst. Od američkih i općenito inozemnih povjesničara koji su pisali o hrvatskoj Jugoslaviji pisan je znatno uvjerljivije jer je poznavao ovakve ljude i njemu u njihovim odnosima. Od domaćih povjesničara, sve domovinske, bio je bolji jer je o događajima pisao u slobodnom svijetu pa je mogao pisati realno, bez straha od političkih uvjetovanih prognoza i fantaziranja.

Premda Jere Jareb kaže da će Hrvatska iz tog vremena ostati zapamćena kao "svijetla pojava, po pragmatizmu i idealizmu golemo većine jednoga malog naroda koji se bori za svoju slobodu", on ne bježi ni od negativnih ocjena. Primjerice, prije da je hrvatska politika, posebice ustalski pokret, potpuno zakazala u vođenju državnih poslova i odvajanju hrvatske države u podijeljenoj Europi. HSS, dodao je, nije bio uspješno spreman za sljedeći rat i također je potpuno zakazao u ratnom vrtlogu kada su njegovi odgovorni političari morali stvarati odluke. Nađajmo se da će suvremeni hrvatski povjesničari nastaviti ovim putem i novim argumentima iz povijesnih vrela pomoći u analizi postojanja pojedinih aktera povijesti iz 40-ih, koliko su događaji pod njihova djelovanja, slabosti, krivih procjena

ili konspiracije, koliko rezultat kretanja na koje nisu ni mogli imati previše utjecaja.

U Hrvatskoj već postoji niz zbornika o Drugome svjetskom ratu koji se vrijeme pokazuju u realnom svijetu. Nije ih teško pronaći i čitati. Ostalo je još nekoliko slabije izrađenih podudara, poput koncentracijskih (sašinskih) logora u Jasenovcu, Lepoglavi, Starom Gradicku ili Gospiću koje su držali ustaše, ali gotovo ništa ne znamo o koncentracijskim (sašinskim) logorima koje su već za vrijeme rata držali partizani – primjerice u Lici kod Otočca ili u Slavonskome Drevovcu.

Reče ovih dana (i ostade žvi) predsjednik Ustavnoga suda Republike Hrvatske Frane Staničić kako je narodnoslobođilačka borba bila nepravda i nepravda, a drugo je ono što se dogodilo nakon 1945. godine. Zauzet skupljanjem ostataka, zabravio je naš sudac kako su partizani nemilice ubijali stotine i stotine svojih žrtava već u prvom danu pobune u ljeto 1941. godine. Događalo se to u istočnoj Hrvatskoj po zrtim u Lici, oko Bosanskoga Grmčca, u Drvaru i Kaleni Vukofu. Sljedeo je Prijedor, Vrgorac, Dubrovnik. U lipnja 1942. partizani su upali u Licki Rabin i otjegli 22 nještana. Izvrtan je bio taj antifašizam, uslikat će poneko u Ustavnome sudu. Hrvatska je na njemu, zna se, stajemalac! Duga bi traga sobojat zločinac iz toga dugog niza partizanskih zločina što se proteže do Dubrova, do obilježja napada iz travničke bitnice, ličvadačkih civila i zarobljenika u Vukovaru, Osijeku, Daluovu. I sve to prije svibnja 1945. kada na red dolaze i Zagrepčani. Pogledajte portal komunističke izdanja i ne ih prelistajte dokumente iz žrtvi Partizanskog i komunističke represije i zločina u Hrvatskoj i ne bašite kao Frane. O stvarnim događajima u našem mjestima u Drugome svjetskom

ratu, zorno govore i brojni žrtvoslovi i studije, više ih manje profesionalno naprave i objave publikacije posvećene ratnim i post-ratnim događajima u pojedinim mjestima.

Ne bi bilo loše napisati sinteru načina na koji su komunisti preuzeli vlast u Hrvatskoj. U toj temi već ima vjerodostojnih radova, primjerice Zdenka Radčića o komunističkom podjmljivanju i slamanju Hrvatske seljačke stranke. Objavljeno je i više zbirki dokumenta o protukomunističkom gerilskom otporu (krizarama). Valjalo bi se više posvetiti pisanju biografija poznatih osoba iz tog vremena. Nema-mo ni jednu ozbiljnu biografiju, primjerice, Ante Pavličića, Slavka i Eugena Kvaternika ili Mladena Lorkovića i Ante Vukčića njihova pokušaja izvršenja Hrvatske iz njemačkoga blagolag zagrja. Iznova bi trebalo pregledati podatke o onih nekoliko većih bojnih okršaja (Petrova gora, Kozara, operacije Bijele (Neretva) i Crne (Sutjeska)). Analizirati upotrebu postroja u protugerilskom ratovanju, jer, što zna, i podaci mogu biti korisni u nekim budućim situacijama. Legendarna je priča o svojeto generalu Janju Bobetku operacijom Anti Gostovini neka prosući partizanski opsi napada na Knin. I neka napravi sve drukčije nego što je u knjizi i ne ponovi njihove pogreške kad su, napadajući Knin, izgubili stratište velik broj vojnika.

Rezultati istraživanja potom bi se trebali pretakati i u povijesne udžbenike i javnu sferu. I iz svojega međunarodnog iskustva Jere Jareb naglašava da je za sve potrebno vrijeme te s pravom zaključuje da na budućim narativima leži velika odgovornost jer trebaju upoznati sve pogreške i pretpostavke hrvatske politike i iz njih izvuci pouku za budućnost. No prvo treba uvažiti bitne povijesne činjenice, dodati bi smo, jer na taj posao još nije došao.

Krešimir ROTIM, povjesničar

Goldstein je prepisivač komunističke mitomanije o Jasenovcu, ali posebno su besramne njegove laži o djeci

• Što je nakon istupa Ive Goldsteina ostalo od izvještaja službenoga Jasenovca kao koncentracijskoga logora i tuda li se oglašiti politika, odnosno institucije? Goldstein je javno priznao ono što se čade čitajući da je o njemu svojedobno napisao njegov mentor Miroslav Brandt.

HRVATSKI TIJEK 18. SVIBNJA 2021.

hrvatski.tijek@hrt.hr 19 20. svibnja 2021.

AKTUALNO

Hiperprodukcija znanstveno-bezaznačajnih radova s duboko moralno kompromitiranim metodologijom (prevedena, gdje pisan dokaz ne postaje razmišljanje) objavljuje riječima: "Tako to radi sv. pa zato ne bih i ja" Goldstein je iz penkala od SNV-a financirana povjerenika glavni preglednik komunističke mitologije o logoru Jasenovac. Debita s Vukim pokazuje da se uz snažne optužbe o genocidnom i antihijevskom karakteru jasenovačkog logora temelje na elaborata Zemaljske komisije Hrvatske Židovi u logoru Jasenovac (1946), svjedočanstva i memorama napisa-nama u režimu koji je imao jasnu partijsku viziju povijesti istine, a jamač da će ista svi postivati osigurati je provedba običajna s "narodnim neprijateljima" od kojih je najmanje 200 tisuća ubijeno u posljednjim mjesecima. Naravno, ne-

zamo kapitalizirani na istim ubistvima kao bismo riješili sve što se još valja riješiti iz razdoblja Drugoga svjetskog rata i poraća.

● **Kako komentirate izjave da dr. Ivo Goldstein i djelo liječene u zagrebačkim bolnicama, a na jasenovačkom se popisu navodna kao žrtve logora, i koja su osude preminula, smatra jasenovačkim žrtvama. Smije li se to raditi? Kako onda djelo koja su izliječena i preživjela tretirati, jesu li oni žrtve?**

Iako me malo što u akademskoj karijeri Ivo Goldstena više može iznenaditi, dopade zastatkoš činjenica iz razina moralnoga pada zbog koje je u stanju samoga sebe svjeriti (javnost više, dakako, ne) da "ja" kad već nije drobilica, mora da je valjak, i ipak je posebno bezumno lagati o de-

Nedavno je Pupovac pustio audio izjavu Ljube Miloša (jednoga od dužnosnika u jasenovačkom logoru) sa suđenja spomenute Zemaljske komisije u kojoj je priznao različite zločine. Ono što nije pustio, jest dio u kojemu Miloš prizna-je da su u Jasenovcu ubijene "stotine i stotine hiljada ljudi"

dostaje mjesta da bi se ovdje spomenali svi zločini komunističkoga režima nakon 1945. godine. Osim normalnih znanstvenih i moralnih kriterija dokaze stvarne u takvom viđenju ne usmaju za održivo.

● **Čije su pomutni optužbe jasenovačkih žrtava (više od 83 tisuće navodnih žrtava), kako su i jesu li uistinu važni drobilici ili valjkom ili možda kojim trećim na-činom, može li se bez odgovora na to pitanje službeni popisi i tika Jasenovca smatrati vjerodostojnim?**

Izrečenica istraživanja i temeljne eschmucije čio su ras-peljavanja jasenovačkoga mita. Potrebno je uz to uložiti daljnje napore kako bi se skupila i relevantna arhivska guda s nekadašnjega prostora NDH kao i diplomatskim sredstvima ona u bogatodone vojnom arhivu. Dio po-novnoga pregleda komunističke povijesti sastoji se također u kritičkom pregledu prane i suške ostavštine Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora koja je odvela na tisuće lažno optuženih i osuđenih ljudi u smrt, kao i na-pisanim memoarima i svjedočanstva jasenovačkih zatvorenika koja su dosada bržno prepisivana. O lažima koje se nalaze unutar njih mogla bi se napisati višestruka knjiga.

Stvar bi iz perspektive prepišivača komunističke histo-riografije zapravo trebala biti bezobratna.

Nama su svjedoci koji Goldstein, Klasić, Radanović i ostali proglašavaju neostvarenim narativom vjerima za "jasenovački logor smrt" u dokumentima Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora okirali dionovno sve Bivaj masovnih stratišta, njihove točne lokacije, veličina, čak i naznak izmed njih, načine na koji su usmješene žrtve na. Na žalost, dok je ministar Obdijen, ne cemo moći pokrenuti terenska istraživanja, na nastavlja se dal-jnji rad brojnih stratišta, a zainteresiranost javnosti mo-

ci. Dokumenti ministarstva NDH i skupljena poslijerata svjedočanstva (pregovori u slobodnoj Hrvatskoj) svjedoče o naporima vlasti (crkvene i državne) o tome da se izgladi-rija, zaplijene i (u partizanske propagandne svrhe iskoris-timo) deca spise i zbirke.

Povijesna preča o humanosti hrvatskoga naroda dok je trajala borba na njegovoj optužnici mora biti dio obrazlo-žnog kurikula, a ljude poput Goldstena potrebno je zbog mentalne higijene držati dalje od javnih institucija i me-dija, a njegova omiljenom izdavaču Proletar sada već ne samo zbog protuhrvatske već protokomunističke djelatnosti potrebno je preispitati dotok javnoga novca. No ministar Obdijen i njegov odlazak, zatim financijska revizija i nastavak strage o potencijalnoj korupciji u Ministarstvu kulture, prvi su koraci pa ne drugo.

● **Ima li Hrvatska vlastite povijesti Drugoga svjet-skog rata, povijest NDH i ustajalnoga pokreta, ili je još zarobljena u mitovima jasnovačkih historiofografija? Je li se čine se koristi politika o NDH i ustajalnom pokretu (djela i većina deset) samo kao što spomenuta histo-riografija kaže o tome?**

Dijlom ima, ne zbog općepoznata komunističkog nastupanja na dokumente NDH nakon preuzimanja vlasti, nedostupnosti arhivske građe (bogradske) i vojno-oba-vješnice iz komunistima) potrebno je uložiti daljnje na-pore da se uvjerljivo stude laži zapisane u komunistima i prepisane u slobodnoj Hrvatskoj. Ljeva politika se u dokazivanju "zločinac i genocidne" naravi NDH teme-lij, žrtvi i napaja na elaboratima Ožne o nekim vojnim i političkim dužnosnicima NDH, dok su im suške preu-da-je Zemaljske komisije za istraživanje zločina okupatora festival pravde.

Primer prvi: Nedavno je Pupovac pustio audio-izjavu Ljube Miloša (jednoga od dužnosnika u jasenovačkom lo-goru) sa suđenja spomenute Zemaljske komisije u kojoj je priznao različite zločine. Ono što nije pustio, jest dio u kojemu Miloš prizna-je da su u Jasenovcu ubijene "stotine i stotine hiljada ljudi".

Kome sada vjerovati? Ljubi Milošu, pravosuđu "istini" Zemaljske komisije ili Vladimiru Žerjaviću napućen ne-vezništvo ovih prijava? On je, podučajem, rabio u kon-tekstu Jasenovca pomoću disciplinu demografije spustio brojku za deset puta nadmaše se kako će se tom njegovom znanostu "cijepiti" velikoskopski ideolozi i čemčki dobro-volji i tako sprijeti jedinstvo naroda u Jugoslaviji. Moramo se što prije odmaknuti od ovih bizantijskih laži. Desna po-letika zbog nemanja, nekrišćanoga odlaganja na popularan i loše ljudske selekcije uglavnom svoj pogled na razdoblje Drugoga svjetskog rata svodi na uvježnu hladnoratovsku sinagru i "osudi svih totalitarizama".

Puna su im usta domovine, stine i hrvatske povijesti, ali kada ju treba sagledati u okloštima hrvatske države stvarne nakon osam stotica borbe, dvije pobunjeničke vojske i dvaju

svemirka koja ti obavještavaju, vojno (sudarima s četnicima) i na svaki drugi način naći o optužku, onda hrabrosti zastaje. Hrvatska povijest uči na dan napu i žrtve posljedica uspije-šnog voine oborbe da oboljelih ponaka u našem narodu. Žrtvica ne sumnjam da će tako biti i oko ove teme. Vjerskim i civilnim čije kosti još uvijek leže po hrvatskim i slovenskim ja-mama dugomno što vjerodostojni, znanstveni i istinitiji pri-kaži četverogodišnjega razdoblja Nezavisne Države Hrvatske.

● **Smatrate li ozbiljnom raspravu o tome koja je od-žana na HDZ-ovoj trećini na kojoj su nastupili povjesničari dr. Miroslav Alkmađić i dr. Ivo Ladić?**

Dr. Miroslava Alkmađić i dr. Ivo Ladića cijenim zbog njih-ova pransa, svakoga na svojem polju rada. Zanima me potreba da se, ako već ne žele ponovno pregledati komu-ničku historiofografiju o Jasenovcu koriste svojim institu-cionalnim privilegijama (koju su ostali, od medija pregledati "kontroverzama", nemamo) kako bi pokušali obeshrabiti i unititi one koji se svojim slobodnim vremenom koriste za istraživanja od narodnoga i nacionalnoga interesa. Trebali bi se zapitati zašto njihove institucije umiru koji su zapo-čeli nemaju dovoljne hrabrosti i mudrosti da to naprave.

Dr. Stjepan RAZUM, povjesničar:

Rad dr. Goldsteina bezvrijedna je "znanstvena" plijeva

Istpravna kronologija osnovni je preduvjet poznavanja naše prošlosti. Ako se što dogodilo u svibnju 1942., taj se događaj ne može pripisati godini prije toga. Dr. Ivo Goldstein po zvučje je izvještajni profesor povijesti. Bio-vo se hrvatskom srednjopovijesnom povjesničar, a onda se prebacio na povijest XX. stoljeća. I u srednjopovijesnom razdoblju vremenske su odrednice bitne za razumijevanje događaja, premda nam je sačuvani mali broj tih odrednica. Ali kad je riječ o XX. stoljeću, na temelju svakodnevnih novina i pregovora na temelju mnoštva pisanih izvora u re-zultatu arhivama, možemo predložiti život ljudi iz dana u dan. To je moguće učiniti za mikroopisno razdoblje, kao i za ratno-razdoblje. Štoviše, to je moguće učiniti i za ograni-čene prostore. Tako je Igor Vuković napisao knjigu Jasenovac iz dana u dan (2019.).

Ljudski život na ovom jeziku završava redovitim, prirodnom smrću, ili neredovitim, namolnom smrću. Kod tih nasilnih smrti okolnosti mogu biti poznate ili nepoznate. U skladu s time, tijela ubijenih ili su pokopana, te im je grob postao, ili su namjerno skriveni (možda na neki način usitnjeni, pa im je grob nepoznat. S obzirom na narodnu mudrost i izrečenu istinu "zaklela se zemlja raja, da se sve tajne saznaju", skriveni grobovi i stratišta naknadno se otkrivaju. Od preko 83 tisuće stvarnih ili navodnih žrt-va s poznatoga popisa Javne ustanove Spomen-područja Jasenovac, do danas nam je poznato 725 stvarnih optužaka

HRVATSKI TEHNIČKI 20 VESTI UVRČIT

hrvatski.tehnicki.com.hr 21 20. studenoga 2023.

Teško je vjerovati da bilo što drugo može zamjeniti simbol DROBILICE za one koji ne žele dobro ovom narodu i njihovoj državi. Očito je puno drobilčara u Ministarstvu drobilčara kada vjeruju da će time što nas proglašavaju antisemitima zaustavi hrabre povjesničare i ISTINU o kojoj oni pišu. Pitanje koje im postavljaju ljudi iz naroda:

Akademik Josip Pečarić

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ - ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1.742, citata: 27206, H-index: 59;

MathSciNet: publikacija: 1.415, citata: 7.770, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 874, citata: 9345, H-index: 43;

WoS: publikacija: 870, citata: 8203, H-index: 39.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a

izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi“ dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je časopisa „The Pečarić Journal of Mathematical Inequalities“.

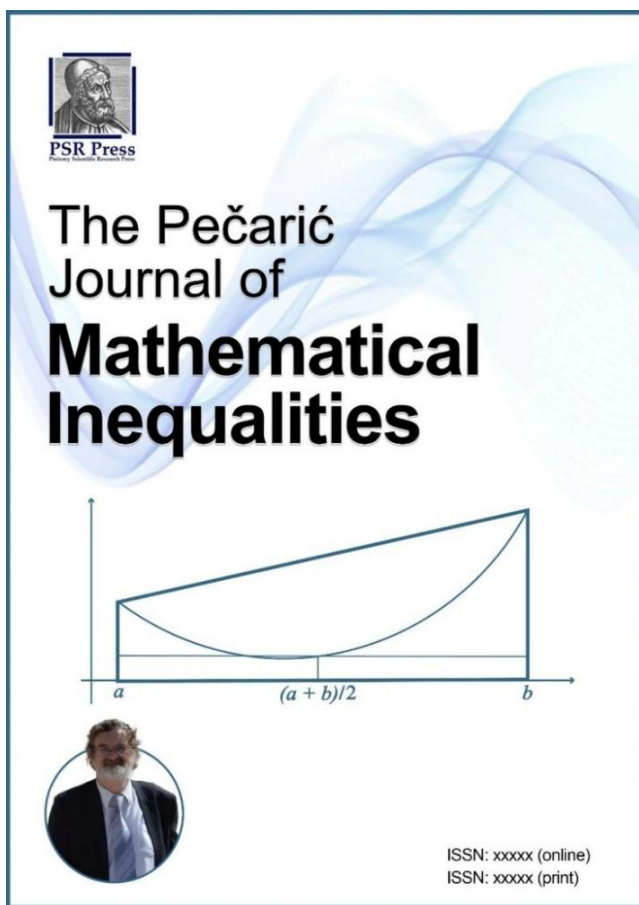
Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014

– One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20.*

stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi. “

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 290 publicističkih knjiga.

4. 9. 2026.

PRILOZI ŽIVOTOPISU

PREKO 1400 MOJIH PUBLIKACIJA NA MATH.SCI.NETU: PISMO
AKADEMIKA DUJELLE

Subject:Re: MathSciNet

Date: Tue, 17 Feb 2026

From: Andrej Dujella

To: Josip Pečarić

Probao sam vidjeti bi li znao izvući iz MathSciNeta

listu matematičara s najviše radova,

pa sam zaključio da ne znam.

Ali za zbMATH (nekadasnji Zentralblatt für mathematik)

barem u teoriji znan što bi trebalo napraviti, ali praksa mi "šteka", tako da lista koju sam dobio nije najpouzdanija,

ali nadam se da nije daleko od prave:

1864 Agarwal, Ravi P.

1646 O'Regan, Donal

1596 Srivastava, Hari Mohan

1574 Erdős, Pál

1471 Ballico, Edoardo

1392 Pečarić, Josip

1360 Dragomir, Sever Silvestru

1360 Shelah, Saharon

1278 Llibre, Jaume

1259 Argyros, Ioannis Konstantinos

1215 Godeaux, Lucien

1202 Cao, Jinde

1130 Papageorgiou, Nikolaos S.

1093 Băleanu, Dumitru I.

1060 Balakrishnan, Narayanaswamy
 1007 Kim, Taekyun
 1007 Yao, Jen-Chih

A kad za one s ove liste u MathSciNetu "ručno" izvucem podatke, dobijem (takodjer nepouzdanu) listu za MathSciNet:

Agarwal, Ravi P. (1836)
 O'Regan, Donal (1660)
 Srivastava, Hari Mohan (1509)
 Erdős, Pál (1448)
 Pečarić, Josip (1404)
 Ballico, Edoardo (1399)
 Dragomir, Sever Silvestru (1310)
 Llibre, Jaume (1278)
 Argyros, Ioannis Konstantinos (1250)
 Băleanu, Dumitru I. (1241)
 Cao, Jinde (1214)
 Shelah, Saharon (1208)
 Papageorgiou, Nikolaos S. (1133)
 Balakrishnan, Narayanaswamy (1074)

I u jednoj i u drugoj listi,
 izlistao sam one s preko 1000 radova
 (prva lista za broj radova u zbMATH,
 a druga za broj radova u MathSciNet).
 Brojevi su točni, jedino je upitno
 jesam li nekoga greškom izostavio
 (pogotovo ako netko možda ima puno više radova u MathSciNetu
 nego u zbMATH, među ovima koje sam izlistao čini se da nema takvih).
 I po jednoj i po drugoj si u samom svjetskom vrhu!
 Čestitam!
 Pozdrav, Duje

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES

Ptolemy Scientific Research Press (PSR Press), part of the *Ptolemy Institute of Scientific Research and Technology* je krajem prošle godine počeo objavljivati novi matematički časopis

THE PEČARIĆ JOURNAL OF MATHEMATICAL INEQUALITIES

<https://pisrt.org/psr-press/journals/pjmi/>

Profesor dr. sc. Ghulam Farid javlja da je krenula i serija monografija u izdanju istog instituta (PSR):

PEČARIĆ PSR SERIES IN MATHEMATICAL INEQUALITIES.

Subject: Books are Published

Date: Tue, 16 Jun 2026 07:42:57 +0000

From: Ghulam Farid <faridphdsms@outlook.com>

To: Josip Pečarić <jopecaric@gmail.com>

Dear Sir,

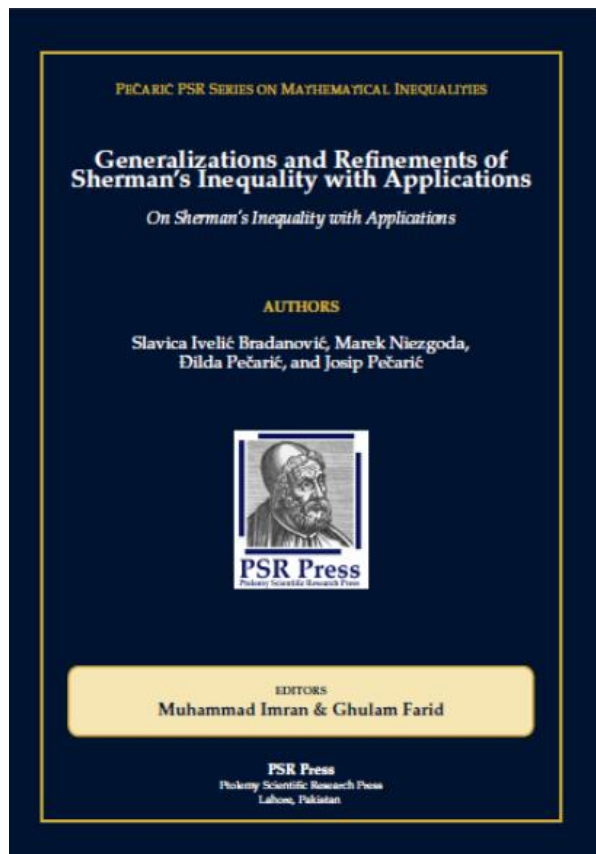
Please see links below <https://pisrt.org/books/generalizations-and-refinements-of-shermans-inequality-with-applications/>

<https://pisrt.org/books/the-jensen-mercer-inequality/>

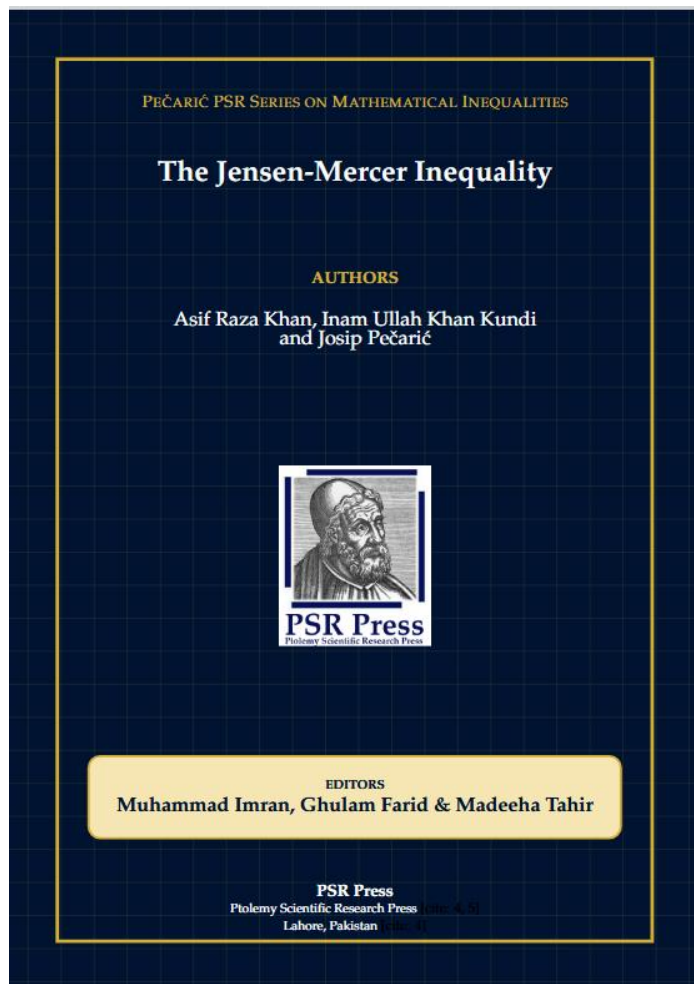
Best Regards,

G Farid

Knjige možete naći na linkovima:

[FinalSherman-Book-by-Bradanovic-Niezgoda-Pečarić-and-Pečarić.pdf](#)

IFinal-Jensen-Mercer-Book-by-Khan-and-Josip-E-Pecaric.pdf